

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Cette œuvre est hébergée sur « *Notes du mont Royal* » dans le cadre d'un exposé gratuit sur la littérature.

SOURCE DES IMAGES
Google Livres

1661

ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΥ

R 11

ΤΟΥ ΑΘΗΝΑΙΟΥ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ,

ΒΙΒΛΙΑ Γ.

APOLLODORI

ATHENIENSIS BIBLIOTHECES,

LIBRI TRES,

LIBRI TRES,

recensuit,
& Notulas addidit.

SALMERII,

Apud IOANNEM LENERIVM.

M. DC. LXL.

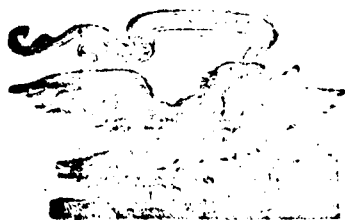

SECRET

7727 1281

[illegible]

1. *Chlorophyll a* (Chl *a*)

THE JOURNAL OF THE

ILLVSTRI COMITI
LEMOVICENSI
DE ROCHE-CHOVART

S. P. D. TAN. FABER.

S I cum alio quovis agerem,
qui isthuc ætatis esset, haud
equidem scio, COMES IL-
LVSTRIS, satis ne prudenter
viderer facere, si hunc ei libellum obla-
tum vellem; At Tecum nil tale quidquam
mihi metuendum fuerit; Nam & hunc
scriptorem iamdiu est cum probe nosti, iam-
pridem eius lectione aures Tuæ circumso-
nant; neque ignoras quantum ex eo lu-

men oriatur, ut quis *Veterem Historiam*,
cuius in Te inexplebilis aviditas est, com-
mode perdiscat. Dein, cui magis hic scri-
ptor allubuerit, quam Tibi, qui temporum
intervalla tam certò signare possis, ut Te,
in tam tenella etate, vel viri ipsi, qui
mirantur, reformident? Nihil igitur,
nunc quidem, auito natalium splendori,
nil titulis & imaginibus, nil denique PA-
RENTIS ILLVSTRISSIMI meritis,
quæ tanta in me exant, dedimus: sola
illa tua

Virtus, quæ iam nunc patriæ subit
emula laudis,

effecit, ut sub Tuo potissimum Nomine
hic libellus, recenti cura tersior, in lucem
emitteretur, simulque mei in Te cultus &
observantiæ monumentum aliquod appare-
ret. Vale, COMES ILLVSTRIS, &
diu vive. Salmurij Idibus Maijs, An-
no M. DC. LXL.

ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΥ ΤΟΥ

ΑΘΗΝΑΙΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ Η ΠΕΡΙ

ΘΕΩΝ, ΒΙΒΛΙΩΝ Α.

A P O L L O D O R I A T H E

N I E N S I S G R A M M A T I C I

B I B L I O T H E C E S S I V E D E

D E O R U M O R I G I N E

Liber primus.

Benedicto AÆgio Spoletino interprete.

Παντός πρε-
τος τῆ πατρὸς
ἐδυνάεθου
κόσμου γήμας
δὲ Γλῶ, ἐπ-

αἰωσι πρεσβύτης τοῦ ἑκάστη χει-
ρας πρεσβυτέρου δέτης, Βριά-
ριων, Γύλῳ, Κοϊόν. οἱ μεγάλαι
τὴ αἰὸν πρέβληται καὶ δυνάμει
καθ' ἑκάστην χιῖρας μὲν, αἰὸν
ἑκάστην, κεφαλὰς δὲ, αἰὸν πέν-
τηκοντα ἔχοντες. μετὰ τούτοις
δὲ, αἰὸν πέντε ἢ ἑξήκοντα.
Ἑρπῖον, Σπρέπῖον, Βρέπῖον

O E l u s p r i -
m u s o r b i s
u n i u e r s i i m
p e r i o p r æ -
f u i t : q u i q u e
d u c t a v x o r e

Tellure, priores ex ea filios
sustulit quos Cērimanos ap-
pellarūt, Briareum, Gyan, &
Cœum. Qui, quod singuli
centū manus, & capita quin-
quaginta haberēt, corporis
cū magnitudine, tū robore
cæteris mortalibus antecel-
luerunt. Post hosce autem ē
Cælo Tellus Cyclopas, Har-
pem, Steropem, & Brontem,

A. j.

ὅν τε καὶ οὐρανὸν ἔχον ἔτα οὐρανὸν
 μὲν ὅτι τῷ μεταίτου. ἀλλὰ τῷ-
 πει μὲν Οὐρανὸς δῆσας, εἰς
 τάρταρον ἔρριψεν. πότος δὲ τῷ
 ἐρεβώδης ὅτι ἐν αἰδῶ, τῷ δὲ
 πιν δὲ τῷ ἔχον δῆσας, ὅ-
 σον ἀπ' οὐρανοῦ Γῆ. Τίτνοι δὲ
 αὐτῆς ὅκ Γῆς παῖδας μὲν τῷ
 Τίτνας, Ὠσεαρχοῦ δῆσας,
 Ωκεανὸν, Κοῖον, Ἰπερίωνα,
 Κελίον, Ἰαπτόν, ἔτι τῷ πιν ἀ-
 πώτων, Κρόνον. Συναπείρας τῇ
 πατρὶ κληθείσας Τιτανίδας, Τη-
 θυάν, Ρέαν, Θέμιν, Μνημοσύ-
 νην, Φοίβην, Διώνην, Θέαν. 15
 ἀνακαλῶσα δὲ Γῆ ὅτι τῇ ἀ-
 πωλῆα ἥν εἰς τάρταρον ρι-
 φθῆντων παίδων, πίδει τις
 Τιτῶν ὅτι δῶσα τῇ πατρὶ
 ἔτι δῶσα ἀδαμαντίνην δρ- 20
 πλὴν Κρόνον. οἱ δὲ, Ωκεανὸν χυ-
 εἰς, ὅτι πίδειται. καὶ Κρόνος
 ἀποτμῶν τὰ αἰδῶ τῷ πατρὶ,
 εἰς τὴν θάλασσαν ἀφίησιν. ὅκ
 δὲ ἥν θαλαμῶν τῷ ρέοντες 25
 αἵματι, Ἐρινύες ἐχθροὶ,
 Ἄλκτῃ, Τισφόνῃ, Μεγάρῃ.
 τῆς δὲ ἀρχῆς ὁ βαλόντες, τῷ
 πιν ὅτι τάρταρον δῆσας, ἀν-
 γαρον ἀδελφοὺς, καὶ τῷ δρ- 30
 χλὸν Κρόνον παρέδωκεν. ὅ δὲ
 τῷ πιν μὲν τῇ τάρταρον πάλιν
 δῆσας, καὶ τῷ ρέοντες τῷ δὲ ἀδελ-

singulos singulis, & his qui-
 dem in media frōte locatis
 oculis, peperit. Sed hos Cœ-
 lus vinctos deiecit in tarta-
 rum. Is locus est ad inferos
 tenebrosissimus, qui tātum
 à terra distat, quantum à
 cœlo terram abesse ferunt.
 Cœlus itēm ex eadem con-
 iuge procreavit Oceanum,
 Cœlum, Hyperionē, Crium,
 Iapetūque, cognomento
 Titanas, & nouissimum o-
 mnium Saturnum susce-
 pit. Præterea filias, Tethyn,
 Rhēā, Themīn, Mnemosy-
 nē, Phœbēnq; & Dianā, ac
 Thiam. quas Titanidas no-
 minarunt. Mox verò Terra,
 indignissimē ferēs filiorum
 in tartara deiectorū inter-
 nicionē, Titanas, vt patrem
 dolo aggredereetur, inducit.
 Saturnoq; adamantinā fal-
 cem suggerit. Tū ij omnes,
 præter vnum Oceanū, in pa-
 trem impetum faciunt; &
 Saturnus præfecta Cœli ge-
 nitalia deiecit in pelagus:
 deque Virilium sanguinis
 profluentibus guttis, Erin-
 nyes, Alecto, Tisiphone, ac
 Megæra, enatæ sunt. Cœlo
 demitè regno expulso, & re-
 uocatis ab ima tartari pro-
 funditate germanis fratri-
 bus, Saturnū imperio suffe-
 cerūt. At hic rursus Titanas
 fratres compeditos demisit
 in tartarū. Rheam inde se-

φλώ Ρέα γήμαι, ἐπεὶ δὴ Γῆτι,
 καὶ Οὐρανὸς ἐγκαταβόω αὐ-
 τῇ, ἀζοῖντες ὑπὸ παιδὸς ἰ-
 δίου πλὴν ἀρχὴν ἀφαιρήσει-
 ναι, κατέπινε τὴν γυναικίδα. 5
 καὶ παρὰ τὴν μὲν γυναικίδα
 ἔστα κατέπειν ἦτο Διμή-
 τρη καὶ Ἑρῆν. μὲν δὲ Γλά-
 τωνα καὶ Ποσειδῶνα. ὀργισθί-
 σα δὲ ὅτι πῶτος Ρέα, παρὰ 10
 γένεταί μὲν εἰς Κρήτην, ὅπ-
 νηκα πὺν Δία ἐγκυμονούσα ἐ-
 τόχευε. γυνῆ δὲ αὐτῇ τῆς
 Δίης Δία καὶ πῶτον μὲν δι-
 δωσι ἡρέφειναι, Κούρησι τε, 15
 ἔπειτα Μελισσῶν παῖσι νόμ-
 φαις, Ἀδραστία τε ἔπειτα αὐ-
 ται μὲν οὐκ ἔπειτα εἰς τὸν
 τῆς Ἀμαλθείας γάλακτι
 οἱ δὲ Κούρητες, ἐν ὄρεσιν αὐτῇ 20
 αὐτῇ πὺν βρέφους φυλάσσον-
 τες, πῶς δόρασι τὰς ἀντιόδας
 σπυγερὰς, ἵνα μὴ τῆς τῆς πα-
 δὸς φωνῆς ὁ Κρόνος ἀκούσῃ.
 Ρέα δὲ λίθον ἀπαργανώσατα, 25
 δίδωκε Κρόνῳ καταπιεῖν, ὡς δὲ
 γυναικίδα παῖδα. ἐπεὶ δὲ δὲ
 Ζεὺς ἐγνήθη τέλειος, λαμβά-
 νει ἑαυτὴν πλὴν ὁκνητοῦ σπυ-
 γερῆ δίδωσι Κρόνῳ καταπιεῖν 30
 φάρμακον· ἐφ' οὗ ὁκνητος ἀ-
 ταγκαδὺς, παρὰ μὲν ἑα-
 μοὶ πὺν λίθον, ἐπιπὶ τῇ παῖδας, οὐ κατέπειν. μὲν δὲ Ζεὺς

xorem sibi in matrimo-
 nium copulauit. Post, v-
 bi Cœlus ac Terra illum fi-
 lij sui viribus imperio de-
 turbatum iri prædixerant,
 singulos, vt quisque in lu-
 cem prodibat atque nasce-
 batur, ita deuorabat: & Ve-
 stem prius, Cererem dein-
 de, & Iunonem; post has
 Plutonem & Neptunum
 deglutinit. Quamobrem,
 irata coniux Rhea, in Cre-
 tam, quò tempore Iouem
 in utero ferebat, profici-
 scitur; vbi in antro Di-
 ctæ illum parit; & Cure-
 tibus, Adrasteæque ac Idæ,
 nymphis Melissarum filia-
 bus alendum dedit. Hæ verò
 Amaltheæ lacte puerum e-
 ducant. At Cures, in an-
 tro armati infantem assler-
 uantes, hastilibus scuta, ne
 vagientis pueri vocem Sa-
 turnus audiret, concutie-
 bant. Rhea verò inuolu-
 tum fasciis lapidem pro na-
 to patri filio detestandum
 dedit. Mox vbi Iupiter
 iustæ atque integræ fuit æ-
 tatis, Metin Oceani filiam
 sociam capit: quæ Saturno
 pharmacum bibendum pro-
 pinat: cuius ille vi coactus,
 lapidem prius, deinde, quos
 antea filios deuorarat, cuo-
 mit: quorū adiumento Iupi-

πὺν ὄρεσ Κρόνον, καὶ Τιτανας
 ἐσθίεγχε πόλεμον. μαχομένων
 δὲ αὐτῶν ὀϊαντοὶ δέκα, ἡ Γῆ
 καὶ Διὶ ἔχρησε πλὴν ἑκὼν, πρὶν
 καταπαρταρῶσθαι αὐτὸν ἔχον
 συμμαχοῦς. οἱ δὲ, πλὴν φρεσὶ-
 σαι αὐτῶν πρὸς δίσμα Κάμπην
 ὑποκρίνας, ἔλυσεν καὶ Κύκλω-
 πες πρὶν Διὶ μὲν διδῶσαι βρον-
 τήν, ἔπειρα πρὶν, ἔπειρα τόν
 Πλούτωνι δὲ κυνέην, Γοσφ-
 δῶνι δὲ πείλαιαν. οἱ δὲ, τύποις
 ὀπλιδέντες, κρατῶσιν Τιτα-
 νων. καὶ καθιέρξαντες αὐτοὺς
 ἐν τῇ ταρταρῇ, πρὶν ἔκαστον
 χεῖρας κατέστησαν φύλακας
 αὐτοῖς δὲ, ὅσων κληροῦνται παρὰ
 τῆς ἀρχῆς καὶ λαγχάσει, Ζεὺς
 μὲν, πλὴν ἐν οὐρανῷ διωσσεύσαν
 Ποσειδῶν δὲ, πλὴν ἐν θαλάσσῃ
 Πλούτων δὲ, πλὴν ἐν αἰθέρι. ἐγὰρ
 τοῖς δὲ Τιτανῶν ἔκγονοι, Ἐ-
 κταῖο μὲν ἐκ Τηθύος, Περσέ-
 λειαν Ἐκταίδης, Ἀσία, Στύξ,
 Ἠλέκτρα, Δωρεῖς, Εὐρυνό-
 ρην, Ἀμφιτείτην, Μήνης Κοίου
 δὲ καὶ Φοίβης, Ἀστρία, καὶ
 Ἀητώ. Ὑπερίονος δὲ Ἐθέας,
 Ἠώς, Ἥλιος, Σελήνη Κοίου
 δὲ καὶ Εὐρυβοίας τῇ Πόντου.
 Ἀστραῖος, Πάλλας, Πέρσης. Ἰα-
 πέτο δὲ καὶ Ἀσίας τῆς Ἐκτα-
 νος, Ἀτλας, ὅς ἐστι πρὸς αἶμας

ter aduersus patrem Satur-
 num ac Titanas bellum ges-
 sit. Verum decimo post hu-
 iusce inter eos belli, anno,
 Tellus victoriam Ioui, si
 in Tartarum deiectos si-
 bi in societatem adsciue-
 rit, vaticinata est. Tum
 is, Campe custode inter-
 fecta, illos è vinculis libe-
 rauit. Iam tum etiam Cy-
 clopes Iouem ronitru, ful-
 getraque, & fulmine: Plu-
 tonem autem galea, & Ne-
 ptunum tridente, condona-
 runt. His illi telis ar-
 mati, Titanas subigunt, &
 coniectos int vincula, at-
 que in tartarum derrufos,
 centimanis custodiendos
 dederunt. Quo facto, ij-
 dem rerum imperium for-
 te inter se partiuntur: ac
 Ioui quidem cœli regnum,
 Neptuno Maris, & Pluto-
 ni inferorum loca obtige-
 runt. Cæterum Titanibus
 procreantur, Oceano quid-
 em & Tethye, Oceani-
 dum terna millia, Asia,
 Styx, Electra, Doris, E-
 vrynome, Amphitrite, Me-
 tis. Cæro autem ex Phœbe,
 Asteria, & Latona: ex Hype-
 rione ac Thea, Avrora, Sol,
 Luna. Crio ad hæc & Eury-
 boæ Ponti filii nati sunt A-
 stræus, Pallas, Perses. Iape-
 to autē ex Asia Oceani filia
 nascitur Atlas, q̄ suis hume-

πῶς οὐρανόν· καὶ Προμηθεύς,
 ἔπειθε δὲ, καὶ Μενόειος·
 ὃν κεραυνόσας ἐν τῇ Τιτανο-
 μαχίᾳ Ζεὺς, καππαρώωντι·
 ἐγένετο δὲ ἐκ Κρόνου καὶ Φιλύ-
 ρας, Χείρων διφυὲς κένταυρος.
 Ηοὺς δὲ καὶ Ἀστράου, αἵετοι
 καὶ ἄσρα. Πέρσῃ δὲ ἔκ Αστ-
 είας, Ἑκάτη. Πάλλατος δὲ ἔκ
 Στυγὸς ἧς Ωκεανὸς, Νίκη,
 Κράτης, Ζῆλος, Βία. τὸ δὲ
 τῆς Στυγὸς ὕδωρ ἐκ πέτρης ἐν
 ἄδου ρέον, Ζεὺς ἐπίνεισιν ὄρ-
 κων, τῶντιν αὐτῇ ἡμιῶ διδοῖς,
 αἰτ' ὧν αὐτὰ κατὰ Τιταίων
 μετὰ ἧς παύσιν αὐτὴ μάχησι.
 Πόντῳ δὲ καὶ Γῆς, Φόρμης, 20
 Θαύμας, Νηρὸς, Ἐγρυβοῖα,
 Κητώ. Θαύμαντος μὲρ οὐκ ἔ-
 Ηλέκτρας ἧς Ωκεανῶ, Ἴεος,
 καὶ Ἄρπυιαι, Αἰλῶ, Ωκυπέτη· 25
 Φόρκου δὲ ἔκ Κητιῶ, Φορκυά-
 δες Γοργόνες· αἵ τ' ὧν ἐροδῶν,
 ὅταν τὰ κ' Περσέα λίξωμεν.
 Νηρέως δὲ, καὶ Δωειδὸς ἧς 30
 Ωκεανῶ, Νηρείδες· ὧν τὰ ὀ-
 νόματα, Κυμοδόη, Σπειώ,
 Γλαυκοδόη, Ναυσιδοῖα, Ἀλίνη,
 Ερατώ, Σαώ, Ἀμφιρίτη, Ἐγρί-
 κη, Θέτις, Ἐγλιμήνη, Ἀγαυή,
 Ἐγδάρη, Δωτώ, Φέρουσα, Γα-
 λάτεια, Ἀκταΐη, Πρωτόμει-

ris cælum sustinet; Prome-
 theus item, & Epimetheus,
 ac Menœcius, quē in Tita-
 nico bello fulminata Iu-
 piter in tartarum detrussit.
 Sed ē Saturno ac Philyra
 geniti sunt Chiron gemi-
 nus centaurus: ex AVRora
 verò & Astræo nati sunt
 10 Venti & Astra. Perseus ex A-
 steria Hecaten genuit. Pal-
 lanti & Stygi ex Oceano
 procreati sunt Nice, Cra-
 tos, Zelus, Bia. Iupiter
 15 Stygis aquam de scopulo
 per inferorum loca fluen-
 tem, iurifurandi religio-
 ne deeorauit: quod ipsi con-
 tra Titanas vñ cum filiis
 opem tulerit. Ponti verò
 & Terræ hi sunt filij, Phor-
 cus, Thaumās, Nereus,
 Euryctæa, Ceto. Ex Thau-
 mante autem & Electra
 25 Oceani filiis, natæ sunt I-
 ris, Harpyiæ, Aëllō, & O-
 cypete. Phorco ex Ceto-
 ne gignuntur Phorcyades,
 Gorgones: de quibus di-
 30 cendum erit vbi de Per-
 sei rebus conscribemus.
 Nerei, & Doridis, quos
 Oceanus genuit, Nerei-
 des filia fuerunt: quæ his-
 35 ce nominibus appellan-
 tur, Cymothoë, Spio, Glau-
 cothoë, Nausithoë, Halia,
 Erato, Sao, Amphitrite,
 EVnice, Thetis, EVlimene,

Agaue, EVdora, Doro, Pherusa, Galatea, Actæa, Protome-

πῶς Κρόνον, καὶ Τιτᾶνας
 ἐπὶ νεύει πόλεμον. μαχομένων
 δὲ αὐτῶν οἰαυτοὶ δέκα, ἡ Γῆ
 τῇ Διὶ ἔχρησε πλὴν ἑκὴν, πρὶν
 καταπαρταρωθέντας αὐτῷ ἔχει
 συμμαχοῦν. ὁ δὲ, πρὶν φρενέ-
 σαι αὐτῇ πᾶσι δέσμια Κάμπω
 ὑποκπίνας, ἔλυσεν καὶ Κύκλω-
 πες πῶτε Διὶ μὲν διδάσσει βρον-
 τῶν, ἔπειτα πῆν, ἔπειτα νόον
 Πλούτωνι δὲ κυκλώων, Ποσει-
 δῶνι δὲ πείαναι. οἱ δὲ, τύποις
 ὀπλιδέντες, κραυγὰς Τιτά-
 νων. καὶ καθιέρξαντες αὐτοὺς
 ἐν τῇ ταρτάρῳ, πρὶν ἔκαστον
 χεῖρας κατέσταναι φύλακας
 αὐτοὶ δὲ, ὄψακηνρουῦται πρὶν
 τῆς ἀρχῆς καὶ λαγαῖαι, Ζεὺς
 μὲν, πλὴν ἐν οὐρανῷ δυναστείαν
 Ποσειδῶν δὲ, πλὴν ἐν θαλάσῃ
 Πλούτων δὲ, πλὴν ἐν αἰδῇ. ἐγὼ
 τοῦτο δὲ Τιταίων ἔκρητοι, ὁ-
 κλατοῦ μὲν δὲ Τηθύος, τρεῖς χί-
 λιας Ὠκεανίδες, Ἀσία, Σπύξ,
 Ἠλέκτρα, Δωρεῖς, Ἐγέρωνό-
 μνη, Ἀμφιτρίτη, Μῆτις· Κοίου
 δὲ καὶ Φοίβης, Κστεία, καὶ
 Ἀητῶ· Ὑπερίονος δὲ ἑ Θείας,
 Ἠώς, Ἥλιος, Σελήνη· Κείου
 δὲ καὶ Ἐγρυβοίας τῇ Πόντῳ.
 Ἀστραῖος, Πάλλας, Πέρσης. Ἰα-
 πέτῳ δὲ καὶ Ἀσίας τῆς Ὠκεα-
 νός, Ἀτλας, ὁ δὲ ἔχει πᾶς ὥμοις

ter aduersus patrem Satur-
 num ac Titanas bellum gef-
 fit. Verum decimo post hu-
 iusce inter eos belli, anno,
 Tellus victoriam Ioui, si
 in Tartarum deiectos si-
 bi in societatem adsciue-
 rit, vaticinata est. Tum
 is, Campe custode inter-
 fecta, illos è vinculis libe-
 rauit. Iam tum etiam Cy-
 clopes Iouem tonitru, ful-
 getraque, & fulmine: Plu-
 tonem autem galea, & Ne-
 ptunum tridente, condo-
 narunt. His illi telis ar-
 mati, Titanas subigunt, &
 coniectos int vincula, at-
 que in tartarum decessos,
 centimanis custodiendos
 dederunt. Quo facto, ij-
 dem rerum imperium sorte
 inter se partiuntur: ac
 Ioui quidem cæli regnum,
 Neptuno Maris, & Pluto-
 ni inferorum loca oblige-
 runt. Cæterum Titanibus
 procreantur, Oceanus qui-
 dem & Tethye, Oceani-
 dum terna millia, Asia,
 Styx, Electra, Doris, EV-
 rynome, Amphitrite, Met-
 tis. Cæro autem ex Phæbe,
 Asteria, & Latona: ex Hype-
 rione ac Thea, AVrora, Sol,
 Luna. Crio ad hæc & EVgy-
 bæς· Ponti filię nati sunt A-
 stræus, Pallas, Perfes. Iape-
 to autè ex Asia Oceani filia
 nascitur Atlas, q suishume-

πῇ οὐρανόν· καὶ Προμηθεύς,
 ἔπειθε δὲ, καὶ Μενόπιος·
 οἳ κεραυνώσας ἐν τῇ Τιτανο-
 μαχίᾳ Ζεὺς, καπταρτέρωσεν.
 ἐξήλυτο δὲ ἔκ Κρόνου καὶ Φιλύ-
 ρας, Χείρων διφυρὲς κένταυρος.
 Ηοῦς δὲ καὶ Ἀστράου, αἵετοι
 καὶ ἄσπρα. Πέρσου δὲ ἔκ Αστ-
 είας, Ἑκάτη. Πάλλατος δὲ ἔκ
 Στυγὸς ἦν Ωκεανὸς, Νίκη,
 Κρόνος, Ζήλος, Βία. πὶ δὲ
 τῆς Στυγὸς ὕδωρ ἐν πέτρᾳ ἐν
 ἄδου ρέον, Ζεὺς ἐποίησεν ὄρ-
 κον, ταῦτ' αὐτῇ ἡμιᾷ διδοῦς,
 αἷθ' ὦν αὐτῇ κατὰ Τιταίων
 μετὰ ἧν παίδων στυγμάχοι.
 Πόντου δὲ καὶ Γῆς, Φόρκης, 20
 Θαύμας, Νηρέας, Ἐρυσόϊα,
 Κητώ. Θαύματος μὲρ οὐκ ἔ-
 κ Ηλέκτρας ἦν Ωκεανῶν, Ἰέλις,
 καὶ Ἄρπυιαι, Δελῶ, Ωκυπέτη·
 Φόρκου δὲ ἔκ Κητῶν, Φορκυά-
 δες Γοργόνες· αἵ δ' ὦν ἐμοδὲν,
 ὅταν ἔσ' ἢ Περσέα λίξωμεν.
 Νηρέως δὲ, καὶ Δωριδὸς ἦν
 Ωκεανῶν, Νηρείδης· ὧν πᾶσι ὀ-
 νόματα, Κυμοδόη, Σπειώ,
 Γλαυκοδόη, Ναυσιδόη, Ἀλίνη,
 Ἐρατώ, Σαώ, Ἀμφιβρίτη, Ἐρμι-
 κη, Θέτις, Ἐλμιόνη, Ἀγαυή,
 Ἐλδύρη, Δωπή, Φέρυσσα, Γα-
 λαΐα, Ἀχταΐη, Πρωτομή-

ris cœlum sustinet; Prometheus item, & Epimetheus, ac Menœtius, quæ in Titanico bello fulminatura Iupiter in tartarum detrussit. Sed & Saturno ac Philyra geniti sunt Chiron geminus centaurus: ex Aÿrora verò & Astræo nati sunt 10 Venti & Astra. Perses ex Asteria Hecaten genuit. Pallanti & Stygi ex Oceano procreati sunt Nice, Cratos, Zelus, Bia. Iupiter Stygis aquam de scopulo per inferorum loca fluentem, iurifurandi religione decoravit: quod ipsi contra Titanas vñ cum filiis opem tulerit. Ponti verò & Terræ hi sunt filij, Phorcus, Thaumas, Nereus, Eÿrybæa, Ceto. Ex Thaumante autem & Electra 25 Oceani filijs, natæ sunt Iris, Harpyiæ, Aëλλο, & Ocypete. Phorco ex Ceto ne gignuntur Phorcyades, Gorgones: de quibus dicendum erit vbi de Persei rebus conscribemus. Nerei, & Doridis, quos Oceanus genuit, Nereides filia fuerunt: quæ hisce nominibus appellantur, Cymothoë, Spio, Glaucothoë, Naufithoë, Halia, Erato, Sao, Amphitrite, Eÿnice, Thetis, Eÿlimene,

Agæue, Eÿdora, Doto, Pherusa, Galatæa, Actæa, Protome-

δουσα, Ἰπποχόη, Λυσιάνασσα,
 Κυμο, Πιόνη, Ἀλιμέδη, Γλη-
 σαύρη, Εὐκρατή, Πρωτώ, Κα-
 λυψώ, Πανόπη, Κραντώ, Νεο-
 μηρίς, Ἰπποχόη, Δηϊαίηρα, 5
 Πουλωνόη, Ἀφροδίτη, Μελίη,
 Διώνη, Ἰσμή, Δηρώ, Εὐαγό-
 ρη, Χαμάθη, Εὐμόλπη, Ἰόνη,
 Δωαμόρη, Κητώ, Λιμνωρία.
 Ζεὺς δὲ χαμεῖ μὲν Ἥραν, καὶ 10
 πικροὶ Ἡβήν, Εἰλειθυΐαν, Ἀρ-
 γήν. μεγυῖται δὲ πλλαῖς θνη-
 τῆς π καὶ ἀθανάτοισ γυναι-
 ξίν. ὅκ μὲν οὖν Θέτιδος τῆς
 Οὐρανοῦ, Ἥρᾶ θυγατέρας,
 Ἔρας, Εἰρήνῃ, Εὐνομίαν,
 Δίκην· Μοῖρας, Κλωθώ,
 Λάχνη, Ἀτροπον· ὅκ Διώνης
 ὅ, Ἀφροδίτῃ· ὅ, Εὐφροσύνης
 δὲ τῆς Ωκεανοῦ, Χάριτας, 20
 Ἀγλαΐαν, Εὐφροσύνην, Θά-
 λειαν· ὅκ δὲ Στυγὸς, Περσε-
 φόνῃ· ὅκ δὲ Μνημοσύνης,
 Μούσαι, πρῶτῃ μὲν Καλ-
 αϊόπῃ, ἔπειτα Κλειώ, Μελπο-
 μένῃ, Εὐτέρπῃ, Ἐρατώ, Τερ-
 ψιχόρῃ, Οὐρανίαν, Θά-
 λειαν, Πολύμνιαν, Καλλιόπῃς
 μὲν οὖν ὅ, Οἰάχην, κατ' ἐ-
 πίκλησιν δὲ Ἀπόλλωνος, Αἰώς, 30
 ὅ, Ἡρακλῆς ἀπέκλητε· καὶ
 Ὀρφῆς, ὁ ἀσκήσας κιθάρῃ-
 διαν· ὅς ἀδῶν ἐκινε λίθους πὶ
 ὅ, δίδου· ἀπὸ θανούσης ὅ, Εὐρυδι-

dusa, Hippothoe, Lysianassa,
 Cymo, Pione, Halime-
 de, Pleasure, Eucrate, Pro-
 to, Calypso, Panope, Cran-
 to, Neomeris, Hipponoe,
 Deianira, Polynoe, Auto-
 noe, Melie, Dione, Isra, De-
 ro, Euagore, Plamathe, Ev-
 molpe, Ione, Dynamene,
 Ceto, Limnoreia. Jupiter au-
 tem Iunonem sibi connu-
 bio iunxit, ex eaque He-
 ben, Ilichyan, & Argen pro-
 creavit: ad hæc multis cum
 mortalibus tum immor-
 talibus mulieribus admi-
 scetur. Ex Themide igitur
 Cœli filia, Horas creat, Ire-
 nen, Evnomiam, Dicen:
 Parcas, Clotho, Lachefin,
 Atropos. Ex Dione, Vene-
 rem: ex Evrynome, Oceani
 filia, Gratias, Aglaïam,
 Evphrosynen, & Thaliām:
 de Styge Proserpinam: de
 Mnemosyne, Musas, qua-
 rum princeps omnium est
 Calliope, deinde Clio, Mel-
 pomene, Evterpe, Erato,
 25 Terpsichore, Vrania, Tha-
 lia, & Polymnia. Atqui Cal-
 liopes & OEagri, Linus, di-
 ctus Apollinis, filius fuit,
 quem Hercules interfecit:
 & Orpheus, qui citharædi-
 tam exercuit: cuius cantu
 lapides arborésque promo-
 uabat. Hic, post Evrydi-

κης τῆς γυναικὸς αὐτῆς, διχθε-
 σης ὑπὸ ὀφθαλμοῖς, κατῆλθεν εἰς
 ἔδου, θέλων ἀγαγεῖν αὐτὴν· ὃν
 Πλούτωνά ἐπισιν αἰσάμεναι.
 ὁ δὲ ὑπέχετο τῆς ποιήσῃ, αἷ
 μὴ πορβόλομος Ὀρφῆς ὅπ-
 γραφῇ, ὅρῃν εἰς τὴν οἰκίαν αὐ-
 τοῦ πορβόλομας. ὁ δὲ, ἀπι-
 στῶν, ὅπγραφεὶς ἐθαύμαζε τὴν
 γυναικα. ἡ δὲ, πάλιν, ἐπέστρε-
 ψεν. διὲρ δὲ Ὀρφῆς καὶ τῶ
 Διονύσου μυστήρια, ἐπιδε-
 πται πρὸς Πιερίαν δα-
 σκαδὶς, ὑπὸ τοῦ Μαινά-
 δων. Κλειώ δὲ, Πιέρου τοῦ
 Μάγνητος ἐκείνη καὶ μύων
 Ἀφροδίτης· ὠνεῖσθαι γὰρ αὐτῇ
 τὴν τοῦ Ἀδωνίδος ἔρωτα. σκελ-
 τοῦσα δὲ, ἐξήγησιν ἑλ' αὐτῇ
 παῖδα Ὑάκινθον· οὗ Θάμυ-
 ρας, ὁ Φιλάμμωνος καὶ Ἀρ-
 γιόπης σύμφης, ἔχει ἔρωτα·
 ποσῶτος ἀρξάμενος ἐρᾷ ἀρ-
 ρέτω. ἀλλ' Ὑάκινθον ἰδὼν ὕ-
 στερον Ἀπόλλων ἐρώμενον ὄντα,
 δίσκῳ βαλὼν, ἀκόντι ἀπί-
 κται. Θάμυρας δὲ, καλῶν
 διενεγκὼν καὶ μετὰ ρωδία, πρὸς
 ἐλ' μοιδικῆς ἦλσε Μούσης·
 σιωπῆματος, αἷ μὴ κρείττων
 διρρηγῇ, πλησάσθι πάσης· ἐαὶ
 ὃ ἡδύθῃ, ἐρηθῇ αἷ ἐκείνη

cen coniugē serpentis mor-
 su ē medio sublatam, ad Plu-
 tonis, reuocaturus ipsam,
 descendit: ab eoque persua-
 sus, ei reducendæ vxoris po-
 testatem facit, ea lege ac-
 pacto, vt inter redeundum
 Orpheus coniugis conspi-
 ciendæ gratia antea nun-
 quam respiceret quàm cum
 iam domum peruenisset
 suam. Ille autem haud-
 quaquam fidens, conuer-
 sus EVrydicen vxorem in-
 sequentem spectauit: quæ
 tum ad Plutonis remeant.
 Post hæc Orpheus, Dio-
 nyssij mysteriis inuentis,
 discerptus à Mænadibus, ad
 Pieriam sepultus fuisse pro-
 dicitur. Clid Pierum Ma-
 gnetis filium, Veneris i-
 ra, quod ei Adonidis amo-
 rem exprobrasset, deperi-
 uit, cuius compressu Hy-
 acinthum filium concepit.
 Huius amore Thamyris,
 Philammonis & Argiopes
 nymphæ filius, inflamma-
 tus fuit. Hic masculam Ve-
 nerem primus incoepisse di-
 citur. Sed Hyacinthum a-
 masum disco percussum A-
 pollo inuitus occidit. Tha-
 myris cū forma corporis
 præstans, tum fidibus cla-
 rus, de cantu Musas prouo-
 cavit, omniumq; concubi-
 tum victor: victus autē, illa-
 rū arbitratu se multatum iri

Ζήλωσ· καὶ θυφῆσαι δὲ αἰ
 Μῦσαι ἡμιόμοι, καὶ τῶ ὁμο-
 μάτων αὐτὴν ἔκ τῆς κίθαρι-
 δας ἐστῆρσαι. Ἐστῆρπης δὲ
 καὶ ποταμοῦ Στρυμόντος Ῥή-
 νος· ὃν ἐν Τροίᾳ Διομήδης ἀ-
 πίκτινεν, ὡς ὅτι ἐνιοὶ λέγουσιν,
 ὅτι Καλλιόπης ὑπάρχει. Θα-
 λείας δὲ ἑ Αἰπόλωνος ἐγγόνος
 Κορύβαντος· Μελοπομένης δὲ ἑ
 Ἀχελώου, Σειρῶνός· περὶ ὧν ἐν
 τῷ περὶ Ὀδυσσεύς ἐρῶμεν.
 Ἡ ἑα δὲ, χορὸς ὧν ἐς ἐγγόν-
 σιν Ἡρακλῆος· ὡς δὲ Ομηρος
 λέγει, ὅτι ἐκ Διὸς ἐγγόνος.
 ῥήσις δὲ αὐτὴν ἑ οὐρανῷ Ζεὺς,
 Ἡρα δὲ δέισις βοηθοῦντα· ταύ-
 τῃ γὰρ ἐκκρέμασε Ζεὺς ἑ
 Ὀλύμπου, χυμῶτα ὀπιμ-
 νασαι Ἡρακλῆ, ὅτι Τροίαν
 ἔλῃ ἐπλεν. πόρτα δὲ Ἡ-
 ρακλῆος ἐν Λήμνῳ, καὶ πρῶ-
 τῆς πατρὸς βασιλῆς, διέσωσε
 Θέτις. μέγυται δὲ Ζεὺς Θέ-
 τιδι, μετὰ βαλλομένη εἰς πολ-
 λὰς ἰδέας, ἵπτερ ποδὲ μὴ σπυ-
 ελθῇ. καὶ αὐτὴν ἡμιόμο-
 νῃν ἔγκων, κατὰ πῖναι φά-
 σκε· ἐπεὶ περ ἔλεγε ἡμιόσιν
 παῖδα, μετὰ τῇ μολοῦσαι
 ἑ αὐτῆς ἡμιόδοι κόριν, ὅς
 οὐρανοῦ δυνάστης ἡμιόδοι. ἑ-
 ἑ φοβηθεὶς, κατὰ πῖναι αὐτῇ.

paciscitur. Musa itaque su-
 peratum Thamyrin, oculo-
 rum luce & citharædica pri-
 vant. Cæterum Rhesus fuit
 EVterpes ac Strymonis a-
 mnis filius, quem in bello
 Troiano Diomedes obtrun-
 cavit. Nec desunt, qui hunc
 Calliope natum esse scri-
 bunt. Corybantes ex Apol-
 line & Thalia geniti sunt.
 At Melpomene & Acheloo,
 Sirenes: de quibus, ubi de V-
 lyssæ agetur, dicemus. Iunq
 15 citra cuiusquam concubi-
 tum peperit Vulcanum. Sed
 Homeri testimonio, & hūc
 Ioue natum esse confirma-
 tur: Quem Iupiter matrī
 20 in vincula coniecit, opem
 ferentem de cælo præcipi-
 tem dedit. Nam coniugem,
 quod Herculi ad Ilium de-
 nastandum naviganti tem-
 pestatem intulisset, ex Olym-
 po suspenderat: Vulcanum
 25 verò in Lemno insula deie-
 ctum, & eo casu claudum fa-
 ctum Thetis servavit inco-
 lumem. Iupiter ad hæc The-
 tidis varias alternanti for-
 mas quò illius vitaret am-
 plexus, immiscetur. Quam,
 cum gravidā esse persensisset,
 30 absorbere occupat, quon-
 iam post natam ex ea puel-
 lam, filium se parituram di-
 cebat, qui cæli dominatio-
 ne potiturus esset. Id futu-
 rum veritus eam absorbit.

ὅς ἐστι τῆς ἡμνήσεως. ὅτις ἐν
 ἄλλοις, πληξαῖς αὐτῷ τῷ
 κεφαλῇ πολέας Πραμηνίως,
 ἢ καὶ τῶν ἄλλοι κέρυσσι, καὶ
 5 Ἡφαίστου, ὅκ κορυφῆς ὅτι πο-
 τμοῦ Τεΐωντος, Ἀθηνᾶ σὺν
 ὀφλοῖς αἰέθου. Τῶν δὲ Κοίης
 θυγατέρων Ἀστερία μὲν, ὁμοιω-
 10 θείσα ὄρωγί, ἑαυτῇ εἰς Δα-
 λασσῇ ἐβρίθῃ, φθίνουσα τῷ
 πορὸς Δία σπουδαία, ἔ πόλις
 αἶψ' ἐκείνης Ἀστερία πορὸν
 15 κληθῆσα, ὕστερον δὲ Ἀήλος. Ἀπ-
 ολλῶν δὲ, σιωπῶσα Διὶ, καὶ τῷ
 ἡλῷ ἄπασαν ὑφ' Ἡρας ἡλῶ-
 ρετο, μέχρις εἰς Ἀήλον ἐλθού-
 20 σα, ἡμῖν πορὸν τῷ Ἀρπυμῶν
 ὑφ' ἧς μαίωθῆσα, ὕστερον Ἀ-
 πόλλωτα ἐβλήθησιν. Ἀρπυμῶν
 οὐκ, ἔπειθ' ἡμῖν ἀσκήσατο,
 25 πορὸν εἰς μένειν. Ἀπόλλων
 δὲ, καὶ μαίωθῆσα, ὕστερον Ἀ-
 Πάτος δὲ Διὸς ἔ θυμωρως,
 ἦκεν εἰς Δέλφους, χρησιμωδύ-
 30 σης πῶτε Θέμυδος. ὡς δὲ οὐ φρε-
 ρῶν τῇ μαίωθῇ Πύθων ὄφρις,
 ἐκάλυπεν αὐτῇ παρελθῶν ὅτι
 τῇ χάσμα, πῶτε αἰετῶν,
 τῇ μαίωθῇ παραλαμβαίει
 35 κπίνει δὲ ματ' οὐ πολὺ καὶ
 Τιτυόν. ὅς ἐστι Διὸς υἱός, ἔ τῆς
 Ὀρχομενοῦ θυγατρὸς Ἐλάρης,
 ἡ Ζῆς, ἐπειδὴ σὺν ἡλῶ,

Vbi verò pariendi tempus
 aduenit, Prometheus, si-
 ue, ut alij tradunt, Vol-
 canus, eius caput securi per-
 cussit, dequē illius vertice
 secus Tritonem amnem
 armata Pallas exiliuit. Ce-
 terum de Cori filiabus As-
 10 teria fugiens Iouis com-
 plexum in coturnicem mu-
 tata seipsam demisit in pon-
 tum, & ab ea, quæ As-
 teria vrbs prius appellata fuit,
 postea Delos nomen ac-
 15 cepit. Siquidem Laxonam
 ab Ioue compressam per
 vniuersum terrarum or-
 bem Iuno infectata est, do-
 nec Delum peruenit, at-
 20 que ibi Dianam prius pe-
 perit: qua obstetrice adiupa
 mater Apollinem deinceps
 edidit. Enimvero Diana
 venationis studio delecta-
 25 ta, virgo permanfit: Apol-
 lo autem diuinandi facul-
 tatem edoctus à Pane Io-
 uis & Contumelia filio, Del-
 phos, quo tempore The-
 30 mis illic oracula dabat, se
 contulit. At cū templi cū-
 stos Pytho seipens ab hie-
 tus aditu prohiberet Apollie-
 nem, hoc perempto Deus
 35 templum occupat, neq; lon-
 go post tempore Tityū quoq;
 Iouis ex Elara Orchome-
 ni filia natum interemit.
 quam Iupiter vbi impleuit,

Ποσειδῶν δὲ βαίνων πλὴν γά-
λασσαν, οὕτως μὲν ἔγχευε Σί-
δων ἦν ἔρριψεν εἰς ἄβυθον πρὸς
μορφῆς εἰσάσας Ἡρα. αὐτὸς
δὲ ἐλθὼν εἰς Χίον, Μερόπην
πλὴν Οἰνοπίωνος ἐμνηστεύσα-
το. μεθύσας δὲ Οἰνοπίων ἀν-
τὶν, κοιμήσμενον ἐτύφλωσε, &
πρὸς οὖς αἰγυαλοῖς ἔρριψεν.
ὁ δὲ, ὅτι τὸ χαλκίον ἐλθὼν, 5
& ἀρπάσας παῖδα ἵνα, ὅτι
ἦν ὤμων ὀπιθέμενος, ἐκέλβη-
σεν ποδηγῶν πρὸς τὰς αἰατο-
λάς. ἐκῆ δὲ πρὸς ἡρόμενος,
αὐτὸς ἐλθὼν ἀκκαίης ὑπὸ τῆς 15
ἡλιακῆς ἀκτῆος, & δὲ πα-
χῶν ὅτι τὸν Οἰνοπίωνα ἔ-
παυθεν, ἀλλὰ τῷ μὲν Ποσει-
δῶνι, Ἡφαιστὸς ἐκλιν ὑπὸ γῆν
κατασκύβασεν οἶκον Ὀρείωνος 20
δὲ Ἡὼς ἐξαδείσα, ἥρπασε, &
ἐκόμισεν εἰς Δῆλον. ἐποίησε γὰρ
αὐτῷ Ἀφροδίτη συνεχῶς ἐ-
ραῖν, ὅτε Ἄρει συνεχινάσθη. ὁ
δὲ Ὀρείων, ὡς μὲν ἔτι οἱ λεί- 25
πονται, ἀνῆρέθη, δισκοβῶν Ἄρ-
τιμνι περικαλούμενος· ὡς δὲ
Ζηνες, βιαζόμενος ὤπην, μίαν
τῶν ἑστῶτων ἑσπερίων πρὸς ἡμᾶς
ἐκείνων παρθέτων, ὑπὸ Ἀρτί- 30
μνιδος ἐπέδωκε. Ποσειδῶν δὲ,
ἀμφιτείτων πλὴν Ἀμφιτροῦ γα-
μῆι· καὶ αὐτῷ γένεται Τείτων

Neptuno patre in summo
mari pedibus incedendi fa-
cultas data fuit. Hic Siden
uxorē habuit, quā Iuno se-
cū de forma certate ausam
ad inferos detruxit. Quisque
cū remeasset in Chium, Me-
ropen OEnopionis sibi
in connubium postulauit:
Hunc OEnopion per ebrie-
tate somno sepultum exca-
uauit, & secus littora eiecit.
Hic autē officinā arariam
ingressus, puerum abripuit,
ac suis humeris imposuit,
seque versus orientē solem ut
ductaret, imperauit: quod cū
uenisset, solis radiis excalfa-
ctus, pristinam oculorū lucē
recuperauit, inde confestim
aduersus OEnopionē con-
tendit. Sed & Neptuno qui-
dē Volcani artificio subter-
raneum domiciliū fecit. Ad
hanc AVroa eius amore ca-
pta Orionē rapit, ac secū in
Delū transtulit: Nā Venus,
quod cum Marte cōcubue-
rat, perpetuo illā ardore cru-
ciabat. Nec defunt qui scri-
bāt, Orionē, quod Dianā, ut
secū disco luderet, inquitaf-
set, occisum fuisse. Sed aliis
proditur, inferentē vim Opi-
vni ē virginibus, quæ ab Hy-
perboreis venerūt, à Diana
sagittis confixū fuisse. Ne-
ptunus autē Amphitritem
Oceani filiam sibi coniugio
copulauit: ex qua Triton

καὶ Ῥόδῃ, ὡς Ἡλίου ἔγχευε.
 Πλούτων ὅ, Περσεφόνης ἐρε-
 δεις, Διὸς συνεργούτης, ἥρ-
 πασιν αὐτῷ κρύφα. Δήμε-
 τρα δὲ, μετὰ λαμπάδων τυ-
 χες τὴ καὶ ἡμέρας, καὶ πᾶσαν
 τὴν γῆν ζητοῦσα περιήει· μα-
 θοῦσα δὲ παρ' ἐρμίωνων, ὅτι
 Πλούτων αὐτῷ ἥρπασεν, ὁρ-
 γασμένη θεοῖς, ἀπέλιπεν οὐ-
 ρατόν· εἰκαδῆσα ὅ γυναικί,
 ἦναι εἰς Ἐλθυσίνα· ἔπειθ' ὅτι
 ἰδὼν ὅτι ἂν ἐκείνης κληθεῖ-
 σαι Ἀγέλαστον ἐκάδοι πύργῳ
 παρὰ τὸν Καλλιχόρον φρέαρ κα-
 λυμένον· ἐπιτεταμένης Κελεὸν
 ἔλθοῦσα τὴν βασίλινον· τότε Ἐ-
 λθυσίνῳ, ἔτιδον οὐστῶν γυναι-
 κῶν, ἔλεγευσσάν τούτων παρ'
 αὐταῖς καθίζεσθαι, καὶ αἶψα ὡς
 Ἰάμβη, σκώψατο τὴν θεόν, ἐ-
 ποίησε μειδιάσαι· διὰ τὸ ὅτι
 τοῖς Θεσμοφορίοις ταῖς γυναι-
 κας σκώπειν λέγουσιν. ὅν-
 τις δὲ τῇ Κελεῷ γυναικί Με-
 πανεῖρα παιδίον, ποτὶ ἔτρε-
 ψεν ἢ Δημήτηρ παρὰ λαβοῦ-
 σα· βουλομένη δὲ αὐτὴ ἀγα-
 ναπὶ ποιῆσαι, ταῖς ἑκάστας εἰς
 πῦρ κατέθι τὸ βρέφος, καὶ πε-
 ρεῖται τὰς θνητὰς σάρκας αὐ-
 τοῦ· καὶ τὴν ἡμέραν δὲ, παρὰ
 δόξῳς αὐξανομένη τὴν Δηϊφών-

ac Rhodæ, quæ Soli parvæ,
 orti sunt. Pluto Proserpi-
 næ amore succensus incre-
 dibili, Iovis adiumento
 5 furtim rapuit. At Ceres ac-
 census facibus, noctes, at-
 que dies univèrsam terra-
 rum orbem vestigando lu-
 stravit: quæ, ubi renunci-
 10 tur, à Plutone filiam fuisse
 præreptam, diis irata cœ-
 lum reliquit, mortalique
 assimilata mulieri Eleusi-
 nem contendit, ac primo
 15 quidem Agelastum de suo
 matrore appellatum, non
 procul à Callichoro pæteo,
 lapidem insedit. Inde ad Ce-
 leum iam tum Eleusinio-
 20 rum Regem, profecta, ad il-
 lius mulieres introducta est;
 à quibus, cum, ut assideret,
 rogaretur, Anus quædam,
 cui lambe nomen fuit, Deæ
 25 scommatibus laceßiuit: eæ-
 que ratione, risum illi ex-
 cussit: qua de re in Thesmo-
 phoriis mulieribus scom-
 matum licentiam enatam
 30 fuisse memoratur. Celeo-
 rum ex Metanira coniuge
 filius erat: hunc in sinu suo
 assumptum Ceres alebat, quæ
 cum immortalē facere vel-
 35 let, per noctes in igne de-
 ponebat infanctē, ac cum in-
 modum, quicquid in illo
 mortalitatis inerat, adime-
 bat. Puer autē, cui Deiphon-

Ἦς, πῶς γὰρ ὡς ὄνομα τῆ πα-
 ρι, ἐπιτήρησεν Μινυμένης ἡ
 παρὰ τὴν θεά. Ἐκαταλαβού-
 σα εἰς πῦρ ἐγκυρμμένον, 4
 αἰετόνοσι· διόσφρ τὸ μὲν βρέ-
 φος ὑπὸ τῆ πυρὸς αἰηλώθη,
 ἡ θεὰ δὲ αὐτὴν ἔξέφηνε. Τελ-
 πολέμῳ δὲ τῷ παρὰ πρὸς πύργῳ
 ἦν Μινυμένης παίδων, δι-
 φρον καὶ σκοπιάσας πλινθῶν
 δρακόντων, Ἐπυρὸν ἔδωκεν,
 ὃ πλὴν ὅλλω οἰκουμένην δι' οὐ-
 ρανὸς αἰρόμενος κατέσπειρε. 15
 Πανύσις δὲ, Τελπόλεμος
 Ἐλευσίνος λέγει. φησὶ γὰρ Δι-
 ομπτῶν παρὰ αὐτὴν ἐλθεῖν·
 Φερεκύδης δὲ φησὶν αὐτὴν ἵον
 Ωκεανὸς καὶ Γῆς. Διὸς δὲ
 Πλούτωνι πλὴν κόρην αἰα-
 πέμψας καλῶν Ἦς, ὁ Πλῦτων,
 ἵνα μὴ πολλὸν χρόνον παρὰ τῇ
 μητρὶ κατέμεινεν, ῥοιᾶς ἔδω-
 κε αὐτῇ φαγὴν κόκκων. ἡ δὲ,
 οὐ παρὰ πρὸς τὴν τὸ συμμασπ-
 ρῶν, κατηνάλωσεν αὐτὴν. κα- 30
 ταμάρτυρησάτος δὲ αὐτῆς Ἀ-
 σκαλάφου τῆ Ἀχέρουσ, καὶ
 Γοργώρας, τούτῳ μὲν Δημήτηρ
 ὡς ἄδου βαρῆαν ἐπέθηκε πί- 35
 στῶν· Γερεφόντῃ δὲ, κατὰ ἱ-
 καστὸν οἶον αὐτῇ, πλὴν ῥίπον, μετὰ
 Γλῦπτος ἡταλέαθη μένειν·
 τὸ δὲ λοιπὸν, παρὰ τῆς θεῆς.

ti nomen erat, in dies supra
 quàm credi posset, adole-
 scebat : mater, quid nam
 Dea faceret, obsolet, cum-
 que igne cooptatum depre-
 hendisset filiolum, exclamavit.
 Quo circa puer ab
 igne fuit absumptus, seque
 ipsam Dea agnoscedam de-
 dit. ac Triptolemo Meta-
 nixæ natorum maximo cur-
 rum ab alatis trahendum
 draconibus comparat, triti-
 cumque concessit, quod per
 æreem vœtus vniuerso ter-
 rarum orbi ferendum con-
 donaret. Atqui Panyasis,
 Triptolemon, Eleusinis, in-
 quit, filium : ad eum enim
 Cêcerem peruenisse refert.
 Pherecydes autē ipsum O-
 ceano & Terra natum esse
 ait. Inter hæc Iupiter Plu-
 toni, vt Proserpinam remitte-
 ret, imperavit. Quare Plu-
 to, ne penes matrem ea dis-
 remaneret, punici mali gra-
 num dedit illi comedendū.
 Hæc autem, cum quid man-
 deret, minime prævideret,
 id ipsum confecit. Ceres A-
 scalapho Acherôtis & Gor-
 gyræ filio, quod falsum in
 eam testimoniū dixisset, gra-
 ue superimposuit saxū apud
 inferos. Sic demū Proserpi-
 na tertiâ singulorum annorum
 partē cum Plutone manere
 compellitur. Quod superest
 illi cū superis degendū erat.

πρὸς μὲν αὖτ' Διμήτερος ταῦτα
 λέγοντα· Γῆ δὲ, πρὸς Τιταίων
 ἀνακτοῦσα, ἤμυνε· Γίγαν-
 τας δὲ ὅτ' ἔχει, μαγίδι
 μὲν σωματίων αὐτοπερβλήτους·
 δυνάμει δὲ ἀκαταγνώστους·
 οἱ φοβεροὶ μὲν ταῖς ὄψιν κα-
 τφαίνοντο, καὶ δ' ἄλλοι βαδίζαν-
 τες ἐν κεφαλῇς καὶ γυ-
 νείων· εἶχον δὲ καὶ βιάσας φο-
 λίδας δρακόντων· ἐγγύοντο
 δὲ, ὡς ἰδὲ πνεις λέγουσιν, ἐν
 Φλέγρης· ὡς δὲ ἄλλοι, ἐν
 Πελλῶνῃ· ἠκόντιζον δὲ εἰς οὐ-
 ρανοῖς πέτρας, καὶ δ' ἄλλ' ἡμιμέ-
 νας· διέφερε δὲ παύτων Πορ-
 φυρίων τε καὶ Ἀλκυονίδας, ὅς
 δὴ καὶ ἀθάνατος ὤν, ἐν ἧσ' ἑ-
 σθητήρῃ γῆ μαχόμενος· οὐ-
 πος δὲ καὶ καὶ Ἡλίου βόας δὲ²⁰
 Ἐρυθίας ἤλασι· ποῖς δὲ θεοῖς
 λόγον ὤν, ὑπὸ θεῶν μὲν μη-
 δένα ὅτ' ἠγνῶνται ἀπολέσθαι
 δυνάσθαι· συμμαχοῦντος δὲ
 Διὸς πνεις, πλεθύνουσιν· αἰ-
 δομένη δὲ Γῆ πῦρ, ἐξή-
 ντη φάρμακον, ἵνα μνη' ὑπὸ
 Διὸς δυνήσῃται ἀπολέ-
 σθαι· Ζεὺς δ' ἀπειπὼν φαί-
 νειν, Ἡδὲ καὶ Σειλῶν δ' Ἡ-
 λίῳ, π' ἰδὲ φάρμακον αὐτὸς
 ἔπαυε φθόσας· Ἡρακλῆα δὲ
 σύμμαχον δ' Ἀθηνᾶς ἐπα-

Hæc itaq; sunt quæ de Ce-
 rere traduntur. Opis adhæc
 Titanibus irata, gigantes ἐ
 Cælo non modo corporis
 magnitudine præcellentes,
 sed viribus etiam inuictissi-
 mos procreauit: qui terribi-
 li planè vultu, ac promif-
 so è capite capillo, & proli-
 xa è mēto barba, præditi es-
 se videbantur, & anguineos
 pedes habuisse produntur.
 Sunt, qui in Phlegræis cam-
 pīs; alij verò ad Pellenen
 eos habitasse ferunt. In cœ-
 lum saxa atque accensas ar-
 bores iaculabantur: in qui-
 bus Porphyriomem & Hal-
 cyonem omnium facile
 principes fuisse legimus.
 Qui, ea, in qua natus esset,
 terra dimicans, erat immor-
 talis. Hic etiam Solis bo-
 ues ex Erythia abegisse di-
 citur. Cæterum inter Deos
 rumor erat, gigantum posse
 occidi neminem: verum si
 mortalium quispiam in so-
 cietatem arcessatur, eos in-
 terituros esse. Quod cum
 Terra præsensisset, ne mor-
 talis cuiuspiam viribus gi-
 gantes occiderent, remediū
 quærītabat. Tū Iupiter AV-
 roræ, Lunæ, ac Soli, ne pro-
 derent, imperauit. Ipse itaq;
 remediū ne Terra compe-
 rirer, anteuertens præcidit.
 Siquidem ad se consilio Pal-
 ladis Herculem socios ac-

καλίστῳ, καὶ κῆνος ποσειδῶν
 μὲν ἐπέθυσεν Ἀλκυονίδα· αὐ-
 τὸς δ' ὅπῃ τῆς γῆς μάλοισι
 γέλπει· Ἀθηνᾶς δὲ ὑποδη-
 μέης, ἔξω τῆς Πηλεϊώης ἐλ-
 κυσεν αὐτὴν· καὶ κῆνος μὲν οὕτω
 ἐπλάθυε· Πορφυρέων δ' Ἡρα-
 κλῆς κτ' μάχῃσι φώρμησι, &
 Ἡρα. Ζεὺς δ' αὐτῷ πότον ἦ-
 ρας ἐπέβαλεν· ἦτος καὶ κα-
 τέρρηγιώης αὐτῷ πᾶσι πί-
 πλαι, & βιάζεσθαι θέλοντες,
 βοηθὸς ἐπικαλεῖτο. καὶ Διὸς
 κραινώσασατος αὐτὸν, Ἡρακλῆς
 πέδῳσις ἀπὶ κτενε· ἦ δ' λοι-
 πῶν Ἀπόλλων μὲν Ἐφιάλτου
 πῇ ἀριστερὸν ἐπέθυσεν ὀφθαλ-
 μόν, Ἡρακλῆς δὲ πῇ δεξιόν·
 Ἐΰρυτον δὲ θυρσὶ δουρὸς ἔ-
 κτενε· Κλύποι δ' φασὶ ἔκασ-
 τὸν μάλοισι δ' Ἡφαιτος, βαλὼν
 μύθοις. Ἀθηνᾶ δὲ Ἐγκυ-
 λάδῳ φεύγοντι, Σικελίαν ἐ-
 πέρριψε πλεὺς νῆσον. Πάλλαν-
 τος δὲ πλεὺς δουρὶ ἐκτεμνῶ-
 σα, αὐτῇ κατὰ πλεὺς μάχῃ
 πῇ δίοι ἐπίσκεπε σῶμα. Πο-
 λυβώτης δὲ διὰ τῆς θα-
 λάσσης διωχθεὶς ὑπὸ τοῦ
 Ποσειδῶνος, ἦεν εἰς Κῶ·
 Ποσειδῶν δὲ τῆς νήσου μέ-
 ρος [δ' ἀρρήξας] ἐπέρριψεν
 αὐτῇ, πῇ λεγόμενοι Νίσυροι.

cerfuit. Qui primus o-
 mnium, Halcyonem sa-
 gitta confossum interemit:
 Hic autem Iōge plus quam
 antea, virium relucebat &
 5 Terra, donec Minerva sub-
 monente ipsum extra Pel-
 lenam urbem abstraxit: &
 sic eum obiisse traditur.
 Potphyrio autem in Her-
 culem & Iunonem pu-
 10 gnans impetum facit. Cui
 tum Iupiter Iunonis de-
 siderium iniecit: quæ, cum
 sibi peplum discindi, ac
 vim parari videt, opem qui-
 ritar. Tum gigas ab Io-
 15 ne fulminatus, & ab Her-
 cule sagittis transfixus, oc-
 cubuit. Inter ceteros Ap-
 ollo laeuum Ephialtæ o-
 culum, dexterum Hercu-
 les, sagittarum ictu effode-
 runt. Eurytum verò quer-
 no telo peremit. Clytium
 ab Hecate, seu potius à Vol-
 cano, candenti ferro occi-
 sum fuisse scribitur. Mi-
 nerua Encelado fugienti
 25 Siciliam insulam obiecit.
 Pallanti autem pelle de-
 tracta in pugna, suum sibi
 corpus contexit. Polybo-
 tes item per maris fluctus
 Neptuno insectante in Cō-
 30 tandem peruenit. In hanc
 Deus insulæ partem reuul-
 sam pro telo coniecit: quæ
 Nisyros insula facta est.

Ἑρμῆς δὲ, πῶς Δῖδος κινώων
 ἔχον κτ' πῶς μάχην, Ἰππό-
 λυτον ἀπέκτεινεν. Ἄρπυιαι
 δὲ * Ἑραπίωνα Μειράν δ' Ἀ-
 ρεῖον ἐθέοντα χαλκίοις ρο-
 πίοις μαχόμενοι. τοὺς δ' ἄλ-
 λους κραινοῖς Ζεὺς βαλὼν
 δέφθιρι. πάντας δ' Ἑρακλῆς
 ἀπολυόμενοις ἐπέθουσε. ὡς δ'
 ἐκράτησαν οἱ θεοὶ τῶν Γηγαι-
 των, Γῆ μάλλον χολώσασα,
 μίγνυται Ταρπάρῳ, καὶ ἦν αὖ
 Τυφώνα ἐν Σικελίᾳ μέμνη-
 ῖν ἔχοντα φύσιν, αἰδρὸς καὶ
 θηρίου. τοῦτο μὲν, καὶ μέγα δ'
 καὶ δυνάμει πάντων διωύγ-
 κει, ὅσους ἐξήντησε Γῆ. ὡς δ'
 αὐτὰ τὰ μὲν ἄρ' ἔχει μνηστῆ-
 ρας, πλείονας αἰδρόμορφον,
 ὥστε ὑπερέχιν μὲν πάντων
 τῶν ὀρέων· ἡ δὲ κεφαλὴ, πολ-
 κάκις τῶν ἄστρον ἔχουσα· χεῖ-
 ρας δὲ ἔχει, πῶς μὲν, ὅπῃ
 πῶς ἐπέκεινται ἐκτενόμενον
 πῶς δὲ, ὅπῃ τὰς αἰατολάς· ὅκ
 τούτων δ' ἔχοντες ἔχουσιν κεφα-
 λαὶ δρακόντων. τὰ δ' ἀπὸ μνη-
 στῶν, σπειράς ἔχοντες ὑσμίνης
 ἐκτενόμενοι· ὡς ὅλκοι τοῦ
 αὐτοῦ ἐκτενόμενοι κορυφῶν,
 συνεκμὸν πολλὰ ἔχουσιν. πῶς
 δὲ αὐτὰ πῶς σῶμα κατεπλήρω-
 νται αὐχμηρὰ δὲ ἐκ κεφαλῆς

Mercurius Orci galea testus
 pugna confecit Hippoly-
 tum. * Grationem Diana;
 Agrum deinde Parcae &
 Thoonem; encis clavis pu-
 gnantes, confuderunt. Reli-
 quos autem fulmine ictos
 Iupiter interfecit. Sed &
 Hercules ita pereuntes sagit-
 tis confodit. Post igitur de-
 bellatos à superis Gigantas
 Terra longè atrocius indig-
 nata Tartaro ammiscetur;
 ac Typhonem duplici na-
 tuta, humana simul atque
 ferina, constantem, in Sici-
 lia parit. Hic & corporis va-
 stitate, & robore ceteris om-
 nibus quos Terra genuer-
 rat, ante celledat. Huic et-
 iam crurum tenus immensa
 humanæ formæ magnitudo
 erat, ut omnium montium
 cacuminibus altior esse vi-
 deretur; cuius etiam caput
 saepenumero astra pertin-
 gebat. Sed & eiusdem ma-
 num altera ad Hesperum
 usque, & altera ad orientem
 pertinebant. ex his cen-
 tum draconum capita emi-
 nebant. In cruribus maxi-
 mas viperarum spiras ille
 continebat: quarum volumi-
 na ad verticem ipsum usque
 protendebantur, ex quibus
 viperarum ingentem sibilum exci-
 tabant. Typhonis corpus e-
 rat totum pennis circumdatum.
 Squalentes autem è capite
 crines,

καὶ ἡμῶν πείχες ἔκτεμον·
 ὧ· πρὶν δ' ἐδέρκετο τοῖς ὄμμα-
 σι. τοῦτο δ' ὦν ὁ Τυφὼν καὶ
 παλικοῦτος, ἡμμέντας βάλ-
 λων πέτρας ἐπ' αὐτὸν οὐρα-
 ρὸν, μετὰ σιγῆς ὁμοῦ καὶ
 βοῆς ἐφέροντο. πολλὴ δὲ ὅκ τῷ
 ὄμματι πυρὸς ἔβλεπτο ζά-
 λη. τοῖσι δ', ὡς εἶδον αὐτὸν ἐπ'
 οὐρανὸν ὁρμώμενον, εἰς Αἴ-
 γυπτον φυγάδες ἐφέροντο, καὶ
 διακώιδμοι, τὰς ἰδέας μετέβα-
 λον εἰς ζῆλον. Ζεὺς δ' ἐπὶ ῥῶ-
 μῳ ὄντα Τυφῶνα ἔβαλε κε-
 ραυτοῖς· πολλοὶ δὲ ἡμόμα-
 ροι, ἀδαμαντίνης κατέπιπον
 ἄρης, καὶ φθύνοντα ἄχρητο
 Κασίου ὄρου, σινεδίωξε τῷ-
 τε δὲ ὑπὸ κεντρῶν Συρίας. καὶ
 δὲ αὐτὸν καταπνέοντα 20
 ἰδὼν, εἰς χεῖρας σινέβαλε.
 Τυφὼν δὲ, τὰς ἀπείρας πε-
 ριπλεχθεὶς, κατέχευεν αὐτὸν
 καὶ πῦρ ἀπ' ἑωυτοῦ ἐκείνου,
 τὰ περὶ τῶν χερῶν καὶ τῶν ποδῶν
 διέπεψε ἰσχυρῶς. ἀεὶ μὲν δὲ
 ὅππῃ τῷ ὄμματι, διεκόμενοι αὐ-
 τὸν δὲ τῆς θαλάσσης εἰς Κι-
 λικίαν· καὶ παρελθὼν, εἰς τὸ
 Κωρύκιοι ἀντρὸν κατέβη. ὁ-
 μοίως δ' ἐπ' αὐτὸν κρύψας ἄρ-
 κτου δόρα, καὶ τὴν ἀπὸ τῆς, ἐκα-
 τέστησι Δελφύνῳ δράκοντι·

arines, & mento barba im-
 pexa prolixaque, ventila-
 bant. Igne oculi emica-
 bant. Talis itaque tantū-
 que Typhon candentes in
 cœlū lapides iaculatus, cum
 sibilo simul atque boatu &
 rebatur. Magna etiam ex
 ipsius ore ignis procella de-
 feruebat. Hunc ubi Dij in
 cœlum prospiciant irrum-
 pentem, acti in fugam, in
 Ægyptum properabant, &
 ubi illum insequentem vi-
 dent, in varias animan-
 tium formas sese quisque
 transmutabat. Iupiter au-
 tem procul à se Typho-
 nem conspiciens, fulmine
 percussit: ubi verò comi-
 nus fuit, adamantina illum
 falce deterruit: ac fugien-
 tem ad Casium vsque extre-
 mæ Syriæ montem perse-
 cutus est: ibique cum san-
 cium esse cognouisset, ma-
 nus conferuit. Typho au-
 tem spirarū volumine cir-
 cumplexum Iouem deti-
 nuit, eisque Harpe adem-
 pta pedum manuumq; nec-
 uos dissecuit, impositūm-
 que humeris in Ciliciam
 vsque transfuexit: quo cum
 peruenisset, intra Cory-
 cium antrum deposuit, si-
 milēmq; modum, & nec-
 uos præcisos in vrsi pelle
 occultatos ibidem colloca-
 uit, ac Delphynen serpentē,

(ἡμίτηρ δ' ὡς αὐτὴν ἢ κόρη) ἔρ-
 μῆς δ' ἐ Αἴγipan, οὐκ ἐφαν-
 τες τὰ νύκτα, ἤρυσαν τῆς Διὸς
 λαδόντες. Ζεὺς δὲ, τῇ ἰδίᾳ ἀ-
 τακτοσάμενος ἰαυὸν ἐξ αἰφνης
 ἐξ οὐρανοῦ ὅπῃ πηλασὶν ὀχού-
 μδος ἵππων ἄρματι, βάλλον
 κραυγαῖς, ἐπ' ὅρος ἐδίωξε Τυ-
 φῶνα, τὸ λεγόμενον Νύσων· ὅ-
 πῃ Μοῖραι αὐτὴν διωχθέντα
 ἠπάτησαν. περὶ δὲ γὰρ ὅπῃ
 εἰσέταται μάλλον, ἐγθύσατο ἥν
 ἐφημέρων καρπῶν· διό τ' ἐπὶ
 Αἰγίμῃδος αὐτῆς, ἦκεν εἰς
 Θράκην. Ἐμαχόμενος παρὰ τῇ
 Αἴμον, ὅλα ἔβαλεν ὄρη. Τύ-
 των δ' ἐπ' αὐτὸν ὑπὸ τῷ κραυ-
 γῇ πάλιν ὠθεμένων, πολὺ ὅπῃ
 τῷ ὄρει ἐξέκλυσεν αἷμα· καὶ
 φασὶν ἐκ πύπου τὸ ὄρος κληθῆ-
 ναι Αἴμον. φθόγῃ δ' ὄρεμα δέν-
 τος αὐτῷ δὴ τῇ Σικελικῆς θα-
 λάσσης, Ζεὺς ἐπὶ ῥέϊψιν Αἴ-
 τνίῳ ὄρος ἐν Σικελίᾳ· τῷ δὲ
 ὑπὸ μέγιστος ὄρεον· ἐξ οὗ μέχρι
 εὐδὸρ φασὶν ἀπὸ τῷ βληθέν-
 των κραυγῶν γίνεσθαι πυρὸς ἀ-
 ναφυσήματα. ἀλλὰ παρὰ μὲν τῶν
 των, μέχρι τῷ δευτέρῳ ἡμῖν κε-
 λήθω. Προμηθεὺς δ', ἐξ οὗ
 παρὰ καὶ γῆς αἰθρώποις πλά-
 σαι, ἔδωκεν αὐτοῖς καὶ πῦρ λά-
 θρα Διὸς, ἐν γάρ τῃ κρύψας.

(semifera hæc erat puella)
 velut custodē apposuit. In-
 terim verò Mercurius & Æ-
 gipan neruos suffurati, clan-
 culum Ioui rursus compe-
 gerūt. Mox Iupiter receptis
 pristinis viribus, alatos e-
 quos currui repente iungit,
 eūmq; acturū conscēdit, ac
 Typhonē ad Nysam vsque
 montem fulminibus impe-
 tēdo est persecutus, vbi Par-
 cæ, quæ Deus insecutus est,
 frustratæ sunt. Nam, cū sibi
 in animū induxisset, se va-
 lentiorē fore, matura ac mi-
 tia poma gustauit. Proinde
 cum Iouē rursus insequen-
 tem videret, contendit in
 Thraciam, pugnaq; ad Hæ-
 mum cōmissa solidos mon-
 tes iaculatus est. Hi verò cō-
 tra noua fulminū vi detur-
 bantur, multūmq; in ipso
 mōte sanguinis exūdauit: à
 quo Hæmi nomē factū fuisse
 ferūt. Quisq; cū per Sicu-
 lū mare fugere incōpissent,
 Iupiter Ætnam Siciliæ mon-
 tem super iniecit: Hic mi-
 ræ vastitatis est, à quo in
 hanc vsq; tempestatē ob fre-
 quentē fulminum iactum,
 igniū in eo fieri spiramenta
 videntur. De his autem hæc
 hæctenus à nobis dicta sint.
 Interea verò Prometheus
 formatis ex aqua & terra
 hominibus, clām Ioue ignē
 in ferula furatus immisit.

ὥς δὲ ἦσθαι Ζεὺς, ἐπιταξεν
 Ἡφαιστῷ τῷ Καυκάσιω ὄρει τὸ
 σῆμα αὐτῷ περὶ σπλάγχνων· τῷ
 δὲ Σκυθικὸν ὄρος ὄρειν. ἐν δὲ
 τῷ περὶ σπλάγχνων Προμη-
 θεὺς, πολλῶν ἐπὶ ἀνθρώπων ἐ-
 δίδετο· καὶ ἐκείνῃ δὲ ἡμέ-
 ραν αἰὲτος ἐφίπτετο, αὐτῷ
 τοῖς λωβοῖς ἐνέμετο ἥντινα
 αὐξανομένων διακρίνει. καὶ
 Προμηθεὺς μὲν πυρὸς κλαπέν-
 τος δίκην ἐπὶ τῷ τῷ, μέγας
 Ἡρακλῆς αὐτὸν ὑπερὶν ἔλυ-
 σεν, ὥς ἐν τοῖς κατ' Ἡρακλῆα
 δηλώτορ. Προμηθεὺς δὲ
 πᾶς Διὸς λίων ἐχθρὸς. ἐν
 βασιλῶν ἥντινα τῷ Φιδίαν
 πῶν, γαμῆν Ἰφύρραν τῷ Ἐπι-
 μηθεὺς καὶ Πανδώρας, ἡν-
 πῶν θεοὶ περὶ τῷ γυναι-
 κα. ἐπεὶ δὲ ἀφανίσαι Ζεὺς τὸ
 χαλκοῦν γένος ἠθέλησεν, ἔπο-
 δὲ Προμηθεὺς, Διὸς
 λίων περὶ τῷ λαφάρων, ἐπὶ
 τῷ τῷ τῷ αἰὲτος. Ζεὺς
 τῷ, πολλῶν ὑπερὶν αἰὲτος
 τῷ τῷ, τῷ τῷ τῷ τῷ
 Ἡρακλῆς κατέκλυσεν ὥς τῷ
 τῷ τῷ τῷ τῷ τῷ τῷ τῷ
 ὅλῳ τῷ τῷ τῷ τῷ τῷ τῷ
 εἰς τῷ τῷ τῷ τῷ τῷ τῷ
 ὅλῳ τῷ τῷ τῷ τῷ τῷ τῷ

modum paucos, qui in altissimos circa montes confugerāt,
 B. ij.

Quod ubi sensit Iupiter, Vol-
 cano ad montem Cauca-
 sum religandū affigendū-
 que dedit. Scythiaz mons est
 Caucasus, ubi Prometheus
 clavis confixus multorum
 annorum curriculo religa-
 tus permansit. Ad quem A-
 quila quotidie deuolās hu-
 ius hepatis fibras per-
 ore succrescentes depa-
 scebatur. Igitur ob ignis
 furtū hanc poenā Pro-
 metheum dedisse memo-
 rant: donec Hercules cum
 vinculis liberauit: quom-
 admodum in rebus ab Her-
 cule gestis demonstrabimus.
 Ceterum Deucalion Pro-
 methei filius fuit. Hic im-
 perio tenens eam partem
 quæ ad Phthiam iacet, Pyr-
 rhæ Epimethei & Pan-
 doræ filiam uxorem ducit,
 quam mulierem omnium
 primam Diī sinxerunt. Post,
 ubi prolem æneam tollen-
 dam Iupiter censuit, Deu-
 calion Promethei consilio
 fabrefacta ē lignis arca, in
 eamque ad vitam transigen-
 dam rebus necessariis im-
 positis, cum Pyrrha ingres-
 sus est. Mox Iupiter lar-
 gē effusus de cælo imbri-
 bus, maximam Græciæ par-
 tem cooperuit: ut, quic-
 quid in ea mortalium fo-
 ret, interierit, præter ad-

ὅτι ἢ καὶ τὰ κατὰ Θεσσαλίαν
 ὄρη δέσση, καὶ τὸ ὄκτως Ἰσθμοῦ
 καὶ Πελοποννήσου συνεχίσθη
 πάντα. Δουκαλίων δὲ ἐν τῇ
 λαρίσσι, ὅθεν τῆς θαλάσσης
 φερόμενος, ἐφ' ἡμέρας ὄνεια,
 καὶ νύκτας ἴσας, τῇ Παρνα-
 σῶ περὶ ὄρει, καὶ καὶ τῇ ὁμῶς
 πῦλαι λαβόντων, ὁκταὶ ἑ-
 δυοὶ Διὶ Φυξίῳ. Ζεὺς δὲ,
 πέμψας Ἑρμῆν πρὸς αὐτὸν,
 ἐπέτρεψεν αἰτεῖσθαι ὅ π βού-
 λεται. ὁ δὲ, αἰτῶνται αἰθρία-
 ποὺς αὐτῷ ἡμεῖσαι· καὶ Διὸς
 εἰπόντος, ὑπὲρ κεφαλῶν αἰ-
 ρων ἔβαλλε τοὺς λίθους· καὶ
 οἱ μὲν ἔβαλλεν ὁ Δουκα-
 λίων, αἶθρες ἐγένοντο· οἱ δὲ
 Πύρραι, γυναικες· ὅθεν καὶ
 λαοὶ μεταφορικῶς ὠνομά-
 ζονται ἀπὸ τῆς λάας ὁ λίθος.
 γίνονται δὲ ἐκ Πύρρας Δου-
 καλίῳνι παῖδες, ἑλλῶ μὲν
 πρῶτος· ὅν ἐκ Διὸς [ἔνιοι]
 γηγενῆσαι λέγουσι· [δ' αὖτις
 ὁ δὲ] Ἀμφικτύων ὁ μετὰ
 Κεραναῦ βασιλεύσας τῆς Ἀτ-
 τικῆς· θυγάτηρ δὲ Πρωτόγι-
 νεια· ἧς καὶ Διὸς, Ἀέ-
 θλιος. ἑλλῶος ἢ καὶ νύμφης
 Ὀρσιίδος, Δωρὸς, Ξεῦρος, Αἴε-

Tum verò Thessalicos mon-
 tes aquarum diluvij immu-
 nes fuisse ferunt. nec non,
 quæ sunt Isthmum extra &
 Peloponnesum loca vndarū
 vi omnia contexta fuerunt.
 quo tempore Deucalio no-
 vem dies, totidémq; noctes
 pelago circumlatus, Parnas-
 ium demum appellit, ibiq;
 post imbriū pausam egres-
 sus Ioui Phyxio, qui ad eum
 confugientibus opem ferre
 consuevit, sacris operatur.
 Iupiter interea demisso ad
 Deucalionem Mercurio, ut
 rogaret, quid ab eo vellet,
 iniunxit. Quo facto Deu-
 calion humani generis re-
 parationem deposcit: inde
 Iouis monitu sumptos de
 Terra lapides trans caput
 iactavit: tū quos misit Deu-
 calion, virorum faciem tra-
 xerunt: qui verò Pyrrha iac-
 tu transmissi sunt, in fe-
 minas abiire. Hinc itaque
 λαοί, quod est populi, trans-
 latione quadam dicti sunt,
 25 quasi lapidei. λάας enim La-
 tinis lapidem significat. Por-
 rò ex Deucalione ac Pyrrha
 nati sunt, Hellen, ante al-
 lios, quem ab Ioue ortum
 esse nonnulli tradunt: in-
 30 de Amphictyon, qui cum
 Cranao Atticæ imperavit.
 Huic insuper Protogenea
 filia fuit: ex qua & Ioue Aethlius procreatur. Ex Hel-
 lene verò & Orseide nymphea, Dorus, Xuthus & Ἄεο

λος. αὐτὸς μὲν ἔν αὖτε αὐτῶν
 καλουμένοις Γραικοῖς, προσ-
 γέρουσι Ἕλληνας τοῖς δὲ πασὶν
 ἐμέλεισι ἢ χώραν. Ἐξ ὧν μὲν
 λαβὼν τὴν Πελοπόννησον, ὅκ
 Κρέως τῆς Ἐρεχθίδος Ἀχαιὸν
 ἐξήννησε, ἔϊωτα· ἀφ' ὧν Ἀ-
 χαιοὶ ἔϊωνες καλεῖνται· Δω-
 ρος δὲ, ἢ πέραν χώραν Πελοπον-
 νήσου λαβὼν, τοῖς κατοικοῖς ἀφ' 10
 εἰαυτοῦ, Δωριεῖς ἐκάλεσι· Αἰό-
 λος δὲ, βασιλεύων ἤνθ' ὅτε τιμὴν
 Θεσσαλίαν ἤπειν, τοῖς ἐνοι-
 κωῦντας Αἰολεῖς προσηγό-
 ρησι· καὶ γῆμας Ἐναρέτιν 15
 οὐὶν Διμήχου, παῖδας μὲν
 ἐξήννησε ἐπ' αὐτῇ, Κελία, Σί-
 συφον, Ἀδάμαντα, Σαλμων-
 νία, Διόνα, Μάγνητα, Πε-
 ελήριον· θυγατέρας δὲ πέντε, 20
 Καράκην, Ἀλκονίαν, Γεισι-
 δίκην, Καλόκην, Πειμνή-
 δην. Πειμνήδης μὲν οὐὶν ἔ-
 Ἀχελώου, Ἰπποδάμης δὲ Ὀρί-
 σης· Πεισιδίκης δὲ Μυρμιδό- 25
 ρος, Ἄντιφος καὶ Ἄκτων. Ἀλ-
 κονίην δὲ, Κηῦξ ἐξ ἡμέων Ἐωσφό-
 ρου παῖς. οὗτοι δὲ δι' ὑπερη-
 φανίαν ἀπώλοντο. ὁ μὲν γὰρ,
 πρὶν γυναικὰ ἐλεῆναι ἦσαν· ἢ 30
 δὲ, πρὶν αὐτὰρ Δία. Ζεὺς δὲ αὐ-
 τοὺς ἀπυρρίπτει· ἔκ μὲν, Ἀλ-
 κονίαν ἐποίησε, πρὶν δὲ, κηῦκα.

lus. Is quidem de se Helle-
 nas qui postea Graeci vocati
 sunt, nominavit: filiis & hic
 loca partitus est. Xuthus a-
 deptus Peloponnesum, ex
 Creusa Erechthei filia, A-
 chaeum genuit & Ionem, à
 quibus Achiui & Iones nú-
 cupantur. Dorus autem,
 qui trans Peloponnesum est,
 terram nactus, incolas suo
 de nomine Dorienfes ap-
 pellavit. Aëolus verò locis
 Thessaliam proximis impe-
 rans, populis Aëolensibus
 nomen imposuit. Qui du-
 cta Enarete Deimachi filia,
 septem ex ea filios procrea-
 vit, Critheum, Sisyphum,
 Athamantem, Salmonem,
 Deionem, Magnetem, &
 Perierem. Sed & filias quin-
 que, Canachen, Halcyo-
 nem, Pisidicem, Calycen, ac
 Perimeden. Ex Acheloo ve-
 rò & Perimede, Hippoda-
 mas & Orestes. Ex Pisidice
 & Myrmidone Antiphus &
 Acton nati sunt. Cæterum
 Halcyonem Ceyx Luciferi
 filius sibi in matrimonium
 duxit. Hi ob superbiam ex-
 tincti fuerunt. Ille enim Io-
 nonem sibi coniugem esse
 prædicabat: hæc verò Io-
 nem virum esse sibi iactitabat.
 Vtrumq; Iupiter in aucis, il-
 lam in Halcyonem, hunc
 in mergum transformavit.

Κανάχη δ' ἐποίησεν ὁ Πρω-
 δῶτος Ὀπλία & Νηρία, καὶ
 Ἐποπία, καὶ Ἀλωέα, & Τείω-
 πα. Ἀλωεὶς μὲν ὦν ἐγγυὲς Ἰ-
 φιμέδῳ δ' Ἐτείωπος ἦν τοῦ Γο-
 σιδῶτος ἡγεσθῆ, & συνεχὼς
 φοιτῶσα ἐπὶ πλὴν θαλάσσης,
 χρυσὸν ἄρυσσεν καὶ κύματα τοῖς
 κάλοις ἐπιφέρει. συνεληθὼν δὲ
 αὐτῇ Πρωδῶν, δύο ἐγέννησεν
 παῖδας, ὧν ἓ Ἐφιάλτιν,
 πρὶς Ἀλωείδας λεγόμενον. ὅτι
 κατ' ἐναιωπὴν ἤυξαντο πλάτης
 μὲν πηχυαῖον, μήκος δὲ ὀρ-
 γυαῖον· ὅντα δ' ἐπὶ τῶν γινόμε-
 νοι, & τὸ μὲν πλάτος πηχυῶν ἑ-
 χοντες ὄντα, τὸ δ' ἐμείζονος ὀρ-
 γυῶν ὄντα, περὶ τοῦτο μάχ-
 ομαι διενεῶντο· & ἡ μὲν Ὀσσα
 ἐπὶ τῷ Ὀλυμπῷ ἔθεσαν· ἐπὶ δ' ὅτι
 ἡ Ὀσσα γένετο τὸ πῆλιον, διὰ
 τοῦ ὀρέων τύπων, ἡ ἐίλουσι εἰς
 οὐρανὸν ἀναβήσονται· καὶ πλεὶς
 μὲν θαλάσσης χῶσαντες τοῖς ὀ-
 ρεσι, ποιήσιν ἔλεγον ἡπει-
 ρον· πλεὶς δὲ, γλυκὺν, θαλάσσης.
 ἐμμένοντες δὲ, Ἐφιάλτης μὲν Ἡ-
 ραν· ὧς δὲ Ἄρπυϊν. ἔδη-
 σαι δὲ καὶ Ἄρπυ· πῦρ μὲν ἰδὼν
 οὐκ ἔρμην ἐξέκλειψεν. αὐτὰρ
 δὲ τοῖς Ἀλωείδας ἐν ἀμαξῇ
 Ἄρπυϊς δὲ ἀπάτης· ἀλλάξα-
 σε γὰρ πλεὶς ἰδέσθαι εἰς ἔλαφοι,

Atqui Canache & Neptu-
 nus Opleum, Nereum, Opo-
 reum, Aloëumque & Triopem
 genuerunt. Sed Aloëus
 Iphimedian Triopis filia,
 quæ Neptunum exarsit, v-
 xorem habuit : ea conti-
 nenter ad mare se confe-
 rens, & haustos manibus
 fluctus intra sinum ferebat.
 quæque à Neptuno com-
 pressa geminos peperit, O-
 tum & Ephialtem, quos A-
 loidas appellarūt. Hi quot-
 quot annis, latitudine, cu-
 bitum : longitudine verò,
 vlnam increſcebant : qui vbi
 nonum explevere annum,
 latitudinem cubitum, no-
 uem, & vlnarum totidem
 magnitudinem adepti, Ioui
 bellum inferre non erubue-
 runt. Proinde Olympo Of-
 sam imposuerunt, Pelioque
 super Ossam imposito, eum
 in modum cælum conscen-
 sum ire munitari. Ingestis
 ad hæc montibus, de mari
 continentem, deque terra
 rursus maria se reddituros
 dictitabant. Quinetiam E-
 phialtes Iunonem, Otus au-
 tem Dianam sibi coniu-
 gem deposcebant. Mar-
 tem insuper in vincula con-
 iecere : quem demum Mer-
 curius furto eripuit. Dia-
 na interim Aloidas per-
 dolum de curru peremit :
 nam in ceruam mutata per

ἔφ' ἑμῶν αὐτῶν ἐπὶ δὴσεν. οἱ
 δὲ, βουλόμενοι ἀποχῆσαι τὸ
 θμείον, ἐφ' ἑαυτοῖς ἠκούσαν.
 Καλύκῃς δὲ καὶ Ἀεθλίου,
 παῖς Ἐνδυμίων γένεται ὅς τις
 ἐκ Θεσσαλίας Αἰτωλίας ἀγα-
 γλὴν, Ἥλιν ὤκησε, ἀέροισι δὲ
 αὐτὸν ἕνῃς ἐκ Διὸς ἡμέραι.
 τούτου κάλλι διευγύνους ἡ-
 ἐράδῃ Σελῶν· Ζεὺς δὲ αὐτῷ
 δίδωσιν ὃ βούλεται ἐλέσθαι·
 ὃ δὲ, αἰρέσθαι κοιμᾶσθαι δὲ παν-
 τὸς ἀθάνατος καὶ ἀγήρω μέ-
 νων. Ἐνδυμίωνος δὲ ἔστι Σειδὸς
 ἡμίφης, ἡ Νηίδος, ἡ, ὡς ἕνῃς,
 Ἰφιδάσσης, Αἰτωλός, ὃς ἀ-
 πικτεῖνας Ἄπιν τὴν Φορωνέως,
 καὶ φυγῇ εἰς πλὴν Κου-
 ρήπιδά χωραὶ, κτεῖνας πρὸς ὑ-
 ποδείξαι δύνους Φθίας καὶ Ἀπόλ-
 λωνος ὑοῖς, Δῶρον καὶ Λαο-
 δόκον, καὶ Πολυπύπτιον, ἀφ'
 ἑαυτοῦ πλὴν χώραν Αἰτωλίαν
 ἐκάλεσε. Αἰτωλοῦ δὲ Προ-
 νῆς τῆς Φόρβου, Γλαυρῶν
 καὶ Καλυδῶν ἐγγυετ' ἀφ' ὧν
 αἱ οἱ Αἰτωλία πόλεις ὠνο-
 μάθησαν. Πλαυρῶν μὲν οὖν
 γήμας Ξανθίππῳ πλὴν Δά-
 ρου, παῖδα ἐγγύησιν Ἀγλῶ-
 ρα· θυγατέρας δὲ Σπρωπὴν ἔ-
 Στραπνίλῳ ἔστι Λεοφόντῳ.
 Καλυδῶνος δὲ καὶ Αἰτωλίας

eorum mediū exiliuit. Tum
 hi velut in feram collima-
 tari, alter alterum telis con-
 iectis occiderunt. Ad hæc
 Endymion Calyces & Ae-
 thlij filius nascitur: quieda
 ctis Æolensibus ἐ Θεσσαλία
 Elidē trāsmigrauit. Nec de-
 sunt qui eum Ioue natum
 esse memorarunt. hunc om-
 eximiam corporis pulchri-
 tudinem Luna flagrantissi-
 me deperiuit. Qui data ab
 Ioue, quæcunque vellet de-
 ligendi potestate, cum so-
 mno perpetuo immortalē
 sibi iuuentutē concedi pe-
 stulauit. Cæterum Ætolus
 Endymionis & Seidis Nym-
 phæ, aut Naidis, siue, ut qui-
 dam aiunt, Iphianassæ fi-
 lius fuit. Qui cum peremis-
 set Apim Phoronei filium,
 atque in Curetidem terram
 aufugisset, occisis hospiti-
 bus, Phthia & Apollinis fi-
 liis, Doro & Laodoco, ac
 Polypræte, suo de nomine
 terram Ætoliam appellari
 censuit. Sed ex Ætolo &
 Pronoe Phorbi filia Pleu-
 ron & Calydon nati sunt:
 à quibus, quæ sunt illis co-
 gnomines in Ætolia vrbes,
 nomen acceperunt. Pleuro
 ducta uxore Xāthippe, Dori
 filia, Agenorem procreat, &
 filias Steropen, Stratoni-
 tēque & Leophontem.
 Calydon autem ex Æolia

τῆς Ἀμυθάονος, Ἐπικάστη [ῃ]
 Πρωτογένεια· ἧς ὃς Ἄριος,
 Οξύλος. Ἀγλῶωρ ὃ ὁ Παλῶ-
 ρῶτος, γήμας Ἐπικάστην τῷ
 Καλυδῶνος, ἐξήνησε Παρ-
 θάονα ἐ Δημοτικῶν· ἧς καὶ
 Ἄριος, Ἐῖνος, Μάδος, Γύ-
 λος, Θέστος. Ἐῖνος μὲν οὐκ
 ἔζησε· Μάρπησαν ἦν Ἀπόλ-
 λωνος μηνσθνομόρου, Ἰδῆς ὃ 10
 Ἀφαρέως, ἤρπασε, λαβὼν πα-
 ρὰ Ποσειδῶνος ἄρμα ὑπὸ πτε-
 ροῖ· διώκων δὲ Ἐῖνος ἐφ' ἀρ-
 ματος, ὅππῃ πῦρ Λυκόρμας ἤλ-
 θε ποταμόν· καὶ λαβεῖν δ' οὐ 15
 διωάμενος, τοῖς μὲν ἵπποις ἀ-
 πώσφαζεν· εὐαπὼν δ' εἰς τὸ πο-
 ταμόν· ἔβαλε δὲ καὶ αὐτὴν Ἐῖ-
 νος ὁ ποταμὸς παρ' ἐκείνου. Ἰ-
 δῆς δὲ εἰς Μεσσηνίᾳ πρὸς Ἰα- 20
 νειαν, ἐκ αὐτῆς ὁ Ἀπόλλων παρ-
 τυχὼν, ἀφαιρέται τῷ κέρῳ.
 μαχαλῶν δὲ αὐτῶν παρὰ τῇ
 τῆς περὶ δὲ γάμων, Ζεὺς δὲ
 λύσας, ἐπέβησαν αὐτῇ τῇ παρ- 25
 ῖνῳ ἐλθέσαι ὁποτέρῳ βούλε-
 ται συνοικεῖν. ἡ δὲ, δείσαντα ὡς
 αὐτὴν γηρῶσαν αὐτῷ Ἀπόλ-
 λων κατελίπη, πῶν Ἰδαν εἰλε-
 το αὐδρα. Θεσπὶς δὲ ἔξ Ἐῖρυ- 30
 θίμωδος τῆς Κλεοβοίας, ἐξήντο
 θυγατέρες μὲν Ἀλθία, Ἰφί-
 μνήστρα· ἄρρενες δὲ, Ἰφικλος,

Amythaonis filia, Epica-
 sten & Protogeneam suscep-
 tit, ex qua & Marte nasci-
 tur Oxylus. Agenor Pleuro-
 nis filius, Epicaستن Calydo-
 ne natam coniugem duxit,
 de qua Parthaonem & De-
 monicen genuit: quæ de
 Marte marito, Euenum,
 Molum, Pylum, Thestium-
 que conceptos peperit. Eue-
 nus sanè Marpellam, quam
 cum Apollo sibi collocari
 in matrimonium querita-
 ret, Idas Apharei proles,
 sumpto à Neptuno curru
 pennato rapuit: illum inde
 e curru inlequens Euenus
 ad amnem Lycormam ve-
 nit, neque assequendi voti
 compos factus equos iugu-
 lauit, seque ipsum deinceps
 in fluuium præcipitem de-
 dit: eique Euenus nomen
 inditum fuit. At Idæ Mes-
 senem proficisceti obuiam
 factus Apollo virginem au-
 fert. qui, cum inter se de
 puellæ matrimonio concer-
 tarent, Iupiter eorū lite di-
 rempta, virginī, utri collo-
 cari vellet, optionem dedit.
 Hæc verita ne se anum fa-
 ctū Apollo desereret, Idam
 sibi virum esse maluit. The-
 stius verò ex Eucythemi-
 de Cleobœæ filia, fæminæ
 sexus quidem, Althæam
 & Hypermnestram sustu-
 lit: mares autem, Iphiclum,

ΕΥίππος, Πλήξιππος, ΕΥ-
 ρύπλος. Παρθάιους δ' & ΕΥ-
 ρύτης Ιπποδάμαντες, ἐγγόνες
 παῖδες, Οἶνός, Ἄρειος, Ἀλ-
 καίους, Μέλας, Λευκοπέδ' 5
 θυγάτηρ δὲ, Σπρωπή· ἧς δὲ
 Ἀχελώου, Σειρῶνας γένεσθαι
 λέγουσιν. Οἶνός δὲ, βασι-
 λῆων Καλυδῶνος, παρὰ Διο-
 νύσου φυτὸν ἀμπέλου ποσει- 10
 ἑλαβε. γῆρας δὲ Ἀλθαίαν
 πλὴν Θεσίου, γυνῆ Τοξέα· ὃν
 αὐτὸς ἐκτείνειν ὑπερπηδήσασα
 πὴν τάφρον· καὶ ποῖα πύτω
 θυρέα δὲ Κλύειμον, δὲ θυγα- 15
 τέρα Γόργυν, ἡ Ἀνδράμωφον
 ἐγγυμὸν & Διπύκνειαν, ἡ Ἀλ-
 θαίαν λέγουσιν ἐκ Διονύσου
 γυνῆσθαι αὐτὴν δὲ ἡνιόχη [καὶ
 παῖ] 20 πόλεμον ἵσκει καὶ πε-
 ρεῖ τῶν γαμῶν αὐτῆς Ἡρα-
 κλῆς πρὸς Ἀχελῶον ἐπάλαμ-
 πον. ἐγγύνησι δ' Ἀλθαία παῖ-
 δας δὲ Οἶνός, Μελέαχρον·
 ὃν δὲ Ἄρειος γέννησθαι φασί· 25
 τούτου δ' ὄντος ἡμερῶν ἐπὶ δ',
 ποῖα γυναικὸς καὶ μοῖρας,
 φασὶ δὲ εἶπῃν, πῶς πελοπή-
 σε Μελέαχρος, ὅταν δὲ κατό-
 μωρος ἐπὶ τῇ ἐλάρας δαλὸς κα- 30
 τακῇ· τῇ ἀκύνεσθαι, τὴν δαλὸν
 αἰεῖσθαι Ἀλθαία, & κατέδυ
 σὶς λάρνακα. Μελέαχρος δὲ,

EVippum, Plexippum EV-
 gpylūmque creauit. Par-
 thaonis verò & EVrytes
 Hippodamantis, filij fuere
 OENEus, Agrius, Alcahous, 5
 Melas, & Leucopeus : filia
 Sterope, de qua & Acheloo
 Sirenas ortas esse dicunt.
 Sed OENEus Calydone im-
 perans vitis plantam à Dio-
 nysio primus accepit, ac du- 10
 cta vxore Althæa Thestij fi-
 lia Toxeum gignit, quem ip-
 se, quod fossam transilie-
 rit, interfecit : & post hunc,
 Thyreum & Clymenum, fi-
 liam quoque Gorgen, quæ 15
 nupsit Andræmoni : ac De-
 ianiram, quam nonnulli
 Althæam ipsam ex Diony-
 sio genuisse ferunt. Hæc au-
 tem aurigandi perita rem
 bellicam exercebat : de cuius
 matrimonio Hercules cum
 Acheloo dimicauit. Sed
 Althæa ex OEneco Melea-
 grum conceptum peperit :
 quem Marte satum qui-
 dam fuisse tradūt : ad quem 25
 septem dies natum, ipsas
 iam aduenisse Parcas, ac
 dixisse aiunt, Tum Me-
 leagrum extinctum itū, cum
 stipēs in foco accensus per-
 ultus fuerit, quod vbi
 mater audiuit, stipitem ex
 igne sublatum, intra ar-
 cam asseruandi causa con-
 didit. Porro Meleager cum

αὐτὴρ ἄφρωτος καὶ ἡμναῖος
 ἡμύμορος, τὸν δὲ τὸν ἔπον ἐπ-
 λβύησιν. Ἐτησίων καρπῶν ἐν
 τῇ χώρᾳ ἡμυμύρων, ταῖς ἀπαρ-
 χαὶ Οἶνός τε τοῖς πᾶσι θύων,
 μόνῃς Ἀρτέμιδος ἔξελάειτο.
 μινώσατο δὲ ὃ θεὸς, καὶ ὥρην
 ἐφῆκεν ἔχοντα μεγάλῃ τε καὶ
 ῥώμῃ, ὅς τιμι πρὶν γλῶσσαν
 ἐπιδῇ, καὶ τὰ βοσκήματα καὶ
 τοὺς ἐντυγαλόντας διέφθει-
 ρεν. ὅππῃ ποῦν τὸν καὶ ὥρην,
 τοὺς αἰετοὺς ἐκ τῆς Ἑλλάδος
 πάντας ἐκάλεισε, καὶ τῶν κτεί-
 ναν τὸν θῆρα, τὴν δὲ δρᾶν δά-
 σκην ἀφιστεῖον ἐπηγγέλατο. οἱ
 δὲ σιωελθόντες ὅππῃ τὴν ἔκ-
 ὤρην θύραι, ἥσαν οἷοι. Με-
 λέαγρος Οἶνός τε Δρύας Ἄ-
 ρεος ἐκ Καλυδῶνος ὑπὲρ Ἰ-
 δας ἐκ Λυγκείας Ἀφάρειος, ἐκ
 Μεσσηνίας Καστωρ καὶ Πολυ-
 δῦκος, Διὸς καὶ Λήδας, ἐκ
 Λακεδαιμόνος Ὀπιδῆς Αἰ-
 γίως, ἔξ Ἀθηνῶν Ἀδμήτος
 Φέρητος, ἐκ Φερῶν Ἀγκάιος
 ἐκ Κηφῶν, Λυκούργου, ἔξ Ἀρ-
 καδίας. Ἰάσων Αἰτωλός, ἔξ
 Ἰωλκοῦ Ἰφικλῆς Ἀμφιτρυώ-
 νος, ἐκ Θηβῶν Πιρίθους Ἰξίο-
 νος, ἐκ Λαρίων Πηλεΐς Αἰά-
 κῃς, ἐκ Φθίας Τελαμών Αἰά-
 κῃς, ἐκ Σαλαμῖνος Ἐγρυών

natura esset invulnerabilis
 ac generosus, hunc in mo-
 dū occubuisse dicitur. Cum
 annua in agro fruges re-
 diissent, rerum primitias
 Oeneus diis omnibus, v-
 na tantum Diana per obli-
 vionem prætermissa, do-
 no dedit. Quocirca irata
 dea aprum immisit, & ma-
 gnitudine & robore insi-
 gnem, qui terram coli, ac
 in ea sata fieri minimè sine-
 bat, pecoraque omnia, &
 obuium quemque tollebat
 e medio. In hunc itaque
 aprum, valentissimū quem-
 que conuocavit, eique, qui
 feram tam immanem oc-
 cidisset, pellem pulcherri-
 mi facinoris præmium se
 daturum pollicetur. Qui
 verò ad aprī venationem
 conuenerint, hi fuere. Me-
 leager Oenei, Dryas Mar-
 tis, hi Calydonij sunt: Idas
 & Lynceus Apharei, Mes-
 senij: Castor ac Pollux fra-
 tres, Iouis & Leda filij, La-
 cedæmonij: Theseus Aegæi
 Athenienensis: Admetus Phe-
 retis, domo Pheris: Ancaus
 Cepheusque, Lycurgi ex Ar-
 cadia: Iason Aesonis ab Iol-
 co: Iphicles Amphitryonis
 Thebanus: Pirithous Ixio-
 nis, Larissæus: Pelcus Aegi-
 æi Phthia: Telamon Aegæi
 Salaminus: Egeus

Ἀκτορες, ἐκ Φθίας Ἀπαιλῆ
 Σχοινίως, ἔξ Ἀρκαδίας Ἀμ-
 φιάραος Οἰκλείου, ἔξ Ἀργεῖ.
 μετὰ τούτων δ' οἱ Θεοὶ παῖ-
 δες, συνελθόντες ἃ αὐτοῖς, Οἴ-
 κιδ' ὅππ' ὦντα ἡμέρας ἔτινι-
 σ' τῇ δεκάτῃ ἃ, Κηφίως καὶ
 Αἰγαίου καὶ Ἰωνὸς δῖον ἀπα-
 ξιόντων μετὰ γυναικὸς ὅππ' ἃ
 θῆραν ἔτιναι· Μελέαγρος, ἔ-
 ρων γυναικὰ Κλεοπάτραν, ἃ
 Ἰδου καὶ Μαρπησίας θυγατέρα,
 Κυλόμβρος ἃ δ' ἔξ Ἀπαιλῆς
 νέκνοι ποιήσας, σιωννάγκη-
 σι αὐτοῖς ὅππ' ἃ τὴν θῆραν μετὰ
 τούτης ἔτιναι. φεραίντων δὲ
 αὐτῶν πὺν κάωρον, Ἰλδὸς μὲν
 δ' Ἀγκαῖος ὑπὸ τῷ θηρὸς διε-
 φθάρησαν· Ἐγρυῖωνα ἃ Πη-
 λὸς ἄκων κατηκόνισε. πὺν δὲ
 κάωρον φερόμεν Ἀπαιλῆ-
 τιν εἰς τὰ ἰώπε ἐπ' ἔθους· δά-
 προς δὲ Ἀμφιάραος εἰς πὺν
 ὄφθαλμόν· Μελέαγρος δὲ αὐ-
 πὶ εἰς πὺν κεινῶνα πληξας, ἀ-
 πέτεται καὶ λαβὼν τὸ δέρας,
 ἔδωκεν Ἀπαιλῇ. οἱ δὲ Θε-
 οὶ παῖδες ἀδοξοῦσι, εἰ
 παρίτωι αἰδρῶν γυνὴ ἔα δρι-
 σία λήψεται, τὸ δέρας αὐτῇ ἀ-
 φείλοντο· ἔξ ἧμος αὐτοῖς φε-
 σκεῖν λίγρης, εἰ Μελέα-
 γρος λαμβάνει μὴ φεραροῖτο.

Actoris, Phthius: Atalanta
 Schoenei ab Arcadia: Am-
 phiarus Oiclei Argiuis:
 Quibus cum & Thestij filij
 conuenerunt. hos, ubi coi-
 uissent, Oeneus nouē dies
 hospitio suscepit: decimo
 autem post die Cephœum
 Anceumque, ac nonnullos
 alios venatum ire cum fœ-
 mina indignum facinus ef-
 10 se reputanteis, Meleager
 Cleopatres, Idæ & Marpellæ
 filia, maritus, quod ex Ata-
 lanta quoque liberos pro-
 creare desiderabat, illos cū
 ipsa simul in venationem
 15 exire compulit. Deinde ve-
 rò, cum clarissimi illi vena-
 tores aprum ipsum circum-
 stitissent, Hyleus atque An-
 ceus à bellua crudeliter vul-
 nerati interierunt. Sed Py-
 leus Evrytionem nolens ia-
 culo confodit. & Atalanta
 omnium prima feram in
 tergo sagitta percussit: ab
 illa verò Amphiarus aprū
 in oculo vulnerauit: inde
 25 Meleager transfollo latere
 belluam interfecit. Mox de-
 tractam pellem Atalantæ
 muneri dedit. Tum The-
 stij filij, quod viuis præsen-
 tibus fœminæ præmia con-
 cedantur, improbat, pel-
 lem Atalantæ donatam ab-
 30 ripiunt: quam sibi iure san-
 guinis obuencire, si Meleager
 eā capere nolit, affirmabat.

ὄρχαις δὲ Μελέαρεσσι, πρὶς
 μὲν Θεσίου παῖδας ἀπέκτεινε,
 τὸ δὲ δέρας ἔδωκε τῇ Ἀταλά-
 τη. Ἀλθαΐα δὲ, λυπηθεῖσα
 ὅτι τῇ ᾧ ἀδελφῶν ἀπο-
 λεία, πρὶν δαλὸν ἦν. ἔοι Με-
 λέαρος ἑξαιφνης ἀπέθανεν,
 οἱ δὲ φασὶν οὐχ' οὕτω Με-
 λέαρον πελιδνίσσαι ἀμφισβη-
 πύτων δὲ τῆς γῆρας [φασὶ] 10
 ᾧ Θεσίου παῖδων, ὡς Ἰφί-
 κλου πατρὸς βαλόντος, Κού-
 ρησι δὲ Καλυδωνίοις πόλεμον
 ἐσλῶσαι. ἐξελθόντος δὲ Με-
 λεάρεσσι, καὶ Ἰνας ᾧ Θεσίου 15
 παῖδων φονεύσαντος, Ἀλ-
 θαΐαν ἐξέσταναι κατ' αὐτῆς.
 πρὶν δὲ ὀρχιζόμενον οἴκοι μῦθον.
 ἦδη δὲ ᾧ πολέμων τῶν τοί-
 χων περὶ λαζόντων, καὶ ᾧ 20
 πολιτῶν ἀξιοῦσιν μὲν ἰκ-
 τηρίας βοηθεῖν, μόλις πιόει-
 τε ὑπὸ τῆς γυναικὸς ἑλθόντι,
 ἔτι δὲ λοιπὴν κτείναντα τὸ Θε-
 σίου παῖδων, ἀποθανεῖν μα-
 χήμοι· μετὰ δὲ πρὶν Μελεά-
 ρου θάνατον, Ἀλθαΐα καὶ
 Κλεοπάτρα ἑαυταὶ αἰήρη-
 σαν. αἱ δὲ θρηνῶσαι πρὶν νε-
 κρὸν γυναικίς, ἀπαιρῶν- 30
 θησαν. Ἀλθαΐας δὲ ἀποθα-
 νούσης, ἔγχετο Οἶνός γε-
 ελβοῖαν πρὶν Ἰπποπόου.

Quamobrem irarum plenus
 Meleager, Thestij filios ob-
 truncavit, ac pellem Atalan-
 tæ restituit. Interea verò Al-
 thæa mœrore confecta de
 fratrum cæde, stipitem rur-
 sus accendit, quo facto Me-
 leager extemplo contabuit.
 Sunt autè, qui Meleagrum
 non ita extinctum fuisse di-
 cant; Sed cum Thestij filij
 de fera ita contenderent,
 quod primus omnium I-
 phicles aprum sauciasset,
 Curetibus & Calydoniis bel-
 lum conflatum esse. Inde
 in medium progressus Me-
 leager, nonnullos etiam è
 Thestij filiis occidit. Tum
 Althæam filium excoriatam
 fuisse aiunt, cum verò ob
 conceptam iram domi man-
 sisset. Dehinc hostibus ad-
 mœnia proximè accedenti-
 bus, & ciuibus ipsum sup-
 pliciter, ut patriæ laboranti
 opem ferret, orantibus, æ-
 gre ab vxore persuasum tan-
 dem domo exiisse memo-
 rant: atq; vbi reliquos The-
 stij filios occidit, pugnando
 in humanis esse desuisse. Post
 autem Meleagri interitum,
 Althæa & Cleopatra sese sul-
 penderunt. Et, quæ mor-
 tuum deplorare mulie-
 res in aciebus sunt commuta-
 te. Oeneus, Althæa vbi è vi-
 ta discessit, Periboram Hip-
 ponoi filiam duxit vxorem.

ταύτω δὲ, ὁ μὲν γράψας πρὸ
 θεοῦ, πολυμηδεῖσις Ὀλέ-
 νου λέγεται λαβεῖν Οἶνέα γέρας·
 Ησίοδος δὲ, ἔξ Ὀλένου τῆς
 Ἀχαιᾶς ἐφθαρμένῃ ὑπὸ Ἰπ-
 ποστράπῃ τῷ Ἀμαρυγκίῳ, Ἰπ-
 πόναν τὴν πατέρα πέμψαι πρὸς
 Οἶνέα πόρρω τῷ Ἑλλάδος ὄν-
 τε, ὑπεταλάμενον ἀποστείλαι. εἰσὶ
 δὲ ζῆτες οἱ λέγοντες Ἰππόνου 10
 ὄππρηντα πρὸ ἰδίας θυγατέρα
 ἐφθαρμένῃ ὑπὸ Οἶνέως,
 ἔγκυν αὐτὴν πρὸς τῷ ἀπο-
 πέμψαι. ἐξηνήθη δὲ ὁ ταύτης
 Οἶνός Τυδῆς. Πείσιδρος δὲ 15
 αὐτὴν ὁκτόργης ἡμέλει λέ-
 γει. τῆς γὰρ θυγατρὸς Οἶνέα
 καὶ τὴν βούλησιν Διὸς ἐξα-
 δύναι. Τυδῆς δὲ, ἀνὴρ
 ἡρώδης ἡμῶν, ἐφύα- 20
 δάθη, κτείνας, ὡς μὲν ζῆ-
 τες λέγουσιν, ἀδελφὸν Οἶ-
 νέως Ἀλκάρου· ὡς δὲ ὁ πρὸ
 Ἀλκμαονίδα κρηφῶς, καὶ
 Μέλαρος παῖδας ὄππρου- 25
 λβύοντας Οἶνός, Φλωτά, Εὐ-
 ρύαλον, Τάρλαον, Ἀντιόχην,
 Εὐμήδην, Σπέρνοπα, Ξαί-
 στρον, Σιδίελλον· ὡς δὲ
 Φερικώδης φησὶν, Ὀλένιον 30
 ἀδελφὸν ἴδιον. Ἀγρίου δὲ
 δίκας ἐπάρωντες αὐτῷ, φυγόν-
 εἰς Ἄργος, καὶ πρὸς Ἄδραστοι·

Hanc autem, qui Thebai-
 dem conscripsit expugna-
 ta, inquit, Oleno cepisse
 OEneamunus. Sed Hesio-
 dus, ex Oleno Achaiae oppi-
 do, defloratam ab Hippo-
 strato Amaryncei filio, Hip-
 ponoum patrem misisse ad
 OEneum, qui tum procul à
 Graecia agebat, ut ipsam
 longè aliquod amandaret,
 praestepisse. Sunt quoque
 qui referant, Hipponoum,
 cum filiam suam ab OEneo
 vitiatam fuisse cognouisset,
 gravidam ipsam ad hunc
 ablegasse, quae demum OE-
 neo Tydeum peperit. Pi-
 sander autem ipsam ex Gor-
 ge ortam esse ait, OEneum-
 que Iouis nutu filiam ar-
 dentissimè deperisse. Ty-
 deus verò, cum iam vir for-
 tissimus euassisset, interfe-
 cit, ut quidam docent, OE-
 nei fratre Alcarhoo, in exi-
 lium fuit electus. Sed is, qui
 Alcmaeonidem tragoediam
 scripsit, testatur, Melanis fi-
 lios OEneo insidiâtes, nem-
 pe Phineum, EVryalum,
 Hyperlaum, Antiochen,
 EVmedem, Sternopē, Xan-
 thippum, ac Sthenelum: ut
 verò Pherecydes ait, Ole-
 nium fratrem ipsam suum:
 Agrio autem ipsi dicam im-
 pingente, confugisse ad Ar-
 giuos, Adrastrumque adisse,

καὶ πῶς τούτῳ γήμας θυγατέ-
ρα Διηύωλῳ, ἐγγύνησι Διο-
μήδεω. Τυδῆ δὲ μὲν οὖν, ἐ-
πὶ Θήβαις μετὰ Ἀδράστου στρα-
τὸς αὐτὸς, ὑπὸ Μελανίπ-
που ἡρώδης ἀπέθανεν. οἱ δὲ
Ἀγρίου παῖδες, Θερσίππος,
Οἰχνητος, Πιρόχος, Κελών-
τις, Λυκοπείδης, Μελανίπ-
πος, ἀφελόμενοι πῶς Οἰνέως
βασίλειαν, τῇ πατρὶ ἔδωκαν
καὶ ὥς ἐπὶ ζῶντι πῶς Οἰ-
νέα καθύρξαντες ἠκίζον. ὕ-
στερον δὲ Διομήδης ἐξ Ἄργεος
Ἀνδραγαθήνῃ μετὰ ἄλλῃ κρύ-
φας, πῶς μὲν Ἀγρίου παῖδας,
χωρὶς Οἰχνητοῦ καὶ Θερσίπ-
που, πάντας ἀπέκτεινεν· οὗτοι
γὰρ, φθάσαντες εἰς Πελοπόν-
νησον ἔφυγον· πῶς δὲ βασι-
λείαν ἐπεδὴν γηραδὸς ἦν ὁ Οἰ-
νέας, Ἀνδραγαθήνῃ τῇ πῶς θυ-
γατέρα πῶς Οἰνέως γήμαντι
ἔδωκε· πῶς ὁ Οἰνέας εἰς Πε-
λοπόννησον ἦλθε. οἱ δὲ διαφύ-
γοντες Ἀγρίου παῖδες, ἐνεδρά-
σαντες παρὰ Τηλέφῳ ἐστὶν
τῆς Ἀρχαδίας, πῶς ὡς τοῦ-
τῳ ἀπέκτειναν. Διομήδης δὲ,
πῶς νεκρὸν εἰς Ἄργος κομίσας,
ἐθάψεν, ἐνθαυὺ πόλιν ἀπὸ
ὀκείνου Οἰνόη καλεῖται, καὶ
γήμας Ἀγριαλέαν τῇ Ἀδράστῃ,

ductaque eius filia Deïpylē
in matrimonium, Diome-
dem procreasse. Tydeus ita-
que aduersus Thebas cū A-
drasto in bellum profectus,
à Menalippo vulneratus oc-
cubuit. Sed Agrij filij, Ther-
sippus, Onchestus, Pro-
thous, Celentor, Lycopeus,
Melanippus, occupatū OE-
nei regnum pàrti attribue-
runt : quinetiam viuentem
adhuc OEneum in vincu-
la cohiectum flagris cade-
bant. Deinde verò Dio-
medes ab Argis regressus
cum alterò clanculum, A-
grij quidem filios præter
Onchestum Therippum-
que, omneis è medio sub-
stulit, quoniam illi in Pe-
loponnesum ex fuga sese
antea receperant. Atqui re-
gnum, cum iam senio con-
fectus OEneus esset, An-
dramoni OEnei filia marito
concessit habendum,
OEneumque in Pelopon-
nesum abduxit. Sed, qui pe-
riculum euaserant, Agrij fi-
lij in infidiis latitantes, cir-
ca Telephi vestam in Ar-
cadia senem occiderunt.
Verùm vita functum Dio-
medes Argos translatus,
hic, vbi nunc ab eo vrbi
nomen est. inditum OE-
noë, sepeliuit: & ducta vxore
Ægialeæ Adrasti filia,

ὡς ἔτι φασι, ἢ Αἰγιάλειος,
 ἐπὶ πηθέας ἐ Τροίαν ἐστρά-
 πυσεν. ἢ ἢ Αἰόλος παῖδων, Αἰ-
 θάμας διωαυέων Βοιωτίας,
 ἐκ Νεφέλης πικροῖσιν παῖδα
 Φρίξον, θυγατέρα ἢ Ἑλλην αἰ-
 δας δὲ Ἰνώ χαμεῖ· ἥ ἦς αὐτῶν
 Ἀέαρχος ἐ Μελικέρτης ἐ γά-
 τον. ὅππῃ λήθυσεν ἢ Ἰνώ τῆς
 Νεφέλης πικροῖς, ἔπεισεν παῖ-
 10 γυναικάς, ἢ πυρὸν φρύγαν· λαμ-
 βαίνουσαι ἢ κρύφα τῶν ἀνδρῶν,
 πῦρ ἐφασκόντων. ἢ δὲ, πεφρυ-
 γμένους πυροῖς δεχομένη, καρ-
 ποῖς ἐτησίους ἐκ αἰετῶν. διό
 πέμπων ὁ Αἰθάμας εἰς Δελ-
 φοῖς, ἀπαλλαγὴν ἐπιτηγάνει· ἢ
 ἀφροῖας. Ἰνώ δὲ πῦρ πεμφέν-
 ται αἰετῶν λέγαν, οἷς εἴη καὶ
 χρυσομένον παῖ· ἔτι τὴν ἀκαρ-
 20 πῖαν, εἰσὶν σφαγὴ δι' ὁ Φρίξος.
 ἔπειτα ἀνέστας Αἰθάμας, συνανασ-
 καζόμενος ὑπὸ τῶν ἢ γῆν κα-
 πτωκῶν, τῶν βοιωτῶν παρέ-
 σεν Φρίξον. Νεφέλη δὲ με-
 25 τὰ τῆς θυγατρὸς αὐτῶν ἀνὴρ-
 πασεν· καὶ ὅρα· Ἑρμοῦ λαβόν-
 σα χρυσόμαλλον κριὸν ἔδωκεν·
 ἐφ' οὗ φερόμενοι δι' οὐρανοῦ,
 πλὴν μετὰ ξύλῳ ὑπερέβησαν,
 30 καὶ γὰρ λαοσάν. οἷς δὲ ἐξήκοντο
 καὶ πλὴν μετὰ ξύλῳ κειμένῳ γὰ-
 λασαν Σιγίαν ἐ Χερσονήσου,

siue, ut aliis placet, Ægialei,
 contra Thebas Troiamque
 bellum intulisse perhibent.
 Cæterum ex Æoli filiis A-
 thamas Boeotiae regulus,
 ex Nephelē marem genuit
 Phrixum, filiam verò Hel-
 len. & is vxore Nephelē
 mortua, Inonem sibi con-
 nubio iungit: de qua Lear-
 chum & Melicertam fi-
 10 lios habuit. Sed insidias ne-
 ctens à Nephelē natis Ino,
 triticum vt torrerent mu-
 lieres, persuasit. quo sum-
 pto. clam viris, imperata
 faciunt. Terra, quod fru-
 15 ges tostas exceperit, an-
 nonam minimè tribuebat.
 Quocirca Delphos Atha-
 mas de caritate ac penuria
 rerum vitanda misit, qui sci-
 taretur oraculum. Ino verò,
 missos ad id respondendum
 induxit, vt, si sterilitate libe-
 rari velint, Apollinem præ-
 cepisse referant, Ioui Phri-
 xum esse iugulandum. Quod
 vbi accepit Athamas, cum
 25 ab agrorū colonis impelle-
 retur, Phrixū ad aram con-
 stituit. Nephelē interim ip-
 sum cum filia eripuit, & à
 Mercurio aurei velleris a-
 rictē acceptū dedit: quo cū
 30 per aerem veherentur, quic-
 quid terræ ac maris inter-
 iacebat, superarūt. Post, cum
 ad id freti quod Sigeum in-
 ter & Chersonesum existit,

ἄλιδεν εἰς τὸν βυθὸν ἢ ἔλλα-
 καὶ καὶ θαυούσης αὐτῆς, αἶψ'
 ὀκείνης Ἑλλάσποντος· ὀκλήθη
 τὸ πέλαγος. Φεῖξος δὲ ἦλ-
 θεν εἰς Κόλχους, ὡν Αἰήτης 5
 εἰς βασιλεύει παῖς Ἡλίου καὶ
 Ἰερσηίδης· ἀδελφῆς δὲ Κίρ-
 κης, καὶ Γασσφάης, ἡ Μί-
 νως ἑγχεῖται. οὗτος αὐτὸν ὑπο-
 δέχεται, καὶ μίαν ἤνδ' εὐραπέ-
 ρων Χαλκιόπην δίδωσιν. ὁ
 δὲ, τὸν χρυσόμαλλον κριὸν Διὶ
 θυεῖ Φυξίῳ· τὸ δὲ τύπου δέ-
 ρας Αἰήτη δίδωσιν. ὁκεί-
 νος δὲ αὐτὸν παρὶ δρυὸν Ἄ-
 ρεος ἄλλοι κατήλωσιν. ἐγ-
 γοντο δὲ ὁ Χαλκιόπης τῆς
 Αἰήτου πένταρες Φεῖξω παῖ-
 δες, Ἄρρος, Μέλας, Φρόν-
 τις, Κύτωρος. Ἀθάμας δὲ ὕ-
 περον δὲ μίαν Ἡέρας, καὶ
 ἤνδ' ἑξ Ἰνοῦς ἐστερήθη παῖ-
 δων. αὐτὸς μὲν γὰρ μακρὸς, ἐ-
 πὶ ξυλῶσι Λεῖαρχον. Ἰνὼ δὲ Με-
 λικέρτῳ μὲν αὐτῆς εἰς πέ- 35
 λαγος ἔρριψεν. ὁκπῶν δὲ
 τῆς Βοιωτίας, ἐπὶ πωγάνῃ τῇ
 τοῦ ποῦ καποικίῃσι. χρη-
 σάντης δὲ αὐτῇ καποικεῖν ὅν
 ὦπερ αὐτὴ πῶς ὑπὸ ζῶντι α- 30
 γέλωι ξενιδοῦ· ποικίλῳ χῶ-
 ραι διελθὼν, ἐνέτυχεν λύκοις
 περιβάτῳι μνηροῦς νεμερόδοις.

venissent, Helle in profun-
 dum decidit, ibique extin-
 cta ab ea Hellepontus ap-
 pellatur. Phrixus autem in
 Colchos usque penetrauit,
 huc scilicet, ubi Æetes So-
 lis ac Perseidis filius impe-
 rabat. Hanc Circes & Pas-
 phaes, quam Minos coniu-
 gem habuit, sororem fuisse
 perhibent. Æetes itaque
 10 Phrixum hospitio suscepit,
 eique Chalciopem filiam
 nuptui dedit. Hic autem
 Ioui Phyxio velleris aurei
 arietem sacrificavit : & eius
 pellem Æetæ socero dono
 15 dedit. Is autem ad quer-
 cum in Martis luco, eam
 clavis confixit. Phryxus
 verò ex Chalciope Æetæ fi-
 lios quatuor extulit, Ar-
 gum, Melanem, Phronti-
 dem, & Cytorum. Athamas
 20 deinde ob Iunonis iram, &
 filiis etiam, quos ex Inone
 sustulerat, orbatus fuit. Ipse
 enim furore percitus Lear-
 chū sagitta interemit. Ino
 autē Melicertā secum ipsa
 in mare deiecit. Is è Boeotia
 pulsus Deū rogavit, ubi nā
 gentium esset habitaturus,
 oraculo monitus est, eo in
 loco, ubi ab agrestibus ani-
 mantibus hospitio exceptus
 fuerit, sedem poneret. Qui,
 cum multum terrarum per-
 agrasset, lupis, q̄ ouīū femo-
 ribus pascebātur, sit obuius:
 quem

δι δὲ θεωρήσαντες αὐτὸν, αὐτὸν δὴ
 ποῦν ἀπολιπόντες ἔφυγον. Ἀ-
 θάμας δ' ἐκίσας ἦ χόραν, Ἀ-
 θαμαντίας ἀφ' ἑαυτοῦ ὠρεση-
 γήρυσεν. καὶ γήμας Θεμιστώ 5
 πλὴν Ἰφίως, ἐξήνησεν Ἀθήκω-
 να, Ερυθρόνη, Σχοιρία, Πύον.
 Σίσυφος δὲ Αἰόλου ἐκίσας Ἐ-
 φύραν πλὴν ἡ Λεοιδόρην Κό-
 ρειον, γαμῆ Μερόπην πλὴν 10
 Ἀτλαντός. ἧ αὐτὸν παῖς γί-
 νεται Γλαῦκος, ὃ παῖς Βελ-
 λεροφόντης ἧ Εὐρυμέδης ἐ-
 ξήνησεν· ὃς ἔκτεινε πλὴν πυ-
 εῖππον Χίμαρα. καλὰ 15
 λαζέται δὲ Σίσυφος ὡν ἄδου,
 πῖτρον παῖς χροὶ καὶ τῇ κεφα-
 λῇ κωλίον, ἧ πῖπν ἑσθράλ-
 λειν ἡλῶν· ὅτ' αὐτὸν δὲ ὠκυμέδων
 ἑσθ' αὐτῷ, ὠκίται πάλιν εἰς 20
 τυπύσσον. Ζῆνι δὲ τῷτῳ πλὴν
 δίκῳ, δὴ πλὴν Ἀστυπύ θυγα-
 τὴρ Ἀΐγιναν. ἀρπάσσαντα γὰρ
 αὐτῷ κρύφα Δία, ἑσθ' ἀφ' ἑ-
 μνύσσαι ἡστυπὴν λέγειται. 25
 Ἀπείων δὲ βασιλεύων τῆς Φω-
 κίδος, Διομήδεω πλὴν Εὐ-
 ρου γαμῆ· καὶ αὐτῷ γίγνεται
 θυγάτηρ μὲν Ἀστραπεία· παῖ-
 δες δ' Αἰγέτης, Ἀκταῖρ, Φύλα- 30
 κας, Κέφαλος, ὃς γαμῆ Πρὸ-
 κριν πλὴν Εὐρεχθέως. αὐτὸς δ' ἡ
 Ἥως αὐτὸν ἀρπάζει ἐραδιῇ.

quem cum illi vidissent, quæ
 dilaniabant, relictis, in fu-
 gam sese dederunt. Post A-
 thamas, loco exadificato à
 se nomen Athamantiam
 imposuit. Deinde Themis-
 tionem Hypseï filiam ce-
 pit uxorem, ex eaque Leu-
 conem, Erythroem, Schoe-
 neum, & Proum genuit.
 Sisyphus autem Æoli filius
 condita Ephrya, cui nunc
 Corintho est nomen, Me-
 ropem Atlantis filiam sibi
 uxorem coniungit: ex iis
 Glaucus oritur, qui Belle-
 riphontem ex Eurymede
 suscepit. Hic igni uenam
 Chimæram occidit. Ad hæc
 Sisyphus apud inferos saxo
 manibus & capite subuol-
 uendo cruciatur, idque, ubi
 in summa reportauit: dein-
 tegro mox ad ima deuolui-
 tur. Sunt, qui hanc pec-
 nam ob Æginam Asopi il-
 latam fuisse dicant. Quod
 occultam illius raptorē Io-
 uem Asopo filiam vestigati
 detexisse fertur. Deion autē
 Phocidis rex Diomedam
 Xuthi filiam duxit uxorem:
 quæ illi filiam Asteropeam
 parit, & mares Ænetum, A-
 ctorem, Phylacum, & Ce-
 phakum, qui Procrin Erech-
 thei filiam sibi coniugauit.
 Hunc autem contra Avro-
 ra impatienter amās, rapuit.

Περειήρης δὲ Μεισσηνίῳ κα-
 τὰ δὲ Γοργοφόνῳ τῷ Περ-
 σείῳς ἐγγυῖον. ἔξ ἧς Ἀφάρδς
 αὐτῷ καὶ Λάικιππος, ὁ Τυν-
 δάρεως, ἐπὶ τῷ Ἰκάριος, παῖδες 5
 ἐγένοντο. πολλοὶ δὲ τὸν Περειή-
 ρῳ λέγουσι, ὅτι Αἰόλου παῖ-
 δας, ἀλλὰ Κυτόρδα τὴν Ἀμύκλα.
 Διότι τὰ παρὰ τῆς Περειήρου
 ἐκγόνων, ὅτι τῷ Ἀτλαντικῷ 10
 ἤρπει δηλώσονται. Μάγνης δὲ
 Αἰόλου γαμῶν νύμφῃ Ναί-
 δας. καὶ γίνονται αὐτῷ παῖ-
 δες, Πολυδέκτης καὶ Δί-
 κτυς. οὗτοι Σέριφον ὤκησαν, 15
 Σαμμωνίδης δὲ, τὸ μὲν παρὰ
 τῷ Θεσσαλίῳ κατὰ χει-
 ρὸς Ἰφιδέμου δὲ αἰῶς εἰς
 Ἡλιν, ὅκει πόλιν ἐκτίσιν. ὁ
 Βεργίης δὲ ὢν, καὶ τῷ Διῷ 20
 σὺνταί ἡλών, διὰ τὴν αἰσί-
 ρειαν ἐκολάθην. ἔλεγε γὰρ ἑαυ-
 τὸν τῷ Δία· ὅτι αὐτὸς ἀφί-
 λόιδους θυσιάσας, αὐτῷ παρὰ
 πασὶ θυεῖν, καὶ βύρσας μὲν 25
 ἐξηρηιδίνας ἔξ ἀρμάτων μετα
 λεβήτων χαλκῶν σὺρων, ἔλε-
 γε βροντᾶν. βάλλων δὲ εἰς
 οὐρανοῖς αἰθιδίνας λαμπά-
 δας, ἔλεγε ἀσράθειν. Ζεὺς 30
 δὲ αὐτὸν κεραυνώσας, τῷ κη-
 ραίῳ ὑπὸ αὐτῇ πόλιν ὅτι
 οἰκηθεὶς ἤφαίσι καί τας.

At Perieres Messena poti-
 tus, Gorgophonem Persei
 filiam in matrimonium ac-
 cepit: de qua Aphareus, Leu-
 cippus, Tyndareus & Ica-
 rius filij orti sunt. Plerique
 verò Perierem asserūt non
 Æoli, sed Cynortæ, qui A-
 myclæ filius fuit, natum.
 Proinde, quæ de Perieris
 nepotibus traduntur, ubi
 de Atlantis genere agetur,
 dicemus. Magnes autem
 Æoli filius, Naidem nym-
 pham ducit uxorem, ex qua
 filios gignit Polydectem
 ac Dictyn. Hi Seriphum in-
 coluere. Salmoncus au-
 tem prius quidem circa
 Thessaliam habitavit, at
 reuersus ipse in Elidem, vr-
 bem ibi condidit. Qui eum
 contumeliosus suopte fo-
 ret ingenio, seque Ioui ad-
 æquaret, suæ ipsius impie-
 tatis pœnas luit. Nam se
 Iouem esse prædicabat, &
 quæ illi dedicari solebant,
 ea sibi immolari iubebat.
 Necnon pelles detractas in
 quadriga cum leberibus æ-
 neis agitâs tonitrua se con-
 citare dictitabat, necnon ia-
 culans in cœlum ardenteis
 faces, fulgura se imitari ia-
 citabat. Hinc ipsum Iupi-
 ter fulminat: urbemque ab
 eo conditam, extinctis ciui-
 bus omnibus solæ æquauit.

Τυρὼ δὲ ἡ Σαλμωνίδως θυ-
 γάτη καὶ Ἀλκιδίκης, ἡ δὲ
 Κρηδὴ τῆς Σαλμωνίδως ἀ-
 δελφὴ τριφυμῆν, ἔρωτα ἶ-
 χη Ἐνιπέως τοῦ ποταμοῦ· καὶ
 συνεχῶς ὅππῃ τὰ τοῦτου ῥῆ-
 θρα φοιτῶσα, πύπτις ἀπώ-
 δύρετο. Ποσειδῶν δὲ εἰκα-
 στός Ἐνιπὶ, συγκατακλίθη αὐ-
 τῇ, ὃ δὲ, γήμησά τε κρύφα δι-
 δύμοις παῖδας ὀκλῆθησιν. ἐγ-
 κειμήριον δὲ τῷ βρεφῶν, πα-
 εϊόντων ἱπποφορβῶν, ἱπ-
 πος μία. ὅθεν ἀφαιρέθη τῇ
 χελῇ θατέρου τῷ βρεφῶν,
 πλείονι τοῦ ἀφροσύπου μί-
 ρος ἐποίησεν. ὃ δὲ ἱπποφορ-
 βὸς ἀμφοτέρους τοὺς παῖδας
 αἰελοῦμενος ἔθρεψε. καὶ πῶ-
 νον, πελιδνόν τε, Πελίας ἐκ-
 λίσεν· τὸν δὲ ἔπρον, Νηλέα.
 πελιδνότης δὲ, αἰετῶ εἰσὶν
 πλὴν μητέρει, καὶ πλὴν μη-
 τρῶν ἀπέκτειναν τοὺς παῖδας
 κακουμένῳ τῷ γόντι· τὸν
 αὐτῆς πλὴν μητέρει, ὅρμη-
 σεν ἵππῳ αὐτῷ. ἡ δὲ, φθάσα-
 σα εἰς τὸ ἦ Ἡραε πέδον, κα-
 τήνθη. Πελίας δὲ ἐπ' αὐ-
 τῶν τῷ βωμῷ αὐτῷ κατέ-
 σπαξε καὶ κατόλου διατίλει
 πλὴν Ἡραε ἀπμαῖζον. ἐτα-
 νάσθη ὅσους φρεσὶ δόξασεν.

Ceterum Tyro Salmonici fi-
 lia ex Alcідice, quæ, cum a-
 pud Cretheum Salmonici
 fratrem aleretur, Enipei flu-
 minis amore flagrauit, at-
 que ad illius fluentia conti-
 nenter accedens, propter a-
 mnem cōquæri minime de-
 sinebat. Neptunus interim
 sumpta Enipei forma, cum
 ipsa concubuit. Hæc autem,
 cum geminos clanculū pe-
 perisset, infantes exponit.
 Adiacentibus autem pueris,
 & equariis pastoribus præ-
 tereuntibus, equarum una,
 cum infantium alterū vngu-
 la, casu quodam, tetigisset,
 faciei partē liuidulam red-
 didit. Tum equarius infan-
 teis ambos suscepit alēdos,
 & , cui liuidula reddita est
 facie pars, Peliam nomina-
 uit, quasi Liuium dixeris: al-
 terum verò Nелеum vocat.
 Qui cum ad iustam inte-
 gramque ætatem peruenis-
 sent, agnita matre, nouerca,
 quod eius opera parentem
 male affectam percepissent,
 facto in eam imperu occi-
 derunt: quæ, etiam intra Iu-
 nonis templū cōfugere an-
 teuertisset, eam tamē Pelias
 super aram ipsam iugulauit.
 Eamq; ob rem nullo vnquā
 honore Pelias Iunonem af-
 fecisse memoratur. Atqui
 postea inter se discordiam
 exercere non desierunt.

καὶ Νηλεὺς ὑπὸ ὀκπεσὶν, ἦεν
 εἰς Μεσσηνίην, & Πύλον κτίζει
 & γαμῆι Χλωρίδα πλὴν Ἀμφι-
 φίονος, ἧς αὐτῷ γίνεταί θυ-
 γάτηρ ὑπὸ Πηρώ· ἄρρενες δὲ,
 Ταῦρος, καὶ Ἀστειος, Πυ-
 λάων, Δηϊμάχος, Εὐρύσιος,
 Ἰπίδας, Γάδιος, Εὐρυμέ-
 νης, Εὐαγόρας, Ἀλάτωρ, Νέ-
 σωρ, Πειεκύμενος· ὃ δὲ Πο-
 σίδων δίδωσι μεταβάλλειν πα-
 μορφάς· & μαχόμενος, ὅτε Ἡ-
 ρακλῆς ἐξεπύρη Πύλον, γ-
 νόμενος ὅτι ὑπὸ Λέων· ὅτι δὲ,
 ὅφρις· ὅτι δὲ μέλισσα, ὑφ' Ἡ-
 ρακλείους μετὰ τῶν ἄλλων Νη-
 λῆως παίδων ἀπίθανεν. ἐσθ-
 ῆ δὲ Νέσωρ μόνος· ἐπειδὴ πα-
 ρὰ Γερωνίοις ἐτρεφίτο. ὃς
 γήμας Ἀναξιβίαν πλὴν Κρα-
 ζέως, θυγατέρας ὑπὸ Γεισιδί-
 κην & Πολυκάστην ἐγέννησε·
 παῖδας δὲ, Πέροτα, Στρατί-
 χον, Ἄρητον, Ἐχέφρονα, Πεισί-
 στρατον, Ἀντίλοχον, Θερασυμή-
 δην. Γελίας δὲ πατρὶς Θεσσαλίαν
 κατέκει· & γήμας Ἀναξιβίαν
 πλὴν Βιάτος, ὡς δὲ ἔνιοι λέ-
 γουσι, Φιλομάχην πλὴν Ἀμ-
 φίονος, ἐγέννησε παῖδα ὑπὸ Ἄ-
 καστον θυγατέρας δὲ, Γεισιδικην,
 Πελοπίαν, Ἰπποδόκην, Ἄλκη-
 σιν· Κρηδεῖς δὲ κτίσας Ἰωλκόν,

Neleus demum regno pul-
 sus Messenam commigra-
 vit, & Pylo vrbe condita,
 Chloridem Amphionis fi-
 liam sibi copulauit: de qua
 Peronem puellam genuit:
 sed mares, hosce, Taurum,
 Asterium, Pylaonem, Dei-
 machum, Eurybium, Epi-
 daum, Eurymenem, Eua-
 goram, Alastorem, Nesto-
 rem, & Periclymenum: cui
 iam Neptunus in varias sese
 formas transmutandi pote-
 statem fecit: hinc pugnans,
 quo tempore Pylum urbem
 Hercules vi cepit, modò in
 serpentem, nunc iu apem,
 faciem conuertens, ab Her-
 cule tamen cum ceteris Ne-
 lei filiis occisus est. Solus
 autem Nestor seruatus est
 incolumis, quippe qui a-
 pud Gerenios educabatur:
 & ducta vxore Anaxibia,
 Cratiei filia, foeminas Pisi-
 dicen & Polycastem: mares
 auté Perseum, Straticum,
 Aretum, Echephronem, Pi-
 sistratum, Antilochem &
 Thrasymedem suscepit. Pe-
 lias insuper Thessaliam in-
 colebat: ducta Bianthis filia
 Anaxibia, siue, vt quidam
 volunt, Philomache ex Am-
 phione orta, filium Aca-
 stum genuit, & foeminei
 sexus Pisidicen, Pelopean,
 Hippothoen & Alcestin.
 At Cretheus condita Iolco,

γαμήϊ Τυρώ τινι Σαλμωνέως
 [τινὶ αὐτῇ ἀδελφιδῷ] ἔξ ἧς
 αὐτῇ γένοντο παῖδες, Αἴσων,
 Ἀμυθαίων, Φέρης. Ἀμυθαίων
 μὲν ἔν οἴκῳ Γύλον, Εἰδομένην
 γαμήϊ Φέρης. καὶ γένοντο
 παῖδες αὐτῇ Βίας & Μελάμ-
 πους· ὃς ὅτι ἦν χειρὶν δια-
 λών, ἔσθης περὶ τὴν οἰκίαν αὐ-
 τῇ δρυὸς, ἐν ᾗ φωλιὸς ὄφειν ὑ-
 πῆρχεν, ἀποκίρναίτων τῇ δια-
 πόντων τοῖς ὄφει, τὰ μὲν ἔρπε-
 τὰ, ξύλα συμφορησας ἔκαστος·
 τοῖς δὲ τῷ ὄφειν γενομένοις ἔθρεψεν.
 οἱ δὲ, ἡμόμοι πέλειοι, πε-
 σαντες αὐτῇ κοιμώμενοι ἦν ὠ-
 μων ἔξ ἑκατέρου, τὰς ἀκοὰς
 ταῖς γλώσσαις ἔκαστος αὐτοῦ.
 οἱ δὲ αἰσάται, καὶ ἡμόμοι πε-
 σαντες, τῇ ὑπὸ πεπρωμένων ὀρνέων
 τὰς φωνὰς σιωπῇ· & παρ' ἐ-
 κείνων μαθητῶν, περὶ λεγ-
 οῦσιν αἰθρώποις τὰ μέλλοντα.
 προσέλαβε δὲ & τινὶ ὅτι ἦν
 ἱερῶν μαθητῶν. περὶ δὲ τὴν
 Ἀλφειοῦ σιωπῶν Ἀπόλλωτι,
 τὸ λοιπὸν ἄριστος ἦν μαθητής.
 Βίας δὲ ὁ Ἀμυθαίονος ἐμνη-
 σθέτη Πηρῇ τῇ Νυκίῳ. ὁ δὲ
 πάλιν αὐτῇ μετὰ θυγατρὶν
 τινὶ θυγατρὶ, δώσιν ἔφη τῇ
 τῇ Φλάκου βόας κομίσαι
 αὐτῇ, αὐτῇ τῇ ἡσυχίᾳ ἐν Φυλά-

Tyronem Salmonei filiam
 cepit uxorem: ex qua sibi fi-
 lij nascuntur Aeson, Amy-
 thaon & Pheres. Amy-
 thaon igitur Pylum habi-
 tans, Idomenem Pheretis fi-
 liam sibi coniugio sociavit,
 cui ex ea liberi oriuntur
 Bias & Melampus, qui, cum
 ruri ageret, ac pro suis edi-
 bus quercus existeret, in ea
 10 que serpētium latebra esset,
 occisis à ministris serpenti-
 bus, cætera quidem reptilia
 congestis lignis concrema-
 uit, atqui serpentiū partus
 educauit: qui cum ad iustū
 15 corporis modum succrevis-
 sent, ipsum iam dormientem
 circumfistunt, & ex utroque
 humero illius aures linguis
 extergebant, tandem exper-
 gefactus, excitatusq; , ac per-
 terrefactus, superuolitantū
 20 auium voces intelligebat, &
 quæ ab iis futura edoceba-
 tur, mortalibus prædicebat.
 per haruspicinam præterea
 vaticinari non ignorabat.
 25 Ad hæc Apollini propter
 Alpheum obuiam factus, de
 cætero vaticinandi peritū-
 simus euasit. Bias verò A-
 mythaonis filius, Peronem
 Nelei filiam uxorem depo-
 poscit. Hic, permultis filiam
 suam expetētibus, eam nul-
 li, nisi, qui Iphicli ad se bo-
 nes abegissent, se traditurū,
 dictitabat. Ex verò ad Phyla-
 C. iij.

καὶ καὶ κύνων ἐφύλασσαν ἀ-
 σίας· ὃν οὐτε αἰθιωπός, οὐτε
 θηρίον πέλας ἐλθεῖν ἐδυνά-
 πο· ταύτας ἀδυνατῶν βίας
 παρὶ βόας κλέψαι, παρεκά-
 λει πὺν ἀδελφὸν συλλαβεῖ-
 σθαι. Μελάμπος δὲ ὑπέ-
 ρχετο· καὶ περ εἶπεν ὅπ φω-
 ραδύσειται κλέπῳ· καὶ δε-
 θνὴς ἐνιαυτὸν, οὕτω παρὶ βόας
 λήψεται. κατὰ δὲ πλεῖστον
 ὄρεσιν, εἰς Φυλάκῳ ἀπήει·
 καὶ καδάρῳ περ εἶπε, φω-
 ραδύς ὅπαι τῇ κλοπῇ, δε-
 σμοῖς ἐν εἰκάματι ἐφυλάττε-
 πο. λετομέρου δὲ πρὸ ἐνιαυ-
 τοῦ βραχέος χρόνου, ἦν
 κατὰ τὴν κορυφαίαν τῆς εἰρη-
 σκωλήκων ἀκούει. πρὸ μὲν ἐ-
 ρωτῶντες πόσον μέρος ἦδη
 πρὸ δούκῳ διαβέβρωται· ἦν
 δὲ, ἀποκλεισμένων λοιπὸν ἐ-
 λάχουσι εἶναι· καὶ ταχέως ἐ-
 μέλυσεν αὐτὸν εἰς ἔπρον οἴ-
 κημα μεταγαλῖν. ἡγομένου
 δὲ τυτοῦ, μετ' οὐ πολὺ σπύ-
 πτοι τὸ οἶκημα. θαυμάσας
 δὲ Φύλακος, καὶ μαδῶν ὅ-
 τι, εἰ μαίης αἰετός, λύσας
 παρεκάλεσιν εἶπεν, ὅπως
 αὐτὸς τῷ πατρὶ Ἰφίκλῳ παῖ-
 δες γίνονται. ὁ δὲ, ὑπὸ
 πο, ἐφ' ᾧ παρὶ βόας λήψεται,

cam urbem custodia canis
 servabantur: ad quem ne-
 que mortalium quisquam,
 neque ferarum vlla proxi-
 me accedere audebat. Qua-
 re cum vi boues abigi nulla
 possent, Melampodis fra-
 tris opem sibi cōstituit im-
 plorandam: Id illi germa-
 nus se pręstiturum pollice-
 tur, eique abigeum depre-
 hensum iri prędixit; qui, si
 iam annum planē exactum
 in vinculis iacuerit, ita de-
 mum boues habiturum se
 cecinit. Post, eiusmodi pol-
 licitationem ad Phylacen
 contendit, atque, vt prędi-
 xerat, deprehensus in furto,
 coniectus in vincula domi
 custodiebatur. Deinde ve-
 rò toto propē anni circuitu
 reuoluto, tereidinū in sum-
 mo recti culmine trabem
 corrodentium sonum au-
 dit: & quantum ē trabe de-
 rosum esset, percontante,
 tereidinibus tum minimum
 superesse respondentibus, a-
 liò se extemplo traduci iu-
 bet. quo vix dum factò, do-
 miciliū illud corrui. id ad-
 miratus Phylacus, vbi va-
 tem illum optimum esse ani-
 maduertit, solum vincu-
 lis, qui posset Iphiclus filius
 prolem habere, vt vaticin-
 etur, efflagitat. Tum il-
 le, quatenus boues recipiat,
 se vaticinaturum pollicetur.

καὶ καθύστε ταύρους δύο,
καὶ μελείσας. τοὺς οἰωνοὺς
ὡρεκαλέσατο. ὡρεγχο-
μοῦ δὲ αἰγυπιοῦ, ὡρε πύ-
που μαρτάνει δὴ, ὅπιν Φύλα-
κος ποτὶ κελοῖς τέμνωι ὅπιν. ἦν
αἰγῶν, ὡρε τῷ Ἰφίκλῳ πλώ
μάχησαν ἡμαχμένῳ ἐπὶ κα-
τόδετο. δίδσαντες δὲ τοῦ πα-
δός, καὶ φυζόντος αὐτοῦ, κα-
τὰ τῆς ἱερέως δρυὸς αὐτῷ ἔ-
πιξε, καὶ τῷ πλῶ ἀμφιπρο-
χώσας ἐκάλυψαν ὁ φλοιός. ἔ-
λεγχε οὖν θύρεδεῖσιν τῆς μα-
χαίρας, εἰ ζύσαν τὸν ἰὸν ἐ-
πὶ ἡμέρας δέκα Ἰφίκλῳ δῶ-
πιέν, παῖδα γηνήσιν. τῷτα
ματῶν παρ' αἰγυπιοῦ Με-
λάμποις, πλῶ μὲν μάχησαν
ὄρε, τῷ δὲ Ἰφίκλῳ τὸν ἰὸν
ζύσας, ὅπιν ἡμέρας δέκα δέ-
δωκε πιέν, καὶ παῖς αὐτῷ Πο-
δάρκης ἐγγύετο. τὰς δὲ βόας
εἰς Πύλον ἤλασε, καὶ τῷ αἰ-
δελφῷ πλῶ Νηλέως θυγατέ-
ρα λαβὼν ἔδωκε, καὶ μέχρι
μὲν Ἰννοσιὸν Ἀφροδίτην κατὰ χει-
ρὸς δὲ τὰς ἐν Ἄργι γυναικάς
ἐξέμνη Διόνυσος. ἔπειτα μέ-
ρει τῆς βασιλείας ἰασάμενος
αὐτῷ, ὅκει μετὰ Βιάτῳς κα-
τὰ τῆς Βιάτῳς καὶ Πηροῖς
Ταλαῖς, οὗ καὶ Δυσμάχης

Inde mactatis duobus tauris,
eorumque visceribus parti-
culatim concisis, ad inangu-
randum aucis euocauit, ad
quē cum vultur aduolasset,
ab eo iam cognoscit, quod
olim Phylacus arietes in a-
gro secespita præsecans non
procul ab Iphyclo sanguine
adhuc madentem cultrum
locauit. Quare puer metu
perculsus cum sese in fugam
coniecisset, in sacra quercū
secespitam defixit, eamque
obductus cortex operuit. In-
uento itaque cultro, si de-
cussam, inquit, ferri rubigi-
nem, denos dies Iphiclo in
vino potandam dederit, fi-
lium de se prolem esse geni-
turum. Hæc à vulture præ-
dictus Melampus, secespitæ
reperit, & Iphiclo decussam
ex illa rubiginē denos pro-
pè dies bibendam propina-
uit. Et is Podarcen filium pro-
creauit. At Melāpus boves
Pylū perduxit, fratriq; Pe-
ronem Nelei filiam cōsecu-
tus in coniugiū collocauit,
& Messenæ aliquādiu man-
sit. Postea verò quā Bacchus
Argivis mulieribus furorem
iniecit, pactus regni partem,
eas vesania liberauit, quo
etiam cum Biantē fratre
commigrauit. Porro Biantis
& Peronis filius Talaus
fuit, de quo & Lyfimache

τῆς Ἀβαντος τοῦ Μελάμποδος,
 Ἀδραστος, Παρθενόπαιος, Πρώ-
 νας, Μηνιάδης, Κεισόμαχος,
 Εὐφύλη, καὶ Ἀμφιάρεος γα-
 μῆν. Παρθενόπαιου δὲ Πρώ-
 νας ἐγγόνος, ὅς μιν ἔπει-
 ζόντων ὅτι Θήβας ἐκρατῶν.
 Μηνιάδης δὲ Εὐρύαλος, ὅς ἦ-
 καν εἰς Τροίαν. Πρώνας δὲ
 ἐγγόνος Λυκούργος. Ἀδραστος
 δὲ ἔστι Ἀμφιάρεος καὶ Πρώνας,
 θυγατέρες μὲν Ἀργία, Δηϊπύ-
 λη, Αἰγιάλεια. παῖδες δὲ Αἰ-
 γιάλιδος, Κυανίππος. Φέρης δὲ
 ὁ Κρηδεύς, Φεραίς ἐν Θεσσα-
 λίᾳ κτίσας, ἐγγόνουσι Ἀδμη-
 τον καὶ Λυκούργον. Λυκούργος
 μὲν οὖν πατρὶς Νεμέαν κατήκ-
 σι γῆμας δὲ Εὐρυδίκην ὥς δὲ
 ἔργοι φασίν, Ἀμφιθέαν, ἐγγό-
 νουσι Οφείλιον καὶ Κληδένα Ἀρ-
 χέμορον. Ἀδμήτου δὲ βασι-
 λεύοντος ἦν Φεραῖ, ἐγγόνουσι
 Ἀπόλλων αὐτῷ μνηστουμένῳ καὶ
 Πελίου θυγατέρα Ἀλκιστιν.
 οὐκ ἔτι δὲ δώσιν ἐπαχέειαν
 μὲν Πελίου τινὶ θυγατέρα, καὶ
 καταβύζαντι ἄρμα λέοντων
 καὶ κάπροι. Ἀπόλλωνι βύζας
 ἔδωκεν. ὃ δὲ κομίσας παρὲς Πε-
 λίαν, Ἀλκιστιν λαμβάνει. θύων
 δὲ ἐν ταῖς γάμοις, ἐκλάδισεν
 Ἀρπυμίδην θυγατέρα. ἧς τὸν δὲ

Abantis Melampodis filij,
 nati sunt, Adrastus, Parthe-
 nopæus, Pronax, Mecisteus,
 Aristomachus, Eriphyle,
 quæ nupsit Amphiarao. Par-
 thenopæus autem Proma-
 chum creat, qui cum Epi-
 gonis in bello contra The-
 banos militavit. Mecisteus
 Euryalum genuit. qui ad-
 uersus Troiam nauigauit.
 ex Pronacte natus est Ly-
 curgus. Sed Adrastus ex Am-
 phithea Pronai filia, fæmi-
 nei quidem sexus Argiam,
 Deipylem, Ægialeam su-
 stulit: mares autem Ægia-
 leum Cyanippumque ha-
 buit. Pheres Crethei filius,
 qui Pheras urbem Thessaliæ
 condidit, Admetum ac Ly-
 curgum procreauit, Lycur-
 gus circa Nemeam habita-
 uit. Qui ducta Eurydice, vel,
 ut alij narrant, Amphithea
 vxore, Opheltæ cognomen-
 to Archemorū genuit. Cæ-
 terum Admeto Pheris re-
 gnāti, Apollo mercede con-
 ductus seruiuit, quo tēpore
 Pelix filiam vxorē deposce-
 bat. Pelias ab eo currum, à
 leone & apro trahendum,
 postulat: Admetus Apolli-
 nis ope leonem & aprum
 iunctos ad regem perdu-
 xit: & Alcestin capit: qui
 cum in nuptiis de more
 sacra faceret, Dianæ im-
 molare oblitus, aperto tha-

λαμοὶ αἰοίζας, ὅρε δρακόν-
 των ἀπείραμα πεπληρωμένων.
 Ἀπόλων δὲ εἰπὼν ἔξιλίσκει-
 σαι τιμὴν θεῶν, ῥήσασα φεῖ
 Μοιρῶν. ἴνα ὅταν Ἀδμυτος
 μέλλει τελευτᾶν, ὑπελυθῇ ποδ
 θανάτου, αἰ ἐκουσίως πρὸς ὑσφ
 αὐτῷ θηήσκειν ἔλπηται, πα-
 τὴρ, ἢ μήτηρ, ἢ γυνή. ὡς δὲ ἦλ-
 θεν ἢ τῷ θηήσκειν ἢ μέρα, μήτε
 τῷ πατρὶ, μήτε τῇ μητρὶ ὑσφ
 αὐτῷ θηήσκειν τελευτῶν, Ἀλ-
 κης ὑσφ αὐτῷ ἀπῆλπε· καὶ
 αὐτῷ πάλιν ἀνέπεμψεν ἢ
 Κόρη. ὡς δὲ ἐνίοι λέγουσιν, 15
 Ἡρακλῆς μαχρὰ μένος Ἀθῆ-
 Ἀΐονος δὲ τῷ κρητῆρος ἔ-
 λυμνίδης τῆς Ἀγρολύκου, ἰά-
 σων. ὅσα ὤκειον ἰαλκῶ. τῆς δὲ
 ἰαλκοῦ Πελίας ἐβασίλευσε 20
 μετὰ Κρητῆρα, ὃ ἡρώδω πε-
 ς τῆς βασιλείας ἐδέξατο ὁ
 θεός, πὴν μονοσάδαλον φυλά-
 ξαται. πὴν οὐκ ὡς περὶ πρὶν, ἢ-
 γόη πὴν χρυσίον, αὐτῆς δὲ ὕ- 25
 στροι αὐτῇ ἐγὼ, πλὴν ὃ ὅτι
 τῇ θαλάσῃ Περσέδῃνι θυσίας,
 ἄλλας πὴ πολλοὺς ὅτι τῷ πρὶν, ἔ-
 πὴ ἰάσανα μετεπέμψατο. ὁ δὲ
 πρὶν γαργίας ὅτι πρὶν χειροῖς 30
 ὁσπλῶν, ἐπεισε πρὶν ἢ θυ-
 σίας. ὁσπλῶνι δὲ πρὶν Ἀ-
 γαυροῖς, ἔξῃ ἡδὲ μονοσάδαλος,

lamo, magnū draconū glo-
 bum inuenit. Cui tum Apo-
 lo numinis iram placādam
 esse monuit, & à Parcis de-
 inde depoposcit, ut cū Ad-
 metus in humanis esse desi-
 turus esset, tum mortis peni-
 culū euaderet, si quis pro eo
 siue pater, siue mater aut vx-
 or mortē ultro subierint.
 Post, vbi illi moriendi dies
 10 aduenit, parentes pro filio ē
 vita migrare noluerunt, Al-
 cestis autem pro marito suo
 mori non dubitauit, & eam
 Proserpina rursus in vitam re-
 misit. sed, ut quibusdam pla-
 cet, Hercules cōmissa cū Plū-
 15 tone pugna, ad superas au-
 ras reduxit. Iason autē Ae-
 sone, Crethei filio: & Poly-
 mede AVtolyci filia natus,
 Iolcū urbē habitabat. Pelias
 20 Iolci post Cretheū regnauit:
 cui de regni successore scici-
 tati respōdit Apollo, q̄ alterū
 pedē duñtaxat calceatū ha-
 bebat, cauendū esse. primò
 cum id genus oraculi mini-
 25 mē intellexisset, paullò post
 reipsa percepit. Nam cum in
 littore Neptuno immola-
 ret, cum permultos, tum et-
 iam Iasonem eò accersiuir.
 Is verò, quòd rei rusticæ de-
 30 siderio teneretur, rursi a-
 gens ad eadem sacra propē-
 rauit: & Anaurum amnem
 traiiciens, alterum in a-
 mnis alueo amisit calceum.

ὅς ἐκυβέρινα πλὴν τῶν Ὀρ-
 φδὸς Οἰάστρου, Ζήτης, καὶ
 Κάλαις Βορέου· Κάστωρ καὶ
 Πολυδύκης Διὸς· Τελα-
 μὼν, καὶ Γηλὸς Αἰῶκος·
 Ἡρακλῆς Διὸς· Θησδὸς Αἰ-
 γιῶος· Ἰδας καὶ Λυγκὰς Ἀ-
 φαρῆος· Ἀμφιάρεος Οἰ-
 κλείους· Κανέως Κέρωντος· Πα-
 λαίμων Ἡφαίστου, ἢ Αἰτωλῶν·
 Κηφὸς Ἀλεῦ· Δάρτης Ἀρκη-
 σίου· Ἀττάλκος Ἑρμοῦ· Ἀπα-
 λαίτη Σχοινέως· Μενόϊπος,
 Ἄκτορος Ἄκτωρ Ἰππίασιν· Ἄδ-
 μῆτος Φέρητος· Ἄκαστος Πε-
 λίου· Εὐρύπης Ἑρμοῦ· Με-
 λιάρεος Οἰνέως· Ἀγκυῖας
 Λυκούργου· Εὐφῆμος Ποσει-
 δῶτος· Ποίαις Θαυμάκου· Βύ-
 τος Τελέστης· Φαῖος καὶ
 Στάφυλος, Διονύσου· Ἑργ-
 νος Ποσειδῶτος· Πελεκύμε-
 νος Νηλέως· Ἀτῆας Ἡλίου·
 Ἴφικλος Θεσίου· Ἄργος Φεί-
 ξου· Εὐρύαλος Μηνειῶος·
 Γλιώλεως Ἰππάλμου· Ἀή-
 τος Ἀλέκτορος· Ἰεῖπς Ναυ-
 πόλου· Ἀσκάλαφος καὶ Ἀλ-
 εῖρος, Ἀρίως· Ἀστειος Κομή-
 τιν· Πολύφημος Ἐλάπιν· Ἐπι-
 ταυαρχῆτις Ἰάσσιος ἀνέ-
 ρχεται, περὶ οὗτος Ἀθήνῃ· ἔτι δὲ ἡ Ἀθήνη ἀνδρῶν ποτὶ οὐ-
 ρῇ ἔρημος, βασιλευμένη δὲ ὑπὸ Τηλεπόλεως, τῆς Θέας.

δι' αἵπαι τιώδε. αἱ Λήμναι
 τιώ Ἀφροδίτην ἐκ ἐπμου. ἡ δὲ
 αὐταῖς ἐμβάλλει δυστομίαν. ἐν
 δὲ τῷ οἱ γήματα αὐταῖς, ὅκ
 τῆς πληστοῖ Θερσῆος λαβόντες
 αἰχμαλωτίζοντας συνδυνάζον-
 τε αὐταῖς. ἀπμαζόμεναι δὲ αἱ
 Λήμναι, τοῖσι πατέρας, καὶ
 τοῖς ἀδράς φονδαίοις. μόνη δὲ
 ἔσωσεν Ὑψιπύλη τ' αὐτῆς πα-
 τέρα κρύψασα Θόαντα. ὡς-
 χρόνις οὖν ἦτο γυναικοκρα-
 πυμνὴ τῇ Λήμνῳ, μίσχοντα
 ταῖς γυναιξίν. Ὑψιπύλη δ' Ἰά-
 σονι συνδυνάζουσα, καὶ ἦν αἱ
 παῖδες, Εὐρηνοὶ καὶ Νεβρο-
 φότοι. ἀπὸ Λήμνου δὲ ὡσεὶ-
 χοῖσι Δολίοισι, ὧν ἑβασίλευε
 Κύζικος. οὗτοι αὐτοῖς ἰσπεδέ-
 ζαν φιλοφρόνως. τυκτὸς αἱ-
 ναχθέντες ὀπύθην καὶ ὡσεὶ-
 σόντες ἀππνοῖαις, ἀγροουῶντες
 πάλιν τοῖς Δολίοις ὡσεὶ χο-
 σιν. οἱ δὲ νομίζοντες Πελασ-
 γικὸν τὴν στρατὸν, ἐπυχοὶ γὰρ ὅ-
 ποτε Πελασγοὶ συνεχθῶς πολε-
 μούμενοι, μάχῃ τῆς τυκτὸς
 συνάπτοιτο ἀγροουῶντες ὡς
 ἀγροουῶντας. κτείναντες δὲ
 πολλοὶ οἱ Ἀργοναῦται, μὲν ὧν
 καὶ Κύζικοι, μὲν ἡμέρας, ὡς
 ἔγνωσαν, ἀποδεδρόμενοι ταῖσι
 κόμας ἐκέραντο, ἐπὶ τῇ Κύζι-

cuius rei causam hanc fuisse
 legimus Lemniæ mulieres
 Venerē nihil faciebant, quæ
 ea de causa teterrimum illis
 graucolentiæ virus iniecit.
 Et viri è Thracia Lemno
 proxima abductas captiuas
 aneillas subigebant. Tum
 lemnix quod à coniugibus
 sperneretur non modo pa-
 tres ipsos, sed & viros, suum
 quæque iugularunt, vna ta-
 mē omniū Hypsipyle Tho-
 antem patrem absconditū,
 saruauit illæsum. Mox Argo
 nantæ in Lemnū, quæ tum
 à mulieribus tenebatur: ap-
 pulsi, illis admiscetur. Hyp-
 sipyle verò ab Iasone com-
 pressa Evneum: ac Nebro-
 phonum liberos gignit, à
 Lemno deinde ad Dolio-
 nes, quibus tūc Cyzicus im-
 perabat, peruenerunt. Hic
 eos benignissimè excepit.
 Qui noctu illinc auecti: re-
 flantiū ventorū impetu no-
 ctu nescij rursus Doliones
 appulerūt. Qui, dū finitimorū
 pelascicorū hostiū co-
 pias esse arbitrarētur (conti-
 nenter enim cū finitimis
 bellū gerebāt) pugnam per
 noctē conserunt ignari ad-
 uersus ignaros. Cæsis itaque
 Dolionum plerisque, & re-
 ge Cyzico, Argonautæ, vbi
 per diem rem cognouerūt,
 multis eum lacrymis ac de-
 tonso sibi capillo: Cyzi-

κων πολυπλῶς ἔδειξαν. Ἐμ-
 ῖα πλὴν πρὶν πλοῦσαι, Μυ-
 σία προσέχουσιν. Ἐνθαῦτα, Ἡ-
 ρακλῆα ἔ Πολύφημον κατέ-
 λιπον. Τ' ἄλλας γὰρ ὁ Θειοδάμαν-
 τες παῖς, Ἡρακλείους δὲ ἐρώ-
 ιδμος, ἀποσταλὴς ὑδρόβουταται,
 διὰ κάλως ὑπὸ νυμφῶν ἠρ-
 πάγη. Πολύφημος δὲ αἰκού-
 σαι αὐτὴ βοήσαντος, ἀποστά-
 ιδμος πὺ ξίφος, ἐδίωξεν ὑπὸ
 ληστῶν ἀγνοῶν τομίζων. Ἐθ-
 λοιὶ σωτηρόντι Ἡρακλεῖ. Ζη-
 πυνῶν δὲ ἀμφοτέρων πὺν Τ'-
 λαν, ἢ ταῖς αἰνέχθη. καὶ Πο-
 λύφημος γὰρ ἐν Μυσίᾳ κέσας
 πάλιν, Κίου ἐβασίλευσιν. Ἡ-
 ρακλεῖς δ' ὑπὸ τῆς εἰς Ἀρ-
 γος. Ἡρόδοτος δὲ αὐτὸν οὐδὲ
 πλὴν ἀρχὴν φησι πλοῦσαι. πῶ-
 τε, ἀλλὰ παρ' Ὀμφάλη δου-
 λῶν. Φερκύδης δὲ αὐτὸν ἐν
 Ἀφειτῆς τῆς Θεσσαλίας ἀπο-
 λειφθῆναι λέγει. τῆς Ἀργεῖς
 φησὶ γὰρ αὐτὸς, μὴ διωκῶν φέ-
 ρειν τὸ πύπυ βάρος. Δημα-
 ρέτης δὲ αὐτὸν εἰς Κόλχους πε-
 πλοκῶτα παρίδωκε. Διονύσιος
 αὖ γὰρ αὐτὸν ἐν ἠγμόνα φησὶ τῇ
 Ἀργοναυτῶν γῆναι. ἀπὸ δὲ
 Μυσίας ἀπῆλθεν εἰς τὴν Βεβρύ-
 κων γῆν, ἧς ἐβασίλευσιν Ἀμυ-
 κος ποσειδῶνος παῖς ἔ Βιδυ-

cum magnifice tumularūt.
 quo factō abiēre: nec longo
 post tēpore in Mysiam deue-
 nerunt. Hic Herculé cū Po-
 lyphemo reliquerunt. Quo-
 niam Hylas Thiodamantis
 filius, & Herculis amasius a-
 quatū emissus ob eximiam
 ipsius formæ præstantiam à
 nymphis raptus est. Et Poly-
 phemus, cum illū reclamantē
 10 rem audisset, nudatō ense à
 latronibus abduci putans,
 persecutus est. Idq; Herculi
 obuiā factō indicat. Interea
 verò dum Puerum Hylam
 uterque perquirunt naui
 15 vento rapta deserti sunt.
 Mox Polyphemus cōdita in
 Mysia ab ἑ τῇ vrbe Cio regni
 sedē illi collocavit. Verūm
 Hercules Argos remeavit,
 quem Herodorus heq; iam
 20 tum statim nauigasse, sed apud
 Omphalem seruitutem
 seruisse affirmat. Pherecydes
 autē illum in Aphetis Thes-
 salie vrbe relictum fuisse re-
 fert: propterea quod Argo
 huiusce grauitatem perfer-
 re haudquaquam possē di-
 ctitabat: Atqui Demare-
 tes ipsum in Colchos vs-
 que nauigasse tradidit Dio-
 nysius Herculem, & Argo-
 nautarum ducem fuisse re-
 censuit. Inde à Mysia in
 30 Bebrycum terram con-
 tendisse scribitur, vbi A-
 mycus Neptuni, ac Bithy-

νίδος. ἤμναϊος δὲ ὢν οὐπὲρ,
 πῆς προχόντας ξένοις ἠνάγ-
 καζε πυκτύνειν, καὶ πῦνι πῖν
 πρόπον ἀνέροι. ὦσα ἤμνο-
 μδος οὐ καὶ πῖν ὅππῃ πῶ
 Ἄργον, πῖν ἀεικὸν αὐτῶν εἰς
 πυγμῶν προσηκαλεῖτο. Πολυ-
 δάκης δὲ ὑποχόμενος πυ-
 κτύνειν πρὸς αὐτὸν, πληξας
 κατὰ πῖν ἀγκῶνα ἀπέκτανε. 10
 ἥν δὲ Βεβρύκων ὀμησαμένων
 πρὸς αὐτὸν, ἀρπάζαντες οἱ ἀ-
 εῖτες πᾶ ὅπλα, πολλοὺς φθί-
 ζοντας φονδίοισιν αὐτῶν. ἐν-
 πύθει ἀναχθέντες, καταρτῶ-
 σιν εἰς πῶ Θράκης Σαλμυ-
 δηῶν, ἐνθα ὦκε Φινέας μαί-
 τις, τὰς ὅπας πεπρωμένος.
 ὅσπιν οἱ μὲν πῖν Ἀγνώροσ ἐ-
 ναί λείποντο, οἱ δὲ Γοσφῶν-
 νος ὦν καὶ πηρωθῆναι φα-
 σιν αὐτὸν, οἱ μὲν ὑπὸ θεῶν,
 ὅπ πρὸς λεγα πῆς ἀνθρώποις
 πᾶ μέλλοντο· οἱ δὲ, ὑπὸ Βο-
 ρείου, καὶ ἥν Ἀργοναυτῶν, 20
 ὅπ πειθεῖς μητρεῶν, πῆς ἰ-
 δίαις ἐτύφλωσε παῖδας. π-
 νες δὲ, ὑπὸ Ποσειδῶνος,
 ὅπ τῶς Φειξου πασι πῖν ὅκ
 Κόλχων εἰς πῶ Ἑλλάδα 30
 πλοῦν ἐμύονον. ἔπεισαν δὲ
 αὐτῶ καὶ τὰς Ἀρπυίας οἱ
 θεοί· πῆρωται δὲ ἦσαν αὐταί.

nidis filius regnabat. Is A-
 mycus, cum viribus egregiis
 polleret, qui in sua regna
 veniret: secum caestibus con-
 tendere cogebat, & devictos
 ita perdebant. Tum igitur
 inuectus in navim Argo,
 præstantissimum quemque
 impugilatus certamen pro-
 uocabat. Pollux cum eo se
 pugnaturum esse pollicitus,
 percussio illius cubito ho-
 minem interfecit. Inde cum
 Bebryces in Pollucem im-
 petum fecissent, abreptis ar-
 mis viri fortissimi, corum
 plerosque in fugam actos
 obruncant. Hinc autem a-
 uecti Salmydessum, quæ
 Thraciæ vrbs est, ubi vates
 Phineus oculorum luce or-
 batus, habitabat, devene-
 runt. Hunc alij Agenoris fi-
 lium esse ferunt, alij verò
 Neptuni, eumque excæca-
 tum fuisse produnt: à Diis,
 alij, quòd futura mortali-
 bus prædiceret: Nonnulli
 verò à Borea, & Argonau-
 tis, quòd à nouerca indu-
 ctus filios suos oculorum
 luce priuasset. Nec desunt,
 qui à Neptuno id factum
 dicant, propterea quòd
 Phrivi filiis à Colchis in
 Græciam, navigationem
 significasset. Ad hæc et-
 iam Dij Harpyias in illum
 immiserunt: Ex verò ala-
 rum sunt animantium genus.

ἔπειδ' αὖ τ' ὦνι παρ' ἴστο
 τραπέζῃ, ὡς οὐρανὸν καθιπιά-
 μθαι, πᾶσι μὲν πλείονα ἀνὴρ πα-
 ρ' ἑλίου δ' ὅσα ὁ σμήης ἀνά-
 κεια κατέλειπον, ὡς πρὸς δὲ
 5 ἰατρὸν ὡρεσιν ἐγκαταβύλο-
 μθοις ὃ τοῖς Ἀργοναύταις πᾶ-
 σιν τῷ πλὴν μαθῆναι, ὑποθήσε-
 σθαι πᾶν πλοῦν, ἔφη, τῷ Ἀρ-
 πύων αὐτὸν εἶναι ἀπαλλάξω-
 10 σιν. οἱ δὲ παρέχουσιν αὐτῷ βῆ-
 πίζαν ἐδεσμάτων. Ἀρπυίαι δ'
 ἑξάφνης αὐτὸν βοῇ καταπᾶσαι
 τὴν Ἑφελὸν ἤρπασον. Πασσάμε-
 ναι δ' οἱ Βορέες παῖδες, Ζήτης
 15 καὶ Κάλαις ὄντες Πιερωπὶ, ἀσπα-
 σάμενοι τὰ ξίφη, δι' αἰθέρα ἐ-
 δίωκον. ὡς δ' αὖ τῶν Ἀρπυιάδων
 χρεῶν περὶ ἀναίεσθαι τὸν Βορέων
 παῖδων. τοῖς δ' οἱ Βορέων παῖσι,
 20 ὅτι περὶ πλοῦν, ὅτι αὐτὸν διώκον-
 τες μὴ καταλάβωσι. διωκομέ-
 νων δ' οἱ τὸν Ἀρπύων, ἢ μὲν κ' Πε-
 λοπόννησον εἰς τὸν Τίγλει πο-
 τάμῳ ἐμπίπτει· ὃς νῦν ἀπ'
 25 ὀκείνης Ἄρπυος καλεῖται. ταύ-
 τῳ δὲ, οἱ μὲν Νικοδόμῳ· οἱ δὲ
 Ἀλλοπόῳ καλοῦσιν. ἢ δὲ
 ἑτέρα καλουμένη Ὠκυπέτη,
 30 ὡς δ' ἔνιοι, Ὠκυδόη. Ἡσίοδος
 δὲ λέγει αὐτὴν Ὠκυπόδην.

Quæ vbi Phineo Paratam
 esse mensam intuebantur, &
 cælo demolitætes maiorem
 ferculorum partem abripie-
 bant: ac reliqua per pauca, &
 5 ea quidem tam graui odore
 foedata remanebant, vt per-
 ferri minime possent. Hic i-
 gitur Argonautis, quæ ad
 nauigationem suam specta-
 rent, iam iam proposituris,
 commodum inquit de nauig-
 10 atione tum mihi verba fa-
 ciatis, simulac me ab Har-
 pyiarum iniuria, liberaueri-
 tis. Tum hi Phineo mensam
 sternunt, in qua simulac edu-
 15 lia apposita erant: en repen-
 te Harpyiæ vastum clangore
 fundentes demolant, &
 esculenta diripiunt. Id verò
 vbi viderunt. Aquilonis
 filij Zetes, & Calais alati
 iuuenes nudatis ensibus il-
 las per aerem insequuntur.
 Cæterum planè Harpyiis
 Boreæ filiorum manibus
 tum moriendum erat: sed
 & Boreæ filij iam tum quo-
 25 que, cum insectarentur, &
 eas minime adepti fuissent,
 erat perendum. Cum itaq;
 pueri persequerentur Har-
 pyias, earum altera ad Pe-
 loponnesum in amnem Ti-
 grem decidit: qui nunc ab
 illa nominatur Harpys. Hæc
 autem alij Nicothoen, a-

alij verò, Allopum: sunt, qui alteram Ocypetem nomi-
 nent alij, Ocythoen. At Hesiodus eam Ocypodē nuncupat.

αὐτὴ καὶ πρὸς Προποντίδα φά-
 ρουσα· μέγας Ἐχινάδων ἡλ-
 ληνίστιον· αἱ γὰρ αὖτ' ὀκείνης
 Στροφάδες καλοῦνται. ἐστρά-
 φη γὰρ ὡς ἦλθεν ὅππῃ ταῦτας, 5
 καὶ ἡμιόβην κατὰ πρὸς ἡίονα
 ὑπὸ καμάτου πίπτοι σὺν τῇ
 διώκοντι. Ἀπολλώνιος δὲ ὁ
 τοῖς Ἀργοναύταις ἕως Στρω-
 φάδων νήσων φησὶν αὐταῖς 10
 διωχθῆναι καὶ μηδὲν παθεῖν,
 δούσας ὄρκον τὸν Φινέα μη-
 κίστη ἀδικήσαι. ἀπαλλαγὴς δὲ
 τῷ Ἀργεῖον Φινέει, ἐμμένοντι
 τὸν πλοῦν τοῖς Ἀργοναύταις. 15
 καὶ περὶ τῷ συμπληγάδων ὑ-
 πὸ πτερῶν τῷ κατὰ θαλά-
 λασσαν. ἦσαν δὲ ὑπερμεγέ-
 θεις αὐταί, συγκρουόμεναι δὲ
 ἀλλήλαις ὑπὸ τῆς τῷ πρὸς
 μάτων βίας, τὸν δὲ θαλάσσης 20
 πόρον ἀπέκλειον. ἐφέρετο δὲ
 πολλήκερ ὑπὸ αὐτῶν ὁμίχλη,
 πολλὴ δὲ πάταγος. ἡ δὲ ἀδύ-
 ρατος ἔστι πτερυγίς δι' αὐ- 25
 τῶν ἔλθειν. εἶπεν οὖν αὐτοῖς ἀ-
 φεῖναι πελειάδα ἧστ' ἢ πτε-
 ρῶν, καὶ ταύτῃ εἰς γὰρ ἰδω-
 σι σὺνδίσσαι, δεξιπλὴν κατὰ
 φρονουῦντας· εἰς δὲ ἀπολυμέ- 30
 νῳ, μὴ πλεῖν βιάζεσθαι, ταύ-
 τε ἀνήγοντο ἀκούσαντες· καὶ
 ὡς πλησθόν ἦσαν τῷ πτερῶν,

Hec itaq; per Propontidem
 fugiens ad Echinadas insu-
 las vsque peruasit. Ea nunc
 ab illa strophades appellantur,
 Quippe quæ cum ad eas
 peruenisset, iter conuertit:
 quæ vbi litus attigisset, præ
 labore cum persequenti de-
 cidit. Verum Apollonius in
 Argonauticis ad strophadas
 insulas vsque Boreæ filios,
 Harpyiarum insectationem
 tenuisse refert: neque mali
 quicquā passas, quod iure-
 iurando nihil post illa in
 Phineum iniuriarum am-
 plius se illaturas promise-
 runt. Liberatus igitur Phi-
 neus Harpyiarum pœnis re-
 liquam Argonautis nauiga-
 tionem explanauit: necnon
 illos Symplegadam scopu-
 lorum discriminis admo-
 nuit. Eas verò ingētes fuisse
 memorant, quæ cum vento-
 rū impetu agitata vicissim
 concurrebant, maris transi-
 tum præpediebant. Magna
 insuper ab ipsis nebulæ vis,
 ac magnus item strepitus
 excitabatur, vt ne volatili-
 bus quidem per eas trans-
 uolare liceret. Columbam
 itaque per Symplegadas
 medias ipsis mittendam
 præcepit quam, si incolumen
 transuolasse videant,
 per eas traicere non du-
 bitarent: si verò illa inter-
 risset, nullis inter petras
 viribus

ἀφ' αἵων ὅκ' ἤ ποταμός πελά-
 γα τῆς ἧ' ἰππιδόμης, ἔ' ἀκρα ἤ
 ὕρας ἢ σύμπλωσις ἤ' πτερῶν
 ἀπιδέουσι. αἰαχωρήσας οὐκ
 ὀπιτηρήσασιν τὰς πύρας, μέλ' 5
 εἰρεσίας ὠθένου, συκαβοδόμης
 Ἡρας, δι' ἡλθον, τὰ ἀκρα ἤ' ἀ-
 φλάσων ἤ' ἰνός πελοπίσης.
 αἱ μὲν ἔν' Συμπληγάδης ἔκτοπ
 ἔστη. χρεῶν γὰρ ἡ αὐτῆς ἰνός 10
 περὶ αἰθέρος σῆμαι πωπελῶς.
 οἱ δὲ Ἀργεῖοι αὐτὰς πρὸς Μά-
 ελιανδύοις περιγύοντο· καὶ οἱ
 φιλοφρόνως ὁ βασιλῆς ὑπὲρ
 δέξατο Λυκάς. ἔνθα θήσκει μὲν 15
 Ἰδμόν ὁ μάλιστα πληξάντος αὐ-
 τὸν κάπρου. θήσκει δὲ Τίφης
 ἔ' ἡ ναὺν Ἀγκείος ὑπὸ χεῖρτα
 κωκυρῶν. ὤρσασθαι δὲ
 Θερμόδοντα, καὶ Καύκασον. 20
 ὅτι Φάσιν ποταμὸν ἡλθον. ἔσθ'
 τῆς Κολχικῆς ὅτι γῆς. καὶ θορ-
 μηδεῖσιν ἧ' ἰνός, ἡ καὶ ἡ πρὸς
 Αἰγίῳ Ἰάσων. καὶ τὰ ὀπιτη-
 γήματα ὑπὸ Πελοπείῳ, πα-
 ρεκαλεῖ δαῖναι τὸ δέρας αὐτῶν
 ὁ δαῖσιν ὑπὸ χεῖρτα, εἰς τὴν χαλ-
 κόποδας ταύροις μόνος κατε-
 ζώξῃ. ἦσαν δὲ ἄλλοι παρ'
 αὐτῶν οὐκ ὀλίγοι δὲο μάχῃ 30
 διαφύροντες, δῶρον Ἡφαίστου

viribus transire conarētur.
 Quæ cum accepissent, soluta
 naui discedunt, & cū proxi-
 me Symplegadas peruenis-
 sent, de prora columbam di-
 mittūt: quæ cū per medium
 concurrentiū scopulorū im-
 petū volitaret, summā caudā
 Symplegades coēūtes deter-
 serūt. Observato igitur sco-
 pulorū recessu, acerrimo re-
 migationis certamine, lu-
 none opitulante, summa ta-
 men puppis partē mutilata,
 incolumes traiecerūt. Itaq;
 Symplegades ab eo tēpore
 immotæ permanserunt. Nā
 post huiusce navis trāsmissi-
 onē eas fore omnino stabi-
 les numina decreuerāt. Inde
 verò Argonautæ ad Marian-
 dynos peruenērūt: vbi ab Ly-
 co rege summa cum beni-
 guitate excipiūtur. Hic Id-
 mon vates ab apro percussus
 decessit. Tiphys hic etiā mo-
 ritur: & Ancæus navim se gu-
 bernaturū pollicetur. Dein
 præteruecti Thermodontē,
 Caucaśumque, ad Phasim u-
 mnem venerunt. Hic terræ
 Colchicæ flumē esse phibe-
 tur. Naui in portū delata, ad
 Æeten cōrēdit Iasō: cui, quæ
 sibi à Pelia imperata essent,
 enarrat: illū ad veltus aurēū
 reddendū, cohortatur: quod
 se redditurum Æetes polli-
 cetur, si solus arripedes tauros sub iugū miserit. Hi autē duo
 erāt & feri, ac mixtæ magnitudinis, Volcani mūnere cōcessi:

οὐ χαλκῷς ἰσὺν εἶχον πόδας·
 πῦρ δὲ ἐκ στομάτων ἐφύσων.
 τοῖσις αὐτῷ ζεύξαντι ἐπι-
 τάσσειν ἀπείρεν δράκοντας ὀ-
 δόντας. εἶχε γὰρ λαβὼν παρ' 5
 Ἀθηνᾶς πῖς ἡμίσεις ὦν
 Κάδμος ἔσπειρεν ἐν Θήβαις.
 ἀπορουῶτος δὲ πρὸ Γιάσονος,
 πῶς αὖ διώματι πῖς ταύροις
 καταζεύξαι, Μήδεια αὐτῷ 10
 ἔρωτα ἔειπε. ὣς δὲ αὕτη θυ-
 γάτηρ Διὸς ἦεν, καὶ Ἰδύας τῆς
 Ωκεανοῦ, φαρμακίς· δίδου-
 κῆα δὲ μὴ πρὸς τῶν ταύρων
 ἀσφιδάρη, κρυφαῖα τῷ πατρὶ
 σιωπρήσῃ αὐτῷ πρὸς τὴν
 καταζεύξιν τῶν ταύρων ἐπι-
 γείατο· καὶ τὸ δίδας ἐγχει-
 ρεῖν, εἰς ὅμοσιν αὐτῷ ἔ-
 ξαν γυναικα, καὶ εἰς Ἑλλά- 20
 δα σύμπλοκον ἀγέληται. ὁμώ-
 σαντες δὲ Γιάσονος, φάρμα-
 κὸν δίδουσι, ὃ καταζεύγνυ-
 νται τοῖς μέλλοντα ταύροις, ἐ-
 κέλθου χρίσθαι τὴντι ἀσπίδα, 25
 καὶ τὸ δόρυ, καὶ τὸ σῶμα. ὅσ-
 πω γὰρ χριθέντα ἐφιν πρὸς μίαν
 ἡμέραν μὴτ' αὖ ὑπὸ πυρὸς
 ἀδικηθήσεται, μὴτ' ὑπὸ σιδή-
 ρου. ἐδύλωσεν δὲ αὐτῷ, ἀπει- 30
 ρουήσαν τῶν ὀδόντων, ἐκ γῆς
 ἀσπίδα μέλειν ἀνὰ λυγρὰν
 ἐπ' αὐτὴν καὶ ἀποκλίσασθαι.

qui æreis præditi pedibus i-
 gnem ore spirabant. Adhæc
 ipsi, vbi hosce iugo iunxis-
 set, vt draconis dentes sere-
 ret, imperat: quippe qui à
 Minerva dono acceptos, di-
 midiam eorum, quos antea
 Thebis Cadmus partem se-
 uerat, secum Iason habebat.
 Ambigentem itaque
 Iasonem, quam arte tau-
 ros subiugaret, Medea ar-
 dentissime deperire ince-
 pit. Hæc erat Æcia filia ex
 Idyia Oceano genita, vene-
 ficijs & cantionibus insi-
 gnis. Quæ verita ne Iason
 à tauris perderetur, clam
 patre sociam ipsi se fore ad
 eos perdomandos, atque et-
 iam vellus aureum, si se v-
 xorem ducturum, & in Græ-
 ciam simul, nauigantem per-
 uecturum iuret, pollicetur.
 Id vbi præstiturum se iura-
 uit Iason, pharmacum, quo
 tauros sub iugum mitte-
 ret, dedit: eoque clypeum,
 hastamque, ac membra cor-
 poris sui inungere præce-
 pit. Hoc enim delibutum
 vnum dumtaxat, inquit il-
 la, diem, nulla neque ignis,
 neq; ferri violentia læsum iri
 asserebat, sed & illi indica-
 uit, vt è satis dentibus viri
 terra orituri esset, & armati
 quidē in ipsum incursuri.

οὐκ ἔλεγον ἐπειδὴν ἀδρόως
 θιάσονται, βάλλειν εἰς μέσον λί-
 θους ἀποδόν. ὅταν δὲ ἰσθ' αὐ-
 πυμάχωνται πρὸς ἀλλήλους,
 ἥτε κτείνειν αὐτοὺς. Ἰάσων δὲ
 τὸτο ἀκούσας, καὶ χριστάδμος
 πρὸ φαρμάκῳ, πρὸ φαρμάκῳ
 εἰς τὸ πρὸ νεῶ ἄλσος, εἰ μὲν οὖν
 τοῖς ταύροις· & σὺ πολλὰ πυ-
 ρὴ ὀρμήσας αὐτοὺς κατὰ ζυ-
 γον. ἀπείροτος δὲ αὐτῷ πρὸ
 ὀδόντας, ἀνέτελον ἐκ τῆς γῆς
 ἄνδρες ἑτοίμοι. ὁ δὲ, ὅπου
 πλείονας ἑώρα, βάλλων ἀ-
 φαιεῖ λίθους πρὸς αὐτοὺς,
 μαχομένοις πρὸς ἀλλήλους,
 πρὸς αὐτοὺς ἀνὴρ. καὶ κατα-
 ζυγυμένων τῶν ταύρων, ὅν
 ἐδίδου τὸ δέρας Αἰήτης· ὁ
 βούλετο δὲ πῶς Ἀργεῖ κα-
 ταφλέξαι, καὶ κτείνειν πρὸ
 ἐμπλέοντας. φθάσας δὲ Μή-
 δεια τὸν Ἰάσωνα νυκτός, ὅπῃ
 τὸ δέρας ἦν· καὶ τὸν φυ-
 λάσσοντα δράκοντα κατακοι-
 μῶσατο τοῖς φαρμάκοις, μετὰ
 Ἰάσωνος ἔχουσα τὸ δέρας,
 ὅπῃ πῶς Ἀργεῖ παρὰ φάρμα-
 κῳ εἰπεῖν δὲ αὐτῇ & ὁ ἀδελ-
 φὸς Ἕκτορας· οἱ δὲ, νυκτός μετὰ
 τούτῳ ἀνέλθον. Αἰήτης δὲ ἐ-
 πιγνοῖ τῇ Μήδῃ· ἀπὸ λυ-
 μένης, ὁρμήσας τὸν αὐτὸν διὰ κεν.

quos statim quàm frequen-
 tes spectarit, inter eos emi-
 nus lapides conijceret. Post-
 ea verò quàm ea de rein-
 ter se pugnam commise-
 rint, tum illos interimat.
 Sic itaque instructus Iason,
 & pharmaco inunctus, in
 templi lucum penetrat, tau-
 ros perquirat, quos multa
 cum flammarum vi irrum-
 pentes, edomuit. Satis do-
 inde dentibus armati è tet-
 ra viri profiliere. Tum Ia-
 son, ubi plures esse vidit,
 coniectis inter eos occul-
 tē lapidibus, pugnantes in-
 ter se adortus occidit. Por-
 rō perdomitis tauris, tan-
 tūm abest ut vellus aureum
 ex pacti & conventi for-
 mula tradat Æetes, sed &
 Argo nauim inflammare
 voluerit: necnon cum ea
 navitas ad unum omnes oc-
 cidi studuerit. Quod ubi
 Medea rescivit, ad Iasonem
 ire antecurrit, eamque per
 noctem ad pellem deduxit,
 & draconem custodem ve-
 neficijs aggressa soporavit:
 inde sumpto vellere, cum
 Iasone in nauim Argo se
 contulit: eam verò Ablytus
 frater conseqebarur. At
 hi nōcū cū hisce auctu-
 tur. Cæterū Æetes cogni-
 ta Medæ audaciz, ad na-
 uim persequendā accingitur.

ἰδυῦσα δὲ αὐτὴν πλησίον ὄντα
 Μήδην, πρὶν αἰδέσθων φονδαίει·
 ἔμελίσσασθαι, καὶ βυθοῦ ρίπτει.
 στυαθροῖζων δὲ Αἰήτης τὰ τῆ
 παιδὸς μέλη, τῆς διωξέως ὑ- 5
 γίησιν. δρόφρ' ὑποσρέψας, ἔ-
 ται σπέντεται πρὸ παιδὸς μέλη
 θάψας, πρὶν ἵππῳ περὶ σπέρου-
 σι Τόμοις. πολλοὺς δὲ τῷ Κόλ-
 χων ὄππ' ἔτι ζήτησιν τῆς Ἀρ- 10
 γοῦς ἐξέπλεον· ἀπειλήσας,
 εἰ μὴ Μήδην ἄλχοισιν αὐτὴν
 πείσασθαι τὰ οὐκ εἰρησίου. οἱ δὲ, δα-
 χρίτης ἄλλος ἀλαχοῦ, ζήτη-
 σιν ἐποιῶντο, τοῖς Ἀργοναύ- 15
 τασι πρὶν Ἑλιδανὸν ποταμὸν
 ἦδη πρὸς πλοῖσι. μελώσας δὲ
 Ζεὺς ὑφ' ἧς φονδεδίντος Ἀ-
 ψύρην, χροῖα λαβρὸν ὄππ-
 πύμψας, ἐμβάλλει πλάνην· 20
 καὶ αὐτῷ τὰς Ἀψυρτίδας νή-
 σεις παρεπλεόντων ἡ ναὺς
 φθάνεται, μὴ λήξειν πλὴν ὀρ-
 γλῆ πρὸ Διὸς, εἰ μὴ πορβ-
 δίντης εἰς πλὴν ἈΥσονίαν, πρὶν 25
 Ἀψύρην φόνον καθαρθῶσιν
 ὑπὸ Κίρκης. οἱ δὲ, πρὸς
 πλοῖον τὰς Λιβύων καὶ
 Κελτῶν ἔθνη, καὶ ὅσα τῷ Σαρ-
 δανίῳ πελάγῳ κορυμνίζονται, 30
 πρὸς μακρὰν Τυρρηνίαν,
 ἦλθον εἰς Αἰαίαν, ἐπὶ τῇ Κίρκῃ
 ἰκτάται ἡρόδοτος καὶ παρ' ἄλλοις.

quem ubi Medea in proxi-
 ma venisse videt, fratre iu-
 gulat, ac eius membra arti-
 culatim diuidit, eaque in
 profundum iacit: Æetes au-
 tem filij membris colligen-
 dis occupatus, filiam perse-
 qui d'sijt. Quocirca con-
 uerso itinere seruatos pueri
 artius sepelit, eique loco ab
 illius dissectis membris To-
 mis nomen fecit. Multos
 deinde Colchorum ad Ar-
 go nauim perquirendam e-
 misit, & nisi Medeam ca-
 pram ad se retrahant, id il-
 los supplicij, quod Medea
 15 subitura esset, daturus coti-
 minatur. Tum ij alius aliò
 diffusi, in perquirendis Ar-
 gonautis occupantur, Eri-
 danum amnem iam præter-
 euntibus. At Iupiter ob
 Absyrti cædem iratus, in-
 gente immissa tempestate
 Argonautis errores inijcit:
 ac dum secus Absyrtidas in-
 sulas nauigant, Argo nauis
 eos alloquitur his verbis.
 25 Iouis iram numquam antea
 defituram esse, quàm in AV-
 soniam profecti Absyrti ne-
 cis ergò à Circe fuerint ex-
 piati. Hi autem Libya Gal-
 liaeque littora præteruecti,
 & per Sardinia pelagus de-
 lati, Hettruriam legunt. In-
 de ad Æream contendunt,
 ubi à Circe expiantur.

ὡς ἀπαιόντων ὃ Σειρῶας αὐ-
 τῶν, Ὀρφεὶς τὴν ἐναλίαν μῦ-
 σαι μελωδῶν, εἰς Ἀργοναύτας
 κατέχευε. μόνος δὲ Βύτης ἔκει-
 ζατο πρὸς αὐτάς. ὃν ἀρπύσαι
 5 σα Ἀφροδίτη ἐν Λιλυθαίῳ κα-
 τῶκισε. μετὰ δὲ τὰς Σειρῶας
 τὴν ταῦν Χάρυβδις ἔειδε-
 χετο, καὶ Σκύλλα, καὶ πέτραι
 πλαγκταί· ὑπὸ ὧν φλόξ πολ-
 λὴ καὶ καπνὸς αἰαφορόμενος
 ἐωρεῖτο. ἀλλὰ δὲ πύτων δι-
 κόμισε τὴν ταῦν σὺν Νηρείῳ
 Θέης ὡς ἀκλιθεῖσα ὑπὸ Ἥ-
 ρας. ὡς αὖτε φάμενοι ὃ Θεί-
 15 τακίαν νῆσον, Ἠλίου βοῦς ἐ-
 χουσαι, εἰς τὴν Φαίακων νῆ-
 σον Κέρκυραν ἦκον· ἧς βασι-
 λίδες ἦν Ἀλκίνοος. τῇ δὲ Κολ-
 χῶν τὴν ταῦν ὀρεῖν μὴ δύ-
 20 ναίμενοι, οἱ μὲν τοῖς Κερκυραίῳ
 ὄρεσι παρώκισται. οἱ δὲ, εἰς
 τὴν ἀλμυρὴν κομιθέντες,
 ἔκειτο Ἀμφιπόδας ἵππους. ἐν τοῖς
 δὲ, πρὸς Φαίακας ἐλθόντες, 25
 τὴν Ἀργὴν κατέλαβον, ἃ τὴν
 Μήδαν ἀπήγαγε ὡς Ἀλ-
 κινόου. ὁ δὲ, ἔπειτα· εἰ μὲν ἦδη
 συνεκλήλυθεν Ἰάσονι, οὐ δώσιν
 αὐτῷ ὀκείνω· εἰ δὲ παρσένος 30
 ὦν, τῇ πατρὶ ἀντιπέμψιν. Ἀ-
 ρήτη ὃ ἡ Ἀλκινόου γυνὴ φθά-
 σα ἃ Μήδαν Ἰάσονι συνέζευ-

Qui cum circa Sirenas na-
 uigarent, Orpheus, quod
 contrariam occineret can-
 tionem, Argonautas inhi-
 buit. Verum solus omnium
 Butes ad eas enatauit, quem
 raptum, Venus ad Lily-
 bæum habitatum relega-
 uit. Dehinc à Sirenibus
 nauim Charybdis excegit,
 Scyllaque, & errantia saxa:
 10 è quibus ingens flamma-
 rum vis ac fumus eructari
 videbatur. Atqui per ea
 Theris cum Nereidibus, Iu-
 nonis monitu, incolumem
 nauim transfuxit. Sicilian
 itaque præteruecti, vbi So-
 lis boues inerant, in Cor-
 cyram Phæacum insulam
 appellant, vbi rex Alcinoüs
 imperabat. Porro cum Col-
 chici Argo nauim nusquam
 inueniunt, horum alij Phæ-
 acum montes incolendos
 occupant, alij ad maritima
 delati, Absyrtidas insulas
 exstruxerunt. Nonnulli au-
 tem ad Phæacas ierunt, ac
 nauim Argo tandem depre-
 hendunt, Medeamque ab
 Alcinoο repossunt. Tum il-
 le, si iam, inquit, vxor Iasoni
 copulata sit, eam illis se non
 daturum: at si nondum vi-
 rum passa sit, patri remissu-
 rum, ait. Verum enimvero
 Alcinoi coniux Arete ante-
 herens, Iasoni Medeam con-

ξεν. ὅθι οἱ μὲν Κολχικοὶ κατὰ
 Φακάκων κατέκλισαν. οἱ δ' Ἀρ-
 γοναῦται μετὰ τῆς Μηδείας ἀ-
 νήχθησαν. πλεόντες δὲ νυκτός,
 σφοδρὰ πρὸς Ἀπόλλωνι χιμῶνι. 5
 Ἀπόλλων δὲ σὰς ὅτι τὴν Με-
 νοίπην δειραὶ, πρὸς τὴν βί-
 λαι εἰς τὴν ἡπείραν, κατέ-
 σπρεψεν. οἱ δὲ, πλησίον ἐθαύ-
 σαντο νῆσόν. τῇ δὲ πρὸς τὴν
 δονίαν αἰάφαιναν παρορμη-
 δίτης, Ἀνάφω οὐκ αἴεσαν.
 Ἰδρυσαῖοι δὲ βωμὸν Ἀπόλ-
 λωνος Ἀγλαίης, ἔδυσαν-
 τες, ἐπ' αὐχλὴν ἐπράπησαν. 15
 δοῖσιν δὲ ὑπὸ Ἀρήτης Μη-
 δείᾳ δώδεκα θεράπαινοι, τοὺς
 αἰεσίτας ἐσκώπουν μετὰ παι-
 γνίας. ὅθι ἐπ' αὐτῶν τῇ θυ-
 σία στυγρὴς ὄρεϊ σκώπουν γυν-
 αῖξιν. ὧν τῶν αἰαχθέτης,
 πολλόντων Κρήτην πρὸς τὴν
 ὑπὸ Τάλω. τῶν, οἱ μὲν, τῷ
 Χαλκῷ ἡμίους (ἦ) λέγουσιν· οἱ
 δὲ, ὑπὸ Ἡφαίστου Μίνω δοῖ- 25
 ναι ὅς τινι χαλκοῦ αἰγύρ. οἱ δὲ,
 Ταῦρον αὐτὸν λέγουσιν. οἷος δὲ
 φλέβα μίαν ὑπὸ αὐχένος κα-
 πατείνουσι ἄχρι σφυρῶν κα-
 τὰ δὲ τὴν δέρας τῆς φλεβὸς
 ἥλος διήκει χαλκοῦ. οὔτως
 ὁ Τάλως τοῖς ἐκάστης ἡμέρας
 τὴν νῆσον περιερχόμενος ἐπὶ τῇ.

ingavit. Hinc igitur Colchi-
 ci cum Phæacibus simul ha-
 bitare statuerunt. Argonau-
 tæ verò cum Medea in altū
 auehuntur: qui cum noctu
 nauigarēt, in maximam in-
 ciderūt tempestatem. Inter
 hæc Apollo Menoetium im-
 petens secundum iugulum
 sagitta percussit, eumque in
 mare deturbavit. Hi verò
 cum proximā insulam con-
 spiciunt, ad eam deveniunt,
 ac præter spem ostentatū por-
 tum ingressi, Anaphen no-
 minarunt: vbi Apollini Æ-
 glæo aram statuunt, ibique
 peractis de more sacrificijs,
 epulati sūt. Quæ verò ab A-
 rete duodecim ancillæ Me-
 deæ dono iam datæ fuerant,
 fortissimos illos viros per lu-
 sum iugillabāt. Hinc & ad-
 huc etiam vetus ea in sacris
 deridendi consuetudo mu-
 lieribus manet. Inde aucti
 in Cretā appellere prohiben-
 tur à Talo. Hūc sanè alij ex
 Chalci Ærisve genere pro-
 dūnt. Sūt, qui à Volcano Mi-
 noi datū esse ferunt. Qui vir
 æneus fuit, idémq; ab alijs
 Taurus appellatur. Huic au-
 tem venâ vnam à collo ad
 calcem pertinentē fuisse tra-
 dunt: atque in huiusce venæ
 cute clauus æneus affixus
 esse videbatur. Hic igitur
 Talus ter in die circū insu-
 lam currens, eam tuebatur.

Διὸς ἐπὶ τῇ Ἀργεὶ Ὀρεσσάμε-
 σαν ἡρώων, τοῖς λίθοις ἔβδαν.
 ἔξ αὐαπητὶς ὃ ὑπὸ Μηδείας,
 ἀπὲθανεν ὡς ἢ ἔνιοι λέγουσι,
 δὲ φαρμάκων αὐτῇ μαρία
 Μηδείας ἐμβαλόντες. ὡς δὲ
 Ζεὺς, ὑποχολῶν πεποίησεν αὐ-
 θάνατον αὐτῶν, ἐπὶ τὸν ἦλον ἔ-
 λυθης, ὀκρυέντες τὴν πάντες ἰ-
 χῶρος ἀποθνήσκον. Ζεὺς ὃ αὐ-
 τὸν πᾶσι θύειν ὑπὸ Ποσειδῶνι
 εἰς τὸ σφυρὸν, πλῆθυσεν λίθων.
 μίαν ὃ ἐν αὐτῇ νύκτι μέ-
 ναντες, Αἰγὴν ὀρεσσάμενοι, ὑ-
 δρώσαντες ἦλόντες. ἔχεται
 πρὸς τῆς ὑδρείας αὐτῶν ἀμυ-
 λα. οὐκ ἔστι δὲ, δὲ τῆς Εἰβορίας
 καὶ τῆς Λοκρίδος πλῆθυσαντες,
 εἰς Ἴωλκὸν ἦλθον, τὸν πάντα
 πλοῦτον τῶν ἀνθρώπων πλειώ-
 σαντες. Περίας δὲ ἀπὸ τοῦ
 πλῆθους ὀρεσσάμενοι τῇ Ἀργοναυ-
 τῶν, τὸν Αἰγὸν ἀκίανειν ἤθε-
 λεν. ὁ δὲ αἰτησάμενος ἐαυτὸν
 αἰελεῖν, θυσιῶν ὀρεσσάμενος αὐ-
 θεῶς τῇ ἑσπέρῃ αἶμα πασά-
 μος ἀπὲθανεν. ἡ δὲ Ἰάσον-
 ρος μήτηρ ἐπὶ ὀρεσσάμενη Πε-
 λίαν, ἡ ἡπὶ ἀπολιπούσα παῖ-
 δα, ὡς πρὸς πᾶσι πρὸς μα-
 ρον, ἐαυτὴν ἀνέστησε. Περίας
 δὲ καὶ τὸν καταλειφθέντα
 παῖδα ἀπέκτεινε αὐτῆς.

Quo circa iam tū Argo na-
 uim prætereuntem spectās,
 lapidibus impetebat. De-
 mum Medæ veneficijs cir-
 cumuentus occubuit. liqui-
 dem, vt nonnulli memorāt,
 Medæ poculis ad infaniam
 redactus, excessit è vita. Sed,
 vt alij, per immortalitatis
 pollicitationem, clauum il-
 li Medeam extraxisse, omni-
 que ex eius corpore effuso
 sanguine ipsum obijisse nar-
 ratur. Nec defunt qui is-
 lum à Potante sagitta in cal-
 ce vulneratū interiisse tra-
 dunt. Noctem autem vnā
 illic non amplius morati
 Argonautæ, ad Æginam a-
 quatum contendunt, vbi de
 aqua pugna confertur in-
 tereos, inde verò per EN-
 bocam Locridemque nauig-
 antes in Iolcum. quarto
 demum mense post initam
 velleris aurei expeditionē,
 peruenerunt. Verum Pelias,
 quod Argonautarum redi-
 tum haud æquo animo fer-
 ret, de Ælone obruncando
 cogitauit. Hic autē dum si-
 bi ipsi mortem consciscere
 quærit, inimolati tauri san-
 guinem intrepidè hausit, &
 interiit. Atqui Iasonis ma-
 ter, Pelia exorata, relicto fi-
 lio parvulo, velut ad bellum
 antesignano, vitā suspendio
 finit. Deinde Pelias & reli-
 ctum ab ea filiū iugulauit.

ὁ δὲ Ἰάσων καταλθὼν, τὸ μὲν
 δέρας ἔδραμε, πρὶν ὅτι ἡδυνήθη
 μεταλθεῖν ἐθέλων, καὶ πρὶν εἶ-
 δεῖται. καὶ πρὶν αἰεὶς Ἰάσονα με-
 τὰ τῷ ἀρίστῳ παλαιοῖς, ἀνέ-
 σθηκε τῇ γαυῇ Προσδῶντι. αὐτῆς
 δὲ Μήδῃας πρὸς καλεῖ ζυγίων
 ὅπως Πηλίας αὐτῇ δίκας ὑπό-
 ρη. ἡ δὲ εἰς τὰ βασίλεια ἑταί-
 ριν παρελθούσα, πρὶν τῆς θυ-
 γατέρας αὐτῆς [Ἀστερόπιδος] δη-
 λαδὴ, ἔλθινεν. τὴν πατέρα
 κρεουργήσας, ἔκατεψεν, εἰς
 φαρμάκων αὐτὴν ἐπαγγελο-
 μένη ποιήσθαι νέον. ἔτι τις βί-
 σαι χεῖρ, πρὶν μελίστα, ἔ-
 κατεψεν, ἐποίησεν ἄνα. αἱ
 ὅτι ἐκτεψεν, τὴν πατέρα κρεур-
 γήσας, καὶ κατεψεν. Ἀκαστος
 δὲ μετὰ τῷ πτωχῷ Ἰάσονι οἰκόν-
 των, τὴν πατέρα θάπτει. τὴν δὲ
 Ἰάσωνα μετὰ τῆς Μήδῃας, τῆς
 Ἰωλκοῦ ἐκβάλλει. οἱ δὲ, ἦγον
 εἰς Κόρινθον. καὶ δέκα μὲν ἔτη
 διετέλουν ἀτυχούμενοι. αὐ-
 τῆς δὲ τῆς Κόρινθου βασι-
 λέως Κρέοντος πτωχὸς θυγατέρα
 Γλαυκίαν Ἰάσωνι ἐχθρότης,
 πρὸς ἀμείλιχος Ἰάσων Μή-
 δῃας, ἐλάμβανεν. ἡ δὲ, οὐκ ἔμε-
 νεν. Ἰάσων θοὸς ὅπως καλεσα-
 μένη, ἔτι Ἰάσωνος ἀχαιεύσας
 iurasset, obtestata, ingrātūque illius in ipsam animum,

Interea redit Iason, ac vellus
 aureū Peliae dedit. Qui, cum
 de iniurijs, quibus affectus
 erat, alienū sibi cum eo ex-
 postulādi tempus foret, oc-
 casionem expectandam esse
 censuit. Proinde sumptis se-
 cum lectissimis heroibus, in
 Isthmum nauigauit, ac na-
 uim Neptuno dedicauit. In-
 de Medeam monet vt ratio-
 nem ineat, qua Pelias illi tot
 iniuriarū poenas luat. Tum
 illa Peliae regiam ingressa:
 regis filias, Alteropeā nem-
 pe & Antinoen, patrem nec-
 andum, elixandūmq; suāsu
 inducit suo: atq; eundem in
 vitam mox atate iuuenem
 suis se beneficijs reuocatu-
 ram esse pollicetur. Idque,
 vt facilius credi possit, arie-
 tem in frustra dissectum, e-
 lixatūmq; agnū reddidit.
 Tum illi credulae, patrē oc-
 cidunt, membratimq; con-
 cisum elixant. Acastus au-
 tem vnā cum Iolciensibus
 patrem sepeliuit: Iasonēni-
 que & Medeam Iolco cie-
 cit. Hinc illi Corinthum
 commigrant: vbi decen-
 nium totū fortunatē trans-
 egerunt. Inde cum Glau-
 cen Creon Corinthiorum
 rex filiam Iasoni despondisset,
 eam, dimissa Medea,
 in matrimonium duxit.
 Tum illa, quos Iason Deos

ἔπειδ' αὖ τ' Ὀϊνὴν παρέστητο
 φράπιζα, ἧς οὐρανὺν καὶ θηπιά-
 μους, τὰ μὲν πλείονα ἀνὴρ πα-
 ζον· ὁ λίγα δὲ ὅσα ὁ σμήης ἀνά-
 κλεια κατέλειπον, ὥς τι μὲν δύ-
 ραδ' ὠροσιν ἐγκάσται. βυλο-
 μύθοις δ' ὅτ' Ἄρην αὐταῖς τὰ
 πρὸ τῆς πλὴν μαθῆν. ὑποθήσε-
 σθαι πὺν πλοῦν, ἔφη, τῷ Ἄρ-
 πυῶν αὐτὸν εἰς ἀπαλλάξω-
 σιν. οἱ δὲ παρέστησαν αὐτὰς βρά-
 πιζαν ἐδέσμευαν. Ἄρπυιαι δ'
 ἑκάστης αὐτῶν βοῇ κατέπασσαν
 τὴν ἑφ' ἡν ἦραζον. θαλάσσης
 τοι δ' οἱ Βορέν παῖδες, Ζήτης
 ἢ Κάλαις ὄντες Περωνί, αὐτα-
 σάμμοι τὰ ξίφη, δι' αἰθέρα ἐ-
 δίωκον. ὧν δ' ὅτ' Ἄρπυιαις
 χρεῶν πεθάναι ὑπὸ τῷ Βορέν
 παῖδων. ὅτ' ὅτ' Βορέν παῖσι,
 ὅτε τελευτήσῃ, ὅτι αὐτὸν δίωκον-
 τες μὴ κατέλαβον. διωκομέ-
 νων δ' ὅτ' Ἄρπυιων, ἢ μὴ καὶ Πε-
 λοπόννησον εἰς τὸν Τίγριον πο-
 τῆμον ἐμπίπτει· ὅς ἐν τῷ αὐτῷ
 ὁκείνης Ἄρπυς καλεῖται. ταύ-
 τῳ δὲ, οἱ μὲν Νικοδόμου· οἱ δὲ
 Διμόπου καλοῦσιν. ἢ δὲ
 ἑτέρα καλουμένη Ὀκυπέτη,
 ὥς δὲ ἔτιοι, Ὀκυπόδη. Ἡ σόδορ
 δὲ λέγεται αὐτῇ Ὀκυπόδην.

Quæ vbi Phineo Paratam
 esse mensam intuebantur, à
 cœlo demolitâtes maiorem
 ferculorum partem abripie-
 bant: ac reliqua per pauca, &
 ea quidē tam grâbi odore
 scœdata remanebant, ut per-
 ferri minime possent. Hic i-
 gitur Argonautis, quæ ad
 navigationem suam specta-
 rent, iam iam proposituris,
 commodum inquit de navi-
 gatione tum mihi verba fa-
 ciatis, simulac me ab Har-
 pyiarum iniuria, liberaueri-
 tis. Tum hi Phineo mensam
 sternūt, in qua simulac edu-
 lia apposita erant: en repen-
 te Harpyiæ vastum clango-
 rem fundentes deuolant, &
 esculenta diripiunt. Id verò
 vbi viderunt. Aquilonis
 filij Zetes, & Calais alati
 iuuenes nudatis ensibus il-
 las per aerem insequuntur.
 Ceterum planè Harpyiis
 Boreæ filiorum manibus
 tum moriendum erat: sed
 & Boreæ filij iam tum quo-
 que, cum insectarentur, &
 eas minime adepti fuissent,
 erat pereundum. Cum itaq;
 pueri persequerentur Har-
 pyias, earum altera ad Pe-
 loponnesum in amnem Ti-
 grem decidit: qui nunc ab
 illa nominatur Harpya. Hæc
 autem alij Nicothoen, a-
 alij verò, Allopum: sunt, qui alteram Ocypetem nomi-
 nent alij, Ocuthoen. At Hesiodus eam Ocypodē nuncupat.

αὐτὴ καὶ τὴν Προποντίδα φέ-
 ρουσα· μέγας Ἐχινάδων ἡλ-
 θεϊότων· αἱ γὰρ αὖτ' ὀκείτης
 Στροφάδες καλοῦνται. ἐσρά-
 φη γὰρ ὡς ἦλθεν ὅτι ταύτας·
 καὶ ἡμιόβην κατὰ τὴν ἡίονα
 ὑπὸ καμάπῳ πίπτεαι σὺ δὲ τῇ
 δῶκεν. Ἀπολλώνιος δὲ ὅτ'
 τοῖς Ἀργοναύταις ἕως Στρο-
 φάδων ἦσαν φησὶ αὐταῖς
 διωχόμεναι καὶ μηδὲν παθεῖν,
 δούσας ὄρκον πρὸ Φινέα μη-
 κίαι ἀδικῆσαι. ἀπαλλαγείς δὲ
 τῶν Ἀρκτιῶν Φινέας, ἐμύυσεν
 τὴν πλοῦν τοῖς Ἀργοναύταις.
 καὶ πρὸς τῶν συμπληγάδων ὑ-
 πὲρ πετρῶν τῶν κατὰ θα-
 λασσαν. ἦσαν δὲ ὑψηλὰ
 ὄρη αὐταῖς, συγκρουόμεναι δὲ
 ἀλλήλαις ὑπὸ τοῖς τῶν πνέ-
 μάτων βίαις, πρὸς θαλάσσης
 πόροι ἀπέκλειον. ἐφ' ἑρπετὸν δὲ
 πολλὰ μὲν ὑπὸ αὐτῶν ὀμίχλη,
 πολλὰ δὲ πάταγος. ἡ δὲ ἀδύ-
 ρατος ἔστις πετεινοῖς δι' αὐ-
 τῶν ἐλθεῖν. εἶπε οὖν αὐτοῖς ἀ-
 φεῖναι πελειάδας ἅς τῶν πε-
 τρῶν, καὶ ταύτας εἰς μὲν ἰδω-
 σὶ σῶθαι, ὅς περ καὶ ἀπο-
 φρονουῦνται· εἰ δὲ ἀπολυμέ-
 νῳ, μὴ πλεῖν βιάζεσθαι. ταύ-
 τας ἀνήγοντο ἀκούσαντες· καὶ
 ὡς πλησθόν ἦσαν τῶν πετρῶν,

Hec itaq; per Propontidem
 fugiens ad Echinadas insu-
 las usque peruasit. Ex nunc
 ab illa strophades appellan-
 tur, Quippe quæ cum ad eas
 pervenisset, iter conuertit:
 quæ ubi litus attigisset, præ
 labore cum persequenti de-
 cidit. Verum Apollonius in
 Argonauticis ad strophadas
 insulas usque Boreæ filios,
 Harpyiarum insectationem
 tenuisse refert: neque malī
 quicquā passas, quod iure-
 iurando nihil post illa in
 Phineum iniuriarum am-
 plius se illaturas promise-
 runt. Liberatus igitur Phi-
 neus Harpyiarum pœnis re-
 liquam Argonautis nauiga-
 tionem explanavit: nec non
 illos Symplegadum scopu-
 lorum discriminis admo-
 nuit. Eas verò ingētes fuisse
 memorant, quæ cum vento-
 rū imperu agitata vicissim
 concurrebant, maris transi-
 tum præpediebant. Magna
 insuper ab ipsis nebulæ vis,
 ac magnus item strepitus
 excitabatur, ut ne volatili-
 bus quidem per eas trans-
 volare liceret. Columbam
 itaque per Symplegadas
 medias ipsis mittendam
 præcepit quam, si incolu-
 men transvolasse videant,
 per eas transire non du-
 bitarent: si verò illa inte-
 riisset, nullis inter petras
 viribus

ἀφ' ἧσιν οὐκ ἔστι πλοῖα πλεῖστα
 δαΐης ὅτι ἰπταμένης, τὰ ἄκρα δὲ
 ἔραϊ ἢ σύμπλωσις ἢ πηδῶν
 ἀπιδίεσιν. αἰσχυρῶς οὖν
 ὀπτηρήσασθαι τὰς πύρας, μὴ
 5 εἰρεσίας ἐν τῷ, συκαβομένης
 Ἡρας, δι' ἧλθον, τὰ ἄκρα ἢ ἀ-
 φλάσων ἢ νῆος ἀρεσκείας.
 αἱ μὲν ἔν Συμπληγάδης ἔχοντες
 ἔστη. χρεῶν γὰρ αὐταῖς νῆος
 περὶ αὐτῆς σῆται παντελῶς.
 οἱ δὲ Ἀργεῖοι αὐτὰς πρὸς Μάρ-
 10 τανδυνοὺς παρελθόντες καὶ καὶ
 φιλοφρόνως ὁ βασιλεὺς ὑπε-
 δέξατο Λυκάς. ἐνθα θήσκει μὴ
 15 ἰδμεν ὁ μάλιστα πλήξαντες αὐ-
 τὴν καὶ τῶν. θήσκει δὲ ἔτι
 ἔτι ναὺν Ἀργεῖος ὑπὸ χρεῖται
 κυβερεῖται. ὁ δὲ ἀπὸ τῶν δὲ
 20 Θερμοδοντῶν, καὶ Καύκασον.
 ὅτι Φάσιον ποταμὸν ἦλθον. ὅτι
 τῆς Κολχικῆς ὅτι γῆς. καὶ θορ-
 μηθείας ὅτι νῆος, ἢ καὶ πρὸς
 Αἰήτιον ἰάσων. καὶ τὰ ὀπτη-
 25 ῖντα ὑπὸ Περίην λέγει, πα-
 ρεκαλεῖ δουρῶν τὸ δέρας αὐτῶν
 ὁ δὲ σὴν ὑπέχετο, εἰ αὐτῶν χαλ-
 κὸ ποδας ταύροις μόνος κατε-
 ζύξῃ. ἦσαν δὲ ἄγριοι παρ'
 αὐτῶν οὐκ ἴστωροι δύο μέγιστα
 30 διαφέροντες, δῶροι Ἡφαίστου

viribus transire conaretur.
 Quæ cum accepissent, soluta
 naui discedunt, & cū proxi-
 me Symplegadas peruenis-
 sent, de proa columbam di-
 mittūt: quæ cū per medium
 concurrentiū scopulorū im-
 petū volitaret, summā caudā
 Symplegades coeūtes deter-
 serūt. Observato igitur sco-
 pulorū recessu, acerrimo re-
 10 migationis certamine, Ju-
 none opitulante, summa ta-
 men puppis partē mutilata,
 incolumes traiecerūt. Itaq;
 Symplegades ab eo tēpore
 immotæ permanserunt. Nā
 15 post huiusce navis transmi-
 sionē eas fore omnino stabi-
 les numina decreuerāt. Inde
 verò Argonauτῆ ad Marian-
 dynos peruenērūt: vbi ab Ly-
 cō rege summa cum beni-
 gnitate excipiūtur. Hic Id-
 mon vates ab apro percussus
 decessit. Tiphys hic etiā mo-
 ritur: & Ancus naui se gu-
 bernaturū pollicetur. Dein
 25 præteruecti Thermodontē,
 Caucasūque, ad Phasim ve-
 nērunt. Hic terræ
 Colchicæ flumē esse phibe-
 tur. Naui in portū delata, ad
 Æeten cōtēdit Iasō: cui, quæ
 sibi à Pelia imperata essent,
 30 enarrat: illū ad vellus aurēū
 reddendū cohortatur: quod
 se redditurum Æetes polli-

cetur, si solus arripes tauros sub iugū miserit. Hi autē duo
 erāt & feri, ac miræ magnitudinis, Voleani mūnere cōcessā:

οὐ χαλκῆς μὲν εἶχον πόδας·
 ἥνρ δὲ ἐκ σωμαίων ἐφύσαν.
 τοῖσις αὐτῷ ζεύξαντι ἐπι-
 πάσσειν ἀσπίρειν δράκοντες ἐ-
 δόντας. εἶχε γὰρ λαβὼν παρ' 5
 Ἀθηνᾶς τοὺς ἡμίσις ὧν
 Κάδμος ἐσπίρειν ἐν Θήβαις.
 ἀπορουῶντος δὲ τοῦ Γάσπριος,
 πῶς αὖ διώκειν τοὺς ταύρους
 καταζεύξαι, Μήδεια αὐτῷ 10
 ἔρωτα ἔειπε. ἣν δὲ αὐτὴ θυ-
 γάτηρ Διὸς ἦν, καὶ Ἰδίας τῆς
 Ωκεανοῦ, φαρμακίς· δίδου-
 κῆα δὲ μὴ πρὸς τῶν ταύρων
 ἀσφιδρῆ, κρύφα τὸ πατρὸς 15
 συνεργήσῃ αὐτῷ πρὸς τὴν
 καταζεύξιν τῶν ταύρων ἐπι-
 γείλατο· καὶ τὸ δέρας ἐγχε-
 ρεῖν, εἰς ὁμοίαν αὐτῷ ἐ-
 ξέν γυναικᾶ, καὶ εἰς Ἑλλά- 20
 δα σύμπαντον ἀγένηται. ὁμοί-
 ας δὲ Γάσπριος, φάρμα-
 κὸν δίδουσι, ὃ καταζεύγν-
 ται τοῖς μέλλοντα ταύροις, ἐ-
 κάλυψε χρίσῃ πλεῖτε ἀσπίδα, 25
 καὶ τὸ δόρυ, καὶ τὸ σῶμα. τοῦ-
 τω γὰρ χρίσας ἔφη πρὸς μίαν
 ἡμέραν μὴτ' αὖ ὑπὸ πυρὸς
 ἀδίκηθῃσιν, μὴτε ὑπὸ σιδη- 30
 ρον. εἰδὼς δὲ αὐτῷ, ἀσπί-
 ρουδρῶν τῶν ὀδόντων, ἐκ γῆς
 ἀσφιδρῆς μέλειν ἀναλύσασθαι
 ἐπ' αὐτὸν καὶ δολιχόμας.

qui arcis præditi pedibus i-
 gnem ore spirabant. Adhæc
 ipsi, vbi hosce iugo iunxis-
 set, vt draconis dentes sere-
 ret, imperat: quippe qui à
 Minerua dono acceptos, di-
 midiam eorum, quos antea
 Thebis Cadmus partem se-
 uerat, secum Iason habe-
 bat. Ambigentem itaque
 Iasonem, quam arte tau-
 ros subiugaret, Medea ar-
 dentissime deperire incœ-
 pit. Hæc erat Ætæa filia ex
 Idyia Oceano genita, vene-
 ficijs & cantionibus infi-
 gnis. Quæ verita ne Iason
 à tauris perderetur, clam
 patre sociam ipsi se fore ad
 eos perdomandos, atque et-
 iam vellus aureum, si se v-
 xorem ducturum, & in Græ-
 ciam simul, nauigantem per-
 uecturum iuret, pollicetur.
 Id vbi præstiturum se iura-
 uit Iason, pharmacum, quo
 tauros sub iugum mitte-
 ret, dedit: eoque clypeum,
 hastamque, ac membra cor-
 poris sui inungere præce-
 pit. Hoc enim delibutum
 vnum dumtaxat, inquit il-
 la, diem, nulla neque ignis,
 neq; ferri violētia læsum iri
 aſſerebat, sed & illi indica-
 uit, vt è satis dentibus viri
 terra orituri esset, & armati
 quidē in ipsum incurfuri.

οὐκ ἔλεγν' ἐπειδὴν ἀθρόως
 χιόσται, βάλλει εἰς μέσση λί-
 θους ἀποδὶν. ὅταν δὲ ἰσθ' ἐύ-
 πυμάχωνται πρὸς ἀλλήλους,
 ἥπ' αἰετὶν αὐτοῖς. Ἰάσων δὲ
 ὑπ' αἰκούσας, καὶ χεῖσάμενος
 πρὸ φαρμάκῳ, πρὸ χυμῶν
 εἰς τὸ πρὶν ἄλλος, ἐμας θυ-
 τοῖς ταύροις· ἔσθ' πολλὰ πυ-
 εἰ ὀρμήσας αὐτοῖς κατὰ ζυ-
 ξι. ἀσπίοντες δὲ αὐτοῖς περὶ
 ὀδόντας, ἀνέπλον ἐκ τῆς γῆς
 ἄνδρες ἔνοπλοι. ὁ δὲ, ὅπου
 πλείονας ἐώρε, βάλλων ἀ-
 φαιῆς λίθοις πρὸς αἰπεῖς,
 μαχομένους πρὸς ἀλλήλους,
 περὶ αὐτῶν ἀνίρει. καὶ κατα-
 ζυγυμένων τῶν ταύρων, ἐκ
 ἰδίδου τὸ δίδρας Αἰήτης· ἐ-
 βούλετο δὲ πῶς Ἄργῳ κα-
 παλέξαι, καὶ κτείνει περὶ
 ἐκπλέοντας. φθάσας δὲ Μή-
 δεια τὸν Ἰάσωνα νυκτὸς, ὅππῃ
 τὸ δίδρας ἦρχε· καὶ τὸν φυ-
 λάσσοντα δράκοντα κατακοι-
 μέσας τοῖς φαρμάκοις, μετὰ
 Ἰάσωνος ἔχουσα τὸ δίδρας,
 ὅππῃ πῶς Ἄργῳ παρὰ γῆτον.
 σπείρειτο δὲ αὐτῇ ἔο' ἀδελ-
 φὸς Ἄψυρπος. οἱ δὲ, νυκτὸς μετὰ
 τούτων ἀνέχθη. Αἰήτης δὲ ἐ-
 πηγοῖς τῇ Μηδῇ παλμυ-
 ρῆμα, ὥρμησι τ' αὐτῶν δάκειν.

quos statim quàm frequen-
 tes spectarit, inter eos emi-
 nus lapides conijceret. Post-
 ea verò quàm ea de re in-
 ter se pugnam commise-
 rint, tum illos interimat.
 Sic itaque instructus Iason,
 & pharmaco inunctus, in
 templi lucum penetrat, tau-
 ros perquirat, quos multa
 cum flammarum vi irrum-
 pentes, edomuit. Satis de-
 inde dentibus armati è ter-
 ra viri profuliere. Tum Ia-
 son, ubi plures esse vidit,
 coniectis inter eos occul-
 tē lapidibus, pugnantes in-
 ter se adortus occidit. Por-
 rō perdomitis tauris, tan-
 tūm abest ut vellus aureum
 ex pacti & conuēnti for-
 mula tradat Æetes, sed &
 Argo nauim inflammare
 voluerit: necnon cum ea
 matitas ad vñum omnes oc-
 cidi studuerit. Quod ubi
 Medea rescivit, ad Iasonem
 ire anteuertit, eumque per
 noctem ad pellem deduxit,
 & draconem custodem ve-
 neficijs aggressa soporauit:
 inde sumpto vellere, cum
 Iasone in nauim Argo se
 contulit: eam verò Ablyrtus
 frater consequebatur. ast
 hi noctū cū hisce aueñun-
 tur. Cæterum Æetes cogni-
 ta Medæ audacia, ad na-
 uim persequendā accingitur.

ἰδυῖσα δὲ αὐτὴν πληροῖεν ὄντα
 Μήδεια, πὺν ἀδελφὸν φονδαίει
 ἔμελίσσασθαι, καὶ βυθὸν ρίπει.
 σωμαδροῖζων δὲ Αἰήτης τὰ τῷ
 πατρὸς μέλη, τῆς διώξεως ὑ- 5
 σίρησι. διό τ' ὅτ' ὑποστρέφας, ἔ-
 τε σπέννεται τὸ πατρὸς μέλη
 διαίφας, πὺν τίποι προσσηγρό-
 σι τόμοις. πολλοὺς δὲ τῷ Κόλ-
 χον ὅππ' ἑλὼ ζήτησιν τῆς Ἀρ- 10
 γοῦς ἐξέπνευσεν· ἀπειλήσας,
 εἰ μὴ Μήδεια ἄσσοισιν αὐτοῖς
 πείσειται τὸ ὀκείνης. οἱ δὲ, δα-
 χθῆντες ἄλλος ἄλλαχού, ζήτη-
 σιν ἐποιούων, τοῖς Ἀργοναυ- 15
 τας πὺν Ἡελανδὸν ποταμὸν
 ἦδη πρὸς πλοῖασι. μενίσσας δὲ
 Ζεὺς ὑπὸ τῷ φονδιδέντος Ἀ-
 ψύρπυ, χέμῳνα λάβρον ὅππ-
 πύφας, ἐμβαίνει πλάνω· 20
 καὶ αὐτῷ τὰς Ἀψυρτίδας νή-
 σεις παραπλέοντων ἡ ναῦς
 φέγγεται, μὴ λήξειν πλὴν ὀρ-
 γλῇ τῷ Διὸς, εἰ μὴ πορβ-
 δέντες εἰς πλὴν ἈΓσονίαν, πὺν 25
 Ἀψύρπυ φόνον καταρδῶσιν
 ὑπὸ Κίρκης. οἱ δὲ, πρὸς
 πλοῖασι τὰς Λιβύων καὶ
 Κελτῶν ἔθνη, καὶ ὅτ' ἑ τῷ Σαρ-
 δωνίῳ πελάγῳ κορυμνίζονται, 30
 πρὸς αὐτοὺς Τυρρῶναι, ἡ-
 λθον εἰς Αἰαίαν, ἐνθα Κίρκη
 ἰκάται ἄλλοι μὲν καὶ καταίρονται.

quem ubi Medea in proxi-
 ma venisse videt, fratre iu-
 gular, ac eius membra arti-
 culatim diuidit, eaque in
 profundum iacit: Æetes au-
 tem filij membris colligen-
 dis occupatus, filiam perse-
 qui d'sijt. Quocirca con-
 uerso itinere seruatos pueri
 artus sepelit, eique loco ab
 illius dissectis membris To-
 mis nomen fecit. Multos
 deinde Colchorum ad Ar-
 go nauim perquirendam e-
 misit, & nisi Medeam ca-
 ptam ad se retrahant, id il-
 los supplicij, quod Medea
 15 subitura esset, daturus cotin-
 minatur. Tum ij alius aliò
 diffusi, in perquirendis Ar-
 gonautis occupantur, Eri-
 danum amnem iam præter-
 euntibus. At Iupiter ob
 Absyrti cædem iratus, in-
 gente immissa tempestate
 Argonautis errores iniicit:
 ac dum secus Absyrtidas in-
 sulas nauigant, Argo nauis
 eos alloquitur his verbis.
 25 Iouis iram numquam antea
 desitutam esse, quam in AV-
 soniam profecti Absyrti ne-
 cis ergò à Circe fuerint ex-
 piati. Hi autem Libyæ Gal-
 liæque littora præteruecti,
 & per Sardinia pelagus de-
 lati, Hettruriam legunt. In-
 de ad Æexam contendunt,
 ubi à Circe expiantur.

παρὰ πλοῖον ὃ Σειρῶας ἀν-
 τὶν, Ὀρφεὶς τὴν ὠκυθαίαν μῦ-
 σον μελωδῶν, εἰς Ἄργον αὐτὰς
 κατέχευε. μόνος δὲ Βούτης ἔπει-
 ξαπ πορὸς αὐτὰς. ὃν ἀρπύστα-
 σα Ἀφροδίτη ἐν Λιλυθαίῳ κα-
 πῶκε. μετὰ δὲ ταῖς Σειρῶας
 τὴν γαῦν Χάρυβδιν ἔειδε-
 χτο, καὶ Σκύλλα, καὶ Πήγαι
 πλαγκταί· ἔσθ' ὧν φλόξ πολ-
 λὴ καὶ καπνὸς αἰαφερόμενος
 ἰωρᾷτο. ἀλλὰ δ' ἄ πύτων δι-
 κόμισε τὴν γαῦν σὺ Νηρείῃ
 Θέῃς παρὰ κληῖδα ἔσθ' Ἡ-
 ρας. ὧρα μὲν γάρ μοι ὃ Θεί-
 ιακίαν νῆσον, Ἡλίου βοῦς ἔ-
 χουσα, εἰς τὴν Φαίακον νῆ-
 σον Κέρκυραν ἦκον· ἥς βασι-
 λῆς ἔω Ἀλκίνοος. τῷ δὲ Κολ-
 χῶν τὴν γαῦν βύρην μὴ δὲ-
 ταμένων, οἱ μὲν τοῖς Κερκυραίοις
 ὄρεσι παρῶκεσαν. οἱ δὲ, εἰς
 τὴν ἀλμυρὴν κομθεῖντες,
 ἔκλινον Ἀμφιθέας νήσοις. ἐνταῦθα
 δὲ, πορὸς Φαίακας ἐλθόντες,
 τὴν Ἀργὴν κατέλαβον, ἔπειτα
 Μήδαν ἀπὸ πύλου παρὰ Ἀλ-
 κινόου. ὁ δὲ, εἶπεν· εἰ μὲν ἤδη
 συνεκλήλυθεν Γάσπον, οὐ δώσω
 αὐτῷ ὀκείνω· εἰ δὲ παρδίνος
 ἔστι, καὶ πατρὶ ἀντιπέμψω. Ἀ-
 ρρήτη δὲ ἡ Ἀλκινόου γυνὴ φθά-
 σα Μήδαν Γάσπον συνέλαβον

Qui cum circa Sirenas na-
 uigarent, Orpheus, quod
 contrariam occideret can-
 tionem, Argonautas inhi-
 buit. Verum solus omnium
 Butes ad eas enatauit, quem
 raptum, Venus ad Lily-
 bœum habitatum relega-
 uit. Dehinc à Sirenibus
 nauim Charybdæ exēxit,
 Scyllaque, & errantia saxa:
 è quibus ingens flamma-
 rum vis ac fumus eructari
 videbatur. Atqui per ea
 Thetis cum Nereidibus, Iu-
 nonis monitu, incolumem
 nauim transuexit. Siciliam
 itaque præteruecti, ubi So-
 lis boues inerant, in Gor-
 cyram Phæacum insulam
 appellunt, ubi rex Alcinoüs
 imperabat. Porro cum Col-
 chici Argo nauim nusquam
 inueniunt, horum alij Phæ-
 acum montes incolendos
 occupant, alij ad maritima
 delati, Absyrtidas insulas
 exēxerunt. Nonnulli au-
 tem ad Phæacas ierunt, ac
 nauim Argo tandem depre-
 hendunt, Medeamque ab
 Alcinoο repossunt. Tum il-
 le, si iam, inquit, vxor Iasoni
 copulata sit, eam illis se non
 daturum: at si nondum vi-
 rum passa sit, patri remissu-
 rum, ait. Verum enim uero
 Alcinoi coniux Aiete ante-
 herens, Iasoni Medeam con-

ξεν. ὅθιν οἱ μὲν Κολχικοὶ μετὰ
 Φαιάκων κατώκησαν. οἱ δ' Ἀρ-
 γοὶ αὐτοὺς μετὰ τῆς Μιδείας ἀ-
 νήχθησαν. πλείοντες δὲ νυκτός,
 σφοδρὰ πρὸς ἐπὶ πλοιοῖς χιμῶνι. 5
 Ἀπόλλων δὲ σῆς ὅππῃ τῶν Με-
 νοίπυ δειράν, πρὸς ὅσας τῆς βί-
 λαις εἰς τῶν θαλάσσης, κατέ-
 σπρεψεν. οἱ δὲ, πλησίον ἐδεί-
 σαντο νῆσον. τῇ δὲ πρὸς ὅσας
 ἰδοῖας αἰάφαινοναι πρὸς ὁρμη-
 θέντες, Ἀνάφω δὲ καλεῖται.
 ἰδρυσαῖοι δὲ βωμὸν ἑπὶ Ἀπόλ-
 λωνος Αἰγλαίῳ, ὃς θυσιάζου-
 ντες, ἐπ' ὁλώχην ἐπράττεισαν.
 δοξάζουσι δὲ ὑπὸ Ἀρήτης Μη-
 δείᾳ δώδεκα περᾶται, ὧς
 αἰετῖαι ἐσκαπὼν μετὰ παι-
 γνίας. ὅθιν ἐπ' ἐνὶ τῇ θυ-
 σίᾳ σωηδὲς ὅτι σκώπειν κυ-
 αλῆιν. ὠτὸν δὲν αἰαχθέντες,
 καλύοντα Κρήτη πρὸς ὅσας
 ὑπὸ Τάλω. τῶν, οἱ μὲν, τῷ
 Χαλκῷ ἡμῶς (ἢ) λέγουσιν· οἱ
 δὲ, ὑπὸ Ἡφαίστου Μίνω δοξάζ-
 νται ὅς ἐστιν ἡ Χαλκὸς αἰνῆρ. οἱ δὲ,
 Τάωρον αὐτὸν λέγουσιν. εἷς δὲ
 φλέβα μίαν ὑπὸ αὐχένος κα-
 πατείνουσι ἄχρι σφυρῶν κα-
 τὰ δὲ τὴν δέξιαν τῆς φλεβὸς
 ἥλος διήκει Χαλκὸς. οὗτος
 ὁ Τάλως τοῖς ἑκάστας ἡμέρας
 τῶν νῆσον πρὸς ὅσας ἔχει ἐπὶ τῇ.

iugavit. Hinc igitur Colchi-
 ci cum Phæacibus simul ha-
 bitare statuerunt. Argonau-
 tæ verò cum Medea in altū
 auehuntur: qui cum noctu
 nauigarēt, in maximam in-
 ciderūt tempestatem. Inter
 hæc Apollo Menecetium im-
 petens secundum iugulum
 sagitta percussit, eūque in
 mare deturbavit. Hi verò
 10 cum proximā insulam con-
 spiciunt, ad eam deueniunt,
 ac præter spē ostentatū por-
 tum ingressi, Anaphen no-
 minarunt: vbi Apollini Æ-
 glæo aram statuunt, ibique
 15 peractis de more sacrificijs,
 epulati sūt. Quæ verò ab A-
 retē duodecim ancillæ Me-
 deæ dono iam datæ fuerant,
 fortissimos illos viros per lu-
 sum sugillabāt. Hinc & ad-
 20 huc etiam vetus ea in sacris
 deridendi consuetudo mul-
 lieribus manet. Inde auecti
 in Cretā appellere prohiben-
 tur à Talo. Hūc sanè alij ex
 Chalci Ærisve genere pro-
 dūt. Sūt, qui à Volcano Mi-
 noi datū esse ferunt. Qui vir
 æneus fuit, idēmq; ab alijs
 Taurus appellatur. Huic au-
 tem venā vnā à collo ad
 calcem pertinentē fuisse tra-
 30 dunt: atque in huiusce venæ
 cute clauus æneus affixus
 esse videbatur. Hic igitur
 Talus ter in die circū insu-
 lam currens, eam tuebatur.

διὸ ἐ πίπῃ Ἄργῳ θεσπλίε-
 σαι θιωῶν, τοῖς λίθοις ἔβδην.
 ἑκαπαθητὶς ὃ ὑπὸ Μηδείας,
 ἀπὸ θανεν ὡς ὡ ἔτιοι λίθοις,
 δὲ φαρμάκων αὐτῷ μαλίστα
 Μηδείας ἐμβολούσης. ὡς δὲ
 ἄνθρωποι, ὑποχρόνης ποιήσεν αἰ-
 θαναν ἀπὸν, ἐ πὺν ἡλον ἔε-
 λύσης, ὁκρύντος τῷ παντὶς ἰ-
 χῶρος ἀποθανεῖν. ἄνθρωποι ὃ αὐ-
 πὺν πῆδον ἔντα ὑπὸ Ποσειδῶν
 εἰς τὸ σφυρόν, πλὺτῶναι λέγου-
 σι. μίαν ὃ ἐπὶ αὐτῷ νύκτα μέ-
 ναντες, Αἰγὴν θεσπίζουσιν, ὁ-
 κρύντος ἑλόντες. ἐ γίνετα
 πῶς ὁ δὲ τῆς ὑδρείας αὐτῶν ἀμυ-
 λα, ὡς ἔντα δὲ, δὲ τῆς ΕΥβοίας
 καὶ τῆς Λοκρίδος πλῆθυσαντες,
 εἰς Ἰωλκὸν ἡλθον, πὺν πάντα
 πλοῦν ὡν πᾶσασι μὴ πειλῶ-
 σαντες. Πελίας δὲ ἀπογοι-
 πῶν ὅτι προσφῶν ἦν Ἀργοναυ-
 τῶν, πὺν Αἴσωνα κλίνειν ἡθι-
 λεν. ὁ δὲ αἰτησάμενος ἐαυτὸν
 αἰελεῖν, θυσιᾶς ὅτι πλῶν αἰ-
 δῶς τῷ Ἰάσωνος αἶμα ἀπατά-
 μενος ἀπέθανεν. ἡ δὲ Ἰάσο-
 νος μήτηρ ἐπὶ εὐσεβείᾳ Πε-
 λίαν, ἡγήσθη ἀπολιπύσα παῖ-
 δα, ὡς πᾶσι πᾶσι θεσπλί-
 χον, ἐαυτῷ ἀνέστησεν. Πελίας
 δὲ καὶ πὺν καταλειφθὲν
 παῖδα ἀπέκτεινεν αὐτῆς.

Quo circa iam tū Argo na-
 uim prætereuntem spectās,
 lapidibus impetebat. De-
 mum Medæ veneficijs cir-
 cumuentus occubuit. liqui-
 dem, vt nonnulli memorāt,
 Medæ poculis ad insaniam
 redactus, excessit ἐ vita. Sed,
 vt alij, per immortalitatis
 pollicitationem, clauum il-
 li Medeam extraxisse, omni-
 que ex eius corpore effuso
 sanguine ipsum obijisse nar-
 ratur. Nec desunt qui ī-
 fūm à Potante sagitta in cal-
 ce vulneratū interiijisse tra-
 dunt. Noctem autem vnam
 illic non amplius moratī
 Argonautæ, ad Æginam a-
 quatum contendunt, vbi de
 aqua pugna conficitur ī-
 ter eos, inde verò per E-
 uboiam Locridemque nauig-
 antes in Iolcum, quarto
 demum mense post īnitam
 velleris aurei expeditionē,
 peruenerunt. Verum Pelias,
 quod Argonautarum redi-
 tum haud æquo animo fer-
 ret, de Ælone obtruncando
 cogitauit. Hic autē dum si-
 bi ipsi mortem consciscere
 quærit, immolati tauri san-
 guinem intrepidè hausit, &
 interiit. Atqui Iasonis ma-
 ter, Pelia exprobrata, relicto fi-
 lio paruulo, velut ad bellum
 anteſignano, vitā suspendio
 finit. Deinde Pelias & reli-
 ctum ab ea filiū iugulauit.

ὁ δὲ Ἰάσων κατελάθων, τὸ μὲν
 δέρας ἔδρακε. ὧς δ' ὦν ὃ ἡδίκηθη
 μεταλάθων ἐθέλων, καμρόν ὄρε-
 δέχετο. καὶ τότε αἰεὶς Ἰαθμών με-
 τατῆρ' ἀρίστειν παθίσαι, ἀνέ-
 σθηκε τὴν ναῦν Ποσειδῶνι. αὐτῆς
 δὲ Μήδαν ὠδύσατο καλεῖ ζυγῶν
 ὅπως Πελίας ἀπαλῶ δέρας ὑπό-
 ρη. ἡ δὲ εἰς τὰ βασίλεια ἔΓε-
 λία παρελθούσα, πείθει τὰς θυ-
 γατέρας αὐτῆς [Ἀστροπείαν δη-
 λαδὴ, ἔ Αντιόην] τὴν πατέρα
 κτενυρῆσαι, ἔ καθεύδουσαι, ἀφ'
 φαρμάκων αὐτὸν ἐπαγγελο-
 μένη ποιήσθαι νέον. ἔ τὸ πειθί-
 σαι χάριν, κριοὶ μελίσσας, ἔ
 καθεύδουσαι, εἰ ποῖσιν ἄνα. αἰ
 ὃ κατεύδουσαι, ἔ πατέρα κτενυ-
 ρῶσιν, καὶ καθεύδουσιν. Ἀκαστος
 δὲ μετὰ τῇ τῶ Ἰάκχον οἰκόν-
 των, τὴν πατέρα γάμει. τὸν δὲ
 Ἰάσωνα μετὰ τῆς Μήδειας, τῆς
 Ἰωλκοῦ ἐκάλεσαν. οἱ δὲ, ἦγον
 εἰς Κόρινθον. καὶ δέκα μὲν ἔτη
 διετέλουν Ἀπυρχωῦς. αὐ-
 τῆς δὲ τῆς Κορίνθου βασι-
 λέως Κρέοντος τῶ θυγατέρα
 Γλαυκίην Ἰάσωνι ἐγχεύοντες,
 ὠδύσατο μετὰ μῆδος Ἰάσων Μή-
 δαν, ἐγχεύει. ἡ δὲ, οἷς ἄμο-
 ραν Ἰάσων τοῖς ὀπκαλεσά-
 μεν, ἔ Ἰάσωνος ἀχαιεῖας

Interea redit Iason, ac vellus
 aureū Pelia dedit. Qui, cum
 de iniurijs, quibus affectus
 erat, alienū sibi cum eo ex-
 postulādi tempus foret, oc-
 casionem expectandam esse
 censuit. Proinde sumptis se-
 cum lectissimis heroibus, in
 Isthmum nauigavit, ac na-
 uim Neptuno dedicauit. In-
 de Medeam monet ut ratio-
 nem ineat, qua Pelias illi tor-
 tu iniuriarū poenas luat. Tum
 illa Pelia regiam ingressa:
 regis filias, Alteropceā nem-
 pe & Antioen, patrem ne-
 candum, elixandūmq; suāsu
 inducit suo: atq; eundem in
 vitam mox ætate iuuenem
 suis se beneficijs reuocatu-
 ram esse pollicetur. Idque,
 ut facilius credi possit, arie-
 tem in frustra dissectum, e-
 lixatumque, agnū reddidit.
 Tum illi credula, patrē oc-
 cidunt, membratimq; con-
 cisum elixant. Acastus au-
 tem vnā cum Iolciensibus
 patrem sepeliuit: Iasonem-
 que & Medeam Iolco cie-
 cit. Hinc illi Corinthum
 commigrant: vbi decen-
 nium totū fortunatè trans-
 egerunt. Inde cum Glau-
 cen Creon Corinthiorum
 rex filiam Iasoni despondi-
 set, eam, dimissa Medea,
 in matrimonium duxit.

Tum illa, quos Iason Deos

iurasset, obtestata, ingratumque illius in ipsam animum,

μεμψαμένη πολλάκις, τῇ μὲν
 χαμουμένη πέπλον μεμαρμέ-
 κον φαρμάκῳ ἔκρινεν ὃν ἀμ-
 φισαυμένη μετὰ τῷ βοηθοῦντι
 πατρὶς πυρὶ λάτρου καταφλέ-
 γῃ· τοῖς δὲ παῖδας, οὓς εἶχεν ὁ
 Ἰάσωνος, Μέρμερον δὲ Φέρη-
 τα, ἀπὶ κτενὶ. Ἐλαβοῦσα πα-
 ρὰ ἡλίου ὄρμα ἡνιῶν δρα-
 κόντων, ὅππῃ τούτῳ φέβουσα,
 ἦλθεν εἰς Ἀθῆνας. λέγεται δὲ
 ὅτι φέβουσα τοῖς παῖδας γη-
 πίοις ἐπ' ὄντας, κατέλιπεν ἱκέ-
 ταις καδίστα· ὅππῃ τὸν ὧμον ὃ
 Ἡῤας τῆς Ἀχραΐας. Κορίνθιοι
 δὲ αὐτοῖς ἀνίστασθαι καπ-
 τραυμάτισαν. Μήδῃα δὲ ἦκεν
 εἰς Ἀθῆνας. κακῇ χαμηθεῖσα
 Αἰγῇ, παῖδα ἔθηκεν Μῆδον.
 ὅππῃ ἐλθούσα ὅς ὑστρον ὀνομα-
 ζομένη ὃν Ἀθῆναι μετὰ τῷ πα-
 τρὶ ὁκλαίμεται. ἀλλ' οὕτως μὲν
 πολλῶν κρατήσας βαρβάρων,
 πλὴν ὅφ' ἑαυτὴν χώραν ἄπασαν
 Μήδῃα ἐκάλει. Ἐστὰς δὲ ὁ-
 μῆρος ὅππῃ ἰδοῦς ἀπέθανε.
 Μήδῃα δὲ εἰς Κόλχους ἦλθεν
 ἄγνωτος. Ἐκαταλαβούσα Αἰθ-
 ῶν ὑπὸ τῷ ἀδελφῷ Πέρσῳ
 ὃ βασιλεὺς ἐστὶν ἡμῶν, κτε-
 νασα τῶν, τῷ πατρὶ πλὴν βα-
 σιλείᾳ κατήχησεν.

subinde detestata, uxori qui-
 dem peplum venenis infe-
 ctum misit: quæ simulac illa
 sibi induit, cū adiutore pa-
 tre, valido igne correpta cō-
 flagrauit. Medea insuper
 quos ex Iasone filios habebat,
 Mermerum nempe ac
 Pheretē, trucidauit, & sum-
 tum ab Sole alatorum dra-
 conum currum conscendit,
 10 in eoque profugit Athenas:
 qua in fuga, vt quidā ferūt,
 filios infantes adhuc, sup-
 plices ante Acrææ Iunonis
 arā constitutos omisit: quos
 surgere iullos Corinthij mul-
 15 tis vulneribus contrucida-
 runt. At Medea, quæ conuo-
 larat Athenas, mox ibi Æ-
 geo nupta, filium, cui Medo
 nomen fuit, gignit. Postea
 verò, cū Theleo comparas-
 set insidias, Athenis in fu-
 20 gam acta cum Medo filio
 eijcitur. Qui magnum apud
 barbaros imperium conse-
 cutus, subiectā sibi prouin-
 25 ciam vniuersā Mediam
 vocari voluit. & bellū con-
 tra Indos inferens vitā cum
 morte cōmutauit. Sed Me-
 dea nulli suorum agnita, ad
 Colchos remeauit: quæ cum
 Æetem patrem Persei fra-
 30 tris dolo ab regia sede ei-
 ctum inuenisset, illi regnum
 recuperauit.

ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΥ ΤΟΥ

ΑΘΗΝΑΙΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ Η ΠΕΡΑ

Θεάν, βιβλίον β'.

A POLLODORI A T H E
N I E N S I S G R A M M A T I C I

B I B L I O T H E C E S S I V E D E

D E O R V M O R I G I N E,

Liber secundus.

Benedictio AEgio Spoletino interprete.

ΠΕΙΔΗ ὃ
τὸ πᾶν Δουκα-
λίως δτε-
ξεληλύθα-
μεν γῆρος, ἐ-
χάρωντες λέγοντες τὸ Ἰνάχου.
Ωκεανῷ (ὃ Τηθύος γένε) παῖς
Ἰνάχος. ἀφ' οὗ πᾶμός ἐν Ἀρ-
γίᾳ Ἰνάχος καλεῖται. Τύπυ, ὃ
Μελίσσης τῆς Ωκεανῷ, Φορων-
ιδῆς πᾶς Αἰγιάλιδος παῖδες
ἐρχόμενοι. Αἰγιάλιδος μὲν ἦν ἁ-
πλῆτος ἀπογονόντες, ἡ γὰρ ἑα-
ῖα πᾶσι Αἰγιάλεια ὀκλήθη.

VONIAM
verò Deu-
calionis ge-
nus ac so-
bolem enar-
rauimus, I-
nachi deinceps explice-
mus. Inachus igitur ex O-
ceano & Tethye procrea-
tur: à quo Inachus Argi-
uorum flumen nomina-
tus est. Huius, & Melissæ
10 Oceani filia, Phoroneus ac
Ægialeus filij fuerunt. Æ-
gialeus tamen nulla de
se prole relicta sit extin-
ctus, Ægtaleum tamen ab
eo, cui præfuerat regioni, dictam fuisse terram legimus.

Φορωνός δὲ ἀπάσης τῆς ὕψι-
 ρου Πελοποννήσου περὶ
 ρευθίσης, ἐκ τῆς Λαοδίκης νύμ-
 φης δώας θύων, Ἄπιν καὶ Νιό-
 βην ἐγγήνησεν. Ἄπιν μὲν εἰς
 παρὰν ἰδέα τὴν αὐτὴν μετέστη-
 σαι δυνάμει, καὶ βίαιος ὢν
 τύραντος, ὀνομάσας ἀφ' αὐτῆς
 τὴν Πελοπόννησον Ἀπῖαν, ὑπὸ
 Θελξίουτος καὶ Τελχίνος ὅπ-
 λυθ' ὁκείας, ἀπ' αὐτῶν ἀπ' ἀνέ-
 νομαθίς θεός, ἐκλήθη Σαρά-
 πης. Νιόβης δὲ, καὶ Διός, ἡ
 παρὸν γυναικὶ Ζεὺς θυγῆ ἐ-
 μίγη, παῖς Ἄργος ἐγγίει. ὡς
 δὲ Ἀκουσίλαός φησι, καὶ Πε-
 λασγός, ἀφ' οὗ κληθεῖται
 τὴν Πελοπόννησον οἰκουμένην
 Πελασγίς. Ἡσίοδος δὲ, τῆς Πε-
 λασγῶν ἀντίχθονα φησὶν (ἔ).
 ἀλλὰ περὶ τούτου πάλιν ἐ-
 ροῦμεν. Ἄργος δὲ λαβὼν παρὰ
 Φορυνέως τὴν βασιλείαν, ἀφ' ἐ-
 αὐτῆς τῆς Πελοπόννησον ἐκάλει-
 σεν Ἄργος, καὶ γήμας Ἐτάδην
 καὶ Στρυμόνος καὶ Νεαίρας, ἐπί-
 κωσιν Ἰάσον, Πείρανθον, Ἐπί-
 δαυρον, Κελάσον· ὅς καὶ τὴν
 βασιλείαν παρέλαβεν. ὅς Ἰά-
 σου δὲ, Ἀγλιώωρ γίγεται· τού-
 του δὲ Ἄργος ὁ Πανοπτής λε-
 γόμενος. οἷον δὲ τῶν ὀφθαλ-
 μοῖς μὲν οὐκ ἔστιν [τῆς] σῶματι.

Atqui Phoroneus terræ, cui
 postea nomē fuit Pelopon-
 neso, totius imperio poti-
 tus, ex Laodice nympha, A-
 pin & Nioben procreavit.
 Apis itaque commutato in
 dominandi libidinem re-
 gno, vi cuncta gerēs, ac pla-
 nē tyrannica manu admi-
 nistrans, Peloponnesum A-
 piam suo de nomine vocari
 iussit. Is demum Thelxio-
 nis ac Telchinis insidijs
 proditus, sine liberis excē-
 sit ē vita: & relatus inter
 deos, Sarapis appellatus est.
 De Niobe autem, & Ioue,
 quam primam mortalium
 Iupiter iniuit, Argus natus
 est. Sed Acusilai testimonio
 Pelasgus is dicebatur, à quo
 Peloponneso Pelasgia no-
 men fuit impositum. At
 Hesiodus Pelasgum fuisse
 indigenam refert. Sed hac
 de re nos alibi rursus dictu-
 ri sumus. Argus itaque si-
 mulac à Phoroneo regnum
 accepit, Peloponnesum à se
 Argos dici imperavit: qui
 postea ducta vxore Euadne,
 Strymonis ac Neatræ filia,
 Iasum, Piranthum, Epidau-
 rum, & Criasum genuit, qui
 postea regno successit. Ex
 Iaso autem nascitur Age-
 nor, ex quo Argus Panoptes
 ortus est: hunc toto corpo-
 re oecularum fuisse legimus.

ὑπὸ βάλλων δὲ διωάμην, πὺν
 μὲν πλὴν Ἀρκαδίας λυμαινό-
 μων τοῦτον αἰετῶν, πλὴν πύ-
 νου δορὰς ἡμφιέσταν. Σάτυ-
 ρον δὲ πρὸς Ἀρκάδας ἀδικου-
 ῖα, καὶ ἀφαιρούμενον τὰ βο-
 σκήματα, ὑποσας ἀπέκτει-
 νει. λέγεται δὲ καὶ πλὴν Ταρ-
 τάρου καὶ Γῆς Ἐχιδνῶν, ἣ τοῖς
 παριόντας συνήραζεν, ὅπ-
 τηρήσας κοιμωδῶν ἀπέκτει-
 νει. Ἐχιδνησὶ δὲ καὶ τὸν Ἄπι-
 δος φόνον, πρὸς αἰτίους ἀπο-
 κτείνας. Ἄργου δὲ ἑἰς Ἰσμήνης
 τῆς Ἀσωπὺ πάρις Ἰάσος, οὗ¹⁵
 φασὶν ἰὼ ἡμέδαι. Κάστωρ δὲ
 ὁ συνηγένας τὰ χροινὰ ἀ-
 γνήματα, καὶ πολλοὶ τῶν πραγ-
 μῶν, Ἰνάχου πλὴν ἰὼ λέγουσιν.
 Ηἰσόδος δὲ ἑἰς Ἀκοισίλαος Πι-²⁰
 ρῆνος αὐτὴν φασὶν εἶναι. ταύτην,
 ἱερωσύνην τῆς Ἥρας ἔχουσαν,
 ἡδὲς ἑφθέρει. φεραθεῖς ὑφ' Ἥ-
 ρας, τῷ ἰδὲ κόρης ἀλκιμῶς εἰς
 βῶν μετιμώρφωσι λαοκλῶ' αὐ-²⁵
 τὴν δὲ ἀπομόσασκε μὴ συνεῖναι.
 διό φησιν Ηἰσόδος ἐκ δῖης πα-
 ῖδος καὶ ἀπὸ τῶν θεῶν ὀργὴν τοῖς γ-
 νομένοις ὄρκους ὑπὸ ἑρωτός.
 Ἥρα δὲ αἰτῶσα μὲν τοῦ Διὸς³⁰
 καὶ Κοῦῶ, φίλακα αὐτῆς κατέ-
 σταν Ἄργον τὸν Πανόπλιον
 εἰς Ἀσκληπιάδης μὲν, Ἀρέστορος

Hic etiam viribus præstans,
 sublatο, qui Arcadiā deuas
 stabat, tauro, eius sese corio
 circumtexit. adhæc Satyrū,
 qui Arcadibus vim infere-
 bat, eorūque pecora abi-
 gebat, fortiter pugnans in-
 terfecit. Quinetiā Echidnā,
 quam Tartari ac Terræ filiā
 dicunt, quæ viatores corri-
 piebat, dormientem nactus
 interimit: idēque sublati-
 cædis auctoribus, Apidis in-
 teritum ultus est. Argi verò,
 & Ismenes Asopi filiæ Iasus
 est filius: ex quo Ionem or-
 tam esse tradunt. At Castor,
 qui de temporum ignora-
 tione conscripsit, necnon
 complures tragædiarū scri-
 ptores, Ionem Inachi filiam
 esse perhibent. Hesiodus &
 Acusilaus, eam Pirenis fi-
 liam esse narrant: quam Iu-
 nonis sacerdotio decora-
 tam Iupiter vitiauit: à quo
 cum violatam fuisse puel-
 lam hanc Iuno comperis-
 set, in buculam candidam
 transformauit, cum qua Iu-
 piter se concubuisse abiura-
 uit. Quare Hesiodus inquis,
 amantium iusiurādum irri-
 tum esse, neque ad deorum
 iram quicquam pertinere.
 Iuno interim vaccam ab
 Ioue depoposcit, acceptam-
 que Argo Panoptæ custo-
 diendam dedit. Hanc au-
 tem Asclepiades Arestoris,

λέγειν· Φερεκύδης δὲ Ἰνά-
 χου· Κέρκωψ δὲ, Ἄργου, καὶ
 Ἰσμελῶν τῆς Ἀσποῦ θυγα-
 τὲς. Ἀκουσίλαος δὲ ἐκ γῆς γι-
 γνησθαι αὐτὸν λέγει. ὅσα δὲ
 τῆς ἐλαίας ἐδέσμευεν αὐτὴν,
 ἥς ἐπὶ Μυκηναίῳ ὑπῆρχεν
 ἄλλοι. Διὸς δὲ ὀππάζαντος
 Ἑρμῇ κλέψαι τὴν βοῴ, μινύ-
 σαντος Ἰέρακος, ἐπιδὲ λα-
 θεῖν ἐν ἡδυστάπῳ, λίθῳ βαλὼν
 ἀπέκτεινε τὸν Ἄργον· ὃ δὲν Ἄρ-
 γιφόντης ἐκλήθη. Ἦσα δὲ τῇ
 βοὶ οἶτρον ἐμβάλλει· ἢ ὅ, ὡς
 τὸν ἦκαν εἰς τὸν ἀπ' οὐκείνης
 Ἴόνιον κόλπον κληθέντα· ἐπι-
 παθεῖς τῆς Ἰλνυρίδος πορβυ-
 θεῖσα, καὶ τὸν Αἴμον ὑπερβα-
 λούσα, διέβη πρὸς τὴν μὲν κα-
 λούμενον πόρον Θράκην· νῦν δὲ
 ἀπ' οὐκείνης Βόσπορον· ἐ-
 παλθούσα δὲ εἰς Σκυθίαν καὶ
 τὴν Κιμμερίδα γλῶ, πολ-
 λὴν χέρσον πλανηθεῖσα, καὶ
 πολλῶν διανηξάμενη θαλάσ-
 σαν Ἐγρώπης τὴ καὶ Ἀσίας,
 πελνυταῖον ἦκαν εἰς Αἴγυ-
 πτον· ὅπου τὴν ἀρχαίαν μορ-
 φὴν ἀπολαβούσα, θυνᾶ πα-
 ρὰ τῷ Νείλῳ πηγαμῶ ἔπα-
 φον παῖδα. τοῖσι δὲ Ἦσα
 δέσται Κουρήτων ἀφανῆ ποιῆ-
 σαι. οἱ δὲ, ἡφαιστῶσι αὐτῇ.

Pherecydes verò Inachî, sic-
 ut Cercops Argi, & Isme-
 nes, quæ Asopi fuit, filiam
 scribunt. sed Acusilaus è Pi-
 tene, ut dictum antea fuit
 ortam esse refert. Hic eam
 ad oleam, quæ in Mycenæo
 luco erat, alligabat. Cum
 verò Iupiter eam Mercu-
 rio, ut furrim abduceret,
 imperasset, idque ab Hiera-
 ce detectum fuisset, neque
 celari amplius posset: lapi-
 de percussum Argum per-
 emit. Hinc itaque Mercu-
 rius Argiphontes cogno-
 nentum accepit. Iuno de-
 mum bouem æstro conci-
 tauit. Quo facto ea prima
 in sinum ab se Ionium ap-
 pellatum penetrauit. Mox
 per Illyridem progressa He-
 mum transcendit, ac per ea
 tempora traiectum Thra-
 cium nominatum, ab illa
 deinde Bosphorum dictum,
 transiit. Inde, cum in Scy-
 thiam penetrasset, & Cim-
 meriam terram, cùmque
 per continentis multum
 decrasset, multaque EV-
 ropæ maria, atque Asiæ plu-
 ra, transisset, in Ægyptum
 tandem peruenit: vbi pri-
 stina forma recepta ad Ni-
 li fluente Epaphum pepe-
 rit. Hunc Iuno, Curetes
 ut alicubi puerum occule-
 rent, precibus impetrauit.

καὶ Ζεὺς μὲν αἰδομένης, κτεί-
νει Κούρητας. Ἰὼ δὲ ὅππῃ ζή-
πουσι τῷ πατρὶος ἐβρίπτετο. πλα-
τωμένη δ' ἔχ' ἑνὶ Σουείῳ ἀπασαν
ἐκείῃ γὰρ ἐμνηύσθη τῷ Βυβλίων
Βασιλέως γυνὴ ἐπ' ἡνίκ' ἔχον·
ἔπειτα φωνὴν ὠρύσας, εἰς Αἴ-
γυπτον ἐλθούσα, ἐγαμύθη Τη-
λεγόνῳ τῷ βασιλεύοντι πᾶσι
Αἰγυπτίων. ἰδρύσασθαι δὲ ἄσταλ-
μα Διμήτρως, ὡς ἐκείλ' ἴσιν
Αἰγυπτίοι, ἔτι τῷ Ἰῳ, ἴσιν ὁ-
μοίως προσσηρόντι. Ἐπαφος
δ' βασιλεύων Αἰγυπτίων, γα-
μῆν Μέρφιν δ' Νείλου θυγατέ-
ρα, ἣν ἀπὸ ταύτης κέλεται Μέρ-
φιν πόλιν· ἔπειτα οἱ θυγατέρα
Λιβύην, ἀφ' ἧς ἡ χώρα Λιβύη
ἐκλήθη. Λιβύης δ' ἐπὶ Ποσειδῶ-
νος, γίνονται παῖδες διδυμοί,
Ἀγνήτωρ καὶ Βήλος. Ἀγνήτωρ μὲν
ἔτι εἰς Φοινίκην ἀπαλαλαίει· ἐ-
κασίλευσε καὶ αὐτὴς μεγάλης
ρίξης ἐχθρὸν ἡγεαρχὸς. ὅθεν
ἔσθ' ἡσυχία καὶ εὖ τύπου. Βῆ-
λος δ' ὑπομείνας ἐν Αἰγυπτίῳ,
Βασιλεύει μὲν Αἰγυπτίῳ· γαμῆν
δὲ Ἀγχινόῳ τῷ Νείλου θυ-
γατέρῃ· καὶ αὐτὰ γίνονται παῖ-
δες διδυμοί, Αἰγυπτιὸς καὶ Δα-
ναός· ὡς δὲ φησὶν Ἐπιδόμοδος
καὶ Κηφείας καὶ Φινείας προσείπ-
ει·

Quod factum ubi Iupiter
resciuit, Curetas occidit. Io
interim ad filium sese vesti-
gandum accingit. Quæ cum
Syriâ propè vniuersam per-
uagata esset: quod illic By-
bliorum regis vxor filium
educare significabatur: &
tandem Epapho inuento in
Ægyptum remeauit; ac Te-
legono, qui tum Ægyptio-
rum imperium administra-
bat, nupsit. Hic ipsa Cereri,
quam Isin vocarunt Ægy-
ptij, statuam collocauit. Et
Ionem quoque Isidem ap-
pellarunt. Epaphus autē Æ-
gyptijs imperans, Memphin
Nili filiam sibi coniungauit:
dēq; vxoris nomine condi-
tam urbē, Memphim nomi-
nauit, ex eaq; Libyam filiā
procreauit, à qua & pars vnā
terrarum Libya vocitata est.
Cæterum ex Libya Neptu-
nōq; gemini Agenor ac Be-
lus oriūtur. Agenor itaq; in
Phœnicē profectus, & inibi
regni sedē constituit: vbi &
magnæ sobolis auctor exti-
tit: quare de eo in præsentia
dicere supersedebimus. At
Belus, quod ex Ægypto mi-
nime discessisset, Ægypti re-
gnū cōsequitur: atq; Anchi-
noen Nili filiā duxit vxorē,
de qua sibi filios geminos
procreauit Ægyptū nempe,
ac Danaum, sed & Evripi-
dis testimonio Cepheum Phineūq; etiā liberos habuit.

Δαναὸν μὲν οὖν Βῆλος ἐν Λι-
 βύῃ κατώκησεν· Αἴγυπτον δὲ
 ἐν Αραβίᾳ. ὃς καὶ κατασκα-
 ψάμενος ἧ Μελαμπόδων χώ-
 ραν [αἶψ' ἐαυτῷ] ὠνόμασεν
 Αἴγυπτον. γυνεται ὅτε πολ-
 λαὶ γυναικῶν, Αἴγυπτιω μὲν
 παῖδες πενήκοντα· θυγατέρες
 δὲ Δαναὸς πενήκοντα. τασια-
 σάτων δὲ αὐτῶν πρὸς ἀλλή-
 λους πρὶν ἢ ἀρχῆς, ὕστερον Δα-
 ναὸς τῷ Αἴγυπτιου παῖδας,
 πλὴν ἑνὸς ἡ δούην, δῖα τῇ αὐ-
 τῇ θυγατέρων αἰελλε, δίδοιχαί,
 [κατόπιν καὶ ὅτι χηραμὸς, ὃ δὲ
 φοινδύσεται ὑπὸ ὀνός αὐτοῦ,
 εἰ] ὑποχειμένης Ἀθηναῖς αὐτῷ,
 ταῦν πρῶτος καπισκύσας,
 [πλὴν κληθεῖσαν ὡς ἀπὸ τοῦ α-
 ελμοῦ τοῦ θυγατέρων αὐτῷ
 πενήκοντορον.] ἐν ἧ παρ' ἰκέας
 ὀχέμενος ἐφυγῇ. προσσάγων
 δὲ Ῥόδῳ τῇ τῆς Λινδίας Ἀ-
 θηναῖς ἀγαλμα ἰδρύσασθαι. ἐν-
 πέθει δὲ ἦκεν εἰς Ἄργος, καὶ
 πλὴν βασιλείαν αὐτῷ πρῶτα δῖ-
 δασι Ἐλαίῳ ὁ πότε βασιλεύων
 [αὐτὸς δὲ κρατῆσας τῆς χώ-
 ρας αἶψ' ἐαυτῷ ποιεῖ ὀνοικουῶ-
 ντας Δαναοὺς ὠνόμασεν,] αἰνύ-
 σθου δὲ τῆς χώρας ὑπαρχού-
 σης, ἐπειδὴ εἰ ταῖς πηγαῖς ἐξή-
 ραιε Προσδῶν μνηνίων Ἰνᾶχος,

Igitur Danaum Belus ad Li-
 byam incolendam, Ægy-
 ptumque & Arabiam habi-
 tandam misit. Qui, cum
 deuastasset Melampodum
 terram, eam Ægypti nomi-
 ne appellari de seipso vo-
 luit. Porro & Ægypto ē
 pluribus coniugibus filij
 mares quinquaginta gi-
 gnantur: at fratri Danao fi-
 liae totidem. Qui cum de re-
 gno inter se contenderent,
 Danaus Ægypti filios præ-
 ter unum aut alterum, filia-
 rum suarum opera necauit:
 nam ex oraculo eadem sibi
 ab eorum vno imminere
 acceperat: metu perculsus,
 Minervæ consilio, nauim
 nominatam ab eo de filia-
 rum suarum numero πο-
 νηκόντορον, quasi dixeris quin-
 quagintiremem, primus fa-
 bretecit, in qua filiabus im-
 positis aufugit. Inde in Rho-
 dum appellens Minervæ
 Lindiæ statuam dedicauit.
 Hinc & Argos se contulit &
 huic regnū tradit Helanor,
 qui tum Argis regnabat. At
 ipse Danaus eius regionis
 potitus, suo ipsius nomi-
 ne incolas Danaos appella-
 uit. Sed quod ea regio a-
 quarum caritate laborabar,
 ex quo Neptunus iratus
 Inacho fontes siccauerat,

διότι πλὴν χώραν Ἀθηνᾶς ἐ-
 μδρτύρησεν (ἴ), καὶ θυγατέρας
 ὑδροβουσιμένας ἐπέμειλε. μία δὲ
 αὐτῇ Ἀμυμώνη ζήτησα ὕδωρ,
 ῥίπῃ βέλος ὄντι ἔλαφον, καὶ
 κοιμωμένην Σατύρου τυχερά·
 καὶ ἐκείνος ὀδυνάσας, ἐπιδύμεν
 συγχέμεσθαι. Ποσειδῶνος δὲ ἐ-
 πιφανέντος, ὁ Σάτυρος μὲν ἐφυ-
 γῆν Ἀμυμώνη, ὁ δὲ ὕπνῳ σιωβ-
 νάζεσθαι. καὶ αὐτῇ Ποσειδῶν καὶ
 ἐν Λέρνῃ πηγάς ἐμάνυσεν. οἱ δὲ
 Αἰγυπῆος παῖδες ἐλθόντες εἰς
 Ἄργος, τῆς ἐν ἔχθρας παύσεσθαι
 παρεκάλειν, καὶ καὶ θυγατέρας
 αὐτῶν γαμεῖν ἤξιον. Δαναὸς δὲ,
 ἅμα μὲν ἀπισταὺν αὐτῶν τοῖς ἐ-
 παγγέλλεσθαι, ἅμα δὲ ἐμνη-
 στικῶν φεῖν φυγῆς, ὁμολό-
 γησι τοῖς γάμοις, καὶ Διεκλήρου
 καὶ κόρας. Ὑπερμνήστραν μὲν
 οὖν, πλὴν πρεσβυτέραν, ἔξαι-
 λε Λυγκῆ, καὶ Γοργοφόνῳ
 Γρωπῇ. οὗτοι γὰρ ὅκ βασιλί-
 δος γυναικὸς Ἀργυφίδος ἐγα-
 γόνευσαν Αἰγυπῆω. αὗτῶν δὲ λοι-
 πῶν ἔλαχον, Βούσιεις μὲν
 καὶ Ἐγκέλαδος, καὶ Λύκος
 καὶ Δαΐφρων. καὶ Δαναὸς γῆν
 νηδείας ἔξ Εὐρώπης. Αὐ-
 τῶν δὲ ἑκάστην, Ἀμυμώνην, Ἀγαν-
 νίην, Σκαίην. αὐταὶ δὲ ὅκ
 βασιλίδος ἐγγόνων Δαναῶν.

quod eam Minervæ terram
 esse testatus est, filias suas
 interim aquatum emisit.
 harum vna Amymone a-
 quam disquirens, telum in
 ceruum iacit, ac Satyrum
 dormitantem ferit: quare
 ille somno expergefactus,
 puellæ ineundæ miro desi-
 derio capitur. At Neptuni
 superuentu Satyrus se dedit
 in fugam. Amymone au-
 tem cum hoc concubuit,
 eique Neptunus Lernæos
 fontes indicavit. Porro Æ-
 gypti filij Argos profecti ut
 mutuam inter se simulta-
 tem compescerent, se se co-
 hortantur, & Danaï filias
 sibi in matrimonium dari
 obsecrant. Tum Danaus,
 simul, quod parum crede-
 ret eorum pollicitationi-
 bus, simul quod fugæ exi-
 liisque sui reminisceretur
 iniuriæ, nuptias pactus for-
 tito puellas distribuere cœ-
 pit. Hypermnestram igitur
 natarū maximam Lyn-
 ceo, & Gorgophonem Pro-
 teo selegit. Hos enim ex
 coniuge regina Argyphia
 Ægyptus extulerat. Inde
 suam quisque sortiti sunt.
 Busiris quidē & Enceladus,
 Lycusque & Daiphron, AV-
 tomaten, Amymonen, Aga-
 uen, Scæā, Danao ex Eὐropa
 regia matrona satus ducūt.

ὅκ δὲ Ἐλεφαντίδης, Γοργόφονη καὶ Ὑπερμνήστρα. Λυγκὸς δὲ καὶ Καλύκην ἔλαχον· Ὑσρος δὲ, Ἴπποδάμειαν· Καλκίδων, Ροδαν· Ἀγλιώωρ, Κλεοπάτραν· Χᾶπτος, Ἀστειάν· Διοκόρυστος, Ἴπποδάμειαν· Ἄλκας, Γλαύκην· Ἀλκυωνίων, Ἴππομέδουσιν· Ἰππόθεος, Γόργυν· Ἐγχιώωρ, Ἰφιμέδουαν· Ἰππόλυτος, Ρόδιν· ὅποι μὲν οἱ δέκα ἐξ Ἀραβίας γυναικός· αἱ δὲ παρθένοι, ἐξ Ἀμαδρυάδων νυμφῶν· αἱ μὲν, Ἀτλαντίης· αἱ δὲ, ὅκ Φοίβης· Ἀγαπίδης, ὅς, ἔλαχε Περσίνην· Κέρκιστος δὲ, Δώριον· Ἐγρυδάμας, Φάρτην· Αἴγιος, Μνήστραν· Ἄργιος, Ἐγὶππην· Ἀρχάλαος, Ἀνεξιβίλιν· Μέναν, 20 Χρῆτος, Νηλῶ· οἱ δὲ ἐπὶ ὅκ Φοινίκης γυναικός· αἱ δὲ παρθένοι, Αἰγυπτιδός· αἰκληρώδης δὲ ἔλαχον δι' ὁμωνυμίαν πατρὸς Μίμφιδος, οἱ ὅκ Τυρίας· Κλεῖπτος, Σθένελος Σθένελιν· Χρυσίππος, Χρυσίππην· οἱ δὲ ὅκ Καλιαίδης [καὶ Νηίδος] νύμφης παῖδες δώδεκα, ὅκ ληρώσαντο, ὅς, ἔκ 30 Πολυξοῦς Ναίδος· ἦσαν δὲ οἱ μὲν παῖδες, Ἐγρύλοχος, Φάντης, Περεδίνης, Ἔρμος, Δρύας,

At ex Elephantide ortæ fuerunt, Gorgophone, atq; Hypermnestra: sed Lynceus & Calycen sortitus ducit. Inter autem Hippodamiam: Chalcodon, Rhodiam: Agenor, Cleopatram: Asteriam Chærus· Hippodamiā Diacorystes: Alcis Glaucen: Alcimenon Hippomedusam: Hippothous Gorgen: Iphimedusan Evchenor: Rhodien Hippolytus. Hi decē ex Arabia vxore geniti sunt. Sed puellæ ex Hamadryadibus Nymphis, aliæ ex Atlantea, aliæ ex Phœbe natæ sūt. 15 Agaptolema Pirene, Cereestis Dorion, Evrydamati Pharte, Aegio Mnestra, Evippe Argio, Anexibia Archelao, Menacho Nelo, obuenerūt. Hi septem è Phœnissia coniugē orti sunt. et puellæ, quæ Æthiopes erāt, quod cognomines esset Mēphidi, haudquaquā sortito inter se copulari voluerūt. Nam ex Tyria nati matre Olicus, Chiten, Stenelus, Stenelen, Chrysippus, Chrysippen duxit. At qui ex Caliaide & Naide nympha, præter eos filij duodecim nati erant, cum totidem 30 Polyzonis filiabus, sortito matrimonium contraxerunt. Illorum hæc sunt nomina, Evrylochus, Phantes, Peristhenes, Hermus, Dryas, E. j.

Γοδαμόν, Κισσός, Λίξος, Ἴμ-
 βρος, Βρόμιος, Πολύκτωρ,
 Χθόνιος. αἱ δὲ κόραι Νύμφης,
 Ἀγροίη, Θειαῖα, Ἠλέκτρα,
 Κλεοπάτρα, Εὐρυδική, Γλαυ-
 κίππη, Ἀθηλαία, Κλεοδώρη,
 Εὐίππη, Ἐρατώ, Στύγη, καὶ
 Βρόχη. οἱ δὲ Γοργόνων Αἰγύ-
 πη φησὶ γένεσθαι, ἐκληρώσαντο
 οὐκ ἔτι ἐκ Πιερίας. Ἐλαγ-
 χαίη, Περίφας μῦρ, Ἀκταΐην·
 Οἶνός, Γοδάριν· Αἰγυπῖος,
 Διωξίππη· Μετάλκης δὲ, Ἀ-
 δύττω· Λάμπρος, Ωκυπέττω·
 Πυλαργίω Ἰδμων. οὕτως δὲ
 εἰς νεώτατοι· Ἰδας, Ἱπποδί-
 κην· Δαίφρων, Ἀδίατήν (αὐτὴν
 δὲ οὐκ ἐμὲν ἐξ ἑμὸν ἔρως)
 Πανδίων, Καλλιδίκην· Ἄρ-
 ρηλος, Οἰμῶν· Τερψίστος, Κε-
 λαϊνῶ· Ἱπποκορυτῆς, Τπει-
 ππῶ. αὐτοὶ δὲ Ἡφαιστίνης.
 αἱ δὲ οὐκ Κλειοῖς. ὥς δὲ ἐ-
 κληρώσαντο τοῖς γάμοις, ἐστία-
 σαι ἐγχεΐδια δεδιδωκεταὶ τῆς
 θυγατρᾶς, αἱ δὲ κοιμημέ-
 νους πρὸς νυμφίους ἀπέκτει-
 ναν, πλὴν Τπερμνήστρας. αὐ-
 τὴ δὲ Λυγκία διέσωσε, παρ-
 θένον αὐτῇ φυλάξαντα. διό
 καὶ αἰρῆσας αὐτὴν Δαίμων, ἐ-
 φρούρει. αἱ δὲ θυγατρίδες Δα-
 ναοῦ θυγατέρων, ταὶ μὲν κίφα-

Potamon, Cisseus, Lixus,
 Imbrius, Bromius, Polycctor,
 Chthonius. Hæ verò sunt
 ex Nympha natæ, Avtonoe,
 Theano, Electra, Cleopatra,
 EVrydice, Glaucippe, An-
 thelea, Cleodora, EVippe,
 Erato, Stygne, Bryce. Qui
 verò de Gorgonibus Ægy-
 pto nati sunt, eas, quæ de
 Pieria genitz fuerūt, sortiti
 duxerunt: Nam Periphanti
 obugit Actæa, OEnco Po-
 darce, Ægypto Dioxippe,
 Menalce Adyte, Ocypete
 Lāpo, Pylarge Idmoni. Sex
 autem nouissimi sunt: Idas,
 qui Hippodicen: Daiphron,
 qui Adianten duxit, ex Her-
 se matre natas: Pandion, qui
 Callidicen: Arbelus, qui OE-
 mē: Hyperbius, qui Celæno:
 Hippocorystes, qui Hyper-
 rpen sibi coniugarūt. Hi ex
 Hephæstine oriūtur: at puel-
 læ matre Crinone fuerunt.
 Post, vbi suā quisq; sortitus,
 coniugē duxerunt, acceptos
 in conuiuīū cunctos Danaī
 filiz datis à patre pugionib⁹
 somno sepultos, suū quæq;
 sponso occidūt, vna tantū-
 modo excepta Hyperimne-
 stra: hæc enim sola Lynceū,
 quod eius virginitate ab-
 stinuisse, incolumē asserua-
 uit. Quamobrem hanc Da-
 naus cōiectā in vinculis cu-
 stodiri iubet. Reliquæ Danaī
 filiz præfecta spōsorum capi-

λαὶ οἷον θυμῶν ἐν τῇ Λέρνῃ
 κατώρυξαι, τὰ δὲ τῶματ' ἀπὸ
 τῆς πόλεως ἐκδύσαι· ἐαυ-
 τὰς ἐκαθήσαν Διὶ Λυαῖνι ἔρ-
 μῃ, Διὸς καλεῖσθαι. Δαναὸς δὲ
 ὅς τ' ἔσπερον ἴσθμιον ἔσπερον Λυγκί-
 στω ὥκιστο· ταὶ δὲ λοιπαὶ θυ-
 ραί εἰς Γυμνικὸν ἀγῶνα
 τοῖς νικῶσιν ἔδωκεν. Ἀμυμώνῃ
 δὲ ἐκ Ποσειδῶνος ἐγγύνησε
 Ναύπλιον. οὗ μακρόβιος γέ-
 νος ἦν, πλέων τῇ θαλάσσῃ,
 τοῖς ἐμπόροις ὅτι θανάτῳ
 ἐδυσπόρει· σπυρίων δὲ αὐτὸν
 πελυτῆσαι ἐκείνῳ παῖνάτῳ,
 ὃν οὐδὲν πελυτῆσαι τῶν ἐ-
 δυσπόρει. πρὶν δὲ πελυτῆσαι,
 ἔγχετο, ὡς ἐπὶ οἱ βαρικοὶ λέ-
 γοιτο, Κλυμένην πῶς Ἀτρεΐδης
 ὡς δὲ ὁ τοῖς νόμοις χάρις,
 Φιλύραν· ὡς δὲ Κέρκας, Ἡ-
 σίον Λω. καὶ ἐγγύνησε Γαλα-
 μέδῳ, Οἴακῃ, Ναυσιμέ-
 δοντι. Λυγκῆς δὲ μετὰ Δα-
 ναὸν Ἄργεος δυναστὴν ἔχ-
 ομεν Ἰσθμίου περὶ παῖδα Ἄ-
 βαρτα. τούτῳ δὲ Ὀκείας τῆς
 Μαντινέως, Διδυμοὶ παῖδες
 ἐγγύνητο, Ἀκρίσιος ἔπειτα.
 οὗτοι, καὶ κατὰ γαστρός μὲν ἔπ-
 ὄντες, ἐκασταίον τοῖς ἀλ-
 λήλοις. ὡς δὲ αἰετράφηναι,
 τοῖς τῆς βασιλείας ἐπὶ μέν.

ta in Lerna defoderunt, cor-
 pora verò ante urbē deplo-
 ra ta sepeliēda curauerūt. Hās
 autē Minerua Mercuriūsq;
 Iouis imperio expiarūt. De-
 mū postea Danaus Hyper-
 mnestram Lynceo in matri-
 monium copulauit, cæteras
 in gymnicum certamē pro-
 ductas victoribus habendā
 dedit. Amymone Neptum
 semine prægās Nauplium
 peperit. Hic quòd longeuus
 esset, mare nauigās morien-
 tiū casum permoleste fere-
 bat. Sed & ipsi tandē aliqua-
 do obijisse contigit, vel eo
 mortis genere, quo alios de-
 fungi mæstissime cōspicie-
 bat. Verum antequam è vita
 decessit, ut Tragicorum au-
 ctoritate cōprobat, Cly-
 menē Atrei filiā sibi uxore
 coniugari placuit. Qui verò
 relictus cōscripsit, Philyrā
 duxisse ait. Cercopis autem
 testimonio, Hesione cepit:
 de qua Palamedē, OEacein,
 Nausimedontē gignit. Lyn-
 ceus autē, qui post Danaum
 Argis dominatus est, ex Hy-
 permnestra quidē, Abantem
 filiū genuit: ex quo & Oca-
 lea coniuge Mantinei filia,
 gemini procreantur, Acrisius
 ac Proetus, qui cum in vtero
 matris adhuc essent, inter
 se dissidere cœperūt. Vbi ve-
 rò per ætatē potuere, de re-
 gno certare non dubitāt
 E. ij.

καὶ πελεμῶντες ὄρον ἀσπί-
 δας πορῶσι καὶ κρατήσας Ἀ-
 κρίστος, Προΐτη Ἄργεος ἐξε-
 λαύνει· ὃ δ' ἦν εἰς Λυκίαν
 πρὸς Ἰοβάτιον· ὡς δὲ γίγνε-
 ται, πρὸς Ἀμφιδανάκῃ καὶ
 γαμέτιν ὅπου θυγατέρα· ὡς
 μὲν Ὀμηρος, Ἄντειαν· ὡς δ' οἱ
 Ῥαγκαῖοι, Σθενέβοιαν· κατὰ δ' ὅ
 αὐτὴν ὁ κινέσσης μετὰ στρατῷ
 Λυκίων, ἐκαταλαμβάνει Τί-
 ρυνθῃ· ταῦτόν αὐτῷ Κυκλώ-
 πων τετρασάτων· μερσιμόδροι
 δ', πλὴν Ἀργίαν ἅπασαν κατέ-
 κειν· καὶ Ἀκρίστος μὲν Ἄργεος
 βασιλεύει· Προΐτης δὲ Τίρυν-
 θος· καὶ γίγεται Ἀκρίσιῳ μὲν
 ἔξ Εὐρυδικῆς ἡ Λακιδάμο-
 νος, Δανάη· Προΐτῳ δ' ὅκ Σθε-
 νέβοιαν, Λυσίππην, ἐκ Ἰφινόην,
 καὶ Ἰφιδάσσαν· αὐταὶ δὲ ὡς ἐ-
 τελειώθησαν, ἐμαίνονται· ὡς μὲν
 Ἡσίοδος φησὶν, ὅτι καὶ Διονύ-
 σῳ πελετῇ οὐ κατεδύχοντο· ὡς
 δ' Ἀκουσίλαος λέγει, διότι πρὸς
 Ἥρας ἔοικον ἐκχυτῆλαισαν· γι-
 γόμεναι δὲ ἐμμανεῖς, ἐπλανώ-
 ντο ἀνά πᾶν Ἀργίαν ἅπασαν·
 αὐτῆς δὲ τῇ Ἀρκασίᾳ καὶ
 πᾶσι Πελοπόννησον διελθού-
 σαι μετὰ ἀνοσμίας ἀπάσης,
 διὰ τῆς ἐρημίας ἐτροχάζον·
 Μελάμπει δ' ὁ Ἀμυθαῖος,

Hique belligerantes primi
 clypeos inuenerunt. Inde
 victor Acrisius Proetū Ar-
 gis exegit: qui ad Iobatem
 in Lyciam peruenit: sed, ut
 alij produnt, ad Amphiana-
 ctē confugit. cuius etiam
 filiam ducit. Homerus autē
 Anteā dicit. At si tragœdia-
 rum scriptoribus fidem ha-
 bemus, Sthenobeam. Hūc
 demum locer cum Lyciorū
 copijs reduxit, ac Tiry-
 nthē occupauit. quā ipsius
 gratia Cyclopes mœnibus
 cinxerunt, atque in partem
 assumpti Argiuam terrā pro-
 pē vniuersam coluerunt. Sic
 Acrisius Argis imperat: &
 Proetus Tirynthe. Adhæc
 Acrisius ex Eurydice Laca-
 dæmonis filia Danaen gi-
 gnit. Proetus verò de Sthe-
 nobea Lysippen, Iphinoén-
 que, & Iphianassam: quæ
 cum adultæ iam ætatis es-
 sent, in insaniam concide-
 runt. quod, ut Hesiodus in-
 quit, Dionysij ferias mini-
 me receperunt. At Acusilai
 sententia, quod Iunonis si-
 mulachrum nihili fecerūt.
 Sic itaq; furore percitæ per
 omnem Argiuorum terram
 decurrabant. Inde iterum in
 Arcadiam ac Peloponne-
 sum reuersæ nullo non de-
 decore labefactatæ per de-
 ferta discurrebant. Melam-
 pus autē Amythaonis filius,

καὶ Εἰδομένης τῆς Ἀβάντος,
 μαίης ὦν, ἐπὶ δὲ φαρμά-
 κων καὶ καὶ σαρκῶν θεραπείας
 ποσὸς ὁρμηκῶς, ἵππευται
 θεραπεύειν τὰς παρθένους, εἰ
 λάβοιτο πὲρ τῶν μέρους τῆς
 διωασείας. ἐν ὅππότερον
 δὲ Προΐπυ θεραπεύειν ὅππ
 μωδοῖς τηλικούτοις, ἐπὶ μάλ-
 λον ἐμαίνοιντο αἱ παρθένοι·
 ἐπερὸς μὲν πύτων αἱ κοι-
 παὶ γλυαῖμες. καὶ ἰδὲ αὐταὶ
 τὰς οἰκίας ἀπολιποῦσαι, πρὶν
 ἰδίους ἀπώλλουσι παῖδας, καὶ
 εἰς τὴν ἐρημίαν ἐφοίτων. περὶ
 βαίνουσης δὲ ὅπππλετον τῆς
 συμφορᾶς, πρὶν αἰτηθέντας
 μωδοῖς ὁ Προΐπυ ἐδίδου. ὁ
 δὲ ἔπειτα θεραπεύειν, ὅ-
 ταν ἔπειτα τοῦτον τῆς γῆς ὁ
 ἀδελφὸς αὐτοῦ λαβὴ βίας.
 Προΐπυ δὲ ἀλαβήτης, μὴ
 βραδυνοῦσης τῆς θεραπείας,
 αἰτηθεὶς καὶ πλεόν, θερα-
 πύειν σιωχώρησεν ὅππ τοῦ-
 τος. Μελάμπους δὲ ὡρα-
 λαβὼν τοῦ δαυατωπάτου τῆς
 καίων, μετ' ἀλαλαγμοῦ
 καίπτος ἐνθίου χορείας ἐν
 τῇ ὁρᾷ αὐτὰς εἰς Σικυονίαν
 σπεύδωξε. κατὰ δὲ τὴν διω-
 γμὸν, ἡ πρεσβυτάτη τῇ θυ-
 γατέρων, Ἰφινόη μετήλλαξεν.

& Idomeneus, quæ fuit Aban-
 tis, vaticinandi cognitione
 insignis, & qui potionandi,
 expurgandique ratione pri-
 mus inuenerat, se virginib⁹
 sanitatē restitutorū pollice-
 tur: si tertiā regni partē ac-
 cipiat. Proetus tanta merce-
 de deterritus, filiarum curæ
 minime assentitur. Quocir-
 ca virgines longē maiori ve-
 lō etiam illarū veluti conta-
 gione offensa reliquæ mu-
 lieres cum virginibus simul
 furere. etenim desertis pro-
 prijs ædibus in suos ipsarū
 filios desequiebāt, atq; in de-
 serta sese fugientes abdebāt.
 Cum vero id calamitatis ge-
 nus in dies magis incresce-
 ret, postulatā mercedē Proe-
 tus Melampodi vltro cōces-
 sit. Tum ille eas se curaturū
 esse promittit, si regni tan-
 tumdē fratri suo Biati attri-
 buatur. Inter hæc Proetus
 veritus, ne, si filiarū cura lō-
 gius protrahatur, mercedē
 ille peteret ampliorē, postu-
 latis assensus filias Melapo-
 di curādas commisit. Quare
 Melāpus, adhibitis validissi-
 mis adulescentibus ciubilarū
 firtul, & entheā quandā cho-
 reā imitat⁹ de mōtib⁹ virgi-
 nes ipsas in Sicyonē est vltq;
 insecutus. Has dū persequer-
 etur, Iphinoz natu maxima
 vitā cum morte cōmutauit.

ταῖς ὃ λοιπαῖς τοῦ σώματος κα-
ταρμῶ σποφρονῆσαι συνέβη. Ἐ-
ταῦτας μὲν ἔδωκε Προΐτης Με-
λάμποδι ἔξ Βιάντι. παῖδα δὲ
ὑστερον ἐγέννησε Μεγαπένθη.

Βελλεροφόντης δὲ ὁ Γλαύ-
κου πατρὸς Σισύφου, κτείνας ἀ-
κρωτίως ἀδελφοὶ Δηλιάδην,
ὡς δὲ πνευ φασι, Πειρίωα δὲ
λαοὶ δὲ, Λακιδίην, εἰς Ἄργος
πρὸς Προΐτην ἐλθὼν καταΐ-
ριται, καὶ αὐτῷ [γωνή] Σθε-
νέβοια, [ἢ καὶ Ἄντρια] ἔρω-
τα ἰσθ, καὶ ἀεσπέμπει λόγους
ἀεὶσιμουσίας. τῷ δὲ, ἀπαρνε-
σάμενος, λέγει πρὸς Προΐτην, ὅτι
Βελλεροφόντης αὐτῇ ἀεὶ φθο-
ρὰς ἀεσπέμπεται λόγους.
Προΐτης δὲ πιστεύσας, ἔδωκεν
ὅτι πάσαις αὐτῷ πρὸς Ἰοβάτην
[πὴν πενθερὸν] κομίσαν· ἐν αἷς
ἐπεγχεσάμενος, Βελλεροφόντην ἀ-
ποκτείνει. Ἰοβάτης ὃ ὄντην οὖν,
ἐπέταξε αὐτῷ Χίμαιραν κτεί-
ναι, νομίζων αὐτῇ ὑπὸ τῷ θη-
ρίου διαφθαρήσεσθαι. ὡς γὰρ
οὐ μόνον ἐνί, ἀλλὰ πολλοῖς ἐκ-
δύλωτον. ἔχε δὲ ἀεσπυλὴν
ῥάμνιον, οὐρανὸν δὲ δρά-
κοντος, περὶ τὴν δὲ κεφαλὴν
μέσσην αἰγρὸς· δι' ἧς πῶρ αἰετοί,
καὶ πῶρ χύεον διέφθαρε, καὶ
πῶρ βοσκήματα ἐλυμαίνετο.

Reliquæ verò repurgata ve-
sania resipuerunt. Harū de-
mum, Melampodi vnam, &
Bianti alterā Proetus in ma-
trimonium collocavit: ne-
que lōgo post tempore Me-
gapenthem filium genuit.

Ceterum Bellerophontes
Glauci, qui Sisyphi fuit, cū
per imprudentiā Deliadem
fratrē, siue, vt quidā ferunt,
Pirenē, aut, vt alij volūt, Al-
cimenē peremisset, ad Proe-
tum Argos cōfugit, ab eoque
expiatur. Mox autē cum il-
lius amore Sthenobea, quæ
& Antea dicebatur, deperi-
ret, submisit, qui illū de con-
cubitu interpellaret. qui, cū
mulieris libidini minimē
cōsensisset, Sthenobea Pre-
to Bellerophontem quæstici
cōcubitus insimulauit. Proe-
tus uxori credulus, dat illi ad
Iobatē socerū literas hu-
iusce argumēti, vt Bello-
phontē curaret occidendū.
At Iobates re cognita, illum
vt ad Chimærā extinguen-
dā iret, imperauit. Siquidē i-
ta iuuenē à fera perditū īri
arbitrabatur, quādo ea non
vnius modo, sed ne multorū
quidē viribus facile perdo-
mari poterat. Nam prima in
parte leo, postrema draco,
media verò capra esse vide-
batur, quæ flammās euome-
bat, ac proxima quæq; disper-
debat, pecorāq; inficiebat.

μία γὰρ φύσις τριῶν θεῶν
 εἶχε δυνάμιν. λέγεται δὲ καὶ
 τῷ Χίμαιρῳ ταύτῃ τρα-
 φῆναι ὑπὸ Ἀμυνδαίου,
 κατὰ τὸ εἶρηκε καὶ Οὔμπερος·
 γνησιθεῖναι δὲ ὁκ Τυφῶνος &
 Ἐχιδνης, κατὰ τὸς Ἡσίοδος ἰσο-
 ρεῖ. αἰαβιβάσας ἔνι αὐτὸν ὁ
 Βελλεροφόντης ὅπῃ τὸν Γήγα-
 στον [ὄν] εἶχεν ἵππον ὁκ Μεδού-
 σης πηλὸν γαγνημένον, & Γε-
 σφῶνος, ἀρθῆς εἰς ὕψος, ἀπὸ
 τύπου καππῆξθους ἢ Χίμαι-
 ραν. μετὰ δὲ τὸ ἀρῶνα πῆν, ἐ-
 πίταξεν αὐτῷ Σολύμοις μα-
 χροθῶναι. ὡς δὲ ἐπληθύσει καὶ
 ὄρν, Ἀμαζόσιν ἐπίταξεν ἀρῶ-
 νίσει αὐτὸν. ὡς δὲ ἐταύτας ἀ-
 πέκτεινε, τοῖς τε νεότῃ Λυκίων
 διαφέρειν δεκνοῦνται ὅππῃ 20
 ξας, ἐπίταξεν ἀποκτεῖναι λο-
 χήσαντας. ὡς δὲ καὶ πύποις
 ἀπέκτεινε πάντας, θαυμάσας
 τῷ δυνάμιν αὐτὸς ὁ Ἰοβά-
 νης, τὰ πη γράμματ' ἐδείξε, &
 παρ' αὐτῷ ἔδρειν ἡξίωσε, διὰ
 τῷ θυγατέρι Φιλονόῳ. καὶ
 θνήσκων, τῷ βασιλείᾳ κα-
 πέλιπεν αὐτῷ. Ἀκρισίῳ δὲ π-
 εῖ παίδων γυνέσας ἀρρένων, 30
 χερσημαζοίδων, [ὁ δὲ] ἐ-
 φη, γυνέσας παῖδας ὅς τις θυ-
 γατὴς, ὅς αὐτὸν ἀποκτενεῖ.

Hęc enim trium belluarum
 viribus sub vna dūtaxat na-
 tura communita erat. Aiunt
 hanc ipsam Chimæram ex
 Homeri testimonio Ami-
 nodari cura enutritā fuisse,
 natāmq; ex Typhone & E-
 chidna: id quod Hesiodi car-
 minibus cōprobari legitur.
 Conscenso igitur Pegaſo,
 quem ex Medusa ac Neptu-
 no satum, & aligerum habe-
 bat Bellerophōtes, sublatus
 in altum, ex eo Chimæram
 sagittis impetebat. Qua de-
 mum peracta pugna, Ioba-
 tes eundem in Solymos pu-
 gnaturū misit. vbi & id feli-
 citer exegit, ad Amazonas
 expugnandas proficisci im-
 peravit. Quibus itē devictis
 collectā Lyciorum iuven-
 tutē, quæ cæteris præcellere
 videretur, in insidijs consi-
 dere iubet, atq; ita Bellerophontē occidi præcipit. Vbi
 aut & hosce ad vnū omneis
 ab eo cæſos accepit, admiratus
 inuenis præstantiā Ioba-
 tes, literas illi Proeti ostēdit.
 Inde, vt secū maneret, roga-
 uit: eiq; Philonoē filiā vxorē
 dedit. Qui demū, cum fa-
 to eſſeſſillet, Bellerophontē
 generū suum regni succes-
 ſorē instruit. Interim Acri-
 ſio de maribus filiis oraculū
 ſciſcitanti, numen reſpōdit,
 puerū de filia oriturū eſſe
 qui auo necē illaturus eſſet.

δίδους ἔν' Ἀκρίστος πῶτη, ὑπὸ
 γλῶττι λαμβάνει καὶ ἀσπιδάσας
 χεῖρας, πῶν Δανάην ἐφρού-
 ρου. ταῦτ' αὖ μὲν, οἷς ἔτι αἰεὶ ἀ-
 γοσσι, ἐφάρτε Προΐτης, ὅδιν
 αὐτῆς καὶ ἡ γένεσις ἐκινήθη.
 ὡς δὲ ἔτι αἰεὶ παρὶ, Ζεὺς μετα-
 μορφωθείς οἷς χρυσόν, καὶ αἰ-
 τῆς ὀροφῆς οἷς πῆς Δανάης
 ἰορρυῖς κάλπας, σπυγῆλθεν. αἰ-
 δώμενος δὲ Ἀκρίστος ὑστέρων δὲ
 αὐτῆς γυμνασθῆναι Περσίδα, μὴ
 παθῆναι ὑπὸ Διὶ ἐφάρ-
 τε, πῶν θυγατέρα μὲν ἔπαυ-
 δος εἰς λάρνακα βαλὼν, ἔρρι-
 ψαν εἰς θάλασσαν. ποσειδεὶς δὲ
 οἷς δὲ πῆς λάρνακος Σερίφῳ,
 Δίκτυς ἄρας, ἐνέτηρεν τῇ-
 τιν. βασιλεύων δὲ τῆς Σερίφου
 Πολυδέκτης, ἀδελφὸς [ὁμο-
 μίμειος] Δίκτυος, Δανάης
 ἑταρῆς, ἔκλυον αὐτῇ Περ-
 σίδας, μὴ διωκόμενος αὐτῇ συν-
 ελθεῖν, σκοπεῖν αὐτῇ φίλους,
 μὲν ὦν ἔπιδον, ἀέσαν ἑταροῦς
 συνάγειν ὅττι τοῖς Ἰπποδαμείας
 ὁ Οἰνομάης γάμος. τῷ δὲ Περ-
 σίδας εἰπόντος ὅττι πῆς ἑτα-
 ρὸς ἀωχῆται; τῷ δὲ φήσαντος
 ὅττι Ἰππῶ. Περσὶς δὲ εἰπὼν,
 ὅττι τῇ κεφαλῇ ὁ Γοργόνης. ἐν
 αὐτῇ Πολυδέκτης. φησὶ μὲν
 αὐτῇ ὅττι λαμβάνειν ἔπεται Ἰππῶ.

Id igitur Acrisius pertime-
 scens, aëneo sub terra cubi-
 culo constructo, inclusam
 Danaen custodiri iubet.
 Hanc, ut nonnulli tradunt,
 vitiauit Proetus: unde inter
 se orta contentio est. sed al-
 liorum testimonio prodit-
 ur, Iouem in aureum im-
 brem transmutatū per im-
 pluuium in Danaes sinum
 delapsū cum ea concu-
 buisse: mox ubi Perseum
 de filia natum esse cognouit
 Acrisius, ab Ioue compressam
 filiam minime credens,
 eam unā cum filio in
 arca lignea conclusam in
 mare deiecit: quæ cum in
 Seriphum insulam delata
 fuisset, Dictys desumptum
 puerum educauit. Cate-
 rum, Polydectes vterinus
 Dictyis frater, Seriphi rex,
 Danaes amore correptus,
 cum ea (Perseus enim in vi-
 rilem ætatem peruenerat)
 poriri nequiret, amicos,
 quibuscum & Perseum et-
 iam, cōuocat: iisq; ob Hip-
 podamiae OEnomai filiae
 nuptias erantū se celebra-
 turum edicit. Cui tum Per-
 seus, qua nam, inquit, in re
 conficies erantū? equo Poly-
 dectes respondet. Atqui
 Perseus, Gorgonis, ego, in-
 quit, capite. Tum rex con-
 tra nihil subiecit. Mox ve-
 rō, ab alijs equos exposcit:

ᾧ δὲ τῷ Περσέως οὐ λα-
 βῶν παῖς ἴππους, ἐπέταξε τῆς
 Γοργόνος κομίζειν πλὺ καφα-
 λιώ. ὃ Ἑρμὸς καὶ Ἀθηναῖ
 θεοκατηγουμένων, ὅτι παρ
 Θόρκου γίνεται θυγατέρα, ἔν-
 τω, καὶ Περμφρηδῶ, καὶ Δει-
 ῳ. ἦσαν [δὲ] αὐταὶ Κήπιε
 καὶ Θόρκου Γοργόνων ἀδελ-
 φαί, καὶ αἱ ἐκ ἡμιτῆς ἔνα τῶ
 ὀφθαλμὸν αἱ τρεῖς, καὶ ἔνα
 ὀδόντα ἔχον· καὶ ταῦτα ᾧ δὲ
 μένος ἡμεῖον ἀλλήλας. ὦν
 κωλύσας ὁ Περσέως ἀπὸ
 πύθων, ἔφη ἀποδιδόναι, αὐτὸν
 γόνται πλὺ ἰδὼν πλὺ ὅτι τὰς
 νύμφας φέρουσιν. αὐταὶ δὲ αἱ
 νύμφαι πλὺ ἔχον πέδιλα,
 καὶ κίςισιν, λῶφασί πινες ἔν
 πύραν· Πίνδαρος, δὲ, καὶ Ἡ-
 σίοδος ἐν ἀσπίδι, ὅτι τῷ Περ-
 σέως.

Παῦ δὲ μετὰ φρενον ἔχῃ καὶ εἰς
 δεξιῶν πλάρου

Γοργαῖ, ἀμφιδέμων κίςισις γέε.

Ἐῖρηται δὲ ᾧ δὲ τῷ καὶ ἑαδαι
 ἐκ εἰ ἑαδῆται καὶ πλὺ προφλῶ.
 ἔχον δὲ καὶ πλὺ αἰδοὺς κυνῶν.
 ὑψηλοτάτων δὲ τῶν Θορκί-
 δων, ἀποδίδει τὸν τε ὀδόντα καὶ
 τὸν ὀφθαλμὸν αὐτῆς, καὶ πα-
 ραγυρόμενος πρὸς τὰς νύμ-
 φας, καὶ πρὸς ὦν ἑαυτοῦ αἰσ,

sed, quod equum à Perseo
 habere nō posset, pro sym-
 bola Gorgonis caput illi,
 ut afferret, imperavit. Tum
 Perseus, Mercurij ac Mi-
 neræ ductu, Phorci filias
 adiit, Ento, Pemphredo, &
 Dino. Hæ fuere Cetiſquæ,
 & Phorci natæ, Gorgonum
 sorores, ab ortu ipſo ſta-
 tim anus factæ, vnoque tres
 oculo, & dente vno prædi-
 tæ, quibus, & vicissim, in-
 ter se utebantur. Hæc, vbi
 potius est Perseus, repos-
 centibus illis, se redditu-
 rum pollicetur, si, quæ ad
 Nymphas, ipsa duceret,
 viam monstrarent. E-
 rant autem hæc Nymphis
 talaria, & cibis, quam
 petam quidam esse putant.
 Id Pindarus, & Hesiodus
 in clypeo, vbi de Perseo
 sic ait:

Horrendæ totas scapulas
 caput occupat ingens
 Gorgonis, idque intra cibi-
 ſin latet.

25 Nam cibis, quod inibi
 condantur indumentum,
 & cibaria, dicta esse vido-
 tur. Adhæc Orci galeam
 habebant. Restitutis ita-
 que Phorcibus & dente,
 & oculo, quod viam de-
 monstrarent, ad Nym-
 phas peruenit: Adeptus
 inde, quæ cupiebat, hu-

τὴν μὲν κέλευσιν περικτάλετο·
 ὁ δὲ πίδαλα πῖς σφυροῖς περὶ
 ἥρμοσε· τὴν δὲ κεφαλὴν τῇ κε-
 φαλῇ ἐπέθετο· ταύτῃ τὴν ἔχων,
 αὐτὸς μὲν οὐκ ἤθελεν, ἔβλεπεν,
 ὑπὸ ἄλλων δὲ οὐχ ἑωρᾶτο.
 λαβὼν δὲ καὶ τῷ Ἑρμοῦ ἀ-
 δαμαντήνῃ αὐτὴν περὶ μῦθος
 εἰς τὴν Ὠκεανὸν ἦκεν· καὶ κε-
 τίλαβε τὰς Γοργόνας κοιμώ- 10
 μῃσας· ἦσαν δὲ αὐταί, Σθενώ,
 Ἐγρυάλη, Μέδουσα· μόνη δὲ
 ἦν θνητὴ Μέδουσα· ὅσα τῶν
 ὄντων τῷ αὐτοῦ κεφαλῇ Πέρ-
 σεις ἐπέμφοι· εἶχον δὲ αἱ Γορ- 15
 γόνες κεφαλὰς μὲν περικτά-
 λεσθῆσας φοροῖσι δρακόντων·
 ὀδόντας δὲ μεγάλους ὡς συῶν,
 καὶ χεῖρας χαλκᾶς, καὶ πτε-
 ρυγὰς χρυσαῖς, δι' ὧν ἐπέπνυτο 20
 τοὶ δὲ ἰδόντες, λίθοις ἐπίσταντο.
 ὅππῃσιν οὖν αὐταῖς ὁ Περσεὺς
 κοιμωμένων, χαπτὸν θυνοῦσης
 τὰς χεῖρας Ἀθηναίᾳ, ἀπεσρεμ-
 μῆτος, καὶ βλέπων εἰς αἶαντι- 25
 δα χαλκῷ, δι' ἧς τὴν εἰκόνα
 τῆς Γοργόνης ἔβλεπεν, ὅκα-
 ρεπέμψεν αὐτήν· ἀποτυμμηθῆ-
 σης δὲ τῆς κεφαλῆς, ὅκ τῆς
 Γοργόνης ὄξυθόρε Γήγατος 30
 πῖλῳ δὲ ἵππος, καὶ Χρυσαὼρ ὁ
 Γηρυόνης πατήρ· πύθους δὲ ἐγέρ-
 νησεν ὁ Γεσθδῶτος· ὁ μὲν οὖν

meris ante omnia peram
 induxit, ac pedibus talaria
 accommodavit: postremo
 galeam capiti imposuit.
 Hac igitur rectus, quos-
 cumque voluisset, ipse in-
 uisus alijs, peruidebat. Is,
 ubi à Mercurio adamanti-
 nam Harpen accepit, ad
 Oceanum deuolauit: hic
 Gorgonas dormientes de-
 prehendit. His autem E-
 gyalæ vni: Stheno alteri: ter-
 tiæque Medusæ nomē fuit.
 In quibus solam Medusam
 mortalem fuisse perhibent.
 Ad huiusce itaque caput re-
 portandum Perseus emis-
 sus fuit. Erant Gorgonibus
 capita, squamosarum an-
 guium spiritus obsita: den-
 tes præterea tantæ magni-
 tudinis, quantæ suum esse
 videntur. Adhæc manus æ-
 neæ, & alæ aureæ, quibus
 conuolabant: quæ, quicum-
 que obtuerentur, eos in sa-
 xa omnes commutabant.
 Has demū Perseus somno
 sepultas adortus, cuius ma-
 nus Pallas dirigebat, auer-
 sus oculis in æreū clypeum
 defixis, per quem ipsam
 Gorgonis imaginem respi-
 ciebat, Medusæ caput am-
 putauit. quo resecto Pe-
 gasus alatus equus repente
 profiliuit, & Chrysaor Ge-
 ryonæ pater. Hosce autem
 è Neptuno creauit. Igitur

Περσεύς ἐν δὲ μέσσοις εἰς τὴν κέ-
 βισιν τὴν κεφαλὴν τῆς Με-
 δούσης, ὅπισθ' ἀπὸ πάλιν ἐχέει.
 αἱ δὲ Γοργόνες ἐκ τῆς καίτης
 αἰσπῶσι, τὸν Περσεύα ἐδίδωκεν, 5
 καὶ συνιδεῖν αὐτὸν οὐκ ἰδύ-
 ναντο· διὰ τὴν κυνῆν· ἀπε-
 κρύπτει γὰρ ἡ αὐτῆς. πα-
 ρεσφύζοντο δ' εἰς Αἰθιοπίαν,
 ὥς ἐβασίλευε Κηφύς, ὅρ- 10
 τὴν πύργου θυγατέρα Ἀνδρο-
 μέδαν, ὡς ἀκλειδῶν βορὰ
 θαλασσίῳ κῆται. Κασσιόπεια
 γὰρ ἡ Κηφείας θυγάτηρ, Νηρηί-
 δων ἦεν ὡς καὶ καλλίστη· ὅταν
 αἱ Νηρηίδες ἐμνήσαντο, καὶ 15
 Ποσειδῶν αὐταῖς σιωροχαιεῖς,
 πλημμύρας τὴν ὅτι τὴν χώραν
 ἐπεμύσε, καὶ κῆτος. Ἀμμων- 20
 νος δὲ χεῖρας τὴν ἀπαλα-
 γὴν τῆς συμφορᾶς, εἰς ἣν Κασ-
 σιόπεια θυγατὴρ Ἀνδρομέ-
 δα ὡρετῆν τῇ κῆται βορᾷ·
 τὴν αἰαγκασθεῖς ὁ Κηφύς, 25
 ἔπειθ' ἡ Αἰθιοπία, ἐπράξε,
 καὶ ὡρεσέδωκε τὴν θυγατέρα
 πύργου. Τούτῳ πασάμειος ὁ
 Περσεύς, καὶ ἑταίροις, αἰα-
 ρήσαν ἔπειθ' ὅτε Κηφῆ τὸ κῆ- 30
 τος, εἰ μέλλει σφῆσαι αὐτῶν
 αὐτὰ δώσαν γυναῖκα· ὅτι πύ-
 ρις γυμνοῖσιν ὄρεσιν, ἔπειθ' αὖ

Perseus reposito suam intra
 peram Medusæ capite, re-
 cessit. Verū Gorgones ipsæ
 somno excitæ Perseum in-
 sectabantur, quem intueri
 ob orci galeæ minimè po-
 terant: quod ea Perseus cō-
 tegebatur. Qui cum in Æ-
 thiopiā peruolasset, Cephei
 regis filiam Andromedam
 maris ceto iam iam deuor-
 andam offendit: quoniam 15
 Cassiopea Cephei cōiux de
 corporis formæ præstantia,
 quod se omnium formosiss-
 simam iactitabat, Nereidas
 in certamen prouocauit.
 Quamobrem ea sibi Nerei-
 das iratas fecit. Tum etiam
 Neptunus ira percitus Ce-
 pheï regnū, & aquarū mul-
 titudine, ac ceto immisso,
 peruastauit. Cepheus autem 20
 Ammonis oraculo moni-
 tus est, tum demum tan-
 tæ calamitati modum fore
 cum Cassiopea filiam An-
 dromedam ceto deuoran-
 dam proposuerit. Id igitur
 Cepheus Æthiopū vi com-
 pulsus fecit, scopulōq; filiā
 alligauit. Quam cōspicatus
 Perseus, & illius amore suc-
 census, Cepheo sese cetum
 ipsum interempturum pol-
 licetur, si filiā ab imminen-
 ti periculo ereptam sibi in
 matrimonium collocet. Pa-
 ctis itaq; iureiurando con-
 firmatis, Perseus monstrum

τὸ κῆτος ἔκτεινε, & ἥ Ἀνδρο-
 μέδαν ἔλυσεν. ὅππῃ δ' αὖτε
 ὁ αὐτοῦ Φινέως, ὃς ἦν ἀδελ-
 φὸς τῷ Ἡφραίῳ, ἐγγυῶνός
 πατρὸς ἥ Ἀνδρομέδαν μα-
 θὼν ἥ ὀππῃ δ' αὖτε τῷ Γοργόνα
 δεῖξας, μετὰ τῶν συνεπιβου-
 λούντων, αὐτὸν ἐλίθωσι πα-
 ραχῆμα. ὁ δ' ἄρ' ἡμῶν δὲ
 εἰς Σείριον, καὶ καταλαβὼν
 ὁρῶν τὸν γῆρας πῆς βωμοῖς
 μετὰ τῷ Δίκτυος τῷ μητέρᾳ,
 δεῖξας ἥ Πολυδέκῃ βίαν, εἰς-
 λαβὼν εἰς τὴν βασιλείαν, συγ-
 χαλῶν τὸν Πολυδέκῃ τῆς
 φίλοις, ἀπεστειμμένος τῷ κε-
 φαλῷ τῆς Γοργόνης ἔδειξε. τῷ
 ὁ δ' αὖτε ἰδόντων, ὁππῇ ἔκαστος ἔτυ-
 χε χῆμα ἔχων ἀπελιθώθη. κα-
 τήσας ὁ τῆς Σείριος Δίκτυν
 βασιλείαν, ἀπὸ δὲ καὶ τῷ πῆ-
 διαν, & τῷ κίβισιν, καὶ ἥ κυ-
 νῶ Ἑρμῇ· τῷ δ' κεφαλῷ τῆς
 Γοργόνης ἥ Διώνᾳ. Ἑρμῆς μὲν
 οὐκ αὖτε ἀποστεινύμενα παλιν ἀ-
 πίδωκε τῆς νύμφης. Ἀ Διώνᾳ
 ὁ δ' αὖτε μέση τῇ ἀσπίδι, τῆς Γορ-
 γόνης τῷ κεφαλῷ ἀνέθηκε.
 λέγεται ὁ δ' αὖτε αἰών, ὃν &
 δ' Ἀθηναῖ ἥ Μέδουσα ἐκα-
 ραμμένη. φασὶ δ' ὅτι καὶ
 οὗτοι κάλλους ἠθέλησεν ἡ Γορ-
 γὼ αὐτῇ συγκριθῆναι. Περ-

aggressus occidit, atque
 Andromedam soluit. Huic
 non ita multo post Phi-
 neus Cephei frater insidias
 parat, ut is qui primus iam
 5 Andromedæ coniux desig-
 gnatus erat. verum id ubi
 rescivit Perseus, cum con-
 iuratis omnibus Phineum
 Medusæ capite ostentato in
 saxa repente conuertit. Ita-
 10 que Perseus reuersus in Se-
 riphum, matrem ad aras
 cum Dictye, ob Polydectis
 violentiam confugisse, de-
 prehendit. Inde impetu
 facto aggressus regem, con-
 15 currentium amicorum au-
 xilio fretum, auribus Gor-
 gonis caput ostendit: id-
 que quotquot aspexerunt,
 qualicumque quisque for-
 ma esset, in saxa commu-
 20 tatus est. Mox ubi Dictyn
 Seriphi regem constituit,
 Mercurio talaria, peram,
 & galeam reddidit, & Gor-
 gonis caput Mineræ do-
 no dedit. Ea verò Mercu-
 25 rius omnia Nymphis re-
 stituit. Ceterum Pallas in
 medio clypeo Medusæ ca-
 put appoluit. Nec desunt
 qui Gorgonis caput à Mi-
 nerua præcisum fuisse dicāt.
 30 Aduert enim eā sese pulchri-
 tudine Palladi comparare
 non erubuisse. Atqui Per-

οὐκ ὅ μιν Δανάης & Ἀνδρο-
 μέδας ἴσχυον εἰς Ἄργος, ἵ-
 να Ἀκρίσιον θιάσονται. ὁ δὲ
 δεικνὺς τὸν χηρισμὸν, Ἀπολλωνίῳ
 Ἄργος, εἰς τὴν Πηλεασιπύην,
 ἐχώρησε γῆν. Τῷ δὲ Λαμίας
 Λαερτιάδων βασιλείῳ, ὅτι
 κατὰ χροιάς τῇ πατρὶ δῶκεν
 δέντρον γυμνικὸν ἀγῶνα, πα-
 ρεχόμενος & ὁ Περσεύς ἀγῶνι-
 σάμενος θάλων. ἀγῶνιζόμενος δὲ,
 πέπταθ' ὅτι τὸν δίσκον ὅτι τὸν
 Ἀκρίσιου πόδα βαλὼν, ὥσπερ
 χηρῆμα ἀπέκτενεν αὐτόν. αἰ-
 σιδόμενος δὲ τὸν χηρισμὸν πε-
 λεσιδρόον, τὸν μὲν Ἀκρίσιον ἐ-
 ξωτὴς πέλειος ἔθαψεν. αἰχ-
 νούμενος δὲ εἰς Ἄργος ἐπαλ-
 θῆν ὅτι τὸν κληρὸν τῷ δὲ αὐτῷ
 πεπλάτυστος, ὥσπερ ὁ μί-
 νος εἰς Τίρυνθα πρὸς τὸν
 Προΐπυ παῖδα Μεγαπένθου,
 ἀλλάξατο; πύτην τὴν τὸ Ἄργος
 ὡς χεῖρ ἰσι. & Μεγαπένθου μὲν
 ἐβασίλευσεν Ἀργείων. Γερ-
 οὐς δὲ Τίρυνθος. πρὸς τῇ
 σαι Μίδεαν, & Μυκῆνας. ἐγ-
 γοντο δὲ & Ἀνδρομέδας παῖ-
 δας αὐτῶν, πρὶν μὲν εἰλθεῖν εἰς
 ἡμέτερα [Πύρρον], ὅν ὥσπερ
 Κηφὴ κατέλιπον. Ἀπὸ τούτου δὲ
 τοῖς Γερσῶν βασιλείᾳς λέγει
 ἡρώδης ὡς Μυκῆνας δὲ Ἀλκμή-

nus, cum Danae & Andro-
 meda Argos Acrisium visu-
 rus properavit. Is autem
 oraculi metu Argos defe-
 nit, atque in Pelasgiam
 terram commigravit. In-
 terea Teutamia Larissæ-
 rum rege, patri iam vita
 functo gymnicum certam-
 en edituro, ad id etiam
 Perseus decertaturus adve-
 nit: ac etiam quinquen-
 tium ludens, disci iactum
 Acrisi pede percussit, a-
 ctum cum interfecit. Post,
 ubi Perseus oraculum iam
 expletum esse animadver-
 sit, Acrisium quidem ex-
 tra urbem sepeliuit. Ve-
 rum, quod Argos ad illius
 hereditatem adeundam, qui
 eius opera occubuisse, re-
 meare iusto quodam pu-
 dore teneretur, profectus
 Tynthem ad Megapen-
 them Preti filium, cum
 regno vicissim commuta-
 vit. Nam illi Perseus Argos
 tradidit, ac Megapenthes
 Argiuorum regno præfici-
 tur: Perseus vero Tynthē
 adeptus, Mideamq; & My-
 cenas admuniuit. Porro ex
 Andromeda Perseus filios
 habuit antè quàm in Gra-
 ciā venisset, Persem scilicet,
 quē apud Cephēū relinque-
 rat. Ab hoc Persarum reges
 originem duxisse feruntur.
 At Mycenis procreavit Al-

ος, & Σθένης, & Ἑλας, Μή-
 τωρ πὲρ Ἡλεκτρύων, & θυ-
 γάστρ Γοργόφονη ἦν Περειρῆς
 ἔγχετο· παλιν δὲ Ἀλκίως ἱπ-
 ποιόμης τῆς Μενοικίως Ἀμ- 5
 φιτρύων ἐγγίετο, καὶ θυγάτηρ
 Ἀναξώ. ὃν δὲ Μήτορος & Λυ-
 σιδίκης τῆς Πέλοπος, ἱππο-
 δόη. αὐτὴν ἀρπάσας Περσίδων,
 & κομίσας ἐπὶ ταῖς Ἐχινάδας 10
 νήσοις, μέγρυται, καὶ ἄνδρα Τά-
 φιον, ὃς ὥκισε Τάφον· & πύ-
 λαοις Τηλεβοῶς ἐκάλεισεν, ἐπὶ
 πηλὸς τῆς πατρὸς ἐβη. ὃν
 Ταφίου δὲ, παῖς Γπρέλαος ἐ- 15
 γγένετο. τῶν ἀθάνατων ἐποίησε
 Περσίδων, ὃν τῇ κεφαλῇ χρυ-
 σῇν ὠθεῖς πεῖρα. Γπρελαῶ δὲ
 ἐγγόνος θυγάτηρ Κιμαίω, καὶ
 ἄφρονες παῖδες, Χρόμιος, τυ- 20
 ραννός Ἀντίοχος, Χερσιδά-
 μας, Μήτωρ, Εὐθύρης. Ἡλεκ-
 τρύων δὲ γήμας ἦ Ἀλκίμου
 θυγάτηρ Ἀναξώ, ἐγγίετο
 θυγατέρας μὲν Ἀλκμήνην, παῖς 25
 δας δὲ Στρατοβάτην, Γοργε-
 φότον, Φιλονόμον, Κελαινέα,
 Ἀμφίμαχον, Λυσίνομον, Χει-
 ρίμαχον, Ἀνάκτορα, Ἀρχέλα-
 ον. μετὰ δὲ πύποις, καὶ τόθι ἐκ- 30
 Φρυγίας γυναικὸς Μιδέας Λι-
 κύμνιον. Σθένης δὲ Νικίπ-
 πης τῆς Πέλοπος, Ἀλκινόη &

cxum, Sthenelum, Helam,
 ac Mastorem, & Electryō-
 nem; filiam insuper Gor-
 gophonem, quam Perieres
 vxorem duxit. Item ex Al-
 ceo, atq; Hipponome Me-
 nœcei filia nascitur Amphi-
 tryo, & Anaxo filia. De Me-
 store, ac Lysidice Pelopis fi-
 lia Hippothoe gignitur:
 quam, cū rapuisset Neptu-
 nus, atque in Echinadas in-
 sulas intulisset, comprimit:
 ex eaque Taphium creat,
 qui Taphum solum colo-
 nos induxit habitaturos,
 quos Teleboas quoddam pro-
 cul à patria iuerit, appella-
 uit. Sed ex Taphio Pterel-
 atis natus est. Hunc Neptu-
 nus aureo crine illius capiti
 imposito, fecit immortalē.
 Ceterum Pterelai septem fi-
 lij fuerunt, femina quidem
 Comætho, at mares, Chro-
 mius, Tyrannus, Antiochus,
 Chersidamas, Mastor, Eue-
 res. Atqui Electryon ducta
 in matrimonium Anaxone
 Alcei filia, suscepit feminei
 quidē sexus Alcmenam, ma-
 res autem, Stratobatē, Gor-
 gophonū, Philonomū, Ce-
 læneū, Amphimachū, Lys-
 nomū, Cherimachū, Ana-
 ctorē, Archelaū: sed posthōc
 cœspuriū ex Phrygia mulie-
 re Midea Licymniū. E Sche-
 nelo verò & Nicippe, quæ
 Pelopis fuit, Alcinoē &

Μέδουσα ὕψιστον δὲ καὶ Εὐρυ-
 ρυαδὴς ἐγγυέβ, ὅς τε Μυκη-
 νῶν ἐβασίλευσιν. ὅπρ' οὖν Ἡ-
 ρακλῆς ἔμμελλε γυναικᾶς Ζῦβις
 ὠνοειδὸς εἶπεν, πῶν ἀπὸ Γαρσείως
 γυνήγησάμενον τότε βασιλευ-
 σιν Μυκηνῶν. Ἡρα δ' ὅς τ' ἐπὶ πῶν
 ζῆλον, Εἰλετρίαν ἐπεισε πῶν
 ἰδὼν Ἀλκμήνης πικρὸν ὀπιθεῖν,
 Εὐρυαδῆα δ' ἐπὶ πῶν Σθενέλου πα-
 ρεσβύασε γυνήγηται, ἐπι-
 μνωσάμενον ὄντα. Ἡλεκτρυόνης
 δ' ἐβασίλευσεν Μυκηνῶν μετὰ
 Ταφίου, οἱ Πτερελαὺ παῖδες
 ἐλθόντες, πῶν Μήστρος ἀρχὴν
 τῆς μητροπατρὸς ἀπῆπται. Ἐ-
 μὴ πορσεύοντες Ἡλεκτρυό-
 νος, ἀπῆλθον τὰς βόας. ἀ-
 μμωσάμενοι δ' ἦν Ἡλεκτρυό-
 νος παῖδων, ὅκ πορσεύοντες
 ἀλλήλους ἀπέκτειναν. ἐσθῆς δ'
 ἦν Ἡλεκτρυόνης παῖδων Λι-
 κύμνιος ἐπὶ νέος ὑπάρχων. ἦν
 δ' Πτερελαίου, Εὐήρης, ὅς καὶ
 τὰς νῆας ἐφύλασσε. ἦν δ' Ἡρα-
 κλῆος οἱ δὲ φουγόντες, ἀπῆλθον
 τὰς ἐλαθείσας βόας ἐλόν-
 τες. Ἐπαρέθεντο τῆς βασιλείας
 τῆς Ἡλείων Πολυξένω. Ἀμφι-
 τρυῶν δ' ὅς τ' ἐπὶ Πολυξένω λυ-
 τρώσάμενος αὐτὰς ἤγαγεν εἰς
 Μυκήνας. οἱ δ' Ἡλεκτρυῶν πῶν
 τῶν παῖδων γάνατοι βουλόμενος ὁκιδεῖται, ὅς τ' ἐβασίλευσιν

Medusa procreantur: mox
 etiā eidē Eurystheus natus
 est, qui Mycenis imperavit.
 Nā quo tēpore Hercules gi-
 gnēd' esset, tū Iupiter inter
 Deos dixisse fertur, qui ē
 Persei prole oritur' est, My-
 cenis regnabit. Hinc Iuno
 persuasit ob inuidiā, Ilithy-
 iā, ut Alcmena s partū cohi-
 beret; eāq; ut Eurystheus
 Sthenelai filius in lucē, iam
 septimestris, proderet, sub-
 ornauit. Ad Electryonē au-
 tē Mycenis cū Taphio im-
 perantē Pterelai filij profec-
 cli, ab eodē Mastoris regnū
 suo materno repetūt. qui,
 quod ab eorum postulatis
 maximē abhorreret Elec-
 tryo, ipsi' boues abegerūt.
 Tū Electryonis filij vim vi
 repellētes, mutuo concursu
 perimuntur. at ex Electryo-
 nis liberis Licymnius, quod
 puer admodū esset adhuc,
 seruatur incolumis. Atqui
 ex Pterelai natis Eucres, qui
 naucis asseruabat, superstes
 fuit. Tū q de Taphijs euasit
 sēt, vela vēto dederūt, & aba-
 ctas secū boues Polyxeno E-
 liēsiū regi cōmēdarūt. Cete-
 rū Amphitryo redēptas de
 Polyxeno boues Mycenasa
 duxit. Interea verō Electryo
 filiorū eadē viturus, regno
 simul cum Alcmena filia in

Ἀμφιτρύωνι δὲ πῶς θυγα-
 τρά Αἰακμήνῃ, ἔξορκίσας ἵνα
 μέχρι τῆς ἐπανόδου παρθένον
 αὐτῇ φυλάξῃ, στρατεύειν ὅπῃ
 Τηλεβόας διανοεῖτο. ἀπολαμ-
 βαίοντες δ' αὐτὰ τὰς βόας, μι-
 ας ἐκγορεύσας Ἀμφιτρύων
 ἐπ' αὐτῇ ἀφῆκεν ὁ μετὰ χεῖ-
 ρας εἶχε, ῥόπαλον. τὸ δ' ἀπο-
 κρουσθὲν ἀπὸ τῆς κεράτων εἰς
 πῶς Ἡλεκτρύονος κεφαλῇ
 ἐλθὼν, ἀπέκτεινεν αὐτὸν. ὁ δὲν
 λαβὼν τὸ πῶς πῶς ἐρέφασιν
 Σθένελος, πατρὸς Ἀργεῖος ἑξ-
 βαλεν Ἀμφιτρύωνα, δὲ πῶς
 ἀρχῇ τῆς Μυκηνῶν, δὲ τῆς
 Τίρυνθος αὐτὸς κατέχευε. * δὲ
 Μίδειαν μετὰ πεμφάμενος πρὸς
 Πέλοπος πῶδας Ἀτρεΐα καὶ
 Θυέστην, παρέθηκε πύθεις. Ἀμ-
 φιτρύων δ' οὐκ ἔλαβεν Αἰακμήνῃ
 καὶ Λικυμνίῳ ὡς ἀνέχοντο ὅπῃ
 Θήβας, ὑπὸ Κρέοντος ἡγε-
 ῖσθαι δὲ δίδωσι τῇ ἀδελφῇ Πε-
 ριμνίδῃ Λικυμνίῳ. λεγούσης
 δ' Αἰακμήνης γαμνησέσθαι πρὸς
 τῇ ἀδελφῇ αὐτῆς ἐκδική-
 σαι πρὸς τὴν γῆνα. ὑποχόμενος
 ὅπῃ Τηλεβόας στρατεύει Ἀμ-
 φιτρύων, δὲ παρεκάλεσε συμ-
 βάλλεσθαι Κρέοντα. ὁ δὲ
 ἔφη, στρατεύσθαι ἐὰν ἄλλοτερον
 ἐκείνος * Καδμίαν δ' ἀλώπτει

Amphitryonis potestatem
 tradite, iurisiurandi religio-
 ne illum prius adegit, ut
 ad reditum usque filiā vir-
 ginem servaret intactam.
 Bellum enim contra Tele-
 boas conficere cogitabat. Is
 autem cum boues reduce-
 ret, earumque una aufuge-
 ret, in ipsam Amphitryo,
 tum, quam manibus forte
 clavam gestabat, immisit.
 Quæ de bouis cornibus re-
 pulla in Electryonis caput
 insiliens, ipsum vita priua-
 uit. Sthenelus itaque hanc
 nactus occasionem, e tota
 Argivorum terra Amphi-
 tryonem exegit. Inde non
 modo Mycenarū, sed etiam
 Tirynthis ditione potitus
 est: mox autem Pelopis ad
 se filijs Atreo Thyestæque
 accersitis Mideam cōmen-
 dauit. Amphitryo vero cum
 Alcmena & Licymnio The-
 bas profectus, à Creonte fuit
 expiatus, ac Perimedem so-
 rorem Licymnio tradit. In-
 terca vero Alcмене dicti-
 tante ei nupturam se esse,
 qui fratrum suorum interitum
 vicisceretur. Tum Am-
 phitryo pollicitus aduer-
 sus Teleboas se bellū mo-
 turum, Creontem quo-
 que ad id sibi socium ad-
 vocavit. Tum is socium
 se belli fore inquit, si pri-
 us ille Cadmiam à vul-
 pe libe-

κος ἀπαλλάξῃ· ἔφθιρε γὰρ πῶ
 Καδμίαν ἀλώπηξ θηρίον. ὕ-
 ποσάψης δ' ὁμῶς, εἰμαρμένον
 ἢ αὐτῷ μὲνδε πῖνα καταλα-
 βῇν. ἀδικοσυμῆνης δ' ἢ χέρας,
 εἴα τῷ ἀστὼν παῖδα οἱ Θη-
 βαιοὶ καὶ μῆτα παρῆλθον
 αὐτῇ, πλοῖος ὀρπαζέσθην, τῶν
 εἰ μὴ ἦν οἷα ἀπαλαγῆς οὐκ
 Ἀμφιτρύων, εἰς Ἀθήνας
 πρὸς Κέφαλον τ' Διονέως
 σπυρῖναι ὅτι μέρει τῷ δ' ὀπὸ
 Τηλεβόων λαφύρωμα ἔχον ὅτι
 τ' ἦσαν τ' κύνες, ὃν Πρόκρις ἦ-
 σαυρὸν ἐκ Κρήτης, πρὸς Μίνω-
 ος λαβὼν. ἦν δ' ἔτι πύτα πε-
 πορῆμενον πάντ' ὅ, πρὸς δ' ὡκῆ,
 ἡ μὲν αἰεὶν. διωκομένης οὐκ ὕ-
 πο τ' κυνὸς τ' ἀλώπηκος, Ζῶς
 ἀμφοτέρω, λίθους ἐποίησιν.
 Ἀμφιτρύων δ' ἔχων ἐκ μὲν
 Θεόεικον τ' Ἀθηνῆς Κέφαλον
 συμμαχοῦντα· ἐκ δ' Ὀυκίον
 Πανοπία· ἐκ δ' Ἑλλας τ' Ἀργί-
 ας Ἑλσον τ' Περίως· ἐκ δ' Ὀη-
 βῶν Κρήναια, τὰς τ' Ταφίων νῆ-
 σους ἐπὶ ῥῆ. ἄχρη μὲν οὐκ ἔστι
 Γπρίλαος, ἔκ δ' ὀνταβ τ' Τα-
 φον εἰλεῖν. ὡς δὲ ἡ Γπρι-
 λάου θυγάτηρ Κομαίτη ἐ-
 ραδίῃσιν Ἀμφιτρύωνος, τῷ
 χρυσῇ πέριχα πρὸ πατρὸς
 ἐκ τῆς κεφαλῆς ἐξείλετο,

à vulpe liberaret: nam fera
 vulpes Cadmiam deusta-
 rat. Hic & si recepiſſet, ſato
 tamen cautum erat, eam à
 nullo vnquam mortalium
 captam iri. Interim, dum hi-
 nes à vulpe diripiuntur, vnus
 ex urbaniſ pueris Thebanis
 ſingulis menſibus ipſi ap-
 poſuerunt; quæ niſi hoc fa-
 ctum fuiſſet, plures raptura
 erat. Igitur Amphitryo A-
 thenas profectus ad Cephæ-
 lum Dionæi filium, hunc
 Teleboatum ſpokenſum præta
 promiſſa, induxit, vt in ve-
 nationem adduceret canem,
 quem Procris è Creta ſum-
 ptum à Minos, duxerat. Cuſ
 ſatop conceſſum fuerat vt
 quæcumque fera infecta-
 retur, occideret. Quamobrè
 canem, cui Lalapi nomen
 fuit, cum vulpe inſequitur, lu-
 piter utrumq; lapides effe-
 cit. Amphitryo Cephalet
 Theſico, qui Atticæ terra
 populi nomē eſt, belli ſociū
 habes, & de Phocæſibus Pa-
 nopem: ab Elio vrbe Argiuo-
 rum Eleū, Perſei filiū: à The-
 bis Crotōe, Taphiorū inſu-
 las deuſtat. Verum Prete-
 laus donec in humanis ſui-
 Taphum capere nunquam
 potuit. Poſt, vbi Comethe
 Pretelei filia Amphitryo-
 nis amore inflammata eſt,
 aureum de patris capite
 capillum profecuit, inde

Γ' πριλάου παλντήσαντες, ἐ-
 χρώσαντο τὰς νήσους ἀπ' ἅσας.
 πα' ἂν οὐκ Κορινθίω κτεί-
 νας Ἀμφιτρύων, ἃ πτω λείαν
 ἔχων, εἰς Θήβας ἔπλει, ἔταξ' 5
 νήσους Ἑλῖω. ἔκ κεφαλῶ δι-
 ῶσα. καὶ κῆποι πόλεις αὐτῶν
 ἐπαινούμεν κήσαντες, κατ' ὥκη-
 σάν. πορ' τῷ δ' Ἀμφιτρύωνα
 ᾤδεα θυέει' εἰς Θήβας, Ζεὺς 10
 δ' ἰσχυρὸς ἐλθών, καὶ τ' ἴμεν
 περὶ πλάσας νύκτας, ὅμοιος
 Ἀμφιτρύωνι θυμόδρος, ἄλ-
 κμήνη σιωδυνάδῃ· καὶ τὰ γυ-
 νόδρα ᾤδεα Τηλεβόων διη- 15
 γήσαντο. Ἀμφιτρύων τ' ᾤδεα-
 θυμόδρος, ὡς οὐχ ἐώεα φι-
 λοφρονουμένην πορ' αὐτῷ
 πτω γυναικα, ἐπὶ τῷ νεῷ πτω
 αἴθριαν· εἰπούσης δ' ἔτι τῇ 20
 πορ' ἔρα νυκτὶ ᾤδεα θυμόμε-
 νος, αὐτῇ σὺν κακοκλήτῃ· μαν-
 θάτοι ᾤδεα Τερψιόου τ' ἱερο-
 δώτῃ τ' Διὸς σιωδυνάδῃ. Ἄλ-
 κμήνη τ' δύο ἐχθύνησε παῖ- 25
 δας· Διὶ μὲν Ἡρακλῆα μῦθ' ἔ-
 τυκτο πορ' οὐπὲρ· Ἀμφιτρύ-
 ωνι τ' ἰφικλέα τ' ἃ πηιδὸς ἐν-
 θε' ὅκτα μῆνας αἶψ', δύο δ' ἄρα κοι-
 νῆς ἐπὶ μεγάρῃς Ἡρα ὅτῃ τ'
 ἄλκῃ ἐπὶ μῆνι, ἔρα φθαρῆται πο-
 ρ' ἔρα φος ἔλκουσι. ὅτῃ δ' αὖτις
 τ' Ἀλκμήτης Ἀμφιτρύωνα, 30

Pterelai morte infecuta om-
 nes ad vnam insulas sub-
 egit Amphitryo. Qui in-
 terfecta post Comethone,
 captis spolijs Thebas rena-
 uigat, & insulas Eleo Ce-
 phaloque tradidit. Mox
 illi conditas sibi cognomi-
 nes vrbes habitatum com-
 migrarunt. Prius autem
 quam Amphitryo Thebas
 redisset, per noctem Iupi-
 ter ad Alcmenam conten-
 dit, cum qua trinoctio fac-
 to mutatus in Amphi-
 tryonis viri formam, con-
 cubuit: quæque aduersus
 Teleboas gesta essent, om-
 nia recensuit. Vbi verò
 Amphitryo redijt, ac se à
 coniuge negligentius ex-
 cipi videt, ab ea huiusce
 rei causam postulat. cui,
 cum Alcmena respondisset,
 quòd reuersus priore
 nocte secum concubuiisset:
 à Tiresia Iouis cum vxore
 concubitum factum resciscit.
 Alcmena verò duos
 peperit filios: Ioui qui-
 dem Herculem, yna nocte
 grandiore: atque Am-
 phitryoni Iphiclem. At
 cum Hercules octo iam
 menses natus esset, dra-
 cones duos inuistatæ ma-
 gnitudinis Iuno infan-
 tem perdituros in lectum
 demisit: Alcmena Amphi-
 tryonis opem implorante,

Ηρακλῆς θάνατον ἄγων
 ἐκατέρῃς τῆς χειρὶ ἀντι-
 θέσθαι. Φερικυδὴς δὲ φη-
 σὶν Ἀμφιτρύωνα βουλόμε-
 νοι μαχῆν, ὁπότερ' αὖτ' ἦν
 παίδων ἀκείνου, τοῖς δ' ἀκού-
 ντας εἰς πλὴν Ἀντιμέβαλον.
 καὶ τὸ μὲν Ἰφικλέους φησὶν
 τὸς, τὸ δὲ Ηρακλέους ὑπο-
 στήντες, μαχῆν, ὡς Ἰφικλῆς
 εἶπε αὐτῇ γ' ἄρ' ὅντα. ἰδὶ δ' ἔχον
 μὲν Ηρακλῆς ἀρμάτω λατὼν
 μὲν, ὑπὸ Ἀμφιτρύωνος πα-
 λαῖν δὲ, ὑπὸ τῇ Ἀἴπλου-
 κου· πρὸ δὲ, ὑπὸ Ἑτρύ-
 του· ὁπλομαχῆν δὲ, ὑπὸ Κά-
 στορος· κηληρωδῆν δὲ ὑπὸ Λί-
 ρου. οὗτος δὲ αὖτ' ἀδελφὸς Ὀρ-
 φέως. ἀφικόμενος δὲ εἰς Θή-
 βας, καὶ Θηβαῖος ἡρώμε-
 νος, ὑπὸ Ηρακλέους τῇ κη-
 ληρᾷ πληγὴν ἀπὸ θανάτου
 πληξάμενος ἰδὼν αὐτὸν ὀργισθεὶς
 ἀπὸ κτερε. δίκλῳ δὲ ἐπαγόν-
 των πινῶν αὐτῷ, φόνου, τὸν ἔ-
 νέγνω νόμον Ῥαδαμάνθου,
 λέγοντες, ὅς αὖ ἀμύνη-
 ται τὴν χειρὶν ἀδελφῶν ἄρ-
 ξατο, ἀδελφὸν εἶναι. καὶ
 οὕτως ἀπηλάσθη. δῖστας δὲ
 Ἀμφιτρύων μὴ πάλιν ἐ-
 ποιήσῃ πινούσιν, ἐπὶ μὲν
 αὐτὸν εἰς τὴν βουφάρβια.

Hercules in pedes erectus
 utraque manu constrictos
 ipsos necavit. Ceterū Phe-
 recydes ait, Amphitryo-
 nem, dum, uter esset eius de
 pueris filius, scire veller,
 dracones hosce in cunas
 lectūque iniecisse: Quo fa-
 cto Iphicles planē in fir-
 gam ire conatur. At Her-
 cules immortalis stetit: atque
 ita Iphiclem ex ipso geni-
 tū cognouisse refert. Her-
 cules currus agitare ab Am-
 phitryone, luctandi autem
 artem ab AVtolyco, & ab
 EVryto sagittandi rationem,
 à Castore sub armis exerce-
 ri, demum à Lino citharæ-
 dicā didicit. Is Orphei fra-
 ter fuit. Qui cum Thebas
 commigraasset, ac Theba-
 norum civium numero al-
 lectus fuisset, cithara per-
 cussus ab Hercule, interijt:
 quodd ab eo velut præcepto-
 re vulgasset, ira succensus
 interemit. cui cum quidam
 diem dicerent, & cædis, &
 commissi criminis postula-
 rent, ille contra Rhadamā-
 thi legem recitans eiusmodi,
 Qui manibus iniustis ir-
 ritantem punierit, insens
 esto. & hunc in modum
 Hercules evasit incolu-
 mis. Veritus autem Am-
 phitryo nequid iterum e-
 iusmodi faceret, eum ad
 boum armenta amandavit,

καὶ κεῖ τρεφόμενος, μέγιστον
 ἐρώμην πάντων διήγευκεν. ἦν
 ὁ αὐτὸς θεωρητὴς φοβερός, ὃς
 πάντες Διὸς ἦν. πηγάπηχεσθον
 μὲν γὰρ εἶχε τὸ σῶμα. πύρος δὲ
 ἐξ ὀμμάτων ἐλαμπεν αἴσλην.
 οὐκ ἠτόχει ὅσπερ πτόβων, ἔπε
 ἀκονίζων. ἐν δὲ πῆς βουκολί-
 οῖσις ὑπάρχων ἐκτωκαμδε-
 ραίτης, τὸ Κιθαρώνηον αἰεί-
 λε λέοντα. οὗτος ὁρμώμενος ἐκ
 τοῦ Κιθαρώνος, ταῖς Ἀμφι-
 πρύτοις ἐφάρε βόας, καὶ ταῖς
 Θεσίδου. βασιλὺς δὲ ἦν οὗ-
 τος Θεσπίων, πρὸς δὲ ἀφίκετο
 Ἡρακλῆς, ἐλεῖν βουλόμενος
 τὸν λέοντα. ὁ δὲ, αὐτὸν ὁρῶν, ἵστα
 πιπύκοντα ἡμέρας. καὶ ὅττι τῶν
 θήραν ἐξίοντα τυκπὲς ἐκάστης
 μίαν σιωδύναζε θυγατέρα. πεν-
 τήκοντα δὲ αὐτὰ ἦσαν ἐκ Με-
 γαμένης γαλυνηθῆναι τῆς Ἀρ-
 ναίου. ἐσπύδαζε γὰρ πάσαις ἐξ
 Ἡρακλέους πεκνοποιήσασθαι.
 Ἡρακλῆς δὲ μίαν νομίζων (τὴν)
 τὴν αἰὲ σιωδύναζομένην, συν-
 ἦλθε πάσαις. καὶ χειρωσά-
 μενος τὸν λέοντα, τῶν μὲν δο-
 ραὶ ἠμφιάσθη· τῇ χάσματι
 δὲ ἐχρήσατο κόρυδι. αἰάκαμ-
 πῆρτι δὲ αὐτὰ ὥστε τῆς θῆ-
 ρας, σιωδήντων κήρυκες πρὸς
 Ἐργίτου συμφέτης ἵνα πρὸς

ibique dum educatur, & cor-
 poris & virium præstantia
 ceteris omnibus antecelle-
 bat. Adhæc visu terribilis e-
 rat, nempe Iouis filius, qui
 que cubitum corporis qua-
 tuor erat altitudine. Ignem
 ex oculis splendorem effu-
 debat: nec frustra aut ab ar-
 cu sagittas emittebat, aut
 iaculo feriebat. Qui, cum
 inter boum armenta esset
 annum agens decimumo-
 ctavum, leonem Cithar-
 oneum interfecit. Hic è Ci-
 tharone impetu facto, Am-
 phitryonis ac Thestii bo-
 ves dissipabat. Is autè The-
 spiesium rex erat, ad quem,
 leonis illius occidendi ergo
 se contulit Hercules: apud
 quæ dies quinquaginta ex-
 ceptus hospitio permansit.
 Huic, quoddam per diem * vena-
 tum eunti noctibus singu-
 lis singulas filias subigendas
 dabat. Is autem filias quin-
 quaginta ex Megamede Ar-
 nazi filia natas habebat: qui
 summa ope nitebatur, ut
 Herculis femine repleta om-
 nes sibi nepotes protreca-
 rent. Hercules unam can-
 demque sibi supponi puel-
 la existimans, cum omnibus
 tandem coniuit: ac subacti suis
 viribus leonis pellè sibi in-
 duit, & huius hiatu galeæ lo-
 co habuit. redeūti verò illi à
 venatioe Ergini legati missi

Θηβαίων πὺν Δασμόν λάβω-
 σιν. ἐπέλωσ' ὃ Θηβαῖοι ὃ Δα-
 σμόν Ἐργίνῳ δι' αἰτίαι πῆδε·
 Κλύμενον ὃν Μινυῶν βασι-
 λέα λίθῳ βαλὼν Μεινοικίῳς
 ἦνιοχος, ὅτομα Περίερης, ὅν
 Οὔχιστος Γεσθδῶτος πιδρὺν
 πηρώσκει. ὃ ὃ, κομοδῆς εἰς
 Ορχοιδρὺν ἡμιθανὲς, ὅπι-
 σκήπῃ πιδρὺν Ἐργίνῳ πῇ
 παιδὶ ὀκιδκῆσαι πὺν γάτατον
 αὐτῷ. στραπισάμηνος ὃ Ἐργί-
 νος ὅπ' Θήβας, κτείνας οὐκ
 εἰλίχους, ἐσπίστατο μετ' ὅρκων
 ὅπως πέμπωσιν αὐτῷ Θηβαῖοι
 Δασμόν ὅπ' εἰκοσὶν ἔτη, κτ' ἔ-
 πς ἕκατὸν βόας. ὅπ' ἔπειτα πὺν
 Δασμόν πῆς κήρυκας εἰς Θή-
 βας ἀπὸντας σιωτυχόν, Ἡ-
 ρακλῆς ἐλαβὼν ἑαυτῷ ἀποτεμῶν
 γὰ αὐτῷ πα' ὧπα, ἔ πα' ῥίνας,
 ἔ δ' ἔ ροινίον πα' χεῖρας
 σας ὅκ ὃν τραχίλων, ἔ φη
 ὅν Ἐργίνῳ ὃ Μινύας Δασμόν
 κομίζεν. ἐφ' οἷς ἀνακτῶν ἐ-
 στραπισὺν ὅπ' Θήβας. Ἡρα-
 κλῆς ὃ, λαβὼν ὅπλα παρ' Ἀ-
 θηναῖ. ἔ πολέμαρχῶν, Ἐργί-
 νον μὲν κτείνει· πῆς ὃ Μινύας
 ἐσπείλατο. ἔ πὺν Δασμόν δι-
 πλωδὸν ἦν ἄλκασι Θηβαίοις φέ-
 ρει. σπῶν ὃ κτ' μάχην Ἀμφι-
 τρύωια γυναικίως μαχόμεναι

à Thebanis tributum vesti-
 gal ve exacturi, obuiā facti
 ierūt. Thebani verò Ergino
 hāc ob causā vestigales tri-
 butarij ve erant: Clymenum
 Minyarū regē Menæcci au-
 riga, cui nomē fuit Perieres,
 lapidis ictu in Onchesto
 Neptuni lūco vulnerat, &
 hic Orchomenū semimor-
 tuus delatus, ac moribūdas
 10 Ergino filio mortē suā vl-
 cisci iubet. Erginus itaque
 ingēti cum exercitu contra
 Thebas profectus, nō pau-
 cis trucidatis pacē demum
 iureiurando stabilitā The-
 banis dedit ea lege, vt ij ad
 annos viginti, boues cētum
 15 quotānis tributū nomine ad
 eū mitterēt. Hercules, legā-
 tos ad id tributū petendum
 Thebas adēūtes forte qua-
 dā obuiā habēs, ignominia
 affectis, defectis auribūsq; &
 naribus quoq; & funiculis
 suas ijs collo manus circun-
 ligās, Hoc, inquit, Ergino, &
 Minyis tributū reportate.
 25 Quas ob res indignatus Er-
 ginus in Thebas bellū intu-
 lit. At Hercules armis à Mi-
 nerua sumptis, & bello præ-
 fectus Erginū quidē oberd-
 canit. Minyas autē in fugā
 30 vertit: ac is Minyas gemi-
 natum tributum Thebanis
 pendere imperauit. Quo
 bello cum fortissimē pu-
 gnaret, Amphitryo inter-

πλδπῶσι. λαμβάνει δ' Ἡρα-
 κλῆς πατρὶς Κρέοντος ἀεισέειν
 δ' ὀρεσβυτάτην θυγατέρα Μέ-
 γαραν· ἧς αὐτῷ παῖδες ἐ-
 γγένοντο πρῶτος· Θηλέμαχος, 5
 Κρεοντιάδης, Δηϊκόων. δ' δὲ
 πτωπύραν θυγατέρα, Κρέων Γί-
 φικλον δίδωσιν, ἥδη παῖδα Ἰό-
 λαον ἔχοντα· ἧς Ἀγνομήδους
 δ' Ἀλκίθου. ἔφημε δ' ἔτι Ἀλ- 10
 κμήνῳ, μετὰ δ' Ἀμφιτρύω-
 νος γαῖαν, Διὸς παῖς Ραδά-
 μανθους. κατάρχει δ' ὅν Σικά-
 λεια τῆς Βοιωτίας πεδύθης.
 περμαδῶν δ' παρ' Ἐγρύπῳ δ' 15
 πεζικλῷ Ἡρακλῆς, ἔλαβε πα-
 τρ' Ἑρμοῦ μὲν ξίφος, παρ' Ἀ-
 πόλλωνος δ' τόξα, πατρὶς Ἡφαί-
 στου, δώρεα καὶ χρυσοῦν· πατρὶς δ'
 Ἀθηναῖς πέπλον. ῥόπαλοι μὲν γὰρ 20
 αὐτῶς ἐπιδρῶν Νημέας. μετὰ
 δ' ἔτι πατρὶς Μινύας αὐτῷ μά-
 χην, σιμῶντι καὶ Ἰππῶν Ἡρας
 μακρῶναι· ἔτι περὶ ἰδίους παῖ-
 δας οὗς ὁ Μεγάρων εἶχε, εἰς 25
 πῦρ ἐμβαλεῖν, ἔτι δ' Ἰφίκλου
 δύο. διὸ καὶ ἀδικήσας ἐαυτῷ
 φυγὴν, καὶ δαίμονα μὲν ὑπὸ Θη-
 σέως· πατρὶς δ' Ἡρόδοτος· εἰς Δελ-
 φούς, πτωπύαν δ' ἔτι δὲ, ποδὶ κα- 30
 τικῆσι. ἡ δ' Πυθία τῇ περὶ
 πρὶ Ἡρακλῆα αὐτῶν περὶ γά-
 ρων. ὅ δ' ἐπὶ πατρὶς Ἀλκιδῆς

ficitur. Porro Hercules à
 Creonte ob rem præclarè
 gestam natu maximam fi-
 liam, Megaram vxorem ac-
 cepit: de qua filios tres, The-
 rimachum, Creontiadem
 & Deicontem habuit. Iu-
 niozem verò filiam Creon
 Iphiclo, qui iam Iolaum fi-
 lium ex Agnoμήδῃ Alca-
 thoi filia, susceperat, con-
 iugauit. Rhadamanthus au-
 tem Iouis filius post Am-
 phitryonis cædem Alcme-
 nam duxit. Quique Oca-
 leā Boeotiae in exilium cie-
 ctus habitatum concessit.
 Hercules per Egrytum sa-
 gittandi peritiam antea cō-
 secutus, ensē à Mercurio,
 ab Apolline sagittas, à Vol-
 cano Thoracem aureum, &
 à Minerva pepulum accepit.
 Nam clauā ipse sibi in Ne-
 mæa sylua casam compa-
 rauit. Post confectam cum
 Minyis pugnam Iunonis
 odio in furorem incidit, ac
 suos ipse filios ex Megara
 procreatos, vnà cum duo-
 bus Iphicli liberis, in ignē
 coniecit. qua de causa se i-
 psum exilio mancipauit.
 Expiatur demum à The-
 stio. Inde Delphos pro-
 fecit Deum scitatur, v-
 binam habitatum iturus
 esset. Pythia tum pri-
 mum Herculem ipsum ap-
 pellauit: nam prius Alcida

πρὸς τὴν ἑλπίδα κατὰ καὶν δὲ
 αὐτὸν εἶπεν ὁ Τίρυνθα, Εὐρυ-
 στὴ λατρεῖται ἐπὶ δώδεκα,
 ἔτι δὲ πλεονάζουσιν ἄλλοις
 δώδεκα ὅτι πλεονάζουσιν. Ἐοῦτο
 φησὶ τῷ ἄλλω συνπλεονάζου-
 ται, ἀγανατῶν αὐτὸν ἔσθαι.
 τῷ αἰετοῦ οἱ Ἡρακλῆς, εἰς
 Τίρυνθα ἦλθε. Ἐπὶ πρὸς τὴν
 πόλιν ἵκνεται Εὐρυστῆος ἐπὶ
 λει. πρὸς τὴν αὐτὴν ἐπὶ πλε-
 ξεν αὐτῷ, τῷ Νεμέου λέοντος
 ἥ δόρατι κομίζειν. τῷ τῷ ζῶον
 ἡ ἀσπίς, ὅτι Τυφῶνος γέ-
 γνηται. πορφυρόν οὖν
 ὅτι πὴν λέοντα, εἰς Κλεωναί-
 ῃ ἦλθε, ἔξινιζεται πρὸς αἰδρὶ
 χαρὴν τῇ Μολόρχῃ. Ἐν δὲ
 ἱερῇ θέλῃ, εἰς ἡμέραν ἔφη
 τηρεῖν τελεωσύν. Ἐπὶ δὲ τῷ
 τῆς θήρας σῶος ἐπαύλην, Ἀλ-
 στωπῆς θύειν· εἰς τῷ τῷ τῇ
 πὴν ὡς ἔρωι ἀναγίξιν. εἰς δὲ
 ἥ Νεμέαν ἀφικόμενος, ἔπὶ
 χέοντα μαστίνους, ἐπὶ τῷ
 πρὸς τῷ. ὡς δὲ ἔμαθεν ἄσπ-
 ρον ὄντα, αἰατεῖν αἰδρὸς τὸ
 παλόν, ἐδῶκε· συμφυζόντες
 δὲ εἰς ἀμφότεροι ἀπὸ λαόν,
 αὐτῷ πλὴν ἐπὶ τῷ αἰσποδύν-
 σιν ἔσθαι, ὅτι δὲ τῆς ἐπὶ
 ἐπεισὶ τῇ τῇ τῇ καὶ πρὸς
 τῇ τῇ τῇ τῇ τῇ τῇ τῇ

nomine vocabatur: cumq;
 Tiryntem habitaturū esse
 dixit, EVrystheoque annos
 duodecim seruiturū, & im-
 peratos labores totidē con-
 fecturū. Ad postremū ve-
 rō peractis ærumnis ipsum
 immortalitate donatum iri
 prædixit. Id vbi Hercules ac-
 cepit, Tiryntem cōmigrā-
 uit, ac quicquid ab EVry-
 stheo inebatur, exigebat.
 Primum itaq; illi Nemeæ
 leonis pellē afferre iubet: id
 verò animal Typhone genī-
 tū invulnerabile fuit. Her-
 cules contendēs in leonem
 15 Cleonas peruenit, vbi Mo-
 lorchus vir, qui manibus
 suis victum sibi quæritabat,
 ipsū hospitio excepit: cui-
 que hostiam immolare vo-
 lenti, eam ad diē trigesi-
 20 mā ei seruare iubet. nā si de ve-
 natione incolumis reuerter-
 retur, Ioui eā seruatori ma-
 ctaret. si verò occubuerit,
 sibi tum per eā velut heroi
 inferias ageret. Post, vbi in
 Nemeā peruenit, quæsitūm-
 q; leonē reperit, ac sagittis
 illū prius impexit. vt verò
 nullis posse vulnerib⁹ occi-
 di cognouit, protenta clauā
 feram persequitur. quæ cum
 25 in spelæum anceps confu-
 gisset, eius alterum ostium
 obstruxit, ac per alterum
 irrupit in feram: & cir-
 cumpositis collo manibus,

κατέχευε ἄγχευε ἵως ἐπιέξει· ὁ
 δὲ βόρος ἐπὶ τῷ ὤμῳ, ὁ κόμ-
 ζεν εἰς Μυκῆνας. καταλαβὼν
 δὲ τὸν Μόλορχον ἐν τῇ πελ-
 ταίᾳ τῷ ἡμερῶν ὥς νεκρῶς
 μάλοισι πῖ πρῶτον ἀναγίξεν,
 σπῆσαι δύσας Διὶ, ἥ ῥα εἰς
 Μυκῆνας τὸν λείοντα. Ἐγρυθαί-
 δὲ καταλαβὼν αὐτὸν πλεῖν αἰ-
 δρίαν, ἀπὶ παλαιοῦν αὐτῷ
 εἰς τὸ πάλιν εἰσελθεῖν· ἀφ' οὗ
 δὲ οὐδ' ἔτι πολλῶν ὀκέλθου-
 σις ἄλλοις. φασὶ δὲ, ὅτι δει-
 σαις καὶ πῖτον αὐτῷ χαλκοῦ
 εἰς κρυβήναι ὑπὸ γῆς καπ-
 σιδύσας. καὶ πῖμποι κήρυκα
 Κοσπρία Πέλοπος τῷ Ἡλείῳ
 ἐπὶ ταῖς ταῖς ἄλλοις. οὗτος
 δὲ ἴφριπιν κτείναις, φυχρὸν εἰς
 Μυκῆνας, καὶ τυχὼν παρ' Ἐγ-
 ρυθαίως καθαρσάων, ὁ δὲ κα-
 τὰ κει. δὲ βύτιρον δὲ ἄλλον ἐ-
 πίταξεν αὐτῷ πλεῖν Λερναίαν
 Ἰδραν κτείναι. αὐτὴ δὲ ἐν τῇ
 τῆς Λέρνης ἔλει ὁκτραφεῖ-
 σα, ὅτι ἐβανεν εἰς τὰ πῖτον, ὅ-
 τε πῖ βοσκήματα καὶ πλεῖν χό-
 ραν διέφθιεν. εἶχε δὲ ἡ Ἰ-
 δρα ὑπὸ μέγας σῶμα, κα-
 φαλαίς ἔχον ὀνεία· ταῖς μὲν
 ὀκτὼ, θηπυαῖς πλεῖν δὲ μέ-
 σον, ἀγῆατον. ὅτι βας οὐδ'
 πρῶτος ἡνιοχῶν τῆς Ἰολαίου,

ἐὸν vsque astrictā tenuit, do-
 nec eā praeſocauit, impossi-
 tamque humeris Mycenae
 importauit. Sed ubi extre-
 ma sui reditus die Molor-
 chū. ut mortuo ostiā immo-
 laturū deprehēdit, Seruatori
 Ioui sacris peractis leonem
 Mycenae intulit. Ceterū E-
 grytheus cognitis Herculis
 viribus, ipsa urbē ingredi
 postea nunquā permittit: ar-
 pro portis res ab eo gestas
 ostentare praecepit. Ad hanc
 aīūt metu percussū dohū
 sibi aneu sub terra occulte
 cōparasse. Deinde Copreum
 caduceatorē Eliēis Pelopis
 mittit, qui, quos ille labores
 exātaturus esset, iniunxit.
 Hic, post interfectū à se I-
 phitum, Mycenis exulauit.
 Ibiq; postquā ab Egrystheo
 expiationē est consecutus,
 habitauit. Porro secundum
 Herculi certamen Hydram
 Lernā obtruncādā impera-
 uit. Hec intra paludē Lernā
 enutrita plana omnia & cā-
 pestria eruptione facta dis-
 perdebat, in pecora atq; a-
 gros sauebat. Hydra mira
 corporis magnitudine fuit,
 nouē capitib' munita, quo-
 rum octo morti obnoxia
 fuisse dicuntur. Quod autē
 omnium medium erat, im-
 mortale fuisse ferūt. Hercu-
 les igitur, curru conscen-
 so, Iolai aurigae opera vsus,

παρελθὺς εἰς τὴν Λέρναι· ὃ
 τοῖς μὲν ἵπποις ἐπὶ τὴν δὲ γ' ἵ-
 δρυα εὐρώην ἐν πνι λόφῳ, ὅθεν
 ταῖς πηγαῖς τῆς Ἀμυμονέης, ὅπου
 ὁ φωλεὶς αὐτῆς ὑπῆρχε, βα-
 λὼν βέλεσι πεπυρωμένοις, ἠν-
 ἀγκασεν ἔξελθαι. ἐκβαίνου-
 σαι δὲ αὐτὴν κρατῆσας καπ-
 χεν· ἡ δὲ θάλησι τῇ ποδῶν
 ἐνείχετο ὀδοντοκακίᾳ· τὰ ρο-
 πάλω δὲ ταῖς κεφαλαῖς κόπῳν,
 οὐδὲν αἰνέειν ἐδιδόκε· μαζὶ γὰρ
 κοπιόμενης κεφαλῆς, δύο αἰε-
 φύοντο. ἐπιβοήθῃ δὲ καρκῦ-
 νος τῇ ἵδρᾳ ὑπερμεγέθης,
 δάκρυον τὸν πόδα. διὸ τὸν αἰ-
 ποκλείνας, ἐπεκάλεσται ὃ αὐ-
 τὸς βοηθῶν τὸν Ἰόλαον. ὁ δὲ μέ-
 ρος ὅτι κατακρήσας τῆς ἐγ-
 γυὸς ὕλης τοῖς δαλοῖς ὅπ-
 κείων ταῖς αἰαπλάς, τῇ αἰα-
 φουομένη κεφαλῶν, ἐκώλυεν
 αἰέναι. κατὰ τῆς τὸν ἔσπον
 τῇ αἰαφουομένη κεφαλῶν π-
 εριγινόμοις, τὴν ἀθάτατον
 ἀποκρίσας κατάρυξε· καὶ βα-
 ρεῖαν ἐπέθηκε πέτρῃ, ὅθεν
 τὴν ὁδὸν ἢ φέρουσιν δὲ Λέρ-
 νης εἰς Ἐλευσίνα. τὸ δὲ σῶμα
 τῆς ἵδρας ἀναρίσας, τῇ χολῇ
 τοῖς οἰοῖς ἔβαψεν. Εὐρυδίδης
 δὲ ἔφη, μὴ δὲ κατεκτείνῃ
 ταῖς ἐν τοῖς δώδεκα πύλαισι.

ad Lernam contendit : quod
 cum peruenisset, equos si-
 stit, Hydram in tumulo
 quodam nactus, propter A-
 mymones fontes, ubi ea la-
 titare consueverat : quam
 cum ignitis sagittis impe-
 tisset, de latebris exilire cō-
 pulit. egressamque ipsam
 manu prehensat, prehen-
 samque tenet : ea verò pedi-
 bus statim circūplicita co-
 hibebatur. Hercules capita
 contundens claua, nequic-
 quam elaborabat : namque
 vno contuso, duo subnasce-
 bantur. Insuper Hydræ per-
 uasti corporis Cancer ad-
 morsq̃ Herculis pede opem
 ferebat. Quocirca interfe-
 cto cancro, Iolai & ipse o-
 pem implorauit. Qui cum
 proximæ syluæ partem suc-
 cendisset, inflammatis tor-
 ribus renascentia Hydræ ca-
 pita inurēs, cum in modum
 renascētium capitum ortus
 suboriri prohibebat : victor
 caput illud morti haud ob-
 noxiū recisum defodit, eiq̃
 ingentis ponderis lapidē su-
 perimposuit, secus viā, quæ
 per Lernam Eleūtem ducit.
 Adhæc Hydræ corpore mi-
 nutissime conceiso sagittas
 eius felle tinxit. At EVry-
 stheus hūc Herculis labore
 duodecim ærumnis annu-
 merandum esse negauit.

οὐ γὰρ μόνος, ἀλλὰ ἔμελλε ἰο-
 λάν τῆς Ἰδρας περιγχεῖν.
 Τρίτον ἄθλον ἐπέταξεν αὐτῷ,
 πῶς κεραιήν ἔλαφον εἰς Μυ-
 κληῶας ἔμποικον ἐνεγκεῖν. ὣς δ' 5
 ἡ ἔλαφος ὦ Οἰγόνῃ χυσοῦκε-
 ρως Ἀρτίμειδος ἰερέα. διὸ καὶ
 βουλόμενος αὐτῷ Ἡρακλῆς
 μήτι αἰελεῖν, μήτι πρῶσαι,
 σιωπῶντι ξένῳ ἐνταυτόν. ἐπὶ 10
 δὲ κάμνοι πρὸς θῆλον τῇ διώξει,
 σιωπέφυγμον εἰς ὄρος πρὸς λεγέ-
 μενον Ἀρτιμίσιον, ἐκείθεν δὲ πρὸς
 ποταμὸν Λαδῶνα· καὶ ἔσθον
 διεβαίνειν μέλλουσαν, πρὸς 15
 σῶς σιωπῶντι. καὶ θυμὸς
 ἐπὶ τῷ ὄρει, ἀπὸ τῆς Ἀρ-
 καδίας ἠπείρου. μετὰ Ἀπόλ-
 λωνος δὲ Ἀρτιμὶς σιωπυχοῦ-
 σα ἀφῆρτο· καὶ πρὸς ἱερὸν ζῶον 20
 αὐτῆς κτείναντα κατεμέμερε-
 τ. ὁ δὲ ὑπολιμνησάμενος πῶς
 ἀνάγκη, ἔσθον αἶπον εἰπὼν
 Ἐρυθραία χερσίναι, παρ' ὅ-
 τας πῶς ὄρχηται τῆς θεοῦ, πρὸς 25
 εἶον ἐκόμενοι ἔμποικον εἰς
 Μυκλήας. Τέταρτον ἄθλον
 ἐπέταξεν αὐτῷ τὸν Ἐρυμάν-
 θιον κατεσθῆναι ζῶον καμίζον.
 τὸν δὲ πρὸς θῆλον ἠδίκησε πῶς 30
 Φωφίδα, ὁρμήμενον ἔδρουσε,
 ὁ καλοῦσιν Ἐοῦ καίθον, διερ-
 χόμενος οὐκ ἐφολόω ἐπὶ τῇ

Propterea quodd Hercules
 non solus, sed Iolai adiu-
 mento Hydram supertau-
 rat. Tertium verò facinus
 hoc illi gerendum imponit,
 ut cornutam cervuam Myce-
 nas vivam adferret. Erat e-
 nim ad OEnoen auratis
 cornib' insignis cerua Dia-
 nae sacra. Quocirca Hercu-
 les, quodd eam neque occi-
 dere, neque vulneribus affi-
 cere vellet, annum totum
 est infecutus: Postea verò,
 quam fera Herculis perse-
 cutione lassatam se esse sen-
 sit, in Artemisium montem
 confugit, & illinc ad Lado-
 nem amnem: quem cum
 iam tranatura esset, sagitta
 percussam cepit, humeris
 sublatam ferens: & per Ar-
 cadiam iter agebat. cui, cum
 Apolline Diana simul ob-
 viam facta, cervuam recipit
 atque Herculem quodd sa-
 crum sibi animal occidere
 voluisset, obiurgavit. tū il-
 le, necessitate rei damnata,
 Erystheum auctorem rei
 fuisse affirmavit: placata
 Dea iracundia, feram vi-
 uam adhuc Mycenae im-
 portavit. Quartum inde ei
 certamen imperavit, Ery-
 manthiū aprū ad se vivum
 ferat. Hæc autē fera Psophi-
 dē vsque ab Erymātho mō-
 te prorūpēs devastabat. Her-
 cules itaque Pholoem inter

νοῦται καὶ τῶρ Φόλῳ, Σίλη-
 νοῦ καὶ Νύμφης Μελίας πα-
 δι. ὅτ' Ἡρακλῆϊ μὲν οἷα
 παρῶν τε κρέα· αὐτὸς δὲ ὠ-
 μοῖς ἐχέῃ. αἰτωπὺς δὲ οἶνον 5
 Ἡρακλέους, ἔφη διδοῖναι τὸν
 κοιτὸν πὶν καὶ τῶρων αἰοῖξαι
 πῖθον. παρρῶν δὲ ὡς κελευ-
 σάμενος Ἡρακλῆς, αὐτὴν ἤτοι-
 ξε. καὶ μετ' οὐ πολὺ, δὲ τῆς 10
 ὁσμῆς φαιδόμενοι παρήσαν οἱ
 κένταυροι πέτραις ὠπλισμέ-
 ναι, ἐξέλατ' ὅππ' ἐπὶ τῇ Φόλῳ
 ἀπῆλθον. οὗ μὲν αὖ πρῶτος
 ὁλμήσαντας εἶσθε παρελθὶν, 15
 Ἄγχιον ἔ' Ἄγειον, Ἡρακλῆς
 ἐπρέψατο βαλὼν δαλοῖς· οὗ
 δὲ λοιποὶ ἐπὶ ἔθυσεν δῶκον
 ἄχει τῆς Μελίας. ἐκείνῳ δὲ
 πρὸς Χείρωνι σιμῶφυρον. ὅς 20
 ἔξελατ' εἰς τὸ Λαπίθων ὄ-
 ρους Πηλίου, ὡς δὲ Μελίαν
 κατῴκησε. πύτῳ ὡς ἐπιμπω-
 κότας τὰς κένταυρους πῆδων
 ἦεν βέλος· ὃ ἵκετ' ἔχεν Ἐλά- 25
 τῳ δὲ τ' Ἐραχίνοτος τὸ γόνας τῷ
 Χείρωνος ἐμπήγνυ. αἰσθῆς
 δὲ Ἡρακλῆς πρὸς δρᾶμον,
 πῶς βέλος ἔξήλκυσε. καὶ δόν-
 τος Χείρωνος φάρμακον ἐπὶ 30
 θῆκεν. αἰάτωι ἔχων τὸ ἔλκος,
 εἰς τὸ ἀπῆλθον ἀλλάσσεται·
 καὶ μὲν πύτῳ πῶσι βουλόμενος,

cundum, à Pholo centauro,
 Sileni ac Meliæ Nymphæ
 filio, hospitio excipitur. Hic
 hospiti tostas carnes eden-
 das apposuit. ipse verò
 crudis velsci maluit. Her-
 culi interim vinum poscen-
 ti, vereri se, inquit, commu-
 ne centaurorum dolium re-
 linere: at bono illum esse a-
 nimo Hercules iubet: ac i-
 pse dolium releuit. Neque
 ita multo post centauri,
 quòd vinum suboluisent,
 affuere lapidibus armati, &
 abietibus in Pholi antrum
 irruunt. E quibus An-
 chium & Agrium, quòd
 primi intrare spelzum ausi
 fuissent, Hercules accensis
 torribus percussos euerit:
 reliquos autem ad Maleam
 vsque sagittis persecutus
 est. Inde verò ad Chiro-
 nem confugere, qui à La-
 pithis eiectus è Pelio mon-
 te, ad Maleam habitauit. In
 hunc Hercules, cum circa
 delapso centauros sagittis
 impeteret, telum emisit,
 quod delatū per Elati bra-
 chiū in Chironis genu infi-
 gitur. Tum Hercules tristi-
 tia affectus accurrit, ac sagit-
 tā extrahit, datūq; à Chi-
 rone remedium vulneri im-
 posuit. Ille verò irreme-
 diabili vulnere sauciatus, in
 spelzum se recipit, quòd
 in eo vita excedere vellet:

καὶ μὴ θανάμφορος, ἐπεὶ τὸ ἀ-
θάνατος ἰὼ ἀνιδόντος ὃ Διὸς
Προμηθεΐ, πὺν αὐτ' αὐτὸ ἤρη-
σάμφορον ἀθάνατον, οὕτως ἀπέ-
θανε. οἱ λοιποὶ δὲ ἦν καὶ ταύ-
ρων φθόγισιν ἄλλος ἀμαχῶ.
καὶ πνερ μὲν παρεγγύοντο εἰς
ἄρος Μαλέαν. Εὐρυζίων δὲ,
εἰς Φολόω. Νέστος δὲ ὅππῃ
πελάμον Εὐρυίων. τοῖς δὲ λοι-
ποῖς ὑποδείξάμφορος Ποσειδῶν
εἰς Ἐλδυσίνα, ὅρος κατεκά-
λυψεν. ἐπαρελθὼν δὲ εἰς Φο-
λόω Ηρακλῆς, καὶ Φόλον
πληθύνοντα Πασάμφορος μετὰ
ἑἰς ἄλλων πολλῶν, ἐλκύσας [τῇ]
ὀκνηροῦ τὸ βέλος, ἐθαύμα-
ζεν εἰ τοῖς πηλικούπεις τὸ μι-
κρόν διεφθίρε. τῇ δὲ, τῆς χί-
ρος ἐλιδεύσας ἦλθεν ὅππῃ πὺν
πόδα, καὶ ὤρξατο ἡμα ἀπέ-
κτεινε αὐτὸν. θάλας δὲ Φό-
λον Ηρακλῆς, ὅππῃ πλὴν τῆ κα-
πορου γῆραν ὤρξατο γίνεσθαι. καὶ
διώξας αὐτ' ἐκ τῆς λεγμένης
μετὰ κραυγῆς εἰς χόνα πολ-
λὴν παρειμύον, ἐμβροχί-
σας τῇ ἐκίμῳσι εἰς Μυκῆνας.
Πέμπτον μὲν ἐπίταξεν αὐτῷ
ἄθλον, ὅππῃ Αὐγείου βοσκυμά-
των ὅτι ἡμέρα μὲν μόνον ὀκ-
φορῆσαι πλὴν ὄϊον. ἰὼ δὲ
Αὐγείας βασιλῆς Ἡλιδος

qui, cum per immortalita-
tem qua donatus erat, mi-
nime interire posset, tamen
Prometheo Iouis permis-
su, immortalitatem ade-
pto, Chironis loco, tandem
esse desijt. Cætera verò
Centaurorum multitudo, a-
lius aliò ex fuga sese recē-
perunt. Nec defuerunt qui
in Maleam montem con-
fugerint. Eurytion verò in
Pholoen: atqui Nessus ad
EVENUM amnem: reliquos
autem Neprunus excipiens
ad Eleusinem montem oc-
culuit. Porro Hercules ad
Pholoen regressus, ac Pho-
lum multis cum alijs mor-
tentem conspiciatus, cru-
ta de mortui corporis sa-
gitta, quo pacto tantostam
parua sagitta occidisset ad-
mirabatur. Hæc autem è
manu sua delapsa in illius
pedem decidit, atque actum
ipsum interemit. Igi-
tur Hercules Pholo humi
condito ad Apri venatio-
nem contendit, quem è fru-
teto quodam ingenti cum
clamore excitatū, per altam
niuem defessum, ac vincu-
lis præpeditum Mycenæ in-
uexit. Quintum deinde la-
borem imperavit, ut AV-
GEÆ pecoris finem vnius
diei curriculo exportaret.
At AVGEAS rex Elidis fuit:

ὥς μὲν ἄνεις ἄπον, πᾶς Ἡ-
 λίου· ὥς δὲ πνες, Προσδῶτος·
 ὥς δὲ ἔτιοι, Φόρβαντες. πολλὰ
 δὲ ἔχε βοσκημάτων ποιμένας.
 τότε πρὸς ἔλθον Ἡρακλῆς, ὃς
 ὠδολώσας πλὴν Ἐγρυθείως
 ὅππασιν, ἔφασκε μᾶν ἡμέ-
 ραν τὴν ὄνταν ὀκφορήσιν, εἰ δώ-
 σῃ τὴν δικάσιμον αὐτῷ τῷ βοσκη-
 μάτων. Ἀγχιὰς δὲ ἀπὸ τῶν ὕ-
 πῃ ἔπαι. μὲν τὸν Ἡρακλῆς
 τὸν Ἀγχιὰς τοῦ πατρὸς
 Φυλέα, πῶς αὐτῆς τὸ θυμὸν
 λιοι διέλει, ὃ τὸν Ἀλφειὸν πο-
 τμόν, ὃ τὸν Γηλειὸν συνέχευε
 ρέοντα παροχέτους, ἐπὶ γα-
 ρῃ, ὀκρεῖν δὲ ἄλλης ἔξ ὁδοῦ
 ποιήσας. μαδὸν δὲ Ἀγχιὰς
 ὅτι καὶ ὅππασιν Ἐγρυθείως
 τὸ ποτὸν ὅππασιν ἔλθαι, τὸν μ-
 αδὸν ἐκ ἀπὸ διδου. πρὸς ἔπει-
 ῃ ἔπειτο, ὃ μαδὸν ὑποχέου
 δώσῃ. καὶ κρίνεσθαι πρὸς τὸν
 τῷ ἔπαιμος ἔλεγον (1). καὶ δι-
 ζομένων δὲ τῶν δικαστῶν, κλη-
 θῆς ὁ Φυλῆς ὑπὸ Ἡρα-
 κλέους, τὸ πατρὸς καὶ μὲν τὸν
 ρησιν, εἰπὼν ὁμολογῆσαι μαδὸν
 δώσῃ αὐτῷ. ὀργισθεὶς δὲ Ἀγ-
 χιὰς πρὶν τῷ ἦσαν ἐκείνην, ὅτι
 τῶν Φυλέα, ὃ τὸν Ἡρακλῆα
 ἐκείνην ἔξ Ἡλιδος ἐκέλευσε.

sunt, qui illum Solis filium
 fuisse dicāt. Nec defunt qui
 Neptuni, & qui Phorbantis.
 Hūc multos pecorum gre-
 ges habuisse ferunt: ad quē
 cum Hercules adijisset, nulla
 de Eurysthei mandato men-
 tione facta, yna die finum
 omnē exportaturum se pol-
 licitus est, si decimam peco-
 ris vniuersi ipsi cōdonaret.
 10 AVgeas autē huic minime
 credulus, se illi tamē postu-
 lata cōcessurum promittit.
 Hercules inde antestatus
 Phyleum AVgeæ filium, sta-
 buli fundamentum euertit,
 15 Alpheūque & Poneum,
 flumina præterfluentia, per
 fossam deducta corrumpatq;
 immisit: ita vt, per alienum
 à priore alueū defluerēt, ef-
 fecerit. AVgeas, vbi de EV-
 20 rysthei imperio confectum
 fuisse accepit, non modò
 mercedem pactam non per-
 soluebat, sed etiam quicquā
 se promississe negabat: eique
 de re iudicum sententiæ se
 25 staturū esse dictitabat. Con-
 fidentibus itaque iudici-
 bus, Phyleus ab Hercule ci-
 tatus, in patrem testimo-
 nium dixit, quod isce mer-
 cedem Hérculi se daturum
 30 pactus fuerit. proinde AV-
 geas ira inflammatus an-
 tē quā iudicum suffra-
 gijs sententia ferretur, vti
 & Phyleus & Hercules ab Elide facerent, imperauit.

Φυλάξ, μὲν οὖν ἐς Δουλίχιον
ἦλθε, καὶ κατῴκη. Ἡρα-
κλῆς δ' εἰς Ἀλεον, ὅθι Δε-
ξαμένηον ἦκε, καὶ κατῴκη. Ἐ-
κατάλαβε τῷ μύλλοντι δὲ ἀ-
τάγκῃ μνησθῆναι Εὐρυτίωνι
Κυταύρῳ Μνησιμάχῳ δ' ὀυ-
ρατίεσσι. ὅφ' οὐ ᾤχεσθαι κληθεὶς
βοηθεῖν, ἐλθόντα ὅππ' ἔνυμ-
φῳ Εὐρυτίῳ ἀπέκτενεν. 10
Εὐρυτίης δὲ, ἔδῃ τῷ πρὸς αὐτῷ
δωδεκα ὥρας ἐδίξατο ἄθλον,
λέγων ἐπὶ μισθῷ παραχέιναι.

ἔκτον ἐπέταξεν ἄθλον αὐτῷ
τῷ Στυμφαλίδας ὄρνιθας 15
ἐκδιώξαι. ἦν δ' ὁ Στυμφάλει
πόλις τῇ Ἀρκადίᾳ, Στυμφαλὶς
λεγομένη λίμνη, πολλῇ σιωπε-
φῆς ὕλη. ἐς ταύτην ὄρνιθες συνέ-
φυγον παλαιοί, καὶ ἀπὸ τῆς λύκῃ 20
ἀρπαγῇ διδοικῆσαι αἰμυχα-
νῶντος ἔνι Ἡρακλείῳ πῶς ἐκ
τῆς ὕλης τὰς ὄρνιθας ἐκβάλλει,
χαλκῶν κρόταλα δίδωσιν αὐ-
τῷ. Ἀθηναῖος δ' ἔφη Ἡφαιστῷ λα- 25
βῆσαι ταῦτα κρύων ὑπόπτους ὀ-
ρνιθας τῇ λίμνῃ περικειμέναι, τὰς
ὄρνιθας ἐφόβει. αἱ δ', ὅτι δού-
πον οὐχ' ὑποδίδουσαι, μετὰ
δίκας ἀνίσταντο. Ἐ τῷ πρὸς τῷ 30
πρὸς Ἡρακλῆς ἐπέβησιν αὐ-
ταίς. ἔβδουμον ἐπέταξεν ἄθλον
τῷ Κρήτα ἀγαγὼν ταύρον.

Phyleus itaque Dulichium
commigrauit. Hercules au-
tem Olenum ad Dexamene-
num abiit, atque ibidem
habitaui. Vbi illum neces-
sitate compulsus, Eurytio-
ni Cetauro Mneshimachen
filiam uxorem dare depre-
hendit, à quo, ut sibi opem
ferret, exoratus Hercules,
Eurytionem, qui ad spon-
sam ducendam venerat, ob-
truncauit. sed Eurystheus
neque id, inter duodecim,
certamē admisit: quippe qui
mercede hoc fecisse asserē-
bat. Sextum ei laborem, ut
15 Stymphalidas aues fugaret,
iniunxit. Erat autē ad Scym-
phalum Arcadiæ urbem
Stymphalis palus multis cō-
tectis, atque vmbrosis arbo-
ribus addensata. quare in
hanc magna auium multi-
tudo, luporum vim perti-
mescentes ex fuga se se re-
cipiebant. Herculi itaque,
quanam ratione aucis ἐ syl-
ua dispelleret, ambigenti:
25 Pallas enea crepitacula Vol-
cani munere accepta dedit.
Hæc ille quassans sub mon-
te quodam paludem proxi-
mo aues territabat. Quæ so-
nitum minime sustinentes
præ metu subuolabāt: eum-
que in modum Hercules i-
psas sagittis impetiuit. Septi-
mum inde laborem Cretensis
Tauri abducendi imposuit.

τῶν ἀναιδέων μὲν ἴ) φασι
 πὺν ἀπαρβύσαντα Εὐρώ-
 πην Διὶ ἑνὶ δὲ πὺν ὑπὸ Πο-
 σιδῶνος αἰαδόμενα ἐκ θα-
 λάσσης, ὅπ' ἀπαρβύσεν Ἰου-
 δῶνι Μίνως ἐπὶ τῷ φανερῶν
 τῆς θαλάσσης. Ἐφασι θαλάσ-
 μιον αὐτὸν εἶ τῶρον τὸ κάλλος,
 τῶρον μὲν εἰς τὴν βουκολίαν ἀπο-
 πέμπειν, θύσκει δ' ἄλλοι Γοσ-
 δῶνι. ἐφ' οἷς ὀργαζόμενα πὺν
 θύον ἀγριώσαν πὺν τῶρον. ὅπ' ἵ-
 δῶν Ὀδυσσεύς εἰς Κρή-
 τιν Ἡρακλῆς, ἐπιδὴ λαβὼν
 ἀξιοῦν * Μίνως ἐπὶ αὐτῷ
 λαμβάειν ἀγριώσαντα, ἔ-
 λαβὼν πρὸς Εὐρυδία ἀγα-
 γόμενος ἰδὲ ἔτι καὶ τὸ λοι-
 πὸν ἵστανται αὐτὸν. ὁ δὲ πρῶ-
 τος Σπάρτην τὴν καὶ Ἀρκα-
 δίαν ἄπασαν, καὶ ἀγὰρ πὺν
 Ἰθμόν, εἰς Μαραθῶνα τῆς
 Ἀθηνῆς ἀφικόμενος, τὴν ἐγχο-
 εῖον διελευμένον. Ὀγδοὺς
 ἄθλον ἐπὶ τῷ αὐτῷ ταύρῳ Διο-
 μέδης τὸν Θρακὸς ἵππος εἰς
 Μυκῆνας ἀγόμενος. ὡς δὲ οὗ-
 τος ἦτορ καὶ Κυρήνης βα-
 σίλει Βιστόνῳ ἱππὸς Θρακί-
 καὶ μαχημώτατος. εἶχε δὲ αἰ-
 θρωπώτατος ἵππος. πλεό-
 στες οὖν μετὰ τῷ ἱπποσώ-
 πωτι δρόμῳ, βαστάμενος τὴν

Hunc Acusilaus quidem es-
 se refert, qui Eviropam ad
 Iovem tulit. Nonnulli verò
 à Neptune è mari submis-
 sum, quo tempore Minos
 id se Neptune immolatu-
 rum dixit, quod è mari ap-
 paruisset. Atque, aiunt con-
 spicatum ipsum Tauri for-
 mam, ac specimen, tunc, pla-
 nè hunc inter armenta di-
 misisse, pro quo alium Ne-
 ptuno sacrificasse : quibus
 in rebus iratum numen tau-
 ro feritatem immisisse. in
 hunc igitur Hercules pro-
 fectus in Cretam, quoniam
 capere volenti * Minos in-
 quit, Vbi expugnarit, sibi
 caperet. Post, vbi illum se-
 pit, EVrysthéo translatus
 ostendit. Cetera verò sacrâ,
 numinîq; dedicatum abire
 permisit. Hic Spartêque, &
 Arcadia vniuersa peragrata,
 Isthmum traiecit, ac in Ma-
 rathonem Atticæ terræ pro-
 fectus, incolas pessimè ha-
 bebat. Octauum certamen
 Diomedis Thracis equas
 Mycenæ abigendi fuit. Is
 Martis & Cyrenes filius, Bi-
 stonum Thracij generis, ac
 pugnacissimi, rex fuit. cui
 tum equæ erât, quas morta-
 lium corporibus pascebat.
 Ad quem cum Hercules vo-
 lonum multitudine stipatus
 nauigasset, perdomitis qui

ὅππῃ ταῖς φάταις ἦν ἵππων
 ὑπάρχοντας, ἥ γάρ ῥα ὅππῃ πῶ
 θαλάσσης. ἦν δὲ Βιστονίω σὺν
 ὅπλοις ὅππῃ Κοινοῦτων, καὶ ἡ
 ἵπποις παρέδωκεν Ἀβδῆρων φυ
 λάσσειν. ὅππῃ δὲ ἡ Ἡέρμου
 παῖς Λοκρὸς ἐξ Ὀπουντος, Ἡ-
 ερακλείους ἐρώμενος· ὃν αἱ ἵπ-
 ποι δὲ φθάναν ὅππῃ πασιμα-
 ναι. πρὸς δὲ τοῖς Βιστονας δὲ
 γυνισάμενος, ἐξ Διομήδην ἀ-
 πακλίνας, τοῖς λοιποῖς ἡνίκα
 ζε φθάναν. ἐκείνας πόλιν Ἀβ-
 δηρον, πρὸς τὴν ἑσπέρην τῆς δὲ
 φθαρῆτις Ἀβδῆρων, τοῖς ἵπποις
 κομίσας Ἐγρυπτοῖ ἐδωκε. με-
 γέτερος δὲ αὐταῖς Ἐγρυπτοῖς, εἰς
 τὸ λεγόμενον ὄρος Ὀλυμπον.
 ἐλθούσας, πρὸς τῇ θηρίων ἀπώ-
 λοντο. εἰς τὴν ἀθλον Ἡρακλεῖ
 ἐπέταξε, ζωστῆρα κομίσαι τὸν
 ἱσπολύτης. αὐτὴ δὲ ἐβασί-
 λευεν Ἀμαζόνων, αἱ κατέρκυν
 πρὸς τῇ Θερμοδόντι πεταμόν,
 ἔθνος μέγα καὶ πόλεμον.
 ἥσκειον γὰρ αἰδρίαι. καὶ εἰπο
 μηχανίσαν γυνήσταν, τὰ θήλα
 ἔφερον· καὶ τοῖς ἰσπολύτοις μα-
 ντοῖς ἐξέθλιβον, ἵνα μὴ κωλύ-
 ων ἀκοντίζαν· ποῖς δὲ ἀρίστεροι
 εἴωσι, ἵνα βέβοιεν. εἶχε δὲ ἵππ-
 λυτὴ τὸ Ἄρεος ζωστῆρα, σύμβο-
 λον τῆς περὶ τὴν ἀπασάν.

equarū præsepibus præerat,
 eas ad mare abegit. Inter
 hæc, Bistonibus sumptis ar-
 mis ad opem ferendā accur-
 rentibus, equas Abdero cu-
 stodiendas cōmisit. Hic au-
 tē Erimi fuisse filius dicitur,
 genere Locrus, ab Opunte,
 Herculis amafius, quē equæ
 discerptum interemerunt.
 Hercules deuictis Bistoni-
 bus, atq; occiso Diomede,
 reliquos in fugā abire com-
 pulit. Inde Abdera vrbe, ad
 Abderi perempti sepulchrū
 condita, abactas equas EV-
 rystheo tradidit. Quē postea
 ab EVrystheo sūt in Olym-
 pum montē transmissæ: eō
 cum peruenissent, a feris di-
 laniatæ sunt. Nonius labor
 est, quo Hippolytæ cingulū
 ad se ferri iussit EVrystheus.
 Hæc erat Amazonum re-
 gina: quæ circa Thermo-
 dontem amnem habitabāt.
 hæc gens erat bello gerēdo
 præstantissima, quippe quæ
 viriliter fortitudinem exer-
 cebant: ac siquādo viris ad-
 misitæ pepererint, partus for-
 mineos educabant. Dex-
 tras ad hæc mamas, ne iacu-
 lis emittendis impedimēto
 forent, in nihilū redigebāt:
 læuas autē alēdi filiorū gra-
 tia succrescere patiebantur.
 Cæterum Hippolyte Martis
 baltheū, argumēto, vt omni-
 bus alijs præesset, habebat.

Ad hoc

καὶ ὁ ἄρ' ἑσθ' ἡμετέρας ὡς αὐτὴν
 Ἰππολύτης, ἐξ ἑνὸς ἦτοι χά-
 ει πυθομένης, καὶ δώσιν τὴν
 ζωήν, ὑπάρχουμένης, Ἡρα
 μὲν γὰρ ἡμαζόνων εἰκαδὴς
 σὺν πλῆθος ἐπαφίσα, λέγου-
 σα, Τὴν βασιλίδι ἀρπά-
 ζουσιν οἱ περσεὶ δότις ξένοι.
 αἱ δὲ, μὴ ὅπλων ὅτι τῶν αὐτῶν
 κατὰ τοὺς σὺν ἵπποις. ὡς δὲ
 εἶδεν αὐτὰς καὶ τοπλισμένας
 Ἡρακλῆς, νομίσεις ἐκ δόλου
 τὴν γυναικα, τῶν μὲν Ἰππο-
 λυτίῳ κτείναι, τὴν ζωήν α-
 φαιρῆσαι· περὶ δὲ ταῖς λοιπαῖς
 ἀφρονισμένους, ἀποπλεῖ καὶ
 περὶ τῆς Τροίης. συνεβεβήκει
 δὲ τὴν καὶ μὴν Ἀπόλλωνος
 καὶ Ποσειδῶνος, ἀτυχεῖν τῶν
 πόλιν. Ἀπόλλων γὰρ καὶ Πο-
 σιδῶν τῶν Λαομέδοντος ὕ-
 βρειν πιεράσαι δόλοντες, εἰκα-
 δόντες αἰθρώποις, ὑπάρχει
 ὅτι μὴ μὴ τελεῖν τὴν Πέργα-
 μον. τοῖς δὲ τελεῖσας, τὴν μι-
 δὴν οὐκ ἀπιδίδου. ἀλλὰ τὸν
 Ἀπόλλων μὲν, λοιμὸν ἐπιμ-
 ψαν· Ποσειδῶν δὲ, κῆτος αἰ-
 ναφερόμενον ὑπὸ πλημμυεί-
 δος, ὃ τὸν ἐν τῇ πεδίῳ σιμῆρ-
 παζειν αἰθρώποις. χρησμῶν δὲ
 λεγόντων ἀπαμαρτύνεισθαι.

ὅτι συμφορῶν, ἐὰν περὶ τὴν Λαομέδων Ἡσίων τῶν θυγατέρων

ad eumque profecta Hip-
 polyte, atque eius aduentus
 causam percunctata, & zo-
 nam se daturam promitten-
 te: Iuno, sumpta Amazo-
 num vnus forma, multitu-
 dinem adit: nuncians Regi-
 nam ab aduectis hospitibus
 rapi. Tum illæ captis ar-
 mis in nauem, equo vectæ
 decurrunt. Hercules, vt ar-
 matas Amazonum copias
 prospexit, arbitratus, id iam
 non sine dolo fieri, Hippo-
 lytem necat, & zonam au-
 fert: ad hæc reliquis deu-
 ctis, renaugat, & Troiam
 appellit. Tum forte accidit,
 per Apollinis & Neptuni i-
 ram, vt ciuitas infelicitè a-
 geret. Quoniã Apollo Ne-
 ptunúsq; Laomedontis in-
 iuriam vlcisci volētes, mor-
 talibus assimilati, ac veluti
 mercenarij, Pergama se edi-
 ficaturos paciscuntur: qui-
 bus cū opere absoluto con-
 stitutam mercedē Laome-
 don minime solueret, tum
 Apollo pestem, ac Neptunus
 cum inundatione cetum
 immisit: quod, quicquid,
 mortaliū in campis offen-
 dit, corripiebat. cum verò
 ex oraculis, malorum finem
 tū demū fore diceretur, cū
 Laomedon Hesionē filiam

ἦν ἡ γὰρ ἀδελφὴ καλεῖται. τὸν
 πλεῖστον κατὰ κεῖ Γηρυόνης Χρυ-
 σόχορος, ὃς Καλλιρόνης τῆς Ὠ-
 κειανῆς, βίβλιν ἔχων ἀνδρῶν συμ-
 φωνῆς σῶμα, σιωπῇ κείμενος εἰς τὴν
 15 καὶ πλεῖστον γαστέρα, ἐχέμενον τὴν εἰς
 ἡρῆς ἀπὸ λαγόνων τὴν ὁ μνη-
 ραῖν. εἶχε δὲ φοινικὰς βόας ὧν
 ἑὺ βουκόλος Ἐτρυλίων· φύ-
 λαξ δὲ Ὀρδρος ὁ κούρσι, διαίφα-
 λος δὲ Εχιδνῆς καὶ Τυφῶνος
 μεγημιδῆος. πορθυέμενος οὐδὲν
 ὅτι τὰς Γηρυόνης βόας εἰς τῆς
 Ἐτρώπης, ἀγρία πολλὰ παρῆ-
 γαν, Λιβύῃ ἐπιβάντε, καὶ παρ-
 εχθρῶν Ταρτηγῶν, ἔσπον σπ-
 μεῖα τῆς πορείας ὅτι τῶν ὄρων
 Ἐτρώπης ὁ Λιβύης, αἰπὸν ἔ-
 χων δύο σήλας. θηρμαῖ εἰδὼς
 δὲ ὑπὸ ἡλίου κατὰ πλεῖστον πα-
 ρέειν τὸν πῆχον ὅτι τὸν θεὸν ἀνέ-
 τεινεν, ὁ δὲ πλεῖστον ἀνδρείαν αὐτῷ
 θηρμαῖ στας, χρύσειον ἔδωκε δέ-
 πας, ἐπὶ ᾧ τὸν Ὠκεανὸν διεισφα-
 σισκὼν ὄρεα ἤλυθ' ἄνθρωπος εἰς Ἐρύ-
 θραν, ἐν ᾧ ὄρεα Ἄρβαρι αὐλίζε-
 ται, αἰδωμένος δὲ ὁ κύων ἐπὶ
 αὐτὸν ὤρμα. ὁ δὲ καὶ τὸν πλεῖστον
 παρὰ τὴν πείαν. ὁ πλεῖστον βουκόλος
 Ἐτρυλίων ταῦ καὶ βουκόλοι
 ταῦ ἀπὸ τῆς Μεροΐδος δὲ ἐ-
 κείνης Ἄδ' ὁ βόας βόσκων, Γη-
 ρυόνη τὸν μεγάλους ἀπὸ γαίαν.

quam nūc Gadiram nōmi-
 nāt. Hanc Geryones Chry-
 saoris, & Callirrhoes, quæ fi-
 lia erat Oceani, habitabat. Is
 erat trium hominum cor-
 pore præditus, in corpore
 5 ut in unum vētre tenus coi-
 ret, & ab ilibus, femoribusq;
 in trium rursus partes diui-
 sum esse videretur. Adhæc il-
 le punicæ boues erāt, quib;
 10 bubulcū EVrytionē præcess-
 voluerat. his Orthrus autē
 canis biceps ex Echidna &
 Typhone genitus, custos
 præerat Concedēsigitur ad
 Geryonæ boues, per EVro-
 15 pam, mōstra inter eundam
 multa prætergressus, in Li-
 byam traiecit: atq; cum per
 Tartessum iter fecisset, iti-
 neris sui monumēta in EV-
 rope ac Libyæ finibus oppo-
 20 sitas inter se columnas duas
 constituit. Ast, vbi in itinere
 solis radijs calfieret, arcum
 in deum ipsum insēdere nō
 erubuit. Hic verō hominis
 vires admiratus, Hērculem
 25 aureo poculo donavit, quo
 Oceanū traiecit, & Hērcleā
 aduectus in Ἀρβαρι mōte
 pernoctavit. Id sentiens ca-
 nis in eum prorumpit. Hūc
 heros clava percussit, nec
 30 nō EVrytionē bubulcū, canis
 suppetias atq; opem ferē-
 tem, occidit. Inter hæc Me-
 nœtius Plutonis boū pastor
 tē omnē Geryonē nūciauit.

δ δὲ, καταλαβὼν Ἡρακλῆα
 πρὸς πλοῦτον Ἀντιμουῖτα παῖ
 βόας ἀπάγοντα, συνησάιδρος
 μάχῃ, καὶ πῆδῳ τοῖς ἀπὶ τα-
 νεν. Ἡρακλῆς ἐν θήδεος παῖ
 βόας εἰς τὸ δέπας, καὶ δα-
 πλῦσας εἰς Τάρτησόν, ἡλίκ
 παλιν ἀπὸ δαματὸ δέπας. διελ-
 θὼν δὲ Ἀβδηρῶν, εἰς Διόλυον
 ἦλθεν, ἐν ᾧ τὰς βόας ἀφροῦν
 τὸ Διόλυον τὴ καὶ Διόρυκος
 οἱ Ποσειδῶνος υἱοί, οἷς κτεί-
 ναι δὲ Τυρρηνίας ἔην. Διὰ
 Πηγίου δὲ εἰς ἀπὸρρήγῃ τῶ-
 ρος, καὶ παχέως εἰς πλὴν θά-
 λασσαν ἐμπέσῃ, καὶ δια-
 πλῶσάιδρος εἰς Σικελίαν, ὅ
 πλὴν πᾶσιον χώρῃ διελθὼν,
 πλὴν αὖτ' ὁκείνου κληθῆται Ἰ-
 ταλίαν. Τυρρῖνοι γὰρ Ἰτα-
 λὸν πῶν ταύρων ἐκάλεσαν ἦλ-
 θεν εἰς πεδὸν Ἑρῦκος, ὅς ἐβα-
 σίλθει Ἑρῦκῶν. Ἑρῦξ δὲ
 πλὴν Ποσειδῶνος παῖς, ὅς πῶ
 τῶρον πᾶς ἰδίᾳς συγκατέ-
 μιξεν ἀγέλαις. πρὸς θήδεος ἐν
 τὰς βόας Ἡρακλῆς Ἡφαίστω,
 ὅτι τ' αὖτ' ἔζησεν ὑπὸ μά-
 χῃ, ὅς αὖτ' ἔζησεν ὑπὸ μά-
 χῃ, ἀπὸ τῆς, ὅς ἀγόντες οὐ
 δύνανται. ἡ μὲν παλαιὰς αὖτ' πε-
 ρεῖσθαι, τοῖς ἀπὸ θήδεος
 καὶ πλὴν παλιν, ἀπὸ τῆς.

Hic Herculem ad Anthemumque fluuium boues abi-
 gentem nactus, commissa
 pugna, sagitta perfoßus in-
 terijt. Hercules autem im-
 positis poculo bobus, Tar-
 tellum tranauit vbi Soli po-
 culum reddidit: transgres-
 sus inde Abderam, in Li-
 byam peruenit: in qua Ale-
 xion ac Dercynus Neptuni
 filij boues abigere solebant
 quibus peremptis, cum per
 Tyrreniam iter haberet,
 taurorum vnus ab Rhegio
 aufugit, atque in fretum re-
 pentē delapsus in Siciliam
 tranauit: æ vicinæ terra per-
 cursa, quæ ab ab illo Italia
 fuit appellata) nam Tyrre-
 ni, quem Latini taurum vo-
 carunt, (ἰταλὸν dixerunt) in
 Erycis campos se contra-
 lit. Is Erycins in Sicilia
 patre, regnabat, ex Neptune
 natus, qui hunc ipsum tau-
 rum suis armentis aggre-
 gauit. Commendaris itaque
 bobus Volcano, Hercules
 taurum quæsiturus proco-
 mit: quom, cum inuenerit
 inter Erycis armenta: ab eo
 terproscit. Tum is, nisi
 ipsum palestra superarit, tau-
 rum se redditurum esse ne-
 gabat. Hercules semel atq;
 iterum, et tertio absque victoria
 Erycem iustando peremit.

καὶ τὸν ταῦρον λαβὼν, μετὰ
 τοῦ ἄλλων ἐπὶ τὸν Ἴονιον ἡ-
 λαυσε πόμπην. ὡς δὲ ἦλθεν ἐπὶ
 τοῖς μυχοῖς τοῦ πόμπου, ταῖς βυ-
 σσὶν οἶστρον ἐπέβαλεν ἡ Ἥρα· ὅ-
 ρηζόνται κατὰ τὰς Θράκας ὑ-
 πέραιας. οἱ δὲ διωξάς, ταὶ μὲν
 συλλαβὼν ἐπὶ τὸν Ἑλλάσποντον
 ἦλθον· αἱ δὲ ἀπολειφθεῖσαι, τὸ
 κοιτὸν ἦσαν ἀγέλαι. μόλις δὲ
 ἐπὶ βοῶν συλλαγουσὴν Στρυ-
 μόνᾳ μεμψάμενος τὸ ποταμὸν,
 παλαὶ τὸ ρεῖθρον πλωτὸν, ὃν
 ἐμπλήσας πέτραις, ἀπλώτην
 ἐποίησεν. καὶ τὰς βοὰς Εὐρυ-
 στῆ κομίσας δίδωκε. οἱ δὲ αὖ-
 τὰς καπέδυσεν Ἥρα. πλε-
 ούντων δὲ τοῦ ἀθλοῦ ἐνὶ μνη-
 νίᾳ καὶ ἔπειν, οκτὼ, μὴ πρὸς
 δεξάμενος Εὐρυστῆς τόν τε τοῦ
 Αὐγείου βοσκημάτων, καὶ
 τὸν τῆς Ἰδρας, οἷδεκα τὸν ἐπι-
 ταξεν ἄθλον παρ' Ἑσπερίων
 χεύσασθαι μῆλα κομίζειν. ταῦτα
 δὲ ἰὼν, οὐχ, ὥς ἔλεγεσθαι, ἐν
 Λιβύᾳ, ἀλλ' ἐπὶ τῇ Ἑλλάδι
 ἐν Ἰσθμῷ βορβορίῳ· ἃ Διὶ γήμαν-
 τι Ἥρα ἐδώρησατο. ἐφύλασσε
 δὲ αὐτὰ δράκων ἀθάνατος,
 Τυφώνας καὶ Ἰχθυόνης, κε-
 φαλαὶ ἔχον ἑκατὸν. ἐχέτη
 δὲ φωναῖς πανδίας, καὶ ποι-
 κίλλας μετὰ τούτου δὲ ἔσαν

Et taurum receptum cum
 alijs in Ionium mare per-
 duxit. Qui simulac in ponti
 recessus penetrauit, bobus
 asilum Iuno iniecit : quo
 perciti ad Thraciæ monta-
 na dissipantur. Hic insecu-
 tus, bouum partem colle-
 ctam ad Hellespörtum com-
 pulit. Quæ verò reliquæ
 fuerunt, cætera feræ, atque
 agrestes cuasērunt. Hercu-
 les tandem ægre collectis
 bobus, Strymonem, vt olim
 nauigabile flumē, accusans,
 oppletum lapidibus, in na-
 uigabilem effecit: ac tradu-
 citas boues Eurystheo dedit,
 quas ille postea Iunoni im-
 molauit. Confectis autem
 hisce certaminibus, intra v-
 nius mensis annorumque
 octo curriculum: Eurystheus
 AVgeæ pecoris, & Hydræ
 laboribus minime admis-
 sis, vndecimam Herculi æ-
 rumnā imposuit, vt ab He-
 sperijs aurea mala reporta-
 ret. Hæc verò non, vt quo-
 rundā est sententiā, in Libya
 erant, sed in Hyperboreo-
 rum Atlante, quæ Iuno suis
 in nuptijs Ioui muneri de-
 dit. Ea draco immortalis,
 Typhonis & Echidnæ [fi-
 lius] centiceps asseruabat.
 Hic varijs etiam omnium-
 que generum vocibus ute-
 batur: cum quo & Hæcero-

εἶδες ἐφύλασθαι, Αἴγλη, Ἐ-
 ρυθία, Ἐρία, Ἀρεθούα. πορδύ-
 μος ὅτι ποταμὸν ἔχον-
 τον ἦκε. Κύκνος δὲ Ἄρεος καὶ
 Πυρήνης, εἰς μονομαχίαν αὐ-
 τὴν παρεκαλεῖτο. Ἄρεος ὃ πῶτον
 ἐκδιποῦντος, καὶ σωισάντος
 μονομαχίαν, βληθεὶς κεραυνὸς
 μέσσην ἀμφοτέρων, ἰσχυρεῖ τι-
 μάχην. βαδίζων δὲ δι' Ἰλ-
 λυρίων, καὶ ἀπύδων ὅτι πο-
 τὰμὸν Ἡερδανόν, ἦκε πρὸς
 Νύμφας Διὸς καὶ Θέμιδος αὐ-
 τὰς μελύνουσιν αὐτῷ Νηρέα.
 συλλαβὴν ὃ αὐτὸν κοιμαῖον, καὶ
 ἔκ πατρίδας ἐν ἀλλήλοισιν ἀμορ-
 φὰς, ἔδωκε. ἔκ τιν' ἔλυσσε, πρὶν
 ἢ μαθεῖν παρ' αὐτῶ ποδ' τυγ-
 χαίσειεν τὰ μῆλα, καὶ αἱ ἑσπερί-
 δες, μαθὼν ὃ Διόνην διεξήλ-
 τούτης ἐβασίλευε παῖς Ποσει-
 δῶνος Ἀνταῖος, ὃς τοῖς ξένοις
 αἰαγάζων παλαίειν, ἀνέ-
 ρει. τούτῳ δὲ παλαίειν αἰαγ-
 καζοῖντος Ἡρακλῆς, ἀεθ-
 ῖμος ἔγκλειστος μετώρον ὁλί-
 φας, ἀπέκτεινε. φάοντα γο-
 ῆς, ἰσχυρότατον συνέβη γίνε-
 σθαι. διὸ καὶ Γῆς ἑνὶς ἐφασκε
 ἔπιν (ἦ) παῖτα. μετὰ Διόνην ὃ
 Αἴγλην ἔξῃ. τούτης ἐβασί-
 λευε Βούρις Ποσειδῶνος παῖς,
 καὶ Λισσανάσσης ἡ Ἐπάρου.

rides, Ægle, Erythia, Vesta,
 & Arethusa, simul custodie-
 bant. Hercules itaque, cum
 ad Echedorum amnem per-
 uenisset, à Cygno Martis
 & Pyrenes filio, ad singu-
 lare certamen prouocatur.
 Hūc autem dum Mars tue-
 tur, & pugnam committit:
 demissum ē cœlo fulmen
 inter utrosque medium di-
 10 remit. Her deinde per Illy-
 rios faciens, & properans
 ad Eridanum amnem, Nym-
 phas Iouis & Themidis fi-
 lias adiit. Hæ ipsi Nereum
 indicant: comprehensum-
 que ipsum dormientem, &
 que omnigenas formas al-
 ternantem deuinxit: neque
 illum prius, quàm ab eo ubi
 iam malā illa, & Hesperides
 essent, edocuiſſet, abire per-
 20 misit. Quod ubi didicit, Li-
 byam percurrit. Huic Aq-
 uatus, Neptuni filius, præ-
 rat, qui peregrinos secum
 palæstra dimicare compel-
 lens, occidebatur. At Her-
 cules cum eo luctari cog-
 ctus, sublimem illum à tex-
 ra vlnis elisum interemit.
 nam si terram contigisset,
 is robustissimus euadebat
 quapropter hunc terra fa-
 30 lum nonnulli esse dixerunt.
 Inde à Libya, Ægyptum
 peragrauit, in qua Búris
 ex Neptuno ac Lysianassa
 Epaphiæ natus, regnabat.

ἔπειτα ξένους ἔθεν ὅτι βω-
 μῶ Διός, κατὰ πλόζον ὄντα
 20 ἔπειτα ἀφορία τῶ Αἰγυπτιῶν
 παύλας. Θρασύς δ' ἔλ-
 -θ' ὅτι οὐ Κύνου, μαίης τῶ
 ὀπτιμῶν, ἔπειτα ἀφορία
 παύλας, ἐπὶ ξένον αἶδρα τῶ
 Αἰγυπτιῶν κατ' ἔπος. Βού-
 -μελες δ' αὖτις φασὶν ἐπὶ
 -ξας πῖν μαίης, πρὶν καὶ ὀ-
 -πας ξένους ἔδραζε. συληθῆς
 30 καὶ Ἡρακλῆς, τῆς βω-
 -μῆς φασὶν ἔπειτα πρὶν
 διαρῆξας, πῖν Βούμελες, καὶ
 τὸν ὀπτιμῶν παύλα Αἰγυπτιῶν
 40 μαίης ἀπὸ τῆς, καὶ πρὶν κα-
 -ρυκα Χάλβω. διεξίαν δ'
 Ἀσίας Ἐφρωφράς Ροδίων
 ἀμφοτέρωθεν. καὶ Βοηλα-
 -του ἔπειτα λύσας πρὶν ἔπειτα
 50 ἔπειτα ὅτι τῆς ἀμαξίας, ἀ-
 -μαξίας δ' αὖτις. ὁ δ' ὀπτιμῶν
 φασὶν ἔπειτα μὴ διαρῆξας
 60 καὶ, ὅτι πρὶν ἔπειτα κατ-
 -ἔπειτα. διὸ δ' αὖτις πρὶν δ' αὖ-
 -σιν Ἡρακλῆς, μὴ κατὰ
 τὸν φασὶν ὀπτιμῶν. παύλα δ' Ἀ-
 -ραβίαν Ἡμαθίαν κτλ.
 70 παύλα Τίχων. ὁ δ' αὖτις Ἀ-
 -μαξίας φασὶν, ἐπὶ δ' ἔπειτα
 80 λύσας κατὰ πρὶν. ὁ δ' αὖτις
 κατὰ λαμβάνει, ὁ δ' αὖτις
 90 ὅτι τῶ ὀπτιμῶν τῶ ἀμφοτέρω

Hic ad Iouis aram hospites
 oraculo quodam monitus
 immolabat: annos enim
 nouem Ægyptus agrorum
 sterilitate laborauit. Inter
 hæc Thraſius vaticinandi
 peritus, ἐ Cyprio aduenit, qui
 hanc annonæ caritatem de-
 ſituram eſſe pronuntiauit, ſi
 virum hospitem, quot quot
 annis Ioui maſtarine. Tum
 10 Buſiris vate illo prius im-
 molato, aduenientes dein-
 ceptus iugulabat. Compre-
 henſus itaque & Hercules
 etiam ad aras trahebatur, at
 diſruptis vinculis, Buſirin-
 que, & eius filium Iphida-
 mantem, & Chalbē Cerycē
 necauit. Poſt hæc Aſia per-
 curſa, in Thermydras Rho-
 diorum portum appulit: &
 bubulci cuiuſpiam alterum
 de plauſtro ſolutū taurum,
 ac maſtarū comedit. Tum
 bubuleus, vbi nullam ſibi
 auxiliij copiam, neque ſpem
 refulgere videt, quodam in
 monte conſiſtens execrari
 25 cepit. Quocirca & nunc
 etiam, cum faciunt Herculi
 ſacrū, cum execrationibus
 id peragunt. Hinc Hercules
 in Arabiam peruasit, vbi
 Emathionem Tithoni fi-
 30 lium necat, & factus per Li-
 byam itinere, ad optimum
 viſque mare nauigabat: v-
 bi ſcypho ſumpto in obie-
 ctam continendam traiecit:

καταβύθῳ πῦρ ὅππῃ τῷ Καυκά-
σου πῦρ ἐδίδοντο τῷ τῷ Προμη-
θεῶς ἥπαρ αἰετ' ὄντα· Εἰδὼν δὲ
καὶ Τυφῶντος· ὅς ἐστι πῦρ Προ-
μηθεῖα δέ λυσεν δεσμὸν ἐλόμε-
νος τῇ τῇ ἐλαίᾳ. καὶ παρέχε-
ται Διὶ Χείρωνι. θνήσκειν, ἀ-
θάνατον αὐτὸν ὑπὲρ θελοῦντα.
ὥς δὲ ἦκεν εἰς Ὑπερβορέους
πρὸς Ἀτλαντα, ὑποθένης
Προμηθεῶς τῷ Ἡρακλεῖ αὐ-
τὸν ὅππῃ τὰ μῦθα μὴ πορβύσας·
διδάξαι μὲν δὲ Ἀτλαντος τῇ
πόλει, ἀποστελεῖν οὐκ εἶναι. πε-
σσεῖς δὲ, διεδέξατο. Ἀτλας δὲ
δρεψάμενος παρ' Ἑσπερίδων
τρία μῦθα, ἦκε πρὸς Ἡρα-
κλέα. ἔκ μὴ βουλόμενος πῦρ
πόλον ἔχειν, ἔσπῃραν ὅππῃ τῇ
κεφαλῇς θέλων ποιήσασθαι·
τὸ παλιν ἔσπῃραν Ἀτλας ὅππῃ γῆς
καταβύθῳ τὰ μῦθα, πῦρ πόλον
διδέξατο. ἔσπῃρας ἀετὸς ἐλόμε-
νος αὐτὰ, Ἡρακλῆς ἀπῆλλα-
το. ἔνιοι δὲ φασὶν, οὐ κατὰ
Ἀτλαντος αὐτὰ λαβεῖν, ἀλλὰ
αὐτὸν δρεψάσας τὰ μῦθα κτεί-
ναι πῦρ πῦρ φρουρῶν ὅφιν· κα-
μύσας δὲ τὰ μῦθα Ἑρμῇ ἐ-
δωκεν· ὅς τῃ λαβὼν, Ἡρακλεῖ
δωρήσατο. παρ' οὗ λαβὼν Ἀ-
θηναίᾳ, πάλιν αὐτὰ ἀπέκομισε,
ὅφιν γὰρ ὅτι ἡ αὐτὴ πῦρ ἡ αὐτὴ

atque aquilā, Typhonis &
Echidnae filiam, Promethei
iecur in Caucaſo monte de-
paſcentem, ſagittis cōſicit.
& Prometheū detracto per-
moleſto vinculo, ſolutū li-
berauit: eūmq; ad Iouē re-
duxit: qui illum pro Chiro-
ne, qui mori cupiebat, im-
mortale eſſe declararat. Poſt
autem quā in Hyperbo-
reos ad Atlante peruenit,
ac Promethei prudētia cō-
monefactus eſt Hercules,
ne ad Heſperidū mala pro-
ficiſceretur, ſed ipſe Atlanti
in cōelo ſuſtinendo ſucce-
deret, illumque pro ſe mi-
teret. Itaque perſuaſus ex-
cepit. Atlas autem decerptis
ex Heſperidum hortis tri-
bus malis ad Herculem re-
dit. Qui, cum cōelum habe-
re ſubterfugeret: cēſticillū,
inquit, ſe velle facere ſuo
capiti imponēdū, [quo cō-
modi⁹ tātū cōeli pōdus fer-
re poſſet.] Quod ubi audiuit
Atlas, depoſitis humi pomis
cōelū recepit: atq; ita roma
Hercules cōſecut⁹ diſcedit.
Sunt verò qui dicāt, hāc nō
ab Atlāte habuiſſe, ſed ipſū
cēlo dracone cuſtode decer-
piſſe, quæ ſecū delata dedit
EVryſtheo. Tū ille accepta
Hereuli cōdonauit, à quo cū
Minerva accepiſſet, ea rurs⁹
reportauuit, quoniā religio-
ſū erat, ea alicubi collocari.

Δωδῆκαθ' ἄθλον ἐπὶ πάγῃ
 Κέρβερον ἔξ ἄδου κομίζειν. εἵ-
 χε δ' οὐπερ ἄρ' εἰς μὲν κυνῶν κε-
 φαλαί, πλὴν δ' οὐρὰν δράκον-
 τος, καὶ δ' ἡ γυνή, παυσιῶν
 εἶχεν ὄφειον κεφαλαί, μέλλων
 οὐδ' ὅττι πῶτον ἀπείναι, ἦλθε
 ποῦς Εὐμόλπου, ποῦς Ἐλα-
 σῖνα, βουλόμηνος μνηστῆραι.
 ὡς δ' ἔκ' ἔξ' ὅν' ἔξένοισι πέμψει
 δὲ, ἐπειδή τ' ὁ Θέσπιος Πυλίων
 παῖς ἡμιόμηνος ἐμνῆτο· μὴ
 διωαίμηνος δ' ἰδέϊν καὶ μυστή-
 ρια, ἐπεί τ' οὐκ ὡς ἡ γυνὴ
 νος τὸν Κενταύρου φόρον ἀγχι-
 στείς ὑπὸ Εὐμόλπου πέμψει
 μνήτη. ἔπειτα ἡμιόμηνος ὅττι
 Τάιναρρον τῆς Λακωνικῆς, οὐ
 τῆς Ἀΐδου καταβάσειας τὸ σῶ-
 μόν ὅτι, δὲ πύργου ἀπ' ἡέ. ὁ-
 ππίνκα δ' εἶδον αὐτὸν αἰψυχά,
 χρεῖς Μελεάγρου ἔμμεν-
 σης τῆς Γοργόνος, ἐφυγον. ὅττι
 δ' πλὴν Γοργόνα π' ἔξ' ἴφους, ὡς
 ζῶσαι, εἴκει. ἔπειτα Ἐρμὸς
 μαίανται, ὅτε κινὸν εἰδωλόν
 ὅτι. πλῆστον δ' ἔξ' Ἀΐδου πυλῶν
 ἡμιόμηνος, Θηοῖα δὲ, ἔπειτα
 εἰς τὸν Περσεφόνης μνη-
 στεύοντο γάμον. ἔπειτα δ' ὁ
 δὲ. Πασαίμηνος δ' Ἡρακλῆα,
 τὰς χεῖρας ὄρεον, ὡς αἰσθη-
 σάμηνος δ' τῆς ὀκείνου βίαιας.

Duodecimus labor iniun-
 ctus est Cerberi ab inferis
 abstrahendi. Hunc autē tei-
 na canum capita, & draco-
 nis caudā, & in dorso serpe-
 tum omnium generum ca-
 pit a habuisse fertur. Descen-
 surus igitur ad hūc canem,
 Eleusinē ad Evmolpū
 se contulit, ut ab eo Cereris
 sacris initiaretur. At verò
 10 externis ijs sacris tunc ad-
 mitti non licebat. Thespius
 factus adoptivus Pylij filius,
 initiabatur, qui ne mysteria
 spectare quidem iam pote-
 rat, qui nondum Centauri
 15 cædem expiarat : Hercules
 demum ab Evmolpo tanti
 criminis cōtrahione expur-
 gatus, Cereris sacris initia-
 tur. Inde ad Tēnarūm Laco-
 niæ promontorium, ubi ad
 20 inferni descensum ostiū pa-
 tet, accessit. Hac ad inferos
 penetrauit: quē cum animā
 cōspexisset, duab' exceptis,
 Meleagri ac Medusæ Gorgo-
 nis filia, omnes in fugā ab-
 25 iere. In Gorgonē verò Her-
 cules ensem ut in vivā nuda-
 vit : tū illud à Mercurio va-
 nū spectrū esse discit. Mox,
 ubi ad Platonis ventum est,
 Theseum ac Pirithou Pro-
 30 serpine nuptias poscentem,
 εἰς de causā deuinctū inue-
 nit. Hi cōspicati Herculem,
 velut illius viribus redituri
 in vitā, manus porrigebant.

φ. ὁ θνητὸς ἀνὴρ λαβόμενος τῆς
 χάριτος ἤγαγε Γηέϊστῳ ὃ αἰά-
 σῃσιν βουλόμενος, τῆς γῆς κί-
 νουμένης, ἀφῆκεν ἀπικύλισε ὃ
 ἔκ τῃ Ἀσκαλάφου πέτρῃ. βυ-
 λόμενος ὃ αἶμα τὰς ψυχὰς
 ᾤχεσθαι, μίαν τῇ Ἀΐδου
 βοῶν ἀπέσφαξεν. ὃ ὃ νέμον
 αὐτὰς Μενόϊπες ὁ Κλυταύμην
 ποροκαλεσάμενος εἰς πάλιν
 Ηρακλέα, ἀφῆκας μέγας, καί
 τὰς πλοῦρας κατὰξας, ὑπὸ
 Γερσιφόντης παρητήθη. αἰτωῦ-
 πες ὃ αὐτὸ Πλούτῳ τὰ Κέρ-
 βεροι, ἐπέταξεν ὁ Πλούτων ἄ-
 γαν χεῖρας ὧν εἶχον ὅπλων κρα-
 ταιῦτα. ὃ ὃ θύρων αὐτὸν ὅπῃ
 τῆς πύλαις τῆς Ἀχέροντος, τῇ
 τε θύρῃ συμπερσεχμένους,
 ἔκ τῇ λεοντῇ συσκαπαδίς, ἔ-
 ρεβαλὼν τῇ κεφαλῇ τὰς
 χεῖρας, ἔκαστῃ καὶ ᾤδανό-
 μενος ὑπὸ τῇ χεῖρὶ πῶ οὐρανὸν
 δράκοντες, κρατῆρ' ἐκ τῆς τρα-
 χήλου, ἔκ ἄγχων τῇ θηρίον ἔ-
 πεσε. συλαβὼν ἔνι αὐτὸν, ἤκε
 [πρὸς Εὐρυδία] ὃς τῇ Τροί-
 ῃνος ποιητάμενος τὸ αἰάβα-
 σιν. Ἀσκάλαφον [ἀνὴρ] ἔνι Δι-
 μωτρί' ἐποίησεν ὥπι. Ηρακλῆς
 ὃ Εὐρυδῆϊ δίδξας τὸ Κέρβερον
 πάλιν ἐνόμισεν εἰς Ἀΐδου.
 ἔπειτα δὲ τὰς ἄλλας Ηρακλῆς ἀφῆκε
 εἰς Θήβας,

tum ille Theseū manu pre-
 hensum excitauit : sed Piri-
 thoū quoq, reuocare in vi-
 tā cūpiens, ob terrę motum
 dimisit, & Ascalaphi saxum
 reuoluit. Ad hęc sanguinem
 animis prebiturus, vnam ex
 Plutonis bubus iugulauit.
 Ceterū Menœtius, Ceutho-
 nymi filius, Plutonis bubul-
 cus, cum prouocasset in pa-
 læstrā Herculem, perfractis
 costis, ac medius ab eo pre-
 hensus, Proserpinę deprecā-
 tione seruatus est. Demum
 Hercules Cerberū à Pluto-
 ne deposcit. Is illi, sine ar-
 mis, quibus cōmunitus ad-
 uenerat, canis abducēdi po-
 testatē facit. At, Hercules na-
 ctus illum p̄ Acherōtis por-
 tis, thorace circumseptus, ac
 leonis pelle cōtectus, & cir-
 cumi c̄tis illius capiti mani-
 bus, haud abire permittit, &
 si à dracone qui in Cerberi
 cauda existerat mordere-
 tur, ceruicem comprimens,
 ac belluam prafocans p̄-
 cere coegit. Captum itaque
 Cerberum ad Eὐrystheum,
 regressus per Trōzenē, ab-
 duxit. At Ceres Ascalaphum
 in bubonem mutauit. Her-
 cules Eὐrystheo mōstratū
 Cerberū rursus ad inferna
 reduxit. Porro Hercules e-
 xatlati laboribus, Thebas

Μέγαρες ἰδὼν ἔδωκεν Ἰολάω.
 αὐτὸς δὲ γῆμαι θέλων, ἔπει-
 θάνειτο [Εὐρυτὸν] Οἰχαλίης
 διωκόμενον ἀπὸ τοῦ Περσέως
 τὸν Ἰόλης τῆς θυγατρὸς γάμον,
 τῷ νικῆσαι μὲν περικῇ, αὐτὸν γὰρ
 ἔπειθ' ἐκ τῆς παῖδας αὐτῆς ὑπάρχειν
 τῆς. ἀφικόμενος οὖν εἰς Οἰ-
 χαλίαν, ἔτι περικῇ καὶ εἰπὼν
 αὐτῷ Ἰφιδάμω, οὐκ ἔστι
 γὰρ γάμος· Ἰφιδάμω δὲ πρὸς
 οὐβύπρου τῷ πατρὶν λέγον-
 τος δίδοναι τῷ Ἡρακλεῖ τὴν
 Ἰόλιν. Εὐρυτὸν δὲ ἔτι λοι-
 πῶν ἀπαγορεύοντι, ἔδωκε
 κίβητα λεγόντων, μὴ τεκνοποιή-
 σαι, ὅτι δὲ γυναικὶ παλιν
 ἀποκτείνῃ. μετ' ὅτε πολὺ ὄκλα
 πεισθὼν ἔτι βούλει ὑπὸ Ἀγ-
 κλίου βουῶν, Εὐρυτὸς ἰδὼν ἰ-
 νόμειν ὑφ' Ἡρακλέους γα-
 γέναι τῆς· Ἰφιδάμω δὲ ἀπὸ
 ἀφικόμενος πρὸς Ἡρακλέα.
 ἔπειθ' αὐτὸν ἔπειθ' ὅτι φέρει
 αὐτῷ σπονδὰς τὴν Ἀπολλογέ-
 σταν Ἀλκίαν· Ἀδμήτω, πα-
 τρακαλεῖ σὺ γὰρ τῶν πατρὸς.
 Ἡρακλῆς δὲ ὑποσχέσθαι, καὶ ἔ-
 ρχεται ἰδὼν αὐτὸν. καὶ εἰς τὸ αὐτοῦ
 ἔπειθ' Ἰφιδάμω τὸν ἑρμῆν αὐ-
 τὸν τρέφειν. κατὰ τὴν αὐτῆς θέλων
 τὸ φόνον, ἀφικνεῖται πρὸς Νη-
 κέα. Πυλίων δὲ ὑπὸ τῷ δαυδῶν

regressus Megarā quidē I-
 lao eduxit dedit: ipse vero
 vxorē ductus, EVRYTŪ Oe-
 chaliē regulū, qui sagittā di-
 peritia se, ac filios suos vice-
 rit, certaminis premiū Iolē
 filiē cōnubiā proposuisse ac-
 cepit. OEchaliā igitur pfe-
 ctus, cum sagittadi arte iis
 omnibus praeftatior extitisset,
 vxorē certe promissuram
 certaminis premiū est mi-
 nime cōsecutus. Iphidam-
 nē filiorum maximus Iolē
 Herculi cōcedendā esse cō-
 sultabat. At EVRYTUS, ceterique
 filij dehortari, ne, quā fortē
 prolem ex ea susciperet, ali-
 quando obruncaret, periti-
 mescentes. Hinc vero nō lō-
 go post tempore, abactis ex
 EVBOEA per AVTOLYCUM bu-
 bus, EVRYTUS id Herculis per-
 suasū cōstitū esse putauit.
 cōtrā IphitUS id minime cre-
 dens, ad Herculem cōuolat,
 eiq; à Pheris veniēti, occur-
 rit, quo tēpore seruata ab se
 iā mortuā Alcestin Admetō
 marito restituerat. Proinde
 Iphitus Hercule, ut secū-
 bus restigaret, cōhortatur.
 Id illi Hercules se praeftitu-
 rum pollicetur, & cum quo
 quē hospitio accepit. At fir-
 miorē iterum agitat hunc
 Tityochiorū moenibus de-
 icere. Cum verō cōmissis eg-
 dis causā expiari vellet, ad
 Nēleum, Pyliorum dyna-

της. ἀποσπάρει δὲ Νηλεὺς
αὐτὸν δὲ πῶς περὶ ἔργου
φίλια, εἰς Ἀμύκλας ὄρεα
ἤλυθοντες, ὑπὸ Διήφοβου τῷ
Ἰππολύτῳ κηδεύεται, καὶ
ἔρχεται δὲ τῷ νόσῳ, δὲ τὸν Ἰφί-
του πόρον, εἰς Δελφοὺς ὄρεα
ἤλυθοντες, ἀπαλαγνῶ ἐπὶ
θαλάτῃ τῆς νόσου. μὴ χηρῶν
δούλους δὲ αὐτῇ τῇ Πηνελόπειᾳ
εἶναι τὰ ἐν σὺλῃ ὕδατι. ἔπει-
τα πάλιν βασιλεὺς, καὶ σκῆψα
Ζεῦσι ματρίῳ ἰδίῳ. μαχιδνίου
δὲ αὐτῇ. Ἀπόλλωνος, ὁ Ζεὺς
ἴσως μείων αὐτῇ παρεῖναι. ἔπει-
τα δὲ δαυδίων τὸν ἔργον
λαμβάνει χηρῶν Ἡρακλῆος
ὅς ἐλεῖν ἀπαλαγνῶ αὐτῇ
τῆς νόσου ἐσθλὴν ἀρετὴν
καὶ ἐπὶ δουλεύοντι. ἔπειτα
ποινῶν τῇ πόρῃ τῇ πύλῃ ἔγ-
γυρῃ. τῇ δὲ χηρῶν δούλῳ,
Ἑρμῆς Ἡρακλῆα παρέσκει
ἔπειτα αὐτῇ ὠκυμένη Ὀμφάλη
Ἰσχυρίου, βασιλίδου. ἔπειτα
δὲ τῇ ἡγεμονίᾳ πάλιν
ἔρχεται Τρωῶδες καὶ πάλιν.
ἔπειτα αὐτῇ πάλιν κομῶντι ἔγ-
γυρῳ οὐ παρέσκει. Ἡρα-
κλῆς δὲ Ὀμφάλη δουλεύει,
καὶ αὐτῇ τῇ ἔργῳ. ἔπειτα
κομῶντι πάλιν ἔρχεται. Σὺλῃ
δὲ ἔπειτα Ἀτλίδι τῇ παρῶντι

stam, proficiscitur: exclusus
autem ab eo, q̄ olim verus
cum EVryto sibi beneuolē-
tia intercesserat: Amyclas
peruenit, ubi alium Desipho-
bus Hippolyti filius sceleris
cōtagē lustrauit. deinde gra-
ui morbo de Iphiti nece cor-
rupt⁹ Delphos adiit: ac mor-
bi finem roganti illi Pythia
nihil responderat. Hercules
eō nomine spoliare tēplum
voluit, auct⁹q; ex p̄ode, p̄-
pria sibi oraculorum ædem
cōstruxit: ac mox ab Apollō-
ne in eum pugna cōmissa,
Iupiter inter hosce duos me-
dium fūctū demisit, cōq;
modo dirēpta illorum pu-
gna hoc Hercules oraculum
habuit, Morbi finem cum
fore, cum triennium totum
venditus seruiet: seruati-
oem, & cōmissa cōdissē-
gō. EVryto æstimationem
pēpenderit. Mercurius hoc
oraculo dato, Herculē
vendit, eumq; Omphale
Iardani filia Lydorum regi-
na mercatur: cui Tmolus
coniux moriens regnum
reliquit. Sed EVrytus obla-
tam fraternæ exdis æstimā-
tionem admittendam mi-
nime consuit. Interim Her-
cules Omphalæ seruiens
non procul ab Epheso
Cercopas captos in vincu-
la coniecit. Syleum verò
in AVlide, qui peregrinos

ξένους σκάπην ἀδαγκάζοντα,
 σὺν ταῖς ρίζαις τοῖς ἀμπελοῦς
 πιάψας, μετὰ δ' οὐρανόθεν Ζεὺς
 δίκης ἀπέκτεινε. Ἐπειχθέντες
 ἦσαν Δολίχη, τὸ Ἰκάρου σῆμα,
 ἰδὼν πῶς αἰγιαλοῖς περὶ σφαιρο-
 μῶρον, ἔθαψαν. Ἐπὶ ἦσαν αἱ
 Δολίχης Ἰκαρίας ἐκάλουν.
 αἱ δὲ τοῦ τυφλοῦ Δαίδαλου, ὃς πῶς
 εἰκόνα παρὰ πηλίας κα- 10
 σκύβασιν Ἡρακλῆ· ὡς νυκτὸς
 ἀγοήσας Ἡρακλῆς, λίθῳ βα-
 λὼν, αἰς ἔμπροσθεν ἐπληξεν. καὶ
 ὃν δ' ἤρπον ἐλάτρευε παρ'
 Ομφαλῇ, λέγει δ' ὅτι Κόλ- 15
 χους πλοῦν ἤλυθεν, Ἐπὶ δ' Ἰκα-
 λυδῶν καὶ τοῦ θήραν, ὃν
 σία παρὰ γρόμῳ ὅκ Τροίζῃ
 νος εἰς τὸ Ἰδμόν καθάραι μετὰ
 δ' Ἰκαρίαν ἀπαλλαγίς τ' ὁ 20
 σπυ δὲ Ἰλίου ἐπὶ πεντηκον-
 τῶροις ἐκτοκισθέντες σωμαθροί-
 στας στρατὸν αἰεῖται ἐκ-
 σίως διλόντων στρατὸν κα-
 ταπλύνει δ' εἰς Ἰλίου, τ' ἄλλοι 25
 νεῶν φυλακὴν Οἰκλέϊ κατέλι-
 πον. αὐτὸς δ' μετὰ τ' ἄλλων αἰ-
 εῖται ὥρμα ὅτι τ' πόλιν. παρὰ
 γρόμῳ δ' ὅτι ταῖς ταῖς σὺν
 τῷ πλήθει Λαομέδων, Οἰκλέα 30
 μὲν ἀπέκτεινε μαχόμενον. ἀπὸ
 λαθεῖς δέ, ὑπὸ τῷ μετὰ Ἡ-
 ρακλῆος, ἐπὶ ὁρκεῖται. τ' δ' ὁ πολιορκίᾳ ἀντιστάς, ρίζας τ' ὅλης

ea iter facientes terrā fodere
 cōpelleret: refossis ab radice
 vitibus, vñ cū Xenodice fi-
 lia interfecit. Idēq; ad Do-
 lichē insulā delat⁹, ac vidēs
 Icarī corp⁹ in litore eiectū
 sepulture dedit, ab eōq; Do-
 lichē insulā mutato nomi-
 ne Icaria vocavit. Cuius be-
 neficij causa Dēdalus ē picea
 Herculis imaginē cōsimili-
 mē effinxit, quā cōsignota-
 ret, Hercules per noctē lapi-
 de, viū esse opinat⁹, percul-
 sit. At quo tēpore apud Om-
 phalen seruiret, aiunt, tū in
 Colchos navigationem, Ca-
 lydonijq; apri venationem
 cōfectā fuisse, ac Theseū, q
 Træzene Isthmū aduenerat
 cū expiāsse. Porro post serui-
 tutē, morbo liberatus, nauib⁹
 ordine remorū quinquā-
 ginta prēditis decē, & octo,
 collecta fortissimorū volo-
 nū manu in Iliū nauigauit.
 Postea verò q̄ Iliū cū classe
 appulit, eā Oicleo custodiē-
 dā reliquit. Ipse autē cū ce-
 teris rei bellicæ peritissimis
 in urbē pmouit. Laomedō
 interea factō cū multitudine
 in classē impetu, Oicleū
 quidē pugnātē interfecit, at
 reiectus ab Herculis corpīs
 intra urbē obsideri cœpit
 cūq; vrbis obsidiōe cōtinēti
 pmeretur, refractis mœnib⁹,

Τελαμόν, πρῶτος εἰσέλθων εἰς
 τὸ πῶλιν· ἔμελλ' αὖτ' Ἡρα-
 κλῆς, ὡς ὅτ' ἐθάσσε Τελαμό-
 να πρῶτον εἰσεληλυθότα,
 ἀποσάμβρος τὸ ξίφος, ἐπ' αὐτῷ
 ἥρμυδ' ἐνα θάλων· εἰ αὖτ' κρείτ-
 τονα νομίζεσθαι· σιωπῶν τῶν
 Τελαμόν, πλησίον λίθους κε-
 ραῖς σιωπῶντο· τῷ δ' ἐρο-
 μένους ἔπεισεν· βωμόν, εἶπεν,
 Ἡρακλῆος καπνοκθάσσειν
 Καλλινίκου· ὅτ' ἐπαγέσας, ὡς
 εἶλε τῶν πῶλιν, κατὰ τὴν βύσας
 Λαομέδοντα, ἔπεισεν παῖδας
 αὐτῷ, χωρὶς Ποδάρκου· Τελα-
 μῶνι δ' ἄριστον Ἡσίοτην τὸν Λαο-
 μέδοντος θυγατέρα δίδωσι [ἔξ
 ἧς ὕστερον Τελαμών τὸν Τεύκρον
 γένετ'.] ἔπεισεν συγχωρεῖν τῷ
 ἀχμαλώτων ὅν ἡ θύειν, ἄγ-
 ρον δ' ὅτ' αἶρε μὲν τὸν ἀδελφόν
 Ποδάρκου, ἔφη δ' αὖτ' ὡς πρῶτον
 αὐτὸν δούλον γένεσθαι, ἔπεισεν, πῶ-
 δ' ὅτε δούσαν αὐτῷ αὐτῇ, λα-
 βὼν αὐτῇ· ἢ ὅτ' ἀποδοῖκεται
 χρυσὸν τὸν καλὸν ἄφελον
 μὲν τὸν κεφαλῆς, αὐτὸν δ' αὖ-
 τὸν Ποδάρκου Γείαμος ἐ-
 κλήθη· πλείονος δ' ἐπὶ Τροί-
 ας Ἡρακλῆος, Ἡρακλῆος
 λεπίς· ἔπεισεν χερσὶν· ἐφ'
 οἷς ἀγανακτήσας Ζεὺς, ἐ-
 κρίμασιν αὐτῶν ἔξ Οὐλύμπου.

Telamo prim' intrat,
 & post cū Hercules. Ast ubi
 Telamonē prius intrasse vi-
 det, stricto in eū ense vadit.
 Nā is meliorē seipso volebat
 neminē. Id cū Telamō pro-
 uidē animaduertisset, proxi-
 mos adiacētes lapides colli-
 gere aggreditur. Tū Hercu-
 les, quid nā faceret, percōta-
 tur: arā, ille inquit, Herculi
 Callinico se excitare. Tū is
 Telamonem collaudauit.
 Mox verò capto Ilio, sagit-
 tis confecto Laomedōte, cū
 filiis suis, præter vnū Podar-
 cē: Telamoni Hesionā, Lao-
 medōtis filiā, ob rē præcla-
 rissimē gestam, præmij loco
 dedit: [ex qua postea TELA-
 MO TEUCRŪ procreauit:] &
 huic quē vellent captiuorum
 abducēdū cōcedit. Ea verò
 cū sibi Podarcē fratrem dele-
 gisset, Hercules hunc prius
 in seruitutem redigendum
 esse ait. Tum etiam illa ad-
 iecit, quid nam ipsi ha-
 rum rerum causa, vt eum
 accipiat, datura sit. Ea ve-
 rò pro vendito fratre dem-
 prum ē capite suo flammeū
 aureum dedit. Hinc pro
 Podarces Priamus est no-
 minatus. Herculi verò ab
 Ilio classem reducenti Iuno
 scēdam immisit tempestatē:
 quamobrē Iupiter indigna-
 tus eā ex Olympo suspēdit.

φερσέπλει ὃ Ἡρακλῆς τῇ Κω.
 καὶ νομίσαντες αὐτοὶ οἱ Κῶοι
 ληστρὶκὸν ἄγαν ὄλον, βαλόν-
 τες λίθοις φερσέπειν ὀκώλυ-
 ον. ὃ δὲ βιασάμενος τὴν νῆ-
 σον εἴλε· ὃ τὴν βασιλέα Εὐ-
 ρύπυλον Ἀστυπάλαιας παῖδα
 καὶ Ποσειδῶνος ἔκτενε. ἐπὶ ὧ-
 ρῃ δὲ καὶ τὴν μάχην Ἡρα-
 κλῆς ὑπὸ Χαλκιδόντος· καὶ
 Διὸς Ἰερκαπύσσας αὐτὸν, οὐ-
 δὲν ἔπαυε. πορθέσας δὲ Κω,
 καὶ δὲ Ἀθηναίᾳ, εἰς Φλέγραν
 καὶ μετὰ θῶν καπιπλέμησι
 γέρανται· μετ' οὐ πολὺ δ' ἐπ'
 Ἀττικὰς ἐστράτευε, σινα-
 θροίσας Ἀρκαδικὸν στρατὸν, ὃ
 παρὰ λαβῶν ἰθελόντας τῷ αἰ-
 σῶν καὶ Ἰλλάδος ἀερίων.
 Ἀττικὰς δ' ἐπὶ τὴν ἀφ' Ἡρακλῆος
 πόλεμον ἀκούων, κατέστησεν
 Ἡλείων στρατηγὸν, Εὐρύπυλον δ'
 Κῆρας συμφορῆς· οἱ δυνάμει
 καὶ τῇ αἰσχύρῃ καὶ ὑπερβα-
 λὸν παῖδας ὃ ἦσαν Μολιόνης
 καὶ Ἀκτορος ἐλέγοντο δ' Πο-
 σεῖδως. Ἀκτωρ δ' ἀδελφὸς
 καὶ Ἀττικῶν. συνέβη δ' Ἡρα-
 κλεῖ κατὰ τὴν στρατίαν
 νοσήσαι. διὰ τοῦτο καὶ αὐτοῦ
 δὲς πρὸς τοὺς Μολιονίδας
 ἐποίησαντο. οἱ δὲ ὑστερον ἐ-
 πηρόντες αὐτὸν νοσησάντα,

Hercules interea cum ad
 insulam Cō nauigavit. Cōi,
 quod piraticā ipse classem
 ageret, existimātes, lapidum
 iactu in portum appellere
 5 prohibebant. Is autem vi
 lata, insulam cepit: regemq;
 Eurypylum. Astypalææ ad
 Neptuni filium interemit.
 Sed & Hercules inter pugna-
 dum à Chalcodonte vulne-
 10 ratus fuit, & Iouis ope con-
 servatus mali nihil perculit.
 Inde, Cō devastata, Phle-
 gram, ob Mineruam adivit:
 vbi vnā cum dijs gigantes
 debellavit, nec longo post
 15 tempore Arcadum magna
 manu collecta, & accēptis
 secum ex viribus Græciæ
 volonibus fortissimis in
 Avggā bellum movit. Avg-
 geas interim ab Hercule ex-
 20 peditionem in se cōparati
 audiens: ab Elienibus Ev-
 rytum & Creatum geminos
 duces delegit: qui viribus,
 atq; opibus omnes eorum
 temporū mortales antei-
 25 bant: hi Moliones & Acto-
 ris filij erant, licet Neptuni
 esse dicerentur. Actor etiam
 Avggæ frater erat. Enimue-
 ro accidit, vt per eiusce ex-
 peditionis tempus Hercu-
 les in morbum incideret:
 30 eāque ob causam cum Mo-
 lionidis pacem iniuit: qui,
 cum postea Herculem
 morbo pressum rescissent:
 eius

ἐπιτίθενται τῷ στρατῷ μακρῶς, καὶ κτείνουσι πολλοὺς. τότε μὲν οὖν ἐν αἰχμῇ σεν Ηερακλῆς. αὐτὸς δὲ τῆς τελευτῆς ἰασημαίνετο πανμόνης, Ἡλίων ὅς Μο- 5 λιονίδης πρὸ πάντων σωδύ-
ται, ὃν Κλειωτὰς, ἐνεδρόσας
ὅπως Ηερακλῆς ἀπέκτεινε. Ἐ-
στρατεύσασθαι δὲ τῇ Ἡλιν
ἔλεγε τὸ πολὺν. Ἐκτείνας μὲν
τὸ παῖδων Ἀγχιαν, κατήγαγε
Φυλῆα, ἔδωκε τὴν βασιλείαν
ἑδωκεν. ἔφη δὲ ἔτι Ὀλυμ-
πιακοὶ ἀγῶνα Πέλοπος τῇ
βασιλείᾳ ἰδρύσασθαι καὶ τῶν δώ- 10
δικα βασιλεὺς εἶναι εἰδέματι.
μετὰ δὲ τῆς Ἡλίδος ἀλώσειν,
ἐστρατεύσεν ὅτι Γύλαρ. Ἐπὶ
τῶν ἑλῶν, Περικλῆμιν
κτείνουσι τὴν αἰχμῇ τῇ 20
Νηλεὺς παῖδων, ὃς μετὰ τῶν
λαῶν τὰς μορφὰς ἐμάχητο. τὸν
δὲ Νηλεῆα, ἔδωκε τῷ παῖδαι
τῷ χρεὶς Νέστορος ἀπέκτεινε.
ὅτι δὲ ἰός ὦν ὅτι Γερηνίους 25
ἐστράτευτο. καὶ δὲ τῶν μάχων,
ἔδωκε τῷ Πυλίοις Γερ-
θεν τῶν ἑλῶν δὲ Πύλον, ἐστρα-
τεύσεν ὅτι Λακεδαιμόνια μετὰ
τῶν τοῦ Ἰπποκλέωντος παῖδαι 30
ἡλώων ὡρμήσαντο μὲν δὲ αὐτοῖς,
καὶ δὲ Νηλεῖ σωμαμάχουσαν
μᾶλλον δὲ ὡρμήσαντο, ὅτι τὸν

cine coriis insidijs aggre-
diuntur, ac multos occi-
dant. Nec ob id tamen iam
tum ab re bellica Hercules
discessit. At cum tertio tur-
sus Isthmici ludii celebra-
rentur, missos ab Eleis Me-
lionidas cum alijs singulis im-
molaturos ad Cleonas, per
insidias circumueniens truci-
dat, & ductis in Elin co-
pijs urbem cepit, occisibque
cum filijs AVgea, Phyleum
reduxit, eisque regnum at-
tribuit. Ad hæc etiam O-
lympicum certamen insti-
tuit, ac Pelopi aram sta-
tuit, nec nō duodecim Deo- 35
rum aras deinceps excita-
vit. Post autem Elidem ca-
ptam aduersus Pylum castra
promouit, & urbem expugna-
ta Periclymenum Nelei fi-
liorum fortissimum, qui in
varijs inter pugnanda for-
mas mutabatur. Neleum-
que, & eius filios omnes, vi-
no excepto Nestore, inter-
fecit. Hic enim puer ad-
huc apud Gerenios aleba-
tur. Quin etiā ea is pugna
Plutonem Pylijs opitulante
vulneravit Dein eversa
Pylo in Lacedæmonē Hip-
pocoontis filios puniturus,
bellum gerit: quibus, quo-
niam Neleo suspectis tulif-
sent, erat iratus: & quod

Δικυμνίου παῖδα ἀπέκτει-
 ναι. Ἡμιδὴν γὰρ αὐτὴ τῇ Ἰππο-
 κώῳ βασιλεῖα, ὁδραμῶν
 κύῳι ᾧ μολοσσικῶν ἐπ' αὐ-
 τὴν ἐφέρειν. ὁ δὲ βαλὼν λίθον
 ἐπίτρυχε τὴν κυῶς. ὁ δὲ ἔχασαν-
 τες δὲ οἱ Ἰπποκωνίδαι, καὶ
 πύθοιτες αὐτὴν τοῖς σκυτά-
 λοις, ἀπέκτειναν. τὴν δὲ τῶν
 θάνατον ὁδιδῶν, στρατείας
 ἐπὶ Λακεδαιμονίᾳ συνήθροι-
 ζε. ὁ δὲ ἔρχετο ὁδμος εἰς Ἀρ-
 καδίαν, ἡξίον δὲ Κηφεία μετὰ τῷ
 παῖδων, ὧν εἶχαν, εἰκοσι, συμ-
 μαχεῖν. δεδιὼς ὁ Κηφείας μὴ
 καταλιπόντες αὐτὸν Τέγεαν Ἀρ-
 γυῖοι ἐπιστρατεύσων, ἥ στρα-
 τίαν ἠρεῖν. Ἡ ἑρακλῆς ὁ παρ'
 Ἀθηναῖς λαβὼν ἐν ὑδρίᾳ, χαλ-
 κῶν βόσρυχα Γοργόνος, Στερό-
 πη τῇ Κηφείᾳ θυγατρὶ δίδωσιν,
 εἰπὼν, Ἐὰν ἐπὶ στρατὸς ᾖς ἀ-
 νελούσης [ὁκ] τῷ τειχῶν ὁ βό-
 σρυχος, ὁ μὴ περὶ δούσης, ἔσ-
 πηι τῷ πολέμῳ ἐπὶ αὐτῷ. τὴν
 θυγατρὸς, Κηφείας μετὰ ᾧ
 παῖδων ἐστράτευσε. καὶ ὁ
 μάχῃ αὐτὴν π καὶ οἱ παῖδες
 αὐτὴν περὶ τῶν. ὁ δὲ τῶν
 τοῖς Ἰφικλος ὁ τῷ Ἡρακλεῖ
 ἀδελφός. Ἡ ἑρακλῆς ὁ κτεί-
 νας τὸν Ἰπποκωνίδα, καὶ παρ'
 παῖδας αὐτὴν χειρωσάμενος,

Licymnij filii occidissent,
 longè magis illis succense-
 bat. Nam, cum ipse Hippo-
 coontis regiā spectaret, e-
 rumpit illico in eū molossi-
 ci generis canis: tum puer
 arreptum lapidē in canem
 cōiecit, nec lapidis cōiectio
 puerū fefellit. Mox eruptio-
 ne facta Hippocoontidae,
 virgis puerum verberantes
 peremerunt. Huiusce igitur
 mortem ulturus, exercitum
 in Lacedæmonios cōpara-
 uit: atq; in Arcadiam castris
 promotis, Cepheū cum vi-
 ginti, quos habebat, filijs, ut
 belli socius esse velit, obte-
 statur. At Cepheus veritus,
 ne relicta à se Tegeam Ar-
 gini bello inuaderent, expe-
 ditionem detrectabat. Tum
 Hercules sumpta de Miner-
 ua ænea Gorgonis coma in
 vrna, Steropæ Cephei filiz
 muneri dedit, hisce adiectis
 verbis, Quandoq; militum
 copijs ingruētibus eam co-
 mam de mœnibus, nec ta-
 men præuisam, sublimem
 ostendet, hostium futuram
 euersionem prænunciatur.
 Quo facto Cepheus cum fi-
 lijs expeditionē secutus est.
 Atque idem in pugna, filii-
 que eius omnes occubuerunt:
 his etiam accessit Iphicles
 Herculis frater. At Hercules
 cæso Hippocoonte, eiusque
 filijs in seruitutem redactis,

τίλ' πάλιν Τυνδαρεὶα καλὰ γα-
 ρόν, τὴν βασιλείαν παρέδωκε
 ὅντινα περιώνη Τεγεαίῃ Ἡρα-
 κλῆς, τὴν Αἴγλην Αἰλὺ θυγατέ-
 ρα εὖσαι, ἀγοῶν ἔφθιεν. ἡ
 δὲ, πικρὸν κρύφα τὸ βρέφος,
 κατέδυτο ἐν τῇ πυλῶνι τῆς Ἀθι-
 ναιῶ. λοιπὰ δὲ τῆς χώρας φθι-
 ροῦς ἄλλες ἰστοίων, καὶ
 ἔρδυνήσας εἰς τὸ πέδον, παρ'
 τῆς θυγατρὸς ὠδίνας ἔειρε. τὸ
 μὲν οὖν βρέφος εἰς τὸ Ἐαρ-
 δονίον ἔρος ἔειδετο. ἔπειτα
 μὲν καὶ ἦν ἔντα ὁσίοισιν
 ὁσώῃ. ἦν γὰρ μὲν γὰρ ἀρπτό-
 ης ἑλαφος ὑπὲρ ἄνθρωπον, παρ-
 ὅθεν δὲ αἰετοὶ αὖτις τὸ βρέ-
 φος, Τηλέφον διαλέσας αὖ-
 τόν. Αἴγλην δὲ ἔδωκε Ναυ-
 πλίῳ τῷ Ποσειδῶνος, ἱερὸν ἱερὸν
 ἀπικερλήσας. ὁ δὲ Τηλέφον
 καὶ Τηλέφον διαλέσας αὖ-
 τὸν ἔδωκεν καὶ αὖτις γυναικα
 ἐποίησας. Ἡρακλῆς δὲ πα-
 ρεμύσας εἰς Καλυδῶνα
 τὴν Οἰνείας, θυγατέρα Διῶ-
 νειαν ἐμπετύσας, καὶ δὲ
 παλαίσας ὑπὲρ τῷ γάμων αὖ-
 τῆς πρὸς Ἀχελῷον, ἀπικα-
 δίνετα τὰ ῥω φέρειας τὸ
 ἔπειτα τῷ κρείωνι. καὶ οὖν
 μὲν Διῶνεια γυναικί. τὸ δὲ
 κίρας Ἀχελῷος λαμβάνει,

subiecit urbem Tyndarceot
 & huic etiam regnum con-
 cessit. deinde Hercules Te-
 gea transiens, AVgen Alci-
 filiam, haud agnitam vitia-
 uit. Quæ cum antea pue-
 rum occultè peperisset, in
 Mineræ templo deposuit.
 Interim peste per ea loca
 debacchante, Aleus tem-
 plum ingressus, & singula
 rimatus, filia partum repe-
 rit: ac puerum in Parthe-
 nium montem deferen-
 dum, exponendumque do-
 dit. Qui diuina quadam pro-
 uidentia conseruatus est.
 nam, quæ nuperrime cer-
 ua pepererat, illi vbera præ-
 buit: mox autem pastores
 assumptum infantem, Te-
 lephum vocitarunt. Sed
 & Aleus AVgen Nauplio
 Neptuni filio extra fines
 vendendam exportari iussit.
 Hic autem Teuthranæ
 Teuthranæ urbis Dynastæ
 tradidit, & ille eam sibi
 postea uxorem fecit. Cæ-
 terum Hercules Calydo-
 nem profectus, Deianiram
 OEneci filiam conjugem
 depoposcit, ac luctatus ma-
 trimonij huiusce de cau-
 sa, cum Acheloo in taurum
 transformato, vnum illi de
 cornibus perfregit. Ita-
 que Deianiram duxit: cor-
 nūque Acheloo redditur,

δαί' ἀπὸ βόπυ πὶ τῆς Ἀμαλ-
 θείας. Ἀμαλθεία δὲ ἡ Αἰ-
 μονίου θυγάτηρ, ἡ κίρας ὄρε
 ταύρου. Τῷ δ', ὡς Φερειάδης λέ-
 γει, δυνάμην ἔχει βιαιώτερον, ὥς
 π βρωτὴν ἢ ποτὴν, ὃ τῷ ὠξεί-
 ῳ πνεύματι, παρέχιν ἀφ' ὅτου σφα-
 γνῇ δὲ Ἡρακλῆς μετὰ Κα-
 λυδωνίων ἐπὶ Θεσπρωτοῖς. Ἐ-
 πίλιν ἐκὼν ἔφυραν, ἥς ἐβα-
 σίλυντο Φύλας, Ἀνύχην τὴν βού-
 πην θυγατρί στυγερῶν, πατὴρ
 Τλαπολέμην γένετο. Διαπλάων
 δ' ἐπὶ αὐτοῖς, ὃ πύμψας πρὸς
 Θέτιον, ἐπὶ δὲ μὴν κατέχιν ἔ-
 λεγε παῖδας, πρὸς δ' εἰς Θη-
 βας ἀποστάλιν, μετὰ δὲ κοι-
 τοῖς πύμψας πύμψιν εἰς
 Σαρδὴν τὴν νῆσαν, ἐπ' ἔποι-
 κίαν. Ἡμετέρων δ' ἐβόταν, ὡς
 γένετο πρὸς Οἰσὶν, ἔκον-
 δύλῳ παῖδας, ἀπὸ τῆς Ἀρ-
 χηλοῖς παῖδα Ἐγνομὸν κατὰ
 χροῶν δίδοντα. συγγενὲς δ' Οἰ-
 τῆος δὲ. ἀλλ' ὁ μὲν πατὴρ τῷ
 παῖδι, ἀποστάλιν γ' Ἡμετέρων
 δὲ συμβαλεῖσθαι, οὐκ ἐγνώ-
 ρισεν. Ἡρακλῆς δὲ κατὰ τὴν νό-
 μον, τὴν φυλὴν ἐπὶ μὲν ἡ-
 βας, καὶ δὲ γὰρ πρὸς Κήρυκα
 πρὸς Τραχίνας ἀπὸ τῆς. ἀπὸ δὲ
 Διὸς αἰρεται, ἐπὶ ποταμῷ Ἐγ-
 νον ἡμετέρων ὡς κατεβόταντος Νε-

cuius loco Amaltheæ cornu
 accepit. Hæc Hæmonij fi-
 lia fuit, quæ tauri cornu ha-
 buit. Id, vt Pherecydis te-
 stimonio comprobatur, e-
 ius fuisse facultatis, vt, quic-
 quid esculenti ac poculen-
 ti quispiam experisset, co-
 piose admodum suppedita-
 ret. Insuper Hercules pro
 Calydonijs contra Thespro-
 tos bellum gerit, qui vrbe
 Ephyræ, cui Phylas rex præ-
 erat, vi capta, congressus cū
 Astyoche huiusce filia, The-
 polenti sit pater. Cum vero
 apud eos permaneret, ad
 Thestium misit, ac septem
 ferme filios vi retinere di-
 cebat, de quibus treis able-
 gaturum se Thebas, at reli-
 quos quatuor in Sardiniam
 insulam veluti colonos se
 transmissurū. Quibus con-
 fectis cum apud OEnëum
 in conuiuio esset, pugno
 percussum EVnomum Ar-
 chitelis filiū ei pocula pro-
 pinantem occidit. Is autem
 OEneco propinquus erat, sed
 pueri pater, quod id præter
 eius voluntatem factū fuis-
 se contigisset, ei veniam de-
 dit. Atqui Hercules legis
 multā secutus, exilium susti-
 nere voluit, atq; Trachinem
 ad Ceycem se iam conferre
 decreuit: qui, vbi cum De-
 ianira vxore ad EVenum
 amnem peruenit, ibi Nef-

αὐτος ὁ Κένταυρος, τῆς παριόν-
 τας διεπόρθμευε. μισὸν δὲ
 λέγουσιν ὅτι τὴν πλὴν πορ-
 θμεῖαν εἰληφέναι διὰ δικαιο-
 συνίῳ. αὐτὸς μὲν οὖν Ἡρα-
 κλῆς τὸ ποταμὸν διέβη. Δηϊα-
 νείδης δὲ μισὸν αἰτηθεὶς, ἐ-
 πίτηξεν ἔσθω διακομίζειν. ὁ
 δὲ διὰ πορθμεύων αὐτὴν ἐπι-
 χίρει βιάζεισθαι. τῆς δὲ ἀνα-
 κεραιούσης ἀνδρόδωρος ὁ Ἡρα-
 κλῆς, ἔχελδόντα Νεσσὸν ἐπὶ-
 ξύσσει εἰς πλὴν καρδίαν. ὁ δὲ
 μένων πλουτᾷ, πρὸς καλε-
 σάμενος εἶπεν εἰ θέλοι φίλ-
 τρον πρὸς Ἡρακλέα ἔχειν,
 τίς τὸ γόνον, ὃν ἀφῆκε κατὰ
 τῆς γῆς, καὶ τὸ ρυέν ἐκ τοῦ
 τραύματος τῆς ἀκίδος, αἷμα
 συμμιξάει. ἡ δὲ ποιήσασα πύ-
 λον, ἐφύλαττε παρ' αὐτοῦ. δι-
 εξιὼν δὲ Ἡρακλῆς πλὴν Δρυό-
 πων χώραν ἀπορῶν Ἑσφῆς, ἀ-
 παντήσαντος Θιόδαμαντος βου-
 λατῆντος, τὸ ἐπὶ τῶν τούρων
 λύσας, ἐσπράξας, καὶ ἐψήσας
 ἀωχίσατο. ὡς δὲ ἦκεν εἰς Τρα-
 χίνα πρὸς Κήρυκα, ὑποδεχθεὶς
 ὅτι αὐτῷ, Δρύοπος κατεπλά-
 μυσεν. αὐτῆς δὲ κείνην ὀρμηθεὶς,
 Αἰγυμῶ βασιλεῖ Δωριέων
 αὐτομάχῃ. Λατίζου γὰρ πρὸς
 τῆς ἡρώων ἐπὶ λαμάνων αὐτῶν.

sum Centaurum manenteis,
 qui viatores trajiciebat, of-
 fendit: eumq; trajiciendi la-
 bore mercedis loco à Dijs,
 iustitiæ suæ causa se recepisse
 dictitabat. Igitur Hercules
 ipse per se amnem tra-
 navit. Et Deianirā, portorū
 pactus, in alterā ripam Nes-
 so transfuehendam commi-
 sit: cum illi Centaurus, dum
 trajicit, vim inferre aggre-
 ditur: eam verò acclamantē
 audiens Hercules, egressum
 in terram Nessum in corde
 sagitta percussit. Is, ubi se
 moriturū videt: mulierem
 ad se vocat, eique si velit, in-
 quit, philtum apud Hercu-
 lem sibi habere, quod ipse
 semen in terram effudisset,
 cum sanguine, qui ex spicu-
 li vulnere manasset, com-
 misceat. Tum illa id factum
 penes se cōservavit. At Her-
 cules, Dryopū sinibus pera-
 gratis, & cibi inopia laborās,
 Thiodamantem, plaustrum,
 quod à binis bobus trahē-
 batur, ducentē, obuium ha-
 buit: eorum alterum ē curru
 solutum, iugulatūque, &
 coctum, deuorat. Postea
 cum Trachiq; peruenisset
 ad Ceycem, Hospitio ab eō
 acceptus, Dryopas debel-
 lauit. Inde illi ē promouēs
 Aegimio Dotiastum regi se
 belli socium fecit. Nam La-
 pithæ, cum de terræ lapidibus

Κορώνου στρατηγού. ὁ δὲ,
πολιεύμενος, ἐπεκάλεσθε
τὴν Ἡρακλῆα βοηθόν, ὅτι μα-
ραι τῆς γῆς βοηθήσας ὁ Ἡρα-
κλῆς ἀπέκτεινε Κόρωνον μετὰ
ἑσθίων, & τὴν γαῖαν ἀπασαν πα-
ρέδωκεν ἐλευθέραν αὐτῷ. ἀπέ-
κτεινε δὲ & Λαογόραν, μετὰ τῶν
τέκνων, βασιλέα Δρυοπύων, ὃν
Ἀπόλλωνος πιδρὸς διατρυμένοι, 10
ὑβρίστην ὄντα, & Λαπίθων σύμ-
μαχον. παρὶς τὰ δὲ Ἰπώια εἰς
μονομαχίαν θεωρεκαλεῖται αὐ-
τὴν Κύντος Κρείος καὶ Γελα-
πίας. οὗτοι δὲ καὶ τῶν ἀπεί- 15
κτεινεν. ὡς δὲ εἰς Ὀρχομένον
ἦκαν, Ἀμύντωρ αὐτοὶ ὁ βασι-
λὸς ἐκ τῆς [μετ' ὅτων] διέρ-
χεται. κωλυόμενος δὲ παρεί-
ται, καὶ τῶν ἀπέκτεινεν. ἀφί- 20
κόμενος δὲ εἰς Τραχίνα, στρα-
πίας ἐπ' Οἰχαλίαν σιυνή-
θρσιον, Εὐρυπὸν ἱμωείσας
δίλων. συμμαχομένων δὲ αὐ-
τῷ Ἀρκάδων καὶ Μηλιέων 25
ὧν ἐκ Τραχίνος, καὶ Λοκρῶν
ὧν Ἐπισημίδων, κτείνας με-
τὰ τῶν παίδων Εὐρυπὸν, αἰρεῖ
τὴν πόλιν. & τὰς τῶν σὺν
αὐτῷ στρατευομένων τοὺς ἀπο- 30
θανόντας, ἱππασὸν τὴν Κη-
κός, καὶ Ἀργίον καὶ Μέλκ-
τη, καὶ Λικυμνίου παῖδας

Corono eius belli Impera-
tore, armis infestabāt. Is igitur
obsidione pressus Hercu-
lēs in societate, atq; in regnī
partem adiutorē arcessierat.
Cui Hercules opitulatus, Co-
ronum cū ceteris suis inter-
emit, eiq; regnī fines vniuer-
sos liberos reddidit. A hac
etiā Laogorā. Dryopum re-
gem cum filijs in Apollinis
luco epulantē, ut virtū petu-
lantē improbumq; ac Lapi-
tharum socium, obtrunca-
uit. Nec multo post per Iro-
nem iter faciētem Hercule
Cygnus Martis & Pelopie fi-
lius, ut in singulare fecū cer-
tamen congregaretur, pro-
uocauit. Congressus itaq; &
hunc etiam interfecit. Ut
autē Orchomenū perue-
nit, cum rex Amyntor cum
armis procedere minime si-
nebat: qui, dum ita pertrās-
ire prohibetur, & hunc ipse
vita priuauit. At, cum Tra-
chinem peruenisset, exerci-
tum in Oechaliā adunauit,
ut eo bello in Eurytum a-
nimaduerneret: accitis sibi
socijs Arcadibus, & Melien-
sibus domo Trachine, ac
Locris Epionemidibus, Eury-
tyto vnā cū filijs occiso ur-
bem capit. Sepultis deinde
suis cōmilitonibus, qui in
eo bello interierāt, atq; Hip-
paso Ceycis filio, Argeum, &
Melanem Licymnij filios;

καὶ λαφύρα φησὶς πῶς πό-
 λιν, ὅθ' ἦν Ἰόλῳ ἀρχαίωτον.
 Ἐπεσπρμαθεὶς Κλυαίῳ τῆς
 ΕΥβοίας ἐπ' ἀκρωτείῳ, Διὸς
 Κλυαίου βωμὸν ἰδρύσαστο. μέλ- 5
 λων δὲ ἱερουργίῃ, εἰς Τραχί-
 ναν τὸν Κήρυκα ἐπύψα, λαμ-
 πρὰν ἐδῆπα ἔσσοντα. ὧς δ' ὅ
 τὸν τανυτὴν φρενὶ τ' ἰσχυρῶς Διὸς
 νεμεσσησάμενος, δὲ δεισάμενος 10
 [πύλαι] ἐκείνῳ μάστιγι ἀγα-
 πῆδος, ὑμνῶντα τῆς ἀληθείας
 φίλον, ἵππο μὲν αἶμα Νέ-
 σφι, ὡπλὺν, ἡ χροῖα ἐχέουσι.
 ἀνδρὲς δὲ Ἡερακλῆς ἔειπεν. ὧς 15
 δὲ διαμαρτύνεις ἡρώτωνος, εἰ
 τῆς ὕδρας ἰὸς τὸν χροῖα ἔσθῃ,
 τὸν μὲν Δίχην εἰν ποδῶν ἀρ-
 εδρος, κατὰ κνήμην δ' ἔσθῃ τῆς
 Βροχίλας [εἰς τὴν ΕΥβοίῳ 20
 ἡγάλασται.] τὸν δὲ γυνῶνα αἰ-
 πέσασα πρὸς περικύβητα τῆς σῆ-
 μαλι· σωματικῶν δὲ αἰσθη-
 κῆς αἰσθῆ. ὧς αὐτῇ δὲ συμφορὰ
 καταχέδεται, εἰς Τραχίνα ὅπῃ 25
 νεὼς νομίζεται. Διὸς δὲ νεμε-
 δὲ αἰδομένη τὸ μέγιστος, εἰ αὐτὴν
 ἀνῆρτησεν. Ἡερακλῆς δὲ οὐ γέ-
 λαδρος ἔλθω, ὅς ἐστι Διὸς ἀνι-
 σταί. ὧς αὐτῇ τῆς φρεσὶν 30
 πρὸς τὴν Ἰόλῳ αἰδρωδένῃ
 ἡμῶν ὧς ἡμῶν εἰς Οἴ-
 κῃ ὅρος (εἰ δὲ τὴν Τραχινίαν)

ac demum oppido direpto
 Iolcm captivā abduxit. Inde
 in Cenæum EVBœæ pro-
 montorium appulsus Iouis
 Cenæi aram constituit. Sa-
 crificaturus autem, Trachi-
 nem ad Ceycem misit, qui
 lautam ac splendidam ad se
 tunicam afferret : à quæ ubi
 quæ de Iole successerant,
 Deianira percepit, verita ne
 illam iterum magis arderet,
 rata verum esse philtrem,
 effusum Nessi sanguinem,
 eo tunicam infecit. Quam
 sibi Hercules indutus, sacri-
 ficavit : sed, ubi vestis inca-
 luit, hydræo viro Herculis
 corpus putrescebat. Tum
 Licham ille pedibus abre-
 ptum, sublatumque à Bœo-
 tia deiecit in EVBOICÛ ma-
 re præcipitem : tunicam ve-
 rò, quæ iam corpore in hæse-
 rat, rescindit : eamque ita a-
 uulsam carnīs frustra subse-
 quebatur. Tâto igitur Her-
 cules morbo laborans naui
 Trachinæ aduehitur. Quod
 ubi Deianira rescivit, sua i-
 psius manu suspēdio vitam
 finiuit. Hercules Hyllō, qui
 natu maior ex Deianiræ fi-
 lijs erat, ut cum per ætatem
 ei-ficēret, Iolēn vxorem
 duceret, imperavit. De-
 inde ad OËtam Trachinio-
 rum montem se contulit,

ἡδρόμιος, ἀργέλης, κλεόλαος,
 ἑξόλης, ἐρύθρας, ξαιδίδης ὀ-
 μολίπης, στρατονίχης, ἀέθμιος,
 κελδυσίνωρ, ἴφιος, λαοδόνης,
 αἰπιδός, αἰπιδίπης, αἰλόπιος,
 αἰσούνης * κέλης μῆπιδος, φυ-
 λιπιδός, πῆγας, αἰγυρνίδος λου-
 κώτης, αἰθίας. * θύρυνλος,
 ἀρχιδίπης, δεικώτης, ἐραλός,
 αἰστωπιδός, μεθύωρ, ἠώτης, αἰ-
 μῆστριος, πηήσης λυγιδός, αἰ-
 λοκράτης, ολυμπωσῆς ἑλικω-
 νίδος, φαλίας, ποσῆλης, οἰσρέ-
 βλης, περικράτης, ἄρυσος,
 ἑλδωχίας, βουλάς. αἰπιδί-
 χος, νικίπτης, παύκλος, πυ-
 εἰπτης, νῆφος, περαξιδίας
 λυσιππος, ἐρασιππος λυκώρ-
 ρος, λυκός, πεξικράτης, βοου-
 κώλος, μέρσης λουκίπτης, ἄ-
 ρυτέλης, ἰπποκράτης, ἰππίζυ-
 ρος. οὗτοι μὲν οὐκ ἦν ἡσπῆρ θυ-
 γατέρων. οὐκ ὃ ἦν ἄλλων, δηλα-
 νοίρας τὶ ὃ οἰκίως, ὕμνος, κτή-
 σππος, * γλυμισσίνης. οὐ
 μελέρας ὃ τῆς κρείοντος. θηεί-
 μαχος, δηϊκόων, κρεοπαίδης,
 δηϊών. ὃ ὀμφάλης δὲ, ἀγέ-
 λας, ὅτιν ἐπὶ κρείοντος ἦμος.
 χαλκώτης ὃ ἄρυνος ἡσπῆρ
 λός. ὀπικασῆς τῆς αἰγίης, δι-
 εἰλος, περηνότης τῆς συμ-
 φάλης, ἄρνης, αἰγῆς ὃ αἰλός

edromus, Argela, Cleolaus,
 Easle Erythras, Xanthalis
 Hemolipus, Stratonice, A-
 troma, Celeustanor, Iphis,
 Laothoc, Antidus, Antiope,
 5 Alopheus, Altybie* Cala Me-
 tidus, Phyleides, Tigafis: ex
 Alschreide, Leucones, An-
 thea, * Evrypylus, Archeli-
 ce, Dynastes, Eratus, Alophe-
 des, Meteor, Edne, Amestri*,
 10 Tiphys, Lynceus, Halocra-
 tes, Olympuses, Heliconide,
 Phalias: ex Helychee, Oe-
 strebles, Terpsicratea, Ev-
 ryops, Eleuchea, Buleus, An-
 timache, Nicippe, Patrocl*,
 15 Pyrippe, Nephos, Praxithez
 Lysippus, Erasippe, Lycur-
 gus, Lycius, Toxicratea, Ba-
 colus, Marsé Leucippus. Eu-
 ryteles, Hippocrateia, Hip-
 pozygus. Hi sunt ex The-
 20 ipianibus orti: ex alijs autē,
 ac Deianira, OEncei filia, Hyl-
 lus, Ctesippus, Glycisonetes,
 sed ex M. gara Creobis, The-
 timachus, Deicoon, Creon-
 tiades, Deion. Quem autem
 25 Hercules sustulit filium ex
 Omphale Lydorum regina,
 nomen fuit Agelao, unde
 & Cressi genus. Ex Chal-
 ciope Evrypyli filia Thes-
 salus, ex Epicaeste Agei fi-
 30 lia, * Thesalus, ex Par-
 thenope Symphali filia E-
 uetes, ex Auge Alci, Te-

Τηλεφος, Ἀντόχου Φύλακ-
 ης Τληπόλεμος, Δευδαμείας
 τῆς Ἀμύντορος Κησίοπος,
 Ἀτρήνης ὁ Πειρέως Παλαί-
 μων· μετὰ τούτους ὁ Ηρακλῆς
 εἰς θεοὺς, οἱ καὶ τότε αὐτῷ ἀν-
 τίσταται· Ἐρυσθέα, θεὸς Κύναια
 παρεχόμενος, ὃς ὁκείνοισι δα-
 δίδοναι ἀντίστοιχον Ἐρυσθέως,
 καὶ πόλεμον ἀπειλουῶντος, ἐ-
 δεδόκισαι, Τραχίνα κατὰ λι-
 πόντες, ὅθεν τῆς Ελλάδος ἐφυ-
 γόν· διακρίνομεν δὲ, πλῆθος εἰς
 Ἀθήνας, καὶ καθεστῆναι ὅτι
 πῶν ἑλάνθων βωμόν, ἠξίου βου-
 λῆσαι. Ἀθηναῖοι δὲ οὐκ ὁκ-
 δόντες αὐτοῖς, ὡς πῶν Ἐρ-
 ρυσθέα, πόλεμον ὑπέστησαν, καὶ
 τοῖς ὑπὸ παύδασι αὐτῶν Ἀλέ-
 ξανδρον, Ἰφίμεδοντα, Ἐρρύ-
 ριον, Μέντορα, Πειριμήδην
 ἀπέκτειναν· αὐτοὶ δὲ Ἐρρυσθέα
 φεύγοντα ἐφ' ἀρμάτος, ἐπέ-
 στας ἤδη παρὰ πύοντα Σκί-
 ρονίδας, κτείναν· διώξας Ἰλμος.
 Ἐπὶ μὲν κεφαλῇ δακτυλίων,
 Ἀλκμήνῃ δίδωπν· ἢ ὅ· κερκίσι
 τοῖς ὀφθαλμοῖς ἔωλεν αὐ-
 τῷ, δακτυλοῖς δὲ Ἐρρυσθέως,
 ὅτι Πειλοπόννησος ἦλθεν οἱ Ἡ-
 ρακλῆδαί, καὶ πάσας ἑλόν τὰς
 πόλεις, ὅτι ἐν αὐτῷ ὁ αὐτοῖς ἐν
 τῇ κατὰ τὴν γῆμον φρονέει,

lephus, ex Astyoche Phy-
 lantis Tlepolemus, ex A-
 stydamia Amyntoris Cre-
 sippus, ex Antenor Per-
 palamon. Relato demum
 inter Deos Hercule, filij sui
 Erystheum fugientes ad
 Ceycem se receperunt. Vbi
 vero illos ab eo repetere
 coepit Erystheus, nisi
 dederentur, bellum min-
 tabatur, iustum metu per-
 culsi relicta Trachinē per
 Helladem fugerunt. Qui,
 cum Erystheus eos inste-
 staretur, Athenas concele-
 runt, & confidentes ad Mi-
 sericordiam aram opem im-
 plorabant. Athenienses nō
 modo non dederunt eos,
 sed etiam adversus Ery-
 stheum bellum sustinuerūt,
 & eius filios, Alexandrum,
 Iphimedotem, Erybium,
 Mentorem, Perimedemq;
 occiderunt. Ipsum insuper
 Erystheum fugientem e
 curru, atque ad petras Sei-
 rionides adequitatem Hyl-
 lus infecutus obrūcat: cuius
 que caput amputatum Al-
 cmenē dedit. Hæc autem il-
 li textoris radijs oculos ef-
 fodit. Itaque post interfe-
 ctum Erystheum in Pelo-
 ponneseum Heraclidæ redie-
 runt, omnesque amissas ve-
 bes receperunt. Ceterum,
 quoniā intra anni spatium, ex
 quo in patriam remeabant,

πῶς Πελοπόννησον κατέχευ-
 ται πῶς ἡμεῖς, χρησιμὸς δὲ
 τοῖς Ἡρακλείδαις ἐδύλου· οὐδ'
 γὰρ τῷ δεινῷ αὐτοῖς καταβῆναι.
 ὅθι ἀπολιπόντες Πελοπόννη-
 σον, ἦλθον εἰς Μαργαδίνα,
 καὶ κῆ κατ' ὤκουσιν. Τληπόλε-
 μος οὐκ ἐκτείνας οὐχ ἐκὼν Λι-
 κύμνιοις τῇ βακτηρίᾳ γὰρ αὐ-
 τῷ δεξαμένοισι πλοῦτων ἡ-
 μῶν περὶ τὴν ἐξελθῆναι αὐτῶν οὐ
 ἴελοποννήσου. φάσκει οὐκ
 μετ' ἐκὼν ὁλῆσθαι, ἥκεν εἰς Ρό-
 δον, καὶ κῆ κατ' ὤκει. Ἰλμος δ',
 πῶς μὲν Ἰόλῳ [πῶς Εὐρύπῳ] 15
 καὶ πῶς τῷ περὶ ὀνόματι ἔγνω-
 μεν. πῶς δ' ἀποδόνει ἐκτείνῃ
 Ἡρακλείδαις κατ' ἐργασίαν. διὸ
 τῷ Ἡρακλείδῳ εἰς Δελφοῖς, ἐ-
 πὶ τῷ ἱερῷ πῶς αὐτῷ κατέλθοιεν. 20
 ὃ δ' εὖ εἶπε περὶ τῶν αὐτῶν
 τῷ περὶ τὸν καρπὸν κατ' ἐργασίαν.
 τομὸς δ' Ἰλμος βίτον καρπὸν
 λέγει, καὶ βίτον, ποσὺν πε-
 ρεμειναι χρόνον αὐτῷ ὅραται 25
 κατ' ἐκτείνῃ Ἡρακλείδῳ ὅθι
 Πελοπόννησον, τῷ Ἡρακλείδῳ τῷ
 ὀρέσθαι ὅθι βασιλεύοντες. Πελο-
 ποννήσιον. τῷ Ἡρακλείδῳ πάλιν
 μάλιστα, καὶ Πελοπόννησοι, 30
 καὶ Ἡρακλείδῳ δὴ πάλιν. ἐπεὶ δ'
 ἡνδρώθησαν εἰς Κλεοφάντα
 δὲ, ἐκτείνῃ περὶ κατ' ἐργασίαν.
 τῷ δὲ τῷ εἰπόντις ἐπὶ τῷ περὶ

vniuersā Pelopōnesū pestis
 inuasit, eaq; euenisse, q̄ He-
 raclidē priusquā liceret, ipsi
 sedē patriā reperissēt, oracu-
 lo declaratū est. Quāobrem re-
 licta rursus Pelopōneso, Ma-
 rathonē cōmigrarūt. Tlepo-
 lemus autē Licymniū non
 spōte occidit, quippe, q̄ ad-
 ministrū suū quēdā baculo
 percussur' aberrauit. idq; an-
 te q̄ ē Pelopōneso absceder-
 ret. Exulās igitur haud qua-
 quā exigua cū hominū ma-
 nu Rhodū venit, atq; ibi se-
 dē locauit. Hyllus adhēc ex
 patris imperio Iolē EVryti
 filiā sibi in matrimoniū co-
 pulauit, & quam ratione
 suis Heraclidis redeundi fa-
 cultatē cōpararet, nihil reli-
 qui faciebat. Proinde Del-
 phos concessit, & quanā via
 reuerti posset, Apollinē sci-
 tatur, Tū Deus, si ad tertiū,
 vsq; fructū, inquit, expecta-
 rint eos esse redituros. Hyll'
 verò tertium fructū, triēnij
 cursū dici arbitrat', ad tātū
 tēporis curriculū pmoratus
 cum exercitu Heraclidas in
 Pelopōnesū reducit, quo tē-
 pore Tisamen' Orestis fili'
 Pelopōnesiorū regnū tene-
 bat: ac noua pugna cōmissa
 Pelopōnesij vincūt, & Ari-
 stomach' interficitur. Postea
 verò q̄ Cleolai filij adulta iā
 atate fuerunt, de reditu P'y-
 thia cōsulūt, à qua qd̄ antea
 oraculū dederat, acceperūt.

πρην, Τήδρος ἡπᾶν λέ-
 ρον, πύτρ παιδίτᾳ ἀνχ-
 σαι. ὃ δ' θεὸς αἰτῆ περὶ αὐ-
 χημάτων αὐτοῖς αἰήτοις ἐῖ. πᾶς
 γ' ἄρ' ἔχουσιν ἔσμεν. λέ-
 γ' οὐ γὰρ, ἀλλὰ ἔχουσιν κα-
 πόν τείνον· καὶ * Σπινυρὸν ἢ
 ἄρ' ἔχουσιν διὰ τὴν καὶ τὴν ἱ-
 σμὸν ἔχοντι πύτ' ἡλασσαν.
 ταῦτα Τήδρος ἀκούσας, ἡπί-
 μαζε πὸν στρατὸν, ἔκ τῶς ἐπὶ-
 ξαῖτο ἐν τῇ Αἰτωλίας πόλει· ἐν
 ταῦν αὐτὸν ἐκείνου ὁ πόρος
 Ναυπακτὸς λέγεται· ἐκεῖ δ'
 ὄντος τῷ στρατῷ ματὸς, Δ' εἰς ὁ-
 δὸς περὶ τῶν ἀπὸ τῆς ἀπὸ τῆς
 πᾶσι δας καταλιπὼν ἔξ Αργεί-
 ας τῆς Αἰτωλίας διδύμοις,
 Εὐρυδίνῃ ἔξ Προκλέα· συν-
 βη δ' ἔξ πὸν στρατὸν ἐν Ναυπά-
 κτῃ συμφορὰ περὶ πᾶσι· ἐφά-
 νη γ' αὐτοῖς μαίης χησμοῖς
 λέγρον, ἔξ τῶν αἰώνων, ὃν ὀνόμα-
 σαι μάχην ἐῖ, ὅπ' ἡμῖν τῷ
 στρατῷ περὶ Πελοποννησίων
 ἀπὸ τῶν λαδόν. τῶν βαλὼν ἀ-
 κονίῳ ἱππότης ὁ Φύλακας τῷ
 Ἀντιόχῳ τῷ Ἡρακλείῳ τυχὼν
 ἀπὸ τῆς οὐτῶς δ' ἡμῶν
 πύτῃ, π' ἡμῖν ναυπῶν δ' ἡμῶν
 ρεῖσιν ἡμῶν πύτῃ, ἀπὸ τῆς
 π' δ' ἡμῶν, ἡμῶν λιμῶν,

Temenus, sibi, quod respo-
 so eiusmodi fidem habuiss-
 sent, infelicitèr successisse,
 obijciebat. Tum contra Py-
 thia ipsos infelicitatis sive
 fuisse auctores respondit,
 quoniam responsa data mi-
 nime intelligebant. Non e-
 nim tertium terræ sed ge-
 neris esse fructum, inquit,
 oraculum indicat, ac * Sté-
 nigrum isthmum innuit,
 quem latioris alvei pelagus
 dextrorsum alludit. Quæ cū
 audisset Temenus, militum
 copias legit, & in Ætoliz
 loco naues compingit. Vbi
 etiam nūc loco ab ea re nō-
 menest Naupactos. Interea
 dumibi comparatæ militū
 copiz morantur: Aristode-
 mus, relictis ex Argia AV-
 tefionis filia geminis, EVry-
 sthene, ac Procle, fulmi-
 ne ictus occubuit. Quin
 etiam Naupacti exercitus
 in morbum ingentem con-
 cidit: siquidem ipsis vates
 futura prædicens, atque af-
 flatus numine apparuit: quæ
 magum esse, atque à Peio-
 ponneseis in exercitus per-
 niciem emissum existima-
 runt. Hunc Hippotès Phy-
 lantis Antiochi ex Hercule
 nati filius iaculo percussit
 interfecit. Quo facto rei
 navalis apparatus prædictæ
 classe disperijt: peditatus
 jre fame infelicitissime egis,

κομισαίντων δὲ ὑδρίαν ἰδαῖος,
 ἔδοξε ψῆφον βαλεῖν ἕκαστος.
 Τήμβρος οὖν, & οἱ Λεισοδύ-
 μου παῖδες, Γρόκλης & Εὐρυ-
 δίνης, ἔβαλον λίθοις. Κρε-
 σφόντης δὲ βουλόμβρος Μεσσή-
 νιω λαχὼν, γῆς αἰβάλε βω-
 λον. Τωτὸς δὲ διαλυθείσης, ἔ-
 δη πρὸς δύο κλήρους παρῶντες
 ἀναφανῆναι. ἐλκεσθίσης δὲ 10
 παρῶντος ἑκάστης Τηιδίου, δευ-
 τέραι δὲ τῆς κλήρου τῆς Λεισο-
 δίμου παῖδων, Μεσσήνιω ἔ-
 λαβε Κρεπαόντης. ὅπῃ δὲ πρὸς
 βωμοῖς, ὅς ἐστις, ὄραν σθ- 15
 μεῖα κείδρα· οἱ μὲν λαχόντες
 ἄρως ὅπῃ τὸν ἴδιον, φρύνον·
 οἱ δὲ Λακεδαιμόνα λαχόντες,
 δράκοντα· οἱ δὲ Μεσσήνιω, ἀ-
 λώπεκα. ὅπῃ δὲ τῆς σημείων, 20
 ἔλεγον οἱ μαίτιες, πρὸς μὲν τὸν
 φρύνον καταλαβόντων, ὅπῃ τῆς
 πόλεως ἰδρὲν ἄμεινον· μὴ γὰρ
 ἔχεν ἀλλήλῳ πορδούδων πρὸς
 μέλιον. πρὸς δὲ δράκοντα κατα- 25
 λαβόντες, δεινὸς ὅπῃόντας ἔ-
 λεγον ἑσθῶν πρὸς τὴν σίλω-
 ππυα· δολίγος. Τήμβρος μὲν οὖν
 παρὰ πρὸς μέλιον πρὸς τὴν
 Ἀγέλαον καὶ Εὐρύπυλον 30
 καὶ Καλλίαν τῇ θυγατρὶ,
 παρὰ πρὸς τὴν Ἰρηνῶν, καὶ τῇ
 ταύτης αἰδρὶ Διφόντῃ.

Illata deinde sicula aquę ple-
 na, placitū est cuiq; in eam
 sortes conijci. Tū Temen-
 & Aristodemi filij Procles
 & EVrysthenes, calculos co-
 iecerunt. Cresphōtes autem
 Messenē sortito habere. v. c.
 lens, terre glebā iniecit: qua
 resoluta priores illas duas sor-
 tes ante, p̄dire necesse erat.
 Educta igitur prius Temeni
 sorte, secūda Aristodemi li-
 berū sortitio fuit. Quo fa-
 ctū est, vt illa soluta, hęc co-
 stiterit, & per eā Cresphōti
 Messena obtigerit. Porro in
 aris, quibus immolatur erat,
 iacētia signa inuenere. Nā;
 quibus Argos obtigit priua-
 tum, rubetā: quibus Lacede-
 mon, draconē: quibus autē
 Messene, vulpem. hi in sua
 quisq; ara priuati signi sym-
 bolū offenderunt. quę verò
 ad symbola spectant, vates
 cecinerunt. Nactis quidem
 rubetam, in vrbe manere
 pręstat. Id enim animan-
 tium genus, si peregrine-
 tur, nullis viribus se tueri
 potest. Qui draconem con-
 secuti sunt: formidabiles fo-
 re, si promoueātur. Qui ve-
 rō vulpem deprehēdissent,
 dolosos fore prędicebant.
 Temenus igitur prætēmis-
 sis Agelao EVrypylōque,
 & Callia, filiis, Hyrnetho-
 ni filiz, atque hu usce
 viro Deiphonti adhęsit.

ἔθιν οἱ παῖδες παύσαντι τὰς
 τὰς ὅτι μὴ τὸν πατέρα αὐ-
 τοῦ φοβεύουσι. ἤμοι δὲ ὅτι τῷ
 φόβῳ τὴν βασιλείαν ἐς ἑαυτὸς
 ἔχον ἐδικαίωσεν Ἱερνιστοῦ καὶ
 Διηφόντη. Κρεσφόντης δὲ οὐ
 πολὺν Μεσσηνίας βασιλεύσας
 χρόνον, μετὰ δύο παίδων φο-
 βουθεῖς ἀπέθανε. Πολυφόν-
 τος ὅτι ἐβασίλευσεν αὐτοῦ ἦν
 Ἡρακλειδῶν ὑπάρχων ἐπὶ τῷ
 τῷ φόβῳ δύνει γυναικὶ ἀκου-
 σαι Μερόπην ἐλαβὼν αὐτὴν
 ἣν ὅτι ἔβρε. τρέπον γὰρ ἔχουσα
 παῖδα Μερόπην καλεῖσθαι
 Αἴγυπτον, ἔδωκε τῇ ἐαυτῆς
 πατρὶ ἡτὶ φεῖν ἅβρε αἰδρω-
 θῆς, ἐκρύφα κατέπαιον, ἔ-
 κτεινε Πολυφόντην. ὅτι πα-
 τρώαν βασιλείαν ἀπέλαβεν. 10

Proinde illius filij Titanas
 mercede conductos ad pa-
 trem interimendum indu-
 cunt. Cōmisso itaque patri-
 cidio regnū penes Hyr-
 nthonem ac Desiphōtē exer-
 citus fore iudicauit. Cre-
 sphontes autē non ita mul-
 to post susceptū imperium
 Messenæ duobus cum filiis
 interfestus est. Atqui Po-
 lyphontes eorum imperio,
 quod Heraclidarum genere
 ortus esset, præficitur, atque
 occisi Cresphontis uxorem
 Meropem inuitam perdu-
 xit: at hic etiā ē medio sub-
 latus fuit. Nam cum tertiū
 Merope filium Ægyptum
 nomine haberet, patri suo
 ipsius alendum dedit: qui
 cum adultę iam ætatis esset,
 per insidias adortus Poly-
 phontem peremit, ac pater-
 nū sibi regnū recuperauit.

ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΥ ΤΟΥ
ΑΘΗΝΑΙΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ Η ΠΕΡΙ
Θεῶν, βιβλίον γ'.

A POLLODORI ATHE-
NIENSIS GRAMMATICI
BIBLIOTHECES, SIVE DE
DEORVM ORIGINI,
Liber tertius.

Benedictio AEgio Spoletino interpretata.

ΠΕΡΙ ΔΕ Τῆ
Ἰνάχειον δι-
ερχόμενοι γέ-
νος, πρὶν ἀπὸ
Βήλου μέχρι 5

τῷ Ἡρακλειδῶν δὲ δηλῶ κα-
μῶν, ἐχόμενος λέγοντες τὰ πρὶν
Ἀγήνορος. ὡς γὰρ ἡμῶν λέλε-
κ), δὲ Διδύμη ἐγγίνησε παῖ-
δας οὐ Γοσιδῶνος, Βήλον καὶ 10
Ἀγήνορα. Βήλος μὲν οὐκ ἔστι
λῶν Αἰγυπτίων, πρὶν ὅσον
ρηιδίους ἐγγίνησεν. Ἀγήνωρ δὲ
ὁ ἀφ' ἑαυτοῦ εἰς τὴν Εὐρώ-
πην, γαμῶν Τηλεφάσσαν καὶ 15

VONIAM
verò genus
Inachrū ē
narrata Beli
progenie, vī
que ad He-
raclidarum familiam expo-
suimus: & Agenoris prolem
quoq; deinceps enarremus.
Enimvero, vt à nobis antea
dictum fuit, duos ē Libya fi-
lios Belum & Agenorē Ne-
ptunus procreauit. Belus
quidem Ægyptiorum rex,
quos superius diximus, li-
beros genuit: Agenor autē
in EVropā profectus, Tele-
phassam coniugem ducit:
ex qua

καὶ πικροὶ θυγάτηρα μὲν Ἐγ-
 ρώπην, παῖδας δὲ Κάδμον &
 Φοίνικα & Κίλικα. ἑνὲς δὲ
 Ἐγρώπην, ἢ Ἀγηνόρος ἀλλὰ
 Φοίνικος λέγουσι. ταύτης Ζεὺς
 ἐραστὴς, πῆλιν δὲ τῆς θαλάσ-
 σης Ῥόδου ὑποπλέων ταῦρος. οὗ
 χροήτης ἡμιόμοτος, ἐπιβιβα-
 σθεὶς δὲ τῆς θαλάσσης, ἐκόμ-
 σεν εἰς Κρήτην. ἢ δὲ, ἐκεῖ συνθι-
 γασθεὶς αὐτῇ Διὸς, ἐγέννησε
 Μίνωα, Σαρπηδόνα, Ῥαδά-
 μανδυν. καὶ Ὅμηρον δὲ Σαρ-
 πεδόων ἐκ Διὸς & Λαοδαμείας
 τῆς Βελεροφόντι. ἀφανοῦς δὲ
 Ἐγρώπης ἡμιόμοτος, ὁ πατήρ
 αὐτῆς Ἀγνώρ ἐπὶ ζήτησιν
 ἐξέπεμψε τοὺς παῖδας, ἐπὶ τῶν
 μὴ παρόντων αἰαστρέφειν πρὶν
 αὐτὸν ἐλθεῖν εἰς Ἐγρώπην. συνε-
 ῆλθε δὲ ἐπὶ τῶν ζήτησιν αὐ-
 τῆς, Τηλεφάσσα ἡ μήτηρ,
 καὶ Θάσος ὁ Ποσειδῶνος· ὡς
 δὲ Φερικύδης φησὶ, Κίλικ.
 ὡς δὲ πᾶσαν ποιούμενοι ζή-
 τησιν θύρεῖν ἥσαν Ἐγρώπην
 αἰδυνάτοι, πῶς εἰς οἶκον αἰα-
 κομίδην ὑπογόντες, ἄλλος
 ἀλλὰ χεῖρ κατόκησεν. Φοίνιξ
 μὲν Φοινίκην· Κίλικξ δὲ, Φοι-
 νίκης πλησίον, καὶ πᾶσαν πῶς
 ὑφ' ἐαυτοῦ κειμένην χόρειν
 ποταμῷ σμίνης Πυραμοῦ,

ex qua EVropam filiam, &
 Cadmum, Phœnicemque
 mares, & Cilicem sustulit.
 Sunt, qui EVropam non A-
 genoris, sed Phœnicis fi-
 liam esse affirmant. Huius
 amore captus perit Iupiter,
 nec non taurus per Rhod-
 dum mare nauigat. qui v-
 bi sese puellæ mitem cicu-
 rémque præbuit, atque in-
 de tauri dorso illam impo-
 sitam velut prædā, pelā-
 go auxit in Cretam: eaquē
 inibi ab Ioue cōpressa, Mi-
 noem, Sarpedonē, ac Rha-
 damanthum peperit: sed
 15 Homeri testimonio Sarpe-
 don ex Ioue ac Laodamia
 Bellerophontis filia, natus
 est. Post, vbi EVropa nus-
 quam appareret, Agenor
 pater eam filios vestigatu-
 ros emisit: illque, ne nisi,
 cum reporta prius EVropa,
 redirēt, imperavit. Quibus-
 cum & Telephassa mater,
 ac Thasus Neptuni filius,
 vel, vt Pherecydes ait, Ci-
 lic, ad eam perquirendam
 coivit. Postea verò, cum
 passim omnia vestigassent,
 neque vsquam EVropam
 comperissent, desperato ad
 suos reditu, alius aliò com-
 30 migrarunt. Phœnix in Phœ-
 nicem se contulit. Cilic
 huic finitima loca inuasit,
 atq; omnem Pyramo amni
 adiacētem regionē subegit,
 I. j.

Κιλικίαν ἐκέλευε· Κάδμος
 δ', ἐ Τηλεφάσσει, ἐν Θράκη
 κατέκτισται, ὁμοίως δ' ἐ Θά-
 σος ἐν Θράκη, κτίσας πόλιν
 Θάσον κατέκτισεν. Εὐρώπην
 δὲ γῆρας Ἀστερίων ὁ Κρητῶν
 Δυνατῆς, τοῖς οὐ γυναικὶς παῖ-
 δας ἔτρεφεν· οἱ δ', ὡς ἐπληρώ-
 ησαν, πρὸς ἀλλήλους ἐσαΐσα-
 σαν. ἴχιοι γὰρ ἔρωτα παῖδες, οὓς
 ὁκαλῆτο Μίλητος· Ἀπέλλωνος
 δὲ Λῶν, ἐ Ἀρείας ἡ Κλεόχου. ἦ
 δὲ παῖδες πρὸς Σαρπηδόνα
 μᾶλλον οἰκίως ἔχοντες, πολε-
 μήσας Μίνως ἐποστήρην. οἱ
 δ', φθύνοντες, ἐ Μίλητος μὲν, Κα-
 εῖα πρὸς Χῶν, ἐκεῖ πόλιν ἀφ'
 ἑαυτοῦ ἐκτίσας Μίλητον. Σαρ-
 πεδῶν δ' συμμαχίαν Κίλι-
 κί, πρὸς Λυκίους ἔχοντι πόλε-
 μον, ὅτι μέρη τῆς χώρας Λυ-
 κίας ἐβασίλευσι. καὶ αὐτῷ δι-
 δῶσι Ζεὺς, ὅτι τρεῖς γυναι-
 ῖν. ἔνιοι δ' αὐτὸν ἐραδίῳαι
 λέγουσι Ἀτμυνίου τοῦ Διός, καὶ
 Κασιπεύας, καὶ διὰ τὸν
 πατέρα, Ραδάμανθους δ', πῶς
 νησιώταις νομοθετῶν, αὐδὺς
 φύγον ἐς Βοιωτίαν, Ἀλκμή-
 νην γαμήσας, καὶ μετεμίσθας
 ὁρᾶδον μετὰ Βαίνωος διαζί.

eamque de se Ciliciam no-
 minavit. Cadmus autem ac
 Telephassa in Thraciā pe-
 netrarunt. necnon & Tha-
 sus conditā in Thracia vr-
 bem Thasum suo de nomi-
 ne appellatā habitavit. De-
 mum Asterion Cretensium
 regulus, Evropa in matri-
 monium ducta, ex ea natos
 filios aluit, qui, cum adole-
 uissent, mutuā inter se dis-
 cordiam exercuerunt : nam
 Miletum puerum deperi-
 bant. Hic filius Apollinis,
 & Arca Cleochi filia fuit:
 Puer, cum in Sarpedonis
 benevolentiam amorē-
 que potius inclinare vide-
 retur, Minos confiato bello
 victor fuit. Post illi in fugā
 vertitur : ac Miletus in Ca-
 riam appulsus ibi Miletum
 à seipso dictā urbem condi-
 dit. Verum Sarpedon Cilici
 aduersus Lycios bellū gerēti
 opitulatus, ex Lyciæ parte
 regnum sibi comparavit: ei-
 que Iupiter ad tres ætates
 vitā concessit. Nec desunt,
 qui illum Atymnij, Iouis &
 Cassiopeæ filij, amore cōfla-
 grasse tradāt, eaque de cau-
 sa in seditionem concidisse.
 Sed Rhadamanthus, cum
 conditis ab se legibus insu-
 lanis imperaret, atq; ex fuga
 rursus in Bœotiam conten-
 disse, Alcmenem duxit uxorem.
 Demum vita defunctus, apud
 inferos cum Minœ fratre iudicādis
 animis præficitur.

Μίνως δὲ Κρήτιω καπηλῶν,
 ἔγραψε νόμους. καὶ γῆμας Γασ-
 σφάλλω, τὴν Ἡλίου & Περσέϊ-
 δος· ὡς Ἀσκληπιάδης φησὶ,
 Κρήτι τινὶ Ἀστείου θυγατέ-
 ρα· παῖδας μὲν ἐτίκασε, Κα-
 σρεα, Δευκαλίωνα, Γλαῦκον,
 Ἀνδρογῶν· θυγατέρας δὲ, Ἐκά-
 λην, Ξεοδίκην, Λελαδίην,
 Φαίδραν. Ἐκ Παρείας δὲ νύμ-
 φης Εὐρυμέδοντα, Νηφαλίω-
 να, Χρυσίην, Φιλολαον· ὅκ
 δὲ Δεξιόχας, Εὐξαιδιον. Ἀ-
 στείου δὲ ἄπαυδος Ἀπιδανόν-
 τος, Μίνως βασιλεύειν θέλων
 Κρήτης, ἐκωλύετο. φήσας δὲ
 ὅτι θεῶν τινὶ βασιλείαν εἰ-
 ληφέναι, χάριν τῷ πιστευθῆ-
 ναι, εἶπε, εἴη αὖθις, ὅταν
 γῆνέω. καὶ Ποσειδῶνι θυῶν,
 πῦξαι ταῦρον αἰαφαιλῶσαι
 ὅκ ἦν βυβλῶν, ὑποχρέμε-
 νος καθάδισιν πρὶ φανέντα.
 πρὸ δὲ Ποσειδῶνος ταῦρον
 αἰνέντος αὐτῷ διαφρεπῆ, τινὶ
 βασιλείαν παρέλαβε. πρὶ δὲ
 ταῦρον εἰς τὰ βουκόλια πέμ-
 ψας, ἔδυσεν ἔπερον. θαλασ-
 σοκρατίσας δὲ πρῶτος, πα-
 σῶν ἦν γήσων σχεδὸν ὑπὸ ἥρ-
 ξεν. ὀργαστὴς δὲ αὐτῷ Πο-
 σιδῶν, ὅπ μὴ κατίδυσαι πρὶ
 ταῦρον, ὥσπερ μὲν ἐξηλείψει

At Minos Cretam incolens
 leges conscripsit, ductaque
 Pasiphae Solis ac Perseidis
 filia, siue, vt Asclepiades ait,
 Crete Asterij filia, Creteum,
 Deucalionem, Glaucum, &
 Androgeum mares: foeminas
 autem Hecalen, Xenodice-
 n, Ariadnēque, ac Phædrum,
 sustulit. Porro ex
 nympa Paria Eurymedon-
 tem, Nephalionē, Chrysen,
 & Philolaum: at ex Dexi-
 thea, Euxanthium. De-
 inde, vbi Asterius nullis re-
 lictis liberis decessit, Mi-
 nos Cretæ suscepta regnū
 administratione prohibe-
 tur. Qui fidei faciendæ cau-
 sa à dijs regnum se accepisse
 aiebat, si quid voto depopos-
 cisset, sibi id euenturum.
 Inde Neptuno im-
 molans, taurum, vt sibi ex
 profundo mari offerri pre-
 cibus depoposcit, oblatum
 immolaturum se pollicetur.
 A Neptuno itaque, tauro,
 qualis eum deceret, emisso,
 regnum accepit. Qui cum
 eiusmodi taurum ad armenta
 deduci iussisset, alium im-
 molauit. Hic subacto sibi
 pelago omnibus propè insulis
 præsuit. At iratus illi Neptu-
 nus, quod eundē taurū mi-
 nime immolasset, hunc ipsum efferauit

Πασφάλῳ δὲ ἔλθῃν εἰς ὄπ-
 θυμίαν αὐτῷ παρὰ σκευάσιν.
 ἢ δὲ, ἐρεθείσα τῷ ταύρῳ, συνερ-
 γῶν λαμβάνει Δαίδαλον, ὃς
 ἔτι ἀρχήκτωι, πεφθυρὸς ἔ-
 στω ἁθύνων ὅτι φόνῳ. ὅττι ζυ-
 λίνῳ βουῷ ὅτι ἔχων κατα-
 σκευάσας, ἐ ταύτην λαβὼν, ἐ
 κοιλάτῃ ἐσώθην, ἐκδείρας τε
 βουῷ, τίω δόρατ' ἀπέρραψα. 10
 καὶ θεὸς ἐν ᾧ τῷ εἶδῳ ὁ ταύ-
 ρος λημῶνι βόσκειται, τίω
 Πασφάλῳ ἐνέβιβασιν. ἐλ-
 θὼν δὲ ὁ ταῦρος, ὡς ἀληθινῇ
 βοῇ συνῆλθεν. ἢ δὲ Ἀστέρειον 15
 ἐλθόντος τὴν κληθέντα Μινώ-
 ταυρον. ὅττι ἔχῃ ταύρου πρῶ-
 στωπον, τὰ δὲ λοιπὰ ἀνδρός.
 Μίνως δὲ ἐν τῇ λαβυρινθῷ,
 κατὰ ζῆνας χερσὶ κατὰ 20
 κλείσας αὐτὸν ἐφύλαξεν. ἔτι
 ὁ λαβυρινθός, ὃν Δαίδαλος
 κατασκεύασεν, οἶκον καμ-
 πῆς περυπλόκῃς πλανῶν τὴν
 ἐξοδόν. τὰ μὲν αὖ περὶ Μι- 25
 νώταυρου καὶ Ἀνδρίαν, καὶ
 Φαίδραν, ἐ Ἀετιάδης ἐν τοῖς
 περὶ Θηπίως ὑστέρῳ ἐροῦμαι.
 Κρατίως δὲ τῷ Μίνως Ἀερό-
 πη, καὶ Κλυμένη, καὶ Ἀπ- 30
 μοσύνη, καὶ Ἀλθήμενης, ἡοὶ
 γίνονται. χρωδῶ δὲ Κρη-
 τῇ περὶ καταδροφῆς τῷ βίου,

Pasiphaenque, ut illum ar-
 dentiissime depetiret, eff. cir.
 Hæc igitur tauri inflamma-
 ta desiderio, adiutorem sibi
 Dædalum assumit archite-
 ctum, qui cædis reus Athe-
 nis aufugerat: hic ligneam
 in rotulis vaccam conca-
 uam intrinsecus miro arti-
 ficio cōstruit, cuique bubu-
 lam pellē circumfuit, eam-
 que in prato, vbi taurus de-
 pascere consueuerat, eloca-
 uit. Inde Pasiphaen intro-
 misit: ad quā taurus accur-
 rens, ceu natural: m vaccam
 iniuit. Hæc demū Asterium
 cognomento Minotaurum
 peperit: taurino vultu, cæte-
 ra virum fuisse, fertur. Hunc
 Minos oraculis quibusdam
 monitus intra labyrinthum
 conclusum custodiri iubet.
 Sed labyrinthus, quem Dæ-
 dalus ædificauit, domiciliū
 erat, quod ob multiplices
 viarum ambages, occursum-
 que, ac recursus, falliebat.
 Quæ verò de Minotauro, &
 Androgeo, ac Phædra, & A-
 riadna, l gūtur, vbi de The-
 seo post dicetur, explicabi-
 mus. Ast Aërope, Clymenē,
 Apennosyne, & Althemenes
 ē Crateo Minois filio liberi
 nati sunt. Cretæo verò, quā-
 tem ipse vitæ exitū habitus-
 us esset, oraculum scitanti,

ὁ θεὸς ἔφη, ὑπὸ ἐνὸς ἦν πατρί-
δωι πενήτη δὲ Κρητὸς ἀνὴρ ὅν
αἰπεκρύβετο βίῃ χρησμοῦς. Ἀλ-
θημένης δὲ αἰκούσας, ἔδει-
σας μὴ φονδὲς ῥήνται ποδὶ
πατρὸς, ἀφ' ὧν Κρήτης με-
τὰ τῆς ἀδελφῆς Αἰμωσιμένης,
θεοῖς ἰσχυρὸν ἔστω τῆς πόδου,
ἔκαστα γὰρ Κρητῶν ὠνό-
μασιν. αἰατὰς δὲ ὅτι τὸ Ἀπ-
εμολύνητο καλὸν ὄρος, ἔδει-
ξεν αὐτῇ πείρην νόσους. καπνὸν
δὲ καὶ Κρήτῳ, ἔκ τῃ πατρὶος
ὑπομνηθεὶς θεῶν, ἰδρύνει βω-
μὸν Ἀπαιβουρίου Διός. μετ' ἧς
πλὴν δὲ, τῆς ἀδελφῆς αὐτῆς
ἐγγύς. Ἐρμῆς γὰρ αὐτῆς ἐ-
ρεαδεῖς, ὡς φθόγγουσαι αὐτῇ
καταλαβὴν ἐν ἡδυνάτῳ (πε-
ριεὶ γὰρ αὐτῇ τῷ ἔχῃ ἦν πο-
δῶν) κατὰ τῆς ὁδοῦ βύρας
ἐπίσρωσε νεοδάρτας. ἐφ' αὐτῇ
ὀλισθήσασα, ἦν ἵκα ἀπὸ τῆς
Κρήτης ἐπανήει, φθείρεται
καὶ τῇ ἀδελφῇ μιλῶναι τὸ γ-
γονός· ὁ δὲ, σκῆψιν νομίσας
εἶναι τὸν θεόν, λαῖξεν ὠτρύνει
πέκτεινεν. Ἀερόπλῳ δὲ καὶ
Κλυδῶνι Κρητὸς Ναυπλίῳ
δίδωσι οἷς ἀλλοδαπαὶ ἡμί-
ροις ἀπικτωλῆσαι. τούτων Ἀε-
ρόπην ἀνὴρ ἔγχευε Πλεισθένης
καὶ παῖδας, Ἀγαμέμνονα

Deus ab uno ē filijs suis in-
terfectum iri respōdit. Cre-
teus itaque oraculum celat.
Quod cū accepisset Althe-
menes: & veritus ne patri
mortem inferret, relicta
Creta cum Apemolyne so-
rore profectus, in quendam
Rhodi locum appellit: quo
potitus Cretentiam illi de se
nomen indidit. Conscen-
so autem Atabyrio monte,
iacentes circa insulas cir-
cumspexit, ac etiam de-
spicatus Creten, & deūm pa-
triorum recordatus, Ataby-
rio Ioui aram statuit: nec
longo post tempore suam
ipse sororē interemit. Nam
Mercurius eius amore cor-
reptus, quod fugientem as-
sequi non posset (quippe
quæ illi pedum pernecitate
præstabat) recentibus ter-
goribus viam substravit, in
quibus delapsam, cū ē Cre-
ta rediret, vitiat, ac ea fratri
rem commissam renunciat.
Is autem Dei nomen culpæ
expugnata pudicitia præ-
textum esse arbitratus, eam
calcibus impetitam occi-
dit. Mox Creteus Aërope
Clymenēnque per Nau-
plium in longinquas terras,
vendas amandat. Ex
his quidam Phibenes Aë-
rope uxorem duxit: ex
qua filios, Agamemnonem

καὶ Μενέλαον ἔπειν. Κλυ-
 μένῳ δὲ γαμέει Ναύπλιος, ὃ
 πικίων πατὴρ γίνεται Ὀρα-
 κος καὶ Παλαμίδος. Κρη-
 τὸς δὲ ὑπερον γῆρα καπρό-
 μος, ἐπὶ τῷ βασιλείῳ
 Ἀλθιμένῳ τὸ παιδί παρεδού-
 ναι καὶ δῖα τὸ πῦρ ἦλθεν εἰς Ῥό-
 δον. Ὑποβάς δὲ τῆς νεώς σὺν
 τοῖς ἥρωσι κατὰ πῦρ τῆς νήσου
 ἔπον ἔρημν, ἠλαύνοντο ὑπὸ
 τοῦ βουκόλων, λησας ἐμβε-
 βληκέναι δοκούστων. καὶ μὴ
 διωαδόντων ἀκούσαι λεγόντες
 αὐτῷ τῷ ἀλθιμένῳ, δῖα τῷ
 κραυγῇ τοῦ κίμων, ἀλλὰ
 βαλλόντων κακῆνοι, ὡς α-
 γνός μος Ἀλθιμένους ἀκον-
 τίσας, ἀπέκτενεν ἀγροῶν
 Κρατία: μαθὼν δὲ ὑπερον 20
 τὸ γρονός, ὁ ξάμενος ὑπὸ
 χασμάτος ἐκρύβη. Δρυκα-
 λίωνι δὲ ἐγρόντι Ἰδομενίδος
 τὴ καὶ Κρήτη, καὶ Νόθος καὶ
 Μῶλος. Γλαῦκος δὲ [ὁ Μι- 35
 νως] ὅτι νήπος ὑπαρχών,
 τὸν μὲν δῖον εἰς μέλιτος
 πίτον ποτὶν ἀπιδανεν. ἀφα-
 νοῦς ὅντος αὐτοῦ, Μίνως πολ-
 λὴν ζήτησιν ποινοῦσάμενος πρὸς 30
 τοὺς θεοὺς εἰσαγγέλλει. Κῦ-
 ρητις δὲ εἶπον αὐτῷ βιχρώμα-
 τος ἐν ταῖς ἀγλάαις ἔχον βουῶν

& Menelaum substulit. Ve-
 rum Clymenen Nauplius
 in matrimonium cepit, ac
 filiorum Oracis & Palame-
 dis pater efficitur. Cum ve-
 rò Creteus senio confectus
 esset, Althemeni filio re-
 gnum tradere cupiebat: ἐα-
 que de causa Rhodum con-
 tendit: cūque e naui cum
 heroibus socijs in desertum
 quendam insulæ locum de-
 scendisset: à bubulcis præ-
 dones ingruisse ratis eijci-
 tur: quique vera dicēs, cum
 ob canum latratum, quod
 ab insulans percuteretur,
 exaudiri non posset: Althe-
 menes superueniens tulo
 contorto Cratium patrem
 haudquaquam agnatum in-
 terfecit. Qui, ubi scelus pa-
 tratum cognouit, deos pre-
 catus terræ hiatu absorptus
 occulitur. Cæterum Deuca-
 lionī nati sunt filij Idome-
 neus, Crete, ac Nothus, &
 Molus. Glaucus autem Mi-
 nois filius infans adhuc mu-
 rem insequēs in mellis do-
 liū delapsus, occubuit. Qui,
 cum gentium nusquā appa-
 reret: Minos pater, quod a-
 missum filiū non reperiret,
 cū diu, multūmq; quæsiuis-
 set, de illius inuēctione scita-
 tum oracula misit. Curetes
 illi tricolorē inter armen-
 ta bouem esse retulerunt:

τὸν δὲ πλὴν ταύτης θάλασσαν
 εἰκάσαι διωκόμενα, καὶ
 ζῶντα τὸν παῖδα ἀποδώσιν.
 συγκληθέντων ὃ τὸν μαίντων,
 Πολυίδος ὁ Κοιρανῶν, πλὴν
 χροῖαν τῆς βοῦς εἰκασε βάπτει
 καρπῶν, καὶ ζητεῖν τὸν παῖ-
 δα ἀναγκαδίαις, ὁ δὲ πρὸς μαν-
 τίας αὐτοῦρε. λέγοντος δὲ Μί-
 νως, ὅτι δὲ καὶ ζῶντα ἀπο-
 λαβεῖν αὐτὸν, [ἔν τινι οἰκή-
 ματι] ἀπικλείσθαι σὺν τῷ νε-
 κρῶ. ἐν ἀμνηστία δὲ πολλῇ
 τυχαίῳ, εἶδε δράκοντα ὅτι
 τὸν νεκρὸν ἵστα· τοῦτον βα-
 λὼν λίθῳ ἀπέκτεινε· δέισας
 μὴ αὐτὸς πελομένη, εἰ τῷ-
 ὅ συμπαθεῖ. ἔρχεται δὲ ἕτε-
 ρος δράκον· καὶ Πασάμωρος
 νεκρὸν τὸν περὶ τὸν, ἀπεισιν·
 εἶπα ὑποσφύρει πόαν κομίζων,
 καὶ ταύτῃ ὁππῆσιν ὅτι
 πᾶν τὸ τῷ ἑτέρου σῶμα· ὁππῆ-
 σεις δὲ τῆς πόας, ἀνέστη. Πασά-
 μωρος δὲ Πολυίδος ὁ θαν-
 μάσαι, πλὴν αὐτῷ πόαν περὶ
 ενεγκῶν τῷ τῷ Γλαύκου σῶ-
 ματι ἀνέστησιν. ἀπολαβὼν δὲ
 Μίνως τὸν παῖδα, οὐδ' ἔτι
 εἰς Ἄργος ἀπέναι τὸν Πολυίδον
 εἰς πρὶν ἢ πλὴν μαίνεται δι-
 φάξαι τὸν Γλαῦκον. ἀναγκα-
 δίαις δὲ Πολυίδος διδάσκει·

curus qui optime effingere
 simulacrum possit, ab eo fi-
 lium in vitam reuocatum i-
 ri. Accersitis itaque vnde-
 cumque vatibus, Polyidus
 Cœrani filius rubi fructui
 bouis colorem assimilauit:
 & puerum vestigare co-
 ctus vaticinij cuiuspiam ad-
 iumento tandem reperit.
 At cum Minos eum sibi vi-
 uum reddi oportere dicti-
 tarer, cum pueri cadauere in
 quodam domicilio conclu-
 ditur, cumq; in summa con-
 filij inopia versaretur, dra-
 conem ad præmortui pueri
 corpus proserpentem vidit.
 Hunc lapide percussum oc-
 cidit, veritus, ne illum com-
 miseratus ipse moreretur.
 Interea draco alter aduenit,
 ac priorem extinctum con-
 spicatus, retro abiit: mox
 herbam ferens redit: eaque
 super omni draconis mor-
 tui corpore imposita, illum
 in vitam reuocauit. Id cum
 Polyidus summa cū admi-
 ratione conspexisset, eandē
 herbā illatā Glauci corpori
 imposuit: atque illico mor-
 tuum suscitauit. At Minos,
 neque post recuperatum fi-
 lium, nisi prius vaticinandi
 rationem Glaucum doceat
 Polyidus, illum Argos re-
 meare permittebat. Polyi-
 dus autem coactus edocet:

καὶ ἐπιδὴ ἀπὶ πλεῖ, κελύει
 τὴν Γλαυκὴν εἰς τὸ σῶμα ὅπ-
 πῃ οὖσα. ἔκ τούτου ποιήσας Γλαυ-
 κας, πλὴν μαρτυρίας ἐπὶ λαΐστοι.
 καὶ μὲν οὖν οὗτος τῷ τῆς Εὐρώ-
 πης ἀπογόνῳ, μέχρι τῷ δὲ μοι
 κελεύθῳ. Καδμὸς δὲ, ἀπο-
 θανὼν ἡρώδης Τηλεφάσσας,
 ὑπὸ Θρακῶν ξενισθεὶς ἤλ-
 θη εἰς Δελφοὺς πρὸς τῆς Εὐ-
 ρώπης πωτῆροῦ ἄνδρος. ὃς ὅτε
 εἶπε πρὸς αὐτὸν Εὐρώπης μὴ πο-
 λυεὶς ἄνθρωποι, χηρῶν δὲ κα-
 ῖο δὲ γὰρ σοὶ, καὶ πόλιν κτίξεν,
 ἐκείνη αὖ αὐτῇ πίστι καμύσας.
 τοιοῦτον λαβὼν χρησμὸν, δὴ
 Φωκίαν ἐπερβύετο. εἶτα βοὶ
 σιωπῶν ἐν τοῖς Πελάγοντες
 Βουκολίοις, ταύτην κατόπι-
 θεν εἶπε. ἡ δὲ διεξιούσα
 Βαιωλίαν ὁκλήσας. πόλιν ἐνθα
 νῦν εἰσὶ Θῆβαι. βυλόμενος ὃ
 Ἄθως κατέδυσσε πλὴν βοῦν,
 πέμπει ἑνὰ τῶν μὲν αὐτῇ λη-
 ψόμενον ἀπὸ τῆς Ἀρείας κρή-
 νης ὕδαρ. φρουρῶν δὲ πλὴν
 κοιλίῳ δράκοντι, ὃν ἔξ Ἄρεος
 εἶπεν ἑνὲς γεγονέναι, πρὸς
 πλείονας τῶν πεμφθέντων διέ-
 φθιρην. ἀναπαύσας δὲ Κα-
 δμους, κτείνει τὸν δράκοντα
 καὶ τῆς Ἀθηνᾶς ὑπομήνητος,
 τοῖς ὁδόντας αὐτῇ ἀσπίρει.

atque in patriam rediturus,
 vela faciebat: Glaucumque
 suum in os inspuere iubet.
 quo facto Glaucum vatici-
 nandi obliuio subiit. Ha-
 ctenus itaque de Εὐρώπης
 posteris dixisse sat est. Por-
 τὸ Cadmus cum iam vita
 functam Telephassam sepe-
 lisset: à Thracibus hospi-
 tio exceptus, Delphos de
 Εὐρώπῃ deum scitaturus,
 contendit: Deus illi nihil
 ab eo curiose de Εὐρώπῃ
 querendum respondit: sed
 boue viæ duce vtatur, atque
 urbem condat vbicumque
 ea ambulando defessa pro-
 cumbat. Quo ille accepto
 responso per Phocensium
 terram iter faciebat: mox
 boui inter Pelagontis ar-
 menta obuiam factus, cam
 pone sequebatur: ea verò
 Βαϊωτίᾳ percursa humi pro-
 cubuit, vbi nunc extant
 Thebæ. Deinde bouem il-
 λὰν Palladi mactaturus, è
 socijs suis quendam ex Mar-
 tio fonte desumptam aquam
 reportaturum mittit: draco
 fonti custos appositus erat:
 hūc Marte satum fuisse per-
 hibebant. Is ex aquaturis
 plerosque absumpsit. Quare
 indignatus Cadmus draco-
 nem interemit: ac Miner-
 uæ consilio eius dēces scriit.

πάντων ὃ ἀπαρέντων, ἀέθει-
 λαν ὅκ' ἦς ἄνδρες ἑτοίμοι, εἰς
 ἐκάλεισιν Σπαρτοῖς. ἦτοι δὲ ἀ-
 πίκτησαν ἀλλήλους. οἱ μὲν εἰς
 ἑλὸν ἀκούσιν ἑλδόντες· οἱ δὲ,
 ἀλλήλους ἀγροῦσσι. Φερεκύ-
 δης δὲ φησι ὅτι Κάδμος ἰδὼν
 ὅκ' ἦς αἰαφυσσάμενος ἄνδρας
 ὀνόπλοισι, ἐπ' αὐτοῖς ἔβαλε λί-
 θους. οἱ δὲ ἔπ' ἀλλήλων νο-
 μίζοντες βάλλεσθαι, εἰς μά-
 χην κατέστησαν. πλείους γοῦν
 δὲ πίντι· Ἐχίων, Οὐδῆος,
 Χθόνιος, Ὑπερνήτωρ, Πέ-
 λωρ. Κάδμος δὲ αὐτῶν ὧν ἔ-
 κτεινεν, αἰδίδον ὄντων ἐγήπυ-
 σεν Ἄρει. ἡ δὲ ὄντων πῶς πῶ-
 πὸς κτῶ ἔτι. μετὰ δὲ πῶς γη-
 τεῖον, Ἀθηνᾶ αὐτῶ βασιλεῖ
 κατεποθείασε. Ζεὺς ἔδωκεν αὐ-
 τῷ γυναιῖκα Ἀρμονίαν, Ἀφρο-
 δίτης ἔκ Ἄρεος θυγατέρα. καὶ
 πάντες θεοὶ κατελιπόντες τὸν
 οὐρανόν, ἐν τῇ Καδμείᾳ πν-
 ῆμον δῶκεν ἡμεῖς αἰνέμεσθαι.
 ἔδωκε δὲ αὐτῇ Κάδμος πέ-
 πλοι, ἔπ' ἡφαιστῆα πύκτον ὄρ-
 μων, ὃν ἔπειθ' ἡφαιστῆος λέγουσι
 πῆς δοῆσθαι Κάδμου. Φερε-
 κύδης δὲ ἔπειθ' Εὐρώπης ὃν πα-
 ῖον Διὸς αὐτῷ λαβὼν, γέγον-
 ταί ὃ Κάδμος θυγατέρες μὲν
 Ἀγδρόν, Ἰωὴ, Σεμέλη, Ἀγαυή

quibus satis, armati è terra
 viri exorti sūt: quibus Spar-
 tis idest Satis, nomē inditū
 fuit: Hi postea mutuis sese
 vulneribus, alteri quidem,
 vel inuiti in pugnam con-
 gressi: alteri verò, quòd al-
 ter alterum nequaquā co-
 gnoscerent, occiderunt. Sed
 Pherecydes scriptum reli-
 quit: Cadmus, ut armatos vi-
 ros è terra exoriri còspexit,
 lapidēs inter eos coniecit:
 Tum ij vicissim percuti exi-
 stimantes, mutuam inter se
 pugnam inierunt. Verum ex
 ijsce, quinque tantummodo
 Echion, Vdæus, Chthonius,
 Hyperenor, & Pelor, inco-
 lumes superfuerunt. at Ca-
 dmus pro cæsis inter se viris
 annum integrū Marti mer-
 cenarius fuit. Iam tum an-
 nus annis octo constabat.
 Post exactum mercedis tem-
 pus regi ipsi Minerua regiā
 adornauit, Harmoniam Ve-
 neris & Martis filiam vxorē
 dedit. Adhæc dij omnes re-
 licto cælo in Cadmia con-
 iuiuiò excepti nuptias cōce-
 lebrarunt. Cadmus vxori
 pepulum, ac monile Volcani
 opus, quod ij ab Volcano
 dono missum ferunt, mu-
 neri dedit. At Pherecydes
 ab Eὐρώπα datam scribit:
 idque ab Ioue accepisse.
 Cadmi filiz fuere AVto-
 nos, Inδ, Semele, Agaue.

παῖς ὃ Πολύδωρος. Ἰνὼ μὲν
 οὐκ Ἀθάμας ἔθηκεν· Ἀγροίον
 ὃ Κλεισῆος· Ἀγροίον, Ἐχίον.
 Σεμέλης ὃ Ὕψις ἑραθεῖς, Ἡ-
 ρας κρύφα σκευδὸν ἀζέταται· ἡ δὲ
 ἑξαπατηθεὶς ὑπὸ Ἡρας, κα-
 τὰ δῖον αὐτῇ Διὸς παῖς τὸ
 αἰτήθι ποιήσῃ· αἰτεῖται ποῖ-
 πον αὐτὴν ἐλθεῖν οἶος ἦλθε μνη-
 στερόμενος Ἡραν. Ζεὺς δὲ μὴ
 δυνάμενος αἰανθῶσαι, ὥσθι-
 γινεῖ εἰς τὸ θάλαμον αὐτῆς ἐφ'
 ἄρματος, ἀσραπαῖς ὁμοῦ καὶ
 βροittaίς, καὶ κεραυνὸν ἵπσι.
 Σεμέλης ὃ δὲ τὸν φόβος ἐκ-
 λιπούσης, Ἰκαμνιᾶσι βρέ-
 φος Ἰκαμῶν θέν ἐκ τοῦ πυρός
 ὄρπάσας, ἐν ἑρραφί τῷ μηρῷ.
 Ἀποθανύσης ὃ Σεμέλης, αἰ-
 λοι παῖς Κάδμω θυγατέρες διή-
 νεγκαν λόγον σκευδὸν ἡδὲ θνη-
 τῇ πνὶ Σεμέλην, ὃ κατὰ φύ-
 σιν Διὸς· ὃ δὲ τὸν σκευδὸν
 νύθη. καὶ ὃ τὸ χρόνον τὸν καθή-
 κοντα, Διόνυσον γένει Ζεὺς
 λύσας τὰ ῥάγματα· ὃ δὲ δω-
 σιν Ἑρμῇ· ὃ καμίζει πρὸς Ἰ-
 νὼν, καὶ Ἀθάματα· καὶ πείθει βέ-
 φλω ὡς κόρην· ἀνακατήσασα
 ὃ Ἡρα, μαρτυρῶν αὐτῇς ἐνέβα-
 λε. ὃ Ἀθάμας μὲν τὸν πρῶ-
 τόν πρην παῖδα Λεάρχον, ὡς
 ἔλαφον θηρῶσαι, ἀπέκτεινεν.

Verū Polydorū vnicum ha-
 buit marē. sed Inō Athamā-
 ti nup̄sit. Aristaeus AVtonoē
 sibi cōiugauit, Echid Agauē
 duxit. Iupiter, cū Semele ar-
 deret, cū ea clā Iunone con-
 cumbit. Hæc autē ab Iuno-
 ne decepta, quicquid ab eo
 depōsceret, sese facturū Io-
 ue pollicēte : vt, qualis cum
 cōiuge cōgressurū adueni-
 ret, secum decumberet, pos-
 tulauit. quod eum Iupiter
 ab nuere non posset, curru
 inuectus in peramatae Seme-
 les thalamum præmissis ful-
 mine cum fulgetris simul,
 & tonitribus aduenit : qua-
 re Semele metu externata
 semestri partum eiicit. Iu-
 piter hunc ē medio abreptū
 igne, femori insuit. Mox
 Semele extincta, reliquæ
 Cadmi filia, euulgāt dictis
 Semele cum mortaliū quo
 dā concubuisse, & ab Ioue
 se compressam mentitam
 fuisse, eamq; ob rem fulmi-
 natam fuisse. Congruo de-
 inde tēpore solutis filis Iu-
 piter Dionysū gignit, eūq;
 Mercurio tradit. Hunc ille
 ad Inonem & Athamātem
 affert : atq; vt puellam edu-
 carent, suadet. Quod ipi-
 quo animo ferens Iuno
 iisce furorem immisit. In-
 de Athamas maiorem natū
 filium Learchum, velut cer-
 uum venatus, interfecit.

Ἰνώ δ' ἔ' Μελικέρτῳ εἰς πεπυ-
 ρωμένον πέδιλα ῥίψασα, ἔπα-
 βατεύσασα μετὰ νεκροῦ τῷ
 πατρὶος ἡλματοῦ βυθῶν. καὶ
 Ἀθυκιδίαν μὲν αὐτὴ καλεῖται· 5
 Παλαίμων δ' ἐ' παῖς ὕψος ὀ-
 νομαδέντις ὑπὸ τ' πλεόντων·
 πῖς χιμαζομένοισι γὰρ βοηθοῦ-
 σιν· ἐπεὶ δ' ὅτ' Μελικέρτῃ αἰ-
 ρὸν τῷ Ἰσθμίων Σισύφῳ γέν- 10
 ηται. Διόνυσος δ' Ζεὺς εἰς ἑλ-
 φοὺς ἀλλάξας, πὺν Ἑρᾶς θυμὸν
 ἔκλεψεν· ἔλαβῶν αὐτ' Ἑρμῆς,
 πρὸς Νύμφας ὁκόμειν, ὃν
 Νύμφη δ' Ἀσίας καπνικούσας· 15
 αἱ ὕστερον Ζεὺς κατεστερείσας
 ὠνόμασεν Ὑάδας. Αὐτοῖσι
 δ' Ἀλκυονίδες παῖς Ἀκταίῳ
 ἐχθροῖς τραφεῖς πρὸς Χεί-
 ρωνι, κυνηγὸς ἐδιδάχθη. καὶ 20
 ὕστερον καπερώθη ὃν τὰ Κι-
 σαιρῶνι ὑπὸ τ' ἰδίῳ κυνῶν,
 ἔπειτα ἐπελάττει πὺν Ἑρῶν.
 ὡς μὲν οὖν Ἀκουσίλαος λέγει
 μνηστῆρας τῷ Διὶς ὅτε ἐμνη- 25
 στεύσαν Σαμέλῃ· ὡς δ' οἱ πλε-
 οντες, ὅτ' Ἀρπυμίου λουομένου
 εἶδε· ἔφασι δ' ἰδὼν πρὸς ἡ-
 μά αὐτὴ πλὴν μορφῇ εἰς ἑ-
 λαφοὺς ἀλλάξαι. καὶ πῖς ἐ- 30
 πομένοισι αὐτὰ περὶ πῶν κυ-
 σὶν ἐμβαλεῖν λῶσαι, ὃν
 αὐτὰ κατὰ ἀγοίαν ἐβρώθη.

Inò verò Melicerta in fer-
 uentem leberis aquam con-
 iecto, & cum perempto fi-
 lio in maris profunda desil-
 luit. Et hæc quidem Leuco-
 thea nominatur. puer au-
 tem Palæmonis nomen ac-
 cepit. Sic itaque appellati à
 nauigantibus, quòd maris
 tempestatem patientibus
 opem ferunt. Ad hæc Meli-
 certæ Isthmiorum certamē
 Sisypho auctore institutum
 fuit. Mox Iupiter, Diony-
 sium in hædum transfor-
 mat, ut Iunonis iram eua-
 deret. Hinc Mercurius sum-
 ptum puerum ad Nymphas,
 quæ tum Nysam Asiæ vrbe
 incolabant, transportauit.
 Has postea Iupiter in stellas
 mutatas, Hyadas appellauit.
 Sed ex Aÿtonoe & Ari-
 stæo Actæon filius procrea-
 tur, qui à Chirone educa-
 tus, venator euasit. Postea
 verò suis à canibus in Ci-
 thærone deuorat' est, eum-
 que in modum interiit. ut
 verò Acusilaus ait, Iouis ira,
 quòd Semelem petisset v-
 xorē: sed, ut plerique, quòd
 Dianam lauantiem vidisset:
 aiuntque ab dea ex templo
 in ceruum cōmutatū fuisse,
 atq; quinquaginta illi canibus
 insequētibus rabie inie-
 ctā fuisse, ut per eā dominū
 haud agnitum deuorariat.

ὑπολουμένῳ δ' Ἀκταίωνος, οἱ
κύνες ὅππῃ κηυῶντες τὴν διασώ-
την, κατὰ τὸν οὐτὸν ἔχθησιν ποι-
νόμενοι, παρρηγρόντ' ὅππῃ δ' Χί-
ρωνος αὐτῶν ὅς σῶδ' αὐτὸν κατὰ
σκόδ' αὐτὸν Ἀκταίωνος, δ' ἔφ' αὐ-
τῇ κατ' ἐπαύσατο. τὰ ὀνόματα
δ' Ἀκταίωνος κυνῶν ἔχ' ὧν ὑπὶ
Διὶ καὶ κελὸν σῶμα, φέρει
δὲν, ἥντι γῆρας

Τῇν ἐδάσαντες κύνες
κραπτοί. * πῆλας δ' ἔκρυα
πρόσθε.

Μετὰ τούτῃν ἄλκιμα τέκνα.
Λυγκίε, δ' * Βαῖος πόδας 15
αἰετὸς. ἥ δ' ἀμείνωντος.
Καὶ ἔς ὀνομασί' δίνεγεν, ὡς
κατέλεξε.

Καὶ ἥντι Ἀκταίων ἔθανεν
Διὸς ἀντιόησιν.

Πρῶτον γὰρ μέλαν αἷμα δ' ἔπ' ὀ-
σπετίροιο αἵματός

Σπαρτίος τ' ὦν, Ἀργός τε, Βα-
ρὴς τ' αἰφροκαλίβυτος.

Τοῦ δ' Ἀκταίωνος πρόσθε 25
φάρον, αἷμα τ' ἔδαψαν.

Τοῖς δ' καὶ ἄλλοι πάντες ἐπί-
στυγον ἐμμεμαῶτες.

Ἀργαλέων ἐδιδυῶν ἄκρος ἔμ-
ιδμαὶ ἀνθρώποις.

Διόνυκος [δ'] Ὀρέτης ἀμεί-
νων ἡμιόμοτος, Ἡεας μαρίαν
αἰπὴν ἐμβολούσης, φέρει λα-
τῶν Ἀἴγυπτον δ' Συρίαν.

Ceterum Actæonē ē medio
sublatum canes dominum
vestigātes gannitu vocis &
Domini desiderium tristitia
quodā significātes bauban-
tur, ac demum post diu quæsi-
tum herum in Chironis an-
trum deuenērūt: quibus ille
Actæonis simulacrum effin-
xit, quo viso statim mœrore
soluti sunt omnes Actæonis

10 * Canum nomina.

De quibus hic pulcherrime Valis-
de erremus hndiqua regis
Inuadunt corpus rabida cen-
tigrides, & si que
Immanis soboles lanians pro-
pe * rousa, Proter
Post alij damnum inuadunt
sawstima proles,
Lyncæus, & * Bannus pedibus
citus, atq; Amarnthius
& * quos nominatim ptu
lit * in enumeratione.

10 * Tum Iouis Imperio Actæon
cecidit*

Regis namque sui nigrum
absampere cruorem
Argusque, Spartusque, Baré-
que colerrimus, ydem
Actæonis Actæis, atque etiam
sunt sanguine passi.
Cetera dein prompto inuase-
runt turba laniantium.

30 * Senorum hec hominum go-
neri est medicina dolorum.

Porro Dionysius post vitē
innentam à Iunone furore
iniecto percitus, Egyptum
que ac Syriam pererrauit.

καὶ τὸ μὲν πρῶτον Πρωτίης
αὐτὸν ὑποδέχεται βασιλῆς
Ἀἰγυπτίων· αὐτὸς δ' εἰς Κύβα-
λα τῆς Θρυγίας ἀφικνεῖται.
καὶ κατὰρθεῖς ὑπὸ Πέας,
καὶ ταῖς πελάταις ὀκμαζών, ἔ-
λαβὼν παρ' ὀκείνης τιῶ σο-
λῶ, ὅτι Ἰνδοῖς ἔσθ' τῆς Θρά-
κης ὑπέρτατος. Λυκούργος δ'
παῖς Δρύαντος Ἡδωνῶν βα-
σιλεύων, Στρυμόνα πλωμὸν ἐπ'
παροικούσας, πρῶτος ὑβρίσας
ἔξέβαλεν αὐτὸν· ἔδιδόντος
μὲν εἰς θάλασσαν πρὸς Θέτην
τιῶ Νηρέως κατὰφυγε. Βάκ-
χαι δ' ἐχθρόν τε αἰχμαλώτῳ, ἔ-
π' σιωπῶντες Σατύρων πλῆ-
θος αὐτῶ. αὐτὸς δ' αἱ Βάκχαι
ἐλύθησαν ἑξάφνης. Λυκούρ-
γῳ γ' ἑμνία ἐποίησε Διόνυ-
σος· ὅς τ' ἑμνησίως, Δρύαντα τὸν
παῖδα, ἀμπελὺν νεμύζων κλη-
μα κόπην, πηλέκει πληξάς ἀ-
πὲκταίς· ἔα κρωπελάσας ἐ-
αυτὸν, ἐσθ' φρόνησι· τῆς δ' ᾗς
ἀκάρπου ὑβρίσας, ἔχρησεν ὁ
θεὸς, καρποφορήσιν αὐτῶ,
αἱ θανάτω δ' Ἰνδοῖς. Ἡ-
δωνοὶ δ' ἀκούσαντες, εἰς τὸ
Παγκραῖον αὐτὸν ἀπαγαγόντες
ὄρος ἔδθησαν· καὶ κατὰ
Διονύσου βούλησιν ὑπὸ Ἰπ-
πιων ἡσφδαρθεῖς ἀπὸ δαί-
μωνος.

Hic primus omniū rex
Ægyptiorum rex ho-
spitio accipit: ac rursus ad
Cybellam Phrygiæ urbem
proficiscitur: atque ibi ex-
priatus à Rheæ, & ceremo-
nias edoctus Cybeleas, sto-
laque ab eadem sumpta ad
Indos per Thraciam con-
tendit. Lycurgus Dryantis
filius rex Edonorum, qui
amnem Strymonem inco-
lunt, primum ipsam contu-
melia affectu deiecit. Tum
Bacchus ad Thetin Nerei
filiam confugit. Bacchæ au-
tem in vincula coniectæ
fuerunt, nec non, quæ ma-
gna Satyrorum multitudo
eum consecuta est. Contra
verò Bacchæ statim solutæ
sunt. Nam Dionysius Ly-
curgo furorē iniiecit. Tum
ille amentia præceps Dry-
antem filium vitis palamitem
se ratus amputare, securi
percutsum interfecit. Qui
cum extremâ sui corporis
præcidisset, respiciuit. Dein-
de, vbi terra nullas suppe-
ditaret fruges, numen suo
renunciavit oraculo, ter-
ram tum fore fructiferam,
cum Lycurgus mortalita-
tem exuerit: Quod, ut E-
doni acceperunt, ipsum
in Pangæum montem ab-
ductum in vincula conie-
cerunt: vbi ex Dionysij vo-
to equis laniatus occubuit.

διελθὼν δὲ Θράκιον, ἔπειτα
 Ἰνδικὴν ἀπασιν, σῆλαι δὲ καὶ
 εἰσας, ἦεν εἰς Θήβας· καὶ
 ταῖς γυναικάς πρῶτον κα-
 ταλιπούσας ταῖς οἰκίαις, βακ-
 χεύειν ἐν τῇ Κιθαιρῶνι. Πεν-
 θεὺς δὲ Ἰμνηθεὺς ἔκ Αἰγυπτῆς
 ἔρχεται, ὡς καὶ Κάδμου εἰλη-
 φώς· βασιλεὺς, διεκόλυε
 πάντα γίνεσθαι. ἔπειτα ἡρό-
 λμος εἰς Κιθαιρῶνα τῷ Βάκ-
 χῳ κατάσκοπος ὑπὸ τῆς μη-
 τρὸς Αἰγυπτῆς καὶ ματαίαν ἐμε-
 λίσθη· οἰόμην γὰρ αὐτὸν θεῖον
 εἶναι. διΐξας δὲ Θηβαίοις, ὅτε
 θεὸς ἔστιν, ἦεν εἰς Ἄργος·
 καὶ κεῖ πάλιν οὐ πμόντων αὐ-
 τῶν, ἔξέμηνε ταῖς γυναικάς. αἱ
 δὲ, ἐν τοῖς ὄρεσι τοῖς ὀπημασιδί-
 οισι, ἔχουσαι πάντας, ταῖς σάρ-
 κας αὐτῶν ἐσθίωντο. βουλό-
 λμος δὲ ἀπὸ τῆς Ἰκαρίας εἰς
 Νάξον διακομίσθηναι, Τυρρῆ-
 νων ληστρικῶς ἐμειώσασα
 περιήρη. οἱ δὲ, αὐτὸν ἐνέμετροι,
 Νάξον μὲν παρέπλεον· ἡπει-
 ρον δὲ εἰς Ἀσίαν ἀπικνω-
 λήθοντες. ὁ δὲ πρὶν μὲν ἴσον καὶ
 ταῖς κόπας ἐποίησιν ὅφεις. τὸ δὲ
 σκάφος ἐπλησε κισσῶν, ἔβωτες
 αὐλῶν· οἱ δὲ, ἐμμανεῖς γέ-
 νόμενοι, κατὰ τῆς θαλάσσης
 ἔφυγον, καὶ ἔχρόοντο δελφίνεσι·

Adhuc Bacchus post Thra-
 ciam atq; Indiā vniuersam
 peragratam, & locatis inibi
 cum titulo stelis, Thebas re-
 pedauit, nec nō feminas re-
 liētis domib⁹ suis in Cithæ-
 rone debacchari compulit.
 Pentheus autem Agaues &
 Echionis filius à Cadmo in
 regno subrogatus, hæc ab il-
 lis fieri prohibuit: quiq; cū
 se in Cithæronē montē Mi-
 mallonidas exploraturus,
 cōtulisset, ab Agaue matre,
 per furorē, eum ferā esse ar-
 bitrata, mēbratim concidit-
 tur. Demum Bacchus vbi se
 Thebanis Deum esse decla-
 rauit, Argos adiit: atque ibi
 rursus ab illis vt numē mi-
 nimē obseruatus, eorū mu-
 lieres furere ac debacchari
 coegit. Quæ mox in mōtib⁹
 lactētium, quos secum extu-
 lerāt, filiorum carnibus ve-
 scébatur. Postea verò, cū ab
 Icaria in Naxū trāsuehi cu-
 peret, prædatoriā Tyrrheno
 eū triremē mercede cōdu-
 xit, ac deo ipso in naui im-
 posito, Naxi littora præter-
 legunt, atque in Asiā Deūm
 vēdituri vela faciunt. Tum
 Dionysius malum, remόςq;
 in serpētes vertit, nauīm ad
 hæc hedera, & tibiarum so-
 nitu omnem repleuit. Nau-
 tæ interim furore acti in mā-
 re præcipites fugiunt, atq;
 in delphinos trāsformāturi·

ὥς ὅ μαθόντες αὐτὸν θεὸν ἀν-
 θρωποι, εἴμιμον. ὁ δ' αἰαχαρὸν
 ἐξ ἑδου ἤμιπερα, ἐπεσα-
 γορβύσας Θυώνῳ, μετ' αὐτῆς
 εἰς ἕραϊὸν ἀνήλθεν. ὁ δ' Κά-
 δμος μετὰ Ἀρμονίας Θήβας
 ἐκλιπὼν, πρὸς Ἐγχελέας πα-
 ραγίνετο. πύπης δ' ὑπὸ Ἰλυ-
 ειῶν πολεμουμένων, ὁ θεὸς ἔ-
 χησεν Ἰλυριῶν κρατύσιν, καὶ
 ἡγεμόνα Κάδμον ἐκ Ἀρμονί-
 ας ἔχασε. οἱ δ' ἡγεδίντες, ποι-
 οῦνται καὶ Ἰλυειῶν ἡγεμόνας
 πύπης, καὶ κρατυῖς καὶ βασιλεύ-
 σιν Κάδμος Ἰλυειῶν καὶ πάντες
 Ἰλυεῖος αὐτῶν γένετο. αὐτῆς δὲ
 μετὰ Ἀρμονίας εἰς δράκοντα
 μεταβαλὼν, εἰς Ἡλύσιοι πε-
 δίον ὑπὸ Διὸς ἐκπέμφθη-
 σαι. Πολύδωρος δ' Θυεῶν βα-
 σιλεὺς ἡγεμόνος, Νυκτιδά-
 ρα μετ' Νυκτίως ἤ Χρῶνιν θυ-
 γατέρα. ἐκ γυναικὸς Λαβδακον.
 ἔπειτα πάλιν μετὰ Πενθεία, ἐ-
 κείνῳ φρονῶν ὡς ἀπλήσια. κα-
 τὰ ληπόντες δ' Λαβδάκην παῖδα
 ὀνομασάμενον Λαίον, ἢ ἀρχὴν
 ἀφείλετο Λύκος, ἕως ὅτε ὡς
 πάντες, ἀδελφὸς ὢν Νυκτίως.
 ἀμφότεροι δ' ὑπὸ Εὐβοίας φυ-
 γόντες, ἐπεὶ Φλεγύαν ἀπὸ χλαιν-
 ναι τ' Ἄρεος, ἐκ χρύσης τ' Βοι-
 ωπίδος, Συρίαν κατῴκισαν.

Post, ubi, hunc Deū esse à re-
 bus gestis mortales didice-
 runt, diuinis honoribus per-
 colebāt. hic deinde ab infe-
 ris matrē reuocauit, Thyo-
 nēq; mox illā appellauit, cū
 ea demū in cœlū cōscēdit.
 Interea Cadmus cū Harmonia
 cōiuge post relictas The-
 bas ad Encheliēses cōmigrā-
 uit. Quib' cū ab Illyrijs bel-
 lo impeteretur, à Deo respō-
 sū fuit. Illyrijs, si Cadmum
 Harmoniāq; ducē haberēt,
 imperaturos. Tū hi oraculi
 fidē secuti eos aduersus Illy-
 rios duces deligunt, ac vin-
 cunt. Sic itaq; Cadmus Illy-
 riorū regnū adipiscitur: eiq;
 Illyrius filius nascitur, nec
 longo post tēpore in draco-
 nē cū Harmonia mutat' in
 cāpū Elysiū ab Ioue demissi
 sunt. Dein Polydorus The-
 barum regno prefectus Ny-
 cteidē filiā Nyctei, qui fuit
 Chthonij fili', ducit vxorē:
 ex qua Labdacū gignit. Hic
 post Pentheum, quod eadē
 quæ ille, sentiret, occubuit.
 Qui, cum Laium filium an-
 niculum superstitem reli-
 quisset, Lycus Nyctei frater,
 interea, dum ille in pueris
 esset, regnum occupauit.
 Ambo verò ab Eubœa in
 fugam acti, post Phlegy-
 am Martis & Chrysæ Boœ-
 tidis filium interfectum, in
 Syria sedem collocarunt:

καὶ ἡς πλὴν τοῦ Γενήα οὐ-
 κειότατα, ἐγγόνιστον παλί-
 νται. αἰρεθεὶς οὖν Λύκος πλε-
 μύχης ὑπὸ Θηβαίων, ἐ-
 πύκην τῇ δυναστείᾳ, καὶ
 βασιλεύσας ἐπηέκασιν φονε-
 ραῖς ὑπὸ Ζήθου καὶ Ἀμφιο-
 νος, θνήσκει δὲ αἰπὴν πύ-
 δι. Ἀντιόπη θυγάτηρ Λῷ Νυ-
 κτεως· τῷ τῇ Ζεὺς σιωῇ-
 ῃ. ἡ δὲ, ὡς ἔγκυος ἐφύετο,
 τῇ πατρὶς ἀπειλουμένης, εἰς
 Σικωνία ἀποδιδράσκει πρὸς
 Ἐπωπία· καὶ πύττω γαμῶται.
 Νυκτεὺς δὲ ἀδυμήσας, ἐα-
 πὸν φονθεί· δοὺς ἐν πολλῷ Λύ-
 κῳ πρὸς Ἐπωπίως, καὶ πρὸς
 Ἀντιόπης λαβεῖν δίκας. ὁ δὲ,
 στραπυσάμενος Σικωνία χέ-
 ρεται· καὶ τὴν μὲν Ἐπωπία
 κτείνει, πλὴν δὲ Ἀντιόπην ἤγα-
 γῃ αἰχμαλώτῃ. ἡ δὲ, ἀγέ-
 μνη δύσχηται παῖδας ὃν Ἐ-
 λευθεράς τῆς Βοιωτίας. οὗς
 ἐκκεκλήρους θύρων βουκόλος
 αἰατρεφει. καὶ τὸν μὲν χαλῶν
 Ζήθον, τὸν δὲ Ἀμφιονα. Ζή-
 θος μὲν οὖν ἐπιμελεῖται εὐφο-
 ρεῖων· Ἀμφίον δὲ κιθαρῳδία
 ἥσκει, δόντος αὐτῷ λύρας
 Ἑρμοῦ. Ἀντιόπην δὲ ἡμίζε-
 το Λύκος κατήρξας, καὶ ἡ
 πότις γυνὴ Δίρκη.

atque ob suam, quæ cum
 Pentheo necessitudo inter-
 cesserat, in ciuitatem coo-
 prati fuere. Declaratus igitur
 Lycus à Thebanis belli
 imperator, regno præfici-
 tur: qui, cum iam annos
 viginti imperasset, à Ze-
 tho & Amphione obtrun-
 catus diem obiit. Huiusce
 necis hanc fuisse causam
 produnt. Antiope Nyctei
 filia fuit: hanc Iupiter ini-
 uit: eaque, quod grauida
 esset patre comminante, in
 Sicyonem ad Epopeum ex
 fuga sese recepit: atq; huic
 nubit. Nycteus interim mor-
 ore confectus, cum antea
 Lyco, vt in Epopeum An-
 tiopemque animaduerte-
 ret, imperasset, sibi ipsi mor-
 tem consciscit. Is autem
 comparata magna militum
 multitudine, Sicyonem ca-
 pit, & Epopeum interimit.
 Atq; Antiope captiuā ab-
 ducit, quæ, cū abduceretur
 ad Eleutheras Boeotiæ gemi-
 nos parit, quos expositos
 bubulc⁹ inuenit, ac educat.
 Horūq; alteri, Zetho, alteri
 autē Amphioni, indidit no-
 men. Zethus rei pecuariae
 studio sese dedit, Amphion
 verò, quod à Mercurio lyra
 donatus esset, citharædi-
 cam exercuit. Lycus interea
 Antiope in vinculis, & eiuf-
 ce coniux Dirce torquebat.

Clam

λαθοῦσα δὲ ποτὶ τῷ δέσμῳ
 αὐτῆς λυθέντων, ἦκεν ὅππῃ τῇ
 τῇ παίδων ἱπαυλιν, δὲ χθῆ-
 ναι παρὰ αὐτῶν Σέλουσα. οἱ
 δὲ, αἰαγωεῖσά μιν, τὴν μη-
 τέρα, πὺν μὲν Δύκον κτείνουσι·
 τὴν δὲ Δίρκην [Φρξί] δὴ-
 σαρτες ἐκ τῶρου θηοῦσαν ῥί-
 πτωσαν εἰς κρήνην, τὴν αἰπὴν
 καίνης καλουμένην. Δίρκην. 10
 παραλαβόντες τῇ δὲ δυνατείᾳ,
 τὴν μὲν πόλιν ἐπέχισαν, ἱπα-
 κολουθησάτων τῇ Ἀμφίονος
 λύρα τῷ λίθῳ· Λάϊον τῇ ἔξ-
 βαλον. οἱ δὲ, ἐν Πελοποννήσῳ 15
 δὲ πελῶν, ὅππῃ ξενούται Πέλο-
 πι· καὶ τύπῳ παῖδα Χρυσίπ-
 πον, ἀρματοδραμῶν διδά-
 σκων, ἐξαοεῖς αἰατὰ ζειγα-
 ραῖ δὲ Ζῆθος μὲν Θῆβιν, 20
 ἀφ' ἧς ἡ πόλις Θῆβαι· Ἀμ-
 φίων τῇ Νιοβίῳ τῇ Ταυτάλου.
 ἡ γυνὴ παῖδας μὲν ἑπτά, Σί-
 πυλον, Μίνυτον, Ἰσμαντον, Δα-
 μασίχθοδα, Ἀγνῶρα, Φαίδι- 25
 μον, Ταύταλον· θυγατέρας δὲ
 παρὰ ἵσας ἔθουσαν, ἡ ὡς ζινες
 Θῆραν, Κλεοδόξαν, Ἀστυχῶν,
 Φθίαν, Πελοπίαν, Ἀστυκρά-
 τειαν, Ὠγυγίαν. Ἡρόδοτος τῇ δὲ 30
 καὶ μὴ ὧς, δέκα τῇ θυγατέρας.
 Ἡρόδοτος τῇ, δύο μὲν ἄρρενας,
 πρὸς δὲ θηλείας· Ὀμπερος τῇ,

Cum verò, tādē alicuan-
 do vinculis vltro solutis, ad
 filiorum domicilium, vt ab
 eis exciperetur, contendit.
 Qui matre agnita, Lycum
 occidunt, ac Dirceam trini-
 bus religatam ἐ τῶρου ne-
 cant, & in fontem, qui ab ea
 Dirce postea nominatus
 est, coniiciunt. Recuperato
 deinde imperio, urbem, sub-
 secutis Amphionis lyram
 lapidibus, muro cinxerunt,
 Laiumque fugarūt. Quem,
 cum in Peloponneso age-
 ret, Pelops hospitio excipit:
 & huiusce filium Chrysi-
 pum curulis artis exercen-
 da rationem edocens, eiús-
 que amore succensus, rap-
 it. Zethus porro Theben
 ducit, de qua Thebis vrbi
 factum est nomē. Amphion
 verò Nioben Tantali filiam
 sibi coniugauit. De qua fi-
 lios mares septem procrea-
 uit, Sipylum, Minytum, I-
 smenum, Damascichthonem,
 Agenorē, Phædi- 25
 mum, ac Tantalum: foemi-
 nas autem totidem * Etho-
 dzam, siue, vt alij, volunt
 Theram, Cleodoxā, Astyo-
 chen, Phthiam, Pelopiam,
 Astycrateam, Ogygiam. At
 Hesiodus, decem filios to-
 tidēque filias genuisse ait.
 Sed Herodotus duos qui-
 dem mares, tres autē foemi-
 nas. Immo verò Homerus,

ἃ μὲ ὑποί, ἃ δὲ θυγατέρας φη-
 σὶ ἡμέτερος Ὀπυριος δὲ ὕσα Νιό-
 βη, τῆς Αθηναίων ἀπειραγμένης
 εἶπεν ὑπάρχον. Αθηναῖοι δὲ ἀγα-
 νακτοῦσιν, τήν τε Ἄρπυιαν καὶ
 τὴν Ἀπώλωνα κατ' αὐτῶν παρώ-
 ξυνε. καὶ τὰς μὲν θηλείας ὅππῃ
 τῆς οἰκίας κατεπόθοντο Ἄρπυ-
 μις· τοὺς δὲ ἄρρένας κοινῇ
 πάντας ἐν Κισσαίῳ Ἀπόλλων
 κρυπτομένης ἀπέκτεινε. ἐ-
 σάθη δὲ τῶν μὲν ἀρρένων Ἀμ-
 φίων· ὅν δὲ θηλαίων Χλωὴς ἡ
 Ἀφροδίτη, ἡ Νηλεὺς σιωπῶ-
 κισι. καὶ δὲ Τελέσσαν ἐσά-
 θησαν Ἀμύνκλα καὶ Μελίβοια
 * ἐποθύνθη δὲ ὑπὸ αὐτῶν καὶ
 Ζῆθος καὶ Ἀμφίων. αὐτῇ [δὲ]
 Νιόβη Θήβας ἀπολιπούσα,
 οὗτος τὸν πατέρα Τάνταλον
 ἦεν εἰς Σίπυλον· κακῇ Διὶ
 ἀξιαδύν, πλὴν μορφῇ εἰς λί-
 θον μετέβαλεν· καὶ χεῖται δά-
 κρυα νύκτωρ καὶ μὲν ἡμέραν
 τὴν λίθου. μετὰ δὲ πλὴν Ἀμφί-
 ονος πελοπλῶν, Λαίῳς πλὴν βα-
 σιλείας παρέλαβε· καὶ γή-
 μις θυγατέρας Μενόικας, τῶν
 ἑταίρων μὲν Ἰοκάστην, ἑταίρων δὲ Ἐπι-
 καστήν, λέγουσι χεῖσαι τοὺς ἑταί-
 ρους ἡμετέρας· τὸν ἡμετέραν γὰρ
 πατρικόνον ἐσέδα. ὁ δὲ οἰ-
 σῶν οὗτος σιωπῶν τῇ γυναικί.

sex filios, & sex item fœmi-
 nas illum ex ea sustulisse re-
 fert. Quare Niobe tot filijs
 aucta, Latona se fecundio-
 rem esse iactitavit. Latona
 verò id egerrimè ferēs, Dia-
 namque ac Apollinem in
 ipsos irritavit. Mox autem
 Diana Niobes filias sagittis
 domi confecit: at mares ad
 vnum omnes in Cithærone
 venanteis Apollo interfe-
 cit. * Amphion tamē ē ma-
 ribus, & ē fœminis Chloris
 natu maxima, quæ Neleo
 nupserat, asseruati sunt. Ve-
 rum Telefillæ testimonio
 Amycla & Melibœa intā-
 ctæ remanserunt: & ab ijs-
 dem Zethus etiam & Am-
 phion sagittis confixi oc-
 cubuerunt. Ipsa verò Nio-
 be, Thebis relictis in Sipy-
 lum ad Tantalum patrem
 peruenit: ibique Iouem pre-
 cata, in saxum commutata
 fuit, ac lachrymas noctes
 atque dies effundit suo de
 lapide. Post, vbi Amphion
 vita decessit, Laius regnum
 accepit, duxitque Menœcei
 filiam, quam nonnulli Iocastam,
 quidam verò Epi-
 castam nominant. Qui, ora-
 culo monitus est, ne filios
 gigneret, quod ex eo qui
 nasceretur, parricida futu-
 rus esset. Is autem per ebrie-
 tatem cum uxore cōcubuit:

καὶ τὸ θνητὸν, ὁκλιῖναι δίδω-
 σι νομῇ, πρόνοιας ἡγεβύσαι τὰ
 σπυρά. ἀλλ' οὐπὲρ μὲν ἔειπεν
 εἰς Κισσαρῶνα. Πολύβου δ' βυ-
 χάλαι τῷ Κορινθίων βασιλείῳ,
 τὸ βρέφος θρόνους, πρὸς τὴν
 αὐτῇ γυναικί. Γερίβοιαν ἦ-
 νεγκαν. ἡ δὲ, αἰελοῦσα ὑπο-
 βάλλεται. ἔπειθ' ἐκπύουσα τὰ
 σπυρά, Οἶδιον καλεῖ. τῷ
 θεῷ τὸ ὄνομα δὲ τὸ τῷ πό-
 δας αἰοιδῆται. περὶ δὲ οὐ
 παῖς, ἔξφ' ἑτέρῳ τῷ ἡλικίῳ
 ἐν ῥώμῃ, δὲ φθόρον ἀνείδει-
 ται ὑποβλήτης. ὁ δ' ἐκπύου-
 μένος πρὸς τῆς Περειβοίας μα-
 θῖν, ὅτι ἡδυνάτο. ἀφικόμενος
 δ' εἰς Δελφοὺς, πρὸς τῷ ἰδίῳ
 ἐκπύουσι γένεον. ὁ δὲ θεὸς
 εἶπεν αὐτῷ εἰς τὸ πατεῖναι μὴ
 πορεύεσθαι, ἀλλ' ἐν τῷ πατρὶ φε-
 νούσθαι, τῇ δ' ἐκπύουσι μνησθῆναι
 τῷ ἀκούσαι, ἔτι νομίζων ὅτι ὦν
 ἔλεγε γνητὸν, Κορινθίον μὲν
 ἀπέλιπεν. ἐφ' ἁμάρτης δ' ἔξφ'
 τῆς Φωκίδος φερόμενος, στυ-
 γχάει κατὰ ἕνα στυγρὸν
 δόν ἐφ' ἁμάρτης ἐχουμένη
 Λαίῳ καὶ Πολυφόντῃ κήρυξ
 δὲ οὐπὲρ τῷ Λαίῳ καὶ κελύ-
 σαιος ὁκλῶν, καὶ δὲ ἀπι-
 σταν καὶ ἀναβολῇ κτέ-
 ναιος τῷ ἴππῳ τὴν ἐπὶ τὸν.

ex ea natum infantē, pastori
 traiecit ferrea fibula calca-
 neis, delit exponendum. ac
 hic quidē puerum in Cithē-
 rone mōte exposuit. Polybi
 verō Corinthiorū regis bu-
 bulci repertum infantē ad
 Peribœam illius vxorē con-
 tulerunt: quē sumptū puerū
 velut proprium partum sibi
 supponit, & curatis pedibus,
 OEdipum nominat idq; illi
 de pedum tumore nomē im-
 ponit. Adultus interea puer,
 ac robore suis æqualib' an-
 tecellens, ob inuidiā contu-
 meliosissimē supposititiū
 ac spurius appellatur. Qui,
 cum de Peribœa id quære-
 ret, scire minimē potuit.
 Profectus autē Delphos de
 parentibus suis Deum scita-
 tur, cui tum Apollo, ne in pa-
 triā rediret, oraculo edicit,
 quippe qui suo patri cēdem
 esset illaturus, & cum matre
 rē habiturū. Hic, ubi id ac-
 cepit, ac reputans ex ijs qui
 dicti fuerant, se procreatum
 esse, Corinthū redire super-
 sedit. & dum curru per Pho-
 cidem vehitur, angusta qua-
 dā in via Laïo ac Polypho-
 ntæ (hic erat Laij præco) cur-
 ru euntibus occurrit: cui cū
 Polyphontes, vt de via cede-
 ret, imperasset, nec ille dicto
 audiēs esset, quin potius cun-
 ctaretur, equorū iugaliū
 alterum præco interfecit.

ἀνακλήσας Οἰδίπους καὶ
 Πολυφόντῳ καὶ Λαῖον ἀ-
 πίκτεται· καὶ παρέχεται εἰς
 Θήβας. Λαῖον μὲν οὖν θά-
 ης βασιλῆς Πλαταίων Δα-
 μασίστρατος. τῷ δὲ βασι-
 λείῳ Κρέων Μερειαῖος πα-
 ραλαμβάνει. πύπῳ δὲ βα-
 σιλεύοντες, οὐ μικρὰ συμφο-
 ρὰ κατέχευε Θήβας· ἐπεὶ μὲν γὰρ
 Ἥφα Σφίγχα, ἣ μὲν ἔστι μῦθος,
 Ἐχιδνὴς ὡς παῖς δὲ, Τυφῶ-
 νος. εἷχε δὲ πρὸς τὸν μῦ-
 θον καὶ ἦτορ δὲ καὶ βάσιν
 καὶ οὐρανὸν λέοντες, ἔπερ-
 γας ὄρνιθες. μαρτυροῦσα δὲ αἰνί-
 γματα πρὸς Μουσῶν, ὅτι τὸ
 Φίκειον ὄρος ἐκατέλετο· καὶ
 πᾶσι περὶ τὴν Θηβαίους.
 ὡς δὲ τὸ αἰνίγμα, ἡ δὲ τὸ μῦθος
 ἔχον φωνῶν, περὶ τὸν μῦθον, καὶ
 δῖον, καὶ τὸν μῦθον γίνεταί·
 χρησάμενος ὁ Θηβαίους ὑπάρχον-
 τος τῇ καὶ τῇ ἀπαλλαγῇ τῶν
 τῶν σφίγγος, ἡνίκα αὖ τὸ αἰνί-
 γμα λύσῃσι. καὶ σωμάτων εἰς
 αὐτὸ πολλὰς, ἐξήκει ἡ τὸ
 περὶ τὸν μῦθον. ἐπεὶ αὖ δὲ τὸ
 ὄλεον, ἀρπάζει ἕνα, κα-
 τὰ τὸν μῦθον. πολλὰς δὲ ἀ-
 πολλοῦ μῦθων, καὶ τὸ τῶν μῦθων
 Αἴμωνος τὸ Κρέοντος, κηρύσσει
 Κρέων, τῷ δὲ αἰνίγμα λύσῃσι,

Iracūdia percitus OEdipus,
 & Polyphontem & Laium
 simul obrūcavit: inde The-
 bas peruenit. Laium itaque
 Platænsium rex Damasi-
 stratus sepeliēdum curauit.
 Regnum verò Creon Me-
 noeccei filius inuasit: quo re-
 gnante non mediocri clades
 Thebas occupauit. Si-
 quidem Iuno Sphingem, ex
 Echidna & Typhone pa-
 rētibz ortam immisit. Hęc
 muliebri facie, pectore, pe-
 dibzsq; ac cauda leonis,
 & auis pennis prædita fuit.
 Quæ cum à Musis ænigma-
 ta didicisset, in Phiceo mon-
 te confedit: de quibus id v-
 num Thebanis proponere
 solebat quod est huiusmo-
 di, Quod nā esset id animal,
 quod vnā habet vocem, &
 quadrupes, bipes, ac de-
 mum tripes efficitur. Ad
 hæc Thebanis oraculo re-
 nuntiatum fuerat, iam tum
 sphingis incōmodo ac de-
 trimēto liberos fore, quan-
 doque id ænigmatū solue-
 rint. quin etiā in vnum sæ-
 pe coeuntes, vniuersos quid
 illud esset rogabat. quod cū
 minime reperirent, abreptū
 ex omnibus, vnum deuora-
 bat: eaq; de causa plerique
 subinde peribāt. Ac postre-
 mo ad eum modū Æmone
 Creōtis filio perēpto, Creon
 ænigma huiusmodi solutu-

καὶ πῶς βασιλείαν ἐπ' αὐτὸν
 δώσιν γυναικα. Οἱ δὲ πῶς δὲ
 αἰκούσας, ἔλυσεν, εἰπὼν, τὸ αἰ-
 νίγμα τὸ ὑπὸ τοῦ σφίγγος λε-
 γόμενον, αἰσθῶπον εἶ. γυναικα 5
 γὰρ πρῶτον βρέφος τῶς πέ-
 τασιν ὀχούμενον πόλοις· πε-
 λειόμενον δὲ τὸν αἰσθῶπον, δι-
 πῶν γυναικα δὲ, βίτην περὶ
 λαμβάειν βᾶσιν τὸ βάκτρον. 10
 ἡ μὲν ὅν Σφίγγξ δὲ τοῦ ἀκροπό-
 λεως εἰαυτὴ ἐρρίψαν. Οἱ δὲ πῶς
 δὲ πῶς βασιλείαν παρὰ λα-
 βει, καὶ πῶς μητέρα ἐγὼ μὲν ἀ-
 γνοῶν ἐπαῖδας ἐπέκλωσεν. 15
 αὐτῆς Πολυαεΐκη καὶ Ἐπο-
 κλέα. θυγατέρας δὲ Ἰσμήνην
 καὶ Ἀντιγόνην. εἰς δὲ, οἱ γυναι-
 κῶναι τὰ τέκνα [ταῦτα] φασὶν
 εἶ Ἐγρυγνείας τοῦ Ἰσθμίου. 20
 τῶς φανέντων δὲ ὕστερον τὴν λα-
 θανόντων, Ἰοκάστη μὲν εἰς αἰχό-
 νης εἰαυτὴν ἀνέστησεν. Οἱ δὲ
 πῶς δὲ τὰς οὐκ τυφλώσας οὐκ
 Θηβῶν ἠλάνετο, ἀραὲ πῶς 25
 παρὰ γένος, οἱ δὲ πόλεως αἰ-
 πὸν ἐκβαλλόμενον διαροῦντες,
 ἐκ ἐπὶ μαυαν. ὅθεν γένος
 δὲ πῶς Ἀντιγόνη, τοῦ Ἀπικῆς εἰς
 Κολωνόν, εἰς τὰ τὸν Ἐγρυμνί- 30
 δων δὲ γένος, καὶ δὲ ἰκίτης·
 περὶ δὲ τοῦ Ἰσθμίου·
 scbatur, in eo supplex cōsedit. Inde fuit à Theseo susceptus:

ro, & regnum, & Laij vxorē
 se traditurum praeconis vo-
 ce renuntiari iubet. Quod
 vbi ad OEdipi aures perue-
 nit, ipse ita soluit: quod à
 Sphinge proponitur æni-
 gma, hominem esse ait: na-
 scitur enim quadrupes in-
 fans, qui quatuor gradat-
 ur membris: grandior au-
 tem effectus, homo bipes
 10 esse incipit: senescens verò,
 ac demum tertio assumpto
 pede, id est, scipione, tripes
 dici potest. Ipsa igitur
 Sphinx ex arce sese præci-
 piem dedit. OEdipus inde re-
 gnum accipit, ac matrem i-
 gnorans duxit vxorem, de
 qua etiam Polynicem & E-
 teoclem mares, foemineique
 sexus Ismenem & Antigo-
 nem procreavit. Sunt autē,
 qui tradant hosce filios edi-
 tos esse ex EVrygenea Hy-
 perphantis filia. Deinde, v-
 bi quæ antea latuerant, in
 lucem tandem prodire: Io-
 casta quidem laqueo sibi
 25 collum fregit: OEdipus
 autem, oculis orbatus, The-
 bis pellitur, ac filios exe-
 cratus quòd ab vrbe paren-
 tem eijci spectantes, cum
 ab iniuria non defende-
 runt. Profugit igitur cum
 Antigone in Colōnum At-
 ticæ terræ, populiq; locum,
 vbi EVmenidum lucus vi-
 30 K. iij.

ἔμαί' ἔπλυν' χρόνον ἀπέθα-
 νεν. Ἐποκλῆς ὃ ἔ Πολυνείκης
 πρὸ τῆ βασιλείας συνῴκνουνται
 πρὸς ἀγέλους καὶ αὐτοῖς δοκεῖ τ
 ἐπρον παρ' οἰαυθὲν ἀρχν. 5
 νὲς μὲν ἔν λέγονται πρῶτον ἀρ-
 ξαντες Πολυνείκους πρῶτον ἔ-
 ναι μετ' οἰαυθὲν τ βασιλείαν
 Ἐποκλῆ. 2
 νὲς ὃ πρῶτον Ἐπο-
 κλέους ἀρξάντες, μὴ βύλεσθαι 10
 πρῶτον δὲ βασιλείαν. φυ-
 γαδευθεῖς ἔν Πολυνείκης ἐκ
 Θηβῶν, ἦκεν εἰς Ἄργος, πόντε
 ὄρμον, καὶ τ πῖπλον ἔχων ἑβασί-
 λθε ὃ Ἄργους Ἀδραστος ὁ Τα- 15
 λαοῦ καὶ πῖς πύπυ βασι-
 λείας νύκτωρ πρῶτον ἀρξάν-
 ται συνάπτη μάχην Τυδεῖ πρ
 Οἰνέως φθύγοντι Καλυδῶ-
 να. 2
 ἡρωιδῆς δὲ ξείνης 20
 βοῆς, ἐπιδαντες Ἀδραστος, διέ-
 λυσεν αὐτοῖς. ἔμαίπως 2
 ἔπομνηθεῖς λέγοντες αὐτῶ,
 καὶ πρὸ καὶ λέοντι συζεύξαι παῖ
 θυγατέρας, ἀμφοτέροις εἴλετο 25
 θυμφοῖς. εἶχον γὰρ ὅππ' ἑασι-
 δων, ὁ μὲν, καὶ πρὸ πρῶτον
 ὁ δὲ, λέοντες. γαμῆ δὲ Δηί-
 πωλον μὲν Τυδεῖς Ἀργείων 3
 Πολυνείκης, καὶ αὐτοῖς Ἀδραστος 30
 ἀμφοτέροις εἰς τὰς παρὶδας ὑ-
 πὸ κατὰ ξην. ἔ πρῶτον ἐ-
 πὶ Θῆβας ἔπρωτον στρατὸν ἔλαχε

neque ita multò post è vita
 migrauit. Eteocles autem
 & Polynices de regno inter
 se gerendo paciscuntur: pla-
 cuit vt annuū imperiū per
 vices administrarent. Sunt
 qui Polynicé prius regnare
 cœpisse aiunt. deinde annū
 Eteocli regnum reddidisse.
 Nōnulli verò Eteoclē prius
 imperare cœpisse, nec regnū
 fratri tradere voluisse a-
 iunt. Polynices itaque The-
 bis fugatus, secum monile
 ac pepulum exportans, Argos
 adiuit. quo tempore Adra-
 stus Talai filius Argis re-
 gnabat: ad cuius regiam per
 noctē accedit: vbi cum Ty-
 deo OEnēi filio, qui tum
 quoq; Calydōne Argos con-
 fugerat, manum ad pugnā-
 dum conferit, & excitato
 inter eos clamore, Adra-
 stus repentē apparuit, eo-
 rumque pugnam diremit.
 Tum vaticinium quo fue-
 rat olim monitus, vt & A-
 pro & Leoni filias in coniu-
 gium daret, memor vtrum-
 que illis sponsos designauit.
 Illi etenim in clypeis, alter
 apri, leonis alter faciem
 depictam gestabant. Deipy-
 lem itaque Tydeus, Argiam
 Polynices, vxorē capit. Adra-
 stus item vtrumq; in patriā
 suam quamq; reduecturū se
 se pollicetur. Igitur cōpara-
 to exercitu, contra Thebas
 prius eundum esse statuit.

ἐν τοῖς ἀριστοῖς συνάθροισεν. Ἀμφιάρεος ὃ Ὀϊκλείους μάλιστα
 ὦν, ἐπεσφάδα, ὅπ' οὐ πώποτε
 τοῖς στρατοῦσι μὲν χεῖρας Ἀ-
 δράστου πλεῦνται, αὐτὸς π' ὠ-
 κνη στρατὸν ἔειπε. ὁ τοῖς λοιποῖς
 αἰπότερον. Πολυνείκης δ' ἀφι-
 κόμενος πρὸς Ἴφιν τ' Ἀλέκτο-
 ρος, ἡξίει μαθῆναι πῶς αὖ Ἀμ-
 φιάρεος αἰσάμενος τὴν στρα-
 τὴν ἔειπε, εἰ λάβοι τ'
 ὅρμος Εἰφύλη. Ἀμφιάρεος μὲν
 οὐκ ἀπείπειν Εἰφύλην πρὸς
 Πολυνείκους δῶκε λαμβάνειν.
 Πολυνείκης δ' εἰς αὐτὴν πῶν
 ὅρμος, ἡξίου πὼν Ἀμφιάρεον
 πῖσαι στρατὸν. ὡς γὰρ ὅπ' ἔ-
 ταις. Ἰφιδάμνης γὰρ αὐτῆς
 πρὸς Ἀδράστον, δαλυστάμνος,
 ὥμοι πρὸς ὦν Ἀδράστου δα-
 φέρηται, δακρύειν Εἰφύ-
 λην συγνώσας. ὅτε οὐκ ὅπ' ἔ-
 ῥηται ἔδωκε στρατεύειν, Ἀδρά-
 στου μὲν πρὸς καλοῦτος, Ἀμ-
 φιάρεος δ' ἀπὸ βρόχου, Εἰφύ-
 λην τ' ὅρμος λαβόντα, ἔπεισε πῶν
 Ἀδράστον στρατεύειν. Ἀμφιά-
 ρεος δ' αἰνέειν ἔχον στρατεύ-
 εσθαι, τοῖς παῖσι δὲ πάλαι ἔδωκε

Quare praestantissimū quom-
 que ad se coire impetavit.
 Amphiarus autē Oicleis fi-
 lius vaticinādi peritissimus,
 quod omneis in eo bello
 praeter unum Adrastum pe-
 rituros esse perspiciebat, hāc
 Thebanam expeditionē de-
 trectabat: quin etiā reliquos
 dehortabatur. Dum verō Po-
 lynices ad Iphin Alectoris
 filii contendit, ab eoque pre-
 cibus exposcit, ut, qua posset
 ratione Amphiarū ad mi-
 litiam capessendam cogere,
 demonstraret. Huic ille, si
 monile, inquit, Eriphyle cō-
 sequatur. Amphiarus ergo,
 ne quid à Polynicē muneris
 capiat, Eriphylæ vxori pro-
 hibuit. Verum Polynices eā
 monili suo donatam rogat
 ut virum suū ad rem bel-
 licam gerendam inducat: id
 enim in ipsius erat manu.
 nam cum Adrastum conue-
 nisset Amphiarus, ut, quā
 cum eo iam dudū de regnō
 erat, dissensionem solueret:
 itaque soluto colloquio,
 quicquid inter eos litis ac
 discordiæ foret, ad Eriphyles
 iudicium se relaturum iure-
 iurando confirmavit. Quo
 igitur tempore cōtra Thebas
 belli ratio inibatur, Adra-

stus ad id capessendum cohortabatur, contrā verō Am-
 phiarus dissuadebat: quocirca Eriphyle torque aureo
 donata ad id belli gerendum permouit Adrastum. Tum
 Amphiarus eam subire militiam coactus, filijs imperat,

παλαιῶσι, πρὸ πρυμπίεα κί-
 νην, καὶ ὅτι Θήβας στρα-
 τείν. Ἀδραστός δὲ συνα-
 θροίτας σὺν ὀχημόσιν ἐπὶ αἰ-
 πολεμῶν ἱεραυδὲς Θήβας. οἱ 5
 δὲ ἡγεμόνες ἦσαν οἵδε, Ἀδρα-
 στός Ταλαός, Ἀμφιάρεος Οἰ-
 κλείους, Καπανεύς Ἱπποπόου,
 Ἱππομέδων Δεισιμάχου· οἱ
 δὲ λέγονται Ταλαῦ. οὐπι μὲν 10
 ἐξ Ἀργείων. Πολυνείκης Οἰ-
 δίπιδος, ὃν Θηβῶν· Τυδεὺς
 Οἰνείως, Αἰτωλός· Παρθινο-
 πᾶτος Μελασπίωνος, Ἀρκάς.
 Ἰνὸς δὲ Τυδεία μὲν ἐξ Πολυρεί- 15
 κης ἐκτελειομένη· συγκατα-
 λέγουσι δὲ πῆς ἐπὶ Ἐπόκλοιο,
 Ἰφίον ἐκ Μηνισίας. ὦρθε γὰρ ὁ-
 ἰδοί δὲ εἰς Νεμέαν, ἧς ἐβασί-
 λης Λυκούργος, ἐξ ἡπύων ὕ- 20
 δωρ. ἐκ αὐτοῦ ἡγήσασα τῆς ὅτι
 κρήνην ὁδοῦ, ἧς ὑπὸ λῆ[ν] Ἀη-
 μινία,] ἧς γήπον παῖδα ὄντα
 Οφείλτην ἀπολιπύσασα, ὃν ἔρε-
 φον, Ἐτρυσίδης ὄντα καὶ Λυ- 25
 κούργου. (αἰδομένη γὰρ αἱ Ἀη-
 μινίαι ὕστερον θόατα σισυφύ-
 νον, ὃν ἦγον μὲν ἐκτείναν· ἧ δὲ
 ἧς ὑπὸ λῆν ἀποκρίθησιν· δι-
 βαρῶσα ἐλάττωσεν ὦρθε Λυ- 30
 κούργου.) Δικουούσης δὲ πρὸ
 κρήνην, ὃ παῖς ἀποληφθεὶς,
 ὑπὸ δράκοντος ἀφαιρεταί,

ut simulac per ætatem lice-
 ret, matrem occiderent, &
 bello Thebas maximè in-
 festarent. Porro Adrastus
 collectum cum ducibus se-
 ptem, in Thebas exercitum
 ductare maturat. Huiusce
 belli ducs hi fuerunt, A-
 drastus Talai, Amphiarus
 Oiclis, Capaneus Hippo-
 noi, Hippomedon Aristo-
 machi, siue, vt alijs placet,
 Talai. Hi Argiui fuerunt.
 Polynices OEdipidis The-
 banus, Tydeus OEni filius
 Ætolus, Parthenopæus Me-
 lanionis Arcas. Sūt qui Ty-
 deum & Polynicem inter
 hosce, minimè connume-
 rent, sed Eteoclum, Iphium,
 & Mecisteum recensent.
 Profecti verò in Nemeam,
 cui Lycurgus rex præerat,
 aquam deposcunt, & his ad
 fontem viæ dux fuit Hypsi-
 pyle Lemnia, relicto infante
 paruulo Ophelte nomine,
 Evrydices ac Lycurgi filio,
 cuius etiam nutritrix erat. nā
 cum Lempiæ mulieres ab
 ea Thoantem patrem ser-
 uatum fuisse comperissent,
 illum obtruncarunt: at Hy-
 psipylem vendiderunt. Quo-
 circa vitæ tuendæ gratia a-
 pud Lycurgum seruiebat.
 Ea, interea dum demon-
 strat iter ad fontem, relictus
 puer à dracone occiditur.

πὺν μὲν οὖν δράκοντα ὀπίφα-
 νέντες οἱ μετὰ Ἀδράστου, κτεί-
 νουσ' ἃ τὴν παῖδα θάπηςσι. Ἀμ-
 φιάραος δ' ἔπειν ὁκείνοις τὸ
 σημεῖον τὸ τοῦ μέλλοντος
 πομπῆς. πὺν δ' ἔπειν παῖδα,
 Ἀρχέμορον ὀκάλεισαν· οἱ δ' ἔ-
 θεσαν ἐπ' αὐτῷ τὸ Νεμέων
 αἶγωνα. ἔπειν μὲν ὀκίησιν
 Ἀδράστου· σάδω δ' ἔπειν Ἐπιοκλος·
 πυγμῇ, Τυδεΐ. ἄρματι δ' ὀκί-
 σκω, Ἀμφιάραος· ἀκοντίω,
 Λαοδόκος· πάλῃ, Πολυμή-
 κης· ἔπειν Γαρθειοπαῖος. ὡς δ'
 ἦλθον εἰς τὸν Κισσαίωνα, πέμ-
 ποσι Τυδεΐα πομπῆς ἔπειν
 κλῆτ' βασιλείαν ὀκίησιν
 Πολυμήκει κατὰ συνθήκην.
 πομπῆς δ' ἔπειν Ἐπιοκλῆος, δέ-
 πειραν δ' ἔπειν Θεβαίων Τυδεΐ·
 πομπῆς, κατὰ τὴν πομπῆς
 λῆμνος, πάντων πομπῆς.
 οἱ δ' ἔπειν πνέοντα ἄδρας ὀκί-
 σαις ἀπὸντι ὀκίησιν αὐ-
 τὸν· πάντας δ' αὐτῶν χωρὶς
 Μαίονος ἀπέκτεινε. κατὰ
 ὀκίησιν τὸν ἀπὸντι ἦλθον· Ἀρ-
 γεῖοι δ' ἔπειν πνέοντες, πομπῆς
 ἔπειν πῆς τείχεσι. ἔπειν
 ἐπὶ αὐτῶν, Ἀδράστου μὲν ὀκίησιν
 τῆς Ομολωίδας πύλας ἔπειν
 Καπανεὺς δ' ὀκίησιν τῆς
 Ὀγυγίας· Ἀμφιάραος δ' ὀκίησιν

draconem, verò Adraști ap-
 paritores interemerunt, ac
 puerum sepeliunt. Tum
 Amphiaraus, id inquit pro-
 digium futura prænuntiat.
 Sed & hunc puerum Arche-
 morum vocarunt, & in eius
 etiam honorē Nemeæ cer-
 tamen instituerunt. In quo
 Adrastus equo vicit, cursu
 verò Eteoclus, cæstibus Ty-
 deus, cursu & discō Amphia-
 raus, iaculo Laodocus, lucta
 Polynices, arcu Partheno-
 pæus. Ig tur vbi ad Cithæ-
 ronem pervenere, Tydeum
 Eteocli oratorem, vt ex cō-
 stituto regnum Polynici re-
 stituat, prædicturum desti-
 nant. At Eteocles cum A-
 draști & cōmilitonum mā-
 data nihili facere videretur
 Tydeus de Thebanis peric-
 ulum facturum, singillatim
 omnibus prouocatis victor
 euasit. Illi verò armatos vi-
 ros quinquaginta in redeū-
 tem Tydeum in insidiis col-
 locarunt, eòsque omnes
 præter vnum Mæonem tru-
 cidauit. Deinde ad Thebas
 castris cingendas Argiui se
 dederunt, atque ad vrbis
 muros armati proxime cō-
 stiterunt. Septē portas The-
 barum fuisse memorant.
 Adrastus quidem ad Ho-
 moloidem portam teten-
 dit: Capaneus verò ad O-
 gygiam: Amphiaraus ad

Γρατίδας· Ἰππομέδων δὲ πα-
 ρὰ τὰς Οἰκίδας· Πολυνεί-
 κης δὲ ὦρξαι τὰς Ὑψίτας· Γαρ-
 θροπαῖος, ὦρξαι τὰς Ηλέκβας·
 Τυδεὺς δὲ ὦρξαι τὰς Κρηνίδας.
 καὶ ὧπλισε δὲ Ἐποκλῆς Θη-
 βαίους, ἔκαθεστῶτας ἡγεμό-
 νας, ἵους [ἱούς] ἱππῆς· ἔπῳς
 αὖ περὶ γῆμοιο τῶν πολεμίων ἐ-
 μαντιεύετο· ἰὼ δὲ ὦρξαι Θηβαί-
 οισ μαίης Τίρεσσιος Εὐήροιο
 ἔχαικλῶς γύμνης, ἀπὸ γέ-
 νοιο Οὐδάμης· Σπαρτῶ, γῆμο-
 ἄδρος τυφλὸς τὰς ὀφθαλμοῖς· οὐ
 ὦρξαι δὲ πρῶσιος ἔχαικλῶς
 αὖς λέγονται λόγοι διὰφοροι.
 αἱμοὶ μὲν γὰρ αὐτὸν ὑπὸ θεῶν
 φασὶ τυφλωθῆναι, ὅτι πῶς αὐ-
 θρώπις, ἀκρίβειαν ἔχοντα, ἐ-
 μήνυε. Φερεκύδης δὲ ὑπὸ Ἀ-
 θηνᾶς αὐτὸν τυφλωθῆναι· ἔσται
 γὰρ ἔχαικλῶς περὶ τῆς
 Ἀθηνᾶς, γυμνῶς ὅτι πάντα ἰ-
 δεῖν· ἔχαικλῶς, τῶς χερσὶ τοῦ ὀφθαλ-
 μοῦ αὐτοῦ καταλαβομένην, πε-
 ρὸν ποιῆσαι· Χαίκλῶς δὲ δε-
 μόνης ἀποκαταστήσαι πάλιν τὰς
 ὀφθαλμοῖς· μὴ δυνάμενην πῶς
 ποιῆσαι, τὰς αἰσὶς διὰ κατὰ-
 ρας, ἀπασαν ὀρνίθων φωνὴν
 ποιῆσαι σιωπῆσαι· ἔχαικλῶς
 αὖτε δαρδύλας Κυανέου, ὁ φέ-
 ρων, ὁμοίως πῶς ἐλπίσιν ἐ-

Proetidem: Hippomedō ad
 Onchaidē: Polynices, ad Hy-
 psistā: Parthenopeus, ad E-
 lectrā: Tydeus demū iuxta
 portā Crenidē tētoria fixe-
 runt. Sed ipse interea Eteo-
 cles Thebanos suos armis
 instruxit, cōstitutisq; ducto
 ribus pares parib' suas cui-
 q; copias regēdas cōmittit.
 Ad hęc, q; posset hostes supe-
 rare, vaticinatiū cōsilio cō-
 quisiuit. Erat per ea tēpora
 Thebis Tiresias vates, Eue-
 ris & Chariclonis Nymphæ
 filius, ab Vdē vnus Sparto-
 rū Satorūmque genere oriū-
 dus, oculis captus. Dēq; hu-
 ius cecitate, ac vaticinandi
 peritia varia est historia.
 Nāq; alij deorū ira, q; mor-
 talibus, quę latere voluisset,
 detegeret, excæcatum fuisse
 aiūt. Pherecydes autē à Pal-
 lade luminibus orbatū re-
 fert. Siquidē cū Chariclo Mi-
 neræ charissima esset, illum
 nudā per omnia Deā vidisse
 cōtigit: eamq; manibus suis
 crutis illius oculis cæcū fe-
 cisse: at Chariclō Palladem,
 ut filio suo oculos restitue-
 ret, orasse. quod cū Dea effi-
 cere non posset, expurgatis
 illius aurium meatibus, om-
 nē omnium auium garri-
 tum intelligentem fecisse,
 eūdēq; Cyaneo sceptro cō-
 donasse; quod gestans æque
 atq; oculat' tuto incedebat.

βιάδιζεν. Ἡσίοδος δὲ φησιν, ὃς
 θαλασσοδρόμος παρὰ Κυλλήνῃσι
 φειδύμενος σιωποῦσά ζονταί, ἐκ
 πύπυς πρῶτα, ἐγγύεω δὲ ἀνδρὸς γυ-
 νῆ· πάλιν δὲ πρὸς αὐτοῦς ὁ φειδύ-
 μενος θαλασσοδρόμος σιωποῦσά ζονταί,
 ἐγγύεω αὐτῶν. διό τ' Ἡρα καὶ
 Ζεὺς ἀμφισβητοῦντες πόπρον
 πρὸς γυναικάς ἢ πρὸς ἀνδράς ἡ-
 δέσθαι μᾶλλον ἐν ταῖς σιωπῇ-
 αῖς συμβαίνοι, τῷ πον ἀέκρι-
 νοι. ὃ δὲ ἔφη δεκάεντέα μοι-
 ρῶν παρὰ ταῖς σιωπῇς ὑστῶν,
 πρὸς μὲν ἑνέα, ἀνδράς ἡ δέκα· πρὸς
 δὲ δεκά, γυναῖκας. ὅθεν Ἡρα μὲν
 αὐτὴ ἐτύφλωσε. Ζεὺς δὲ ἥ μανη-
 κὴν αὐτῇ ἔδωκε. τὸ ὑπὸ Τειρε-
 σίᾳ λεχθὲν παρὰ Δία ἐκ Ἡραν·
 Οἷον μὲν μοιρῇν δεκά μοιρῶν
 τέρπεται αἰὲρ·

Ταὶ δὲ δέκα ἐμπύμπλησι γυνή
 τέρπουσα νόημα.

Ἐγγύεω δὲ ἐκ πολυχρόνιος. ἢ πρὸς
 ὑπερβαίοις μαρτυρόμενος, ἢ
 πρὸς γαστήρ, ἐὰν Μενόικει· ὃ
 Κρέοντος ἄρρεσιν ἀγῶν αὐτὸν ἐ-
 πιδῶ. τῷ δὲ ἀκούσας Μενόικει
 ὃ Κρέοντος, ἐαυτὸν παρὰ τῷ πο-
 λῶν ἔσφαξε. μάχης δὲ γυναικεί-
 ης, οἱ Καλμῆιοι μέχρι τῷ πι-
 λῶν συνεδιώθησαν. ἐκ Καπα-
 νείας ἀρπάζας κλίμακα, ὅππῃ πρὸς
 τὴν δὲ αὐτὴν αἰὲς ἐκ Ζεὺς αὐτὸν
 κεραινοῖ.

Hesiodus autē enarrauit, cō-
 spicatu aliquādo Tiresiā nō
 procul à Cyllene cocunteis
 angues baculo cecidisse, eū-
 q; de viro in mulierē muta-
 tū fuisse, & rursus ita cocun-
 tes eosdē serpētes obseruaf-
 se, & in priorē viri formam
 rediisse. Quocirca, Iuno ac
 Jupiter ambigētes, mulierē
 ne an viri maiorē in coeua
 do voluptatē caperēt, hunc
 sibi litis arbitru delegerunt.
 Tum ille de nouē ac decē,
 quæ inter coeundū volup-
 tis partes capiuntur, nouem
 mares, ac mulierē decē senti-
 re iudicauit. Proinde illū Iu-
 no luminis vsu priuauit. Cui
 Iupiter p luminibus adēptis
 vaticināui sciētiam cōcessit.
 Sunt qui Tiresiā Ioui Iuno-
 nique ita respōdisse ferunt,

20 *Parte vna ē deus mas par-
 tibus oblectatur,*

*At mulier solida coisui capis
 ipsa decuncē.* Lōgχαῦ insup
 Tiresis vitā fuisse prodiit.
 Hic itaq; Thebanis futura
 p̄dicēs eū victorē fore, ingt
 25 ἢ Menœce? Creōtis fili? se-
 se Marti victimā deuoueret.
 Quod vbi Menœce? audiuit
 seipsū ante portas tactauit.
 Deinde pugna cōmissa Ca-
 dmeos ad muros vsque per-
 secuti sunt, & arreptis scalis
 Capaneus in summos mu-
 ros cōscendit, eumq; Iupi-
 ter fulmine ictū interemit.

30

πύου δὲ ἡμορόμου, ἔπαυον
 ἢ Ἀργείων γίνεται, ὡς δὲ ἀ-
 πόλλω πολλοὶ, δόξαν ἔκα-
 τέροις πῖς στραπύμασι ἔπο-
 κῆς ἐ Πολυωέκης παρὲς τῆς
 βασιλείας μοτομαχοῦσι, καὶ
 κτείνουσιν ἀλλήλους. καρπείας
 δὲ πάλιν ἡμορόμης μάχης, οἱ
 Ἀσκαοὶ παῖδες πείσυσαν.
 Ἰσμαρος μὲν γὰρ ἰππιδόνητα
 ἀπὸ κτείνει. * Λεάδης δὲ, Ἐπεί-
 κλοι. Ἀμφιδίκος δὲ, Παρθεν-
 οπαῖον. ὡς δὲ Ἐτυρπίδης φη-
 σί, Παρθενοπαῖον ὁ Ποσειδῶ-
 νος παῖς Γερεκλύδρος ἀπὸ
 κτείνει. Μελαίππος δὲ ὁ λοι-
 πὸς ἢ παῖδων, εἰς τὴν γασ-
 τρα Τυδεά περὶ ὥσκει. ἡμῶν
 πύου δὲ αὐτὴ κεμήριον, ὡς
 Διὸς αἰτησάμενη Ἀθηνᾶ φέρ-
 μακοι ἦνεγκε, δι' οὗ ποιῆν ἔ-
 μελλεν ἀθάνατον αὐτόν. Ἀμ-
 φιάρεος δὲ αἰδορόμνος τῆς,
 μιστῶν Τυδεά, ὅππῃ τὴν ἐ-
 κείνου γαστρίᾳ εἰς Θήβας ἔ-
 πεισε τοῖς Ἀργείοις στραπύε-
 δαι, τὴν Μελανίππου κεφα-
 λὴν ἀποπνέον, ἔδωκεν αὐτῷ.
 περὶ ὥσκει δὲ Τυδεύς, ἔ-
 κτείνειν αὐτόν. ὃ δὲ δειλὸν ἦ ἔ-
 κίθαλοι, ἐξέρρόφθησι αὐτόν. ὡς
 ὃ εἶδεν Ἀθηνᾶ, μισαχθῆσα, ἢ Ἀργείων ἐπέχε τὴν ἐφθόρησι.

Quo factō Argiui aufu-
 giunt: in quo cum multi
 cecidissent, ex vtriusque
 exercitus sentētia Eteocles
 & Polylices singulari cer-
 tamine pugnant, ac mu-
 tuis se vulneribus necant.
 Noua rursus pugna con-
 ferta Astaci filij rem for-
 tissimē gesserunt. Ismarus
 enim Hippomedontē pro-
 strauit * Leades Eteoclum.
 Amphidicus Parthenopæ-
 um, quem Evripides à Pe-
 riclymeno Neptuni filio,
 cælum fuisse narrat. Me-
 lanippus ad hæc nouissi-
 mus Astaci filius, Tydeum
 in ventre percussit: qui cum
 semianimis iaceret, Pallas
 ab Ioue impetratum reme-
 dium attulit, quo illum
 faceret immortalem. Quod
 cum accepisset Amphiaræ-
 us, Tydeum osus, quoniam
 ipsum præter sententiam
 suam Argiuos ad bellum
 Thebanum compulisset,
 defectum Melanippi caput
 ad eum tulit. Tydeus, quod
 ab eo vulneratus esset, il-
 lud vltus est: nam diuiso
 eius capite cerebrum ab-
 sorbuit. id vbi Pallas ani-
 maduertit, indignata be-
 neficium eiuscemodi ab-
 stinuit, & inuidit.

Ἀμφιαράω ὃν ῥύζοντι ῥῶδ' ἄ-
 πομῶν, Ἰσμητὸν ἄρ' ἰν' ὑπὸ
 Πειρακλῶν ἄν' ὠπτα πρῶθ' ἦ,
 Ζεὺς κεραυνὸν βαλὼν, ἢ γλῶ-
 δέσπεν. ὃ δ' ὅτ' σὺν τῇ ἄρματι
 τῇ ἡνίοχῳ βάπτει, ὡς δ' ἔνιοι
 Ἑλατῶν' ἄν' ὀρύφῃ, ἔν' αὖ-
 δ' ἀνὰ τὸν αὐτὸν ἐποίησεν. Ἀδρα-
 στον δ' ὃ μόνον ἔπ' ἔπος δέσποσιν
 Ἀείων. ἦν δ' ὅν Πρῶτος δῶκε 10
 ἡμῖν Διμήτηρ εἰκαδῆσσι
 Ἑριννύϊ καὶ ἦσαν ἴσιν. Κρέ-
 ων δ' ὅτ' πλὴν Θεβαίων βασιλείαν
 ἔλαβον, πρὶν ἢ Ἀργείων
 νεκροὺς ἔρριψαν ἀτάφοις. ἔκ- 15
 ρύζας μὲν δὲ θάπην, φύλα-
 κας κατέστησεν. Ἀντιγόνη δ' ὅτ' μί-
 α ὅτ' οἱ δὲ ποδὲς θυγατέρων κρύ-
 φα τὸ Πολυδαίμονος σῶμα κλέ-
 ψα ἔταψαν. καὶ φωραδίον ὅ- 20
 τ' Κρέοντος, αὐτῶν τῇ πατρὶ
 ζῶσαν ἐκρύψατο. Ἀδραστος δ'
 οἷς Ἀθήνας ἀφικόμενος, ὅτ' ἦ
 Ἑλέν' ἑλκὸν κατέφυγε, ἔκ-
 τησαν οἷς, ἢ ξίφ' ἑλκὸν πρὶν 25
 νεκροῖς. οἱ δ' Ἀθηναῖοι μετὰ
 Θεσπίως στρατεύσαντες, αἰρῶσι
 Θήβας. ἔκ' ὅτ' νεκροῖς πῶς οἱ
 κείνοις δίδουσι θάψαι. ἦ δ' ὅτ' Κα-
 πανέως καμνόμενος περὶ 30
 Ἐγείνη ἢ Καπανέως μὲν γυ-
 νή, θυγάτηρ δὲ Ἰφιδος, ἐαν-
 τὴν βαλοῦσα συγκατακτείνετο.

Inter hæc Amphiarao ad I-
 smenū amnē fugienti, prius
 quàm in humeris à Peridy-
 menō vulnus acciperet, de-
 missō ab Ioue fulmine terra
 dehiscit. Mox ille cū currū
 simul, & Batone auriga, siue,
 ut quidā ferūt, Elattonō, eo
 terre hiatus absorptus est, &
 postea nunquā visus. Illū e-
 nim Iupiter immortalitate
 donavit. Verū Adrast' ab A-
 rione equo vect' in tatū e-
 uasit. Hūc Ceres in Erinnyis
 formā cōuerſa, ex Neptuni
 cōcubitu genuit. Creō The-
 banorū regnū adept' Argi-
 uorū cadauerā inſepulta p-
 iecit. Quinetiā, vbi edicto
 præcepit, nequis ea ſepelire
 curaret, custodes appoſuit.
 Antigone verò ſola OEdi-
 podē ſiliarū ſuperſtes, Poly-
 nices corpus, q̄ occulte ha-
 mādū curarit, à Creōte de-
 prehēſa, viua conijcitur in
 ſepulchrū. Adraſtus autē A-
 thenas pfect', ad Miſericor-
 dię arā cōfugit, atq; pactis
 ſupplicationibus, cadauerū
 tumulādi poteſtatē precaba-
 tur. Tū Athenieſes cōpara-
 tis militū copijs duce The-
 ſeo Thebas capiūt, cadaue-
 ra ſuis ſepelienda conceſſe-
 runt. Et in Capānci rogu
 conflagrantem coniux E-
 uadne Iphidis filia ſeipſam
 coniecit, & ſuo cum marito
 cōcremari non ſubterfugit.

μετὰ δὲ ἔτι δέκα, οἱ δ' ἀπολο-
 μένων πάντες κληθέντες Ἐπι-
 γονοί, στρατεύειν ὅττι Θήβας
 περὶ τοῦτον, τὸ πατέρων θά-
 νατον ημιφροσύνῃ βυλόμε- 5
 νοί. Ἐμαρτυρομένοισι αὐτοῖς, ὁ
 θεὸς ἐξέτισσε νίκην, Ἀλκμαίω-
 νος ἡγουμενοῦ. ὁ μὲν οὖν Ἀλ-
 κμαίων ἡγήσας τὸ στρατείας οὐ
 βυλόμενος, πρὶν ἴσασθαι πλὴν 10
 ματίεσσι, ὅμως στρατεύεται. λα-
 βύσα γὰρ Εὐρυφύλην παῖδα Θερ-
 σαίδου τῷ Πολυνείκῃ τὸν ὄρ-
 μων, καὶ τὸν πέπλον, σπένθεισι καὶ
 τοῖς παῖδας στρατεύεται. οἱ δὲ 15
 ἡγμόνα Ἀλκμαίωνα ἐλόμε-
 νοί, Θήβας ἐπολέμου. ἦσαν
 δὲ οἱ στρατυόμενοι οἵδε· Ἀλ-
 κμαίων Ἀμφιαρέν, Ἐλμ-
 φίλοχος· Αἰγιάλως Ἀδρά- 20
 στου· Διομήδης Τυδείας· Πρό-
 μαχος Παρθινοπαῖς· Σθένη-
 λος Καπανέως· Θέρσανδρος
 Πολυνείκης· Ἐγρύπυλος Μη-
 κιστεύς. ὑπὶ περὶ τὸν μὲν πορ-
 τοῦσι τὰς πελὲς κώμας. ἔπει-
 τα δ' ὅττι Θηβαίων ἐπιδόσιπτον,
 Λαοδάμαντες δ' Ἐποκλείους ἡ-
 γουμένης, ἡγναίως μάχοντο. καὶ
 Λαοδάμας μὲν Αἰγιάλῳ κτεί- 30
 νει· Λαοδάμαντα δ' Ἀλκμαίων.
 Ἐμετὰ δὲ πύτυ θάνατον, Θη-
 βαῖοι σύμφυλτοι εἰς τὰ τεί-

Decimo autē post anno ca-
 sorum ad Thebas ducū filij,
 cognomento Epigoni, ac si
 dicas Latinè posteri, paternas
 caedes ulturi, bellum contra
 Thebanos gerendum statue- 5
 runt: deq; belli exitu oraculū
 scitātibus ipsis Deus victo-
 riā vaticinatur, si Alcmeone
 duce bellū capessant: sed Al-
 cmæo huiusce expeditionis
 præfecturā detrectabat, pri-
 quā de matre suppliciū ca-
 pias: nihilo tamen secius ad
 id bellū cōcedit. Nā cū Eri-
 phyle à Thersandro Polyni-
 cis filio monile & pepłū ac-
 cepisset, eorū quoq; filios ad
 eā puinciā belli capessendā
 induxerat. Delecto igitur,
 sibi omniū calculis Alcmeo
 ne Imperatore, ij Thebas
 oppugnatū ierunt: qui verò
 hāc militiam secuti sunt, hi
 fuerunt, Alcmaon, Amphi- 20
 lochus, Amphiarai filij, Æ-
 gialeus Adrastī, Diomedes
 Tydei, Promachus Parthe-
 nopēi, Capanei Sthenelus,
 Polyniois Thersander, E- 25
 gypyl⁹ Mecistei. Sed hi ante
 omnia finitimos circa vi-
 cos depopulantur. qua in re
 Thebani suis opē laturi eru-
 ptione facta, Laodamāte E-
 teoclis filio duce, fortissime
 pugnāt: Siquidē Laodamas
 Ægialeū necat, Laodamātē
 vero Alcmeō, quo cēsso The-
 bani ad mœnia cōfugiunt.

χη. Τειρεσίης δὲ εἰπόντες αὐτοῖς
 πρὸς μὲν Ἀργείοις κήρυκα πρὸς
 εἰς δὲ ἀλύστεως ἀποστείλιν, αὐ-
 τὴς δὲ φθύζειν πρὸς μὲν τοῖς πο-
 λεμίοις κήρυκα πέμπουσιν, αὐ-
 τοὶ δὲ αἰαδισάσασαί τις ὅτι παῖ-
 ἀπῆνας τέκνα ἔχουσιν αἰσας, ὅτι
 ὅτι πόλεως ἐφύζον. νύκτωρ δὲ
 ὅτι ἢ λεγομένην Τειρεσίαν
 κρήνῃσι πρὸς ἀφροδύτων αὐτῶν,
 Τειρεσίαν ἀπὸ τῆς πύλης,
 αὐτὴν τὴν βίον κατέσχευε. ὅτι
 αἰσας δὲ ὅτι πολὺ διελθόντες,
 πόλιν ἑσταίαν κήρυκα κα-
 τήλπονται. Ἀργεῖοι δὲ ὕστερον τῶν
 δρασμῶν τῶν Θεβαίων μαζόν-
 τες, εἰσάσιν εἰς τὴν πόλιν, ἢ συ-
 αθροίζουσι ἢ λείαν, ἢ καταπα-
 ρῶσι τὰ τέχνη. ὅτι δὲ λείας μέ-
 ρος εἰς Δελφοῦς πέμπουσιν Ἀ-
 πόλλωνι, ἢ τὴν Τειρεσίαν θυγα-
 τῆρα Μαντῶ. ἢ ἔξαντο δὲ αὐ-
 τῶν ὅτι εἰς ἑλόντες, τὸ κάμι-
 σον τῶν λαφύρων αἰαθήσιν με-
 τὰ δὲ ὅτι Θεβαίων ἀλῶσιν,
 αἰδομένους Ἀλκμαίων, καὶ
 εἰς αὐτὴν δῶρα εἰληφύαν Ἐ-
 ριφύλῃ τὴν μητέρα, μᾶλλον
 ἢ γὰρ ἀκτῆσι. ἢ χρησάμενος Ἀ-
 πόλλωνος αὐτῶν τὴν μητέρα ἀ-
 πέκτεινεν. ἔνιοι μὲν μᾶλλον
 λέγουσι σὺν Ἀμφιλόχῳ τῶν
 ἀδελφῶν κτεῖναι ἢ Ἐριφύλῃ.

qui Tiresiae vatis consilio
 moniti ad hostes faciales de
 pace petenda mittuntur. Ipsi
 vero interea fugā capessunt:
 siquidē cōiugibus, liberisq;
 suis omnibus supra vehicu-
 la collocatis, relicta vrbe
 abierunt, atque vbi per no-
 ctē ad Tilphusium fontē
 pervenerunt, Tiresias cum
 eo de fonte sumptam aquā
 avidissime bibisset: impro-
 uisa ac repentina morte, vi-
 tam reliquit. Thebani verò
 diu multūmque peruagati,
 Elixam urbem ab se con-
 ditam incoluerunt. Argiui
 interea cognita Thebano-
 rum fuga, congregiuntur
 Thebas, ac praeda collecta,
 & muros euertunt, ac vr-
 bem totā deuastant, ac prae-
 da partem Delphos ad A-
 pollinem mittunt cum Ti-
 resiae filia, cui Mantō nomē
 erat: vouerant enim ipsi, ca-
 ptis disruptisq; Thebis, spo-
 liorum praestantissimum ac
 nobilissimum illi dono mis-
 suros. post, vbi ab Argiuis
 Thebae captae sunt, Alcmaeō,
 quod in eum quoque dona
 Eriphylem matrem cepisse
 rescuisset, maiori succēsus
 est iracundia, & accepto ab
 Apolline responso, eam ne-
 cavit. Nec desunt, qui Am-
 philochi etiam germani
 fratris adiumento matri suae
 eandem intulisse Alcmaeo-
 nē memoriē cōmendarunt.

ἔνιοι δ' ὁπμόνος. Ἀλκμαίωνα
 δ' ματῆλθεν Ἑλινίς τῷ μητρὶ
 φόνι. Ἐμμενίως, πατρὶ μὴ
 εἰς Ἀρκαδίαν πρὸς Οἰκλίαν
 ὄρεσιν. ὅκειθεν δ' εἰς Ψω-
 φίδα πρὸς Φηγίαν. καὶ θαρδεῖς
 δ' ἔπειτα αὐτῆς, Ἀρσινοῦ γαμέ-
 τ' ὑπὸ θυγατέρα. ἔπειτα ὄρ-
 μων ἐπὶ πῆλον ἔδωκε τῷ τε.
 ἡμιόμοις δ' ὕπερον τ' ἦν δὲ
 αὐτὴν ἀφ' ὅρου, χηρὸς αὐτῆς
 τῷ θεῷ. πρὸς Ἀχελῷον ἀπεί-
 ναι, ἔπειτα ὁκείνον πόλιν δι-
 λαμβάνειν τὴν πατρὶν πρὸς
 Οἰκίαν ὄρεσιν. εἰς Κα-
 λυδῶνα, καὶ ξενίζεται παρ'
 αὐτῆς. ἔπειτα ἀφ' ἡμιόμοις εἰς
 Θεσπρωτίαν τῆς χώρας ἀπεί-
 ναι. πλὴν τῶν δὲ ὅπ-
 τας Ἀχελῷου πηγαί. ὄρεσιν
 ἡμιόμοις, καὶ θαρδεῖς π' ἔπει-
 αὐτῆς, καὶ τὴν ὁκείνου θυγατέρα
 Καλλιρρόην λαμβάνει. καὶ
 ὅν Ἀχελῷος παρσίχωνε τὴν
 πόλιν, καὶ σῶσε κατὰ κησὶ. Καλ-
 λιρρόης δ' ὕπερον τὸν τε ὄρμον
 καὶ τὴν πῆλον ὅπτι θυγατέρας
 λαβεῖν, καὶ λεγούσης οὐ συν-
 οικήσῃ αὐτῇ εἰ μὴ λάβοι
 ταῦτα. διὸ ὄρεσιν ἡμιόμοις
 εἰς Ψωφίδα Ἀλκμαίων, Φη-
 γί λέγει πηγαῖ. τῆς μα-
 τρίας ἀπαλλαγὴν αὐτῇ,

Tametsi plures sint aucto-
 res, q nullius auxilio id faci-
 nus ab eo commissum fuisse
 testetur. Alcmæonē verò ob
 infelicissimū matris suæ fi-
 nē furiis exagitātū ac furi-
 bundū legitur in Arcadiam
 imprimis ad * Oicleū se re-
 cepisse. Illinc autē Psophi-
 dē, ad Phegeū commeasse, à
 quo perlustratū, cædis ergò
 10 Arsinœ eiusce filiā vxorem
 duxisse, cui etiā monile ac
 pepłū dono dedisse. Postea
 verò quā ea de causā summa
 frugum inopia ac fame la-
 boraretur, consultus Apol-
 lo, id ex oraculo respondit:
 15 Ad Acheloum commigran-
 dū, ab eòq; vibem capiendā.
 Igitur Calydonem primum
 ad OEnëum proficiscitur,
 eiúsque hospitio vñus est.
 20 Inde ad Thesprotos profe-
 ctus ab eorū finibus repelli-
 tur. Demū, ad Acheloi fon-
 tes concessit, ab eòq; expia-
 tur: nec nō illius filiā Callir-
 rhoē, & quē locū Achelous
 25 exaggerarat, vibē ibi ab se
 cōstructam habitavit. Mox
 autē Callirrhoe monilis
 pepłique habendi cupidine
 extimulata, ni prius ea cōn-
 sequatur, se cum coituram
 30 nunquam, dictitabat. Quā-
 obrem Alcmæon Psophidē
 profectus, Phegeo inquit,
 vaticinio fuisse renuntiātū,
 se furore tū liberatum iri,
 cum

ὅταν τὴν ὄρμον εἰς Δελφοὺς κο-
 μίσαι αἰαδίῃ, & τὸν πέπλον. ὁ
 ἦ, πῆς θύσας δίδωσι, μινύσαν-
 τες ἢ θεράποντες, ὅπ' Καλλιρ-
 ρόη ταῦτα λαβὼν ὁκόμειν, ἐν-
 ὁρθοῦντες ὑπὸ τῷ Φηγέως παῖ-
 δων [Τημένῃ & Ἀξίωνος] ἐ-
 πιπύξαντες τῷ Φηγέως, αἰαυρεῖ
 παῖ. Ἀρσινόῃ δὲ μεμφομένη, 5
 οἱ τῷ Φηγέως παῖδες ἐμβιβά-
 σαντες εἰς λαράνα, κομίζουσιν
 εἰς Τέγαν, & δίδασιν Ἀγαπή-
 νοι, καὶ ψυχοτάμιοι τὸν Ἀλ-
 κμαίωνος αὐτῷ φόνοι. Καλλιρ-
 ρόη ἢ τῷ Ἀλκμαίωνος αἰώ-
 λην μαθὼν, πλησιάζοντες αὐ-
 τῇ τῷ Διὶ, αἰπύται τοῖς γυναι-
 μένοις παῖδας δὲ Ἀλκμαίω-
 νος αὐτῇ, ἡμέσαι πλείους, ἵνα
 τὸν τῷ πατρὶς ἵστανται φόνοι. 10
 ἡρόδοτοι ἢ Ἐκείνης οἱ παῖ-
 δες τέλειοι, ὅπ' ἢ ὁκιδίαν τῷ
 πατρὶς ἔξῃσιν. καὶ τὸν αὐτὴν ἢ
 χαρὸν, οἷε Φηγέως παῖδας
 Πρόνοος & Ἀγλιώρ εἰς Δελ-
 φοὺς κομίζοντες αἰαδίῃ τὸν
 ὄρμον & τὸν πέπλον, καὶ αὐτοὶ
 πρὸς Ἀγαπήνορα, καὶ οἱ τῷ Ἀλ-
 κμαίωνος παῖδες, Ἀμφότε-
 ρος πρὸς Ἀκαρναί. & αἰελόν-
 τες τοῖς τῷ πατρὶς φονέας, πα-
 ρεληθόντες εἰς τὴν βασιλείαν,

cum monile Delphos dela-
 tum Apollini dedicarit, &
 peplum. Hæc ille Alcma-
 onis verbis credulus tradit.
 Postea, cum ei à famulo de-
 nuntiaturum esset, quòd hæc
 ad Callirrhoen ferret, is in-
 fidij à Phegei liberis Tem-
 meno & Axione patris im-
 perio circumuentus è me-
 dio tollitur. Arfinoem ve-
 rò id factum increpantem
 Phegei filij coniectam in
 arcam, Teged transfuehant,
 atque Agapenori tradunt, e-
 mentiti Alcmaonem ab ea
 fuisse interfectum. Cate-
 rum Callirrhoe audito Al-
 cmaonis interitu, dum se-
 cum rem habet Iupiter, ab
 ipso flagitat vt ij quos ex
 Alcmaone liberos sustulif-
 set, necem paternam vici-
 scerentur, repente adultæ
 iam ætate forent. Qua re
 impetrata, adulti planè filij
 repente ad patris vltionem
 exilierunt. Quo etiam tem-
 pore Phegei filij Pronous
 & Agenor, vt monile ac
 peplum Delphico Apolli-
 ni dedicaturi ferebant, ad
 Agapenorem. & Alcmao-
 nis filij Amphoterúsque &
 Acarnan vnà diuertunt, vbi
 cæsis patris sui interfecto-
 ribus, profecti Psophidem,
 factoque in regiam impetu,

πῶν Πηγία καὶ τῶν γυναικῶν
 αὐτῆς κτείνεσθαι. δῶχθέντες ὃ ἄ-
 ρχι Τεγίας, ὁπλοησάτων
 Τεγατῶν, ἔβηνον Ἀργείων,
 ἐσώθησαν, εἰς φυγὴν τῶν Ψω-
 φιδίων τραπίντων. δηλώσαν-
 τες ὃ τῇ μητρὶ τῶν πατρὶν ὅρ-
 μοι ἔπιν πύλον ἐλθόντες εἰς
 Δελφοὺς αἰέθιντο, καὶ παρῶσα-
 ξιν Ἀχελώου. παρθένους δὲ
 εἰς τὴν Ἡπειρόν, σωμαδροί-
 ζοισιν οἰκίπρας, καὶ κλίζου-
 σιν Ἀκαρνανίαν. ἘΤρυπιδὴς
 δὲ φησιν, Ἀλκμαίωνα κατὰ τῆς
 μητρὸς ματίας χθόνον, ἐν Μαν-
 τῶν Τειρεσίῳ, παῖδας δύο
 ἤμνησεν, Ἀμφίλοχον, καὶ θυ-
 γαμέρα Τισφόνην. κομίσαν-
 τὰ δὲ εἰς Κόρινθον τὰ βρέφη,
 δύναι βρέφην Κορινθίῳ βασι-
 λεῖ Κρέοντι ἔπει μὴ Τισφόνην
 διενεγκοῦν ἀμορφίαν, ὑπὸ δὲ
 Κρέοντος γυναικὸς ἀπὸ μωλο-
 θῶσαι, δίδουκίαν μὴ Κρέων
 αὐτὴν γαμήτην ποιήσεται. τὴν δὲ
 Ἀλκμαίωνα ἀγορεύοντα τῶν
 ἔχον, ἐκ εἰδύτα δὲ αὐτῇ θυγα-
 μέρα παρῶσαν. ὥρα ἡρό-
 δμους δὲ εἰς Κόρινθον ὅτι τὴν
 τῶν τέκνων ἀπαίτησιν, ἔπει μὴ
 κομίσασθαι. καὶ Ἀμφίλοχος
 καὶ χηνομοὺς Ἀπόλλωνος, Ἀμ-
 φιλοχὸν Ἄργος ὤκησεν.

Phegeum & vxorē eius oc-
 cidunt, sed fugienteis Te-
 geam vsque Psophidij infe-
 cuti sunt: verū Tegeensium
 ope, & Argiuorum quorun-
 dam adiuncta, fugatis Pso-
 phidijs incolumes euase-
 runt. Quisque, vbi rem ge-
 stam omnem matri decla-
 rarunt, monile simul, & pe-
 plum, Delphos profecti ex
 10 Acheloi imperato, Apollini
 consecrarunt. Progressi de-
 inde in Epirū, collectis co-
 lonis Acarnaniam condunt.
 Atqui EVripides Alcmæo-
 nē inquit per infanxi tem-
 15 pora, ex Mantone Tiresiæ
 filia duos suscepisse, marem
 scilicet Amphilocho, &
 1 fœminei sexus Tisiphonē.
 Tralatos deinde puerulos
 Corinthū, Creonti Corin-
 thiorum regi alendos dedisse:
 ac Tisiphonem forma
 præcellentissimā à Creontis
 coniuge diuenditam fuisse,
 dum tacitè, ne eam Creon
 maritus in coniugium si-
 25 bi caperet, subueretur. Al-
 cmæonem verò hanc mer-
 cæum esse, cum suam ipsius
 filiam seruituram seruitu-
 rem nesciret. Mox autē pro-
 fectum Corinthum liberos
 30 repetiturum, & filium etiā
 ipsū tulisse. Dein Amphilo-
 chus Apollinis oraculo mo-
 nitus, Argos Amphilochi-
 cum habitatum concessit.

Ἐπανάρθρον δὲ νῦν πάλιν
 ὄντι τὸν Πέλαγον, ὃν Ἀκουσί-
 λαος μὲρ Διὸς λέγει καὶ Νιό-
 βης, κατὰ τὸν ὑπὸ Πηδῆν Ἡσίο-
 δος δὲ ἀπὸ τῶνα. Τύπου δὲ τῆς
 ὤμωντος θυγατρὸς Μελιβοίας,
 ἢ κατὰ τὸν ἄλλοι λέγουσι, νύμ-
 φης Κυλλίνης, παῖς Λυκαίων
 ἐγγύετο· ὃς βασιλεύων Ἀρκά-
 δων, ἐκ πολλῶν γυναικῶν πεν-
 τήκοντα παῖδας ἐγγένησε·
 Μάιναλοι, Θεσπρωτῖν, Ἑλι-
 κα, Νύκπιον, Πυκίον, Καύ-
 κων, Μηνισία, Ὀπλεια, Μα-
 χαρία, Μάκεδνον, Ὀρον, Πό-
 λιχον, Ἀκόντιον, Εὐαίμονα,
 Ἀγκύρεα, Ἀρχιβάτιον, Καρ-
 πύωνα, Αἰζαίωνα, Πάλλαϊα,
 Εὐμόνα, Κάνηθον, Πρόθον,
 Λίνον, Κορέθον, Μάιναλον,
 Τηλεβόαν, Φύσιον, Φάσσον,
 Φθίον, Λύκιον, Ἀλίφειρον,
 Γενέπειαν, Βουκολίωνα, Σω-
 κλία, Φινέα, Εὐμύτιον, Ἀρ-
 παλία, Πορθία, Γλάτωνα,
 Αἴμονα, Κύναιον, Λέοντα, Ἀρ-
 πάλκον, Ἡρακλία, Τηταίαν,
 Μαλίνην, Κλείπειαν, Στύμφα-
 λον, Ὀρχομένον, Νύκτιμον τὸν
 νεώτερον. οὗτοι πάντες ἀνδρά-
 ποι ὑπὲρ βῆλον ὑπερφηναίαν
 ἀσέβεια. Ζεὺς δὲ αὐτῶν βυλό-
 εδρος τὴν ἀσέβειαν περὶ αὐτοῦ.

Iam verò redeundum est
 ad Pelasgum, quem Acusi-
 laus, ut antea monuimus,
 Iouis & Niobes filium ait.
 Sed Hesiodq̃ indigenā fuisse
 placet: cuius, & Melibœæ
 Oceani filix, siue, ut alij vo-
 lunt, Cyllenes Nymphæ fi-
 lium Lycaonem fuisse me-
 moratur. Qui Arcadibus
 imperans, è multis vxori-
 bus filiorum quinquaginta
 factus est pater. Quorum
 hæc sunt nomina, Manalus,
 Thesprotus, Helix, Nyctimus,
 Peucecius, Cauccon, Mecisteus,
 Opleus, Macareus, Macednus,
 Horus, Polichus, Acontes, Eu-
 xemon, Ancyor, Archē-
 bates, Carteron, Ægeon,
 Pallas, Evmon, Canethus,
 Prothous, Linus, Core-
 thon, Manalus, Teleboas,
 Physius, Phassus, Phthius,
 Lycius, Alipherus, Gene-
 tor, Bucolion, Socleus, Phi-
 neus, Evmetes, Harpaleus,
 Portheus, Platon, Æmon,
 Cynæthus, Leon, Harpa-
 lycus, Heræus, Titanas,
 Mantinus, Cletor, Stym-
 phalus, Orchomenus, Ny-
 ctimus iunior. Hi cum su-
 perbia tum impietate cun-
 ctis mortalibus antesteterunt.
 Quare Iupiter, ut horū
 impietatis periculū faceret,

εἰσαδούς αὐτοὶ χερσὶν, πα-
 ραίεσθαι. οἱ δὲ αὐτὸν ὅπῃ ξεί-
 νια καλέσαντες, σφάζοντες
 εἶνα τῷ ὀπιχωρίῳ παῖδα,
 πῆς ἱεροῖς τὰ τοῦτο ἀπαίχνα
 σιναναμίξαντες, παρήν-
 καν [τῇ τραπέζῃ] συμβου-
 λάσαντες ποδ' ἀρισβυτίου ἀ-
 δελφοῦ Μαινάλου. Ζεὺς δὲ
 [μυσαχθεὶς] πῶν μὲν τραπέ-
 ζαν αὐτῶν βεβῆναι, εἶτα νῦν Τρα-
 πίζουζ καλεῖται ὁ τόπος. Λυ-
 κάονα δὲ καὶ τοὺς τοῦτο παῖ-
 δας ἐκτραπὼν ὡς χωρεῖς τῷ νεω-
 πάτῳ Νυκτίμου. ἀναχρῶσα γὰρ
 ἡ Γῆ ταῖς χεῖρας, καὶ τῆς δε-
 ξιάς τῷ Διὶ ἐφαψαμένη, πῶν
 ὀργῇ κατέπαυσεν. Νυκτίμου
 δὲ πῶν βασιλείαν ὤρξατο
 βόντες, ὁ ὅπῃ Δουκαλίωνος
 κατακλυσμός ἐχρῆτο. πῶν ἔ-
 νιοι φασὶν δὲ πῶν τῷ Λυκάε-
 ρος παῖδων διατίθειαν γέ-
 γνησθαι. Εὐμήλος δὲ καὶ ἑ-
 νες ἔπροι, λέγουσι Λυκάονι
 θυγατέρα Καλλιστὴν γένεσθαι.
 Ἡσίοδος μὲν γὰρ αὐτῶν μίαν
 εἶναι τῇ Νυμφῶν λέγει. Ἄ-
 στος δὲ Νυκτίως. Φερεκύδης
 δὲ Κητίως. αὐτὴ σιμήθορος Ἀρ-
 τήμιδος οὖσα, πῶν αὐτῶν ἐ-
 κείνῳ πολλὰ φοροῦσα, ὥμο-
 σεν αὐτῇ μέναι παρθένοισι.

sumpta hominis mercenarij
 forma, ad eos accedit. Tum
 hi simulac cum conspicatur
 inuitatum hospite domi sue
 excipiunt. Huic ingulati ē
 cōterraneis pueris vnus vi-
 scera, sacris admista, Mena-
 li fratris natu maioris suasu
 comedēda apposuerunt. At
 Iupiter id genus mēse maxi-
 mum in modum aspernatus
 10 euertit, & eo ipso in loco, v-
 bi. nūc Trapezus (is enim lo-
 ci nomē est) spectatur. Cete-
 rum Lycaonē, ac eius libe-
 ros, prætter Nyctimū nouis-
 simum omnium, fulmine
 15 percussos cōcremauit. Terra
 interim sublati in altū ma-
 nibus, ac Iouis dexterā con-
 tactu suo demulcens, illius
 iram compescuit. Enimue-
 ro Nyctimus, vt regnū ade-
 20 ptus est, Deucalionis dilu-
 uium insequitur. Hoc sanē
 alij Deucalionis filiorū im-
 pietate ac scelere factum
 fuisse scribunt. Evmelus ve-
 rò & alij quidam Lycaonē
 25 filiam etiam Callistonem
 habuisse narrāt. Quam qui-
 dem Hesiodus vnam ē nym-
 phis esse recensuit. Asius au-
 tem eam Nycteo, at Phere-
 cydes Ceteo natam esse re-
 30 ferunt. Hæc quod cum Dia-
 na venandi studio oblecta-
 ta, candēmq; stolam in-
 duta, secum inibi se virgini-
 tari addictam fore iurauit.

Ζεὺς δὲ ἰεραεὶς, ἀκούσῃ
 σιωπῶνταί τε, εἰκαδὶς, ὡς μὲν
 ἔτιοι λέγουσι, Ἀρτέμιδι ὡς ὅ
 ἔτιοι, Ἀπόλλωνι. βυλόμοις ὅ
 ἦραν λαθῖν, εἰς Ἄρκτον με- 5
 πμόρφωσεν αὐτήν. Ἡεὶ δὲ ἰ-
 πεισεν Ἀρτεμιν, ὡς ἀγριοὶ θη-
 εῖον καταπέθυσαι. εἰσὶ δὲ οἱ
 λέγοντες, ὡς Ἀρτεμις αὐτὴν
 καταπέθυσεν, ὅππῃ παρθη- 10
 νίαν ἐκ ἐφύλαξεν. Ἀπολομέ-
 νης δὲ Καλλιῶν Ζεὺς τὸ βρέ-
 φος ἀρπάσας, ἐν Ἀρκάδιᾳ δέ-
 δωκεν αἰαδέφῃ Μαίᾳ, περὶ
 ἀγορῆσας Ἀρκάδα· τὴν δὲ 15
 Καλλιστὴν καταστείσας, ὅκα-
 λεισεν Ἄρκτον. Ἀρκάδος δὲ καὶ
 Λεανείρας τῆς Ἀμύκλου, ἡ
 Μεγανείρας τῆς Κρόκωνος ὡς
 δὲ Εὐμύλος λέγει, γύμνης 20
 Χρυσωπείας, ἐγγύοντο παῖ-
 δες Ἐλάτος καὶ Ἀφείδας. οὗ-
 τοι τὴν γῆν ἐμερίσαντο. τὸ δὲ
 παῖν κράτος εἶχεν Ἐλάτος ὅς ἐκ
 Λαοδίκης τῆς Κινύρου, Στύμ- 25
 φαλον καὶ Περτέα περὶ. Ἀφεί-
 δας δὲ Ἄλιον καὶ Σθινέβοιαν,
 τὴν γαμῶ Προΐτης. Ἀλείου δὲ
 καὶ Νεαίρας τῆς Περτέως,
 θυγάτηρ μὲν Αἴγῃ. υἱοὶ ὅ Κη- 30
 φάς ἔκ Λυκοῦργος. αὐτὴ μὲν ἦν
 υἱὸς Ἡρακλείους φθαρείσας, κατ-
 τέκρυψε τὸ βρέφος ἐν τῇ περὶ

Verum huius forma caprus
 Iupiter, siquidem in Dia-
 nam, vt nonnulli aiunt, mu-
 tatus, siue, vt quidam, in A-
 pollinem versus, inuitā sub-
 egit. Quod cum Iupiter lu-
 nonem latere studeret, eam
 in vrsæ faciem vertit: luno
 interea Dianę, vt immanem
 belluam sagittis configat,
 persuasit. Nec defunt au-
 ctiores, qui referant, illā pro-
 missæ virginittis violatæ
 causa sagittis à Diana per-
 cussam obijisse. Qua demum
 sublata Iupiter abreptū in-
 fantem in Arcadia Maiz e-
 nutriedum dedit, eique Ar-
 cadi nomen imposuit: &
 Callisto inter astra colloca-
 uit, vrsamque nominauit.
 Insuper ex Arcade ac Lea-
 nera Amyclę filia, aut Me-
 ganira Croconis fuit. vt au-
 tem Evmelus ait: ex nym-
 pha Chrysopea nati sunt fi-
 lij Elatus & Aphidas. qui
 terram partiti sunt. Summa
 verò pótentia penes Elatū
 fuit. Hic ex Laodice filia
 Cinyræ Stympalum & Pe-
 reum gignit. Sed Aphidas
 Aleum, & Sthenecam,
 quæ Præto nupsit. Alei ve-
 rò & Neæræ Perei filiz, AV-
 ge quidem fœmina: ma-
 trēs autem, Cepheus ac Ly-
 curgus. Hæc igitur ab Her-
 cule vitata infantem intra

τῆς Ἀθηνᾶς, ἧς εἶχε πλὴν ἰε-
ρωσιῶν. ἀκαρπυ δὲ τῆς γῆς
μρούσης, καὶ μελυνόντων τῶν
χρησμάτων εἶναι ὡς ἐν τῇ παιδίᾳ
τῆς Ἀθηνᾶς δυσέσθημα, φω-
ραθεῖσα ὑπὸ τοῦ πατρὸς, παρε-
δόθη Ναυπλίῳ ὅππῃ γαίᾳ τῶν
παρ' οὗ Τάφθρας ὁ Μουσῶν δι-
νάτης ὡδὲ λαῶν αὐτῇ ἐφθί-
ρε· πὶ δὲ βρέφος ἐκπεθὲν αὐτῇ
Γαρθινίῳ, ἡμελὴ ὑποχούσης
ἐλάφου, Τήλεφος ἐκλήθη. καὶ
βασίς ὑπὸ τῶν Κορίθου βα-
κόλων, ἐζητήσας τοὺς γονέας,
ἦκεν εἰς Δελφοὺς. καὶ μαθὼν
ὡδὲ τοῦ θεοῦ, ὡδὲ γίνεται εἰς
Μισίαν, ἥτις παῖς Τάφθρας
τοῦ γίνεται· καὶ πελοπῶντος
αὐτοῦ, δῖοςδεχὸς τῆς διωασείας
γίνεται. Λυκούργου δὲ ἐκ Κλεο-
φίλης ἢ Ἐφρωμένης, Ἀγ-
κῆος καὶ Ἐποχός, ἐκ Ἀμφι-
δάμας, καὶ Ἰδάος. Ἀμφιδά-
ματος δὲ Μελαίῳ καὶ θυ-
γάτρῃ Ἀντιμάχῃ, ἡ Ἐφρω-
μένης ἔγχετο. Ἰάσου δὲ καὶ
Κλυμένης τῆς Μινύου, Ἀπα-
λάτῃ ἐγένετο. ταύτης ὁ πατήρ
ἀρρένων παίδων ὅππῃ θυμῷ,
ἐξέθηκεν αὐτῷ· ἄρκτος δὲ φοι-
τῶσα πολλὰς ἡμελὴς ἐδί-
δου· μέγας δὲ θύροντις κων-
οὶ παρ' ἐαυτοῖς αἰτέτοιοι.

Palladis lucum celauit : vbi
prius illius sacerdotio præ-
fuit. Cū verò ingrauesceret
annona, vt planè fames im-
mineret, quòd terra sterili-
tate laboraret: atq; oraculis
significaretur, in Mineræ
lucò quandā latere impieta-
tē, deprehensā demū à patre
puella, Nauplio occidenda
traditur. à quo cum illam
Teuthras Mysorum dyna-
stes accepisset, vitiauit, & in-
fans Parthenio in mōre ex-
ponitur : quòd cerua de suis
vberibus alimētum suppe-
ditarit, Telephus est appel-
latus: atq; à Corythi bubul-
cis enutritus, ac perquisitis
parcētib; Delphicum Apol-
linem adiit, ac monitus ab
oraculo in Mysiam cōcedit,
& puer à Teuthrante ado-
ptatur: còq; vita funēto My-
siae regni heres instituitur.
At ἐ Lycurgo, & Cleophi-
le, siue Evrynome, nati sunt,
Ancæus, Epochus, Amphi-
damas, & Idæus. ex Amphi-
damante verò Melanion, &
Antinache filia. quā duxit
Evrystheus. Ex Iaso & Cly-
mene Minyæ filia nascitur
Atalāta: cuius pater mascu-
læ prolis cupidus, eam expo-
suit: ad quā vrsā sæpenumē-
ro veniēs vbera protēdebat:
eāmque demum venatores
iuuentā penes se educarunt.

Πελία δὲ Ἀπαλάντῃ ἡρμομέ-
 νῃ, παρθένον ἐαυτῷ ἐφύλατ-
 τιν· καὶ θηρβόουσα ἐν ἐρημίᾳ,
 κατωπλισμένη διέτελει. βιά-
 ζεσθαι δὲ αὐτῷ ὅττι χιρῶντες
 κύνταυροι, βοῖκος καὶ γ' λαῖος,
 κατὰ πρῶτοντες ὑπ' αὐτῇ ἀπέ-
 θανον. παρεγγύετο δ' μετὰ τ' αἰ-
 εσίων ὅτι τ' Καλυδώνιον
 καὶ ὄρεον, ὅ ἐστιν ὅττι Πελία π-
 λήνῃ ἀγῶνι, ἐπάλαισε Πηλεῖ,
 καὶ οἰκίσεν. ἀνδρῶσα δ' ὕστερον
 τοῖς γυνίαις, ὡς ὁ πατήρ γαμῆν
 αὐτῇ ἐπειθὲν, ἀπὸ τῶν εἰς σα-
 δαῖον ὄπον, ὅτι πηξάλα μέσον
 σκόλοπα βίπτηχεν, ὅτε ὕδην ἤν-
 μνηστευομένων τοῖς δρόμοις προ-
 ἰούσα, ἐπρόχαζε κατωπλισμέ-
 νῃ. ὅτι κατὰ λαφθέντι μὲν αὐτῇ
 δαίτατος ὠφέλιον· μὴ κατὰ-
 λαφθέντι δ', γάμος. ἥδη δ' πολ-
 λῶν ἀπολλυμένων, Μελανίων
 αἰτῆς ἐραδῆς, ἥκειν ὅττι πὺν
 δρόμον, χεύουσα μῆλα κομίζων
 τῶνδε Ἀφροδίτης· καὶ διωκό-
 μος ταῦτα ἐρρίπτεν· ἡ δὲ αἰ-
 γιρούμενη ταῖς ῥιπτούμεναις, πὺν
 δρόμοις ἐπικήθη. ἐγμῶν δ' αὖ
 αὐτῷ Μελανίῳ, καὶ ποτὶ λεί-
 γεται μὴ θηρβόοντα, αὐτῇ
 εἰσελθεῖν εἰς τὸ πῆμα Διός,

Atalanta deinde adultæ iam
 ætatis se virginem servabat,
 & venâdo in solitudine ar-
 mata permanebat. Quin et-
 iam vbi inuiolatæ virginita-
 ti suæ à Rhæcco & Hyllæo
 centauris vim parari perspi-
 cit, hi sagittis ab ea perfossi
 conciderūt: deuenit præterea
 vnà cum viris præclarissimis
 non ad venationē mo-
 dō in Calydoniū aprum in-
 dictā, sed etiam ad certamē
 in Pelie honorē institutum,
 propositūmq; vbi cum Pe-
 leo luctata est, ac palmā in-
 de est consecuta. Cum verò
 Atalanta nō ita multo post
 genitores suos reperisset, ac
 patris suasu ad virū capien-
 dum inducta esset, in stadiū
 abit, in cuius mediō triū cu-
 bitum palum defigit. Hinc
 procantium virorū cursibus
 deductis armata decurrebat.
 Ip̄ quib⁹ qui vincebatur, cede-
 des: at victori Atalætæ cōiugium
 debebatur. Demū post
 multorum cædes, Melanion
 eius amore inflāmatu, au-
 reis malis, quæ à Venere do-
 no acceperat, secū allatis, in
 illud decurrēdi certamē de-
 scendit: ea in adcurrentem
 puellā insequens obijcit. Tū
 Atalanta, dū in proiectis po-
 mis è terra colligēdis occupa-
 tur, cursu deuicta est. Sic

itaq; Melanion Atalætæ cōiugio potitus est. Sed & fama est,
 eos aliquando per venationis otium in Iouis lucū penetrasse,

καὶ καὶ συνεισάξουσιν, ὥς λέ-
 γεται ἀλλὰ γινώσκω. Ἡσίοδος δὲ
 χαίρειντες ἐπεί, πῶς Ἀταλάν-
 τῃ, ὅν Ἰάσου ἀμὰ Σχρινέως
 εἶπον. Εὐεπίδης δὲ Μαινά-
 λου · ἐπὶ γήματ' αὐτῇ οὐ
 Μελανίωνας, ἀμὰ Ἴππομέ-
 νῃ. ἐγγύησι δὲ ὅν Μελανί-
 ονος Ἀταλάντῃ, ἥ, ὥς ἄλλοι λέ-
 γουσιν, Ἄρεος, Παρθενόπαιον,
 ὅς ὅπ' Ὀύβας ἐσρατῆσατο.
 Ἀταλάντῃ δὲ καὶ τῆς Ωκεανοῦ
 Πληϊόνης, ἐγγύῃσι θυγατέρες
 ἐπὶ ἁ ἐν Κυλλίνῃ τῆς Ἀρχα-
 δίας, αἱ Πληϊάδες περὶ σαγ-
 ρωθῆσαι, Ἀλκυόνῃ, Μερόπῃ,
 Κελαινῇ, Ηλέκτρῃ, Σπέρ-
 πῃ, Ταύρῃ, Μαίᾳ. τούτων
 Σπέρπῃ μὲν, Οἰνόμαος ἐγ-
 με· Σίσυφος Μερόπῃ. δύσ' ὅ
 ἐμίχθη Ποσειδῶν · περὶ μὲν
 Κελαινῇ, ἧς ἦς Λύκος ἐχέ-
 π' ὅν Ποσειδῶν ἐν μακάρων ὤ-
 κησι γήτορας. δ' αὐτῆρα δὲ Ἀλ-
 κυόνῃ ἢ θυγατέρα μὲν ἐπέκω-
 σιν Ἀΐθουσαι, πῶς Ἀπόλλωνι
 Ἐλκυήρα πεποιῶσαι καλῆσθαι·
 υἱοὺς δὲ Ὑρέα καὶ Ὑπερίωνα.
 Ὑρέως μὲν οὐδ' καὶ Κλονίης
 γύμφης, Νυκτῆος καὶ Λύ-
 κος · Νυκτῆος δὲ καὶ Πολυ-
 ξοῦ, Ἀντιόπῃ. Ἀντιόπης δὲ
 καὶ Διὸς, Ζήτος & Ἀμφίον.

ibique mutuo cōplexu coe-
 untes, in leones transforma-
 tos fuisse. Hesiodus autē, ac
 plerique alij, Atalantam nō
 Iasi, at Schœnei filiam fuisse
 memorarunt. Evripides, ἐ
 Mænalo ortā, nec eam Me-
 lanioni, sed Hippomeni nu-
 ptam dicit. Atalanta hæc ἐ
 Melanionē, siue, vt alij vo-
 lunt, ex Marte, Partheno-
 pæum, qui bellum gessit in
 Thebanos, procreauit. Sed
 ex Atlante, ac Pleione O-
 ceani filia in Cyllene Arca-
 diæ monte natæ sunt filię
 septē, quibus Pleiadibus co-
 gnomentum fuit, Alcyone,
 Merope, Celæno, Electra,
 Steropē, Taygete, Maia, de
 quibus Steropē OEnomaus
 uxore sibi sociauit. Merope
 Sisyphus: duas corrupit Ne-
 ptunus: priorem quidem sa-
 nē Celæno, de qua Lycum
 filium extulit, quem Neptu-
 nus pater in fortunatorum
 insulas habitātū misit. Po-
 steriorem autē Alcyonē, ex
 qua Æthufam filiam ge-
 nuit, quæ Apollini Eleu-
 therem filiam formosissi-
 mam peperit: sed filios Hy-
 reum & Hyperenorem. Ny-
 ctæus autē & Lycus ex Hy-
 reo & nympha Clonia natus
 est. Dēq; Nycteo & Polyxo-
 ne Antiope orta est: de qua
 & Ioue Zethus & Amphio.

ταῖς δὲ λοιπαῖς Ἀτλαντίσιν
 Ζεὺς συνουσίαζι. Μαῖα δὲ ῥοῦ
 ἢ παροβύατη δι' ἡμελθοῦσα
 ἐν αὐτῇ τῇ Κυλλήνης, Ἑρμῶ
 πέκτην. ὅπως ἐν παροβύατι τῷ
 λίαν κείνορος ὁκδὺς, εἰς Πιε-
 ρίαν παροβύαται, ὁ κείνορος
 βόας, αὖ ἐνεμν Ἀπόλλων. ἵνα
 δὲ μὴ παροβύαται ὑπὸ τῷ ἱ-
 χθῶν, ὑποδύματα πῆς ποσὶ
 παροβύαται. ὁ κομίσας εἰς Πύ-
 λον, ταῖς μὲν λοιπαῖς εἰς ἀπὸ λα-
 ον ἀπέκρυψε. δύο δὲ κατὰ δύ-
 στας, ταῖς μὲν βύρας πέτρας
 κατήλωσε. τῷ δὲ κρεῶν τὰ μὲν,
 κατηνάλωσεν ἐφῆσας, τὰ δὲ,
 κατέκαυσε. ὁ παρὼς εἰς Κυλ-
 λήνῃ ὥχεται. ὁ δὲ διείσκει παρὼ
 τῷ αὐτῷ νημοδύλῃ χελώνῃ,
 τῷ τῷ ὁκατάειρε, εἰς τὴν κῶ-
 πος χορδὰς ὁπίναις, ὅς ὦν ἔδυ
 σε βούων, ὁ ἐργασάμενος, [λύ-
 ραν ἐποίησε. ὁ παρὼς κρέα
 ὥπῃσιν. ὁ] λύραν ὅρε ὁ πλῆ-
 κτρον. Ἀπόλλων ὁ ταῖς βόας
 ζῆν, εἰς Πύλον ἀφικνεῖται. ὁ
 πῆς κατηνάλωσας ἀνέκρινεν. οἱ
 ὁ ἰδὲ ἵπ μὲν παρὼς ἐλαύνοντα ἔ-
 φασκον. οὐκ ἔχον ὁ εἰπὼν πῶ
 πῶς ἐλάθησας, ὁ δὲ μὴ ὁρᾷ
 ἵχθους δύνασιν. μαθὼν ὁ ἐκ τῆς
 μαρτυρῆς τὴν κυκλοφοῖα, παρὼς
 Μαῖαν εἰς Κυλλήνῃ παροβύα-
 ται.

Atlántidas autē cæteras Iupi-
 ter cōpressit. Siquidē Maia
 natarū maxima ab Ioue in
 Cyllenes antro vitiata Mer-
 curiū parit: Hic, cum adhuc
 in cunis vagiret, erūpit, atq;
 Pieriā peruasit, & quas Apol-
 lo boues pascebat, furto ab-
 egit: neue id deprehēdi per
 vestigia posset, calceos earū
 pedibus induit, quarum par-
 tē Pylū abduxit, ac reliquas
 intra spelæum abscondit: ex
 ijs autē, cum iam duas im-
 molasset, earum coria sco-
 pulis defixit, at viscerū par-
 tim elixa, partim tosta elita-
 uit. Inde in Cyllenem festi-
 nāter proficiscitur. pro an-
 tri ostio cōsumpta iam car-
 ne testudinē depascentē in-
 uenit, qua perpurcata, & ab-
 terfa super ei' testa nervos
 ex mactatorum bouum inte-
 stino confectos tetendit, &
 lyrā conficit. Sic itaq; Mer-
 curi' carnes torrere, lyrāq;
 ac plectrū primus inuenit.
 Mox Apollo bubus pquirē-
 dis operā nauat, & Pylū re-
 sta concedit, vbi ciues ab eo
 diligēter examinati cas abi-
 gētē puerū vidisse respōde-
 runt: se verò haudquaquam
 posse dicere, quonā pductæ
 forēt, quādo earū quidē ve-
 stigia deprehēdi nō poterāt.
 Demū, vbi Apollo ex vatici-
 nādī peritia abigeū cōperit,
 ad Maiā in Cyllenē ppera-

νεται, & πὺν Ἑρμῶν ἠπάπ. ἡ δ',
 ἐπέδρεξεν αὐτῇ ἐν πῶς σπαρ-
 γάνοις. Ἀπόλλων δ' αὐτ' ὡς
 διακομίσας, ταῖς βόας ἀπήγα-
 γας. Διὸς δ' καλῶντος ἀποδοῦ-
 ναι, ἤρνετο. μὴ πείθειν δ', ἀλλ'
 πὺν Ἀπόλλωνα εἰς Πύλον, καὶ
 ταῖς βόας ἀποδίδωσιν. αἰκούσας
 δ' ὁ Λύρας ὁ Ἀπόλλων, [αἰτή-
 σας ταύτην, ἔλαβεν Ἑρμῶν
 ὁκείνῳ δίδόντες, ὁ Ἀπόλλων]
 αἰὶδιδόσας ταῖς βόας. Ἑρμῆς δ'
 ταύτας νέμων, σύριγγα πάλιν
 πιξάειρος ἐσύριζεν. Ἀπόλ-
 λων δὲ ἐταύτην βουλόμενος
 λαβὼν Ἀχρυσην ῥάβδον ἐδί-
 δου, ἧν ὁκείνῳ βυκολῶν. ὁ δ'
 ἐταύτην λαβὼν αἰπὴν ὁ σύ-
 ριγγος ἤγαγεν, & πῶν μαρι-
 κῶν ἐπελπίν. & δοῖς διδάσκει-
 ται πῶν δὲ τῶν ψήφων μαρι-
 κῶν. Ζῆς δ' αὐτὴν κήρυκα ἐ-
 αὐτῷ & θεῶν ὑποχρονίων π-
 ρησι. Ταυγάτη δ' ὁκ Διὸς, Λακε-
 δαίμονα· ἀφ' ἧς & Λακεδαιμόνων
 ἡ χώρα καλεῖται. [καὶ] Λα-
 κεδαιμόνος δὲ καὶ Σπάρτης
 τῆς Ἑλπίδας, ὅς ἐστιν ἀπὸ Λέ-
 λερος αὐτόχθονος, καὶ νύμ-
 φης Νηίδος Κλεοχαρείας Ἀ-
 μύκλας καὶ Ἑρυνδίκης ἐγγυῆρ
 Ἀκείστοις. Ἀμύκλα δ' & Διο-
 μέδης ὁ Λαπίθης Κυνόρτης,

ait, apud quā Mercuriū fur-
 ti accusat. Ea verò puerum
 ipsū fascijs inuolutū osten-
 dit. Hūc Apollo manib' sub
 latum ad Iouē tulit, ac bo-
 ues repescit. Is, tametsi Io-
 uis imperio reddere iubere-
 tur, inficiari tamē non desi-
 nebat. qui, quod ille mini-
 me persuadet, Apollinē Py-
 lū perducit, ac boues resti-
 tuit. Apollo auditā lyram, à
 Mercurio peticēam Mercu-
 rius tradit. Apollo verò ac-
 cepta lyra tradit boues; quas
 cū Mercurius pasceret, fistu-
 lā etiā cōpegit, & cōpactam
 inflauit, p qua quod ei' ha-
 bēde miro desiderio Apollo
 tenebatur, aureā virgā dare
 nō verebatur, quā, cū Apol-
 lo boues pasceret, habebat.
 quod eam Mercurius, & p
 fistula habere, & vaticinādi
 artē cōsequi cupiebat. Qua
 tradita, & p calculos etiā va-
 tycinari docetur. Adhēc Iu-
 piter ipsum sui ipsius, Deo-
 rūq; Maniū nūtiū fecit. Iu-
 piter insuper ex Taygete La-
 cedemonē filiū pcreauit, à
 quo etiā Lacedemonis regio
 nomen est cōsecuta. Sed ex
 Lacedemone, ac Sparte filia
 EVroteς, q fuit Delegis indi-
 getis fili' & Cleocharē Nai-
 dis nymphē Amyclas, & EV-
 rydice, quā Acrisius vxorē ha-
 buit. Amyclē autē, & Diome-
 des Lapithæ filia, Cynortes,

καὶ Ὑάκινθος, ὅστις ἐστὶ τῷ Ἀ-
πόλλωνος ἐρωώμενον λέγουσιν·
ὃν δίσκῳ βαλὼν, ἄκρον ἀπέ-
κτεινε. Κυνόρπου δὲ [παῖς]
Περσέης, ὃς γαμῆ Γοργοφό-
νῳ τῷ Περσέως, καὶ ἡδὲ
Σπείχουρος φησὶ· ἐκ τῆς Τυν-
δάρεως, Ἰκάριον, Ἀφάρεια,
Λευκίππον. Ἀφάρειος μὲν οὖν
ἐστὶ Περσέως τῆς Οἰβάλης, Λυ-
κίπτε καὶ Ἰδᾶς, καὶ Πείσοος.
καὶ πολλοὶ δὲ, Ἰδᾶς ἐκ Ποσει-
δῶτος λέγουσι. ὅθεν ἑκάστα δὲ
Λυκίπτε ἠνεκται, ὡς καὶ τῷ Ἰσχυ-
ρῷ θεωρεῖν. Λευκίππου δὲ
Φιλοδίκης τῆς Ἰνάχου, θυγα-
τέρες ἐγγύοντο, Ἰλάειρα καὶ
Φοίβη. αὗται ἀρπάζουσιν,
ἐγγύοντο Διόσκουροι. περὶ δὲ
ταύτας, Ἀρσινόῃ ἐγγύον-
το. αὗτη μίγνυται Ἀπόλ-
λωνι. ἡ δὲ, Ἀσκληπιὸν γί-
νεται. ἑνὲς δὲ Ἀσκληπιὸν, ἕκ-
τερος Ἀρσινόης τῆς Λευκίππου
λέγουσιν, ἀλλ' ἐκ Κορώνιδος
τῆς Φλεγύου ἐκ Θεσσαλίας.
καὶ φασὶ ἐρεσθῆναι αὐτῆς
Ἀπόλλωνι τῷ δὲ καὶ Ἀθίως
συνελθεῖν. τῷ δὲ, ὅθεν τῷ
τῷ περὶ γάμου ἐλογόμην,
Ἰσχυρῷ τῷ Ἐλάτῳ ἡδὲ συνοι-
κῶν. Ἀπόλλωνι δὲ πρὸς μὲν ἀπα-
ρίστα κλέετα καὶ ἐκ τῆς

& Hyacinthus filij fuere.
Hyacinthum ab Apolline
ardenter amatum fatentur,
quem disco percussum for-
tuito interfecit. Sed & Cy-
nortē filius fuit Perieres, cui
Gorgophone Persei filia nu-
puit, vt narrat Stesichorus,
ex eaq; Tyndareum, Icariū,
Aphareum, ac Leucippum,
suscepit. Ex Aphareo & A-
rone OEbali filia Lynceus,
Idas & Pilus nati sunt. Ve-
rum multorum testimonio
Idā ē Neptuno genitū esse
comprobatur. Atqui tanta
Lynceus oculorum claritate
præcelluit, vt sub terra latē-
tia quæque peruidisse dica-
tur. Leucippi verò ex Philo-
dice Inachi filia natæ fuere
Ilaira & Phœbe. Hasce Dios-
cori, id est Iouis filij, Castor
& Pollux ab se raptas uxores
duxerunt: post has etiā Arsi-
noen genuit. Hæc ab Apol-
line impleta Æsculapiū pe-
perit. At quidam non Arsi-
noes Leucippi filia, sed Co-
ronidis Phlegyæ in Thessa-
lia natum Æsculapiū ferūt:
cū qua simulac eā deperis-
set Apollo, statim cōcubui-
se proditur. Eam quoque
præter patris sententiam
nubentem, Ischyι Elati
filio coniunctam fuisse ai-
unt. Apollo autem de-
latorem coruum immodi-
cis maledictis execratur:

ὅς πῶς λαλὼν ὄντα, ἐποίησε
 μέλαινα· αὐτῷ δὲ [ἐβύβαν] 5
 αἰπὴν κτείνε· χαρομόνης δὲ αὐτῆς
 ἀρπάζας τὸ ἑρέφος ἐκ τῆς πυ-
 ρῆς, πρὸς Χείρωντα πέν κέν-
 ταυρον ἦνεγκε· παρ' ᾧ δὲ πλὴν
 ἰατρικὴν ἐ πλὴν κυνηγετικῇ
 τρεφόμενος ἐδιδάχθη. ἐ γα-
 ρόμορος χάρκρυκος, ἐ πλὴν τί-
 χλιω ἀσκήσας ὅτι πολὺ, οὐ 10
 μόνον ἐκώλυε πινεῖ ἀποθνή-
 σκειν, ἀλλ' αἰήχας ἐ πρὸς ἀπο-
 θανόντας. ὅθεν γὰρ Ἀθηαῖ λα-
 βὼν τὸ ἐκ τῶν φλεβῶν τῆς Γορ-
 γῆνης ρυεῖν αἷμα, τὸ μὲν ἐκ τῶν 15
 αἰστερῶν ρυεῖν, πρὸς φθορὰν
 αἰδρώπων ἐχρήσατο· τὸ δὲ ἐκ τῶν
 δεξιῶν, πρὸς σωτηρίαν. ἐ δὲ
 πάντων πρὸς πεινικίας αἰήχου-
 ρει. ὅσον δὲ πινεὶ λεγεόμενος 20
 αἰεσῆται· ὡς αὐτὸς Καπανεὶα
 καὶ Λυκοδρόν· ὡς δὲ Σπείχο-
 ρός φησιν, Ἐριφύλην· Ἰππόλυ-
 τόν, ὡς ὁ παῖς Ναυπακτικῆς συλ-
 λεῖσθαι λέγει· Τυνδάρειον, ὡς 25
 φησι Πανύασις· Ὑμναιον, ὡς
 οἱ Ὀρφικοὶ λέγουσι· Γλαυκόν
 πρὸν Μίνωος, ὡς Μνησιγόρας
 λέγει. Ζεὺς δὲ φοβηθεὶς μὴ
 λαβόντες ἀνθρώποι θηρα- 30
 πτεῖναι, παρ' αὐτοῦ βοηθῶσιν
 ἀλλήλοις, ἐκεραύνωνται αὐτοί.
 καὶ δὲ τῶν ἐργαδῶν Ἀπόλλων

& qui ad eum vsq; diem cā-
 didus fuerat, in nigrum cō-
 mutauit, & Coronidem gra-
 uidam percussit, & necauit.
 Ex qua, cum conflagraret,
 abreptum infantem ē pyra
 ad Chironem Centaurum
 alendum tulit: à quo etiam
 medicinam & venandi artē
 perdidicit. Qui cum iā chi-
 rurgicus euasisset, atq; artē
 eiulmodi iampridē exercuif-
 set, non modò quosdam ab
 interitu liberauit, sed etiam
 prēmortuos in vitā reuoca-
 uit. Nam, cum à Pallade ef-
 fusum de Gorgones venis
 cruorē accepisset, qui ē la-
 uis defluxisset in mortaliū
 perniciem, q; autem ē dex-
 tris in conseruandis homi-
 nibus utebatur: atq; huius-
 ce opem in mortuis suscitā-
 dis adhibebat. Sed inueni
 quidē nonnullos, qui ab eo
 reuocati in vitam dicuntur,
 Capaneum ac Lycurgum.
 Vt autē Stefichorus ait, Eri-
 phylen: & Hippolytum, qui
 Naupactica cōscripsit: Tyn-
 dareum, vt Panyasis: Hyme-
 naum, vt Orphici: Glau-
 cum Minois filiū, vt Mne-
 sagoras ait. Denum Iupi-
 ter veritus, ne, si mortales
 hanc medendi rationem
 adipiscantur, suis se viri-
 bus vicissim adiungerint,
 fulmine ipsum interfecit.
 Quāmobrem iratus Apollo

λων, κτείνει Κύκλωπας, πρὸς
 τὸν κεραυνὸν Διὶ κατασπιδά-
 σαντας. Ζεὺς δὲ ἐμίλησε
 ῥίπλιν αὐτὸν εἰς τάρταρον·
 δειδήσις δὲ Ἀητῆς, ὅτε- 5
 λῶσιν αὐτὸν ὀϊωντὸν αἰ-
 φρὶ θηπύσας. ὁ δὲ ᾠδρα-
 γόμορος εἰς Φερέας πρὸς Ἀ-
 δαμνὸν πῖν Φέρης, πύτρη
 λατρεῖων ἐπιμαίει· καὶ τὰς 10
 θηλείας βόας [πάσας] δι-
 δυμαπόκους ἐπιήσσει. εἰσι δὲ
 οἱ λέγοντες Ἀφάρεια μὲν καὶ
 Ἀθήκτιον ὅν Περειῶν γα-
 γέδαί τῃ Αἰόλου Κυτόρπου, 15
 Περειῶν τῇ δὲ Οἰβαλον·
 Οἰβάλου δὲ ἔκ Νηΐδος νόμ-
 φης Βατείας Τυνδάρεων, Ἰπ-
 ποκώωντα, Ἰκαεῖωνα. Ἰππο-
 κώωντος μὲν οὐκ ἔχοντο παῖ- 20
 δες Δορυκλεῖς, Σκαῖος, * Ε-
 μάρσφορος, Εὐτύχης, Βου-
 κόλος, Λύκων, Τέβρος, Ἰπ-
 πόθως, Εὐρύτης, Ἰπποκορυ-
 στής, Ἀλκίνοϊς, Ἀλκων. πύ- 25
 τρις Ἰπποκώων ἔχων παῖδας,
 Ἰκαεῖωνα καὶ Τυνδάρεων
 ἔξεβαλεν Λακεδαιμόνιος. οἱ
 δὲ φθίγνυσθαι πρὸς Θέστιν, ἔ-
 συμμαχοῦσιν αὐτῷ πρὸς πύ- 30
 ῥόμορον πόλεμον ἔχοντι. καὶ
 γαμῖ Τυνδάρεως Θέστιν [τῇ
 Αἰπλοῦ] θυγατέρα Ἀπιδαν.

Cyclopas, quòd Ioui ful-
 mina comparassent, occi-
 dit. Quem cum Iupiter
 in Tartarum iam iam dei-
 cturus esset, Latonæ preci-
 bus exoratus annum totum
 ut ipse viro mercede con-
 ductus seruiret, impera-
 uit. Is autem Pheras ad A-
 dmetum Pheretis filium se
 contulit, apud quem ser-
 uitutem seruiciens armenta
 pascebat: ac boues domi-
 nicas gemelliparas omneis
 effecit. Sunt qui, & Apha-
 reum quidem & Leucip-
 rum ex Periere Æoli filio
 natum esse dicant. Cynor-
 tæ autem Perierem filium
 fuisse, & huiusce OEbalum.
 Sed OEbali & Bateæ Nai-
 dis nymphæ Tyndareum,
 Hippocoontem, & Icario-
 nem. At Hippocoontis fi-
 lij fuere Dorycleus, Scæus,
 * Emarsphorus, EVtyches,
 Bucolus, Lycon * Tebrus,
 Hippothous, EVrytus, Hip-
 pocorystes, Alcinus, Al-
 con. His permunitus filijs
 Hippocoon, Icarionem
 ac Tyndareum Lacedæmo-
 ne eiecit. Hi vero ad The-
 stium eiecti confugerunt:
 Eisque aduersus finitimos
 bellum gerenti opem tu-
 lerunt: dein Tyndareus
 Thestij Ætoli filiam Le-
 dam cepit uxorem. Rursus

αὐτῆς ὃ ὅτι Ἡρακλῆς Ἰππο-
κώοντα καὶ τοὺς πύπυ παῖδας
ἀπὶκτείνει, κατέρχονται· καὶ
ὡδρα λαμβάνει Τυνδάρως ἡ
βασιλεία. Ἰκαρίου μὲν αὐτῆς
Ἐπειβοίας νόμφης Νηίδος
[υἱοὶ ἄρρενες πέντε,] Θόας,
Δαμάσπικτος, Ἰμεύσιμος, Ἀ-
λήτης, Περίλως· ἔτι θυγάτηρ
Ῥηνελόπη, ἡ ἔγνητο Οὐ-
αστις. Τυνδάρω καὶ Λήδας, Τι-
μαΐδρα, ἡ ἔχμος ἔγνητο· ἔτι
Κλυταμνήστρα ἡ ἔγνητο Ἀ-
γαμέμνων· ἔτι πε Φιλονόη ἡ
Ἄρπυιαι ἀθάνατον ἐποίησε.
Διὸς ὃ Λήδα σκελετόντος, ὁ-
μοιωθέντος κύκῳ, ἔτι πῶ
αὐτῇ γύκτα Τυνδάρως, ὅτι
Διὸς μὲν ἐγνήθη Πολυδύ-
κης ἔτι Ἑλένη· Τυνδάρω δὲ
Κάτωρ. λέγουσι ὃ ἔνιοι Νεμέ-
σιως Ἑλένην (ἦ) ἔτι Διὸς. ἑ-
πὶ πῶ δὲ πῶ Διὸς φθίζουσαν
συνεσίαν, εἰς γῆνα ἡ μορφῇ
μεταβαλεῖν· ὁμοιωθέντα ὃ καὶ
Δία τῇ κύκῳ, συνελεῖν· ἡ
δὲ ὡδὸν ὅτι πῆς σκευασίας ἀπο-
πικαῖν. τῆς δὲ ὅτι πῆς ἄλλοι-
σιν ἀιρόντα ἕνα ποιμένα,
Λήδα κομίσοντα δοῦναι.
πῶ δὲ, καταδιδῶν εἰς λαφ-
ρακα φυλάσσειν, ὃ χροῖα κα-
θῆκοντι γῆνη θῆσαν Ἑλένην,

autē quo tempore Hercules
Hippocoontē cum liberis
suis interemit in patriam
redeuntēs: ac Tyndareus rē-
gnum accipit. Nati verò ex
Icario & Peribora Naide
nympha, mares filij quin-
que, Thoas, Damaspippus, I-
meusimus, Aletes, Perilaus:
& filia Penelope, quæ Vlyssi
nupsit. Tyndarei autem
ac Leda filij Timandra,
quam Echemus in coniun-
gium duxit: Clytām ne-
stra, quam Agamemnon
uxorem habuit: item Phi-
lonoe, quam Diana immor-
talem esse fecit. Adhæc lu-
piter, qua nocte cum Leda
in cygnum versus concu-
bit: eadem quoque Tyn-
dareus illam impleuit: de-
que Ioue Pollux & Helena:
de Tyndareo autem Castor,
procreati sunt. Inuenio et-
iam autores, qui Helenam
Nemesis & Iouis filiam fuisse
dicant. Nam, cum ea Io-
vis concubitus fugeret, in-
anserem mutatam fuisse.
Iouem autem in cygnum
versum coijisse memoratur:
Nemesis verò ouum ex eo
cōcubitu peperisse. Idem et-
iam in nemore opilionē quēdā
inuenisse, & allatum Leda
dedisse. Hanc autem condi-
tum in arca reposuisse, &
suo demum tempore or-
tam fuisse Helenam: cam-

ὡς δὲ αὐτῆς θυγάτηρ τρέ-
 φειν. ἤμοιδ' ἔτι δ' αὐτὴν καλ-
 λει δ' ἰσχυροῦν ὅπως ἀρπά-
 σαι, εἰς Ἀθήνας ἐκόμισε. Πο-
 λυδύκης δ' ἐκ Ἀσπιδος εἰς Ἀ-
 θήνας ὁπλισάμενος, ὃν Ἀ-
 δρυ ὁπότεως ὄντος, αἰρούσι τὴν
 πόλιν, καὶ τὴν Ἑλένην λαμβά-
 νουσιν. ἔτι δ' αὐτὴν ὁπότεως ὑπὲρ
 Αἰθήρας ἄρῃσι αἰχμάλωτον. 10
 παρεγρόντο δ' εἰς Σπάρτην ἐ-
 πὶ τὴν Ἑλένης γάμον οἱ βασι-
 λεύοντες Ἑλλάδος. ἦσαν δ' οἱ
 μνησθ' ὁμόφροιο οἶδε, Ὀδυσσεύς
 Δαίρην, Διομήδης Τυδείας, 15
 Ἀντίλοχος Νέστορος, Ἀγαπή-
 νωρ Ἀργεΐου, Σθένελος Κα-
 πανέως, Ἀμφίλοχος Κπαίου,
 Θάλπιος Ἐγρύπυ, Μέγης
 Φυλέως, Ἀμφίλοχος Ἀμφια- 20
 ρέου, Μενεάδης Πετῖω, Σχέ-
 διος Ἐπιστρίφου, Πολύξενος Ἀ-
 γασθένους, Πρωτέως Ἀπύου,
 Αἴας Οἰλέως, Ἀσκάλαφος
 καὶ Ἰάλκωρος Ἀρεας, Ἐλεφέντωρ 25
 Χαλκιδόντος, Ἐγμῆλος Ἀ-
 δμῆτι, Πολυπόττης Πειρί-
 δου, Λεοπτις Κορωνῶ, Ποδα-
 λέλιος ἐκ Μαχάων Ἀσκλη-
 πιδος, Φιλοκλήτης Ποϊανέως, Ἐγ- 30
 ρύπυλος Ἐγείμονος, Πρωπσί-
 λαος Ἰφίχλου, Μενέλαος Ἀ-
 τρεΐως, Αἴας καὶ Τυδίδης Τελαμῶνος, Πάτροκλος Μενεΐτιος.

que perinde, ac de se fuisset
 nata, educasse. Quæ cū for-
 ma præstantia polleret, eam
 Theseus rapuit, & Athenas
 abduxit. Deinde Pollux &
 5 Castor comparato in Athe-
 nienſes exercitu, cum ad
 Plutonis eſſet Theseus, vr-
 bẽm capiunt; atque Hele-
 nam recuperant: necnon
 AEthram Thesei matrem
 captivam abducunt. Iam
 tum quoque hi Græciæ re-
 ges Helenam uxorem pro
 se quisque petitori Spartam
 aduenerunt. Procantium
 varî nomina hæc fuisse le-
 guntur. Vlyſſes Laertiæ, Dio-
 medes Tydei, Antilochus
 Nestoris, Agapenor Ancæi,
 Sthenelus Capanei, Amphi-
 lochus Cteati, Thalpius E-
 gryti, Meges Phylei: Amphi-
 lochus Amphiarai, Mne-
 stheus Petei, Schedius Epi-
 strophii, Polyxenus Agasthe-
 nis, Peneleus Leiti, Ajax Oi-
 lei, Ascalaphus & Ialmenus
 Martis, Elephenor Chalco-
 dontis, Evmelus Admeti,
 Polypoetes Pirithoi, Leon-
 teus Coroni, Podalirius &
 Machaon Aesculapij, Philo-
 ctes Pæantis, Evgyry-
 lus Euxmonis, Proteſi-
 laus Iphicli, Menelaus A-
 trei, Ajax & Teucer Tela-
 monis, Patroclus Menætij.

πάντων ὄρων ἢ πλῆθος Τυνδά-
 ρεως, ἐδεδόκει μὴ κριθῆναι
 ἐνός, σασιόσασιν οἱ λοιποί. ὑ-
 ποχρήν ὃ Οὐδασίως, ἐὰν συλ-
 λάξῃ) πρὸς τὴν Πηνελόπης
 αὐτῇ γάμον, ὑποχρῶν τρόπον
 πινᾶ, δι' ἣ μηδεμίαν ἡγήσεται
 εἰσας· ὡς ὑπάρχει αὐτῇ συλ-
 λάξαι ὃ Τυνδάρεως, πάντας
 εἶπεν ἔξορκισαυ τοὺς μνηστῆρας
 βοηθήσιν, ἐὰν ὁ θεωκρίδης
 νυμφίος ἀπὸ ἄλλης πρὸς αἰδικῇ
 ται παρὲν τὴν γάμον. ἀκούσας δὲ
 τῶν Τυνδάρεως, τοὺς μνηστῆρας
 ἔξορκίζει. Ἐ Μενέλαον μὲ αὐ-
 τὸς αἰρεῖται νυμφίον. Οὐδασί
 ὃ παρὲν Ἰκαρίῳ μνηστῆρῃ Πη-
 νελόπην. Μενέλαος μὲ αὐτῷ ἔ-
 ξείνης Ἑρμιόνης ἐγγύησε, ἣ
 κατέπνευσε Νικόστρατον· ὃν Δού-
 λης Πιερίδος ἥμος Αἰτωλί-
 δος, ἢ, κατὰ τὸν Ἀκουσίλαον
 φησὶ, Τηριδάης, Μεγαπένθη
 ὃν Κνωσίας ὃ νύμφης, ἣ
 Εὐμύλον, Ξερόδαμον. ἥ δ' ὃ
 ὃν Ἀήδας ἡμοχρόνιον παῖδων,
 Κάτωρ μὲν ἦσκει ἔκ τ' πόλε-
 μον· Πολυδούκης ὃ πυγμῶν
 καὶ διὰ τὴν αἰδρείαν ὃν λή-
 θηται ἀμφοτέροι Διόσκουροι. 30

Horū turbā cōspicat⁹ Tyn-
 dareus, ne, si ex tot cōpetito-
 ribus, vni Helena in coniu-
 giū addiceretur, reliqui sedi-
 tionē ac tumultū excitaret,
 pertimescebat. Quocirca
 Vlysses, quoties, inquit illi,
 ad Penelopes nuptias adipi-
 scēdas mihi adiūmēto fore
 te pollicearis, talē ego cum
 animo meo rationē inibo,
 vt per eam nulla omnino sit
 inter procōs oritura discor-
 dia. Tū vero Tyndareus, vbi
 ipsi laturum se opem promi-
 sit, vniuersos, inquit Vlysses,
 procōs iusiurandi religionē
 obstringito, vt, cū filia tua
 Helenē de nostri cōrtu quē-
 piā spōsum delegeris, illi à
 nobis adiūmētū latū iri ad-
 uersus eos qui in spōsū ma-
 ritūm ve, ac matrimonium
 eiusmodi vim facere conē-
 tur. Quod vbi Tyndare⁹ au-
 diuit, procōs ad Vlyssis con-
 siliū perficiēdū vniuersos p-
 eā iusiurandi religionē cō-
 pellit: ac Menelaū quidē fi-
 liē suē spōsum declarat, atq;
 etiā ab Icario Vlysi Penelo-
 pen in coniugiū perposcit.
 Menelaus itaque ex Helena
 Hermionē genuit, &, vt, qui
 dā aiunt Nicosttratū ex Du-
 lc Pieride ab Ætolia oriūda:
 siue, vt Acusilaus ait, è Teridac
 Megapēthē: sed ex Nympha
 Gnosia, EVmelo auctore, Xenodamū pcreauit. Ceterū è Le-
 da natis Castor planē rē militārē exercuit. Pollux autē cesticū
 pugnādī gen⁹ scētat⁹ est. Atq; ambo ob fortitudinē Dioscuri
 quasi Iouis ples, cognomēto dicti sunt. Qui

βουλόμενοι δὲ γίμναι τὰς Ἀθυ-
κίππου θυγατέρας, ἐκ Μεσση-
νίης ἀρπάζουσιν ἑγμύαι. ἔ-
γινετο μὲν Πολυδὺς υἱὸς ἑ
Φαί-
δης, Μηνειᾶς· Κάστωρ δ' ἑ
Γλαίρας, Ἀνδρογόν. ἐλάσσυ-
ντες δὲ ἐκ τῆς Ἀρκადίας βου-
λείαν μετὰ τῇ Ἀφαρίῳς παί-
δων Ἰδὰς ἑ Αὐγκίως, ὅππῃ τρέ-
φουσιν Ἰδὰς στελεθῆν. ὁ δὲ, π-
μὲν βουῶν εἰς μέρη πάντα ἑ, ἥ
πρὸς τοῦ καταφαγόντος εἴπε
λείας τὸ ἥμισυ ἐσθαι, καὶ πῶ
δ' αὐτίκῃ τὸ λοιπόν. καὶ φθά-
σας κατέπαλιν τὸ μέρος ἑ. 15
ἴδοντες πρὸς τὴν Ἰδὰς, καὶ τὸ
ἀδελφοῦ· καὶ μετ' ὀκνίου
τῶν λείαν εἰς Μεσσηνίαν ἤλα-
σεν. στρατεύσαστες δὲ ἐπὶ Μεσ-
σηνίᾳ οἱ Διόσκουροι, τῶν π-
λείαν ὀκνίου καὶ πολλῶν ἄλ-
λων συνελάνθοισι. καὶ πῶν Ἰ-
δαν[ὑπὸ δρυὶ] ἐλόχων, ἑ πῶν
Αὐγκία. Αὐγκίδης δ' ἴδων Κά-
στωρα, ἐμειλύνουσιν Ἰδὰς κακῶς 25
αὐτὸν κτείνει. Πολυδὺς υἱὸς δὲ
ἐδῶξεν αὐτὴν· καὶ πῶν μὲν
Αὐγκία κτείνει τὸ δένδρῳ πρὸς-
μῶρος· πῶν δὲ Ἰδαν διώκων,
ἑληθεὶς ὑπ' ἐκείνου πύργῳ καὶ 30
τῆς κεφαλῆς, πίπτεν σκοτωθείς.
ἑ Ζεὺς Ἰδαν καραυνοῖ, Πολυ-
δύκην δὲ εἰς οὐρανὸν ἀΐει.

Qui cum Lyncippi filias in
matrimonium habere cu-
perent, e Messene raptas u-
xores ambo sunt consecuti.
Dein ex Polluce ac Phoebe
Menechus: ac e Castore & I-
laira Anogon, nati sunt. Qui
cum, focis Ida Lynceoque,
Apharci filijs, ab Arcadia
boum prædam abegissent,
Idæ atbitrio diuidendâ per-
miserunt. Tū ille bouē in par-
tes quatuor partitius, Qui
prior, inquit, deuorarit, huius
prædæ dimidium cessura est:
posteriori, reliquum: quo
ditto Idæ anteuerrens, pri-
uatam prius, & fratris dein-
ceps partem absumpsit: ac-
que cum eo prædā omnem
Messienem auertit. Quare
Dioscuri cōductis militum
copijs cōtra Messeniam, cum
illam, tum etiā multam
aliā prædā simul abdu-
cunt, sub quereu per indi-
dias Idam Lynceūque in-
tercipere conabantur. Ve-
rum Lynceus viso Castore
Idæ fratri significauit. at-
que cum ille noceret. At
Pollux ipsos insecutus, Lyn-
ceum, telum iaculatus occi-
dit. Inde Idam insequens,
lapide secundum caput ab
eo percussus, oborta oculo-
rum caligine cecidit. Tum
Iupiter Idam fulminat, Pol-
lucēque in cælum agit.

μὴ δὲ χοιρῶν ὃ Πολυδῶναις ἢ
 αἰθιασίαις, ὅντις νεκρῷ Κάστο-
 ρος, Ζεὺς ἀμφοτέροις παρ' ἡ-
 μέρας, ἐν ἑοῖς τῇ) ἐν θνη-
 τοῖς, ἔδωκε. μετὰ ταῦτων δὲ εἰς
 θεοὺς ἦν Διοσκύρων, Τιτυδά-
 ρως μετὰ πεμφάμενος Μενέ-
 λαον εἰς Σπάρτην, τούτῳ τῷ
 βασιλείαν παρέδωκεν. Ἡλέ-
 κτρας ὃ ῥ' Ἀτλαῦτος ἐ Διὸς, 10
 Γασίων ἐ Δαρδανος ἐγγόνος.
 Γασίων μῦθον ἐξαθείς Δῆ-
 μῆτος, ἐ θέλων καταχινῶν
 τῷ θεῷ, κραινοῦνται. Δαρ-
 δανος δὲ ὅπῃ τῷ θανάτῳ τῷ 15
 ἀδελφοῦ λυπούμενος, Σαιω-
 δράκην ὑπολιπὼν, εἰς τὴν αἰ-
 ῶπρεα ἡπιρον ἦλθε. ταύτης
 δὲ ἐβασίλευε Τεῦκρος ποτα-
 μῷ Σκαμαῶδρου καὶ νύμ- 20
 φος Ἰδαίης· αἶψ' οὗ καὶ οἱ
 τῷ χώρῳ νεμόμενοι Τεῦκροι
 ποσειδηρόντη. ὑποδεχθεὶς
 ὃ ὑπὸ πῶ βασιλείῳ καὶ λα- 25
 βὼν μέρος τῆς γῆς, καὶ
 τῷ οὐαίνου θυγατέρα Βά-
 τταια, Δαρδανον ἔκλεσε πό-
 λιν. πλεθύψαντος δὲ Τεῦ-
 κρου, τῷ χώρῳ ἀπασιν Δαρ-
 δανίαν ὀνόμασε. γυναικῶν 30
 δὲ αὐτῶν παίδων Ἴλου καὶ
 Εὐερχθονίου, Ἴλος μῦθον ἄ-
 παρ ἀπέθαιε· Εὐερχθόνιος δὲ δευτέρως τῷ βασιλείαν,

Pollux verò immortalitatem
 renuit Castore mortuo. At
 Iupiter ambobus, alternis
 diebus, inter Deos, ac mor-
 tuos esse concessit. Relatis
 ad superos. Dioscuris, Tyn-
 dareus accersito Spartæ Me-
 nelao regnum tradidit. Ex
 Electra autem Atlantis fi-
 lia, & Ioue, Iasion Darda-
 nusque gignuntur, è quibus
 Iasion Cererem deperiuit, 10
 eique vim inferre volens,
 fulmine ictus occubuit. At
 Dardanus fratris interitu
 mœstus, Samothrace relicta
 in obiectam continentem
 tranavit, vbi Teuter Sca-
 mandri fluminis Idaæque
 nymphæ filius regnabat; ab
 eo etiam qui regionem il-
 lam incolabant, Teucroi vo-
 cabantur. Hic itaque ab re-
 ge acceptus hospitio, atque 20
 in regni partem admissus,
 Bateam eius filiam sibi in
 coniugium duxit, ac Darda-
 num urbē condidit. At post-
 quam ex humanis Teucer
 excessit, vniuersam prouin-
 ciam Dardaniam appella-
 uit: filios habuit duos, Ilum
 & Erichthonium, è qui-
 bus Ilus nullis susceptis li-
 beris extinctus est. Hinc
 Erichthonius regni heres,

ἡμέας Ἀστυόχην τινὲ Σιμόεν-
 τος, πικροῖ Τροάδα. οὗτ' ὅρα-
 λαβῶν τινὲ βασιλείαν, τινὲ μὲν
 χώρει ἀφ' ἑαυτοῦ Τροίαν ἐ-
 κάλει. καὶ ἡμέας Καλὶρ- 5
 ρόην τινὲ Σκαμαΐδρου, ἡμ-
 νὰ θυγατέρα μὲν Κλειοπατρῆ·
 παῖδας δὲ, Ἴλιον ἔκαστα ἑα-
 κον καὶ Γανυμήδην. πῦπν μὲν
 οὖν δὲ κάλλος αἰαρπάσας 10
 Ζεὺς δ' αἶψα, θεῶν οἰνοχόον
 ἐν οὐρανῷ κατέστησεν. Ἀσπα-
 ράκου δὲ, ἔκ * Ἱερομνήμης τῆς
 Σιμόεντος, Κάπυς· τῆ δὲ, καὶ
 Θέμιδος τῆ Ἰλίου, Ἀγχίσης· ὧ 15
 δ' ἱρωικῶν ὅππ' ἀμύσας, Ἀ-
 φροδίτη συνεληῦσα, Αἰνείαν
 ἐχρήνησε, καὶ * Ἀύρον· ὅς αἰ-
 πας ἀπέθανε. Ἴλος δὲ εἰς
 Φρυγίαν ἀφικόμενος, ἔκατα 20
 λαβῶν ὑπὸ τῆ βασιλείας αὐ-
 τοῦ πεδμήμον ἀχθῖνα, νικᾷ πύ-
 λιν· ἔκατα λαβῶν ἄθλον πενή-
 κοντα κούρους καὶ κόρας παῖ-
 στας, δόντες αὐτῷ τῆ βασιλείας 25
 κατὰ χρῆσμον καὶ βοῦν ποι-
 κίλιν· καὶ φερόμενος ἐν ὧ-
 ραῖ αὐτῇ κλιτῇ ὅπ' ὦ, πέ-
 λιν κίλιν, εἴπη τῇ βοί. ἡ δὲ
 ἀφικομένη ὅπ' ἰν λεγόμενον 30
 τῆς Φρυγίας Ἀτῆς λόφον, κλί-
 νει. εἴδα πάλιν κίλιν· Ἴλος,
 τινὲ τινὲ μὲν Ἴλιον ὀκέλει.

ductaq; Astyoche Simoe-
 ntis filia, Troem creat. Hic
 deinde regnum adeptus, re-
 gionem a seipso Troiam
 nuncupavit: & Callirhoë
 Scamandri filiam sibi col-
 locavit, ex qua Cleopa-
 tram filiam sustulit. Mares
 autem illum, & Assaratum,
 & Ganymedem. Hunc au-
 tem ob corporis formā ra-
 ptum per aquilam Iupiter
 Deorum pincernam in cæ-
 lo constituit. Assaracus verò
 ex * Hieromneme Simoe-
 ntis filia Capyn procreat. Hu-
 iusce, ac Themidis Ili filia
 Anchises filius fuit. Cum
 quo Venus ipsius amore fla-
 grans cōgressa, Æneam ge-
 nuit, ac * Lyrum, qui sine li-
 beris decessit. Ilus cum in
 Phrygiam peruenisset, atq;
 inibi ab rege propositum
 certamen nactus esset, palæ-
 stra vicit: deditque illi rex
 præmij loco pueros quin-
 quaginta, & toridæ puellas.
 Adhæc ex oraculi sententia
 discolorē bouem adiecit,
 monuitq; , vt vbi ea procu-
 buerit, urbem conderet. Hic
 bouem ipsam insequitur. Ea
 verò, simulatque ad Ates,
 quasi dicas Noxæ Phry-
 giæ, tumulum peruenit,
 humi procumbit: quo in
 loco Ilus urbem ab se con-
 ditam, Ilium nominavit.

τῷ δὲ Διὶ σημεῖον Ἀξάμερος
 αὐτῷ ἔφασκ' ἵνα, μὴ ἡμέραν
 πρὸς Διὶ Πάλλαντιον πρὸς τῆς
 σκηνῆς καίμενον ἐθέσται. ἡ
 δὲ τῷ μεγάρῳ τείπη. ὅς δὲ
 ποσὶ συμβεβηκός, & τῇ μὲν δε-
 ξιά δόρυ διηρημένον ἔχον·
 τῇ δὲ ἐπὶ ἡλακείῳ καὶ ἄ-
 τρακτον. ἰσορία [δὲ ἡ] πρὸς
 τὴν Πάλλαδον ποιήσθαι φέρεται.
 φασὶ γυμναδίῳσι πρὸς Ἀθη-
 ναῖς, πρὸς Τελετῶνι τριφασί,
 ὃς θυγάτηρ ἡ Πάλλα· ἀμ-
 φοτέρους δὲ ἀσκούσας τὰ κα-
 τὰ πόλεμον, εἰς φιλοτιμίαν
 πρὸς ἀλλήλῃ. μελλούσης
 δὲ πληθεῖν τῆς Πάλλας,
 πρὸς Δία φοβηθέντα, πρὸς Αἴ-
 γίδα προσθῆναι. πρὸς δὲ, Ἀ-
 λαβηδίῳσι ἀναβλέψαι πρὸς
 πρὸς Αἴγίδα, καὶ οὕτως ὑπὸ
 τῆς Ἀθηνᾶς πρὸς θῆναι πρὸς
 αὐτῇ. Ἀθηνᾶ δὲ πρὸς ἑλ-
 πον ἐπ' αὐτῇ θροῦναι, ἔοι-
 ρον ἐκείνης ὅμοιον κατα-
 σκευάσασθαι, καὶ πρὸς ἑλ-
 τῆς ἐρτοῖς ἡ δὲ εἰσὶν Αἴγι-
 δα· καὶ ἡμᾶν ἰδρυσαμένῃ
 πρὸς τῷ Διὶ. ὑπὸ δὲ Ἡλέ-
 κτρας κατὰ πρὸς φθόρον τῷ
 πρὸς φουρῶσης, διαρρίψαι
 μετ' αὐτῆς καὶ τὴν Πάλλαν-
 τιν εἰς πρὸς Ἰλιάδα χώραν.

Postea Iouem precatur, vt
 signum sibi aliquod osten-
 deret, postridie verò, vbi il-
 luxit, ab Ioue demissum
 Palladium ante tabernacu-
 lum conspexit: id erat ma-
 gnitudine trium cubitum:
 ac pedibus ita composi-
 tis, vt ambulare videretur:
 dextraque elatam hastam,
 ac laeva colum fusumque
 gerebat. Huiusmodi de Pal-
 ladio narratur historia. A-
 iunt natam Mineruam, a-
 pud Tritonem, cui filia Pal-
 las erat, educari cœpisse. v-
 trasq; autem fuisse rei bel-
 licæ studiosas: & in conten-
 tionem aliquando deuenisse:
 Palladi iam iam vulnus
 illaturæ [Mineræ] Iouem
 pauefactam Ægidem op-
 posuisset: Palladem verò ter-
 ritam respexisset: atque ita à
 Minerva vulneratam con-
 cidisset. At Mineruam eius
 de causa summo dolore af-
 fectam, simulacrum illi si-
 mile confecisset, ac thoraci,
 pectorique eius, quam per-
 timuerat Ægidem, accom-
 modasse, & apud Iouem, ho-
 noris ergò constituisset. De-
 inceps autem Electram,
 per anni pestilentissimi con-
 tagionem ad hoc confugisse,
 ac secum id Palladium
 in terra Iliaca exposuisse.

Ἴλον ὃς οὕτω ναὸν κατέσκηδ' αἶ-
 σατο ἱμαῖν. καὶ πρὶ μὲν πρὸ
 Παλλάδιου ταῦτα λέγεται. Ἴ-
 λος δὲ γῆμας Εὐρυδίκην τὴν
 Ἀδράστου, Λαομέδοντα ἐγγύ-
 νησιν· ὃς γαμῆ Στρυμονίῃ τὴν
 Σκαμαίδρου. κατὰ δὲ πινας
 Γλακίας τὴν Ἀτρεΐως· κατ'
 οἷους δὲ Ἀδελκύπτου. Ἐπειροὶ
 παῖδας μὲ Τίθωνόν, Λάμπο-
 να, Κλύποι, Ἰκαρίοντα, Ποδάρ-
 κην· θυγατέρας δὲ, Ἡσιόνην
 καὶ Κίλμιν, ἔκ' Ἀσυόχην. οὗ
 δὲ νύμφης Καλύβης Βουκολί-
 ωνα. Τίθωνόν μὲν οὐκ ἦν·
 ἀρπάζοντα δ' ἔρωτα, εἰς Αἴ-
 θιοπίαν κομίζει· καὶ κείνῃσελ-
 γοῦσα ἦν τῇ παῖδας Ἡμα-
 θίωνα καὶ Μέμνοντα. μετὰ δὲ
 τὸ αἰρεθῆναι Ἴλιον ὑπὸ Ἡ-
 ρακλείᾳ, ὡς μικρὸν πρὸθεν
 ἡμῖν λέλεκ', ἐβασίλευσε Πο-
 δάρκης ὁ κληθεὶς Περίamos· ἔ-
 γαμῆ πρῶτην Ἀείδην τὴν
 Μέροπος· ἔξ' ἧς αὐτῇ παῖς
 Αἴσκιος γινέται. ὃς ἐγγίμῃ Ἀσ-
 ρόπῃ· ἢ Κεβρίῳ θυγατέρα,
 τὴν περὶ τὸν ἀποθανόντα ἀπὸρ-
 κίσθη. Περίamos δὲ Ἀείδην
 οὐδας Ἰφίτακον, δ' Ἀντίραν· ἐξ
 ἧς Ἐκείβην τὴν Δύμαντος,
 γνῆται· ὃς οὕτως ἐστὶν ἐν τῇ
 ἱστορίᾳ. Mox Priamus Arisba collocata in matrimo-
 nium apud Hyrtacum, Hecubam secundā vxorē Dymantis,

Ilum postea in huiusce me-
 moriam templum ab se con-
 ditum summopere coluisse.
 Hæc hæctenus de Palladio.
 Cæterum Ilus Eurydicem
 Adraſti filiam vxorem cæ-
 pit, ex qua Laomedonem
 genuit, cui Strymo Sca-
 mandri filia nupta fuit. Sed,
 & quorundam testimonio,
 Placiam Atrei ab illo du-
 ctam fuisse legitur. Nec
 defunt, qui Leucippi fi-
 liam habuisse in matrimo-
 nio ferant. Hic mares qui-
 dem Tithonum, Lampo-
 nem, Clytium, Ictetsonem,
 & Podarcem: fœminas au-
 tem Hesionem, Cillamque,
 Astyochem procreavit. At
 Calybe nymp̃ha Bucolionē
 suscepit. Porro Tithonum,
 quod eum arderet, Aurora
 præreptum in Æthiopiam
 abducit: ibiq; cum eo con-
 gressa, Emathionē ac Mem-
 nonē gignit. Post, vbi Troia
 ab Hercule, quo de paullo
 antè diximus, capta fuit:
 Podarces cognomēto Pria-
 mus, regnum tenuit: ac pri-
 mam coniugē Meropis filiā
 nomine Arisbam sibi con-
 iugauit, ex qua Ælacū filiū
 creat: cui Asteropē Cebre-
 ois ammis filia nup̃sit. quam
 cum mortuam nimio luctu
 dofferet, in mergum auem

ἥ ὥς ἕτες φασὶ Κισσέως. ἥ ὥς
 ἔπροι λέγουσιν, Σανγαρίην πο-
 τὰμὺ καὶ Μετώπης. Ἥμναται
 δὲ αὐτῇ πατρὸς μὲν Ἑκτωρ
 θυτέρου δὲ Ἥμνασαι μάλ- 5
 λωτέρως βρέφοις, ἔδοξεν Ἑκά-
 βη κατὰ ὑπάρ θαλὸν περὶν
 δίσκυρον. τῷ δὲ πᾶσαι ὅπι-
 ούμεσθαι πλὴν πόλιν, & καίειν.
 μάθων δὲ Πείλαμος παρ' Ἑ- 10
 κάβης τὸν ὄγειρον, Αἴσακον
 τὸν υἱὸν μετεπηύχετο· ὡς γὰρ ὁ-
 γειροκρίτης ὦρθε τῷ μητρὸς
 παρὸς Μέρπος διδασχέας· οὐ-
 τοις εἰπὼν τῆς πατρὸς ἡμέ- 15
 ραι τὸν παῖδα ἀπώλειαι, ὅκ-
 δεῖναι τὸ βρέφος ὀκέλουσι.
 Πείλαμος δὲ ὥς ἐμνήθη τὸ
 βρέφος, δίδωσιν ὀκτεῖναι οἰ-
 κέτη κομίσοντι εἰς Ἰδλίω. ὁ δὲ 20
 οἰκίτης Ἀγέλαος ὠνομάζειτο [ἢ
 Ἀρχέλαος,] τὸ δὲ ὀκτεῖν υἱ-
 οὗ τοῦτου βρέφος, πένθ' ἡμέ-
 ρας ὑπὸ ἀρκτὺς ἐπράφει. ὁ
 δὲ σιζόμενον θύρων, αἰαρεῖ- 25
 ται. καὶ κομίσας ὅτι αὐτῷ χω-
 εῖων, ὥς ἴδιον παῖδα ἐπρε-
 φει, ὀνομάζει Πάριν. Ἥμνομε-
 νος δὲ νεανίσκος, καὶ πολλὰν
 διαφέρειν κάλλιπεν καὶ ρώ- 30
 μη, αὐτὸς Ἀλέξανδρος παρ-
 ὠνομάσθην ληστὰς ἀμυνόμενος,
 καὶ τῆς ποιμνίου ἀλεξήσας,

siue, vt alijs placet, Cissei,
 vel, vt quidā aiunt, Sangarij
 fluminis, & Meropes, filiam
 duxit. Nascitur autem ex ea
 primus Hector: deinde cum
 secundū propediē esset pari-
 tura filiū, facē reapse arden-
 tē Hecuba parere, eamq; o-
 mnē urbē Ilium depascere,
 atq; concremare, in somnis
 sibi videbatur. Id vbi Pri-
 mo visum Hecuba recitauit,
 Aiacū filiū hic statim arces-
 si iubet ad se. Eū enim Me-
 ropis auus maternus somnij
 coniectādi rationē edocue-
 rat. re percepta, Aiacus pue-
 rū exitiū illaturū esse respō-
 dit. Proinde infantē exponi
 iubet. Hinc Priamus, simul-
 ac puer in lucē prodit, fami-
 liari exponēdū tradit, aspor-
 tandūmq; in Idam montē.
 Huic seruo, nomen Agelao,
 aut Archelao, fuit. infans. vt
 ab eo expositus est, quinque
 dies ab vr̄sa nutritus est. Hic
 puerū nactus in columbē tol-
 lit, secū illū attulit, & quasi
 filiū suū, indito illi Pa-
 ridi nomine, educavit. Qui
 cum iam grādiusculus eua-
 sisset, & plerisq; & corporis
 forma, & robore anteiret, &
 quod prædonum vim, in-
 cursūque repelleret, & ouil-
 libus custodiēdis adiūmēto
 foret, Alexandri cognomen-
 tum promeritus est. Neque

ὅσῳ ὅτι βοηθήσας. καὶ μετ'
 οὐ πολὺ πρὸς γονέας αἰεῦρε.
 μετὰ πῦρτιν ἐχρήνησε ἑκάβη
 θυγατρὸς ἰδὼ Κρέντας, Λαο-
 δίκην, Πολυξένην, Κασσάν-
 δραν· ἢ σιωπᾷ βουλόμε-
 νος Ἀπόλλων, πῶ μαυρικῶ
 ὑπὲρ χειρὸς διδάξειν. ἢ δὲ μα-
 γοῦσα οὐ σιωπᾷ λθιν. ὅτιν Ἀ-
 πόλλων ἀφείλετο τῆς μαυρικῆς
 αὐτῇ τὸ πρῶτον. αὐτὴς δὲ παῖ-
 δας ἐχρήνησε Διήφοβον, Ἑλε-
 νον, Πάμμωνα, Πολίτην, Ἄν-
 πφον, Ἰππόνοον, Πολύδωρον,
 Τρώϊλον. τῶντιν ἐξ Ἀπόλλωνος
 λέγεται γηγενήκεναι. ἐκ δὲ
 δῶν γυναικῶν Πειάμω παῖ-
 δας γένοντο, Μελαίππος, Γορ-
 γυθίων, Φιλάμων, Ἰππόθοος,
 Γλαῦκος, Ἀγάδων, Χερσιδά-
 μας, Εὐαγόρας, Ἰπποδάμης,
 Μήστωρ, Ἄταις, Δόρυκλος, Λυ-
 κίων, Δρύωψ, Βίαις, Χρόμιος,
 Ἀεὺροτος, Τελέτας, Εὐαν-
 δρος, Κεβριόνης, Μήλιος,
 Ἀρχέμαχος, Λαοδόκος, Ἐ-
 χέφρων, Ἰδομενέας, Ὑπερίων,
 Ἀσκάσιος, Δημοκῶν, Ἄρρη-
 τος, Διήοτης, Κλόπιος, Ἐχέ-
 μων, Ὑπέρυχος, Ἀλκωνίδης,
 Λυσίθοος, Πολυμέδων. θυγα-
 τρὲς δὲ, Μέδουσα, Μήδεια κα-
 ῖν, Λισμάχη, Ἀλυσόδημη.

multo post tempora iuuentos
 parenteis agnouit. Post Pa-
 ridem Hecuba filias pepe-
 rit, Creusam, Laodicen, Po-
 lyxeniam, & Cassandram:
 quam cum Apollo in stu-
 prum illiceret, vaticinandi
 facultatem, eam se docbu-
 rum pollicetur. Hæc au-
 tem ubi fuit edocta, sui cor-
 poris copiam Apollini mi-
 nimè fecit. Quapropter A-
 pollo, ut illius vaticinia fi-
 de carerent, effecit. Post
 hosce filios adhuc Hecuba
 gignit, Deiphobum, Heli-
 num, Pammonem, Politen,
 Antiphum, Hipponoum,
 Polydorum, Troilum, quem
 ex Apollinis concubitu na-
 tum esse ferunt. Sed ex alijs
 coniugibus Priamo filij na-
 scuntur, Melanippus, Gor-
 githon, Philæmon, Hippo-
 thous, Glaucus, Agathon,
 Chersidamas, Euagoras,
 Hippodamas, Mestor, A-
 tas, Doryclus, Lycaon,
 Dryops, Bias, Chromius, A-
 stygonus, Telestas, Euan-
 der, Cebriones, Melius, Ar-
 chemachus, Laodocus, E-
 chephron, Idomeneus, Hy-
 perion, Ascanius, Demo-
 doon, Arrheras, Deiopeus,
 Glorius, Echemon, Hym-
 rychus, Ægeoneus, Lys-
 thous, ac Polymedon. Filæ
 verò, Medusa, Medecasta,
 Lysimache, Aristodeme.

Ἐκτὸς μὲν οὖν Ἀνδρομά-
 χῳ πῶς Ἡρώνας γαμέϊ. Ἀ-
 λέξανδρος δ' Οἰνῶντι κα-
 βρῶναι πρὸς πατρὸς θυγάτηρα.
 αὐτὴ δ' ἔειπεν τὴν μοιρικῶς
 μαθούσα, θεοῦ λεγόντι Ἀλεξάν-
 δρῳ μὴ γλῆν' ὅτι ἑλάντω. μὴ
 πιστεύουσα δ' εἶπεν, εἰαὶ ἡρώδῃ
 ἔσθ' ἡμῶν πρὸς αὐτὴν,
 μοι τὴν δὲ θεοῦ πῶς διώ-
 ναι. τὴν δ' ἑλάντω ἐν Σπάρ-
 τῃς ἀρπάσσει· πλεμῶνιδος
 δ' ἑλάντω, πρὸς δ' ἑλάντω ὑπὸ
 Φιλοκτήτῃ πρὸς Ἡρακλεί-
 ον, πρὸς Οἰνῶντι ἐπα-
 νελθόντι [εἰς] Ἴδω. ἡ δὲ μνη-
 στικῶς, θεοῦ πῶς οὐκ ἔ-
 φη. Ἀλέξανδρος μὲν οὖν εἰς
 Τροίαν καμυζοῖδος ἐπλῶνται.
 Οἰνῶντι δὲ μελαινόσασα, πρὸς
 θεοῦ πῶς φάρμακα ἔ-
 φη. ἔκαθε λαβὼσα αὐτὴν νε-
 χροῖν, ἐκτείνετο αὐτὴν. ἡ γὰρ
 Οἰνῶντι ἰατρικῶς καὶ μοι-
 στικῶς [ἡσκει]. ὁ δὲ Ἀσπὸς πε-
 τῶν Ἀλκίνοος καὶ Τηθύος.
 ὡς δὲ Ἀλκίνοος λέγει, Πη-
 ροῦ καὶ Γοσφῶτος ὡς δὲ πηρὸς,
 Διὸς ἑστῶτος· καὶ Με-
 τῶν γαμῶντος· Ἀλκί-
 νος δὲ πρὸς πατρὸς θυγάτηρα
 αὐτὴν δύο μὲν παῖδας ἔσθ' ἡν-
 σιν, Ἰσμενὸν καὶ Πελαγονίαν,

Verum Hector Androma-
 chen Eetionis, & Alexander
 OEnonem Cebrenis amnis
 filiam ducit. Hæc à Rhe-
 vaticinandi cognitionem è-
 docta, Alexandro, ne ad He-
 lenam nauigaret, prædixit.
 At ea minimè persuadens,
 cum sibi vulnus illatū fug-
 rit, ad eam venturum, dixit:
 quod eam ipsi mederi pos-
 se intelligebat, præterea ne-
 minem. Hic autè rapta post
 Helena è Sparte, Troiaque
 bello impetita, sagittis Her-
 culeis à Philoctetè fauciaz-
 tus, in Idam ad OEnonè re-
 meauit. Tum illa iniuriarū
 memora, Paridè curare nolle
 affirmat: Alexander igitur,
 cum in Troiam referretur,
 occubuit. Mox OEnone,
 quam Hectoratæ medelæ
 prænitulerat, ad vulnus cu-
 randum pharmaca defere-
 bat, siquidem OEnone me-
 dendi canendique artem
 callēbat. Quæ, ubi eum iam
 obisse reperit, sibi laqueo
 vitam finiuit. Asopus verò
 amnis, Oceani & Tethyis
 filius: sed ut scribit Acusi-
 laus, Perus & Neptuni: sed
 ut alij, Iouis & Evryno-
 mes: hic ducta Metope,
 quam Ladonis fluminis filiam
 fuisse tradunt: duos filios,
 Ismenum ac Pelagontem.

εἴκοσι δὲ θυγατέρας· ἦν μὲν μίαν
 Αἴγιαν, [ἥ τις Οἰωνὸς ἀκα-
 λείπει] ἤρπασε Ζεὺς. αὐτὴν
 Ἀστυνοὺς ζῆνός, ἦκει εἰς Κόριν-
 θον, καὶ μαρτυρεῖ ὅτι Σιού- 5
 φου πὺν ἤρπασεν ἢ Δία. Ζεὺς
 δὲ Ἀστυνοῦν μὲν κτευνώσας
 διώκοντα, πάλιν ὅτι πὰ οἰκίᾳ
 αἰπέπμην ῥέθρα. δὲ τῆν,
 μέχρι καὶ νῦν, ὅκ τῆν πύ- 10
 ρείδων· αὐθρακας φέρονται.
 Αἴγιαν δὲ εἰς κομίσας εἰς πλὴν
 πότι Οἰωνόντι λεγομένην ἤ-
 γον, νῦν δὲ Αἴγιαν ἀπὸ ὅκεί-
 νης κληθεῖσαν, μέγνται, καὶ 15
 ἔχοντα παῖδα ἔξ αὐτῆς Αἰα-
 κόν. πύτω Ζεὺς ὅτι μόνον ἐν
 τῇ νήσῳ πύ μύρμηκας αἰ-
 θρώπας ἐποίησε. γαμῆ δὲ Αἰα-
 κὸς Ἐνδιδά, πλὴν Χείρωνος, 20
 ἔξ ἧς αὐτὰ παῖδες ἐγένοντο,
 Πηλεὺς τε ἔ Τελαμών. Φερε-
 κίδης δὲ φησι Τελαμῶνα φί-
 λον, ἔκ ἀδελφόν Πηλέως ἔν·
 ἀλλὰ * Ἀκταίου παῖδα καὶ 25
 Γλαύκης τῆς Κρηθείας. μέγν-
 ται δὲ αὐτῆς Αἰακὸς, Φαμάθη
 τῇ Νηρείως, ἧς * πηλεὺς ἡλ-
 λαγμῶν δὲ πὺ μὴ βούλεται
 ἀελεῖν· ἔ πηλεὺς παῖδα Φω- 30
 κόν· ἦν δὲ οὐκ ἐστὶν αἰσώτων
 Αἰακὸς. δὲ δὲ ἡ Ἑλλάδα κα-
 πηχέως ἀφορίας δὲ Πέλοπος

& viginti feminas procrea-
 uit : quarū vnā Aeginā, cui
 OEnone fuit nomē, abloue
 raptā Asopus querēs Corin-
 thum abijt· vbi à Sisypho
 raptorem fuisse Iouem co-
 gnoscit. Iupiter autem post
 insequentem Asopum ful-
 minatum, rursus ad sua
 fluentia remisit. Quamo-
 brem, & in hoc vsque tem-
 pus, ex huiusce fluentis car-
 bones efferuntur : sed Aegi-
 nam illatam, in insulam,
 quæ tunc OEnone vocabatur,
 nunc ab ea dictam Aeg-
 inam, Iupiter comprimit,
 ac filium ex ea Aëcum gi-
 gnit. In cuius gratiam, quā-
 doquidem solus in insula
 agebat, de formicis homi-
 nes facit. Adhęc Aëcus En-
 deiden Chironis filiam. cō-
 iugē capit, ex qua sibi duo
 nati sunt filij, Peleus & Te-
 lamon. Pherecydes verò Te-
 lamonem amicum, nō fra-
 trem fuisse Pelei narrat,
 eūmque * Actæi filium, &
 Glaucēs * Crethēi, fuisse
 ait. Atqui & Aëcus cum
 Plamathe Nerei filia, in
 fontem, quodd inscondi
 nollet, commutata coi-
 uit, & Phocum gignit.
 Sed & Aëcus omnium pie-
 tatis scrupulosissim⁹ fuit. Quā-
 obrem, cum Græcia inu-
 sitata frugum caritate pre-
 meretur, Pelopis causā,

ὅτε Στυμφάλῳ τῷ βασιλεῖ τῆς
 Ἀρκადῶν πολεμῶν, ἢ Ἀρκα-
 δίαν ἐλεῖν μὴ δυνατός, ἐ-
 φρασσομένου φίλιαν, ἔ-
 κτεινεν αὐτὸν, ἔτι δὲ σπειρε μέ-
 λεισιν αὐτοῦ. χηνημοὶ δὲ θεῶν ἐλεγον
 ἀπαλαγήσεσθαι τῷ ὄντι τῶν
 κακῶν τὴν Ἑλλάδα, ἐπὶ Αἰα-
 κὸς ὑπὸ αὐτῆς ἀρχῆς ποιήσ-
 ται. ποιησάμενος δὲ ἀρχὴς Αἰα-
 κὸς, τῆς ἀκαρπίας ἡ Ἑλλὰς ἀ-
 παλλά πειταμπᾶται, ὅτε πα-
 ρὰ Πλευτῶνι πλευθήσας Αἰα-
 κὸς, ἐπὶ τὰς κλῆς τῆς Ἀΐδου φυ-
 λάτῃ. δὴ φέροιτο, ὅτι ἐν τοῖς ἀ-
 γῶσι Φαίῳ, τοῖς ἀδελφοῦ Πη-
 λέα, ἐν Τελαμῶνι ὀπίθεν λυ-
 σαι. ἐλὰς κληρῶν, Τελαμῶν
 συγσυμναζόμενος αὐτὸν βαλὼν
 δίσκῳ, ὅτι τῆς κεφαλῆς, κτείνῃ. ²⁰
 καὶ κομίσας μετὰ Πηλέως,
 κρύπτει κατὰ ἕνος ὕλης. φω-
 ραγέντος δὲ τοῦ φόνου, θυρά-
 δεις ὑπὸ Αἰγίνης ὑπὸ Αἰα-
 κὸς ἐλαύνονται. καὶ Τελα-
 μῶν ὑφ' ἑῷ Σαλαμῖνι φε-
 γίνεται. φερεται Κυχρεά τὸν [Γε-
 σιδῶνος, καὶ] Σαλαμῖνος τῆς
 Ἀστυπὸς [ἡ] κτείνης δὲ ὅ-
 φιν οὕτως ἀδικούτω τὴν νῆ-
 σον, ἥς αὐτὸς ἐβασίλευε,
 καὶ πλευθῶν ἄπαις, τὴν βασι-
 λείαν φερεται δίδωσι Τελαμῶνι.

quod ipse Stymphalum Ar-
 cadum regem bello infe-
 stans, Arcadiam subigere
 minime posset, per simula-
 tam amicitiam ipsum interfe-
 cit, ac eius viscera membra-
 tim confecta dispersit. Deo-
 rum interea responsis, tum
 Græciam imminentibus
 malis ereptam iri, si illius
 ergo preces effunderit Æa-
 cus, renunciatum est. Quo
 per Æacum facto, Græcia
 annonæ penuria liberatur.
 Quinetiam & apud inferos
 Æacus in summo esse ho-
 nore perhibetur: & is Plu-
 tonis claves servare prodi-
 tur. Quoniam verò Phocus
 in certaminibus præstare
 videbatur, fratres Peleum
 ac Telamonem insidias illi
 comparasse ferunt: atque v-
 bi forte obvenerit, ut cum eo
 Telamon pari in ludo de-
 certaret, disco caput illi fe-
 rit, & occidit, ac sublatum
 Peleo adiutore quadam in
 sylva occultavit. Demum
 verò cæde detecta, ambo ex
 Ægina ab Ææto solum ver-
 tere compelluntur. Telamō
 Salaminē ad Cychreū Ne-
 rptuno ac Salamine Asopi
 filia natum p̄tuenit. Is de-
 cato serpente, qui insulam,
 cuius ipse rex erat, deua-
 stabat: ac nullis post se re-
 lictis, filijs, moriens, re-
 gnum Telamoni concessit.

ὃ ἡ γαμῇ Περειβοίαν πλὴν Ἀλ-
 κείου τῷ Πέλοπος· καὶ ποιη-
 σάμενος Ἀχαιὸς Ἡρακλείους ἵνα
 αὐτῷ πάρε ἄρριον γῆνηται·
 φανέντος δὲ μὲν τὰς Ἀχαιὸς
 αἰετῶ, πὺν γῆνηθῆντα ἐκάλε-
 σαν Αἴαντα. Ἐστραπυσάμενος
 ὅτι Τροίαν οὐκ Ἡρακλῆϊ,
 λαμβάνει γάρας Ἡσιόνην πλὴν
 Λαομέδοντος θυγατέρα. ἡς ἥς¹⁰
 αὐτῷ γίνεται Τεύκρος. Γη-
 λῶς δὲ εἰς Φθίαν φυγὴν
 πορὶς Ἐγρύπωνα πὺν Ἄκτρος,
 ἔσθ' αὐτῷ καθάρεται. Ἐλαμ-
 βαίει παρ' αὐτῷ πλὴν θυγατέρα¹⁵
 Ἀντιγόνην, ἥς ἡ γάρας πλὴν
 τρίτῳ μοῖραν. Ἐγίνεται θυ-
 γάτηρ αὐτῷ Πολυδώρα, ἡ
 ἔχου Βῶρος ὁ Γεληῖος. ὅ-
 τι πῦρ ὅτι πλὴν θύραν τῷ Κα-²⁰
 λυδωνίου κάπρου μετ' Ἐγ-
 ρύπωνος ἐλθὼν, πορὶς ἡμέρος
 ὅτι πὺν οὐκ ἀκρόν, Ἐγρύ-
 πωνος τυχαίη, καὶ κτείνει²⁵
 τῶν ἀκρόν. πάλιν οὐκ ὅν
 Φθίας φυγὴν ἰς Ἰωλκίον, πορὶς
 Ἀκαστον ἀφικνεῖται, ἥ ἔσθ'
 αὐτῷ καθάρεται. ἀφονίζεται
 ὅτι ὅτι Πελίᾳ ἀφονίζεται πορὶς
 Ἀπαλάτῳ δὲ Παλάστῳ, ἥ³⁰
 Ἀστυδάμεια Ἀκαστου γυνή,
 Πηλεὺς ἐραστὴν, πορὶς οὐκ
 ἔσθ' αὐτῷ πῦρ αὐτῷ λόγος.

Is deinde Periboram Alca-
 thoi Pelopis filiam sibi vxo-
 rem coniunxit. Et Hercu-
 les, vt illi mascula proles e-
 nasceretur, à Dijs precibus
 depoposcit: & post preces
 repente aquila apparuit, &
 enatum puerum Aiace nō-
 minarunt. Qui in bello cō-
 tra Ilium Herculem secu-
 tus, Hesionem Laomedon-
 tis filiam muneri accepit, ex
 qua sibi Teucrum procrea-
 uit. Cæterum Pelcus Phthiā
 ad EVrytionem Actoris fi-
 lium exulatum abiit, à quo
 postea expiatus Antigone-
 m illius filiam in matrimo-
 nium capit: atque in ter-
 tiam regni partem adscitus
 est. Mox Polydoram filiam
 genuit, quam Boro Perie-
 ris filio nuptui dedit. Inde
 in Calydonij apri venatio-
 nem cum EVrytione simul
 egressus, ac misso in aprum
 telo EVrytionē ferit, eū-
 que fortuito ictu cecidit.
 rursus itaque à Phthia Iol-
 cum ex fuga ad Acastum se-
 se recepit, ab eoque lustra-
 tur. Adhæc cum Atalanta
 ludis in Pelie regis hono-
 rem institutis palæstrica
 pugna decertauit: vbi A-
 stydamea Acasti coniux Pe-
 lei amore correpta, ad eum
 literas de concubitu dedit:

μὴ δυναμένη ὅτι πῶς, πρὸς δὲ
 γυναῖκα αὐτῆς πέμψασα ἔφη,
 μέλειν Πηλέα γαμεῖν Σπεί-
 ρῳ πῶς Ἀκάστου θυγατέρα.
 Ἐπεὶ οὐκ εἰναι αἰκούσασα, ἀλ' ἔ-
 νειναι αὐτῇ. Πηλέως δὲ πρὸς
 Ἄκαστον καταψύδεται, λέγου-
 σα, ἵνα αὐτῇ πρὸς σπουδῆς
 πεπρωτοῖται. Ἄκαστος αἰκού-
 σαι, κτῆναι μὲν ὃν οὐκ ἔφη, ἵνα
 ἡβουλήσῃ ἄλλ' αὐτὴν ὅτι
 θύρας εἰς τὸ Γήλιον. ἔγχετο ἁ-
 μίλλης πρὸς θῆρας ἡμιόνης,
 Πηλεὺς μὲν οὖν ὦν ἐχέουτο
 θηρίων, τὰς γλώσσας πύττει
 οὐκ ἔμμεναι εἰς πέραν ἐπὶ δὲ οἱ
 δὲ μὲν Ἀκάστου ταῦτα χερσὶ
 μῆροι καταγέλωι ὡς μηδὲν πε-
 θηρυνόμενος τῷ Πηλέως. ὁ δὲ
 πρὸς γλώσσας πρὸς ἀχρόμους ὅ-
 σαις εἶχεν, οὐκ εἰνοῖς ποσῶντα ἔ-
 φη πεθαρυνόμεναι. ἀποκρίμεν-
 τος αὐτῇ ὅτι Πηλῶ, ἀπολι-
 πὼν Ἄκαστος, καὶ πῶς μάχαι-
 ραν ὅτι τῷ ἑοῶν κόπρω κρύ-
 ψας, ἐπατέρχεται. ὁ δὲ, ἔλα-
 ρασαί καὶ ζητῶν πῶς μάχαι-
 ραν, ἵνα τῷ Κενταύρῳ κα-
 ταληφθῇ, ἔμελλεν ἀπολλυ-
 μεν. σῶσται δὲ ἵνα τῷ Χείρων-
 ῳ οὕτως ὅτι μάχαιραν αὐτῇ
 ἐκζητήσας, [ἐκ Χείρων] δι-
 δωκεν γαμῶν, ὡς λέλεκται,

que, quoniam id illi persua-
 dere non potuit, ad eius et-
 iam uxorem misit, qui à
 Peleo Steropein Acasti filiā
 propediem ductam iri illi
 renuntiaret. Quod ubi il-
 la accepit, laqueo se su-
 spendit. Peleum insuper A-
 casto, quod eam de stupro
 interpellasset, calumniat-
 ur. Id ubi Acastus perce-
 pit, quem ipse lustrasset,
 haud quaquam ab se necā-
 dum esse censuit: at cum
 in Pelium montem vena-
 tum abducit. Inde coorta
 de venatione controuer-
 sia, Peleus quidem capta-
 rum ab se ferarum delectas
 linguas intra peram repo-
 nebat. Atqui Acasti comi-
 tis eas capientes, Peleum
 velut nihil venatum iri-
 dere. Is autem quotquot
 linguas haberet, exhibitis,
 tot feras illis se venatum
 esse dictitavit. Quem, cum
 in Pelio somno oppressus
 obdormisset, Acastus reli-
 quit, eique sublatum en-
 sem in boum fimo colavit,
 & abiit. Is deinde ex-
 pectatus, interea dum ensem
 quaerirat, à Centauris com-
 prehensus iam iam mori-
 tus erat, verum hic à Chi-
 rone servatur incolumis,
 eidemque quaesitum ac re-
 pertum ensem condonavit.

Πηλεΐς Ἀντιγόνην ἔτρυ-
 πίωνος, ἧς αὐτὰ γίνεται Πο-
 λυδώρη, ἣν ἔθηκε Σπέρχθος
 ὁ πατὴρ Ὀπίκλιος Βῶρος ὁ
 Περίηρος υἱός. ἧς Μενέ-
 διοι περὶ αὐτῆς Ἰππλεΐς Γα-
 μεῖ Θέειν ἔννεον, ὅτι ἦς
 ὁ γάμος Ζεὺς καὶ Ποσειδῶν ἥρις.
 Θέειδος ἦ Πασιπλούσης ἑσταθῆ
 ἔκ τῆς αὐτῆς γυνήθητα κρείτ-
 τονα τῷ πατρὶ, ἀποχρίτα ἐνίοι
 δὲ φασὶ Διὸς ὀρμῶντος ὅτι ἔ-
 τῆς αὐτῆς σπουδαίαν, ἱερήναι
 Προμηθεΐα ἔκ τῆς αὐτῆς αὐτῆς
 γυνήθητα, οὐρανοῦ δυνάστῃ-
 ειν. Ἄνδρες ἦ λέγεσσι, μὴ βουλη-
 θῆναι Θέειν Διὶ συνελεῖν ὑπὸ
 Ἡρας τεταφῆσαι. Δία ἦ ὀρμ-
 ῶντα θνητῶν ἐπὶ λήσσει αὐτῶν
 σιωοικῆσαι. Χείρωνος οὖν ὕ-
 ποθεμένου Γηλεΐ συλλαβεῖν, ὃ
 κατέχεν αὐτῶν μεταμορφου-
 μένῳ, ὅτι τηρήσαι, σιωπαί-
 ζει. γυνόμενῳ ἦ ὅτι μὲν πῦρ, ὅτι
 ἦ ὕδωρ, ὅτι δὲ θηρίον, οὐ πο-
 τερὸν αἰεὶ πρὶν ἢ πῶς ἀρχαί-
 αν μορφῶν εἶδεν ἀπλαβοῦ-
 σαι. γαμεῖ δὲ ὅν τῃ Γηλίῳ
 καὶ καὶ τοὶ τῷ γάμῳ ἀωχούμε-
 νοι καδύμενη. ὃ δὲ δώσει Χεί-
 ρων Πηλεΐ δδρυ μείλιον, Πο-
 σιδῶν δὲ, ἵππους Βάλιοι καὶ
 Ξαίθον. Ἡφαιστος ἦ μάχαραι,

Peleus verò, ut supra dictū
 est, Antigone EVrytione pa-
 tre percreatā vxorē duxit, de
 qua sibi Polydoram gignit,
 quā postea Sperchio summi
 cognomento Boro Perieris
 filio vxorem collocavit, ex
 qua Menesthi⁹ nat⁹ est. Sed
 & alterā duxit Peleus, nepē
 Thetis Nerei filiā, de cuius
 matrimonio Iupiter & Ne-
 ptun⁹ cōtēderūt. At cū The-
 tis de se ortū filiū patre futu-
 rū esse prēstatiōrē p̄dixisset:
 abstinuisse Iouē illi⁹ nup-
 tias fecit. Nec defunt q̄ scri-
 bāt ad ei⁹ cōplexū idē pro-
 deūti Ioui, Prometheū dixit
 se, natū ex ea cēlo domina-
 tū. Sunt etiā, q̄ memorēt
 Thetis Iunonis monitū p̄-
 suasam Iouis concubitū e-
 uitasse. Hinc iratum Iouem
 voluisse, vt ea mortalis viri
 coniugio locaretur. Chiron
 itaque consilio eā cōm-
 prehendi ac detinēdi
 rationem Peleus inijt: eam
 itaq; cū in varias se formas
 cōmutātē obseruasset, corri-
 pit, quā cū interim ignis, in-
 terim aquē, modò etiā ferā
 vultū caperet, nō eā prius, q̄
 pristinā formā recepisse vi-
 det, remisit. Hāc demū in Pe-
 lio mōte vxorē sibi copula-
 uit: atque inibi Dij cōuiuio
 excepti suo quisq; munere
 matrimonium cōmēdarūt.
 Nam Chiron hasta fraxinea
 & Xantho, Vulcanus ense,

καὶ οἱ λοιποὶ ἔπρα. ἀθάνατοι δὲ
 ἦσαν ἔτι. ὡς δ' ἐγγύησι θεῖς
 ἐκ Πηλείως ἑρέφους, αἵ γὰρ ἀπὸν
 θέλουσιν ποιῆσαι τόπον, κρύφα
 Πηλείως εἰς τὸ πῦρ ἐκρυβύσσει
 καὶ νυκτὸς, ἔφθιρεν δ' αὖτ' αὐτῷ
 θνητὸν πατρῶον μετ' ἡμέραν
 δ' ἔχειν ἀμβροσίαν. Γηλῶς δ'
 ἐπληθύνσας, ἔα σπάρωντα τὸν
 παῖδα ἰδὼν ὅτι καὶ πύρρος, ἐβόη-
 σεν καὶ θεῖς κελευθεῖα καὶ προ-
 αῖρεσιν πελειῶσαι, τήπειον τὸν
 παῖδα ἀπολιπύσσει, πρὸς Νη-
 ρηίδας ὥχεται. κομίζει δ' ὁ παῖ-
 δα πρὸς Χείρωνα Πηλῶς. ὁ
 δ' λαβὼν αὐτὸν ἔσθρε πάλαι-
 χνοις λεόντων, ἔσυνεν ἀγρί-
 ων, ἔσθ' ἀρκτων μυελοῖς καὶ ὠνό-
 μασεν Ἀχιλλέα. πρῶτον μὲν
 αὖτ' ὄνομα αὐτῷ Λιγύρων, ὅτε
 τὰ χίλη μαστοῖς ἐπεσθῆνεν.
 Πηλῶς δ' ὁ μετὰ ταῦτα σὺν Ἰά-
 σονι καὶ Διοσκύροισι ἐπύρρησεν
 Ἰωλκὸν ἐκ Ἀστυδαμείαν καὶ Ἀ-
 καστοῦ γυναικα φονδίην. ἔπει-
 λὼν μέλη, διήγαγε δὲ αὐτῆς καὶ
 στρατὸν εἰς καὶ πόλιν. ὡς δ' ἐγγύη
 ἐστὶν αὐτῆς Ἀχιλλῶς, Κάλχαν-
 τος λέγοντος οὐδυνάσθαι χω-
 εῖς αὐτῇ Τροίαν αἰρεθῆναι,
 θεῖς προειδὺς ὅτι δὲ στρα-
 τωόμενον αὐτὸν ἀπολέσθαι,

ac reliqui alijs muneribus
 condonarunt. Hi verò Dij
 immortales fuere. Post ubi
 Thetis conceptum è Peleo
 partum edidit, eum immor-
 talem factura, cū Peleo per
 noctem in igne abscondit,
 & quicquid paternæ in eo
 mortalitatis erat, excoque-
 bat: per diem verò, ambro-
 sia puerum inungebat. At
 Peleus per observationem,
 palpitantem natum in igne
 conspicatus, inclamavit. Tū
 Thetis quo mirus votum
 expleret suum, impedita, re-
 lictō infantulo, ad Nerci-
 das abiit. Tum Peleus subla-
 tum in manibus puerum ad
 Chironem tulit: quem ille
 acceptum, leonum visceri-
 bus, aprorumque & visorū
 medullis enutrit: eūque,
 cui Ligyron antea nomen
 fuit, quòd mammis labra
 minime admouisset, Achil-
 lem nominari voluit. Post
 hæc Peleus Iasonis & Diof-
 curorum adiumento Iolkū
 expugnauit: Astydamiā-
 que Acasti coniugem occi-
 dit, ac distractis illius mem-
 bris per eam intra urbē tra-
 ditū exercitum. Vbi demū
 nonum ætatis suæ annum
 expleuit Achilles, Calchæte
 Troiā sine ipso capi nō pos-
 se, prædicāte, Thetis, quæ filiū
 eo in bello militātem inter-
 riturū omnino præuidisset:

κρίψασα ἐδὴ π γυναικεία, ὡς
 παρθένον παρ' ἑῷ. καὶ αἱ πρε-
 φόμοι τῇ Λυκομήδιδι θυγα-
 ῖδι Διὶ δαμεία μίγνυ'· ἔτινε
 παῖς Πύρρος αὐτῇ, ὁ κληθεὶς
 Νεοπτολεμος αὐτῆς. Ὀδυσσεὺς
 ἔμνησεντα. ὧρ' ἄ Λυκομήδιδι
 ζητῶ Ἀχλλέα σάλπγι' ἡχοσα-
 λμος ὅρ'· ἔτιπον ἔτιπον εἰς
 Τροίαν ἦλθε. σπυρίπτο ἔτι αὐτῷ
 Φοῖνιξ ὁ Ἀμμιώπορος. ὦρ' ὑπὸ
 τῷ πατρὶς ἐτυφλώθη, κατὰ ψυ-
 σαίδης φθορᾷ Κλυπίας τῆς τῷ
 πατρὶς παλλακίδος. Πηλεὺς δὲ
 αὐτὴν ὥρ' Χείρωνι καμίσας,
 ὑπ' ὀκνῆν θραπυυῖντα παῖς ἑ-
 ψας, βασιλέα κατέστη. Δο-
 λόπων. σπυρίπτο δὲ καὶ Πά-
 τροκλος ὁ Μετοπίης καὶ Σθι-
 νέλης τῆς Ἀκάσου, ἡ Περί-
 πιδος τῆς Φέρης, ἡ καὶ θά-
 περ φησὶ Φιλοκράτης, Πολυ-
 μήλῃ τῷ Πηλέως. οὗτος ὁ Ὀ-
 πούπ [τῆς Λοκίδος] δι-
 νεγχεὶς ὁ παῖδ' ὥρ' αἶσα
 γάλων παύζων παῖδα Κλυ-
 σώνυμοι πὴν Ἀμφιδάμαντος
 [ἀχθοί] ἀπέκτεινε καὶ φυγῶν
 μετὰ τῷ πατρὶ, ὧρ' ἄ Γηλεῖ
 κατέκει, καὶ Ἀχλλέως ἐρώ-
 λμος γίγεται. Κέκροφ' αὐτῷ
 χτῶν συμφοῖς ἔχων σῶμα
 αἰδρὸς καὶ δράκοντος, τῆς
 Ἀπιδῆς ἐβασίλευσεν ὥρ' ὥρ'.

muliebri ipsū veste cōtectū
 [in Scyrō insulā Lycomedi]
 p̄ puellā incorrupta, ac vir-
 gine perductū cōmēdauit.
 ibiq; agēs adolescētul⁹, Dei-
 damiā regis filiā cōprimit:
 ex qua Pyrrhū filiū extulit,
 q̄ notio postea nomīne Neo-
 ptolemus est appellatus. Ce-
 terū Vlysses, quādo ei apud
 Lycomedē esse Achillē, indi-
 catū fuit, quesitū tuba vsus
 inuenit. Ad hūc itaq; modū
 Achilles ad bellū Troianum
 perduct⁹ est. Ad quod etiam
 Phœnix Amyntois filius il-
 lū comitatus accessit. Hunc
 à Clytia patris pellice, vt de
 stupro interpellatā falsō infi-
 mulatū pater oculorū luce
 priuauit. Quē Peleus ad Chi-
 ronē ductū, ab εὐρύ, curatū,
 oculorū luce recuperata Do-
 lopū regē cōstituit. Insuper
 Achilli Patroclus Menētij,
 ac Stheneles Acasti, siue, vt
 alijs placet, Periapidij Phœ-
 retis filij, vel, vt Philocrates
 inquit, Polymeli Peleo natij,
 fili⁹, comes accessit. Is Opun-
 tē Locridis delat⁹, in talorū
 ludo Clysonymū Amphida-
 mātis filiū imprudētē occi-
 dit: atq; in exilium actus cū
 patre, à Peleo domi in cōru-
 bernio acceptus, Achillis a-
 masius efficitur. Porro Ce-
 crops indigena, ac gemin⁹,
 idest humano simul & ser-
 pētino corpore præditus, in
 terra Atica prim⁹ regnauit,

καὶ πλὴν γλῶσσοις πρὸν λεγο-
 μένῳ Ἀπτεῖ, ἀφ' ἑαυτῆς Κε-
 κροπίας ὠνόμασιν. ὅττι τῶν
 φασὶν ἐδοξε πῆς τοῖς πόλεις
 καταλαβέσθαι, ἐν αἷς ἑμμελον
 ἔχειν πρὸς ἰδίᾳς ἑκάστος. ἦκεν
 οὖν ποσειδῶν Ποσειδῶν ὅττι
 Ἀθήνην, ἔκλειπας τῇ τριαι-
 νῇ κτ' μίσην πλὴν ἀκρόπολιν,
 αὐτῇ φησι γαλασσάν, ἡν ἡν ἔ- 10
 ρεχθῆναι καλοῦσι. μετὰ δὲ τῇ-
 νῇ ἦκεν Ἀθηναὶ καὶ ποιησάμε-
 νη τῆς καταλήψεως Κέκροπα
 μάρτυρα, ἐφύπνυσεν ἐλαίαν· ἡ
 νῦν ὅτι Παιδρῶσι δαίμνυ- 15
 ται. ἡμετέρας δ' ἐλπίδες ἀμ-
 φοῖν παρὰ τῆς χώρας, Ἀθηναὶ
 καὶ Ποσειδῶνα διαλύσας Ζεὺς,
 κείναι· ἔδωκεν· οὐχ' ὡς ἔπον
 Ζεὺς, Κέκροπα ἔκ Κρανάον, 20
 οὐδ' Ἐλεχθῆα τοῖς δὲ τῶν δώ-
 δικα καὶ πύτων διακρίοντων
 ἢ χώρας τῆς Ἀθηναῖς ὀκείῃ·
 Κέκροπος μάρτυρήσαντος, ὅτι
 ποσειδῶν πλὴν ἐλαίαν ἐφύπνυ- 25
 σεν. Ἀθηναὶ μὲν οὖν ἀφ' ἑαυ-
 τῆς πλὴν πόλιν ἐκάλεισιν Ἀθή-
 νας. Ποσειδῶν δὲ, θυμῷ ὀργι-
 σθεὶς, τὸ Θείῳσιον [πιδόει] ἐ-
 πεκάλυψε, ἔκ τ' Ἀθηνῶν ὕφα- 30
 λον ἐποίησεν. Κέκροψ δ' ἡμέας
 τ' Ἀπτεῖν κέρην Ἀγρᾶλον,
 παῖδας μὲν ἔχειν Ἐρυσίχθονα,

& quæ prius Acte dicebatur,
 de suo ipsius vocabulo Ce-
 cropiam dici voluit. Sub eo
 quoq; dijs fuisse decreto cō-
 cessā aiūt vrbū occupādarū
 potestātē, sanē in quib' po-
 tissimā priuatos homines v-
 nus quisq; adipisci posse vi-
 deretur. Primus igitur Ne-
 ptun' in Atticā venit, ac per
 cussa tridētē ad mediā arcē
 10 terta, fretū repēte exidit: id
 loci Erectheidē vocāt. Post
 hūc autē Minerva cōparuit
 quæ lecto à se Cecrope occu-
 patiōis suæ iudicij teste, oleā
 ē terra prōduxit, quæ nostrā
 15 etiā etatē visitur in Pandro-
 sio. Coorta deinde inter v-
 trūq; cōtētionē, ac lite de vr-
 be, Iupiter Mineruā Neptu-
 nūq; inter se pacauit, ijsq;
 nō, vt quidā memorāt, Ce-
 cropē Cranaūq;, nec Erich-
 theū, sed duodecim deos hu-
 iusce cōtrouersie iudices de-
 dit; quorū sētētia vrbs Athe-
 nē Mineruæ adjudicata fuit:
 quādo primū ab ea oleā Ce-
 cropis testimonio p̄dnotā
 fuisse p̄ceperūt. Minerva ita
 q; de seip̄a Athenis nōmen
 imposuit. at Neptun' mirā
 in modū irat' Thriasiū cā-
 pū pessime affixit: atq; Atti-
 cā vniuersā pelago inunda-
 uit. Adhēc Cecrops Agraulō
 Actæi filiam in coniugium
 ducit, ex eaq; marē quidem
 suscepit, Erysichthonem,
 qui

ὃς ἄπικνος μετήλλαξε· θυγα-
 τέρης δὲ Ἀγραυλον, Ἑρσην,
 Παιδρόσαν. Ἀγραυλοῦ μὲν οὖν
 καὶ Ἄρεος ἀλλότρη γίνεται.
 ταύτῃ βιαζόμενος Ἀλιρρό-
 θος ὁ Ποσειδῶνιος καὶ νύμ-
 φης ἑτέρης, ὑπὸ Ἄρεος φω-
 ραθεὶς κτείνεται. Ποσειδῶν δὲ
 ἐν Ἀρείῳ πάγῳ κτείνεται δικα-
 ζόντων ἧς δώδεκα θεῶν Ἄ-
 ρη, καὶ ἀπολύεται. Ἑρσης
 δὲ καὶ Ἑρμοῦ Κέφαλος, οὗ
 ἐραδίῃσα Ἡὼς ἔρπασε· καὶ
 μνηστὴρ αὐτῆς Συεῖα, παῖδα ἐ-
 γέννησε Τίθων· οὗ παῖς ἐ-
 γένετο Φαέθων· τύπῳ δὲ Ἀ-
 στυοὺς· τῇ δὲ Σαΐδοκος, ὃς ἐν
 Συείᾳ ἐλθὼν εἰς Κιλικίαν,
 πόλιν ἔκτισε Κελένδειν. καὶ
 γήμας *Θανάκην ἢ Μεγασά-
 ρου [Κινύραν] ἧς Ἀστυείων
 βασίλεια ἐγέννησε. Κινύρας
 οὗτος ἐν Κύπρῳ παρθενό-
 μος οὖν λαφύκει Πά-
 φον. γήμας δὲ οὐκ ἔτι Μεθάρμω
 κόρῃ Πυγμαλίωτος Κυ-
 πρίων βασιλεὺς, Ὀξύπρον
 ἐγέννησε ἐν Ἀδωνί· παῖς δὲ
 τούτοις θυγατέρας Ὀρσεδίκην,
 Λαογόρην & Βρασίαν. αὐταὶ δὲ
 εἰς μὴν Ἀφροδίτης ἀγορεύουσιν
 αἰδράσι συνδυαζόμεναι, τὸν
 βίον ἐν Αἰγύπτῳ μετήλλαξαν.

qui sine maribus liberis &
 vita decessit: filias vero, A-
 graulon, Herfen & Pandro-
 lom. At ex Agraulo ac Mar-
 te gignitur Alcippe. Huic
 vim inferre Halirrhothius
 Nepruni & Evyrēs nym-
 phæ filius à Marte deprehe-
 sus occiditur. Quamobrem
 Neptunus Martē in Ariopa-
 go cædis reum agit. Is duo-
 decim Deorum sententia iu-
 dicatus absolvitur: ac Cepha-
 lus, Herfes & Mercurij filius
 fuit: quem cum AVrora su-
 pra modum amaret, corre-
 ptum secū asportavit in Sy-
 riam, ibiq; illius concubitu
 grauida fit, & Tithonū pe-
 perit: cui Phaëthontē filiu
 fuisse prodūt. Huius autem
 fuit Astynous, ex quo Sādo-
 cus: qui è Syria profectus in
 Ciliciam, Celenderim urbē
 condidit: ductaq; in matri-
 monium *Thanace Meges-
 sari filia, Cinyram Assyriorū
 regem procreavit. Hic Ci-
 nyras cum in Cyprū se con-
 tulisset, cum populo Paphū
 condidit. Ductaque inibi v-
 xore Metharme Pygmalio-
 nis Cypriorū regis filia, O-
 xyporū & Adonin genuit:
 necnon filias Orsedicen,
 Laogorémq; & Brasiam ex
 eadem suscepit. Hæ verò ob
 Veneris iram alienigenis
 permittæ viris, vitā in Ægy-
 pto cum morte cōmutarūt.

Ἀδωνίς δὲ ἐν πύγῃ ὦν, Ἀρπί-
 μιδος χόλῳ, πληγὴς ἐν γήραις
 ὑπὸ σὺνδρος, ἀπέθανε. Ἡσιόδος
 δὲ αὐτὴν Φοίνικος & Ἀλφεισι-
 βοίας λέγει· Πανύασις δὲ φησὶ
 Θόαντος Ἀσσυρίως Ἀσσυρίων,
 ὃς ἔχε θυγατέρα Σμύρναν. αὐ-
 τὴ κατὰ μιλῶν Ἀφροδίτης, οὐ
 γὰρ αὐτὴν ἐπύμα, ἔχῃ ποδὶ πα-
 ῖος ἔρωτα· καὶ συνερχὸν λα-
 βούσα τὴν προφὸν ἀγορεύει
 τῇ πατρὶ νύκτας δώδεκα συν-
 δυάσθην. ὁ δὲ, ὡς ἤδειτο, συνε-
 σάμβρος ἕξις, ἐδίωκεν αὐ-
 τήν· ἡ δὲ, ὡς κατέλαμ-
 βατο, ἰδὼν, τοῖς ἡύξασιν ἀφα-
 νῇ ἤλυθε. τοῖς δὲ κατε-
 κτείναντες αὐτὴν εἰς δέν-
 δρον μετέλαξαν, ὃ καλοῦσι
 σμύρναν. δεκάμηναιον δὲ ὕ-
 σπερον χρόνῳ, τῷ δένδρῳ ῥα γή-
 ρος, ἤλυθη θάψαι τὸν λεγόμενον
 Ἀδωνιν, ὃν Ἀφροδίτῃ δὲ καλ-
 λους ἐπὶ νήπιον κοῦφα θάψαντες
 ἐπὶ τῇ νύκτι, κρύψαντες. Περσεφόνη
 παρὰ τὸν ἑαυτῇ ὅς ἔστι καὶ ἑα-
 τὸ, ἐκ ἀπιδιδού, κείτως ὅτι
 Διὸς ἡγουμένης, εἰς [τρεῖς]
 μοίρας διῆκεν ὁ ὅσιος· &
 μίαν ἑαυτῇ, ἑαυτῇ ἑαυτῇ
 τὴν Ἀδωνιν· μίαν δὲ ἑαυτῇ
 Περσεφόνην ὡσεὶ παῖδα. τὴν δὲ
 ἐπέειπε ὡς Ἀφροδίτῃ.

Adonis autem puer adhuc,
 Dianæ iracundia, in vena-
 tione ab apro percussus in-
 terijt. Hunc Hesiodus Phœ-
 nicis & Alphesibææ filium
 fuisse ait. Panyasis verò, de
 Thoante Assyriorum re-
 ge, qui Myrrham filiam
 habuit, natum refert. Hæc
 Myrrha per iram Veneris,
 quod eam nihili faceret, pa-
 tris amore corripitur: at-
 que vltâ nutricis opera, cum
 inscio patre noctes duode-
 cim concubuit. Is, vbi rem
 sensit, stricto in filiam en-
 se impetum fecit: quæ,
 cum iam comprehenderetur,
 Deos rogat, vt nus-
 quam appareat. Tum Dij
 illam miserati, in arborem
 sui nominis commutarunt:
 ac decimo post mense re-
 scissa arbore, Adonin ex
 ea filium ortum fuisse fe-
 runt. Quem Venus for-
 mæ ergò infantem adhuc
 clam deis in arca occulta-
 tum, ante Proserpinam
 constituit: quem, simulac
 illum conspexit, se reddi-
 turum negavit. Delato ad
 Iouem iudicio, tres in par-
 tes annum partitus est, vt v-
 nam apud se ipsum, alteram
 cum Proserpina, tertiam de-
 mum cum Venere Adonis
 permaneret, imperavit.

ἐν δὲ Ἀδωνίς τῷ τῇ προσένημα
καὶ τὴν ἰδίαν μοῖραν. ὕστερον δὲ
ἡρώων Ἀδωνίς ὑπὸ σὺν
πληγῇ ἀπέθανε. Κέκροπος δὲ
ὑπαδαίοντος, Κραναὸς * αὐ- 5
τὸν, ἐφ' οὗ πὺν ὅττι Δευκα-
λίωνος λέγεται κατακλυσιῶν
ἡμεῖς. ὅττι γῆρας ὅκ Λακε-
δαίμονος Πεδιάδα τὴν Μή-
νητος, ἐγγύνησε Κραναῶν, καὶ 10
Κραναίχμυ, & Ἀτθίδα· ἥς
ὑποθανύσης ἐπ' παρθένῃ, ἡ χῶ-
ραν Κραναὸς Ἀτθίδα προσ-
ηγόρευσε. Κραναὸν δὲ ἐκβα-
λὼν Ἀμφικτύων ἐβασίλευσε. 15
τῶν ἐνίοι μὲν Δευκαλίωνος,
ἐνίοι δὲ αὐτόχθονος λέγουσι.
βασίλευσαν δὲ αὐτὸν ὅττι
δωδεκά [ἔτη] Ἐελιθόνοιο ὀκ-
τάλλει· τῶν οἱ μὲν Ἡφαίστης 20
τῆς Κραναῆς θυγατρὸς Ἀτθί-
δος (ἣ) λέγουσιν· οἱ δὲ, Ἡφαίστου
& Ἀθηνᾶς, ὅπως Ἀθηνᾶ πα-
ρεγγύετο πρὸς Ἡφαιστον, ὅττι
κατασφύσασθαι θέλουσα. ὁ δὲ 25
ἐγκαταλειμμένος ὑπὸ Ἀ-
φροδίτης, εἰς ὅττι θυμῷ αἰ-
ετοῦ τῆς Ἀθηνᾶς· καὶ δῶκεν
αὐτὴν ἡρξασθαι· ὁ δὲ, ἐφθ-
ῆν· ὡς δὲ ἐγγὺς αὐτῆς ἐγγύ- 30
ε, πολλὴ ἀνάγκη, ἡ γὰρ χῶ-
λός, ἐπειγὼν σωελεῖν.

Adonis autem, quæ pars sibi
ab Ioue distributa fuerat,
eam ipsi Veneri attribuit.
Nec Iōgo post tempore in-
ter venandum Adonis ab A-
pro vulneratus occidit. Post,
vbi Cecrops humanitatem
exuit, Cranaus indigena,
sub quo Deucalionis dilu-
vium fuisse narratur, ducta
à Lacedæmone Pediade Me-
netis filia, Cranaen genuit,
& Cranæchmen, & Atthi-
dem : quæ cum, virginitate
necdum expugnata obij-
set, Cranaus ab ea terram
Atthidem vocitavit : vbi,
15 post Cranaum expulsum re-
gnavit Amphictyon. Hunc
nonnulli Deucalionis, alij
verò indigenæ hominis fi-
lium fuisse dicunt. Qui,
cum duodecim annos re-
20 gnum tenuisset, ab Erich-
thonio pellitur : hunc He-
phæstes, ex Cranae Atthi-
dis nata filium esse aiunt.
Sunt etiam, qui Volcani &
Palladis esse velint, hunc in
modum. Minerua olim ar-
ma sibi consilari volens, ad
Volcanum adierat. Hunc
interim relictum à Vene-
re Mineruæ constuprandæ
cupidus desiderium incessit :
30 eamque attrectare aggredi-
tur. Hæc fugit : ille fugien-
tem insequitur, utque pro-
ximè eam venit, in summa

erat necessitate, claudicabat enim, Deam inire conabatur.

N. ij.

ἡ δὲ, ὡς σόφρων καὶ παρθένος εὔσα, ἐκ ἡνέρεος. ὁ δὲ ἀπατέρμηνεν εἰς τὸ σκέλος τῆς θεᾶς. ἐκείνη δὲ μυσταχθεῖσα, εἰώ ἀπομαΐασα τὸ γόνον, εἰς γλῶττίαν ῥίψεν. φθλινούσης δὲ αὐτῆς, καὶ τῆς γονῆς εἰς γλῶττίουσης, Ἐελχθόνιος γίνεταί. πῶτον Ἀθιωᾶ κρύφα τῷ ἄλλων θεῶν ἔστρεφεν, ἀθάνατον ἔλθουσα ποιῆσαι· καὶ καταΐστα αὐτὸν εἰς κίστην, Πανδρόσῳ τῇ Κέκροπος ὡρᾷ κατήκτο, ἀπιπύουσα πρὸς κίστην ἀνοίξαν. αἱ ἀδελφαὶ τῆς Πανδρόσου αἰοῖζουσιν ὑπὸ πτελέρας, καὶ θεῶνται τῷ βρέφει περὶ ἀπειραμύρον δράκοντα· ὅς, ὡς ἡμῖν ἐνίοι λέγουσιν, ἀπ' αὐτοῦ διεφθάρησαν τῆς δοᾶς ὅς· ὡς δὲ ἐνίοι, δι' ὀργῇ Ἀθιωᾶς, ἐμμανεῖς γηρόμοροι, κατὰ τῆς ἀκροπόλεως αὐταῖς ῥρίψαν. ὧν δὲ τῷ πρῶτῳ τρεῖς Ἐελχθόνιος ὑπ' αὐτῆς Ἀθιωᾶς, ἐκ βαλὼν Ἀμφικτύονα, ἐβασίλευεν Ἀθηναίων· καὶ τὸν ἀκροπόλει ξόανον τῆς Ἀθιωᾶς ἰδρύσκει, καὶ τῷ Παναθηναίων πρὸς ἑορτῇ συνέστησαν· καὶ Πασίθεαν Νηίδα νύμφην ἔθηκεν· ἧς παῖς Πανδίον ἐγέννηθη.

Ea verò, vt pudica erat, & virgo, virum non admittebat. Vulcanus demum tentigine ruptus in virginis femur semen effudit. Tum tristata, semen lana detersum in terram deiecit, ac mox in fugam se dedit. Interea verò ex demisso in humum semine gignitur Erichthonius. Hunc clam dijs alijs, dum immortalem facere studet, educauit: positumque in cista Pandroso Cecropis filia commendavit: interdictumque ne cistam retereret. At Pandrosi sorores, quòd curiosæ admodum forent, cistam aperiant, aduolutumque secus puerum draconem spectant. Nec desunt qui ab eodem dracone fuisse interemptas astipulentur. Aliorū verò testimonio, Palladis ira, furore percita, de summa sese arce præcipites eiecerunt. Interea verò Erichthonius in templo à Minerua ipsa enutritus, pulso Amphictyone, Athenarum regno potitus est, ac Mineruæ signum in arce constituit: necnon Panathenæorum celebritatem instituit: Pasitheamque Naidem nymphen uxorem accepit: ex qua sibi Pandion natus est.

Ξερχθονίν δὲ ληπθανόντος καὶ
 παφέντος ἐν τῇ α', τῇ περὶ μὲν ἢ
 Ἀθηνας, Παιδίῳ ἐβασίλευσεν.
 ἐφ' ᾧ Δημήτηρ ἢ Διόνυσος εἰς
 ἢ Ἀθήκην ἤλθον. δῆλ' Ἀθήμη- 5
 ης αὖ Κελεὺς εἰς ἢ Ἐλευσί-
 να ὑπεδέξατο· Διόνυσον ἢ Ἰκα-
 ελος· καὶ λαμβάνει παρ' αὐτοῦ
 κλῆμα ἀμπέλου. ἔπειτα τὴν
 οἰνοποιίαν μαθητῶν, ἔπειτα ἢ 10
 θεῶν δωρήσασθαι θέλων χάρι-
 τας ἀνθρώποις, ἀφικνεῖται
 πρὸς Ἰνους ποιμένας, οἱ γλυ-
 σάμενοι τῷ ποσὶ, καὶ χρεῖς ὑ-
 δατος ἀφειδῶς δι' ἡδονὴν ἐκ- 15
 λύσαντες, πεφασμάχθαι νομί-
 ζοντες, ἀπέκτειναι αὐτόν. μετ'
 ἡμέραν δὲ νοήσαντες, ἔθαψαν
 αὐτόν. Ημερόν δὲ τῷ θυγατρὶ
 τὸν πατέρα μαστεύσῃ, κῶν 20
 σιωῆς ὄνομα Μαίερα, ἢ τῇ
 Ἰκαρίῳ σιωεῖται, τὸ νεκρὸν ἐ-
 μύλυσεν. κατέκτενεν καὶ θυρομήνη
 τὸν πατέρα, ἐαυτῇ ἀνῆρτησεν.
 Παιδίῳ ἢ γήμας Ζευξίππην 25
 τῆς μητρὸς τῷ ἀδελφῷ, θυ-
 γατρὸς μὲν ἐπένυσεν Πρόκλυον
 καὶ Φιλομήλαν· παῖδας δὲ
 διδύμοις Ἐρεχθεῖα καὶ Βού-
 κλιν. πολέμου δὲ ἔλασσαν· 30
 πρὸς Λαβδακόν, πρὸς γῆς
 ὄρων, ἐπικαλέσασθαι βοήθον ἐκ
 Θράκης Τηρέα τὸν Ἀρεῖος· ἢ τὸ

Denique Erichthonio vita
 functo, ac in primo Palladis
 phano sepulto, Pandion re-
 gnū adipiscitur: quo regnā-
 te Ceres Dionysiusq; in At-
 ticam venerē. Atqui Cererē 5
 Eleusine Celeus suscepit.
 Dionysius verò ab Icario
 hospitio excipitur, à quo vi-
 tis palmitē muneri accepit,
 ab eòq; vini faciendi ratio-
 nē didicit. Is igitur Dei be-
 neficia mortalibus imperti-
 turus, ad pastores se quosdā
 contulit, qui cum gustassent
 vinum: atq; animi causa se-
 se largius meri poculis in-
 uitasent: malum sibi medi- 15
 camentum datum esse arbi-
 trati, Icario necem fustibus
 intulerunt. verū postri die
 re cognita, ipsum sepeliue-
 runt. Erigonæ verò filiaē pa-
 trem vestigāti herilis canis,
 cui Maræ nomen fuit, Ica-
 rium confectari solita, cada-
 uer vbi nam delitesceret,
 indicavit. Tum filia patrem
 deflens, se ipsam ex arbore 20
 suspendio necavit. Pan-
 dion interea de ducta vxore
 Zeuxippe matris suæ so-
 rore, filias Procnen ac
 Philomelam, & geminos,
 Erechtheum Butemque, 25
 suscepit. Deinde conflato in
 Labdacum bello, de terræ fi-
 nibus, in belli societatem
 Tereum Martis filium de
 Thraciā conuocavit: eòque

Ἀδωνίς δὲ ἐπὶ πατρὶς ὦν, Ἀρπύ-
 μιδος χόλῳ, πληγῆς ὅν ἡρώας
 ὑπὸ σὺνός, ἀπιδάτε. Ἡσίοδος
 δὲ αὐτὸν Φοίνικος & Ἀλφεισι-
 βοίας λέγει· Πανύσις δὲ φησὶ
 Θοάντες Ἐσσιλέως Ἀσσυρίων,
 ὃς ἔχε θυγατέρα Σμύρναν· αὐ-
 τὴ κατὰ μύθῳ Ἀφροδίτης, οὐ
 γὰρ αὐτὴν ἐτίμα, ἔχθρὰ ποδὶ πα-
 τρός· ἔρωτα· καὶ σιωπῶν λα-
 βούσα πλὴν προφὸν ἀγροῦν
 τῇ πατρὶ ἐνέκται δώδεκα σιω-
 πῶν· ὁ δὲ, ὡς ἤδειτο, σπα-
 σάμενος ξίφος, ἐδίωκεν αὐ-
 τὴν· ἡ δὲ, πῶς καὶ λαμ-
 βασιδὴν, τοῖς ἡνυχαπὶ ἀφα-
 νῇ ἡμέραι· τοῖς δὲ κατὰ
 κτείναντες αὐτὴν εἰς δέν-
 δρον μετέλλαξεν, ὃ καλοῦσι
 σμύρναν· δέκα μύθῳ δὲ ὕ-
 στρον χρόνῳ, τὸ δένδρον ῥα ἡνυ-
 χας, ἡνυχαπὶ τὸν λεγόμενον
 Ἀδωνιν, ὃν Ἀφροδίτῃ διὰ κάλ-
 λους ἐπὶ νήπιον κόρυφα θεῶν εἰς
 λαβνὰ καὶ κρύφα· Περσεφόνη
 παρὶς αὐτὴν· ἐκείνη δὲ ὡς ἐθαύσα-
 το, ἐκ ἀπιδόου· κρείπῳς δὲ ὅτι
 Διὸς ἡμιδῶν, εἰς [πρῆς]
 μοίρας διηρέθη ὁ οὐρανός· ἔ-
 μίαν μὲν παρὶς αὐτῇ μῆνιν
 πρὸν Ἀδωνιν· μίαν δὲ παρὶς
 Περσεφόνην παρὶς αὐτῇ· πλὴν δὲ
 ἐπέσαν πῶς Ἀφροδίτῃ.

Adonis autem puer adhuc,
 Dianæ iracundia, in vena-
 tione ab apro percussus in-
 terijt. Hunc Hesiodus Phœ-
 nicis & Alphesiboræ filium
 fuisse ait. Panyasis verò, de
 Thoante Assyriorum re-
 ge, qui Myrrham filiam
 habuit, natum refert. Hæc
 Myrrha per iram Veneris,
 quod eam nihili faceret, pa-
 tris amore corripitur: at-
 que vsa nutricis opera, cum
 inscio patre noctes duode-
 cim concubuit. Is, ubi rem
 sensit, stricto in filiam en-
 se impetum fecit: quæ,
 cum iam comprehenderetur,
 Deos rogat, ut nus-
 quam appareat. Tum Dij
 illam miserati, in arborem
 sui nominis commutarunt:
 ac decimo post mense re-
 scissa arbore, Adonin ex
 ea filium ortum fuisse fe-
 runt. Quem Venus for-
 mæ ergò infantem adhuc
 clam deis in arca occulta-
 tum, ante Proserpinam
 constituit: quem, simulac
 illum conspexit, se reddi-
 turum negavit. Delato ad
 Iouem iudicio, tres in par-
 tes annum partitus est, ut v-
 nam apud se ipsum, alteram
 cum Proserpina, tertiam de-
 mum cum Venere Adonis
 permaneret, imperauit.

ἐν δὲ Ἀδωνίς τῷ τῇ προσέειπε
 καὶ πλὴν ἰδίαν μοίραν. ὕστερον δὲ
 ἠερβίων Ἀδωνίς ὑπὸ σὺς
 πληγῆς ἀπέθανε. Κέκροπος δὲ
 ἀποδαμόντες, Κραναὸς * αὐ- 5
 τὸν ἄγων, ἐφ' οὗ πὺν ὅπῃ Δευκα-
 λίωνος λέγεται κατακλυσιμὸν
 γήμεται. ὅσῃ γήμας ὁκ Λακε-
 δαίμονος Πεδιάδα πλὴν Μή-
 νητος, ἐγγύνησε Κραναῶ, καὶ 10
 Κραναίχμυλ, ἔδ' Ἀτθίδα· ἥς
 ἀποθανύσης ἐπ' παρθένῃ, ἥ χω-
 ραί Κραναὸς Ἀτθίδα προσ-
 ηγόρευσε. Κραναὸν δὲ ὁκβα-
 λὼν Ἀμφικτύων ἐβασίλευσε. 15
 τῷ πῶν ἐνίοι μὲν Δευκαλίωνος,
 ἐνίοι δὲ αὐτὸν γένος λέγουσι.
 βασιλεύσαντα δὲ αὐτὸν ὅπῃ
 δωδέκα [ἔτη] Ἐελχθόνιος ὁκ-
 βάλλει· τῷ πῶν οἱ μὲν Ἡφαίστης 20
 τῆς Κραναῆς θυγατρὸς Ἀτθί-
 δος (ἔτ) λέγουσιν· οἱ δὲ, Ἡφαίστου
 ἔδ' Ἀθλῶα, ὅπως Ἀθλῶα πα-
 ρεγγύετο πρὸς Ἡφαίστου, ὅπῃ
 κατασκαυάσαι θέλουσα. ὁ δὲ 25
 ἐγκατελειμμένος ὑπὸ Ἀ-
 φροδίτης, εἰς ὅπῃ θυμίας ὀλι-
 ωσε τῆς Ἀθλῶα· καὶ διώκειν
 αὐτὴν ἤρξατο· ὅ δὲ, ἐφθ-
 γμ· ὡς δὲ ἐγγὺς αὐτῆς ἐγγύε- 30
 τ, πολλὴ ἀνάγκη, λὺν γ' ἡ-
 λός, ἐπειγὼν σωελεθῆν.

Adonis autem, quæ pars sibi
 ab Ioue distributa fuerat,
 eam ipsi Veneri attribuit.
 Nec Iōgo post tempore in-
 ter venandum Adonis ab a-
 pro vulneratus occidit. Post,
 vbi Cecrops humanitatem
 exuit, Cranaus indigena,
 sub quo Deucalionis dilu-
 vium fuisse narratur, ducta
 à Lacedæmone Pediade Me-
 netis filia, Cranaen genuit,
 & Cranæchmen, & Atthi-
 dem : quæ cum, virginitate
 necdum expugnata obij-
 set, Cranaus ab ea terram
 Atthidem vocitavit : vbi,
 15 post Cranaum expulsam re-
 gnauit Amphictyon. Hunc
 nonnulli Deucalionis, alij
 verò indigenæ hominis fi-
 lium fuisse dicunt. Qui,
 cum duodecim annos re-
 gnum tenuisset, ab Erich-
 thonio pellitur : hunc He-
 phæstes, ex Cranæ Atthi-
 dis nata filium esse aiunt.
 Sunt etiam, qui Volcani &
 Palladis esse velint, hunc in
 modum. Minerva olim ar-
 ma sibi consilari volens, ad
 Vulcanum adierat. Hunc
 interim relictum à Vene-
 re Mineræ constuprandæ
 cupido desiderium incessit :
 30 eamque attrectare aggredi-
 tur. Hæc fugit : ille fugien-
 tem insequitur, utque pro-
 ximè eam venit, in summa

erat necessitate, claudicabat enim, Deam inire conabatur.

N. ij.

ἡ δὲ, ὡς σπάρων καὶ παρθέ-
 νος οὖσα, ἐκ ἡνέρεος. ὁ δὲ ἀ-
 πατέρμηνεν εἰς τὸ σκέλος τῆς
 θεᾶς. ἐκείνη δὲ μυσταχθεῖσα,
 εἰς ἄπομαξασα τὸ γόνον, εἰς
 γλῶττιν ἔρριψεν. φθγούσης δὲ
 αὐτῆς, καὶ τῆς γονῆς εἰς γλῶ-
 ττούσης, Ἐριχθόνιος γίγεται.
 πῶτον Ἀθῆνᾶ κρύφα τῷ ἄλ-
 λων θεῶν ἔτρεφεν, ἀθάνατον
 θέλουσα ποιῆσαι· καὶ κατα-
 θέσασα αὐτὸν εἰς κίστην, Παν-
 δρόσῳ τῇ Κέκροπι τῷ βασι-
 τέϊ, ἀπειπῶσα πρὸς κίστην ἀ-
 νοίξαν. αἱ ἀδελφαὶ τῆς Παν-
 δρόσου αὐοῖζουσιν ὑπὸ φερε-
 ρίας, καὶ θεῶνται πρὸς βρέφει
 παρὰ πειραχμῶν δράκοντα· ὅς,
 ὡς ἰδὲν οἱ λέγουσιν, ἀπ' αὐ-
 τοῦ διεφθάρησαν τῷ δράκον-
 τος· ὡς δὲ ἔνιοι, δι' ὅρῳ Ἀ-
 θῆνᾶς, ἐμμανεῖς ἡρόδοτοι,
 κατὰ τῆς ἀκροπόλεως αὐταῖς
 ἔρριψαν. ἐν δὲ τῷ πιδρὶ τρα-
 φεῖς Ἐριχθόνιος ὑπ' αὐτῆς
 Ἀθῆνᾶς, ἐκ βαλὼν Ἀμφι-
 κτύονα, ἐβασίλευεν Ἀθη-
 ναῖν· καὶ τὸν ἀκροπόλει ἔοικον
 τῆς Ἀθῆνᾶς ἰδρύσασθαι, καὶ
 τῷ Παναθηναίων πρὸς ἑορ-
 τῇ συνεστήσασθαι· καὶ Πασ-
 χῆαν Νηΐδα νύμφῳ ἔγημεν.
 ὅς τις παῖς Πανδίων ἐγμνήθη.

Ea verò, ut pudica erat, &
 virgo, virum non admitte-
 bat. Vulcanus demum ten-
 tiginè ruptus in virginis fe-
 mur semen effudit. Tum
 tristata, semen lana deter-
 sum in terram deiecit, ac
 mox in fugam se dedit. In-
 terca verò ex demisso in hu-
 mum semine gignitur E-
 richthonius. Hunc clam
 dijs alijs, dum immortalem
 facere studet, educauit: po-
 situmque in cista Pandro-
 fo Cecropis filia commen-
 dauit: interdicitque ne ci-
 stam retereret. At Pandro-
 si sorores, quòd curiosæ ad-
 modum forent, cistam a-
 periant, aduolutumque se-
 cus puerum draconem spe-
 ctant. Nec desunt qui ab
 eodem dracone fuisse in-
 teremptas astipulentur. A-
 liorū verò testimonio, Pal-
 ladis ira, furore percita,
 de summa sese arce præci-
 pites eiecerunt. Interea
 verò Erichthonius in tem-
 plo à Minerua ipsa enutritus,
 pulso Amphictyone, A-
 thenarum regno potitus
 est, ac Mineruæ signum in
 arce constituit: necnon
 Panathenæorum celebra-
 tem instituit: Pasitheam-
 que Naidem nympham v-
 xorem accepit: ex qua
 sibi Pandion natus est.

Ήρχοντι δὲ Ἀποθανόντες καὶ
 παφέντες ἐν τῇ α', τῇ πέμπτῃ δ'
 Ἀθῆνας, Παιδίῳ ἐβασίλευσεν.
 ἐφ' ᾧ Δημήτηρ ἐξ Διόνυσος εἰς
 τὴν Ἀπικὴν ἦλθον. οὐκ ἄν' ἡμῶν
 ἦτορ ἔκελεός τις ἐλθόν-
 τιν ὑπεδέξατο· Διόνυσον δ' Ἰκά-
 ελος· καὶ λαμβάνει παρ' αὐτοῦ
 κλῆμα ἀμπέλου. ἐπεὶ δὲ πρὸς τὴν
 οἶνοποιεῖαν μαθητῶν, ἐπεὶ δὲ
 θεῶν δαρήσασθαι θέλων χάρι-
 τας ἀνθρώποις, ἀφικνεῖται
 πρὸς Ἰναιας ποιμένας, οἳ γου-
 σάμενοι τῷ ποτὶ, καὶ χρεὶς ὕ-
 δατος ἀφειδῶς δι' ἡδονὴν ἐκ-
 λύσαντες, πεφασμάχθαι νομί-
 ζοντες, ἀπέκτειναν αὐτοὺς. μετ'
 ἡμέραν δὲ νοήσαντες, ἔδωκαν
 αὐτοῖς. Ήρχοντι δὲ τῷ θεῷ
 τὸν πατέρα μαστεύσῃ, κῶν
 σιωπῆς ὄνομα Μαίρα, ἣ τῇ
 Ἰκαίῳ σιωπεῖτο, τὸ νεκρὸν ἐ-
 μύωσεν. κακείνη καὶ θυρομένη
 τὸν πατέρα, ἐαυτῇ ἀνῆρτησεν.
 Παιδίῳ δὲ γήμας Ζευξίπην
 τῆς μητρὸς τῷ ἀδελφῷ, θυ-
 γατέρας μετ' ἐπένωσεν Πρόκλυ
 καὶ Φιλομήλαν· παῖδας δὲ
 διδύμοις Ἐρεχθεῖα καὶ Βού-
 κω. πολέμου δὲ ἑταρῶν
 πρὸς Λαβδακόν, πρὸς γῆν
 ὄρων, ἐπικαλέσασθαι βοηθὸν ἐκ
 Θράκης Τηρέα τὸν Ἀρεῖος· ἐξ δ'

Denique Erichthonio vita
 functo, ac in primo Palladis
 phano sepulto, Pandion re-
 gnū adipiscitur: quo regnā-
 te Ceres Dionysiusq; in At-
 ticam venerē. Atqui Cererē
 Eleusine Celeus suscepit.
 Dionysius verò ab Icario
 hospitio excipitur, à quo vi-
 tis palmitē muneri accepit,
 ab eòq; vini faciendi ratio-
 nē didicit. Is igitur Dei be-
 neficia mortalibus imperti-
 turus, ad pastores se quosdā
 contulit, qui cum gustassent
 vinum: atq; animi causa se-
 se largius meri poculis in-
 uitaissent: malum sibi medi-
 camentum datum esse arbi-
 trati, Icario necem fustibus
 intulerunt. verū postridie
 re cognita, ipsum sepeliue-
 runt. Erigonæ verò filiaē pa-
 trem vestigāti herilis canis,
 cui Mæra nomen fuit, Ica-
 rium confectari solita, cada-
 uer vbi nam delitesceret,
 indicauit. Tum filia patrem
 deflens, se ipsam ex arbore
 suspendio necauit. Pan-
 dion interea de ducta vxore
 Zeuxippe matris suæ so-
 rore, filias Procnen ac
 Philomelam, & geminos,
 Erechtheum Butemque,
 suscepit. Dein conflatō in
 Labdacum bello, de terræ fi-
 nibus, in belli societatem
 Tereum Martis filium de
 Thraciā conuocauit: eòque

πόλεμον πῶς αὐτῷ καπερδαί-
 σαι, ἔδωκε Τηρεὶς πρὸς γάμον
 τὴν αὐτῇ θυγατέρα Πρόκην.
 ὃ δ' ἐκ ταύτης γυνήσας παῖ-
 δα Ἴτυν, καὶ Φιλομήλην ἐ-
 ραδίς, ἔφθρε. καὶ ταύ-
 τιν, εἰπὼν περσεύσθαι Πρόκην,
 κρίνῃων ὅττι τῷ χερσίων. αὖ-
 τας δὲ γήμας Φιλομήλην,
 σιωπηυάξεν, καὶ πῶς γλῶ-
 σσαν ἔξέπερσεν αὐτῆς. ὃ δὲ ὑ-
 φήσας ἐν πέπλῳ χράμματα,
 καὶ δὲ τύπον ἐμύνησε Πρό-
 κη τὰς ἰδίαις συμφοραῖς. ἡ δὲ
 εὐαζήθησας πῶς ἀδελφῷ,
 κτείνει τὴν παῖδα Ἴτυν, καὶ
 κατεψόμασε, Τηρεὶ δὲ τινος ἀ-
 γνοῦντι περὶ τῆς καὶ μετὰ
 τῆς ἀδελφῆς δόξα χέως ἐφυ-
 γη. Τηρὸς δὲ αἰδοῦμενος, 20
 ἀρπάσας πέλεκυν ἐδίωκεν. αἱ
 δὲ, ἐν Δαυλίᾳ τῆς Φωκί-
 δος γινόμεναι περὶ κατὰ ληπτοί,
 θεοῖς ὄχονται ἀπορνευθῆναι.
 καὶ Πρόκην μὲν γίνεσθαι ἀη-
 δῶν· Φιλομήλην δὲ χελι-
 δῶν. ἀπαρνεοῦνται δὲ καὶ Τη-
 ρὸς, καὶ γίνεσθαι ἔποψ.

Πανδίωνος δὲ ἀποθανόν-
 τος, οἱ παῖδες πρὸ πατρὸς αἰ-
 μερίσασθαι καὶ πῶς βασιλείαν
 ἑαυτοῖς λαμβάνει πῶς δὲ ἰε-
 ρωσύλιον τῷ Ἀθηνᾷ καὶ τῷ Ποσειδῶνι τῷ Ἑρμῶνι τῷ Βούτι, 25

eoque bello per eius auxilia
 præclarissimè gesto : Pro-
 cnen filiam suā Tereo nu-
 ptui collocavit. Hic susce-
 pto ex ea Itye filio, Philo-
 melam amore succensus vi-
 tiat. Eamque, simulato Pro-
 cnes obitu, rure celat, & hu-
 iusce loco Philomelam du-
 ctam comprimit. Inde huic
 linguam defecuit. ea verò
 10 per litteras in peplo con-
 textas, suas ipsius Procne
 sorori miseras significa-
 vit. Hæc, post quæsitam
 germanam, Ityem puerum
 trucidatum, elixatumque,
 15 Tereo inscio epulandum
 apposuit, ac repentè cum
 sorore profugit. Tereus co-
 gnito facinore, abrepta se-
 curi fugientes insequitur.
 Hæc verò, cum iam Dauliam
 Phocidis urbem peruenis-
 sent, circumseptæ, Deos ro-
 gant in auem mutari. Tum
 Procne fit Luscinia, Philo-
 mela verò in hirundinem
 transformatur. Adhæc Te-
 reus in hupurā cōmutatur.

Inde Pandion ubi fato
 concessit, filij diuisis inter
 se patrijs facultatibus, E-
 richtheus regnum accepit.
 Sacerdotio autem Mineræ
 Neptunique Butes Erich-
 thonij filius honestatur.

τῷ Ποσειδῶνι τῷ Ἑρμῶνι τῷ Βούτι, 25

γήμας δὲ Ἐρεχθίδος Πραξι-
 δέαν πλὴν Φρασίμου, καὶ Διο-
 γμείας τῆς Κηφισοῦ, ἔχε παῖ-
 δας Κέκροπα, Παίδωρον, Μη-
 ῦονα· θυγατέρας δὲ, Πρόκλειν,
 Κρέτταν, Χθονίαν, Ωριθύαν,
 ἡ ἦρπασε Βορέας. Χθονίαν
 μὲν αὖτ' ἔγμη Βούτης· Κρέτου-
 σαν δὲ Ζεῦς. Πρόκλειν δὲ
 Κέφαλος ὁ Δηϊονέως. ἡ δὲ,
 λαβοῦσα χρυσοῦν στέφανον,
 Ππλέοντι σπυρνάρεται· καὶ
 φραδεῖσα ὑπὸ Κεφάλου,
 πρὸς Μίνωα φεύγει. ὁ δὲ αὐ-
 τῆς ἐρᾷ, καὶ πέδι σπυρνάρεται. 15
 εἰ δὲ σπυρνάρεται γυνὴ Μίνωι,
 αἰδυνάοντι αὐτὴν σπυρνάρεται.
 Πασφάη γὰρ, ἐπιδὴ πολλὰς
 Μίνωι σπυρνάρεται γυναῖκας,
 ἐφαρμάκωσεν αὐτὴν. ἔοπότε 20
 ἄλλῃ σπυρνάρεται, εἰς τὰ ἀρ-
 δρα ἐφίει θμεῖα· καὶ ὅπως αἰ-
 πάλυντο. ἔχοντες ὅν[Κεφάλου]
 αὐτὴν κινῶν τυχὼν, ἀκόντιόν[τι]
 ἰδυόλον· ὅτι ὅπως Πρόκλειν 25
 ἰδύουσα πὴν ἀδρα, πλὴν Κη-
 ράαν πῆν εἶσαν, πρὸς τὴν
 δὲν βλάψαι, ἔσπυρνάρεται.
 δέισα δὲ αὐτῆς πλὴν Μίνωι
 γυναικα, ἦεν εἰς Ἀθῆνας· 30

At Erechtheus Praxitheam
 Phraſimi, & Diogenem Ce-
 phiso natae filiam uxorem
 duxit, ex qua filios habuit,
 mares, Cecropem, Pando-
 rum, & Metionem: femi-
 nas verò Procrin, Creusam,
 Chthoniam, Orithyiam,
 quam postea Boreas rapuiſ-
 ſe dicitur. Chthoniam Bu-
 tes in coniugio habuit. At-
 10 qui Xuthus Creusam du-
 xit, & Procrin Cephalus
 Deionci filius. Hæc sum-
 pta corona aurea Pteleon-
 ti ſubigitur: & a Cephalo
 deprehenſa, ad Minocem
 confugit. Hic eius etiam
 amore correptus eſt, eiſiſ-
 que concubitus impetrat.
 At, ſi mulier hæc cum Mi-
 noe concubuiſſet, nulla po-
 tuiſſet ratione ſeruari. Nam
 20 Paſiphaë, quod cum multis
 mulieribus Minoem rem
 habere non ignorabat, cum
 venficijs infeſcit, ut quo-
 ties ſecum alia cubaret, in
 illius artus viperæ irru-
 25 rent immanes. eumque in
 modum pellices Paſiphaë
 diſperdebant. *Cephalus igitur,
 pernicioſiſſimum habebat
 eantem, [cui Lælapſe no-
 men fuit, & quæ nulla ſata
 30 poterat euitare.] Iaculum
 adhæc, cuius ictus nemi-

nem inquam ſefellit. Inter hæc Procris conſpicata virum,
 Circæam ſumens radicem, nequid ſibi obſeſſet, concumbit.
 At verita ruſſus Minois coniugem, Athenas proficiſcitur:

καὶ δὲ ἀλλαγῆσιν Κεφάλῳ, με-
 τὰ πύργου ᾧ ᾤκεῖται εἰς θή-
 ρας· ὡς γὰρ θηρολογία· διώκου-
 σαι γὰρ αὐτὸν ἐν τῇ λοχμῇ ἀ-
 γνοῦσας, Κέφαλος ἀκοντίζει, 5
 ἔτι γὰρ ἀποκτείνει Πρόκριν.
 ἔτι κριθεὶς ἐν Ἀρρωπάγῳ, φυ-
 γὼν αἰδοῖτο καλεσθῆναι. Ὡς
 ρεῖδυσαν δὲ πρῶτον ἐπὶ Ἰ-
 λιατοῦ πᾶσι, ἀρπάζας Βο-
 ρέας συνῆλθε. ἡ δὲ θυγάτηρ
 Ζητήρας, ἡ Κλεοπάτρα, [ἔ]
 Χιόνῳ· υἱὸς δὲ Ζήτην καὶ
 Κάλαιον περὶ τοὺς. οἱ πλείον-
 τες σὺν Ἰάσονι, καὶ ταῖς ἀρ-
 πύαις διώκοντες, ἀπὸ τῶν ὡς
 ὅτι Ἀχαιὸς λέγει, πρὸς τῇ-
 νον ὑπὸ Ἡρακλείους ἀπώλοντο.
 Κλεοπάτραν ὅτι γῆμι Φινέας.
 ὡς γίνονται παῖδες ἔξ αὐτῆς 20
 Πλήξιππος ἔτι Πανδίων· ἔχων
 ὅτι τοὺς ἐκ Κλεοπάτρας παῖ-
 δας, Ἰδαιὸν ἐγάμησεν ἢ Δαρ-
 δαῖον. καὶ αἰνῶν ὅτι προγενὼν
 πρὸς Φινέα φθορὰν κατεφύ-
 διται. καὶ περὶ τοὺς Φινέας,
 ἀμφοτέροις πᾶσι. ὥστε
 πλείοντες ὅτι οἱ Ἀργεῖοι αὐτὰν σὺν
 Βορτιάδῃ καλέζονται αὐτὴν.
 Χιόνῳ δὲ Γοσθδῶνι μύηται. 30
 ἡ δὲ κρύφα τῇ πατρὶς ἔτι μελ-

& in Cephal. gratiam re-
 diit, & cum eo ad venan-
 dum concedit: quippe quæ
 venandi studio mirifice ob-
 lectabatur. Hæc occultè vi-
 rum infecuta inter fruteta
 latitabat, eiûsque motu per-
 moueri virgulta maritus
 sentiens, iaculum ineuitabi-
 le misit, eoque percussam v-
 xorem Procrim interfecit.

10 Quocirca Cephalus ab A-
 reopagi iudicibus exilio
 sempiterno damnatur. In-
 terca verò Orithyia Ilissum
 amnem traijcientem Bo-
 reas rapuit, & cum ea con-
 cubuit. Hæc illi filias Cleo-
 patram, & Chionem: mares
 autem, Zetem & Calain, a-
 ligeros, peperit. Qui cum
 Iasone in Colchos nauigan-
 tes, & Harpyias insectantes
 moriuntur: siue, vt Acusilaus
 ait, circa Tenum insulam
 ab Hercule interempti fue-
 runt. Cleopatram Phineus
 coniugem cepit: cui ex ea
 filij gignuntur Plexippus &
 Pandion: his auctus filijs, ex
 25 Cleopatra Idæa, deinde Dar-
 dani filiâ sibi matrimonio
 sociavit. Ea verò priuignos,
 quod ipsam in stuprū illice-
 re voluissêt, falsò apud patrē
 infimulat. Huic ille credu-
 lus, ambos oculis priuat. in-
 terca Argonautæ cum Bo-

rex filijs illuc impulsî in Phineum animaduertunt. Chione
 autem Neptuno admiscetur. Quæ cum clam patre Evmol-

πον τικοῦσα, ἵνα μὴ ῥύνηται
 καταφανές, εἰς τὸν βυθὸν ρί-
 πει τὸ παιδίον. Προσδὼν ὃ ἀ-
 νελεύθερος, εἰς Αἰθιοπίαν κο-
 μίσει· καὶ δίδωσι Βενθισκύμῃ
 πρέφειν αὐτὴ θυγατρὶ & Ἀμ-
 φιτείτῃ. ὡς ὃ ἐπλειώθη, * ἐν-
 δον ὁ Βενθισκύμης ἀνὴρ, πλὴν
 ἐπύρειν αὐτὴ τῷ θυγατρῶν δι-
 δωσιν. ὁ δὲ καὶ πλὴν ἀδελφῶν
 τῆς γαμηθείσης ἐπιχείρησε
 βιάζεσθαι. & ὁ δὲ τῷ θυγα-
 δευθεῖς, μετὰ Ἰσμάρου τῷ πατ-
 ρός, πρὸς Τεγυρίον ἦκε, Θρα-
 κῶν βασιλεῦς. ὅς αὐτὴ τῇ
 πατρὶ πλὴν θυγατρὶ στυγνέ-
 σεν. ὅππῃ βουλόμην ὃ ὕστερον Τε-
 γυρίῳ καταφανὴς γίνεται· καὶ
 πρὸς Ἐλευσινίους φθάσας καὶ
 φιλίαν ποιῆται πρὸς αὐτοὺς.
 αὐτὴς δὲ Ἰσμάρου πλῆθος αἰ-
 νῶν, μετὰ πεμφθεῖς ὑπὸ Τεγυ-
 ρίου πρὸς αὐτὴν, & πλὴν πρὸς
 πύπῳ μάχην δαλυσιδρόν, ἢ
 βασιλείαν παρέλαβε. & πολέ-
 μου ἐνσταύτος πρὸς Ἀθηναίους
 ὑπὸ Ἐλευσινίοις, ὅππῃ κληθεῖς ὑπὸ
 Ἐλευσινίων, μετὰ πολλῆς συν-
 ἡμᾶχι Θρακῶν δυνάμεως.
 Ἐρχομένη δὲ ὑπὸ Ἀθηναίων νί-
 κης χρωδόμεν, ἔχρησεν ὁ Θεὸς
 κατὰ πρῶτον τὸν πόλεμον, ἐὰν
 μὴ αὐτὴ θυγατρῶν σφάξῃ.

rum reperisset, ne detege-
 retur, in mare deiecit in-
 fantulum. Hunc statim Ne-
 ptunus exceptum, in Æ-
 thiopiam transfert, & Ben-
 thesycymæ filæ suæ alendæ
 commendat, & Amphitri-
 tæ. Qui, cum ætatis integræ
 fuit, intus Benthescymæ
 coniux, huic alteram filia-
 rum uxorem dedit. Hic au-
 tem uxoris quoque suæ so-
 rori viam inferre aggreditur.
 Quamobrè exilio mul-
 tatus, cum Ismaro filio ad
 Tegyrium Thraciæ regem
 confugit. qui filiam ipsius
 filio coniugavit. Deinde
 verò insidias Tegyrio quo-
 que comparasse detectus, ad
 Eleusinos aufugit, eorū-
 que amicitiam sibi concil-
 iavit. Rursus autem, Isma-
 ro filio defuncto, à Tegyrio
 reuocatus in Thraciam re-
 dit, ac solura inter eos dis-
 cordia regnū accepit. Mox
 conflato inter Athenienses
 & Eleusinijs bello, ascitus
 ab Eleusinijs, magno cum
 Thracum exercitu opem
 laturus aduenit. At Erech-
 theo de Atheniensium vi-
 ctoria sciscitanti, Deus
 rem bellicam præclare
 gesturum cecinit, si fi-
 liarum unam iugulari.

καὶ σφάζαντες αὐτὰ πλὴν νεο-
πάτῳ, καὶ αἱ λοιπαὶ ἑαυτὰς
κατέσφαξαν. ἐπεποίητο γὰρ,
ὡς ἔφασκεν Ἰνέες, σινομοσίαν
ἀλλήλων σινοπαλέσθαι. γημο- 5
μόνης δὲ μετὰ σφαγῶν τῆς μά-
χης, Ἐρεχθίδης μὲν αὐτῷ ἔλεν Εὐ-
μολπον. Ποσειδῶνος δὲ καὶ πῦν
Ἐρεχθίαν, καὶ πλὴν οἰκίαν αὐτῆς
καταλύσαντες, Κέκροψ ὁ ἀρε- 10
σβύτης ἦν Ἐρεχθίδος παῖ-
δων, ἐβασίλευσεν. ὃς γῆμας
Μητιάδουσαν πλὴν Εὐπαλά-
μου παῖδα ἐπέκρωσε Πανδίο-
να. οὗτος μετὰ Κέκροπος βα- 15
σιλεύων, ὑπὸ ἦν Μηπίωνος
ἡδὲ Κῆρας ἐβλήθη. καὶ
ὡρῶν γημόμορος εἰς Μέγαρεα
πρὸς Πύλαν, πλὴν ἐκείνου θυ-
γατέρα Περίαν γαμῶν. αὐτῆς 20
ἔτις πόλεως βασιλεὺς ὑπὸ
αὐτῆς καλεῖσθαι. κτείνας γὰρ
Πύλας τὸν τῷ πατρὶ ἀδελφόν
Βιάντα, πλὴν βασιλείαν δίδω-
σι Πανδίονι. αὐτὸς δὲ εἰς Πε- 25
λοπόννησον σὺν λαῷ ὡρῶν γε-
νόμορος, κτίθει πόλιν Γύλον.
Γανδίονι δὲ ἐν Μεγάροις ὄντι,
παῖδες ἑξήκοντα. Αἰγίς, Πά-
λας, Νίσος, Λύκος. ἔνιοι δὲ Αἰ- 30
γία Σκυρίν ἔνι λέγουσιν ὑπο-
βληθῆναι δὲ ὑπὸ Πανδίωνος,
μετὰ δὲ τῷ Πανδίονος πελοπόννησον.

Qui cum natu minimam
immolasset, & reliquæ tum
omnes se se iugularunt. Si-
quidem, ut quidam testati
sunt, de se vicissim occiden-
dis conspirant. Commis-
sa vero post immolationem
pugna, Erechtheus Evmol-
pum obtruncavit. Inde ve-
ro ubi Neptunus cum ipsius
domo Erechtheum dissol- 10
uit, Cecrops Erechthei fi-
liorum maximus regnum
administrauit: & is ducta
in coniugium Metiadusa
Evpalami filia, Pandionem
filium sustulit. Hic una cum
15 Cecrope patre regnans, à
Metionis liberis per sedi-
tionem eiectus fuit. Hinc
Megara ad Pylam profe-
ctus, eius filiā Peliam iam-
dudum nubilem, uxorem
cepit: à qua deinde urbis
regno præficitur. Nam, cum
Pylas Biantem patrum oc-
cidisset, Pandioni genero
regnum tradit: ipse verò
traducto in Peloponnesum
25 populo Pylum urbem con-
dit. Interea Pandioni Me-
garis regnanti, nati sunt
filij Ægeus, Pallas, Nisus,
& Lycus. Nonnulli autem
Ægeum Scyrij filium esse
30 aiunt, sed sibi Pandionem
supposititium fuisse. Demum
post Pandionis obitum,

οἱ παῖδες αὐτοῦ στρατεύσαντες
ἐπὶ Ἀθῆνας, ἔζεβαν πρὸς
Μηκονίαν, ἐπὶ τὴν ἀρχὴν
στρατὴ διήλθον. εἶχε δὲ τὸ παῖ
κράτης, Αἰγυψίου, τὸν παῖ
τον ἰδὼς Μήτην τὴν Ὀπλῆος·
δευτέραν δὲ Χαλκιδέαν τὴν
Ῥηξήνορος. ὥς δὲ οὐκ ἐχρῆστο
παῖς αὐτοῦ, δίδοιχός τις αἰ-
δέλουός, εἰς Πυθίαν ἦλθε, καὶ
ὡς παίδων γονῆς ἐμαντεύ-
ετο. ὁ δὲ ὁ θεὸς ἔχρησεν αὐτῷ.

Ἀσκού πὺν περιχρῶτα ποδῶνα
 φέρτατε λαόν,
 Μὴ λύσης πρὶν ἐς ἄκρον Ἀΐ-ης
 θηνάων ἀφίκηται.

Α' πορών [δὲ] τὸν χερσμον, ἀ-
 νήϊ πάλιν εἰς Ἀθήνας. καὶ Τροί-
 ζῃνα διοδύων, ὅππῃ ἐνύτα
 Πιίτῃ τῇ Πέλοπος· ὅς τ' ἔχε- 20
 σμον συνέεις, μεθύσας αὐτ' τῇ
 θυγατρὶ συγκατέκλινεν Αἴθρα.
 τῇ δὲ αὐτῇ νυκτὶ ἔρως δὴ
 ἐπλησίασεν αὐτῇ. Αἰΐδης δ' ὄν-
 τειλάμβρος Αἴθρα, ἐὰν ἄρρε· 25
 να γῆμνῃσιν, τρέφειν, ἔπεινος
 ἔσται μὴ λέγειν. ἀπέλιπε δ' ὕ-
 πόπνι πέτρᾳ μάχαμραν, ἔπει-
 δια· εἰπὼν, ὅταν ὁ παῖς δύνῃ
 ἔπειτ' ἄρα ἀποκυλίσας αἰελέας 30
 ταῦτα, τότε μάλ' αὐτ' αὐτ' ἀπο-
 πέμπειν. αὐτὸς δ' ἦκεν εἰς Ἀθή-
 νας. καὶ τὸν τῷ Παναθηναίων

eius filij perducto in Athenas exercitu, Metionidas eiecerunt, ac regnum in partes quatuor distribuerunt: sed penes Ægeū summa imperij fuit. Hic primā vxorē Metā Opletis filiā: alteram verò Chalciopē Rhexenore natā duxit. At, vbi nulla se prole augeri videt, fratrū metu ad Pythiā adit, deq; filiorū progenie responsum dari sibi postulauit, cui deus ita varicinat⁹ est.

*Macte bona virtute, pedem,
qui prominet vtri*

*Nè prius exolvas, quàm scan-
das Palladis arcem.*

At ipse ambigēs qd hoc sibi
veller oraculū, Athenas ite-
rū accedit, ac p Trœzenē i-
ter faciēs, à Pirtheo Pelopis
filio hospitio recipitur. qui,
quoniā oraculū intellexe-
rat, Ægeo vino madeti filiā
Æthrā cōprimēdā sūmisit.
Huic nocte eadē se Neptun⁹
cōiunxit. Ægeus interea Æ-
thre præcepit, vt, si ex ea ma-
sculus nasceretur, educaret:
nēve, cuius ille filius esset,
indicaret: ensē & calceos
sub saxo abditos reliquit:
hæc locutus, cum per æta-
tē puer saxum subuoluere
queat: ea tolleret, eūque
clām cū hisce omnibus ad
se rebus emitteret. Ipse in-
terim Athenas contendit:
nec non Panathenæorum

αἰχρῶνα ἐπιτέλει· ὃν ᾧ ὁ Μίνω-
 ρος παῖς Ἀνδρόγεως, ὀνίκῃσι
 παύται· τῶτον ὁ Ζεὺς ὄντι τὸν
 Μαραθῶνιον ἐπιμύει ταῦρον·
 ῥῆ' οὐ διεφθάρη. ἔνιοι δ' αὖτὸν
 λέγουσι πορθούμενον εἰς Ἀθή-
 νας ὄντι τῷ Λαίου αἰχρῶνα πρὸς
 τῷ αἰχρῶνιστῶν ἀνδροβέντα
 δὲ φθόνον ἀπολέσθαι. Μίνως
 δ' ἐπελθόντες αὐτῷ θανάπτου
 θύων ἐν Πάρῳ ταῖς Χάρισι,
 τὸν μὲν εἶφανον ἀπὸ τῆς κεφα-
 λῆς ἑρρίψαι, τὴν αὐλὸν κα-
 τίχε, τὴν δὲ διδάσκειν οὐδὲν ἦν
 τὸν ἐπιτέλεσεν. ὅθεν ἔτι τὸ δι-
 ορυχεῖς αὐλῶν τὸ στεφάνων ἐν
 Πάρῳ θύοισι ταῖς Χάρισι· μὴ
 ἔτι πολὺ δ' ἡ λαοκρατῆρ', ἐπο-
 λέμῃσι σὺν ταῖς Ἀθήναις, καὶ
 Μέγαρᾳ εἶλε, Νίσου βασι-
 λεύοντες τῷ Πανδίωνος. τὸ Με-
 γάρῳ τὸν Ἱππομόχου δὲ Οὐ-
 χιστοῦ Νίσω βοηθὸν ἐλθόντα
 ἀπέκτεινε. ἀπέθανε δ' ἐν Νίῳ
 δὲ θυγάτηρ πρὸς δίδασκειν. ἔχον-
 τι δὲ αὐτῇ πορφύρεαι ἐν μίση
 τῇ κεφαλῇ τείχεα, ταύτης ἀφαι-
 ρεθείσης πλανῶν. ἢ δ' οὐδέποτε
 αὐτῇ Σκύλλα ἐξαδίττω Μί-
 νως, ἔπειτα πλῆν τείχεα· μότον
 δ' Μεγάρῳ κρατήσας, καὶ πλῆν
 κόρυμψος τῇ πεδῶν
 ἐκδύσας, ὑπερβύχον ἐποίησε.

certamen aggreditur cele-
 brare, in quibus Minois fi-
 lius Androgeus omnibus
 victoria præstitit. Hunc Iu-
 piter in Marathonium tau-
 rum misit, à quo fuit inter-
 fectus. Non desunt qui il-
 lum Athenas ad Laij certa-
 men euntem, ab athletic ob
 invidia dolo necatum fuif-
 se prodant. Minos, audita
 filij morte, quo tempore in
 Paro gratijs sacra faciebat,
 sublatam è capite coronā,
 abiecit, ac tibiam abstinuit,
 & sacrificium nihilo tamen
 secius absoluit. Hinc & in
 hodiernam vsque tempe-
 statem sine tibijs & coronis
 in Paro Gratijs immolant.
 Nec longo pòst tempore in
 mari pæpotens comparata
 classe Arhenas oppugnauit.
 Megara item Niso Pandio-
 nis filio regnante subuertit.
 Adhæc Megareum Hippo-
 menis filiū, qui ex Onche-
 sto Niso opitulaturus adue-
 nerat, interemit: & is demū
 per filie prodicionem occu-
 buit. Nam cum Scylla filia
 Minois amore flagraret, pa-
 tri purpureum crinem quo
 inuictus esse ferebatur, ἐ me-
 dio capitis vertice præcidit,
 eoque facto statim ille in-
 terijt. Minos itaque Me-
 garis potitus, virginem vin-
 ctam pedibus è puppe in
 mari deiectam summersit.

χρονίζομεν ὃ τῷ πολέμου μὴ
 διωάμενος εἶναι Ἀθήνας, ὅ-
 χεται Διὶ παρ' Ἀθηναίων λα-
 εῖν δίκας. ἡγομένη δὲ τῇ πόλει
 λοιμοῦ τι ἐλπιόμην, τὸ μὲν περὶ
 5 πινυ καὶ λόγον Ἀθηναῖοι πα-
 λαὸν, καὶ Γακίνθου κόρας,
 Ἀνθηίδα, Ἀνγλίδα, * Ἡν-
 θηίδα, Λυταίαν, ὅτι τὴν Γεραί-
 ου τῷ Κύκλωπος τέφρον κατέ-
 σφαξαν. πύτων δὲ ὁ πατήρ Γά-
 κινθος ἐλθὼν ἐκ Λακεδαίμο-
 νος Ἀθήνας κατώκει. ὡς δὲ ἔ-
 διν ὄφελος ἐστὶν, ἐχρῶντο πε-
 ς ἀπαλλαγῆς. ὁ δὲ θεὸς ἀπέ-
 πει αὐτοῖς Μίνωι διδόναι δι-
 κας αἰετὶς σὺν αἰρεῖται. πέμ-
 ψαιτες οὖν πρὸς Μίνωα, ἐπέ-
 τρεπον αἰτεῖν δίκας. Μίνως δὲ
 ἐκέλευσε αὐτοῖς ἰδὲ, κούροις
 20 ἐπὶ αὐτῷ, ἐκ κόρας καὶ ἴσας, χρεῖς
 ὀπλων πέμπειν τῷ Μινωτάυρῳ
 βορέν. ἐν δὲ ἔπος ἐν Λαβυρίν-
 θῳ καθερμύμενος ἐν ᾧ τὸ εἰσελ-
 θόντα, ἀδιώατον ἐστὶν εἶναι.
 25 πολυπλόκοις γὰρ καμπαῖς καὶ
 ἀγομέων ἐξοδὸν ἀπέκλειε.
 καπνιστὴρ δὲ αὐτὸν Δαίδα-
 λος, ὁ Εὐπαλάμου, παῖδος τῷ
 Μητίονος ἐκ Ἀλκίππου. ἔπος
 30 ἐν ἀρχαῖς ἀείδεις, καὶ
 περὶ ἀγαλλμάτων ὀρεγῆς.

Enimvero, cū id bellū diu-
 turnius fore videretur, quā-
 do Athenas capere minime
 posset, Iouε, vt Athenienses
 cōmissi criminis pœnas lue-
 5 rēt, obsecrat. Hinc cū pestis
 ac fames simul vrbe iauasisset,
 primum quidē ex veteri
 oraculo, Athenienses Hyacin-
 cinthi filias Antheidem, Æ-
 geidē, * Enthenidē, & Ly-
 tam Geræsti ad Cyclopi-
 10 s cumulū iugularunt. sed ha-
 rū pater Hyacinthus Lace-
 dæmone Athenas commi-
 grauit, & cum nihil inde si-
 bi emolumenti futurum vi-
 15 derent, oraculū de belli exi-
 tu cōsulerunt. His numē,
 quas ipse vellet, Minoi pœ-
 nas daturōs renunciavit. I-
 gitur Athenienses missis ad
 Minoε legatis iniunxerūt,
 20 vt ab eis, quas pœnas vellet
 peterēt: cū Minos ijs vt qua-
 tuordecim corpora, septem
 scilicet puerorū, ac totidē &
 ætate pariū puellarū, sine ar-
 mis Minotauro deuoranda
 25 mitterēt, imperauit. Is tau-
 rus labyrintho conclusus
 cōercebatur, vnde ingressus
 quispiam haud facile exi-
 re poterat, quodd multipli-
 ci viarum ambage non ag-
 30 nitum exitum excludebat.
 Hunc Dædalus filius Eupa-
 lami, qui Metionis & Al-
 cippæ filius fuit, exadifi-

cavit. Hic item architectus omnium præstantissimus, &
 primus imaginum deorumque statuarum fuit inuentor.

οὐπερ ἔξ Ἀθηναίων ἔφυγον ἀπὸ
 τῆς ἀκροπόλεως, βαλὼν τὸν ὁ
 ἀδελφεὺς Πέρδικος υἱὸν Τά-
 λω, μαθητὴν ὄντα· δέισας
 μὴ δὲ τὴν ἀφύειαν αὐτὸν ὑ-
 περβάλλη. σιχαμένα γὰρ ὄφρα
 βύρων, ξύλων λεπτὸν ἔκτισε.
 φωραδίνης δὲ τῆς περὶ κρι-
 θεὺς ἐν Ἀρείῳ πάγῳ κατα-
 διπραθεὶς, πρὸς Μίνωα ἔφυ-
 γε. καὶ εἰ Γασφράνης ἐραδι-
 σης τῆς Πισιδῶνος ταύρου,
 σωήρπασε πεχησάμενος ξυ-
 λίνῳ βοεῷ· καὶ τὸν λαβύ-
 ριντον κατισπύλασεν, εἰς ὃν
 ἔξ ἔπος Ἀθηναῖοι κόρας ἐ-
 πήλ', καὶ κόρας τὰς ἴσας, πρὸ
 Μινωταύρῳ βορᾶν ἔπιμπνι.
 Θησιὺς δ' ἡμινηθεὺς ἔξ Αἰθρας
 Αἰγυῖ παῖς, ὡς ἐγμνήθη πύ-
 λλος, ἀπώσαμνος πλὴν πύβαν,
 τὰ πέδιλα καὶ τὴν μάχαιραν
 ἀναιρέϊται, καὶ πρὸς ἐπίγν-
 η εἰς τὰς Ἀθήνας. φρουρου-
 μένης δὲ ὑπὲρ αἰδράων κακούρ-
 γων τῆς οὐδοῦ ἡμέρωσε. πρὸ-
 πον ἰδὼ γὰρ Γερειφῆτιν τὸν Ἡ-
 φαίου καὶ Ἀντικλείας, ὅς ἀπὸ
 τῆς κορύνης λὺν ἐφόρει, Κορυ-
 νήτης ἐπεκλήθη, ἔκτεινεν ἐν
 Ἐπιδαύρῳ. πόδας δ' ἀδινεῖς
 ἔχων ἔπος, ἐφόρει κορύνῃ σιδη-
 ρᾷ, δι' ἧς τοῖς παρμόνιαις ἐκλίνε·

Hic etiam Athenis post de-
 iectum ex arce Talaū Per-
 dicis sororis filium, eius di-
 scipulum, aufugit: quem,
 veritus ne ipsum ingenij
 præcellentia superaret, oc-
 cidit. Etenim serpentis ma-
 lam nactus, lignum tenue
 secuit. Deinde vbi puerum
 necasse compertum fuit,
 reus in Martis villa pera-
 ctus ad Minoem confu-
 git. Atque inibi Pasiphae
 cum Neptuni taurum ar-
 deret, lignea vacca affa-
 bre compacta corripuit: ac
 Labyrinthum construxit,
 ad quem quotannis Athe-
 nienſes, virgines septem,
 ac totidem pueros ætate
 pares Minotauro voran-
 dos mittebant: donec The-
 ſeus ex Æthra Ægeoque
 natus, iam grandis factus,
 petra summta, calceos
 atque ensem aufert: & pe-
 destri itinere Athenas ad-
 iens, obsessam iam viam
 à maleficis viris vndecun-
 que pacauit. Primum qui-
 dem Periphetem Volca-
 ni & Anticliæ filium, qui
 quod clauam gestaret,
 Coryneta dicebatur, ad
 Epidaurum occidit: qui
 cum imbecillis pedibus ef-
 ſet, ferrea claua muni-
 tus, viatores interficiebat:

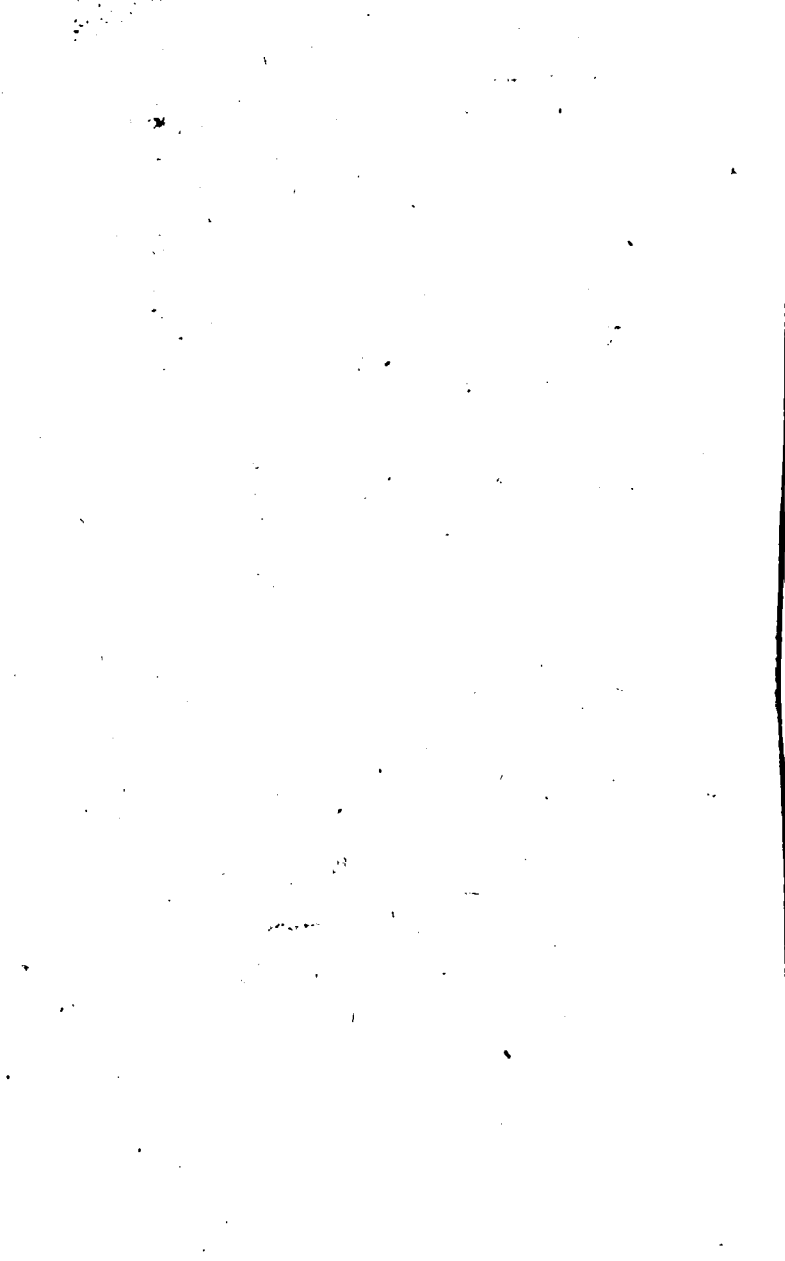
πύπλω ἀφελόμενος Θησιζ
 εἴφορει. δούπροι δὲ κπίνει Σί-
 νιν τὸν Πολυπήμονος ἔ Συλέ-
 ας τῆς Κορίνθου. οὕτως πιτυο-
 κάμπης ἐκαλεῖτο. οἰκῶν γὰρ τὸν 5
 Κορινθίων ἰσθμόν, ἠνάγκαζε
 τὴν παρεόντα πίτυς κάμπιον-
 τας αἰέχουσι· οἱ δὲ, διὰ τὴν
 ἀδύναμιν οὐκ ἠδυνάμην κάμ-
 πειν. καὶ ὑπὸ τῶν δένδρων 10
 αἰσχροῦσι οὐκ ἠδυνάμην κάμ-
 πειν. πύπλω τῇ τῷ πῶ
 Θησιζ Σίνιν ἀπέκτεινεν.

quam ex illo præceptā The-
 seus ipse ferre cōsuevit. Hic
 Sinē postea Polypeymonis
 filium, & Syleæ Corinthi fi-
 liæ, occidit. Huic Pityocam-
 ptes, à curuandis pinis no-
 men fuit. Nam cum Corin-
 thiorum Isthmum insedis-
 set, viatores ad pinos flectē-
 das inuitos compellebat:
 qui quòd eas virium imbe-
 cillitate flectere nequirent,
 arborum in se redeuntium
 impetu sublati penitus in-
 teribant. Hunc in modum
 Theseus Sinem cruciatum
 è medio substulit.

15

Λεῖπει πολλά.

Multa desunt.

JOSEPH. SCALIGER.

Tota Bibliotheca APOLLODORI,
opus sane ingeniosissimum &
elegantissimum, fabulosa est; non
utique si homines, sed si hominibus
attributa considerentur. Eam totam,
si velimus, KATA' TENEAS in certum
Chronicon conijcere possumus; quod
longe certius, veracius, exploratius
erit, quam Beroaldinæ delirationes:

A

APOLLODORI

ATHENIENSIS BIBLIOTHECES

SIVE DE DIIS,

Liber primus.

Oculus omnium primus mundi universi imperia praeiit: duxitque uxore Tellure, priores ex ea filios suscipit, quos Centimanos cognominarunt, Briareum, Cyren, ac Coeum. Quia quod singuli centum manus & capita quinquaginta haberent, corporis cum magnitudine, tum robore ceteris mortalibus antecelluerunt. Post hos ex aethera à Caelo Tellus Cyclopes, Harpes, Saeropes, & Brontes, quorum singuli unum oculum in media fronte habebant, peperit. Sed hos Caelus victos deiecit in Tartarum. Is locus est ad Inferos tenebrosissimus, qui tantum à terra distat, quantum à caelo terram abesse ferunt. Caelus item ex eadem coniuge procreavit Oceanum, Coeum, Hyperionem, Crium, Iapetumque, cognomento Titanas, & nouissimum omnium Saturnum suscepit. Præterea filias, Tethyn, Rheam, Themis, Mnemosynen, Phœbéque; & Dionen, ac Thiam, quas Titanidas nominarunt. Mox verò Terra, indignissime ferens filiorum im-

ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΥ

ΤΟΥ ΑΘΗΝΑΙΟΥ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ,

ἢ τοῦ Θεῶν, βιβλίον. α.

ΤΡΑΝΟΣ περὶ τοὺς πάντας ἰδιωτά-
ς εἰσεκόσμη· γήμας δὲ Γῆν, ἐπέκλωσε
περὶ τοὺς τὰς ἑκατόγχινας περσιστο-
ρῶδέντας, Βελάρων, Γύλιν, Κοῖον. οἱ
μεγίστοι τε ἀνυπόβλητοι καὶ διωάμει
καθεστῆκεσαν· χεῖρας μὲν, ἀνὰ ἑκάτον,

κεφαλὰς δὲ, ἀνὰ πεντήκοντα ἔχοντες. μὲν τοῦτοις δὲ,
αὐτῶν τέκνοι· Γῆ Κύνκλωπας, Ἄρκυν, Σπερόπιν,
Βερόντιν, ὧν ἕκαστος εἶχεν ἑνα ὀφθαλμὸν ἐπὶ τῷ με-
τώπῳ. ἀλλὰ τοῦτοις μὲν Οὐρανὸς δίδους, εἰς Τάρ-
ταρον ἔρριψε· τόπος δὲ οὗτος ἐρεβώδης ὄρεν ἐν ἄδου, τοῦ
σκότον ἀπὸ γῆς ἔχον διάστημα, ὅσον ἀπ' ἑξαγῶ γῆ. Τε-
κνοὶ δὲ αὐτοῦ ἐκ Γῆς παῖδας μὲν ἕως Τιτῶνας περσισ-
τορῶδέντας, Ωκεανὸν, Κοῖον, Ἰπείονα, Κέλιον, Ἰα-
πτόν, καὶ νεώτατον ἀπαάτων, Κρόνον. θυγατέρας τε
ταῖς κληθείσας Τιτανίδας, Τηθύν. Ρέα, Θέμιν, Μνη-
μοσύνην, Φοίβην, Διώνην, Θείαν. ἀθαναλίσαν δὲ Γῆ
ἐπὶ τῇ ἀπωλείᾳ τῇ εἰς Τάρταρον ῥιπιδέντων παίδων

Tartarum deiectionum internecionem, Titanas, ut patrem aggredierentur, inducit: Saturnoque adamantanam falcem suggerit. Tum ii omnes, prater unum Oceanum, in patrem impetum faciunt; & Saturnus præfecta Cæli genitalia deiecit in pelagus, deque virilium sanguinis profluentibus guttis, Erinnyes, Alecto, Tisiphone, ac Megera, enatae sunt. Cælo demum è regno expulso, & reuocatis ab ima Tartari profunditate germanis fratribus Saturnum imperio suffecerunt. At hic rursus Titanas fratres compeditos demisit in Tartarum. Rheam inde sororem sibi in matrimonium copulauit. Postea cum Cælus ac Terra illum filij sui viribus imperio deturbatum iri prædicerent, singulos, ut quisque in lucem prodibat atque nascebatur, ita denorabat: & Vestam prius, Cererem deinde & Iunonem; post has Plutonem & Neptunum deglutinit. Quamobrem irata coniux Rhea in Cretam, quo tempore Ionem in utero ferebat, proficiscitur; ubi in antro Dictæo illum parit; & Curetibus. Adrastæque ac Idae nymphis Melissarum filiabus alendum dedit. Hæ verò Amalthea lacte puerum educant. At Curetes, in antro armati infantem asservantes, hastilibus scuta, ne vagientis pueri vocem Saturnus audiret, quatiebant. Rhea verò involutum fascijs lapidem pro nato patri filio denorandum dedit. Mox ubi Iupiter iuste atque integra fuit ætatis, Metin Oceani filiam sociam capit; quæ Saturno pharmacum bibendum propinat: cuius ille vi coactus, lapidem prius, deinde, quos antea filios denorarat, euomit: quorum adsumento Iupiter aduersus patrem Saturnum ac Titanas bellum gessit. Verum decimo post huiusce inter eos belli anno, Tellus victoriam Ioni, si in Tartarum deiectiones sibi in societatem adscisceret,

LIBER PRIMVS.

πέδῃ τὸς Τιτᾶνας ἐπιδίδου πρὸ πατρὶς καὶ δίδωσιν ἀδαμαντίνην ἀπὸ Κρόνου. οἱ δὲ, Ὀκλασθε
 χεῖρας, ἐπιπιδνται. καὶ Κρόνος ἀποτεμὼν τὰ αἰδοῖα
 τῷ πατρὶς εἰς τὴν θάλασσαν ἀρίσιν. ἐκ δὲ τῆς θαλάσσης
 5 μῶν τὸ μένοντος αἵματος, εὐεννύες ἐγίνοντο, Ἀλφειὸν
 καὶ Τισφόνην, Μεγαίρα. τῆς δὲ ἀρχῆς ἐκβαλόντες,
 τοῖς τε καταταρταροφθέντας ἀνήγαγον ἀδελφοῖς,
 καὶ τὴν ἀρχὴν Κρόνον παρέδωκαν. ὁ δὲ τότε μὲν
 10 τῷ Ταστάρῳ, πάλιν δὲ τοῖς, καθεῖξεν τὴν δὲ ἀδελ-
 φῶν Ρέα γήμας, ἐπειδὴ γῆ τε, καὶ οὐρανὸς
 ἐθεωπόρευον αὐτῷ, λέγοντες ὑπὸ παιδὸς ἰδοῦ δὲ
 ἀρχὴν ἀφαιρεθήσεαι, κατέπνευ τὰ γυνώμενα, καὶ
 15 σφάτω μὲν γυνυθεῖσαν Ἑσίαν κατέπνευ εἴτα
 Δήμητραν, καὶ Ἥραν μεθ' αὐτὴν Πλούτωνα καὶ Ποσειδῶνα.
 ὁρμηθεῖσα δὲ ἐπὶ τοῖς Ρέα, παρσχίεται μὲν εἰς Κρή-
 τιν, ὅπνινκα δὲ Δία ἐγκυμονῶσα ἐπύλχαν, γυνῆ δὲ ἐν
 αὐτῇ δὲ Δίῃ τις Δία. καὶ τὸν μὲν δίδωσι τρεφῶν
 20 Κούρησιν τε, καὶ δὲ Μελισσέων παισὶν ὕμνασιν, Ἀδραστή-
 ας τε καὶ Ἰδην. αὐταὶ μὲν οὖν τὰ παῖδα ἔτρεφον πρὸ δὲ
 25 Ἀμαλθείας γάλακτι. οἱ δὲ Κούρητες, ἐνοπλοὶ ἐν τῷ αὐ-
 τῷ τὸ βρέφος φυλάσσοντες, τοῖς δόξασι τὰς ἀσπίδας
 σφύμενον, ἵνα μὴ τὸ παιδὸς φωνῇς ὁ Κρόνος ἀκού-
 σῃ. Ρέα δὲ λίδον ἀπαρναύσασα, δίδωκε Κρόνον κατα-
 30 πεῖν, ὡς τὸν γρηγμένον παῖδα. ἐπειδὴ δὲ Ζεὺς
 ἐγλήθη τέλειος, λαμβάνει Μῆτην τὴν Ὀκλασθεῖ
 στρον. ἡ δὲ δίδωσι Κρόνον καταπεῖν φάρμακον ἐφ' αὐ-
 τῷ ἐκείνους ἀναγκασθεῖς, σφάτω μὲν ἔξω μὲν δὲ λίδον,
 35 ἐπειτα τὸς παῖδας, ὡς κατέπνευ. μεθ' οὗ Ζεὺς τὸν σφά-
 τος Κρόνον, καὶ Τιτᾶνας ἐπὶ νεύει πόλεμον. μαχημένων
 δὲ αὐτῶν ἐν αὐτῇ δὲ γῇ, ἡ γῆ τῷ Δίῳ ἔχρησε τὴν γῆ-
 κιν, τὰς καταταρταροφθέντας αὐτῷ ἔχον συμμάχοις. ὁ
 δὲ, τὴν φρεσὶν αὐτῇ τὰ Διὸς Κρόνον ἐπὶ

APOLLODORI

ATHENIENSIS BIBLIOTHECES

SIVE DE DIIS,

Liber primus.

Oculus omnium primus mundi universa imperia praeiit: ductaq; uxore Tellure, priores ex ea filios sustulit, quos Centimanos cognominarunt, Briareum, Cyren, ac Coeum. Qui, quod singuli, centum manus & capita quinquaginta haberent, corporis cum magnitudine, tum robore ceteris mortalibus antecelluerunt. Post hosce autem à Caelo Tellus Cyclopes, Harpes, Saeopes, & Brontes, quorum singuli unum oculum in media fronte habebant, peperit. Sed hos Caelus victos deiecit in Tartarum. Is locus est ad Inferos tenebrosissimus, qui tantum à terra distat, quantum à calo terram abesse ferunt. Caelus item ex eadem coninge procreavit Oceanum, Coeum, Hyperionem, Crium, Iapetumque, cognomento Titanas, & novissimum omnium Saturnum suscepit. Præterea filias, Tethyn, Rheam, Themis, Mnemosynen, Phœbéq; & Dionen, ac Thiam, quas Titanidas nominarunt. Mox verò Terra, indignissime ferens filiorum im-

ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΥ

ΤΟΥ ΑΘΗΝΑΙΟΥ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ,

ἢ περὶ Θεῶν, Βιβλίον α΄.

ΥΡΑΝΟΣ περὶ τοὺς πατέρας ἐδωκέν
 εἰδοσι κόσμον· γῆμας δὲ Γῆν, ἐπέκλωσεν
 περὶ τοὺς τοὺς ἑκατόγχεας περὶ αἰθέ-
 ρα διέντας, Βελάρων, Γύλῳ, Κοῖον. οἱ
 μεγάλαι τε ἀνυπόβλητοι καὶ δυνάμεις
 καθεστῆκεσαν· χεῖρας μὲν, ἀνὰ ἑαυτὸν,

κεφαλὰς δὲ, ἀνὰ πεντήκοντα ἔχοντες. μὲν τοῦτοις δὲ,
 αὐτῶν τέκνοι· Γῆ Κύνκλωπας, Ἄρπῳ, Σπερέσιῳ,
 Βερόντιῳ, ὅν ἕκαστος εἶχεν ἓνα ὀφθαλμὸν ἐπὶ τῷ με-
 τώπῳ. ἀλλὰ τοῦτοις μὲν Οὐρανὸς δῖος, εἰς Τάρ-
 ταρον ἔρριψε· τόπος δὲ οὗτος ἐρεβώδης ὅστις ἐν ἄβυσσῳ, πᾶσι
 οὗτον ἀπὸ γῆς ἔχων διάστημα, ὅσον ἀπ' ἑρμῆ γῆ. Τε-
 κνοὶ δὲ αὐτοῦ ἐν Γῆς παῖδας μὲν Ἰνὸς Τιτᾶνας περὶ αἰθέ-
 ρα διέντας, Ωκεανὸν, Κοῖον, Ἰπείονα, Κέρον, Ἰά-
 πετόν, καὶ νεώτατον ἀπασάντων, Κρόνον. θυγατέρας τε
 ταῖς κληθείσας Τιτανίδας, Τιθύδην, Ρέα, Θέτιν, Μνη-
 μοσύνην, Φοῖβην, Διώνην, Θείαν. ἀνακλήσας δὲ Γῆ
 ἐπὶ τῇ ἀπολείξει· εἰς Τάρταρον ῥιπιδένται παῖδων

Tartarum deiectionum internecionem, Titanas, ut patrem aggredorentur, inducit: Saturnoque adamantanam falcem suggerit. Tum ij omnes, prater unum Oceanum, in patrem impetum faciunt; & Saturnus præfecta Cæli genitalia deiecit in pelagus, deque virilium sanguinis profluentibus guttis, Erinnyes, Alecto, Tisiphone, ac Megera, enatae sunt. Cælo demum è regno expulso, & reuocatis ab ima Tartari profunditate germanis fratribus Saturnum imperio suffecerunt. At hic rursus Titanas fratres compeditos demisit in Tartarum. Rheam inde sororem sibi in matrimonium copulauit. Postea cum Cælus ac Texa illum filij sui viribus imperio deturbatum iri prædicerent, singulos, ut quisq; in lucem prodibat atque nascebatur, ita denorabat: & Vestam prius, Cererem deinde & Iunonem; post has Plutonem & Neptunum deglutit. Quamobrem irata coniux Rhea in Cretam, quo tempore Ionem in utero ferebat, proficiscitur, ubi in antro Dictæo illum parit; & Curetibus. Adrasteaque ac Ida nymphis Melissarum filiabus alendum dedit. He verò Amalthea lacte puerum educant. At Curetes, in antro armati infantem assruantes, hastilibus scuta, ne vagientis pueri vocem Saturnus audiret, quatiebant. Rhea verò inuolutum fascijs lapidem pro nato patri filio denorandum dedit. Mox ubi Iupiter iuste atque integra fuit ætatis, Metin Oceani filiam sociam capit; que Saturno pharmacum bibendum propinat: cuius ille coactus, lapidem prius, deinde, quos antea filios denorarat, euomit: quorum adsumento Iupiter aduersus patrem Saturnum ac Titanas bellum gessit. Verum decimo post huiusce inter eos belli anno, Tellus victoriam Ioui, si in Tartarus deiectiones sibi in societatem adscisceret,

LIBER PRIMVS.

πέδῃ τὰς Τιτῆνας ἐπιτίθει πατρὶς καὶ δι-
 δωσιν ἀδαμαντίνην ἀπὸ τῷ Κρόνῳ. οἱ δὲ, Ωκυμένης
 χειρὸς, ἐπιπιδέντων καὶ Κρόνου ἀποτεμὼν τὰ αἰδοῖα
 τῷ πατρὶς εἰς τὴν θάλασσαν ἀρίησιν. ἐν δὲ τῇ θαλάσσῃ
 5 μῶν τῷ μέντος αἵματος, βειννύες ἐλθόντες, Ἀλη-
 κτῶ, Τισιφώνη, Μεγαίρα. τῆς δὲ ἀρχῆς ἐκβαλόντες,
 τοῖς τε καταταρταροδύντας ἀνήγαγον ἀδελφοῖς,
 καὶ τὴν ἀρχὴν Κρόνῳ παρέδωκαν. ὁ δὲ τέτοις μὲν
 τῷ Ταρτάρῳ, πάλιν θῆσας, καθεῖρξε· τὴν δὲ ἀδελ-
 10 φῷ Ρέα γήμας, ἐπειδὴ Γῆ τε, καὶ Οὐρανὸς
 ἐθεσπερέδωκε αὐτῇ, λέξαντες ὑπὸ παιδὸς ἰδέεσθαι
 ἀρχὴν ἀφαιρεθήσεσθαι, κατέπνευ τὰ θυνώμεια, καὶ
 σφραγίσαντες μὲν θυνώμειαν ἔσαν κατέπνευ ἔτα
 15 Δῆμητραν, καὶ Ἑρὰν μετ' αὐτὴν Πλέτονα καὶ Ποσειδῶνα.
 ὁρμώσασα δὲ ἐπὶ τέτοις Ρέα, παρσχίνοιο μὲν οἱ Κρή-
 τῳ, ἐπὶ τῇ Δίᾳ ἐγκυμονῶσα ἐπίσταται, θυνῶν δὲ
 αὐτῇ τῇ Δίᾳ τῆς Δίᾳ. καὶ τῶν μὲν δίδωσι τρεῖς
 20 Κούρησιν τε, καὶ τῇ Μελισσέων παισὶν Ὀνυφας, Ἀδραστίδα
 τε καὶ Ἰδῆ. αὐτὰ μὲν οὖν τὰ παῖδα ἔτρεφον πατρὶ
 Ἀμαλθείας γαλακτί. οἱ δὲ Κούρηται, ἑνοπλοὶ ἐν τῷ αὐ-
 τῷ τὸ βρέφος φυλάσσοντες, τοῖς δόξασι τὰς ἀσπίδας
 σφινέχον, ἵνα μὴ τῷ παιδὶ φωνῇ ὁ Κρόνος ἀκού-
 25 σθαι. Ρέα δὲ λίδον ἀπαρτανύσασα, δίδωκε Κρόνῳ κατα-
 πίνειν, ὡς τὸν γενημένον παῖδα. ἐπειδὴ δὲ Ζεὺς
 ἐλθὼν τέλειος, λαμβάνει Μῆτιν τὴν Ωκυμένην σύν-
 30 ερρον· ἡ δὲ δίδωσι Κρόνῳ καταπίνειν φάρμακον ἐφ' αὐ-
 τὸν ἐκείνους ἀναγκαθεῖς, σφραγίσαντες μὲν ἔξωθεν τῇ λίδῳ,
 ἔπειτα ἵεναι παῖδας, ὡς κατέπε. μετ' αὐτὸν Ζεὺς τὸν πατρὶ
 Κρόνον, καὶ Τιτῆνας ἐστνευχε πόλεμον. μαχομένων
 35 αὐτῶν ἐλαιὸς δέκα, ἡ Γῆ τῇ Δίᾳ ἔχρησε τὴν γῆ-
 νιν, τὰς καταταρταροδύντας αὐτῇ ἔχρησε συμμάχους. ὁ
 δὲ, τὴν φρενῶσιν αὐτῇ τὰ δισμὰ Κάμπτῳ ἀπὸ

vaticinata est. Tum is, *Campe* custode interfecta, eos à
 vinculis liberavit. Tum etiam *Cyclopes* *Iovem* tenitru,
 fulgetraq; & fulmine: *Plutonem* autem *galea*, & *Ne-*
ptunum tridente condonarunt. His illi telis armati *Ti-*
tanæ subigunt, & coniectos in vincula, atq; in *Tar-*
tarum detrusos, *Centimanis* custodiendos dederunt.
 Quo facto, iidem rerum imperium sorte inter se par-
 tiuntur: ac *Ioui* quidem cæli regnum, *Neptuno* maris,
Plutoni autem *Inferorum* loca obtigerunt. Ceterum *Ti-*
tanibus procreantur, *Oceano* quidem & *Tethye*. *Ocea-*
pidum tria millia, *Asia*, *Styx*, *Electra*, *Doris*, *Eury-*
nome, *Amphitrite*, *Metis*. Cæo autem ex *Phœbe*, *Aste-*
ria, & *Larona*: ex *Hyperione* ac *Thia*, *Aurora*, *Sol*,
Luna. Cuius ad hac & *Eurybœa* *Ponti* filia genuerunt
Astræum, *Pallantem*, *Persên*. *Iapeto* autem ex *Asia*
Oceani filia nascitur *Atlas*, qui suis humeris cælum
 sustinet; *Prometheus* item, & *Epimetheus*, ac *Mene-*
tius, quem in *Titanico* bello fulminatum *Iupiter* in
Tartarum detrusit. Sed è *Saturno* ac *Philyra* natus est
Chiron geminus *Centaurus*: ex *Aurora* vero & *Astræo*
 nati sunt *Venti* & *Astra*; *Persês* ex *Asteria* *Hecaten*
 genuit. *Pallanti* & *Stygi* *Oceani* F. procreati sunt *Ni-*
ce, *Cratos*, *Zelus*, *Bia*. *Iupiter* *Stygis* aquam de scopu-
 lo per *Inferorum* loca fluentem, inrisurandi religione
 decoravit: quòd ipsi contra *Titanas* unà cum filiis opem
 tulissent. *Ponti* verò & *Terra* hi sunt filij, *Phorcus*,
Thaumæs, *Nereus*, *Eurybœa*, *Ceto*. Ex *Thaumante*
 autè & *Electra* *Oceani* filijs, nata sunt *Iris*, *Harpyia*,
Aello & *Ocypete*. *Phorco* ex *Cetone* gignuntur *Phor-*
cæades *Gorgones*: de quibus dicendum erit, ubi de *Per-*
sei rebus agemus. *Nerei* & *Doridis*, quos *Oceanus* ge-
 nuit, *Nereides* filie fuerunt, quæ hisce nominibus ap-

- κίεinas, ἔλυσε. καὶ Κύκλωπες τότε διὰ μὲν δι-
 δόασιν βροντῶν, καὶ ἀστραπῶν, καὶ κεραυνῶν. Πλάτων
 δὲ κυνέλιω, Ποσειδῶνι δὲ τρέλαιναν. Οἱ δὲ, τέτοις ὁμο-
 δύντες κρατέει Τιτάνων. καὶ καθέρξαντες αὐτοὺς
 5 ἐς τὰ Ταρτάρω, τοὺς Εκατόγχειρας κατέστανον
 φύλακας. αὐτοὶ δὲ διακληρωῦνται περὶ τῆς ἀρχῆς.
 καὶ λαγχάνει, Ζεὺς μὲν, τὴν ἐν ἑρανῶ διωκασίαν· Πο-
 σειδῶν δὲ, τὴν ἐν θαλάσσῃ. Πλάτων δὲ, τὴν ἐν ἄδῃ·
 10 ἐγένοντο δὲ Τιτάνων ἑκτρονοὶ, Ωκεανὸς μὲν καὶ Τηθύς,
 τειχόχαια Ωκεανίδες, Ἀσία, Σπύξ, Ἡλέκτρα, Διό-
 εις, Εὐρυνομία, Ἀμφιγυρία, Μῆτις· Κοίτη δὲ καὶ
 Φοίβη, Ἀστειά, καὶ Ἀητώ. Τυφείων δὲ καὶ Θεία,
 Ἥως, Ἥλιος, Σελιώη· Κεῖα δὲ καὶ Εὐρυβοία
 15 τῆς Πόντου, Ἀσραΐος, Πάλλας, Πέροπς. Ἰαπίων
 δὲ καὶ Ἀσίας τῷ Ωκεανοῦ, Ἄτλας, ὃς ἔχει τοὺς ὤμους
 τὸν ἑρανόν· καὶ Περγυδάς, καὶ Επιμυθός, καὶ
 Μενόπιος, ὃν κεραυνώσας ἐς τὴν Τιτανομαχίαν
 Ζεὺς, κατεταρτάφασιν. Βῆρύτο δὲ καὶ Κρόνος καὶ
 20 Φιλύρας, Χείρων διφυὲς Κένταυρος. Ἦες δὲ καὶ
 Ἀσραῖος, αἰετοὶ καὶ ἄσπερα. Πέροπου δὲ καὶ Ἀστει-
 είας, Εὐάτη. Πάλλαντιος δὲ καὶ Σπυγὸς τῷ Ωκεα-
 νῷ, Νίκη, Κρότος, Ζήλιος, Βία. τὸ δὲ τῷ Σπυγὸς
 ὕδωρ ἐκ πέτρας ἐς ἄδου ῥέον, Ζεὺς ἐποίησεν ὄρκον.
 ταῦτάων ἀνὴρ πρὸς διδύς, ἀνδρῶν ὧν αὐτῷ καὶ
 25 Τιτάνων μὲν τῷ παίδων σωμαμάχουσι. Πόντι δὲ καὶ
 τῆς, Φόρκος, Θαύμας, Νηρέας, Εὐρυβοία,
 Κητώ. Θαύμαντιος μὲν οὐκ καὶ Ἡλέκτρας τῷ Ωκε-
 ανῷ, Γεῖς, καὶ Ἀρπυαί, Ἀελλώ, Ωκυπέτη· Φόρ-
 κος δὲ καὶ Κηλῆς, Φορκυάδες Τοργόνες. περὶ δὲ
 30 ἑρῶν, ὅταν τὰ καὶ Περσεία λέξομεν. Νηρέας
 δὲ, καὶ Δωλειδὸς τῷ Ωκεανοῦ, Νηρείδης· ὧν τὰ ὀνό-
 ματι, Κυμοδῆς, Σπιώ, Γλαυκαδῆς, Ναυσιδῆς,

pellantur, Cymothoë, Speio, Glaucothoë, Nausithoë, Halia, Erato, Sao, Amphitrite, Eunice, Thetis, Eulimene, Agane, Eudora, Doto, Pherusa, Galatea, Actæa, Protomedusa, Hippothoe, Lysianassa, Cymo, Pione, Halimede, Plesæure, Eucrate, Proto, Calypso, Panope, Cranto, Neomeris, Hipponoe, Deianira, Polynoe, Antonee, Melie, Dione, Isaa Dero, Enagore, Psamathe, Eumolpe, Ione, Dynamene, Ceto, Limnorea. Iupiter autem Iunonem sibi coniugio iunxit, ex eaque Heben, Ilishyian, & Argen procreavit: Ad hæc multis cum mortalibus tum immortalibus feminis rem habuit. Ex Themide igitur Cæli filia Horas creavit, Irenen, Eunomiam, Dicen: Parcas, Clotho, Lachesis, Atropon. Ex Dione, Venerem: ex Eurynome Oceanii filia Gratiæ, Aglaiam, Euphrosynen & Thaliæ: de Styge Proserpinam: è Mnemosyne, Musas, quarum prima fuit Calliope, deinde Clio, Melpomene, Euterpe, Erato, Terpsichore, Vrania, Thalia, & Polymnia. Atqui Calliopes & Oeagri, Linus, qui & patrem habuisse Apollinem dicitur, filius fuit, quem Hercules interemit: & Orpheus, qui citharædicam exercuit: qui & canens lapides arboresq; mouebat. Hic post Eurydicen coniugem serpentis morsu è medio sublatam, ad Inferos, reuocaturus ipsam, descendit: ab eoq; persuasus Pluto ei reducenda uxoris potestatem facit, ea lege, ut inter redeundum Orpheus coniugis conspicienda gratia antea nunquam respiceret quàm cùm iam domum peruenisset suam. Ille autem haudquaquam fidens, conuersus Eurydicen uxorem insequentem spectauit: qua tum ad Inferos remeauit. Post hæc Orpheus, Dionysi mysteriis inuentis, disceptus à Manadibus, ad Pieriam sepultus fuisse proditur. Clio Pierum Magnetis filium, Veneris

Ἀλὶν, Ἐρατώ, Σαώ, Ἀμφιτείτη, Εὐνίκη, Θέ-
 πς, Εὐλιμένη, Ἀραυή, Εὐδάρη, Ἀκταίη, Πρωτο-
 μέδουσα, Ἰαποδόη, Λυσισάασι, Κυμώ, Πιόνη,
 Ἀλιμέδη, Πλησάωρη, Εὐκράτη, Περστώ, Καλυψώ,
 5 Παρόπη, Κραντώ, Νεόμνεις, Ἰαπονόη, Δηϊάνηρα,
 Πολυωόη, Αὐτονόη, Μελίη, Διώνη, Ιοαῖνη, Δηρῶ,
 Εὐαγόρη, Ψαμάδη, Εὐμόλπη, Ιόνη, Δωαμένη,
 Κητώ, Λιμνώρεια. Ζῶς ὅ γαμήϊ μ' ἦραν, καὶ τεύχε'
 ἦβλυν, Εἰλειθεῖαν, Ἀργίην· μίγνυται δὲ πολλὰς
 10 θνητῶς τε καὶ ἀθανάτοισι γυναιξίν. ἐν μὲν οὖν Θέμιδος
 τ' Οὐρανῶ, γλυνᾷ θυγατέρας, Ὠφίας, Εἰρήνην,
 Εὐνομίαν, Δίκην· Μοίρας, Κλωθῶ, Λάχαιον,
 Ἀτρεπον. ἐν Διώνης δ', Ἀφροδίτῃ· εἰς Εὐρυλόμῃ
 15 δὲ τ' Ὀκεανῶ, Χάειρας, Ἀγλαΐην, Εὐφροσύνην,
 Θάλαιαν· ἐν δὲ Σπυρῶς, Περσεφόνει· ἐν δὲ Μνη-
 μοσύνης, Μίσσας, ἀπὸ τῇ μὲν Καλλιόπῃ, εἰς τὴν
 Κλειῶ, Μελπομένειν, Εὐτέρπῃ, Ἐρατῇ, Τερψιχό-
 ρῃ, Οὐρανίαν, Θάλαιαν, Πολυμνίαν. Καλλιόπης
 20 μὲν οὖν καὶ Οἰάχης, κατ' ἐπίκλησιν δὲ Ἀπίλῳι, ὁ
 Λῆϊν, ὃν Ἑρακλῆς ἀπέκλεινεν· καὶ Ὀρφῶς, ὁ ἀσκή-
 σας κισσάφειαν· ὃς ἄδων ἐκίνοι λείδοις τε καὶ δένδρεσσι
 ἀποθανέσι δὲ Εὐρυδίκῃς τ' ἡμυαῖος αὐτῇ δηγεί-
 σης ὑπὸ ὄφειος, κατὰ λεινὸν εἰς ἄδην, δέλων ἀγαγεῖν
 αὐτῷ· καὶ Πάριον ἐπεισεν ἀπαπέμψαι. ὁ δὲ ὑπὲρ
 25 ἔχτο ἦτο ποίησιν, ἀν' μὴ πορδύμενός· Ὀρφῶς
 ἐπὶ σφαῖρῃ σφῖν εἰς τὴν οἰκίαν αὐτῇ ὄφρα γυμνῶς.
 ὁ δὲ, ἀπὸ τῶν, ὅπως σφῖν εἰς τὴν οἰκίαν αὐτῇ ὄφρα γυμνῶς.
 ὁ δὲ, πάλιν ἐπέσφην· εὖρε δὲ Ὀρφῆς καὶ τὰ Διο-
 γύσι μυθήσια, καὶ τίς πῃ σφῖν Πειρίαν, ἡ δὲ
 30 σφαδῆς ὑπὸ τῇ Μαινάδων. Κλειῶ δὲ, Πιέρῳ
 πῶ Μαγνητῷ ἡρώδι κατὰ μύθῳ Ἀφροδίτης ὄνεί-
 νησι γὰρ αὐτῇ πῇ τῇ Διόνιδος ἔχοντα, σφαδῆς

ira, quòd ei Adonidis amorem exprobrasset, deperiuit, cuius compressu Hyacinthum filium concepit. Huius amore Thamyris, Philammonis & Argiopes nymphe filius, inflammatus fuit; ac mascula Venere primus usus dicitur. Sed Hyacinthum amasium disco percussu Apollo inuitus occidit. Thamyris cum forma corporis prestant, tum fidibus clarus, de cantu Musas pronocauit, omniumq; concubitus victor, victus autem, illarum arbitratus multatum iri paciscitur. Musa itaque superatum Thamyrin, oculorum luce & citharædica priuant. Caterum Rhesus fuit Euterpes ac Strymonis amnis filius, quem in bello Troiano Diomedes obruncanit. Nec desunt, qui hunc Calliope natum scribunt. Corybantes ex Apolline, & Thalia geniti sunt. At Melpomene & Acheloo, Sirenes: de quibus, ubi de Vlysse agetur, dicemus. Iuno citra cuiusquam concubitus peperit Volcanum. Sed Homeri testimonio, & hunc Ioue natum esse confirmatur: Quem Iupiter matri in vincula coniecta opem ferentem de cælo precipitem dedit. Nam coniugem, quòd Herculi ad Ilium deuastandum nauiganti tempestatem intulisset, ex Olympo suspenderat. Volcanum verò in Lemno insula deiectum, & eo casu claudum factum, Thetis seruauit incolumem. Iupiter ad hac Thetidi, varias alternati formas quo illius vitaret amplexus, immiscetur. Quam, cum grauidam esse persensisset, absorbere occupat, quoniam post natam ex ea puellam, filium se parituram dicebat, qui cæli dominatione potiturus esset. Id futurum veritus eam absorbuit. Vbi verò pariendi tempus aduenit, Prometheus, siue, ut alij tradunt, Volcanus, eius caput securi percussit, deque illius vertice secus Tritonem amnem armata Pallas exilinit. Caterum de Cœi

- δὲ ἐγόνησιν ἐξ αὐτῷ παῖδα Τάκυνθον οὗ Θάμυ-
 εις, ὁ Φιλάμμωνος καὶ Ἀρχόπης νύμφης, ἔχον ἔρωτα,
 σφῶντο ἀξάμεντο ἔρῃ ἀρρένων. ἀλλ' Τάκυνθον μὲν
 ὕπερον Ἀπόλλων ἐρώμενον ὄντα, δίσκη βαλὼν, ἄκων
 ἀπέκτεινε. Θάμυεις δὲ, κάλλι διανεγκὼν καὶ καθαρ-
 δία, περὶ μουσικῆς ἦεισε Μούσαις, στυθέμεντο, αὐ-
 μὲν κρείττων ἀρεθῇ, πλησιάζειν πάσας· ἐὰν δ' ἢ
 ἡτήνηδ' ἤ, σερηθῇ δ' αὐτὴν ἐκείναι δέλωσι. καδυπέετραί
 δὲ αἱ Μῆσαι χυόμεναι, καὶ τῶν ὀμμάτων αὐτῶν
 10 καὶ τῆς καθαρθείας ἐτέρησαν. Εὐτέρπης δὲ καὶ πο-
 ταμοῦ Σπερμέοντο· Ρῆσθ'· ὃν ἐν Τροίᾳ Διομήδης
 ἀπέκτεινεν. ὡς δ' ἔνιοι λέγουσιν, ὅτι Καλλιόπης ὑπὴρ-
 χεν. Θαλείας δ' καὶ Ἀπόλλωνος ἐγόνοντο Κορύβαντες·
 Μελοποιμένης δὲ καὶ Ἀχχλῶου, Σειρῶος· περὶ δ' ἐν τοῖς
 15 περὶ Οδυσσεὺς ἐροῦμεν. Ἡρα δὲ, χρεὶς ἄνῃς ἐγόνη-
 σεν Ἡφαιστον· ὡς δὲ Ὀμηροῦ λέγεται, καὶ τῶτον ἐκ Διὸς
 ἐγόνησε. ῥίπῃ δ' αὐτῶν ἐξ οὐρανόθεν Ζεὺς, Ἡρα δε-
 θεῖσιν βοηθοῦντα· ταύτῃ γὰρ ἐξεκρέμασε Ζεὺς ἐξ
 20 Τροίαν ἐλὼν ἔπλε. πτόντα δ' Ἡφαιστον ἐν Δήμῳ,
 καὶ πρῶθέντα τὰς βασίς, διέσωσε Θέτις. Μίγνυ-
 ται δὲ Ζεὺς Θέτιδι, μεταβαλλούσῃ εἰς πολλὰς ἰδέας,
 ὑπὲρ τοῦ μὴ συνελθεῖν. καὶ αὐτῇ χυομένῳ ἔγκυνον,
 κατὰ πίνει φθάσας· ἐπεὶ περ ἔλεγε χυνήσῃ παῖδα,
 25 μετὰ τὴν μέλλουσαν ἐξ αὐτῆς γινέσθαι κόριν, ὃς
 οὐρανοῦ δυνάστης γινήσεται. ἔτο φοβηθεῖς, κατέπειν
 αὐτῇ. ὡς δ' ὁ τῆς χυνήσεως ἐνέση χρόνον, πλή-
 ξαντο αὐτῇ τὴν κεφαλὴν πλήρη Προμηθεύς,
 ἢ, κατὰ τὴν ἄλλοι λέγουσι, καὶ Ἡφαίστου, ἐκ κο-
 30 ρυφῆς ἐπὶ ποταμοῦ Τείτωντο, Ἀθλῶν σὺν ὄφλοις
 αἰέδοιτο. Τῶν δ' Κοῖνδυγατέρων Ἀστειά μιν, ὁμοιω-
 θεῖσα ὄρνυμι, αὐτῇ ὡς δάλασαν ἔρριψε, φάρονται

filiabus Asteria fugiens Iouis complexum in coturnicem mutata seipsam demisit in mare, & ab ea urbs Asteria appellata fuit, quæ postea Delos nomen accepit. Siquidem Latonam ab Ioue compressam per uniuersum terrarum orbem Iuno insectata est, donec Delum peruenit, atque ibi Dianam prius peperit: quæ obstetrice adiuta mater Apollinem deinceps edidit. Enimvero Diana venationis studio delectata, virgo permansit: Apollo autem diminandi facultatem edoctus à Pane Iouis & Contumelia filio, Delphos, quo tempore Themis illic oracula dabat, se contulit. At cum templi custos Pythæ serpens ab hiatus aditu prohiberet Apollinem, hoc perempto Deus oraculi locum occupat, neq; longo post tempore Tityum quoq; Iouis ex Elara Orchomeni filia natum interemit. quam Iupiter ubi compressit, Iunonis metu sub terram occuluit, conceptumque filium Tityum inusitata magnitudinis in lucem edidit. Hic igitur in Pythonem contendens, Latonam conspiciens, eiusque desiderio detentus, abripit. Hæc filiorum opem implorat, & Tityum sagittis conficiunt: qui & mortuus cruciatur. Vultures enim apud Inferos eius cor depascere nunquam desistunt. Apollo etiam Marsyan Olympi filium occidit. Hic enim, cum tibus inuenisset, quas Minerva, quod informem vultum efficerent, abiecerat, Apollinem de Musica promovere non dubitauit. Hoc de pacto in certamen descendunt, ut victor arbitrati suo deuietum afficiat. Inito igitur certamine conuersa cithara cortabat Apollo, idemque ut Marsyas faceret, imperauit: quod cum ille nequiret, Apollo præstantior est inuictus. Quare suspensum Marsyan è proxima ac patula pini ramo detracta pelle ita confecit. Sed & Diana Orionem in Delo necauit. Hunc

- ἦν δὲ πρὸς Δία σπουδαίαν, καὶ πόλις ἀπὸ ἐκείνης
 Ἀστεία παρθένον κληθεῖσα, ὕστερον δὲ Δῆλος. Ἀπὸ
 δὲ σπουδαίουσα Διὶ, καὶ τὴν γῆν ἀπάσαν ὑφ' Ἡρας ἡ-
 λαύνετο, μέγας εἰς Δῆλον ἐλθοῦσα, φωνὰ παρθένου
 5 Ἀρτεμιν ὑφ' ἧς μαιώδεσσα, ὕστερον Ἀπόλλωνα ἐφύνη-
 σεν. Ἀρτεμις μὲ οὐκ, τὰ περὶ θήραν ἀσκήσασα, παρθένοιο
 ἐμεινέν· Ἀπόλλων δὲ, καὶ μαρπητὴν μαδῶν παρὰ τῇ
 Πανός τε Διὸς καὶ Τηρέως, ἦκεν εἰς Δέλοιοις, χρησμο-
 δοῦσης τότε Θέμιδος. αἷς δὲ ὁ φρεσὶν τὸ μαρτεῖον
 10 Πύθων ὄφρις, ἐκάλυεν αὐτὸν παρελθεῖν ἐπὶ τὰ
 χάσμα, τοῦτον ἀελῶν, τὸ μαρτεῖον παραλαμβαίνει.
 κτείνει δὲ μετ' οὐ πολὺ καὶ Τιτυόν· ὅς μιν Διὸς
 υἱός, καὶ τῆς Ορχομήνου θυγατρὸς Ελαφρῆς, μιν Ζεὺς,
 ἐπειδὴ σιωῆλθε, δέσας Ἡραν, ὑπὸ γῆν ἐκρυψεν
 15 καὶ τὸν κυοφορηθέντα πᾶσα Τιτυὸν ὑφ' ἡμέρῃ,
 εἰς φῶς ἀνήγαγε. οὗτος ἐρχόμενος εἰς Πύθωνα,
 Ἀπὸ δὲ θεοῖσας, πόθεν καταρχαίς, ἐπισπᾶται· ἡ
 δὲ, τοὺς παῖδας ἐπικαλεῖται, καὶ κατατοξάσκει
 αὐτόν. κολάζεταί δὲ καὶ μετὰ θάνατον· γυμνὸς δὲ
 20 αὐτὸς τὴν καρδίαν ἐν ἄδου ἐδίωκεν. ἀπέκτεινε δὲ
 Ἀπόλλων καὶ τὸν Ολύμπου πᾶσα Μαρσύαν. οὗτος
 γὰρ, ἄρῃν αὐλοῖς, οὐκ ἔρριπεν Ἀθηνᾶ, διὰ τὸ
 τὴν ὄφιν αὐτῆς ποιεῖν ἄμορφον, ἦλθεν εἰς ἕιν περὶ
 μουσικῆς Ἀπόλλωνι. συνδεμένων δὲ αὐτῶν, ἵνα ὁ
 25 νικήσας, ὁ βέλτεται διαβῇ καὶ ἡττημένον, καὶ κείσας
 γημομένης, καὶ κιδάσεν σφέτας, ἡγωνίζετο ὁ Ἀπόλλων,
 καὶ ποιεῖν ἐκέλευσε καὶ Μαρσύαν. τῇ δὲ ἄδωκα πωῶτος,
 ἄρσενος κρείων ὁ Ἀπόλλων, κρεμάσας καὶ Μαρσύαν
 ἐκ πινθίου ὑφ' ἡρτενοῖς πίπυθι, ἐκτεμῶν τὸ δέγμα,
 30 ὕψος διέφειρεν. Ωρίωνα δὲ Ἀρτεμις ἀπέκτεινεν ἐν
 Δέλῳ. τῆτον γηγῆν λέγεται ὑφ' ἡμέρῃ τὸ σῶμα.

terra natum vastissima corporis magnitudine fuisse memorantem Neptuni ex Euryale filium Pherecydes esse refert. Huic à Neptuno patre in summo mari pedibus incedendi facultas data fuit. Hic Siden uxorem habuit, quam Iuno secum de forma certare ausam ad Inferos detruxit; Quiq; cum remeasset in Chium, Meropen Oenopionis filiam in connubium postulat. Hunc Oenopion per ebrietatem somno grauatum excacauit, & secus littora eiecit. Hic autem officinam arariam ingressus, puerum abripuit, ac suis humeris imposuit, seque versus orientem solem ut ductaret, imperauit: quò cum venisset, solis radiis excalfactus, pristinam oculorum lucem recuperauit, inde confestim aduersus Oenopionem contendit. Sed & Neptuno quidem Volcani artificio subterraneum domicilium fecit. Ad hæc Aurora Orionis amore capta ipsum rapit, ac secum in Delum transtulit: Nam Venus, quòd cum Marte concubuerat, perpetuo illam ardore cruciabat. Nec desunt qui scribant, Orionem, quòd Dianam, ut secum disco luderet, inuitasset, occisum fuisse. Sed aliis proditur, inferentem vim Opi vni è virginibus, quæ ab Hyperboreis venerant, à Diana sagittis confixum fuisse. Neptunus autem Amphitriten Oceani filiam sibi coniugio copulauit: ex qua Triton ac Rhode, quæ Soli nupsit, orti sunt. Pluto Proserpina amore succensus incredibili, eam Iouis adiumento furtim rapuit. At Ceres accensis facibus, noctes, atq; dies uniuersum terrarum orbem vestigando lustrauit: quæ, ubi renunciatur à Plutone filiam fuisse abreptam, diis irata cælum reliquit, mortalique assimilata mulieri, Eleusinem contendit, ac primo quidem lapidem *Ἀγέλαος* de suo mœrore appellatum, non procul à Callichoro patet, in sedem

- Φερεκύδης ἢ αὐτὸν Ποσειδῶν· καὶ Εὐρυάλης λέγει.
 ἐδωρήσατο ἢ αὐτῷ Ποσειδῶν διαβαίνειν τὴν θάλασσαν.
 ἔτος μὲν ἔγρημε Σιδῶνι· ὡς ἔρριψεν εἰς ἄβυθον
 μορφῆς εἰσάσασα Ἡρὰ· αὐτῆς ἢ ἐλθὼν εἰς Χίον,
 5 Μερσίππῳ τῷ Οἰνοπίωνι ἐμνηστεύσατο· μαθύσας ἢ
 Οἰνοπίων αὐτὸν, κοιμώμενον ἐτύφλωσε, καὶ παρὰ
 τοῖς αἰγιαλοῖς ἔρριψεν· ὃ ἢ, ἐπὶ τὸ χαλκίον ἐλθὼν,
 καὶ ἀπάσας παῖδας ἕνα, ἐπὶ τῷ ὤμῳ ἐπιδήμιον,
 ἐκέλευσε ποδηγεῖν πρὸς τὰς ἀνατολάς· ἐκεῖ ἢ ἄρ-
 10 γυρόμενος, ἀνέβλεψεν ἐκκαίς ὑπὸ τῇ ἡλιακῇ ἀκ-
 τίνι, καὶ διὰ ταχέων ἐπὶ τῇ Οἰνοπίωνα ἑστυδίῳ.
 ἀλλὰ τὸ μὲν Ποσειδῶνι, Ἡραϊστότευκτον ὑπὸ γῆν
 κατεσκάδασεν οἶκος· Ωείωνος δὲ Ἡὼς ἐξαδίδισα
 ἦρπασε, καὶ ἐκόμισεν εἰς Δῆλον· ἐποίησεν γὰρ αὐτῷ
 15 Ἀφροδίτη σινεχῶς ἔρῃν, ὅτι Ἀρεῖ σινιδυνάδῃ. ὃ δὲ
 Ωείων, ὅς μὲν ἔνιοι λέγουσιν, ἀνῆρέσθην, δισκάειν
 αὐτῶν περκαλέμενος· ὡς δὲ πνιες, βιαζόμενος
 ὤπιν, μίαν τὴν ἐξ Ὑπερβορέων παρθγομένων παρ-
 20 δόνων, ὑπὸ Ἀρτέμιδος ἐτοξεύθη. Ποσειδῶν ἢ, Ἀμ-
 φιτείπῳ τῷ Ωκεανῷ γαμεῖ· καὶ αὐτῷ γίνεται Τείτων
 καὶ Ρόδη, ὡς Ἥλιος ἔγρημε. Πλούτων ἢ, Περσεφόνης
 ἐξαδίδας, Διὸς σινεργωῦτος, ἦρπασεν αὐτῷ χρύθα.
 Δήμητρα δὲ, μὲν λαμπάδων νυκτὸς τε καὶ ἡμέρας
 καὶ πᾶσαν τῷ γυνὴ ζῆτῆσιν ἀεικέει· μαθύσα ἢ παρὰ
 25 ἱερμυέων, ὅτι Πλέτων αὐτῷ ἦρπασεν, ὀρμιζομένην
 θεοῖς, ἀπὸ λῖπεν ἐκγόνον· ἐξαδίδισα ἢ γυναικί, ἦκεν
 εἰς Ἐλιδῶνα· καὶ πρῶτον μὲν ἐπὶ τῇ ἀπὸ ἐκείνης
 κληθεῖσαν Ἀγέλασιν ἐκάθισεν· πύργον παρὰ τὸ Καλλι-
 30 χροον φρέαρ καλέμενον· ἔπειτα πρὸς Κελεὸν ἐλ-
 θῆσα τὴν βασιλεύοντα τότε Ελευσινίων, καὶ ὑπὸν ἑσῶν

Inde ad Ceteum iam tum Eleusiniorum Regem profecta, ad illius mulieres introducta est: à quibus, cum, ut assideret, rogaretur, Annus quaedam, cui Iambe nomen fuit, Deam scommatibus lacecessit: eaque ratione risum illi excussit: qua de re in Thesmophorius, mulieribus scommatum licentiam enatam fuisse memorant. Celeo tum ex Metanira coniuge filius erat: hunc in sinu suo assumptum Ceres alebat, quem cum immortallem facere vellet, per noctes in igne deponebat infantem, ac eum in modum, quicquid in illo mortalitates inerat, adimebat. Puer autem, cui Deiphonti nomen erat, in dies supra quam credi posset, adolefcebat: mater, quid nam Dea faceret, observat, cumq; igne cooperitum deprehendisset filiolum, exclamavit; Quo circa puer ab igne fuit absumptus, seque ipsam Dea agnoscendam dedit; ac Triptolemo Metanira natorum maximo currum ab alatis trahendum draconibus comparat, triticumq; concessit, quod, per aërem vectus, universo terrarum orbi ferendum condonaret. Atqui Panyasis Triptolemm Eleusinis filium facit: ad eum enim Cererem peruenisse refert; Pherecydes autem ipsum Oceano & Terra natum esse ait. Inter hac Iupiter Plutoni, ut Proserpinam remitteret, imperavit. Quare Pluto, ne penes matrem ea diu remaneret, Punici mali granum dedit illi comedendum. Hec autem, cum quod manderet, minimè praevideret, id ipsum confecit. Ceres Ascalapho, Acherontis & Gorgyre filio, quod falsum in eam testimonium dixisset, graue superimposuit saxum apud Inferos. Sic domum Proserpina tertiam singulorum annorum partem cum Plutone manere compellitur, Quod superest illi cum superis degendum fuit. Hæc itaque sunt quæ de Cerere traduntur. Ops adhæc

Alin,

- ἡμωαῖκων, καὶ λεγουσῶν τύτων παρ' αὐταῖς καθίζου-
 ας, χαῖα περὶ ἰάμβη, σκώψαζα τίω δόν, ἐπεί-
 ησι μαιδιάσαι· διὰ τὸτο ἐν τοῖς Θεσμοφορίαις παρ'
 ἡμωαῖκας σκώπῃεν λέγουσιν, ὄντος δὲ τῆς Κελεῆς ἡμ-
 5 αὐκὶ Μετανείρα παιδίον, τὸτο ἔδρεψεν ἡ Δημήτηρ
 παρελαβῆσα· βελομένη δὲ αὐτὸ ἀδανάτατον ποιῆ-
 σαι, ταῖς νύκτας εἰς πῦρ κατέδει το βρέφους, καὶ
 πειρήρει τὰς θνητὰς σάρκας αὐτῆς· καὶ ἡμέραν δὲ
 παρεδόξως αὐξανομένην τῇ Δηϊφῶνι, τὸτο γὰρ ἡ
 10 ὄνομα τῷ παιδί, ἐπετήρησεν Μεταίειρα πῇ παρῆεν
 θιὰ· καὶ καταλαβῆσα εἰς πῦρ ἐγκυχυρμένον, ἀν-
 εβόησε· δίοψεν τὸ μὲν βρέφος ὑπὸ τοῦ πυρὸς ἀνι-
 λώδη, ἡ θιὰ δὲ αὐτῷ ἐξέφηνε. Τειπηόλεμος δὲ
 τῷ παρῆεν τῇ Μεταίειρας παιδίον, δίδου κα-
 15 τακιδάσσατο πῶν δρακόντων, καὶ πυρὸν ἔδωκεν,
 ὅτι τὸ ὅλιν οἰκυμένιν δι' ἑαυτὴν αἰρόμενος κατέ-
 σπειρε. Πανύασος δὲ, Τειπηόλεμον Εὐδοκῆν λέ-
 γει. φησὶ γὰρ Δήμητραν πρὸς αὐτὸν ἐλθεῖν· φερε-
 κύδης δὲ φησὶν αὐτὴν ὑπὸν Ωκίαν καὶ Γῆς. Διὸς δὲ
 20 Πλῦτωνι τίω Κόρινθον ἀπαπέμψαι καλεῦσαι, ὃ
 Πλῦτων, ἵνα μὴ πολὺν χρόνον παρὰ τῇ μητρὶ
 καταμείνῃ, ῥοιὰς ἔδωκεν αὐτῇ φαγεῖν κόκκον, ἡ δὲ
 εἰ παρῆεν τὸ συμμασώμενον, κατῴλωσεν αὐ-
 τόν. καταμῆντρῆσαι δὲ αὐτῆς Ασκαλάφου τῆς
 25 Ἀχέρουσι, καὶ Γοργώας, τὴν μὲν Δημήτηρ ἐν
 αὐτῇ βαρεῖαν ἐπέθηκε πέτραν. Περσεφόνη δὲ, καὶ
 ἑκατὸν ἐκαίδον, τὸ μὲν τρίτον, μὲν Πλῦτων
 ἡμῶν καὶ μίμειν· τὸ δὲ λοιπὸν, παρὰ τοῖς θεοῖς
 30 πρὸς τῇ τῆς Δημήτρως ταῦτα λέγεται· Γῆ δὲ
 πρὸς Τίτῳ ἀγακτοῦσα, ἡμῶν Γίγαντας ἐξ-

Inde ad Celsum iam tum Eleusiniorem Regem profecta, ad illius mulieres introducta est: à quibus, cum, ut assideret, rogaretur, Annus quadam, cui Iambe nomen fuit, Deam scommatibus laceffuit: eaque ratione risum illi excussit: qua de re in Theſmophoriis, mulieribus scommatum licentiam enatam fuisse memorant. Celeo tum ex Metanira coniuge filius erat: hunc in sinu suo assumptum Ceres alebat, quem cum immortalē facere vellet, per noctes in igne deponebat infantem, ac eum in modum, quicquid in illo mortalitatis inerat, adimebat. Puer autem, cui Deiphonti nomen erat, in dies supra quàm credi posset, adoleſcebat: mater, quid nam Dea faceret, observat, cumq; igne cooperitum deprehendiſſet filiolum, exclamavit; Quo circa puer ab igne fuit abſumptus, ſequē ipſam Dea agnoſcendam dedit; ac Triptolemo Metanira natorum maximo currum ab alatis trahendum draconibus comparat, triticumq; conceſſit, quod, per aërem veſtus, univerſo terrarum orbi ſerendum condonaret. Atqui Panyasius Triptolemm Eleuſinis filium facit: ad eum enim Cererem perueniſſe refert; Pherecydes autem ipſum Oceano & Terra natum eſſe ait. Inter hæc Iupiter Platoni, ut Proſerpinam remitteret, imperavit. Quare Pluto, ne penes matrem ea diu remaneret, Punici mali granum dedit illi comedendum. Hæc autem, cum quid manderet, minimè prævideret, idipſum confeſcit. Ceres Aſcalapho, Acherontis & Gorgyra filio, quod falſum in eam teſtimonium dixiſſet, græve ſuperimpoſuit ſaxam apud Inferos. Sic demum Proſerpina tertiam ſingulorum annorum partem cum Plutone manere compellitur, Quod ſupereſt illi cum ſuperis degendum fuit. Hæc itaque ſunt quæ de Cerere traduntur. Ops adhæc

Adin,

- γυναικῶν, καὶ λεγουσῶν τύπων παρ' αὐτὰς καθίζου-
 σαι, καὶ χαίειν τῇ Ιάμβῃ, σκώψασθαι τὴν θεόν, ἐπιεί-
 ησι μαιδιάσαι· διὰ τὸτο ἐν τοῖς Θεομοφορίοις ταῖς
 γυναικάς σκώπειν λέγουσιν, ὅντος δὲ τῇ Κελεῦ γυν-
 5 αικὴ Μετανείρα παιδί, τὸτο ἔδρεψεν ἡ Δημήτηρ
 παρὰ λαβῆσα· βελομένη δὲ αὐτὸ ἀθάνατον ποιῆ-
 σαι, ταῖς νύκτας εἰς πῦρ κατέδει το βρέφους, καὶ
 πειρήρει ταῖς θνηταῖς σάρκας αὐτῆ· καὶ ἡμέραν δὲ
 παρὰ δόξας αὐξανόμενῃ τῇ Δηϊφῶνι, τὸτο γὰρ ἡ
 10 ὄνομα τῷ παιδί, ἐπιτήρησεν Μεταίειρα τὴν παρὰ ξει-
 θεά· καὶ καταλαβῆσα εἰς πῦρ ἐγκυκρυμμένον, ἀν-
 εβόησε· διότι τὸ μὲν βρέφος ὑπὸ τῆς πυρὸς ἀνι-
 λώθη, ἡ θεὰ δὲ αὐτὴν ἐξέφηνε. Τειχοπόλεμος δὲ
 τῷ παρὰ στυγερῇ τῇ Μεταίειρας παιδῶν, δίδρεν κα-
 15 τακιδάσασα πῶν δραπετόντων, καὶ πυρὸν ἔδωκεν,
 καὶ τὴν ὅλῃν οἰκυμένῃν δὲ ἔρανε αἰρόμενον κατέ-
 σπειρε. Πανύσας δὲ, Τειχοπόλεμον ἔλδοσιν λέ-
 γει. φησὶ γὰρ Δῆμιτρεαν παρὸς αὐτὸν ἔλδοιν· φερε-
 κύδης δὲ φησὶν αὐτὸν ὑπὸν Ωκιανῶ καὶ Γῆς. Διὸς δὲ
 20 Πλέτωνι τὴν Κόρινθον ἀναπέμψαι κελεύσασθαι, ὁ
 Πλέτων, ἵνα μὴ πολὺν χρόνον παρὰ τῇ μητρὶ
 καταμείνῃ, ῥοιὰς ἔδωκεν αὐτῇ φαγεῖν κόκκον. ἡ δὲ
 εἰ παρὰ δειμένη τὸ συμμασώμενον, κατὰ λῶσεν αὐ-
 τόν. καταμῆλπυρήσασθαι δὲ αὐτῆς Ασκαλάφου τῆς
 25 Ἀχέροντι, καὶ Γοργόρας, τὴν τῷ μὲν Δημήτηρ ἐν
 αἵματι βαρύναν ἐπέθηκε πίπταν. Περσεφόνη δὲ, καὶ
 ἑκάστον ἐκαστὸν, τὸ μὲν τρίτον, καὶ Πλέτωνος
 λῶσας ἡμέλει· τὸ δὲ λοιπὸν, παρὰ τοῖς θεοῖς
 30 πῶν μὲν οὐκ Δῆμιτρεας ταῦτα λέγεται· Γῆ δὲ
 πῶν Τιταῶν ἀγακτοῦσα, καὶ ἡνὶ Γίγαντας ἐξ

Titanibus irata, Gigantes è Cœlo non modo corporis
 magnitudine præcellentes, sed viribus etiam invictissi-
 mos procreavit: qui terribili planè vultu, ac promisso è
 capise capillo, & proluxa è mento barba, præditi esse vi-
 debantur, & anguineos pedes habuisse produntur.
 Sunt, qui in Phlegreais campis, alij verò ad Pellenen
 eos habitasse ferunt. In cœlum saxa atq; accensas arbo-
 res iaculabantur: in quibus Porphyryonem & Halcyo-
 nem omnium facile principes fuisse legimus. Qui ea,
 in qua natus esset, terra, dimicans, erat immortalis. Hic
 etiam Solis boues ex Erythia abegisse dicitur. Caterum
 inter Deos rumor erat, Gigantum posse occidi neminem:
 verùm si mortalium quispiam in societatem arcessatur,
 eos interituros esse. Quod cum Terra præsensisset, ne
 mortalis cuiuspiam viribus Gigantes occiderent, reme-
 dium quaritabat. Tum Iupiter Aurora, Luna, ac Soli,
 ne proderent, imperavit. Ipse itaque medicamentum ne
 Terra comperiret, anteuertens præcidit. Siquidem ad
 se consilio Palladis Herculem socium arcessiuit. Qui
 primus omnium Halcyonem sagitta confossum intere-
 mit: Hic autem longe plus quàm antea, virium resu-
 mebat à Terra, donec Minerva submonente ipsum ex-
 tra Pellenen urbem abstraxit: atq; ita mortuus est. Por-
 phyrion autem in Herculem & Iunonem pugnantem im-
 petum facit. Cui tum Iupiter Iunonis desiderium inie-
 cit: quæ, cum sibi peplum discindi, ac vim parari vidè-
 ret, opem advocat. Tum Gigas ab Ione fulminatus, &
 ab Hercule sagittis transfixus, occubuit. Inter ceteros
 Apollo launum Ephialta oculum, dexterum Hercules,
 sagittarum ictu effoderant; Eurytum verò querno telo
 peremit. Clytium ab Hecate, sen potius à Volcano, can-
 denti ferro occisum fuisse scribunt. Minerva Encelado

Οὐρανὸς, μάχεται μὲν σμαράτων αὐτοφελήτοις,
 δυνάμει δὲ ἀκαταγωνίστις· οἱ φοβεροὶ μὲν πάντες
 ὄφεις κατ'εραίνοντο, καθεζόμενοι βαθεῖαν κόμην ἐν κα-
 φαλῇ καὶ γυνείων· εἶχον δὲ τὰς βλάστες φοβίδας
 5 δρακόντων· ἐχόντο δὲ, ὥς μὲν πνεύς λέρουσιν,
 ἐν Φλέγαις· ὥς δὲ ἄλλοι, ἐν Πελλίῳ. ἡκόντ' ἔχον
 δὲ εἰς οὐρανούς· πύγας, καὶ δρυὺς ἡμίμεναι. διέφερε
 δὲ πάντων Πορφυρίων τε καὶ Αλκυονίδας, ὅς δ' ἂν καὶ
 ἀθάνατος ᾤετο, ἐν ἧσ' ἐχονήθη γῆ μαχόμενος.
 10 οὗτος δὲ καὶ τὰς Ἡλίου βόας ἐξ Ερυθρίας ἤλασεν.
 τοῖς δὲ θεοῖς λόγιον ᾤοντο, ὑπὸ θεῶν μὲν μηδὲνα
 ἔργ' ἡγανίων ὑπολέειν δύνασθαι· συμμαχουμένων
 δὲ θεοῦ πινόμενοι, τελευτήσιν. αἰσθημένη δὲ Γῆ
 τοῦτο, ἐζήτησε φάρμακον, ἵνα μὴδ' ὑπὸ θεοῦ
 15 δυνήσῃ ὑπολέειν· Ζεὺς δ' ἀπειπὼν φαίνεται.
 Ἡὸς τε καὶ Σελῶν καὶ Ἡλίου, τὸ μὲν φάρμακον
 αὐτὸς ἔταμε σθάσας· Ἡρακλῆα δὲ σύμμαχον δὲ
 Αἰθῶα ἐπεκαλέσατο, καὶ κείν' ἄρ' ἔπειτα μὲν ἔτο-
 ξευσεν Αλκυονέα· αὐτὸς δὲ ἐπὶ τῆς γῆς μάλλον
 20 ἀνθάλαπτο· Αἰθῶα δὲ ὑποθεμένης, ἔξω τῆς Πε-
 λλῶς εἰλκυσεν αὐτόν. καὶ κείν' ἄρ' οὕτω ἐπι-
 λούτα· Πορφυρίων ἢ Ἡρακλεῖ καὶ μάχην ἐφώρμη-
 σεν, καὶ Ἡρᾶ. Ζεὺς ἢ αὐτῷ πόθον Ἡρᾶς ἐπέβαλεν,
 ἥ τις καὶ κατάρρηγνύτω αὐτῷ τοὺς πότους, καὶ
 25 βιάζεται θέλοντος, βοηθὸς ἐπεκαλείτο. καὶ Διὸς
 κεραυνώσας αὐτόν, Ἡρακλῆς τοξεύσας ἀπέκτει-
 νε. ἦν δὲ λοιπῶν Απύλων μὲν Εριόλτου τὸν
 αἰετὸν ἐτόξευσεν ὀφθαλμόν, Ἡρακλῆς δὲ τὸν Λα-
 ξιδόν· Εὐρυτον δὲ Δυρσῶ δρυὸς ἔκτεινε· Κλύπην
 30 δὲ φασὶν Εὐκλή· μάλλον δὲ Ἡρακλῆς, βαλὼν μύδρον
 Αἰθῶα δὲ Εὐκλεάδ' ἐφύροντο, Σικελίαν ἐπὶ ῥήματι.

fugienti Siciliam insulam iniecit. Pallanti autem pella detracta in pugna, suum sibi corpus contextit. Polybotes item per maris fluctus Neptuno insectante in Cò tandem peruenit. In hunc Deus insula partem reuulsam pro telo coniecit : quæ Nisyrus dicitur. Mercurius Orci galea tectus pugna confecit Hippolytum, * Græcionem Diana, Agrius deinde Parca & Thoonem, enea claua pugnautes contuderunt. Reliquos autem fulmine ictos Iupiter interfecit ; Sed & Hercules ita peruenientes sagittis confodit. Post igitur debellatos à superis Gigantas Terra longe atrocius indignata Tartaro amiscetur, ac Typhonem duplici natura, humana simul atque ferina, constantem, in Sicilia parit. Hic & corporis vastitate & robore cæteris omnibus quos Terra genuerat, antecellebat. Huic etiam crurum tenuis immensa humana forma magnitudo erat, ut omnium motuum cacuminibus altior esse videretur: cuius etiam caput sæpenumero astra pertingebat. Sed & eiusdem manuum altera ad occidentem usque, altera ad orientem pertinebant. ex his centum draconum capita eminebant. In cruribus maximas viperarum spiras ille continebat : quarum volumina ad verticem ipsum usque protendebantur, eaque vipera ingentem sibilum excitabant. Typhonis corpus erat totum pennis circumdatum. Squalentes autem e capite crines, & mento barba impexa proluxaque, ventilabant. Ignis oculis emicabat. Talis itaque tantusque Typhon candentes in cælum lapides iaculatus, cum sibilo simul atque boatu ferebatur; Magna etiam ex ipsius ore ignis procella deferuebat. Hunc ubi Di in cælum prospiciunt irruentem, acti in fugam, properare in Ægyptum ceperunt, & ubi illum insectantem vident, in varias animantium formas sese

- τῷ νῆσον. Πάλλαντο δὲ τῷ Διὶ ἐκτεμύ-
 σα, πύτη κατὰ τῷ μάχῳ τὸ ἴδιον ἐπίσταντο ὄ-
 μα. Πολυβώτης δὲ διὰ τὴν θαλάσσης δουλοῖς ὑπὸ
 τοῦ Ποσειδῶντος, ἦκεν εἰς Κῶ. Ποσειδῶν δὲ τῆς
 5 νήσου μέρους [διαρρήξας] ἐπὶ ῥήξαν αὐτῷ, τὸ
 λεγόμενον Νίσυρον. Ερμῆς δὲ, τῷ Διὶ καὶ
 ἔχων καὶ τῷ μάχῳ, ἱππόλυτον ἀπέκτεινεν. Ἀρ-
 τεμις δὲ * Γεφύωνα. Μοῖραι δὲ Ἀχμεον καὶ Θέω-
 να χαλκίοις ῥοπάλοις μαχομένοις. τοὺς δὲ ἄλλοις
 10 καεκαυτοῖς Ζεὺς βαλὼν διέφθιρε, πάντας δὲ Ἡρα-
 κλῆς ὑπολυμένοις ἐτόξευσεν. ὡς δὲ ἐκράτησαν οἱ
 θεοὶ τῇ Τιγάντῃ, Γῇ μᾶλλον χολωθεῖσα, μέ-
 γιστον Ταρτάρῳ, καὶ ἦν ἡ Τυφῶνα ἐν Σικελίᾳ,
 μεμυγμένῳ ὄχοντα φύσει, ἀνδρὸς καὶ θεοῦ. ὅς
 15 μὲν καὶ μεγάλῃ καὶ δυνάμει πάντων διώκεσθαι,
 ὅσοις ἐγέννησε Γῇ. ὡς δὲ αὐτῷ τὰ μὲν ἄχρη-
 μισθῶν ἀπλετον μέγιστον ἀνδρομορφον, ὡς ὑπερ-
 ἔχεν μὲν πάντων τῇ ὀρεῖ. ἡ δὲ κεφαλὴ, πολ-
 λάκις τῇ ἄσπρῳ ἔλατο. χεῖρας δὲ εἶχε, τῷ μὲν,
 20 ἐπὶ τῷ ἐπὶ ἔκτεινομένῳ. τῷ δὲ, ἐπὶ ταῖς
 ἀνίστολας. ἐκ τούτων δὲ ἐξεῖχον ἑατὸν κεφαλὰς
 δρακόντων. τὰ δὲ ἀπὸ μηρῶν, σπείρας εἶχεν ὑπερ-
 μεγάλῃς ἐχιδνῶν. ὧν ὅλοις περὶ αὐτῷ ἐκτεινό-
 μενοι κορυφῇ, σπειγμὸν πολλὸν ἐξέισαν, πάντες δὲ
 25 αὐτῷ τὸ σῶμα κατεπίεζοντο, αὐχμηραὶ δὲ ἐν κε-
 φαλῇ καὶ θρεῖων τρίχες ἐξηνεμοῦντο. πῦρ δὲ
 ἐδέχετο τοῖς ὄμμασι. τοιοῦτος ὧν ὁ Τυφῶν καὶ
 πηλικούτος, ἡμίνας βάλλον πύρας ἐπ' αὐτὸν
 οὐρανὸν, μετὰ σπειγμῶν ὁμοῦ καὶ βοῆς ἐφέρεται.
 30 πολλὰ δὲ ἐκ τῶν σώματων πυρὸς ἐξέβρασε ζάλη.
 θεοὶ δὲ, ὡς εἶδον αὐτὸν ἐπ' οὐρανὸν ὁμώμενον,
 εἰς Αἴγυπτον φερόμενοι, ἐφύοντο, καὶ δουλοῦμενοι,

quisque transmutabant. Iupiter autem procul à se Typhonem conspiciens, fulmine percussit: ubi verò cominus fuit; adamantina illum falce deterruit: ac fugientem ad Casium usque extrema Syria montem persecutus est: ibique cum saucium esse cognovisset, manus conseruit. Typho autem spirarum volumine circumplexum Iovem detinuit, eique harpe adempta pedum manuumque nervos diffecit, impositumque humeris in Ciliciam usque transiecit: quo cum pervenisset, intra Corycium antrum deposuit, similemque ad modum nervos praecisos in urfi pelle occultatos ibidem collocavit, ac Delphynem serpente, (semisera hac erat puella) velut custodem apposuit. Interim verò Mercurius & Egipan nervos suffurati, clanculum Iovi rursus compegerunt. Mox Iupiter receptis pristinis viribus, alatos equos currui repente iungit, eumque aëtum conscendit, ac Typhonem ad Nysam usque montem fulminibus impetendo est persecutus, quo à Ione aëtum Parca deceperunt. Nam, cum ipsi in animum induxissent, se valentiores fore, matura ac mitia poma gustavit. Proinde cum Iovem rursus insequentem videret, contendit in Thraciam, pugnaque ad Haemum commissa, solidos montes iaculatus est. Hi verò contra nova fulminum vi deturbantur, multumque in ipso monte sanguinis exundavit: à quo Haemi nomen factum fuisse ferunt; Quique cum per Siculum mare fugere inciperet, Iupiter & Enam Sicilia montem superiniecit: Hic mira vastitatis est, à qua in hunc usque tempestatem ob frequentem fulminum iram, ignium in eo fieri spiramenta faciunt. De his autem hac habemus à nobis dicta sunt. Interca verò Prometheus formatis ex aqua & terra hominibus, clàm Iove ignem in fornace foras dedit.

- ταὶ ἰδέας μετέβαλον εἰς ζῶα. Ζῆς δὲ πῆρ' αὖ μεν
 ὄντα Τυφῶνα ἔβαλε κεραυνῷς· πησίον δ' ἔκλυε
 μένον, ἀδαμαστίνης κατέπησεν ἄρ' ἔπος, καὶ φάειν
 τα ἄρ' εἰ τοῦ Κασίου ὄροις, σινυδίωνε· τὸτο δὲ
 5 ὑπέρκειται Συρίας. κείθι δ' αὐτὸν κατατετρω-
 μένον ἰδὼν, εἰς χεῖρας σινύβαλε. Τυφῶν δ' εἰ, τῆς
 σπείρας περικλυθεῖς, κατέχευ' αὐτὸν· καὶ τινὲς ἄρ-
 σιων φειελόμεντο, τὰ τε τῶν χερσῶν καὶ τῶν πο-
 δῶν διέτεμε νεῦρα, ἀράμεντο δ' ἐπὶ τῶν ὤμων,
 10 διεκόμεσιν αὐτὸν διὰ τῆς θαλάσσης εἰς Κιλικίαν·
 καὶ παρελθὼν, εἰς τὸ Κωρύκιον ἄστρον κατέθετο.
 ὁμοίως δ' ἐπὶ τα νεῦρα κρύψας ἄρκτου ὀδρᾶ, κείθι
 ἀπέθετο, καὶ κατέστησε Δελφύνην δράκοντα· (ἡμί-
 θης δ' ἡ αὐτὴ ἡ κόρη) Ἑρμῆς δ' καὶ Αἰγύπτου, ἐκ-
 15 κλέψαντες τὰ νεῦρα, ἤρμωσαν τῷ Διὶ λαδόντες. Ζῆς
 δ' ἐπὶ ἰδὼν ἀνακοιμήμεντο ἰχθυί, ἐξαίφνης ἐξ
 οὐραίου ἐπὶ πηλῶν ὀχούμεντο ἵππων ἄρματι,
 βαλλῶν κεραυνοῖς, ἐπ' ὅρ' ἐδίωξε Τυφῶνα, τὸ
 λαζόμενον κῦμα· ὅπου Μοῖραι αὐτὸν διαχθέντα
 20 ἠπάτησαν. πρὸς τοῦ ὅπ' ῥωδῶσεται μάλλον, ἐγεί-
 σατο τῶν ἐφημέρων καρπῶν· διότ' ἐπιδιωκόμεντο
 αὐτοῖς, ἔκεν εἰς Θράκην. καὶ μετ' ἔρχετο περὶ τὸ
 Αἴμον, ὅλα ἔβαλεν ὄρη. τούτων δ' ἐπ' αὐτὸν ὑπὸ
 τῷ κεραυνῷ πάλιν ἀθικμένων, πολλὰ ἀπὸ τῶ ὄρεος
 25 ἐξέκλυσεν αἷμα· καὶ φάσιν ἐκ τούτου τὸ ὄρ' κλη-
 θῆναι Αἴμον. φάειν δ' ὁρμηθέντων αἰσῶν διὰ τὴν
 Σικελικῆς θαλάσσης, Ζῆς ἐπὶ ῥέειν Αἴτνην ὄρ' ὅρ'
 ἐν Σικελίᾳ· τὸτο δ' ἐπὶ ῥέειν ὄρη· ἐξ αὐτῆς
 30 καὶ δαῖτα φασι καὶ τῶν ἐκ τῆς ἐκ τῆς ἐκ τῆς ἐκ τῆς
 πρὸς ἀναφύσματα. ἀλλὰ πρὸς τοῦ
 πρὸς, μέγας τῶν ἐκ τῆς ἐκ τῆς ἐκ τῆς ἐκ τῆς
 δ' ἐξ ὕδατος καὶ τῶν ἐκ τῆς ἐκ τῆς ἐκ τῆς ἐκ τῆς

Quod ubi sensit Iupiter, Volcano ad montem Caucasum religandum affigendumq; dedit. Scythia mons est Caucasus, ubi Prometheus clavis confixus multorum annorum curriculo religatus permansit; Ad quem Aquila quotidie deuolans huius hepatis fibras per noctem succrescentes depascebatur. Igitur ob ignis furtum hanc pœnam Prometheus dedisse memorant, donec Hercules eum vinculis liberavit: quemadmodum in rebus ab Hercule gestis demonstrabimus. Ceterum Deucalion Promethei filius fuit. Hic imperio tenens ea loca quæ ad Phthiam sunt, Pyrrham filiam Epimethei & Pandora, quam mulierem omnium primam Diij finxerunt, uxorem duxit. Post, ubi prolem anciam tollendam Iupiter censuit, Deucalion Promethei consilio fabrefacta è lignis arca, in eamque ad vitam transigendam rebus necessarijs impositis, cum Pyrrha ingressus est. Mox Iupiter largè effusus de cœlo imbribus, maximam Græciæ partem cooperuit: ut, quicquid in ea mortalium foret, interierit, præter admodum paucos, qui in altissimos circa montes confugerant. Tum vero Thessalicos montes aquarum diluuij immunes fuisse ferunt, necnon, quæ sunt Isthmum extra & Peloponnesum loca, undarum vi omnia contecta fuerunt; quo tempore Deucalion nouem dies, totidemque noctes pelago circumlatus; Parnassum demum appellit, ibiq; cum imbres desissent, egressus, Ioui Phyxio, [qui ad eum confugientibus opem ferre consuevit] sacris operatur. Iupiter interea demisso ad Deucalionem Mercurio, ut rogaret, quid ab eo vellet, iniunxit. Quo factò Deucalion humani generis reparationem deposcit: inde Iouis monitu sumptos de Terra lapides trans caput iactauit: tum quos misit Deucalion, virorum faciem traxerunt: qui verò Pyrrha

αὐτοῖς καὶ πῦρ λάθρα Διὸς, ἐν νυκτὶ κρυψάμε-
 νος δὲ ἦδεντο Ζεὺς, ἐπὶ ταξεν Ἡραίῃ τῇ Κλυται-
 σφῶρῃ ὅρῃ τὸ σῶμα αὐτῷ προσηλωσάμενος· οὗτο δὲ Σπυ-
 ρχὸν ὄρη· οὗτο δὲ πούτῃ προσηλωθεὶς Περ-
 5 μυνθεὶς, πολλῶν ἐστὶν ἀριθμὸν ἐδέδετο· καὶ ἐκεί-
 νῃ δὲ ἡμέρῃ ἀέτος ἐριπάρμυθος, αὐτῷ τοὺς λο-
 γοὺς ἐπέμειο ἥντι ἡπάτων ἀνυξανομένων διὰ νυκτὸς.
 καὶ Περμυνθεὺς μὲν πυρὸς κλαπνύτο· δίκην ἔπνευ-
 τώτην, μέχρις Ἡρακλῆος αὐτὸν ὕστερον ἔλυσεν, ὅς
 10 ἐν τοῖς κατ' Ἡρακλέα δηλώσομεν. Περμυνθείως δὲ παῖς
 Δάικαλιὼν ἐγένετο. οὗτο βασιλεύων ἥντι πάλιν
 Φθίαν τόπων, γαμέει Πύρραν πάλιν Ἐπιμυνθείως καὶ
 Πανδώρας, ὧν ἔπλασαν θεοὶ πρῶτον γυναικας. ἐπὶ
 15 δὲ ἀφανίσαι Ζεὺς τὸ χαλκοῦν γένος ἠδέλησεν, ὑπο-
 μεμένου Περμυνθείως, Δευκαλίων τεκτὴνάρμος λαφ-
 νάκα, καὶ τὰ ἐπιτήδεια ἐσθόμενος, εἰς ταύτην μετὰ
 Πύρραν αἰέβη. Ζεὺς δ' ἔπειτα, πολλὴν ὕετον ἀπ' ἔρανος
 χέας, τὰ πλεῖστα μέρη τῆς Ἑλλάδος κατέκλυσεν·
 20 ὥστε διασφαιρῶσαι πάντας ἀνθρώπους, ὀλίγων χω-
 εἰς· οἱ σωέφυγον εἰς τὰ πηλοσόν ὑψηλὰ ὄρη. τότε
 δ' καὶ τὰ κατὰ Θεσσαλίαν ὄρη διέσκη, καὶ τὰ ἐκτὸς
 Ἰσμοῦ καὶ Πελοποννήσου σωμαχέθη πάντα. Δάικα-
 λίων δὲ ἐν τῇ λάρνακι, διὰ τῆς θαλάσσης φερό-
 μένος, ἐφ' ἡμέρας ἐννέα, καὶ νύκτας ἴσας, τῷ
 25 Παρνασσῷ προσέειπε, κακῶς ἥντι ὁρμυβρον παύλαν λα-
 βόντων, ἐκβας ἔδυσε διὰ Φυξίῳ· Ζεὺς δὲ, πύμ-
 νος Ἐρμῖον πρὸς αὐτὸν, ἐπὶ πτελέειν αἰτεῖσθαι, π-
 βούλεται. ὁ δὲ, αἰτεῖται ἀνθρώποις αὐτῷ γινέσθαι
 καὶ Διὸς εἰπόντ', ὑπὲρ κεφαλῇ αἶθρων ἔβαλλε
 30 τοὺς λίθους· καὶ οὐ μὲν ἔβαλλεν ὁ Δευκαλίων,
 ἄνθρωπος ἐγένοντο· οὐς δὲ Πύρρα, γυναικας· ὅθεν

iacta transmissi sunt, in feminas abiere. Hinc itaque
 quod est populi, translatione quadam dicti sunt,
 quasi lapidei, læus enim lapidem significat. Porro ex
 Doucaliane ac Pyrrha nati sunt, Hellen, ante alios,
 quem ab Ioue ortum esse nonnulli tradunt: inde Amphi-
 Etion, qui cum Cranao Attica imperauit. Huic insuper
 Protagenea filia fuit: ex qua & Ioue Aethlius procrea-
 tur. Ex Hellone verò & Orseide nympa, Dorus, Xu-
 thus & Æolus. Is quidem de se Hellenas, qui postea
 Græci vocati sunt, nominauit: filijs & hic loca parti-
 tus est. Xuthus adeptus Peloponnesum, ex Creusa Ere-
 chthei filia, Achaum genuit & Ionem, à quibus Achi-
 uii & Iones nuncupantur. Dorus autem, qua trans Pe-
 loponnesum est, terram nactus, incolas suo de nomine
 Dorienfes appellauit. Æolus verò locis qua circa Thes-
 saliam sunt imperans, populis Æolensibus nomen im-
 posuit. Qui ducta Enarete Deimachi filia, septem ex
 ea filios procreauit, Critheum, Sisyphum, Athaman-
 tem, Salmonem, Deionem, Magnetem, & Perierem.
 Sed & filias quinque, Canachen, Halcyonen, Pisidicen,
 Calycen, ac Perimeden. Ex Acheloo verò & Perime-
 de, Hippodamas & Orestes. Ex Pisidice & Myrmido-
 ne Antiphus & Acton nati sunt. Caterum Halcyonen
 Ceyx Luciferi filius sibi in matrimonium duxit. Hi ob
 superbiam extincti fuerunt. Ille enim coniugem suam
 Iunonem: hac verò virum suum Ionem esse dicebat.
 Vtrunque Iupiter in auis, illam in halcyonem,
 hunc in mergum mutauit. Atqui Canache & Ne-
 ptunus Opleum, Nereum, Epopeum, Alocumq; &
 Triopem genuerunt. Sed Aloeus Iphimedian Tri-
 pis filiam, qua Neptunum exarsit, uxorem habuit: ea
 continenter ad mare se conferens, & haustos manibus

καὶ καὶ μεταφορικῶς ὠνομάδισαν ἐπὶ τοῖς ἁγίοις
 λίθοις. γίνονται δὲ ἐκ Πύρρας Διόσκου πύριον,
 ἔλλω μὲν περὶ τοῦτον ὅν ἐκ Διὸς [ἐνίοι] γη-
 νῆσθαι λέγουσι. [δῶτερον δ'] ἀμφικύων ὁ μι-
 5 τὰ Κραναιὺ βασιλεύσας τῆς Ἀθηναίων. θυγάτηρ δὲ
 Πρωτογένεια· ἐξ ἧς καὶ Διὸς, ἡδύλοιο. Ἕλληνας
 ὃ καὶ νύμφης Ορσίδος, Δῶρον, Ζεῦθον, Αἰ-
 10 λον. αὐτὸς μὲν ἐν αὐτῷ, τοῖς καλεμένοις
 Γραικοῖς, προσηγόρευον Ἕλληνας· τοῖς ὃ πεισὶν ἔ-
 ρεισε ἢ χάσαν. καὶ Ζεῦθον μὲ λαβὼν τὴν Πελοπόν-
 νησον, ἐκ Κρεῦσης τῆς Ερεχθίδος Αχαιοὺ ἐγέννησε,
 καὶ Ἰωνά· ἀφ' ὧν Αχαιοὶ καὶ Ἴωνες καλεῖνται· Δῶ-
 15 ρον ὃ, ἢ πῖραν χώραν Πελοποννήσου λαβὼν, τοῖς
 καπύκοις ἀφ' ἑαυτοῦ, Δωρεῖς ἐκάλεσεν· Αἰόλος ὃ,
 20 βασιλεύων τῇ περὶ τὴν Θεσσαλίαν τόπον, τοῖς
 ἐνοικοῦντας Αἰολῆς προσηγόρευσε· καὶ γῆμας Ετα-
 ρότῳ τῷ Δηϊμάχῳ, πῦδας μὲν ἐγέννησεν ἑπτά,
 Κειδίαν, Σίσυφον, Ἀδάμαντα, Σαλμωνέα, Δη-
 25 ἰόνα, Μάγητα, Περιήρην· θυγατέρας δὲ πέντε,
 30 Καράχην, Αλκυόνην, Πεισιδίην, Καλύκην, Πε-
 ρειμήδην. Πειριμήδης μὲν οὖν καὶ Αχελῷον, Ἰσ-
 ποδάμην καὶ Ορέης· Πεισιδίης ὃ καὶ Μυρμιδόνος,
 Ἀντίφορος καὶ Ακτων. Αλκυόνην δὲ, Κῆν' ὃ γῆμας
 Εἰσοφύρου πᾶς. οὗτοι δὲ δι' ὑπερηφάνειαν ἀπώλοντο.
 25 ὁ μὲν γὰρ, τῷ γυναικίᾳ ἔλεγον Ἦραν· ἡ δὲ,
 τὸν ἄνδρα Δία· Ζεὺς δὲ αὐτοῖς ἀπαρνέασε· καὶ
 ἢ μὲν, ἀλκυόνην ἐποίησε, τὴν δὲ, κῆν. Κα-
 30 νάχη ὃ ἐποίησεν ἐκ Ποσειδῶντος Ὀπείαν καὶ Νηρείαν,
 καὶ Εποπίαν, καὶ Ἀλωίαν, καὶ Τείωπιν. Ἀλωεὶς μὲν
 ἐν ἑγνήρῳ Ἰφιμέδῳ ἢ Τείωπον· ἥτις Ποσειδῶντος
 ἢ ἡδύλοιο, καὶ συνεχῶς φοιτῶσα ἐπὶ τῷ δα-
 λαιῳ, χρυσὴν ἐφύσμενεν τὰ κύματα τῆς πόλ-

fluctus intra sinum ferebat; quæq; à Neptuno compressa geminos peperit, Otum & Ephialten, quos Aloidas appellarunt. Hi quotquot annis, latitudine, cubitum, longitudine verò, vlnam increſcebant: qui ubi nonum explevere annum, latitudinem cubitum novem, & vlnarum totidem magnitudinem adepti, Ioni bellum inferre non erubuerunt. Proinde Olympo Ossam imposuerunt, Peliaq; super Ossam imposito, cum in modum cælum consensuros se minitabatur. Ingestis ad hac montibus, de mari continentem, deq; terra rursus maria reddituros dictitabant. Quinetiam Ephialtes Iunonem, Otus autem Dianam sibi coniugem deposcebant. Martem insuper in vincula coniecere: quem demum Mercurium furto eripuit. Diana interim Aloidas per dolum de curra peremit; nam in ceruam mutata per eorum medium exiit. Tum hi velut in feram collimaturi, alter alterum telis coniectis occiderunt. Ad hac Endymion ex Calyce & Aethlio nascitur: qui eductis & Eolensibus à Thessalia Eliden transmigravit. Nec desunt qui eum Ioue natum esse memarent. hunc ob eximiam corporis pulchritudinem Luna flagrantissime deperivit. Qui data ab Ioue, quacumq; vellet, deligendi potestate, cum somna perpetuo immortalem sibi iuuentutem concedi postulavit. Caterum Etolus Endymionis & Seidis Nympha, aut Naidis, sine, ut quidam aiunt, Iphianassa filius fuit. Qui cum peremisset Apin Phoronei filium, atq; in Curetidam terram an fugisset, occisis hospitibus, Phibia & Apollinis filijs, Daro & Laodoco, ac Polypore, suo de nomine terram Etoliam appellari, voluit. Sed ex Etolo & Pronoe Phorbi filia Pleuron & Calydonnæ sunt: à quibus, quæ sunt illis cognomines in Etolia urbes, nomen acceperunt.

- ποῖς ἐσφόρει. σμελδὼν δὲ αὐτῇ Ποσειδῶν, δύ-
 οῖσιν ἀνέστη παῖδας, ὧν καὶ Εὐριπύκην, τοῖς Ἀλω-
 νίδας λεγόμενοις. ἔπει κατ' ἐλπίαν ἠύξασον πλάτ-
 5 μῶν περὶ αὐτὸν, μήλα δὲ ὑργαῖον· ἐνεία δ' ἐπὶ
 γινόμενοι, καὶ τὸ μὲν πλάτῃ περὶ ἔχοντες ἐνεία,
 τὸ δ' ἐμὲν δὲ ὄργων ἐνεία, πρὸς Θεὸν μάχεται
 διανοῦντο· καὶ τὸ μὲν Ὀσων ἐπὶ τὸ Ὀλυμπον ἔθε-
 σαν· ἐπὶ δ' ἔπειτα Ὀσων δύντες τὸ Πήλιον, διὰ τῆς ὀ-
 10 ρῶν τούτων ὑπέκλινον εἰς οὐρανὸν ἀναβήσασθαι· καὶ
 τὴν μὲν δαίμασιν χύσαντες τοῖς ὄρεσι, ποιήσαντες
 ἔλεγον ἡπείρον· τὴν δὲ γαῖαν, δαίμασιν ἐμύσαντο
 δὲ, Εὐριπύκην μὲν Ἡραν· ὧν δὲ Ἀρτεμιν. ἔθε-
 σαν δὲ καὶ Ἑρμιν· τοῦτον μὲν οὐκ Ἑρμῆς ἐξέκλε-
 15 ψεν, ἀπείλη δὲ τοῖς Ἀλωπιδας ἐν ἀμάξῃ Ἀρτεμιν
 δὲ ἀπάτη· ἀλλάξαται γὰρ τὴν ἰδίαν εἰς ἑλαφον,
 διὰ μέσων αὐτῶν ἐπιδόσαν· οἱ δὲ, βουλόμενοι ἄν-
 χουσι τὸ θηρίον, ἐφ' ἑαυτοῖς ἠκόντισαν. Καλύπης δ'
 καὶ Ἀεθλίου παῖς, Ἐνδυμίων γίνεται· ὅστις ἐν
 20 Θεσσαλίας Αἰολίας ἀγαθὸν, Ἥλιν ἔκασσι. λέγουσι
 δ' αὐτὸν πνὲς ἐν Διὶς ἦναι. τούτου χάριτι δι-
 καζόμενται ἡρώδῃ Σελήνῃ· Ζεὺς δ' αὐτῇ δίδωσι τὸ
 βούλεται εἰλεῖν· ὁ δὲ, αἰρεῖται κοιμᾶσθαι διὰ πα-
 5 τοῖς ἀθέμεναι καὶ ἀγέρας μάνων. Ἐνδυμίων δ' ἐν
 καὶ Σηΐδος εὐμενῆς, ἡ Νηϊδῆ, ἡ, ὡς πνὲς, Ἰφια-
 25 νάσσει, Αἰτωλός. ὅς ἐκκτείνει Ἀπὸν τὸν Φορῶν
 νέας, καὶ φυγαῖν εἰς τὴν Κουρήπιδαν χύσαν, κτείναν
 τοῖς ὑποδεδωμένοις, Φθίας καὶ Ἀπολλωνῆος ἵου·
 Δαῖον καὶ Λαοδόκον, καὶ Πολυπότῃν, ἀρ' αὐτοῦ
 30 τὴν χάριτι Αἰτωλίαν ἐκάλει. Αἰτωλοῦ δ' καὶ Προ-
 νίης τῆς Φάρβου, Πλάρην καὶ Καλυδὼν ἐθήκετο
 ἐφ' ὧν αἱ ἐν Αἰτωλίᾳ πόλεις ἀνομάδουσιν. Πλά-
 ρην μὲν οὐκ ἔχοντες Ἐκδοῦνται τὴν Δέρην, πνὲς

Pleura ducta uxore Xanthippe, Dori filia, Agenoreus procreat, & filias Steropen, Stratoniceque & filium Leophontem. Calydon autem ex Æolia Amythaonis filia, Epicaften & Protogeneam suscepit, ex qua & Marte nascitur Oxyllus, Agenor Pleuronis filius, Epicaften Calydona natam coniugem duxit, de qua Parthaonem & Demonice genuit: quæ ex Marte, Euenum, Molum, Pylum, Thestiumq; conceptos peperit. Euenus genuit Marpessam, quam cum Apollo sibi collocari in matrimonium queritaret, Idas Apharei filius accepto à Neptuneo curru pennato rapuit: illum inde è currui insequens Euenus ad amnem Lycormam venit, neque assequendi voti compos factus equos ingulavit, sequo ipsum deinceps in fluvium præcipitem dedit: eiq; Euenus nomen inditum fuit. At Ida Messenem proficiscenti obuiam factus Apollo virginem aufert, qui cum inter se de puella matrimonio concertarent, Iupiter eorum lite dirempta, virgini, veri collocari vellet, optionem dedit. Hac veritate se anum factam Apollo descerneret, Idas sibi virum esse maluit. Thestius verò ex Eurythemide Cleobææ filia, fœminei sexus quidem, Althæam & Hypermnestram sustulit: maros autem, Iphiclum, Enippum, Plexippum Eurypylumq; creavit. Parthaonis verò & Eurytus Hippodamantis, filij fœ-OEneus, Agrius, Alcibæus, Melas, & Lencopæus: filia Sterope, de qua & Acheloo Sirenas artas esse dicunt. Sed OEneus Calydona imperans vitis plantam à Dionysio primus accepit, ac ducta uxore Althæa Thestij filia Toxæum gignit, quem ipse, quòd fossam transilerit, interfecit: & post hunc, Thyreum & Clymenum, filios quoq; Georgem, quæ nupsit Andramoniac Deialorum, quæ nupsit Althæam ipsam ex Dionysio ge-

- ἔγέννησεν Ἀγνώρεα· θυγατέρας δ' , Σπυριόνην
καὶ Στρατονίκην καὶ Λεοφάντην. Καλυδῶν δὲ
καὶ Αἰολίας τῆς Ἀμυθῶντος, Ἐπικῆσιν [καὶ] Πρω-
τοχόμεια· ἐξ ἧς καὶ Ἀρεός, Οἰζύλος. Ἀγνηὼρ δ' ὁ
5 Πλάτωνατος, γήμας Ἐπικῆσιν τῷ Καλυδῶντος, ἐγ-
νησε Παρδάονα καὶ Δημονίκην· ἧς καὶ Ἄρεος, Εὐ-
νός, Μῶλος, Πύλος, Θέστος. Εὐνός μὲν οὖν ἐγ-
νησε Μάρπποσαν. ἦν Ἀπόλλωνος μνησδομένος, Ἰδας
ὁ Ἀφαιεύς ἥρπασε, λαβὼν παρὰ Ποσειδῶνος ἄρμα
10 ὑπόπτερον· διώκων δ' Εὐνός ἐφ' ἄρματος, ἐπὶ τὸν
Λυκέρμαν ἦλθε ποταμὸν καταλαβὼν δ' οὐ δυνά-
μενος, τοῖς μὲν ἵπποις ἀπίσπραξεν· ἑαυτὸν δ'
εἰς τὸ ποταμὸν ἔβαλε· καὶ καλεῖται Εὐνός ὁ πο-
ταμὸς παρ' ἐκείνου. Ἰδας δὲ εἰς Μεσσηνίᾳ φε-
15 ργίνεται, καὶ αὐτῷ ὁ Ἀπόλλων φετυχὴν, ἀφαιρείται
τῷ κόρῳ. μαχομένων δὲ αὐτῶν φεὶ ἤρ' τῆς
παιδὸς γάμων, Ζεὺς διαλύσας, ἐπίτρεψεν αὐτῇ
τῇ παρθένῳ ἐλέειν ὅποτέρῳ βούλεται σιωποῦν.
ἡ δὲ, δέισα Ζεὺς αὐτὴν μὴ γηρῶσαι αὐτῷ Ἀπόλλων
20 καταλίπει, τὸν Ἰδαν εἴλετο ἄνδρα. Θεσίῳ δὲ ἐξ
Εὐρυθέμειδος τὴν Κλεοβοίαν, ἐγένοντο θυγατέρες μὲν,
Ἀλθαία, Ἰφρμνήστρα· ἄρρενες δὲ, Ἰφικλος, Εὐίπ-
πος, Πλήξιππος, Εὐρύπυλος. Παρδάονος δὲ καὶ
Εὐρύτου Ἰπποδάμαντος, ἐγένοντο παῖδες, Οἶνός,
25 Ἀρχίος, Ἀλκίθοος, Μέλας, Λευκώπειος· θυγατὴρ
δὲ, Σπυριόνη· ἐξ ἧς καὶ Ἀχαιῶν, Σειρήνας γυνεὶ
λέγουσιν. Οἶνός δὲ, βασιλεύων Καλυδῶνος, παρὰ
Διονύσου φυτὸν ἁμπέλου φεφῶτος ἔλαβε. γήμας δὲ
Ἀλθαίαν τῷ Θεσίῳ, γυνῆ Τοξέα· ὃν αὐτὸς ἐκτείνεν
30 ὑποπτήσασα τὸν τάφρον· καὶ παρὰ τῷτον, Θυρέα καὶ
Κλύμενον, καὶ θυγατέρας Γόργην, καὶ Ἀνδραίμων ἔφημεν,
καὶ Ἀπικάνειραν, καὶ Ἀλθαίαν λέγουσιν ἐκ Διονύσου

nuisse ferunt. Hac autem aurigandi perita reuelli-
cam exercebat : de cuius matrimonio Hercules cum A-
cheloo dimicauit. Sed Althæa ex OEno Melengrum
conceptum peperit : quem Marte satum quidam fuisse
tradunt : ad quem iam septem dies natum, ipsas adue-
nisse Parcas, ac dixisse aiunt, Tum Meleager extingue-
tur, cum stipēs in foco accensus perustus fuerit; Quod
ubi mater audiuit, stipitem, ex igne sublatum, intra ar-
cam asseruandi causa condidit. Porro Meleager cum
natura esset invulnerabilis ac fortis, hunc in modum
occubuisse dicitur. Cum annua in agro fruges redissent,
earum primitias OEnus diis omnibus, una tantum
Diana per obliuionem prætermissa, consecrauit. Quo-
circa irata dea aprum immisit, & magnitudine & ro-
bore insignem, qui terram coli, ac in ea sata fieri mini-
mè sinebat, pecoraq; omnia, & omnium quemq; tollebat
è medio. In hunc itaque aprum, valentissimum
quemque conuocauit, eique, qui feram tam imma-
nem occidisset, pellem pulcherrimi facinoris premi-
um se daturum pollicetur. Qui autem ad aprì ve-
nationem conuenerunt, hi fuere; Meleager OEni,
Dryas Martis, hi Calydonij sunt: Idas & Lyncus
Apharei, Messenij: Castor ac Pollux fratres, Iouis
& Leda filij, Lacedæmonij: Theseus Aegæi Athe-
niensis: Admetus Pheretis, domo Pheris: Ancæus
Cepheusque Lycurgi, ex Arcadia: Iason Aësonis ab
Iolco: Iphicles Amphitryonis, Thebanus: Pirithous
Ixionis, Larissæus: Peleus Aëaci, à Phthia: Tela-
mon Aëaci, Salaminius: Eurytion Aëtoris, Phthius:
Atalanta Schœnei ab Arcadia: Amphiaræus Oi-
clis, Argiæus: Quibus cum & Thesty filij fuerunt
Hos OEnus nonem dies, ubi conuenerunt, hospitio

ἡγυῖαν· αὐτῇ δὲ ἡνίοχι [καὶ τὰ] καὶ πόλεμον
 ἦσκει· καὶ περὶ τῶν γάμων αὐτῆς Ἡρακλῆς παρὲς Ἀχι-
 λῆον ἐπέλασεν· ἐγὼν ἡσθεῖς ἢ Ἀλδαία παῖδας ἐξ Οἰνέως
 Μελέαρχον· ὃν ἐξ Ἀρεῖ γεγενῆσθαι φασί· τούτου δὲ
 5 ὄντος ἡμερῶν ἐπὶ αὐτῇ, φθασθρομένης τὰς Μοῖρας, φασὶ
 δὲ εἰπεῖν, Τότε τελευτήσει Μελέαρχος ὅταν ὁ κηρό-
 μενος ἐπὶ τῷ ἐχάρας θαλῶς κατακτῇ· τὸ ἀκούσας,
 ἢ θαλὸν ἀνείλετο Ἀλδαία καὶ κατέβητο εἰς λαρυχα-
 Μέλεαρχος δὲ, ἀπὸρ ἄπρωτος καὶ ἡμῶν ἡμῶν
 10 μενος, τόνδε τὸν τρόπον ἐτελεύτησεν. Εἰρησὼν κερ-
 πῶν ἐν τῇ χώρᾳ ἡγομένων τὰς ἀρχαῖς Οἰνέως
 δεῖς πᾶσι θυῶν, μόνος Ἀρτέμιδος ἐξελάδετο· μινύ-
 σασα δὲ ἡ δεῖς, κάπερ ἐφῆκεν ἔξοχον μέγας τε
 καὶ ῥάμη, ὃς πῶν τε γῆν ἀπὸ τῶν ἐπὶ τῇ, καὶ τὰ
 15 βοσκήματα καὶ τοὺς ἐντυγχαίνοντας διέφθειρεν. ἐπὶ
 τοῦτον τὸν κάπερ, τοὺς αἰεῖτους ἐκ τῆς Ἑλλάδος
 πάντας ἐκάλει, καὶ τὸν κτείναντι τὸν θῆρα, πῶν
 δρεῖν δώσῃ ἀριεῖον ἐπηγγέλατο. οἱ δὲ συνελ-
 δόντες ἐπὶ πῶν τῷ κάπερ θῆραν, ἦσαν οὕτω· Με-
 20 λέαρχος Οἰνέως· Δρύας Ἀρεῖ· ἐκ Καλλοδῶνος
 οὗτοι· Ἰδῆας καὶ Λυγκεὺς Ἀφαιέως, ἐκ Μεσσηνίας·
 Κάστωρ καὶ Πολυδεύκης, Δίδος καὶ Λήδας, ἐκ Λα-
 κωνίδων· Θησέως Αἰγέως, ἐξ Ἀθηνῶν· Ἀδμη-
 τος Φέρετος, ἐκ Φερεῶν· Ἀγχιῶς καὶ Κηφῆς,
 25 Λυκούργου, ἐξ Ἀρκαδίας· Γάσων Αἰῶντος, ἐξ Ἰωλ-
 κοῦ· Ἰφικλῆς Ἀμφιτρύωντος, ἐκ Θεβῶν· Πηλεί-
 δους Ἰξίου, ἐκ Λαρίων· Παλεὺς Αἰαλῆ, ἐκ
 Φθίας· Τελαμωνίαν Αἰακῆ, ἐκ Σαλαμῖνος· Εὐρυ-
 πίων Ἄκτορος, ἐκ Φθίας· Ἀταλάντη Σαρκινέως, ἐξ
 30 Ἀρκαδίας· Ἀμφιάρεος Οἰκλέους, ἐξ Ἄργους· μετὰ
 τούτων καὶ οἱ θεοὶ πάντες· συνελδόντας δὲ αὐ-
 τοὺς, Οἰνέως ἐπὶ οὐνία ἡμέρας ἐξέτισε· τῇ δεκάτῃ

excepit: decimo autem post die Cephœum Ancaumque,
 ac nonnullos alios venatum ire cum fœmina indignum
 facinus esse reputanteis, Meleager Cleopatra, quæ Ida
 & Marpessa filia erat, maritus, quod ex Atalanta
 quoq; liberos procreare desiderabat, illos cum ipsa simul
 in uexationem exire compulit. Deinde verò cum claris-
 simi illi venatores aprum ipsum circumstitissent, Hyleus
 atq; Ancaus à bellua crudeliter vulnerati interierunt.
 Sed Peleus Eurytionem nolens iaculo confodit. & Ata-
 lanta omnium prima, feram in tergo sagitta percussit:
 pestillam verò Amphiaræus aprum in oculo vulnera-
 vit: inde Meleager transfosso latere belluam interfecit.
 Mox detractam pellem Atalanta muneri dedit. Tum
 Thestij filij, quod viris presentibus fœmina premia
 conceduntur, indignum putantes, pellem Atalanta dona-
 tam abripiunt: quam sibi iure sanguinis obuenire, si Me-
 leager eam capere nolit, affirmabant. Quamobrem ira-
 rum plenus Meleager, Thestij filios obtruncavit, ac pel-
 lem Atalanta restituit. Interea verò Althea mœrore
 confecta de fratrum cæde, stipitem rursus accendit, quo
 factò Meleager extemplo contabuit. Sunt autem, qui
 Meleagrum non ita extinctum fuisse dicant: Sed cum
 Thestij filij de fera ita contenderent, quod primus om-
 nium Iphioles aprum fanciasset, Curetibus & Calydonijs
 bellum conflatum esse. Inde in medium progressus Me-
 leager, nonnullos etiam Thestij filijs occidit. Tum Al-
 theam filium execratam fuisse aiunt, eam verò ob con-
 ceptam iram domi mansisse. Dehinc hostibus ad mœ-
 nam proximè accedentibus, & cinibus ipsam supplici-
 ter, ut patriæ laboranti opem ferret, orantibus, agre ab
 uxore persuasum tandem domo exisse memorant: atq;
 ubi reliquos Thestij filios occidit, pugnanda in humanis

5 δὲ, Κηφείας καὶ Ἀλκίμου καὶ πῶν ἄλλων ἀπαξιούν-
 των μετὰ γυναικὸς ἐπὶ τῇ θήρῃ ἐξίεναι. Μελέα-
 ρος, ἔχων γυναῖκα Κλεοπάτρεα, τῇ Ἰδου καὶ Μαρ-
 ππώῃς θυγατέρεσσι, βελομένοσ δὲ καὶ ἐξ Ἀταλάντης
 10 τέκνον ποιήσασθαι, σὺν ἡνέγκασθαι αὐτοὺς ἐπὶ τῇ
 θήρῃ μετὰ ταύτης ἐξίεναι. φεισάντων δὲ αὐτῶν
 τὸν χάσασθαι, Ὑλέυς μὲν καὶ Ἀγκυῖος ὑπὸ τῇ θή-
 ρει διεφθόρησαν. Εὐρυπύωνα δὲ Πηλεὺς ἄκων κα-
 τήκοντο. τὸν δὲ χάσασθαι φερόμεν Ἀταλάντῃ
 15 εἰς τὰ νῶτα ἐτόξευσεν. δεύτερος δὲ Ἀμφιάρατος
 εἰς τὸν ὀφθαλμόν. Μελέαρος δὲ αὐτὸν εἰς τὸν κοι-
 νεῶνα πύξας, ἀπέκτεινε. καὶ λαβὼν τὸ δέρας, ἔδωκε
 καὶ Ἀταλάντῃ. οἱ δὲ Θεσίου παῖδες ἀδελφοὺν ἔχοντες, εἰ
 παρόντων ἀνδρῶν γυνή, ἀρκεῖται λήψεται, τὸ δὲ-
 20 ρας αὐτῇ ἀφείλοντο. καὶ ἦμος αὐτοῖς προσήκην λε-
 γοντες, εἰ Μελέαρος λαμβάνει μὴ παραστέλλοιτο.
 ὀργισθεὶς δὲ Μελέαρος, τοὺς μὲν Θεσίου παῖδας
 ἀπέκτεινε, τὸ δὲ δέρας ἔδωκε τῇ Ἀταλάντῃ. Ἀλ-
 25 λαΐα δὲ, λυπηθεῖσα ἐπὶ τῇ τῇ ἀδελφῶν ἀπωλείᾳ,
 τὸν δαδὸν ἦψε. καὶ ὁ Μελέαρος ἐξαίφνης ἀπέδα-
 νεν. οἱ δὲ φασὶν οὐχ' οὕτω Μελέαρον τελευτῆσαι.
 ἀμφισβητούμενων δὲ τῆς θήρας [φασὶ] τῇ Θεσίου
 30 παίδων, ὡς Ἰφίκλου πρώτου βαλόντος, Κέρησι καὶ
 Κάλυδωνίοις πόλεμον ἐρεῖναι. ἐξελθόντος δὲ Με-
 25 λεάρχου, καὶ πῶν τῇ Θεσίου παίδων φονεύσαντος,
 Ἀλκίαν ἀρεῖσθαι κατ' αὐτῆς. τὸν δὲ ὀργιζόμενον
 οἴκοι μένειν. ἦδη δὲ τῇ πολέμιων τοῖς τείχεσι
 περιπελαζόντων, καὶ τῇ πολιτῶν ἀξιουμένων μεθ'
 30 ἱκετείας βοηθεῖν, μόλις πιαδύντα ὑπὸ τῆς γυναι-
 κὸς ἐξελθεῖν, καὶ τὰς λοιπὰς κτείνεσθαι τῶν
 Θεσίου παίδων, ἀποθανεῖν μαχόμενον. μετὰ δὲ τὸν Με-
 λεάρχου θάνατον, Ἀλκίαν καὶ Κλεοπάτρεα εἰς αὐτὰς

esse defuisse. Post autem Meleagri interitum, Althea & Cloopatra sese suspenderunt. Et, qua mortuum deplorare mulieres in aues sunt commutata, O Eneus, Althea ubi è vita discessit, Periboeam Hippynoi filiam duxit uxorem. Is autem, qui Thebaidem conscripsit, expugnata, Oleno accepisse hanc in praeuiu ait, O Enea. Sed Hesiodus, ex Oleno Achaia oppido, desolatam ab Hippostrato Amaryncei filio, Hipponoum patrem misisse ad O Eneum, qui tum procul à Gracia agebat, ut ipsam longè aliquò amandaret, praecepisse. Sunt quoq; qui referant, Hipponaum, cum filiam suam ab O Eneo vitiatam fuisse cognouisset, grauidam ipsam ad hunc ablegasse, qua demum O Eneo Tydeum peperit. Pisander autem ipsam ex Gorge esse ait, O Eneumque ita volente Ioue filiam ardentissimè deperisse. Tydeus verò, cum iam vir fortissimus euafisset, interfecto, ut quidam doceat, O Enei fratre Alcatheo, in exilium fuit eiectus, Sed is, qui Alcmaonidem tragediam scripsit, testatur, Melanis filios O Eneo insidiantes, nempe Phineum, Euryalum, Hyperlaum, Antioben, Enmedem, Sternq-pem, Xanthippum, ac Sthenelum: ut verò Pherecydes ait, Olenium fratrem ipsum suum. Agrio autem ipsi diocam impingente, confugisse ad Argiuos, Adrastumque adisse, ductaq; eius filia Deipyle in matrimonium, Diomedem procreasse. Tydeus itaque aduersus Thebas cum Adraсто in bellum profectus, à Menalippo vulneratus occubuit. Sed Agry filij, Thersippus, Onchestus, Prothous, Celentor, Lycopemus, Melanippus, occupatum O Enei regnum patri attribuerunt: quinetiam vinentem adhuc O Eneum in vincula coniectum flagris cedebant. Deinde verò Diomedes ab Argis regressus cum altero clanculum, Agry quidem filios praeter Onche-

αὐτῶν. αἱ δὲ θρῆνοι τοὺς τοὺς γυναικας,
 ἀποκτείνουσιν. Ἀλκίον δὲ ἀποθανούσης, ἔφηρη
 Οἶνός Περσέας τὴν ἱστορίαν. ταύτῃ δὲ, ἰ
 μὴ χάψας τὴν Θηβαίαν, πολεμῶντος Ὀλέων
 λέγει λαβὼν Οἶνός γένος. Ἡσίοδος δὲ, ἐξ Ὀλέ
 ον τῆς Ἀχαιῆς ἐφθαρμένῃ ὑπὸ Ἰσποκράτου αὐ
 ἡμαρτυχίῃς, ἱσποκρῶν τὴν πατέρα πῆλται πρὸς
 Οἶνός πόρῳ τὴν ἑλλάδα ὄντα, ἐπιτελέμενον ἀπο
 στείλει. εἰς δὲ πῆλται οἱ λέγοντες ἱσποκρῶν ὄντα
 10 ταύτῃ ἰδίαν θυγατέρα ἐφθαρμένῃ ὑπὸ Οἶνός,
 ἔγκυν αὐτὴν πρὸς αὐτὸν ἀποπύλαι. ἐκλήθη δὲ
 ἐκ ταύτης Οἶνός Τυδίδης. Πείσανδρος δὲ αὐτὴν ἐκ
 Γόργης γυνάσσει λέγει. τῆς γὰρ θυγατρὸς Οἶνός ἀπὸ
 τῆς Λούλησιν Διὸς ἐκκλησίου. Τυδίδης δὲ, ἀνὴρ
 25 γηρόμενος γυναικῶν, ἐκκλησίου, κτείνας, ὡς μὲν
 πῆλται λέγουσι, ἀδελφὸν Οἶνός ἀκράδων. ὡς δὲ
 ὁ τὴν Ἀλκμειονίδα γηραφῶς, τοὺς Μέλαντος παῖ
 δας ἐκβουλεύοντας Οἶνός, Φωκίαν, Εὐρύαλον,
 Τάφλαον, Ἀντιόχῳ, Εὐμήδῳ, Στέφανῳ, Εὐά
 20 ντιον, Σθένεον. ὡς δὲ ἀκράδων οὖσαν, Ὀλέ
 ον ἀδελφὸν ἴδιον. Ἀχίλλεος δὲ δίκας ἐπὶ τῇ
 αὐτῇ, φυγὴν εἰς Ἀργίον, ἥκει πρὸς Ἀδράστον.
 καὶ τὴν τούτου γῆρας θυγατέρα Διὸς Πύλλῳ, ἐκλή
 25 θησεν. Διομήδῳ. Τυδίδης μὲν οὖν, ἐπὶ Θήβας μετὰ
 Ἀδράστον στρατοσάμενος, ὑπὸ Μελαντίππου τραπὶς
 ἀπέθανεν. οἱ δὲ Ἀχίλλεος πῆλται Θέρσιππος, Ὀλκίον,
 Πρόδοτος, Κλεόπυρος, Λυκοπύριος, Μελαντίππος,
 ἀφελόμενοι τὴν Οἶνός βασιλείαν, τῇ πατρὶ ἐ
 30 δωκαν. καὶ πρὸς τὸ ζῶντα τὸν Οἶνός ἐκκλησίου
 πῆλται ἤκιστον. ὕστερον δὲ Διομήδης ἐξ Ἀργείων
 ἐκκλησίου μὴ ἄλλῃ κρύφα, τοὺς μὲν Ἀχίλλεος
 πῆλται, τοὺς Ὀλκίον καὶ Θέρσιππον, πάντα

*stunt, Therisippumq; omneis è medio sustulit, quoniam
 illi in Peloponnesum ex fuga sese antea recepissent.
 Atqui regnum, cum iam senio confectus OEnas esset,
 Andromoni OEnoi filia marito concessit habendum,
 OEnumque in Peloponnesum abduxit. Sed qui pericu-
 lum timebant, Agri filij in insidijs latitantes, circa
 Telephi Vestem in Arcadia senem occiderunt. Verum
 ante factam Diomedes Argos translatus, hic, ubi
 nunc ab eo urbi nomen est inditum OEnoi, sepelivit: &
 ducta uxore Egialea Adraști filia, sine ut atys placeat,
 Egialei, contra Thebas Troiamq; militasse perhibent.
 Ceterum ex Æoli filijs Athamas Boeotie regulus, ex
 Nephelè matrem genuit Phrixum, filiam verò Hellen.
 & is uxore Nephelè mortua, Inonem sibi connubio iun-
 git, de qua Leurchum & Melicerten filios habuit. Sed
 insidias nebens à Nephelè natis Ino, criticum ut torre-
 rent maliores, persuasit, quo sumpto clam viris, impera-
 ta faciunt. Terram, quod fruges tostas excepisset, anno-
 nam minime tribuebat. Quocirca Delphos Athamas
 de curitate ac penuria rerum vitanda misit, qui scita-
 rentur oraculum. Ino verò, missos ad id respondendum
 induxit, ut, si sterilitate liberari velint, Apollinem
 præcepisse referant, Ioni Phrixum esse ingulandum.
 Quod ubi accepit Athamas, cum ab agrarum colonis
 impelleretur, Phrixum ad aram constituit. Nephelè in-
 terim ipsam cum filia eripuit, & à Mercurio aurei
 velleris arietem acceptum dedit: quo cum per aërem ve-
 heremur, quicquid terræ ac maris interiacebat, supera-
 rūt. Post cum ad id freti, quod Sigenum inter & Cherso-
 nesum existit, venissent, Helle in profundum decidit, ibiq;
 vatinetæ, ab ea Hellefontus appellatur. Phrixus autem
 in Colchos usq; penetravit, huc scilicet ubi Etes Solis*

- ἀπέκτεινεν· οὗτοι γὰρ ἠθροίσαντες εἰς Πελοπόννησον ἔφρουρον· τὴν δὲ βασιλείαν, ὅπως γρηγορῶς καὶ ὁ Οἰνός, Ἀνδράμονι πατρὶ τὴν θυγατέρα τῷ Οἰνῷ γάμος δέδωκε· τὴν δὲ Οἰνὸς εἰς Πελοπόννησον ἦλθον οἱ δὲ διαφυγόντες Ἀχαιοὶ παῖδες, ἐπεφύσαντες αὐτῷ· Τηλέφω Εἰσίαν δὲ Ἀρμόδιον, τὸν παρὰ τὴν ἀπέκτειναν. Διομήδης δὲ, τὸν νεκρὸν εἰς Ἄργος κομίσας ἔδωκεν, ὅπως νῦν πόλιν ἀπὸ ἐκείνου Οἰνὸν καλεῖται, καὶ γῆμας Αἰγιάλειον δὲ Ἀδράστου, ὃς ἐνίοι φασί, τὴν Αἰγιάλειον, ἐπὶ τε Θήβας καὶ Τερίαν ἐφάπτεται. τῶν δὲ Αἰόλου παίδων, Ἀδάμας δυνάστευσεν Βοιωτίας· εἰς Νεφέλης τέκετο μὲν παῖδας Φείζον, θυγατέρα δὲ Ἠλέκην αὐτῷ δὲ Ἰνώ γαμή· ἐξ ἧς αὐτῷ Λέσφορος καὶ Ὀκλιγκέρτης ἐγένοντο. ἐπιβυλεύουσι δὲ Ἰνῷ τῆς Νεφέλης τέκνοισι, ἔπεισε τὰς γυναικας τὴν πυρὰν φεύγοντες λατρεῖν βαῖνασι δὲ χρύσεια ἔργα ἀνδρῶν, αὐτὰ ἐκποιήσαν. Ἡ δὲ, πεφυγμένης πυρᾶς διχομήνη, χαρὰς ἐπέσχετο καὶ ἀνέειδεν. διὲν πύμπαν ὁ Ἀδάμας εἰς Δελφούς, ἀπαλλαγὴν ἐκπιδάνατο τὴν ἀφροσύνην. Ἰνῷ δὲ Ἰὺς πεμφθόντας ἀνέπεισε λέγειν, ὅς εἰν καχνησμένον πύμπαν τὴν ἀκαρπία, ὅπως σπαραγὴ δὲ ὁ Φείζων τὰς ἀκούσας Ἀδάμας, σωματικῶς ἐκείνου· ὅπως τὴν γυνῇ, καπιλοῦνται, τὸν βαμνὸν παρέσχετο Φείζων. Νεφέλη δὲ καὶ τὴν θυγατέρα αὐτὰ ἀνέπεισε, καὶ παρὰ Ἑρμῇ λαβύσαι χρυσόμαλλον κρίον ἔδωκεν· ἐφ' ἧν φερόμενοι δὲ ἔσαν, τὴν μεταξὺ γυνὴν ὑπερέδωκεν, καὶ δάλασσαν. ὅς δὲ ἐγένοντο καὶ τὴν μεταξὺ κειμένην δάλασσαν διέγινε καὶ κέρρονται, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν βυθὸν ἢ ἔλκε· καὶ καὶ δυνάστες αὐτῶν, ἀπὸ ἐκείνης Ἠλέκων δὲ Ἠλέκων τὸ πάλαι· Φείζων δὲ Ἠλέκων εἰς Κόλχους, ὅντινι βασιλεὺς αὐτῶν Ἠλέκων καὶ

ac Perseidis filius imperabat. Hanc Circes & Pasiphaë,
 quam Minos coniugem habuit, sororem fuisse perhibent.
 Æetes itaq; Phrixum hospitio suscepit, eiq; Chalciop: et
 filiā nuptui dedit. His autem Ioui Phyxio velleris aurei
 arietem sacrificauit: & eius pellem Æetæ socero dono
 dedit. Is autem ad quercum in Martis luo eam clauis
 affixit. Phrixus verò ex Chalciopæ Æetæ filios quatuor
 extulit, Argum, Melanem, Phrontidem, & Cytorum.
 Athamas deinde ob Iunonis iram, & filijs etiam, quos
 ex Inone stultulerat, orbatus fuit. Ipse enim furore per-
 citus Learchum sagitta interemit. Ino autem Melicer-
 tam secum ipsa in mare deiecit. Is è Bœotia pulsus
 Deum rogauit, ubi nam gentiam esset habitaturus;
 oraculo monitus est, eo in loco, ubi ab agresibus ani-
 mantibus hospitio exceptus fuerit, sedem poneret. Qui,
 cum multum terrarum peragrasset, lupsis, qui ouium
 femoribus pascebantur, sit obuius: quem cum illi vidis-
 sent, quæ dilaniabant, relictis, in fugam sese dederunt.
 Post Athamas, regioni à se condita nomen Athamæ-
 riam imposuit. Deinde Themistonem Hypsei filiam cœ-
 pit uxorem, ex eaq; Lenconem, Erythroem, Schœneum,
 & Ptoom genuit. Sisyphus autem Æoli filius condita
 Ephyræ, cui nunc Corintho est nomen, Meropen Atlan-
 tis filiam sibi uxorem coniungit: ex his Glaucon oritur,
 qui Bellerophontem ex Eurymode suscepit. Hic igniuo-
 mam Chimæram occidit. Ad hæc Sisyphus apud infe-
 ros saxo manibus & capite subuoluendo cruciatur, id-
 que, ubi in summa subuoluit, de integro mox ad ima de-
 uoluitur. Sunt, qui hanc pœnam ob Æginam Asopi fi-
 liam illatam ei fuisse dicant, quod occultū illius raptor-
 em Iouem Asopo filiam vestiganti detexisse fertur.
 Deien autem Phocidis rex Diomedem Xuthi filiam du-

Περσίδης· ἀδελφῆς δὲ Κίρκης, καὶ Πασφάνης, καὶ
Μίνος ἐγνημόν. ὅτος αὐτὸν ὑποδέχεται, καὶ μίαν τὴν
δουατέρων καλλιόπην δίδωσιν. ὃ δὲ, τὸ χρυσόμαλλον
κρίον διὰ τοῦτο θυξάτω· τὸ δὲ τότε δεῖξας Αἰήτης
5 δίδωσιν· ἐκείνη δὲ αὐτὴν περὶ ὁρῶν ἐν Ἄρεσσι ἄλσιν
καθήμενος ἐγείροντο δὲ ἐκ καλλιόπης τῆς Αἰήτης
τίσασθαι θεῖζον παῖδες, Ἀργος, Μέλαις, Φρόνιος
Κύτωρ. Ἀδάμας δὲ ὕστερον διὰ μύθων Ηἷρας, καὶ ἑξ
10 ἐξ Ἰνώ ἐστερήθη παίδων. αὐτὸς μὲν γὰρ μακίς, ἐπι-
ξέσσει Λιάρχον. Ἰνὸν δὲ Μελικέρτιον μὲν ἑαυτῆς οἷς
πύλας ἐρύκειν. ἐκπῶν δὲ τὴν Βοιωτίας, ἐκπῶν-
ντος τῷ δούτῳ κατοικησέναι. χρυσάρεος δὲ αὐτῷ χρ-
20 πικεῖν ἐν ὅσῳ αὐτὸν τὸν ἑὸν ζῶν ἀγείων ξει-
δοῖ. πολλῶν χρόνον διελθὼν, ἐπέφυγε ἀνέκως φε-
35 ράτων μὲν ἐκτεταμένοις οἱ δὲ διαφύσσονται αὐτὸν,
αὐτὸν διηρημῶντο ὑπολιπόντες ἔφυγον. Ἀδάμας δὲ κίπας
τὴν χρόνον, Ἀδαμαντίαν αὐτὴν ἑαυτῇ φερσυχόρῳσι. καὶ
γῆρας Θεμιστὸν τῷ Τύφῳ, ἐχύνθη Λάκωνα,
Εὐρυπύλῳ, Σχοινείῳ, Πτόνῳ. Σίσιφός δὲ Αἰόλῳ
20 κίπας Εὐφύραν τῷ νύκτωρ ἀγομένην Κόσινδον, γα-
μῆν. Μερόπῃ τῷ Ἀτλασί. ἐξ αὐτῆς παῖς γένετο
Γλαύκος, ὃς παῖς Βαλλερρόντης ἐξ Εὐρυμέδους ἐγ-
35 γήθη· ὃς ἐκτετε τῷ πύριοντι Χίμαρεν. κα-
λάζειται δὲ Σίσιφός ἐν ἑλῷ, πύσσον δὲ χρόνον καὶ τῇ
40 κεφαλῇ κυλίων, καὶ τῶν ὑποβάλλειν δέλφιν αὐτῇ
δὲ ἀνέμῳ τῷ αὐτῷ, ὁδῶσι πάλιν οἱ ἱππῶν
πίνει δὲ πῶν τῷ δέλφιν, διὰ τῷ Ἀσπῷ δυ-
ρατὶς Αἰγίνα. ὑπὸ τῷ γὰρ αὐτῷ κρύφα Δία
45 Ἀσπῷ μύθους ζητοῦσι λέγεται. Αἰήτης δὲ βασι-
50 λείων τῆς Φωκίδος, Διμήδῳ τῷ Εὐφύραν γαμήν

xit uxorem : quæ illi filiam Asteropeam parit, & ma-
res Aeneum, Actorem, Phylacum, & Cephalum, qui
Procrin Erechthei filiam sibi coniungunt. Hunc autem
contra Aurora impatienter amans, rapuit. At Perieres
Mossena positus, Gorgophonen Persei filiam in matri-
monium accepit : de qua Aphareus, Lencippus, Tynda-
rens & Ioarius filij orti sunt. Pleriq; verò Perieren
asserunt non ex Eolo, sed Cynorta, qui Amycla filius
fuit, natum. Proinde quæ de Perieris nepotibus tradun-
tur, ubi de Atlantis genere agetur, dicamus. Magnes
autem Asoli filius, Naidem nympham ducit uxorem,
ex qua filios gignit Polydoctem ac Diety-n. Hi Seriphum
incoluere. Salmoncus autem prius quidem circa Thes-
saliam habitavit ; at reuersus ipse in Elidem, orbem
ibi condidit. Qui cum contumeliosus sнопte foret inge-
nio, seq; Ioni adæquaret, sue ipsius impietatis pœnas
lxit. Nam se Iouem esse prædicabat, & quæ illi dedicati
solebant, ea sibi immolari iubebat. Necnon pelles detra-
ctas in quadriga cum lebetibus aneis agitans comitrua
se concitare dicebat ; necnon iaculans in cælum ar-
dentis faces, fulgura se imitari iæbat. Hinc ipsum
Iupiter fulminat : urbemque ab eo conditam, extinctis
ciuib; omnibus, solo equauit. Ceterum Tyro Salmo-
nei filia ex Alcідice gnata, cum apud Cretheum Salmo-
nei fratrem aleretur, Enipei flauij amore flagrant,
atq; ad illius fluentia cōtinenter accedēs, propter amorem
conqueri minime desinebat. Neptunus interim sumpta
Enipei forma, cum ipsa contubuit. Hæc autem, cum ge-
minos clanculum peperisset, infantes exponit. Expositis
autem pueris, & equarq; pastoribus præteruentibus,
equarum una, cum infantium alterum ungula, casu
quodam, tetigisset, faciei partem linidulam reddidit.

- καὶ αὐτῷ γίνεται θυγάτηρ μὲν Ἀσπερτιά· παῖδες δὲ
 Αἰνετός, Ακτώρ, Φύλακος, Κέφαλος, ὅς γε γαμῇ
 Πέρκριν πλὴν Ερεχδέως. αὐτὸς δὲ ἡ Ἥως αὐτὴν
 ἀπαΐζει ἐραδείῃσιν. Περσέης δὲ Μερσίνην κατασχόν,
 5 Γαρροφύλῳ πλὴν Περσείῳ ἐξημέδω· ἐξ ἧς Ἀφροδίς
 αὐτῷ καὶ Λόκυπτος, καὶ Τυωδέρεως, ἐπὶ τε Ἰκάριῳ,
 παῖδες ἐγένοντο. πολλοὶ δὲ τῇ Περσείῳ λέγουσιν,
 ἐκ Αἰόλου παῖδας, ὃν δὲ Κυμώρτα, τῷ Ἀμύντῳ. διόφρ
 τὴν περὶ τῇ Περσείῳ ἐκγόναν, ἐκ τῷ Αἰλαπτικῷ
 10 γένει δηλώσαντο. Μάγνης δὲ Αἰόλου γαμῇ νύμφῳ
 Ναΐδῃ, καὶ γίνονται αὐτῷ παῖδες, Πολυδέκτης, καὶ
 Δίκτυς. ἔπειτα Σείφον ὥκησαν. Σαλμωνίδης δὲ, τῷ
 μὲν περὶ τῷ Θεσπάλῳ κατήκει· τῷ δὲ Ἀργυρόμῳ
 15 δὲ αὐτὸς εἰς Ἥλιν, ἐκείνῳ πόλιν ἐκποίησεν, ὕβρις
 δὲ ὦν, καὶ τῷ Διὶ ἐξισώσθαι θέλων, διὰ πλὴν ἀσπί-
 βειαν ἐκολάσθη· ἔλεγε γὰρ ἑαυτὸν ὅτι Δία, καὶ τὰς
 ἐκείνῳ ἀφελόμενον θυσίας, ἑαυτῷ περὶ τῷ θυσιῇ,
 καὶ βύρας μὲν ἐξηρμένους ὅς γε ἀρμαῖῳ μὲν λεβήτων
 χαλκῶν σίεον, ἔλεγε βροχτῆν· ὁ δὲ εἰς ἕραι
 20 νὸν αἰδομένους λαμπάδας, ἔλεγε ἀφράττειν, Ζεὺς
 δὲ αὐτὸν κεραυνώσας, πλὴν κατὰ πῦρ καὶ αὐτὴ πό-
 λιν καὶ τὰς οἰκίας ἡφαιέσε πάντας. Τυρῶ δὲ ἡ
 Σαλμωνίδης θυγάτηρ καὶ Ἀλκιδίχης, παρὰ Κρηδοῖ
 τῷ Σαλμωνίδῃ ἀδελφῷ προφομένη, ἔσχετα ἔσχε
 25 Ἐντιπείῃ, τῷ ποταμῷ· καὶ σμερῶς ἐπὶ τὰ τέτε-
 ρῆδρα φοιτῶσα, τῷ ποταμῷ ἀσπιδύρατο. Ποσειδῶν δὲ
 εἰσαδούς Ἐντιπείῃ, αὐτῇ τελέειν αὐτῇ. ἡ δὲ ὡς γυνή-
 νασα κρύφα διδύμους παῖδας ἐκτίθησεν. ἐγκειμένων
 30 δὲ τῇ βρεφῶν, πλείοντων ἰσποροβῶν καὶ ἰσπος μία
 περὶ τῷ περὶ τῷ μίτρῳ, πλείονων ἰσπος μία, πλείον
 π. τῷ περὶ τῷ μίτρῳ, πλείονων ἰσπος μία, πλείον

Tum equarius infanteis ambos suscepit alendos, & cui
 linidula reddita est faciei pars, Peliam nominavit, quasi
 Liuium dixeris: alterum verò Neleum vocat. Qui
 cum ad iustam integramq; aetatem peruenissent, agnita
 matre, nouercam, quòd eius opera parentem male affe-
 ctam percepissent, facto in eam impetu occiderunt: qua,
 tametsi intra Iunonis templum confugere anteuertis-
 set, eam tamen Pelias super aram ipsam ingulauit: &
 in omnibus rebus Iunonem negligebat. Atqui postea in-
 ter se discordiã exercere non desierunt. Neleus demum
 regno pulsus Messenam commigravit, & Pylo urbe con-
 dita, Chloridẽ, Amphionis filiam sibi copulauit: de qua
 Peronem puellam genuit: sed mares, hosce, Taurum, A-
 sterium, Pylaonem, Deimacham, Eurybium, Epidaum,
 Rhadium, Eurymenem, Euagoram, Alastorem, Nesto-
 rem, & Periclymenum: cui etiam Neptunus in varias
 sese formas transmūtãdi potestatem fecit: hinc pugnans,
 quo tempore Pylum urbem Hercules vi cepit, modò in
 leonem, modò in serpentem, nunc in apem, facie cõuersa,
 ab Hercule tamen cum ceteris Nelei filijs occisus est.
 Solus autem Nestor seruatus est incolumis, quippe qui
 apud Gerentios educabatur: & ducta uxore Anaxibia,
 Cratiei filia, fœminas Pisidicen & Polycaston: mares
 autem, Perseum, Stratichum, Aretum, Echephronem,
 Pisistratum, Antilochum & Thrasymedem suscepit.
 Pelias verò Thessaliam incolebat: ducta Biantis filia
 Anaxibia, sive, ut quidam volunt, Philomache ex Am-
 phione orta, filium Acastam genuit, & fœminei sexus
 Pisidicen, Pelopean, Hippothoen & Alcastin. At Cre-
 theus condita Iolco, Tyronem Salmonæ filiam cepit
 uxorem: ex qua ipsi filij nascuntur Aeson, Amythaon
 & Pheres. Amythaon igitur Pylum habitans, Idomenen

- ἄμφοτέροις τὴς παῖδας ἀειλόμοιτο ἰδρυάει. καὶ
 τῷ μὲν, πελωθύντα, Περίαν ἐκάλεσιν· τῷ δὲ ἑπι-
 ρον, Νηλέα. τελευθύντες δὲ, αἰεγόρουν τῷ
 μητέρᾳ, καὶ τῷ μητρὶ ἀπέκτειναν σιδήρῳ. κα-
 5 κουμένῳ γὰρ γόντες ὑπὸ αὐτῆς τῷ μητέρᾳ, ὥρμη-
 σαν ἐπ' αὐτῷ. ἡ δὲ φθάσασα, εἰς τὸ τῷ Ἡρας τί-
 μοιτο κατέφυγον. Περίας δὲ ὑπὸ αὐτῶν ἦν βωμῷ
 αὐτῷ κατέσφαξε. καὶ καδύλη διετέλει τῷ Ἡραν
 ἀπμάζων. ἐσαάσασα δὲ ὕπερρον πρὸς ἀγγέλοις. καὶ
 10 Νηλὸς μὲν ἐκπύων, ἦεν εἰς Μεσσηνίᾳ, καὶ Πύ-
 λον κπίζει· καὶ γαμὶ Χλωεῖδα τῷ Ἀμφίονοι, ἐξ
 ἧς αὐτῷ γίνεται θυγάτηρ μὲν Πηρῶ· ἄρρενες δὲ,
 Ταῦρον, καὶ Ἀστέιον, Πυλάον, Διήμαχον, Εὐ-
 ρύβιον, Ἐπίδαον, Ράδιον, Εὐρυμένους, Εὐαγό-
 15 ρας, Ἀλάστωρ, Νέστωρ, Πεικλύμοιτο· ὧν δὲ Πο-
 σιδῶν δίδωσι μεταβάλλειν τὰς μορφάς· καὶ μαχόμενοι,
 ὅτε Ἡρακλῆς ἐξεπύρην Πύλον, γινόμενοι ὅτι μὲν
 λέων· ὅτε δὲ ὄφεις, ὅτε δὲ μέλισσαι, ὑφ' Ἡρα-
 κλέους μὲν ἦν ἄγων Νηλέως παῖδων ἀπέδωκεν.
 20 ἐσώθη δὲ Νέστωρ μόνον· ἐπειδὴ παρὰ Γερωνίοις
 ἐτρέφετο. ὃς γήμας Ἀναξιβίαν τῷ Κρεπίῳ, θυγα-
 τέρας μὲν, Πεισιδίῳ καὶ Πολυκράτῳ ἐγέννησε· παῖ-
 δας δὲ, Περίαν, Στράπχον, Ἄρητον, Εὐφρονα,
 Πεισίστρατον, Κνύπλοχον, Θερασμίδην. Περίας δὲ
 25 παρὰ Θεσσαλίας κατέκει· καὶ γήμας Ἀναξιβίαν τῷ
 Βίαντος, ὧς δὲ ἐντοὶ λέγουσι, Φιλομάχῳ τῷ Ἀμ-
 φίονοι, ἐγέννησε παῖδας μὲν Ἄκασον· θυγατέρας δὲ
 Πεισιδίῳ, Πελοπίαν, Ἰπποδάμην, Ἀλκην.
 30 Κρηθεὺς δὲ κτίσας Ἰωλκόν, γαμὶ Τυφῶ τῷ Σαλ-
 μονέῳ [τῷ αὐτῷ ἀδελφιδῷ] ἐξ ἧς αὐτῷ γί-
 νεται παῖδες, Αἴων, Ἀμυδάων, Πήρης. Ἀμυ-
 δάων μὲν ἐν οἴκῳ Τύλον, Ἰωδάρῳ γαμὶ τῷ

Pherenis filiam sibi coniugio sociavit, cui ex ea liberi oriuntur Bias & Melampus; qui, cum ruri ageret, ac pro ipsius adibus quereus esset, in eaq; serpentium latebra esset, occisis à ministris serpentibus, cetera quidem reptilia congestis lignis concremanit, ac serpentium pullos educavit: qui cum ad iustum corporis modum succrevissent, ipsum iam dormientem circumstant, & ex utroque humero illius aures linguis extergebant. Tandem expergesfactus, excitatusque, ac perterrofactus, supernolitantium avium voces intelligebat, & qua ab iis futura edocebatur, mortalibus pradicabat: per hanc spicinam prater ea vaticinari ab iis didicit. Ad hac Apollini prope Alpheum obviam factus, circa cetera vaticinandi peritissimus evasit. Bias vero Amythaonis filius, Peronem Nelei filiam uxorem dapposcit. Hic, permultis filiam suam expetentibus, eam nulli, nisi qui Phylaci ad se boves abegissent, se traditurum, dictitabat. Ea vero, ad Phylacem urbem custodia canis servabantur: ad quem neque mortalium quisquam, neque ferarum ulla proxime accedere audebat. Quare cum nulla vi boves abigi possent, Melampodis fratris opem sibi constituit implorandam. Id illi germanus se praestitutum pollicetur, eiq; abigem deprehensum iri pradixit: qui, si iam annum plane exactum in vinculis iacuerit, ita demum boves habiturum se cecinit. Post eiusmodi pollicitationem Phylacem versum contendit, atque, ut pradicerat, deprehensus in furta, coniectus in vincula domi custodiebatur. Deinde vero toto prope anni circuito revoluta, teredipum in summa recti culmine trabem corrodentium sonum audit: & quantum è trabe derosum esset, percipiente, teredinibus tum minimum superesse respondetibus, ille se statim traduci iubet, quo rix dum

φέρηται· ἡ γένουται παῖδες αὐτῷ Βίας ἡ Μελάμ-
 πους· ὅς ἐπὶ ἤβῃ χρεῖαν διατελῶν, ὅς ποτ' ἔ-
 νεικῆσεν αὐτῷ ὄρυδι, ἐν ᾧ φωνεῖσθαι ὄρεων ὑπῆρχεν,
 ἀπεκτείνων τῶν ἤβῃ διεκπόντων τὴν ὄρεα, τὰ μὲν
 5 ἔρπειτα, ξύλα συμφορήσας, ἔχουσι· τὴν δὲ ἤβῃ οὐ
 ὄρεων νεώτερος ἔδρεφεν· οἱ δὲ, ἡρόδοτος τέλειος,
 αὐτὸς αὐτῷ κοίμωμένῳ ἤβῃ ὄρεων ἐξ ἑκατέρου,
 ταὶ ἀκούει· ἡ γὰρ αὐτῷ ἐξ ἑκατέρου· ὁ δὲ, ἀνὰ τὴν
 ἡρόδοτος αὐτῷ, ἡ ὑπερπομείνων ὀρέων
 10 τὴν φωνὰν σαφῆς· ἡ παρ' ὀρέων μακρῶν, αὐτῷ
 λέγει· τοῖς ἀνθρώποις τὰ μέλλοντα· προσέλαβε δὲ
 ἡ τὴν ὀπὶ ἡ ἰερῶν μακρῶν· αὐτῷ δὲ ἡ Ἀλφειὸν
 σωματῶν Ἀπόλλωνι, ἡ λυτὸν ἄριστος ἡ μάστις.
 Βίας δὲ ὁ Ἀρυστῶν ἡ μνηστῆρος Πηρῶν ἡ Νη-
 15 λέως· ὁ δὲ πολλῶν αὐτῷ μνηστῆρων τὴν θυγα-
 τέρα, δῶκεν ἡ τὴν θυγατέρα Βίας κομίσαντι
 αὐτῷ· αὐτῷ δὲ ἡ τὴν θυγατέρα ἡ κύνων ἐφύλασεν
 αὐτῷ· ὅν ἔτε ἀνθρώπος, ὅτε θνητὸν πέλας ἐλθῆν
 ἐδύνατο· τὴν τὴν ἀδυνατῶν Βίας τὴν βόας κλέψαι,
 20 παρεχάλη· ἡ ἀδελφὸν συλλαβεῖν· Μελάμπους δὲ
 ὑπέλαβε· ἡ αὐτῷ ὅτι φωνεῖσθαι κλέψων· ἡ
 δεδῆς ἐπαιτῶν, ὅτι τὴν βόας λήψεται· μὴ δὲ ἡ
 ὑπερπομείνων, εἰς θυγατέρα ἀπῆν· ἡ ὑπερπομείνων
 φωνεῖσθαι ὅτι τὴν κλοπῇ, δεσμοῖς ἐν οἰκῇματι ἐφύ-
 25 λαπῆτο· λειπομένη δὲ ἡ τὴν ἐπαιτῶν βραχέος χρόνου,
 ἡ ἡ τὴν κορυφαῖον τὴν τὴν σκαλῶν ἀκούει· τὴν
 μὲν ἐφῶπῶντος πόσον μέρος ἡ τὴν δοκῇ διαβέβερω-
 ται· ἡ δὲ, ὑπερπομείνων λοιπὸν ἐλάττωσεν ἡ
 καὶ τὴν τὴν ἐκείλῳ αὐτῷ εἰς ὅτερον οἰκῇμα με-
 30 ταγαγῆν· ἡ τὴν τὴν τὴν, μετ' ἡ πολλὴ σωματῶν
 τὴν οἰκῇμα· δαυμάσας δὲ θυγατῶν, καὶ μάστις ὅτι

facto, domicilium illud corruit. id admiratus Phylacus, ubi vatem illum optimum esse animaduertit, solutum vinculis, qui posset Iphiclus filius prolem habere; ut vaticinetur, efflagitat. Tum ille, quatenus boues recipiat, se vaticinaturum pollicetur. Inde mactatis duobus tauris, eorumque visceribus particulatim concisis, ad inaugurandum aueis enocauit, ad quem cum vultur aduolasset, ab eo iam cognoscit, quod olim Phylacus arietes in agro castrans non procul ab Iphiclo sanguine adhuc madentem cultrum locauit. Quare puer metu perculsus cum sese in fugam coniecisset, in sacra quercu gladium defixit, eamque obductus cortex operuit. Inuēto itaque cultro, si abrasam, inquit, ferri rubiginem, denos dies Iphiclo in vino potandam dederit, filiam de se prolem esse geniturum. Hac à vulture prae ductus Melampus, cultrum reperit, & Iphiclo abrasam & illo rubiginem denos per dies bibendam propinauit; Et is Podarce filium procreauit. At Melampus boues Pylum perduxit, fratrique Peronem Nelei filiam consecutus in coniugium collocauit, & Messena aliquandiu mansit. Postea verò quam Bacchus Argivis mulieribus furorē iniecit, pactus regni partem, eas vesania liberauit, quo etiam cum Biantē fratre commigravit. Porro Biantis & Peronis filius Talans fuit, de quo & Lysimache Abantis Melampodis filij, nati sunt, Adrastus, Parthenopaeus, Pronax, Mecisteus, Aristomachus, Eriphyle, qua nupsit Amphiarao. Parthenopaeus autem Promachum croat, qui cum Epigonis in bello contra Thebanos militauit. Mecisteus Euryalum genuit, qui aduersus Troiā nauigauit. ex Pronacte natus est Lycurgus. Sed Adrastus ex Amphithea Pronactis filia, sive minei quidem sexus Argiam, Deipylē, Aegialeam,

- ἔσθ' ἑκάστος ἄριστος, λύσας παρεχάλασεν εἰπεῖν, ὅπως
 αὐτῷ τὰ παιδὶ Ἰφίκλῳ παῖδες γίνωνται. ὁ δὲ, ὑπὸ
 χαίτη, ἐφ' ᾧ τὰς βόας λήψεται, καὶ καταδύσας ταύ-
 ρους δύο, καὶ μελίσσας, τοὺς οἰωνοὺς περιεπαλ-
 5 σατο. παρελθόμεναι δὲ αἰγυπιῖ, παρὰ τέττα μαν-
 θάνει δὴ, ὅτι Φύλακ' ὅπου κριοὺς τέμνων ἐπὶ
 τῷ ἀγρῶν, παρὰ τῷ Ἰφίκλῳ τὴν μάχαιραν ἡμα-
 γμένειν ἐπ' ἐκτίθετο. δέσσαντι δὲ τὸ παιδὸς, καὶ
 10 φυζόντι αὐτοῖς, κατὰ τῆς ἱερᾶς δρυὸς αὐτῶν ἐ-
 πηξε, καὶ ταύτῃ ἀμφοτεροχόσας ἐκάλυψεν ὁ φλοιός.
 ἔλεθ' οὐκ ἄρεδεις τῆς μαχαίρας, εἰ ξύσων τὸν
 ἰὸν ἐπὶ ἡμέρας δέκα Ἰφίκλῳ. δ' ὅ πειν, παῖδα γυνή-
 15 σει. ταῦτα μαθὼν παρ' αἰγυπιῖ Μελάμπος, τὴν μὲν
 μάχαιραν εὗρε, καὶ ὅ Ἰφίκλῳ τὸν ἰὸν ξύσας, ἐπὶ
 ἡμέρας δέκα δέδωκε πειν, καὶ πᾶς αὐτῷ Ποδάρκης
 ἐβλήετο. τὰς δὲ βόας εἰς Πύλον ἤλασε, καὶ τῷ ἀ-
 δελφῷ τὴν Νηλέως θυγατέρα λαβὼν ἔδωκε, καὶ
 20 μέγχε' ἑαυτῷ πν' ἐν Μεσσηνίᾳ ἐκτόκε. ὡς δὲ τὰς
 ἐν Ἀργεὶ γυναῖκας ἐξέμνη Διόνυσ' ὅς, ἑσθ' ἑκάστη
 βασιλείας ἰαυτάειρα αὐταῖς, ἐκεῖ μὲν Βίαντ' ἐκ-
 25 τώκησε. Βίαντ' ὅ καὶ Πυρῆς Ταλαῶς, καὶ Λυσ-
 μάχης τῆς Ἀβαντ' ὅς Μελάμποδ' ὅς, Ἀδραστος,
 Παρθονοπαῖ' ὅς, Πρωῖάξ, Μηνισδῆς, Αἰετόμαχος,
 Εἰφύλη, καὶ Ἀμφιάρε' ὅς. Παρθονοπαῖ' δὲ
 30 Περμαχος ἐγένετο, ὅς μὲν τ' Ἐπιγρόων ἐπὶ Θήβας
 ἐστρατεύθη. Μηνισδῆς ὅς Εὐρύαλ' ὅς, ὅς ἦκεν εἰς Τροί-
 αν. Πρωῖακτ' δὲ ἐβλήετο Λυκάργος, Ἀδράς δὲ
 καὶ Ἀμφιθέας ὅς Πρωῖακτος, θυγατέρες μὲν Ἀργίας
 Διηπίλη, Αἰγιάλεια. παῖδες δὲ Αἰγιάλιδος, Κασ-
 30 νίππος. Φέρης δὲ ὁ Κρηδίας, Φέρας ἐν Θιαυλίας

sustulit: mares autem *Egialeum* *Cyanippumq;* habuit; *Pheras* *Crethæi* filius, qui *Pheras* urbem *Theſſalia* condidit, *Admetum* ac *Lycurgum* præcreavit; *Lycurgus* circa *Nemeam* habitavit. Qui ducta *Eurydice*, vel, ut alij narrant, *Amphithea* uxore, *Ophelten* cognomento *Archemorum* genuit. Ceterum *Admeto* *Pheris* regnanti, *Apollo* mercede conductus servavit, quo tempore *Pelia* filiam uxorem depoſcebat. *Pelias* ab eo currum, à leone & apro trahendum, poſtulat: *Admetus* *Apollinis* ope leonem & aprum iunctos ad regem perduxit: & *Alceſtin* capit: qui cum in nuptijs de more ſacra faceret, *Diana* immolare oblitus, aperto thalamo, magnum draconum globum invenit. Cui tum *Apollo* numinis iram placandam eſſe monuit, & à *Parcis* deinde depoposcit, ut cum *Admetus* in humanis eſſe deſerturus eſſet, tum mortis periculum evaderet, ſi quis pro eo ſive pater, ſive mater, aut uxor mortem ultro ſubierint. Poſt, ubi illi moriendi dies advenit, parentes pro filio è vita migrare noluerunt, *Alceſtis* autem pro marito ſuo mori non dubitavit, & eam *Proſerpina* rursus in vitam remiſit, ſed, ut quibuſdam placet, *Hercules* commiſſa cum *Plutone* pugna, ad ſuperas auras reduxit. *Iaſon* autem *Æſone*, *Crethæi* filio, & *Polymede* *Autolyçi* filia natus, *Iolcum* urbem habitabat. *Pelias* *Iolci* poſt *Crethæum* regnavit: cui de regni ſucceſſore ſciſcitantanti reſpondit *Apollo*, qui alterum pedem duntaxat calceatum haberet, cauendum eſſe. Primò cum id genus oraculi minimè intellexiſſet, paulò poſt reiſpa percepit. Nam cum in littore *Neptuno* immolaret, cum permultos, tum etiam *Iaſonem* eò accerſivit. Is verò, quòd rei ruſtica deſiderio teneretur, ruri agens ad eadem ſacra properavit; & *Anaurum* amnem traiciens, alterum

κῆρυκε, ἐγύνησεν Ἀδμῆτον καὶ Λυκάργῳ Λυκάργος μὲν οὖν περὶ Νεμεάν κατόικησι· γῆμαι δὲ
 Εὐρυδίκη, ὡς δὲ ἐνιαὶ φασιν, Ἀμφιδίαν, ἐγέν-
 ησεν Οφελτίῳ κληθέντι Ἀρχέμορον. Ἀδμήτῃ δὲ
 βασιλεύοντος ἦν φερῶν, ἐθήτευσεν Ἀπόλλων αὐ-
 τῷ μνηστευομένῳ ἢ Πελοῖα θυγατέρα ἈλκΗΣ. ἐ-
 κείνῳ δὲ δώσιν ἐπαγγελιασμένῃ Πελοῖα τὴν θυ-
 γατέρα, τῷ καταζεύξαντι ἄρμα λέοντων καὶ χά-
 ρων· Ἀπόλλων ζεύξας ἔδωκεν. ὁ δὲ κομίσας περὶ
 10 Ἡελίαν, ἈλκΗΣ λαμβάνει. δύνων δὲ ἐν τοῖς γά-
 μοις, ἐξελάσθη Ἀρτέμιδι δῶσαι, διὰ τοῦτο ἣ δέ-
 λαμον ἀνείξας, εὗρε δρακόντων σπείγμα πεπληγ-
 ῶμένων. Ἀπόλλων δὲ εἰπὼν ἐξελάσκεισθαι τὴν διόν, ἥ-
 ῃσάτο περὶ Μοιρῶν, ἵνα ὅταν Ἀδμῆτος μέλλῃ
 15 τελευτᾶν, ὑπολυθῇ τοῦ θανάτου, ἃ ἐκείνῳ πρὸς
 ἑαυτῇ διήσκον ἔλθῃται, πατὴρ ἢ μήτηρ, ἢ γυνή.
 αἷς δὲ ἦλθεν ἢ τοῦ διήσκον ἡμέρα, μήτε τοῦ πα-
 τρός, μήτε τῆς μητρός ἑαυτῇ διήσκον τελευτῶ-
 ντων, ἈλκΗΣ ὑπὲρ αὐτῆς ἀπύθαν· καὶ αὐτὴν πάλιν
 20 ἀνέπεμφεν ἡ Κόρη· αἷς δὲ ἐνιαὶ λέγουσιν, Ἡρα-
 κλῆς μαχρὰ χρόνος Ἀδῆ. Αἴσωνος δὲ τοῦ Κρηδέως καὶ
 Πολυμήδους τῆς Αὐτολύκῃ, Ἰάσων. οὗτος ἦν ἐν
 Ἰωλκῷ. τῆς δὲ Ἰωλκοῦ Πελοῖας ἐβασίλευσε μετὰ
 25 Κρηδέα, ἢ χρόνῳ περὶ τῆς βασιλείας ἐδείπνι-
 σεν ὁ θεὸς, ἢ μονοσάνδαλον φυλάττειν. τὸ μὲν
 οὖν παλαιόν, ἡγήσει ἢ χρόνον, αὐτῆς δὲ ὕστε-
 ρον αὐτὸν ἔγωγε. τελευτῶν γὰρ ἐπὶ τῇ θαλάσῃ Πα-
 σειδῶνι θυάει, ἄλλοις τὲ πολλοῖς ἐπὶ ταύτῃ, καὶ ἢ
 30 Ἰάσωνα μετεπέμψατο. ὁ δὲ πόθῳ γαστρίας ἐν τοῖς
 χερσὶν διατελῶν, ἔωσεν ἐπὶ τῇ θύσῃ. δια-
 βάντων δὲ ποταμὸν Ἀναίρην, ἐξῆλθε μονοσάνδαλος·

in amnis alneo amiserat calceum. Id ubi Pelias vidit, oraculum animo repetens, propius eum accedit, rogatque, Quidnam, habens potestatem, facturus esset, quando sibi ex oraculo prædictū fuerit, à civium aliquo mortem sibi illatum iri. Hic autem siue forte quadam supervenit, siue Iunonis ira, ut Medea malum veniret Peliae, quippe qui Iunonem nulla dignabatur honore, pellem velleris aurei, ut ille afferret, imperarem, respondet Iason: quòd ubi Pelias audivit, Iasonem ad pellem eiusmodi ire statim præcepit. Hac autem in Colchis suspensa è quercu in Martis luco viscebatur: ac sub insomnis draconis custodia asseruabatur. Ad hanc igitur missus Iason Argum Phrixi inivitavit. At is Minervæ consilio navim remorum quinquaginta construit, eamque à fabri nomine Argo appellavit: ad cuius proram tabulam vocalem è fago Dodonidis silvæ accommodavit. Navi itaque confecta, Iasoni scitanti oraculum, Deus vela facere permisit, cum iam totius Græciæ optimum quemq; in unum congregasset, quorum nomina hæc sunt: Tiphys Hagnia filius, cui navis gubernaculum delegatum fuit. Orpheus Oëagri. Zetes, & Calais Boreæ filij, Castor, & Pollux Iovis, Telamon, ac Peleus Æacis, Heracles Iovis, Ægei Theseus. Idas, & Lynceus Apharej. Amphiaræus Orestis. Ceneus Coronus. Palamon Vulturini vel Etolij. Cepheus Alceæ. Lærtæ Arcefig. Autolyon Mercurij. Aglæa Schænei. Menætiæ Actoris. Actor Hippasij. Admetus Phœreos. Acastus Peliae. Eurystus Mercurij. Meleager Oëneij, Ancus Lycurgi. Euphemus Neptuni, Pæas Thaumaci. Buteus Teleontis, Phœnus, & Scaphylus Dionysij. Erginus Neptuni. Perichymæus Neleij. Augeas Heliæ [sen Solis] Iphiclus Thestij. Argus Phrixi, Euryalus Mæcistei.

τὸ ἔτερον ὑπολέσας ἐν τῷ ρείδρῳ πιδίλον. Διασπ-
 ραμθ' ὃ Πελίας αὐτὸν, καὶ τ' ἡρησμένον συμβαλὼν,
 ἤσπτε προσελθὼν, πὶ αὐτὸν ἐποίησεν ἐξέσιαν ἔχον,
 εἰ λόγιον ἦν αὐτῷ, πρὸς πινθ' φονδύθισσιν ἢ πολ-
 5 λιτῶν. ὃ δ' ἔτε ἐπὶ λανθ' ἄλλως, εἴτε διὰ μύθῳ
 Ηρας, ἢ ἐλδοι κακὸν Μήδεια Πελίας· πλὴν γὰρ Ηρα
 ἐκ ἐπίμα· τὸ χρυσόμαλλον δέρας, ἔφη, προσέ-
 ταπὼν αὐτὸν φέρειν αὐτῷ. τὸτο Πελίας ἀλέσας, ἀδύς
 ἐπὶ τὸ δέρας ἐλθεῖν ἐκέλευσεν αὐτὸν, τὸτο δ' ἐν
 10 Κόλχοις ἔσθ' Ἀργεῖ· ὅσσι κρεμάρημον ἐκ δρυὸς
 ἐφρεῖτο· ὃ ὑπὸ δρυκόντ' αὐτῷ. ἐπὶ τὸτο πεμ-
 πόμηνθ' Ἰάσων, Ἀργον περιεχάλεσι τ' Φείξῃ. κα-
 κῆνθ' Ἀθλῶας ὑποδιδάμενης πεντηκόντορον ναῦν κα-
 τασκάδασι πλὴν προσαρρῶδεῖσαν ὑπὸ τῇ κατασκάδα-
 15 σάντ'· Ἀργῶ· καὶ τ' πλὴν προσῆσαν ἐοήρμωσεν Ἀ-
 δάμῃ φωνῇ φηγῇ τ' Δωδωνίδος ξύλον. αἶς δ' ἡ ναῦς
 κατασκάδα, καὶ ἡρησμένη, ὃ δὲ πλεῖν ἐπέταψα
 σπασθροίσαντες τὰς ἀείρους τ' Ἑλλάδος. οἱ δ' οὐκα-
 δροιδέντες εἰσὶν οἶδε· Τίσις Ἀργίῃ, ὅς ἐαυβέρνα
 20 πλὴν ναυῷ· Ὀρφέος Ὀδάρη, Ζήτης, καὶ Κάλαις Βο-
 ρεῖν· Κάστωρ καὶ Πόλυδύκης Διός· Τελαμών, καὶ
 Πηλεὶς Αἰάκῃ· Ἡρακλῆς Διός· Θησεύς Αἰγέως·
 25 Ἰδολεὺς καὶ Λυγκεύς Ἀφάρως· Ἀμφιάρεθ' Οἰκλέης·
 Καίφας Κόρυνθ'· Παλαίμων Ηφαίστου, ἢ Αἰτωλῷ·
 Κηφεύς Ἀλεῖ· Λαερτιάς Ἀρκησίῳ· Ἀντόλυκος Ἑρμοῦ·
 Ἀττάλανθ' Σχοινέως· Μενόπιθ' Ἀκτορῷ· Ἀκτωρ
 30 Ἰστιάῳ· Ἀδμήτης Φέρηθ'· Ἀλκίος Πελίου· Εὐρύθ'·
 Ἑρμῷ· Μελέαργ' Οἰνέως· Ἀγχιθ' Λυκέρῳ·
 Εὐφρημος Ποσειδῶνθ'· Ποίαις Θαυμάκῃ· Βίτης Τε-
 35 λένθ'· Φαίος καὶ Στάφυλος Διονύσῳ· Ἑρμῶς
 Ποσειδῶνθ'· Πεικλόμενθ' Νηλεῖ· Ἀντίκας Ηλείῳ·
 Ἰσθμῷ Θησέῳ· Ἀργῷ Φείξῃ· Εὐρύκλῃ Μυκιστάῳ

Penelus Hippalmi. Leitus Alektoris. Iritus Nauloli. Ascalaphus, & Almenus Martis, Asterius Cometa, Polyphemus Elati. Hi igitur nauarcho Iasone enecti in Lemnum appellunt. Hac insula tum viris omnibus tributa Hypsipyles Thoantis filia imperio regebatur, cuius rei causam hanc fuisse legimus; Lemnia mulieres Venerem nihili faciebant, quae ea de causa teterrimum illis graueolentia virus iniecit. Et viri à Thracia Lemno proxima abductis captiuis mulierculis, cum ijs cōcumbabant. Tum Lemnia quod à coniugibus spernerentur non modopatres ipsos, sed & viros, suum quaeq; ingularunt, una tamen omnium Hypsipyle Thoantem patrem absconditum seruauit illasum. Mox Argonauta in Lemnum, quae tum à mulieribus tenebatur, appulsi, cum illis rem habuerunt. Hypsipyle verò ab Iasone compressa Euenum, ac Nebrophonum liberos gignit. A Lemno deinde ad Doliones, quibus tunc Cyzicus imperabat, perueniunt. Hic eos benignissime excepit. Qui noctu illinc auecti, restantium mentorum impetu noctu nescij rursus ad Doliones appulerunt. Qui dum finitimorum Pelasgorum hostium copias esse arbitrarentur (continenter enim cum finitimis bellum gerebant) pugnam per noctem conserunt ignari aduersus ignaros. Casis itaque Dolionum plerisque, & rege Cyzico, Argonauta, ubi per diem rem cognouerunt, multis cum lacrymis ac detonso sibi capillo, Cyzicum magnifico tumularunt, quo facto abiere: nec longo post tempore in Mysiam deueniunt. Hic Herculem cum Polyphemo reliquerunt. Quoniam Hylas Thiodamantis filius, & Herculis amasius aquatum emissus, ob eximiam ipsius forvae praestantiam à nymphis raptus est. Et Polyphemus, cum illum reclamantem audisset, nudato ense à latronibus

- Πρωέλεως Ισπελμου · Λήϊτος Αλέκτορος · Ίεθ
 Ναυβόλης · Ασκάλαρος καὶ Αλμύθ · Αρως · Ατίειος
 Κομήτης · Πολύφημος Ελάτης. ἔπει ναυαρχῶν ἱε-
 ροντος ἀνερχθέντες, περιόχουσι Λήμνῳ. ἔτυχεν δὲ ἡ
 5 Λήμνος ἀνδρῶν ποτὲ ἔσσι σῆμος, βασιλευμένη δὲ
 ὑπὸ Τυμπίλης, τῆς Θόαςτος, δι' αὐτῶν τῶνδε. αἱ
 Λήμνιαι τῶν Ἀρρεδότην ἐκ ἐπίμου, ἡ δὲ αὐταῖς
 ἐμβάλλει δυσσομίαν, καὶ διὰ τὸτο οἱ γήματις αὐτὰς
 ἐκ τῆς πησίου Θράκης λαβόντες αἰχμαλωτίδας συν-
 10 δυνάζοντο αὐταῖς. ἀπμαζόρηναι δὲ αἱ Λήμνιαι,
 τὺς τῶς Τύρας, καὶ τὺς ἀνδρας φονάοισι. μόνη δὲ
 ἔσπασεν Τυμπίλη τῆς αὐτῆς πατέρας κρύψασα Θόας-
 τα. περιόχοντες οὐκ ὅτε γυναικοκρατεμένη τῇ Λήμνῳ,
 μίσσονται τῇ γυναιξίν. Τυμπίλη δὲ ἱεσόνι σινωδ-
 15 νάζεται, καὶ γυνᾶ πῦδας, Εὐλμων καὶ Νεβερόφονον.
 ἀπὸ Λήμνου δὲ περιόχουσι Δολίοσαν, ὣν ἑβασίλδης
 Κύζικος. ἔπει αὐτὺς ὑπεδέξατο φιλοφρόνως. τυκτὸς
 ἀνελθέντες ὄντεσθιν καὶ περπύοντες ἀπτιποῖαις,
 ἀγνοοῦντες πάλιν τοῖς Δολίοσι περιόχουσιν. οἱ δὲ
 20 νομίζοντες Πελασγικὸν ἔθνος εἶναι, ἔτυχον γὰρ ὑπὸ
 Πελασγῶν σινωχῶς πολεμύμβροι, μάχῃ τῆς τυκτὸς
 σινωπῆοισιν ἀγνοοῦντες πρὸς ἀγνοοῦντας. κλείναντες
 δὲ πολλὰς οἱ Ἀργοναῦται, μὲν ὦν καὶ Κύζικον, μὲν
 25 ἡμέραν, ὡς ἐγνωσαν, ἀποδυσρόμβροι τὰς τε κόμας
 ἐκείραντο, καὶ τῆς Κύζικον πολυτελῶς ἔθαψαν. καὶ μετ'
 τῶν ταφῶν πλεύσαντες, Μυσία περιόχουσιν. Ενταῦ-
 θα, Ηρακλῆα καὶ Πολύφημον κατέλιπον. Τλας γὰρ ὁ
 Θεοδύματτος πῦς, Ηρακλῆες δὲ ἐξόμβρος, ἀποστα-
 30 λείας ὑδρεύσασθαι, διὰ κάλλος ὑπὸ τυμφῶν ἡρπάγη.
 Πολύφημος δὲ ἀκέσας αὐτῇ βοήσαντος, σπασάμενος
 τὸ ξίφος, ἐδίωξεν ὑπὸ ληστῶν ἀγνοῦναι νομίζων· καὶ

abduci putans, persecutus est, idq; Herculi obuiam facto indicat. Interea verò dum puerum Hylan uterque perquirunt, nāvis in altum ducta fuit; Mox Polyphemus condita in Mysia ab se urbe Cio, regni sedem illic collocavit. Verum Hercules Argos remeavit, quem Herodotus neq; iam tum statim navigasse, sed apud Omphalen servitutem servisse affirmat. Pherecydes autem illum in Aphetis Thessalia urbe relictum fuisse refert: propterea quod Argo huiusce herois pondus perferre handquaquā posse dicebatur: Atqui Demaretes ipsum in Colchos usque navigasse tradidit. Nam Dionysius quidem ipsum Argonautarum ducem fuisse recensuit. Inde à Mysia in Bebrycum terram cōtendisse scribitur; ubi Amycus Neptuni, ac Bithynidis filius regnabat. Is Amycus, cum viribus egregius polleret, qui in sua regna venirent, secum cestibus contendere cogebat; & denictos ita perdebat. Tum igitur aduectus ad navim Argo, praestantissimum quemq; ad pugilatus certamen provocabat. Pollux cum eo se pugnaturum esse pollicitus, percusso illius cubito hominem interfecit. Inde cum Bebryces in Pollucem impetum fecissent, viri fortissimi, abreptis armis, eorum plerosq; in fugam actos obtruncant. Hinc autem aucti Salmydessum, quae Thraciae urbs est, ubi vates Phineus oculorum luce orbatus, habitabat, devenērunt. Hunc alij Agenoris filium fuisse ferunt, alij verò Neptuni, eumq; excecatum fuisse produnt, à Dys, alij, quòd futura mortalibus praevideret: Nonnulli verò à Borea, & Argonautis, quòd à nouerca inductus filios suos oculorum luce privasset. Nec desunt, qui à Neptuno id factum dicant, propterea quòd Phrixii filijs à Colchis in Graciam navigationem significasset. Ad haec etiam Dij Harpyias in illum immiserunt: Ea

- Ἰηλοῖ σωπυχόνη Ηρακλῆ· ζητούστων δὲ ἀμφοτέρων
 ἢ Τλαν, ἡ ναιεῖ ἀνήχη. καὶ Πολύφημος μὲν ἐν
 Μυσίᾳ κῆρας πόλιν, Κίου ἐβασίλευσεν· Ηρακλῆς
 ἢ ὑπέσχετο εἰς Ἀργεῖ. Ηρόδοτος ἢ αὐτὸν εἰδὲ τίμῃ
 ἀρχῇ φησι πλεῦσαι τότε, ἀλλὰ παρ' Ομφαλῇ δου-
 κῶεν. Φερακίδης ἢ αὐτὸν ἐν Αφειταῖς τῆς Θεσσαλίας
 ὑπολεπιδύωαι λέγει, τῆς Ἀργεῖς φθελξαμένης, μὴ
 δύνασθαι φέρειν τὸ τέτυκ βαρύν. Δημαρέτης ἢ αὐ-
 τὸν εἰς Κόλχοις πεπιδυκότα παρέδωκε. Διονύσιος μὲν
 γὰρ αὐτὸν καὶ ἡγήμονα φησι τῶν Ἀργοναυτῶν ἡμέδα. Ὑπὸ
 ἢ Μυσίας ἀπῆλθεν εἰς τὴν Βεβρύκων γλῶσσαν, ἥς ἐβα-
 σίλευσεν Ἀμυκὸς ποσειδῶνός τε παῖς καὶ Βιδυνίδος
 γυναικὸς ἢ ὧν ἐστὶ, τοῖς περὶ τὸν ἥλιον ἡνιάζον
 καὶ πυκτῶεν, καὶ τῶτον τὸν τρόπον ἀνῆρει. Ὡς
 γὰρ ἡμῶν οὐκ ἔστι καὶ τότε ἐπὶ τῇ Ἀργῇ, ἢ αἰεσαν
 αὐτῶν εἰς πυγμῇ περσεκαλεῖτο. Πολυδεύκης δὲ
 ὑπολόγησεν πυκτεύσειν περὶ αὐτὸν, πηλῆξας καὶ τὴν
 ἀγκῶνα ἀπέκτεινε. ὅτι ἢ Βεβρύκων ὀρμισαύτων
 περὶ αὐτὸν, ἀπάσαντες οἱ αἰετὶς τὰ ὅπλα, πολ-
 λούς φεύγοντας φονεύσαν αὐτῶν. Ὑπὸ τὴν ἀναχθέν-
 τες, καταπῶσιν εἰς τὴν Θράκης Σαλμυδισσόν, ἐν-
 δα ἵκει Φινδὸς μάστις, καὶ ὅφεις πεπεσφμένοι.
 τῶτον οἱ μὲν τὴν Ἀγλῶρεν εἶναι λέγουσι, οἱ ἢ Πο-
 σειδῶνος υἱόν· καὶ περὶ τῇ αἰετῇ αὐτὸν, οἱ μὲν ὑπὸ
 Διῶν, ὅτι περὶ τὴν τοῖς ἀνθρώποις τὰ μέλλοντα·
 οἱ δὲ, ὑπὸ Βορέα, καὶ ὅτι Ἀργοναυτῶν, ὅτι πε-
 δαῖς μνηστῆρας, τοῖς ἰδίους ἐτύφλωσεν παῖδας. πῆξας
 ἢ, ὑπὸ Ποσειδῶνος, ὅτι τοῖς φείξαι παῖσι τὸν ἐκ
 Κόλχων εἰς τὴν ἑλλάδα πλοῦν ἐμύλυσεν. Ἐπιμ-
 ναν ἢ αὐτῶν καὶ τὰς Ἀργεῖς οἱ θεοί. περσεταὶ ἢ

verò alata erant. Quæ ubi Phineo paratam esse mensam intuebantur, à cælo deuolitantes maiorem ferculorum partem abripiebant: ac reliqua per paucos, & ea quidem tam graui odore foedata remanebant, ut edere minime posset. Argonautis igitur, quæ ad navigationem suam spectarent, discere volentibus, dixit se omnia præmoniturum, si eorum opéra ab Harpyiarum iniuria liberaretur. Tum hi Phineo mensam sternunt, in qua simulacra edulia apposita erant, en repente Harpyiæ vastum clangorem fundentes deuolant, & esculenta diripiunt. Id verò ubi viderunt Aquilonis filij, Zetes, & Calais, alati iuuenes, nudatis ensibus illas per aerem insequuntur. Caterum planè Harpyis Boreæ filiorum manibus tum moriendum erat: sed & Boreæ filij iam tum quoque, cum insectarentur, & eas minime adepti fuissent, erat pereundum. Cum itaq; pueri persequerentur Harpyias, earum altera ad Peloponnesum in amnem Tigrin decidit: qui nunc ab illa nominatur Harpys. Hanc autem alij Nicothoen, alij verò, Aëllon: sunt qui alteram Ocypeten nominent, alij, Ocynthoen; At Hesiodus eam Ocypoden nuncupat. Hæc itaque per Propontidem fugiens ad Echinadas insulas usq; peruasit, quæ nunc ab illa Strophades appellantur, Quippe quæ cum ad eas peruenisset, iter conuertit: quæ ubi litus attigisset, præ labore cum persequenti decidit. Verum Apollonius in Argonauticis ad Strophadas insulas usq; Boreæ filias, Harpyiarum insectationem tenuisse refert: neque mali quicquam passas, quòd inreuerando nihil postilla iniuriarum amplius se illaturas Phineo promiserunt. Liberatus igitur Phineus Harpyiarum pœnis, reliquæ Argonautis navigatione explanauit: necnon illos Symplegadam petrarum discriminis admonuit, Eas verò

- ἦσαν αὐτοί. καὶ ἐπειδὴ τὸ Φινέα παρετίθειτο τραπέζῃ
 ἐξ ἑραῶν κατεπιβάμεναι, τὰ μὲν πλείονα ἀνῆρταζον·
 ὁλίγα δὲ ὅσα ὁσμῆς ἀνάπλαα κατέλειπον, ὥς τε μὴ
 δυνάσθαι περσινέγκασθαι, βυλομένοις δὲ τοῖς Ἀργ-
 ναύταις τὰ περὶ τὸ πλεῖον μαθεῖν, ὑποθήσασθαι τὸν
 5 πλοῦν ἔφη, ἥνδ' Ἀργυῶν αὐτὸν ἐὰν ἀπαλλάξωσιν.
 οἱ δὲ παρέδισαν αὐτῷ τραπέζαν ἐδεσμάκων. Ἀρκίαι
 δὲ ἐξαίφνης συνὸς βοῇ κατεπιῆσαν τὴν τροφὴν ἥρπα-
 ζον, θεασάμενοι δὲ οἱ Βορέε παῖδες, Ζήτης καὶ Κά-
 10 λαῖς ὄντες πειρωτοὶ, αἰσασάμενοι τὰ ξίφη, δι' αἰ-
 ρα ἐδίωκον. ὡς δὲ ταῖς Ἀρκύαις χρεῶν τιδναίαι ὑπὸ
 ἥνδ' Βορέε παίδων· τοῖς δὲ Βορέε παισὶ, τότε τελευ-
 τήσαιν, ὅτε αὐτὸν διώκοντες μὴ καταλάβωσι. διωκομέ-
 νων δὲ ἥνδ' Ἀργυῶν, ἡ μὲν καὶ Πελοπόννησον εἰς ἧ
 15 Τίγρει ποταμὸν ἐμπέπει· ὅς νῦν ἀπ' ἐκείνης Ἀρ-
 πυς καλεῖται· σὺν τῷ δὲ, οἱ μὲν Νικοδόλῳ, οἱ δὲ
 Αελλόπου καλεῖσιν. ἡ δὲ ἐτέρα καλυμένη Ωκυπότης
 ὥς δὲ ἐνιοί, Ωκυπότη. Ησίοδος δὲ λέγει αὐτῷ
 Ωκυπόδῳ, αὐτὴ καὶ Περσποντίδα φέρουσα,
 20 μέγας Εχινάδων ἡλδο νήσων· αἱ νῦν ἀπ' ἐκείνης
 Στροφάδες καλοῦνται. ἐστάρη γὰρ ὡς ἡλδο ἐπὶ
 ταῖς, καὶ γηνομένη κατὰ τὴν ἡῖονα ὑπὸ καμάτε
 πίπει σὺν τῷ διώκοντι. Απολλώνιος δὲ ἐν τοῖς
 Ἀργοναύταις ἕως Στροφάδων νήσων φησὶν αὐτὰς
 25 διωχθῆναι, καὶ μηδὲν παθεῖν, δούσας ὄρκον, τὸν
 Φινέα μηκέτι ἀδικῆσαι. ἀπαλλαγείς δὲ ἥνδ' Ἀρ-
 γυῶν Φινέας, ἐμύυσεν τὸν πλοῦν τοῖς Ἀργοναύ-
 ταις, καὶ περὶ ἥνδ' Συμπληγάδων ὑπέθετο περὶ
 ἥνδ' καὶ θαλάσσης. ἦσαν δὲ ὑφ' ἡμῶν αὐτῶν
 30 συγκρηδόμενοι δὲ ἀγῆλαις ὑπὸ τῆς ἥνδ' ἐπιμάτων
 βίας, τὸν διὰ θαλάσσης πόρον ἀπέκλειον. ἐφίετο
 δὲ πολλὰ μὲν ὑπὸ αὐτῶν ὁμήλη, πολλὰς δὲ πάτα-

ingentes fuisse memorant, quæ cum ventorum impetu agitata vicissim concurrebant, maris transitum præpediebant. Magna insuper ab ipsis nebula vis, ac magnus item strepitus excitabatur, ut ne volatilibus quidem per eas transuolare liceret. Columbam itaq; per Symplegadas medias ipsis mittere præcepit, quam si incolumem transuolasse videant, per eas transire non dubitarent: si verò illa interiisset, nullis inter petras viribus transire conarentur. Quæ cum accepissent, soluta naui discedunt, & cum proxime Symplegadas peruenissent, de prora columbam dimittunt: quæ cum per medium concurrentium scopulorum impetum volitaret, summam eandam Symplegadas cœuntes deterferunt. Observato igitur scopulorum recessu, acerrimo remigationis certamine, Iunone opitulante, summa tamen puppis parte mutilata, incolumes traiecerunt. Itaq; Symplegadas ab eo tempore immota permanserunt. Nam post huiusce navis transmissionem eas fore omnino stabiles in fatis erat. Inde verò Argonautæ ad Mariandynos perueniunt: ubi ab Lyco rege benigne excipiuntur. Hic Idmon vates ab apro percussus decessit. Tiphys hîc etiam moritur: & Ancaus navim se gubernaturum pollicetur. Dein præteruecti Thermodontem, Caucasumq; , ad Phasim amnem venere. Hic terra Colchica flumen est. Navi in portum delata, ad Æeten contēdit Iason: cui, quæ sibi à Pelia imperata essent, enarrat: illum ad vellus aureum dādum, cohortatur: quod se daturum Æetes pollicetur, si solus aripedes tauros sub iugum misisset. Hi autem duo erant & feri, ac mira magnitudinis, Volcani munus: qui arcis præditi pedibus, ignem ore spirabant. Adhæc ipsi, ubi hosce ingo iunxisset, ut draconis dentes fereret, imperat: quippe qui à Minerva dono acce-

- 5
 10
 15
 20
 25
 30
- ἔϑ· ὡς δὲ ἀδύνατον καὶ τοῖς πτερυγίοις δι' αὐτῶν
 ἔλθεῖν· εἶπεν οὖν αὐτοῖς ἀρεῖναι πελειάδα διὰ τῶν
 πετρῶν, καὶ ταύτην εἰς μὲν ἰδῶσι σπιδεῖσθαι, δια-
 πλεῖν καταφρονουῦντας· εἰς δὲ ἀπελομένῳ, μὴ
 5 πλεῖν βιάζεσθαι· ταῦτα, ἀνῆγοντο, ἀκούσαντες·
 καὶ ὡς πλησίον ἦσαν τῶν πετρῶν, ἀφίασιν ἐκ τ' ὁρῶ-
 ρας πελειάδα· τῆς δὲ ἰπταμένης, τὰ ἄκρα τ' ὕρας
 ἢ σύμπλησις τῶν πετρῶν ἀπιδείσειν, ἀναχωρήσας οὖν
 10 ἐπιτηρήσαντες τὰς πύξας, μετ' εἰρεσίας ἐντόνῃ, συλ-
 λαβομένης ἥρας, διήλθον, τὰ ἄκρα τῶν ἀφλά-
 σων τ' νηὸς περικοπίσας, αἱ μὲν ἔν Στυμφληάδεσσι ἐκ-
 τοτε ἔσκη· χρεῖαν γὰρ ὡς αὐταῖς νηὸς ἀφαιωδείσης
 εἶναι πιστελεύς· οἱ δὲ Ἀργοναῦται πρὸς Μακρίαν-
 δουσις περιεγύοντο· κακῇ φιλοφρόνῳ δὲ βασιλιδεῖ
 15 ὑπεδέξατο Λυκός· ἐνθα δῆσκει μὲν Ἰδμῶν ὁ μάντις,
 πληξάντ' αὐτ' ἑσπερε· δῆσκει δὲ καὶ Τίρις· καὶ τῇ
 ναῦν Ἀργεῖ· ὑποχρεῖται κυβερνᾶν· ὄρα πλάσαν-
 τες δὲ θερμώδοντα, καὶ Καύκασον· ἐπὶ φάσιν πο-
 ταμὸν ἦλθον· ὅτ' αὖ τῆς Κολχικῆς ὅτ' ὕψος· καθορμη-
 20 δέσσης δὲ τ' νηὸς, ἦκε καὶ πρὸς Αἰήτιον Ἰάσον· καὶ
 τὰ ἐπιτεγνύτα ὑπὸ Πελίου λέγων, παρεχάλετο δουῶσαι
 τὸ δέρας αὐτῷ· ὃ δώσας ὑπέσχετο, εἰς τοὺς χαλκο-
 ποδῆς πόδας μὲν καταζεύξει· ἦσαν δὲ ἄγριοι
 25 παρ' αὐτῶν ἔτοι, ταῦντι δύο μέγιστοι διαφείροντες,
 δώρον Ἡφαίστου· οἱ χαλκοῖς μὲν εἶχον πόδας· πῦρ
 δὲ ἐκ σωματῶν ἐρύσων· τέτοις αὐτῷ ζεύξαντι ἐπε-
 τάσσετο ἀσπεῖρειν δράκοντ' ὀδόντας· εἶχε γὰρ λαβὼν
 30 παρ' Ἀθηνᾶς τας ἡμίσεις ὧν Κάδμ' ἔσπειρεν ἐν
 Θήβαις· ἀπερωῶντ' δὲ τ' Ἰάσον, πῶς αὖ δούαι-
 το τοῖς πόδεσσι καταζεύξαι, Μήδεα αὐτῷ ἐσσητά

ptos, dimidiam eorum, quos antea Thebis Cadmus seruerat, partem, secum Iason habebat. Ambigentem itaq; Iasonem, quam arte tauros subiugaret, Medea illum deperire cepit. Hæc erat, Aëta filia ex Idyia Oceano genita, veneficijs & incantationibus insignis. Quæ veritas ne Iason à tauris perderetur, clam patre sociam ipsi se fore ad eos perdomandos, atquo etiam vellus aureum, si se uxorem ducturum, & in Graciam simul, navigantem pernecturum iuret, pollicetur. Id ubi præsbiturum se iuravit Iason, pharmacum, quo tauros sub ingum mitteret, dedit: eoq; clypeum, hastamq; , ac membra corporis sui inungere præcepit. Hoc enim dolibntum unum dumtaxat diem, nulla neq; ignis, neq; ferri violentia læsum iri asserebat: Sed & illi indicavit, ut è satis dentibus viri terra orituri essent, & armati quidem in ipsum incursuri. quos statim quàm frequentes spectarit, inter eas eminus lapides coniceret. Postea verò quàm ea de re inter se pugnam cõmiserint, tum illos interimat. Sic itaq; instructus Iason, & pharmaco inunctus, in templi lucum penetrat, tauros perquirat, quos cum multa flammarum vi irrumpentes, edomuit. Satis deinde dentibus armati è terra viri profiliere. Tum Iason ubi plures esse vidit, coniectis inter eos occultè lapidibus, pugnantes inter se adortus occidit. Porro perdomitis tauris, tantum abest ut vellus aureum ex pacti & conuenti formula tradat Aetes, sed & Argo navim inflammare voluerit: necnon eos omnes qui cum eo navigabant, occidi studuerit. Quod ubi Medea rescivit, ad Iasonem ire antenerit, eumq; per noctem ad pellem deduxit, & draconem custodem veneficijs aggressa sopiuit. Inde sumpto vellere, cum Iasone in navim Argo se contulit: cùm verò Apfyrus frater consequebatur: At

- Ἰακωβ. ὡς δὲ αὐτῇ θυγάτηρ Αἰήτης, καὶ Ἰδίας τῆς
 Ωκίανος, φαρμακίς· δεδοικῆα δὲ μὴ πρὸς τῷ πα-
 τρι διαφθαρεῖ, κρύφα τῷ πατρί σιωπῇ γήσιν αὐτῷ
 πρὸς τὴν καταΐουζιν τῶν ταύρων ἐπηγγέλατο· καὶ
 5 τὸ δέρας ἐξήρειν, ἐὰν ὁμώσῃ αὐτῇ ἔξιν γυναι-
 κα, καὶ εἰς Ελλάδα σύμπλοισι ἀγάγηται. ὁμώσαντο
 δὲ Ἰάσονα, φάρμακον δίδωσιν, ᾧ καταΐουζιναι
 τὰς μέλλοντα ταύρας, ἐκέλευσε χρίσαι τῷτε ἀσπί-
 10 δα, καὶ τὸ δόρυ, καὶ τὸ σῶμα. τίτω γὰρ χριδέντα
 ἔφη πρὸς μίαν ἡμέραν μὴτ' αὖ ὑπὸ πυρὸς ἀδικη-
 θήσεας, μήτε ὑπὸ σιδήρε. ἐδήλωσε δὲ αὐτῷ, σπει-
 ρομένων τῶν ὀδόντων, ἐν γῆς ἀνδρας μέλλειν ἀ-
 ναδύεσθαι ἐπ' αὐτὸν καταπλισμένοις· οὐκ ἔλαβον ἐ-
 15 πειδὰν ἀθρόως δεῖσθαι, βάλλη εἰς μέσον λίθοις
 ἀποδεν. ὅταν δὲ ὑπὸ τέττα μάχωνται πρὸς ἀλλή-
 λους, τότε κτείνειν αὐτούς. Ἰάσων δὲ τῷτο ἀκύναι,
 καὶ χρισάμενος τῷ φαρμάκῳ, παρεγλύβετο εἰς τὸ
 τῷ νεῷ ἄλλος, ἐμάσσειε τὰς ταύρας. καὶ σὺ πολ-
 20 λῶ πνεῖ ὁρμήσαντας, αὐτὰς κατΐουζε. σπείροντο
 δὲ αὐτῷ τὰς ὀδόντας, ἀνέτελον ἐν τῇ γῆς ἀνδρες
 ἑνοπιοί. ὁ δὲ, ὅπου πλείονας ἑώρα, βάλλον ἀφανεῖς
 λίθους πρὸς αὐτούς, μαχομένους πρὸς ἀλλήλους πρὸς
 25 σὼν ἀνῆρει. καὶ καταΐουζινμένων τῶν ταύρων,
 ἐκ ἐδίδου τὸ δέρας Αἰήτης ἐβέλετο διὰ τῷτε Ἀργῷ
 καταφλέξαι, καὶ κτείνειν τὰς ἐμπλέοντας. φθάσα-
 30 σα δὲ Μήδεα, τὴν Ἰάσωνα νυκτὸς, ἐπὶ τὸ δέρας ἤ-
 γαγε· καὶ τὸ φυλάσσοντα δράκοντα κατακοιμήσασα
 τοῖς φαρμάκοις, μετὰ Ἰάσονα ἔχουσα τὸ δέ-
 ρας, ἐπὶ τῷ Ἀργῷ παρεγλύετο. σιωπῇ περὶ
 αὐτῇ καὶ ὁ ἀδελφὸς Ἀψυρτος. οἱ δὲ νυκτὸς μετὰ τέ-
 των ἀνύχησεν. Αἰήτης δὲ ἐπὶ τῇ Μήδειᾳ

illi noctu cum hisce auehantur. Caterum Æetes cognita Medea audacia ad natim persequendam accingitur. quem ubi Medea in proxima venisse videt, fratrem ingulat, ac eius membra articulatim diuidit, eaq; in profundum iacit: Æetes autem filij membris tolligendis occupatus, filium persequi desit. Quocirca conuerso itinere seruitos pueri artus sepelinit, eique loco ab illius dissectis membris Tomis nomen fecit. Multos deinde Colchorum ad Argo nauim perquirendam emisit, & nisi Medeam captam ad se retrahant, id illos supplicij, quod Medea subitura esset, daturos comminatur: Tum q alius aliò diffus, in perquirendis Argonautis occupantur, Eridannum amnem iam prateruentibus. At Iupiter ob Apfsyrti cadem iratus, ingenti immissa tempestate Argonautis errores inicit: ac dum secus Apfsyrtidas insulas nauigant; Argo nauis eos alloquitur his verbis: Iouis iram nūquam antea desituram esse, quam in Ausoniam profecti Apfsyrti necis ergò à Circe fuerint expiati. Hi autem Libya Galliaque gentes prateruecti, & per Sardinia pelagus delati, Hetruriam legunt. Inde ad Æeam contendunt, ubi à Circe expiantur. Qui cum prater Sirenas nauigarent, Orpheus, quod contrariam occineret cantionem, Argonautas inhibuit. Verum solus omnium Butes ad eas enatauit, quem raptum, Venus ad Lilybaum habitatum relegauit. Post à Sirenibus nauim Charybdis exoripit, Scyllaque, & errantia saxa: è quibus ingens flammarum vis ac fumus eructari videbatur. Atqui per ea Thetis cum Nereidibus, Iunonis monitu, incolumem nauim transuexit. Siciliam itaq; prateruecti, ubi Solis boues inerant, ad Corcyram Phaacum insulam appellant, ubi rex Alcinous imperabat. Perro cum Colchi Argo na-

ἡτελευτημένα, ὥρμησι πλὴν ναῶν διώκων. ἰδοῦσα δὲ
 αὐτὸν πλησίον ὄντα Μήδεια, τὸν ἀδελφὸν φρονέει·
 καὶ μελίσσασα, ἅτ' βυδοῦ ῥίπτει. σωμαδροίζων δὲ
 Αἰήτης τὰ τῷ παιδὶ μέλη, ἃ διώξας ὑστέρησι.
 5 διόφρ' ὑπερέβας, καὶ τὰ σπέντα τῷ παιδὶ μέλη
 δάψας, ἃ τόπον προσσηγρόφας Τόμους. πολλὸς δ' ἔρ
 Κόλχων ὅπ' ἑλπίσιν ἡς Ἀργεὺς ἐξέπιμψεν·
 ἀπειλήσας, εἰ μὴ Μήδειαν ἄξαισιν, αὐτὸς πίσινα
 10 τὰ ἐκείνης· οἱ δὲ, διαχαδύντες ἀγῶ· ἀγῶ, καὶ
 ζήτησιν ἐπιῦντο, τοῖς Ἀργεῶσι τὸν Ἡεικλῆον
 ποταμὸν ἦδη πρὸς πλάεσι. μελίσσας δὲ Ζεὺς ὑπερ
 τοῦ φονεῦντος Ἀφύρτυ, χαμῶνα λάβρον ἐπιπίμ-
 ψας, ἐμβάλλει πλάττω· καὶ αὐτῷ τὰς Ἀφυρτίδας
 νήσους παρεπλεύωνται ἡ ναὺς φθίγγεται, μὴ λήξον
 15 πλὴν ὀργῆς τῷ Διὶ, εἰ μὴ πορδύντες εἰς πλὴν Αὐ-
 συνταν, τὸν Ἀφύρτυ φόνον χαθαρώσιν ὑπὸ Κίρκης.
 οἱ δὲ, παρεπλεύσαντες τὰ Λιβύων καὶ Κελτῶν ἔδρη
 καὶ διὰ τῷ Σαρδωνίῳ πλάζοις κορυδύντες, πρὸς
 20 ἰκέται ἡρώεσσι χαθαίρονται. πρὸς πλάεσιν δ' ἑστῶ-
 τας αὐτῶν, Ορφεὺς πλὴν ἐσαντίαν μῦσαν μελωδῶν·
 τὰς Ἀργεῶσι κατὰ. μὲν δὲ Βύτης ἐξενήξατο
 πρὸς αὐτὰς ὃν ἀπάσασα ἀφροδίτη ἐν Λιλυβαίῳ κα-
 τὰντι. μὲν δὲ τὰς Σαρδωνίας πλὴν ναυῶν Χαρυβδὶς ἐξεί-
 25 δεχετο, καὶ Σκύλλα, καὶ πίνται πλάττω· ὑπερ ὧν
 φλόξ πολλὴ καὶ καπνὸς ἀναφρέμενθ' ἰωρᾶτο. ἀγῶ
 διὰ τῶν διακόμεσιν πλὴν ναυῶν σὺν Νηρείῳ Θίπῃ
 παρεπλεύοντο ὑπὸ Ἡέρας. παρεπλεύσαντες δὲ Θει-
 νακίαν νῆσον, Ἡλίου βῆς ἔχουσαν, εἰς πλὴν Φακίαν
 30 νῆσον Κέρκυραν ἦκον· ἥς βασιλεὺς ἦν Ἀλκίνοος.
 τῷ δὲ Κόλχῳ πλὴν ναυῶν εὐρεῖν μὴ δυναμένους,

vim usquam inueniunt, horum alij Phaacum montes incolendos occupant, alij ad maritima delati, Apſyrtidas insulas extruxerunt. Nonnulli autem ad Phaacas ierunt, ac nauim Argo tandem deprehendunt, & Medeam ab Alcinoο reperiunt. Tum ille, si iam, inquit, uxor Iasoni copulata sit, eam illis se non daturum: at si nondum uirum passa sit, patri remissurum, ait. Verum enimvero Alcinoi coniux Arete anteuertens, Iasoni Medeam coniugauit. Hinc igitur Calcbici cum Phaacibus simul habitare statuerunt. Argonauta uero cum Medea in altum auehuntur: qui cum noctu nauigarent, in maximam inciderunt tempestatem. Inter haec Apollo Meuetium impetens, secundum iugulum sagitta percussit, eumq; in mare deturbauit. Hi uero cum proximam insulam conspiciunt, ad eam deueniunt, ac prater spern essentatum portum ingressi, Anaphon nominant: ubi Apollini Aegleam statunt, ibiq; peractis de more sacrificijs, epulati sunt. Qua uero ab Arete duodecim ancilla Medea dono iam data fuerant, fortissimos illos viros per lusum sugillabant. Hinc & adhuc etiam uetus ea in sacris deridendi consuetudo mulieribus manet. Inde aucti, in Cretam appellere prohibentur à Talo. Hunc sanè alij ex aeο genere producit; Suius qui à Volcano Minoi datum esse ferūt. Qui uir uenens fuit, idēq; ab alijs Taurus appellatur. Huic autem uenam unam à collo ad calcem pertinētem fuisse tradunt: atq; huiusce uenae cute clauus aenē affixus esse uidebatur. Hic igitur Talus ter in die circum insulam currens, eam tuebatur. Quocirca & tum Argo nauim praeceuntem spectans lapidibus impetebat; Demum Medae ueneficijs circumuentus occubuit, siquidem, ut nonnulli memorant, Medae poculis ad insaniam reductus, excessit ē

οἱ μὲν τοῖς Κερκυραίοις ὄρεσι παράκησαν· οἱ δὲ, εἰς
 τὴν Ἀλκυονίδα κομιθέντες, ἔκτισαν Ἀψυρπίδας νή-
 σους. ἔνιοι δὲ, πρὸς Φαίακας ἐλθόντες, τὴν Ἀργὴν
 κατέλαβον, καὶ τὴν Μήδειαν ἀπὸ τοῦ πατρὸς Ἀλκυ-
 νόου· ὃ δὲ, εἶπεν· εἰ μὲν ἤδη σωελλήλυθεν Ἰάσωνι, ἢ
 δώσειν αὐτὴν ἐκείνῳ· εἰ δὲ παρδένῃ ὅτι, τὰ πατεὶ
 αὐτὴν κέλειν. Ἀρήτη δὲ ἡ Ἀλκινόου γυνὴ φθάσασα Μή-
 δειαν Ἰάσωνι σκέλεζεν· ἔδεν οἱ μὲν Κολχικοὶ μὲν
 Φαίακων κατόκη. οἱ δὲ Ἀργυαῦται μὲν δὲ Μηδείας
 ἀνέχθησαν. πλείοντες δὲ νυκτός, σφοδρῶν φειπτόισι
 χειμῶνι. Ἀπόλλων δὲ σὰς ἐπὶ τὴν Μεινοπίε διεῖδεν,
 ποξεύσας τὸ βέλει, εἰς δὲ θάλασσαν κατέσπεν, οἱ
 δὲ, πλοῖόν ἐδεάσαντο νῆσον. τὸ δὲ παρὰ πρὸςδο-
 χίαν ἀναφανῆναι φερομένοντες, ἀνάσσω ἐκάλε-
 σαν. ἰδρυσάμενοι δὲ βαμὸν ἀπόλων Θαιγαίης,
 καὶ δυσιάσαντες, ἐπὶ εὐωχίαν ἐπάπανα· δοδεῖκα δὲ
 ὑπὸ Ἀρήτης Μηδεία δώδεκα δεράπιναι, τὰς ἀε-
 σίας ἔσκωπον μὲν παιγνίας. ἔδεν ἐπὶ καὶ νῦν ἐν τῇ
 δυσία σωηδὲς ὅτι σκώπῃν γυναιξίν. ἐντεῦθεν ἀνα-
 χθέντες, κωλύοντα Κρήτη φερόμεν ὑπὸ Τάλῳ.
 τῷτον, οἱ μὲν, σὺ καλκῷ γῆρας ἔειπεν· οἱ
 δὲ, ὑπὸ Ἡφαίστου Μίνῳ δοδύσαι· ὃς μὲν χαλκῷ
 ἀνῆλθε. οἱ δὲ, Ταῦρον αὐτὸν λέγουσιν. εἶχε δὲ φλέ-
 βα μίαν ἀπὸ αὐχένῃ κατατείνυσαν ἄχρι σφυρῶν·
 καὶ δὲ τὸ δέσμα δὲ φλεβὸς ἦλθε διήκειτο χαλκός. ὅτε
 ὁ Τάλως πρὸς ἐκείνης ἡμέρας τὴν νῆσον περὶ τοῦ χάζων
 ἐπῆρει. διὸ καὶ τότε δὲ Ἀργὴν προσέλασαν δεωρῶν,
 τοῖς λίθοις ἔβαλεν. ἐξαπατηθεὶς δὲ ὑπὸ Μηδείας
 ἀπέδραεν· ὅς μὲν ἔνιοι λέγουσι, διὰ φαρμάκων αὐτὸς
 καίαν Μηδείας ἐμβαλόντος· ὅς δὲ πνυς, ὑποχρ-

vitæ. Sed, ut alij, per immortalitatis pollicitationem,
 clauum illi Medeam extraxisse, omniq; ex eius corpore
 effuso ichore ipsum obijisse narratur. Nec desunt qui il-
 lum, à Poente sagitta in calce vulneratum interijisse
 tradunt. Noctem autem unam illic non amplius morati
 Argonautæ ad Eginam aquatum contendunt, ubi de
 aqua pugna conficitur inter eos, inde verò per Eubœam
 Locridemq; nauigantes, Iolcum, quarto demum mense
 postinitam velleris aurei expeditionem, perueniunt.
 Verum Pelias, quòd Argonautarum reditum despera-
 bat, de Æsone obtruncando cogitauit. Hic autem dum
 sibi ipsi mortem consciscere quarit, immolati tauri san-
 guinem intrepidè hausit, & interiit. Atqui Iasonis ma-
 ter, Peliam execrata, relicto filio paruulo, velut ad bel-
 lum ante signano, vitam suspendio finit. Deinde Pelias
 & relictum ab ea filium ingulauit. Interea redit Iason,
 ac vellus aureum Pelia dedit. Qui, cum iniurias, qui-
 bus affectus erat, ulcisci vellet, occasionem expectabat.
 Proinde sumptis secum lectissimis heroibus, in Isthmum
 nauigauit, ac nanim Neptuno dedicauit. Inde Medeam
 monet ut rationem inecat, qua Pelias illi tot iniuriarum
 pœnas luat. Tum illa Pelia regiam ingressa, regis filias,
 Asteropeam nempe & Antinoen, patrem dissecandum,
 elixandumq; suasu inducit suo: atq; eundem in vitam
 mox ætate iuuenem suis se veneficijs renocaturam esse
 pollicetur. Idq; ut facilius credi possit, arietem in frustra
 dissectum, elixatumq; agnum reddidit. Tum illi credu-
 la, patrem occidunt, membratimq; concisum elixant.
 Acastus autem unà cum Iolcensibus patrem sepeliuit:
 Iasonemque & Medeam Iolco cecit. Hinc illi Corin-
 thum commigrant: ubi decennium totum fortunatè
 transegerunt. Inde cum Glaucen Creon Corinthiorum

- μένης ποιήσων ἀδανάϊον αὐτὸν, καὶ τὸν ἥλαον ἐξε-
 λείψας, ἐκρυέντος τῷ πατρὸς ἰχθῦρ· ὁ ὠπιδανῆν
 πρὶς δὲ αὐτὸν πῶδ' ἀδέντα ὑπὸ Ποσειδῶνι· εἰς τὴν
 σφυρὲν, τελευτῆσαι λέγουσι. μίαν δὲ ἐσταῦντα νύκτα
 5 μείναντες, Αἰγὴν περιόρουσιν, ὑδρεύουσι δὲ ἄλονται.
 καὶ γίνεται περὶ τῆς ὑδρείας αὐτοῖς ἄμικτα. ἐκείθιν
 δὲ, διὰ τῆς Εὐβοίας καὶ τῆς Λοκρίδος πλάσαντες,
 εἰς Ἰωλλὸν ἦλθον, καὶ πάντα πλοῦν ἐοτίτρασι μὲν
 10 τελευτῶντες. Πελίας δὲ ὑπογυὲς τῷ ὀπισθίῳ τῷ
 Ἀργοναυτῶν, τὸν Αἴσωνα κλείνειν ἤδειεν. ὁ δὲ αἰπ-
 σάμεν· ἑαυτὸν ἀνελείν, θυσιάς ὀπιτελῶν ἀδελῶς τῇ
 ταύρῃ αἷμα σπασάμεν· ἀπέθανεν. ἡ δὲ Ἰάσον·
 μήτηρ ἐπαρσασμένη Πελίαν, νήπον ὑπολιπῆσα πῶ-
 15 δε, ὡς περὶ πόλεμον σπράμαρον, ἑαυτῷ ἀνῆρτησε.
 Πελίας δὲ καὶ τὸν καταλειφθέντα πῶδε ἀπέκλινεν
 αὐτῆς. ὁ δὲ Ἰάσων κατελθὼν, τὸ μὲν δέρας ἰδὼκα·
 περὶ ὧν δὲ ἠδικήθη μετελθεῖν ἐδύλων, χαρὸν ἐξεδί-
 χετο. καὶ τότε μὲν εἰς Ἰθμόν μιν ἔβ' ἀρίστων πλά-
 20 σας, ἀνέδμηκα πῶν ναῶν Ποσειδῶνι. αὐτῶς δὲ Μή-
 δειαν παρεχάλε' ἤτοι ὅπως Πελίας αὐτῷ δέρας
 ὑπόχρη. ἡ δὲ εἰς τὴν βασιλείαν τῷ Πελίῳ παρελθῶσα,
 πέιδει πᾶς θυγατέρας αὐτῇ [Ἀσπρόπειαν θυγατρὴν, καὶ
 25 Ἀντινόην] τὸν πατέρα κρεουργῆσαι, καὶ κατεψῆσαι,
 διὰ φαρμάκων αὐτὸν ἐπαγγελομένη ποιήσων νέον. καὶ
 τῷ πισύσῃ χάριν, κρινὸν μελίσσασα, καὶ κατεψῆσασα,
 30 ἐποίησεν ἄφρα. αἱ δὲ πισεύσασα, καὶ πατέρα κρευ-
 ρῶσι, καὶ κατεψῆσαν. Ἀχαιὸς δὲ μιν τῷ Ἰωλλὸν
 οἰκόντων, τὸν πατέρα δάπτει. τὸν δὲ Ἰάσωνα μιν τῇ
 Μηδείᾳ, τῇ Ἰωλλῷ ἐκβάλλει. οἱ δὲ, ἦγον εἰς Κό-
 30 ρυνδον· καὶ δέκα μὲν ἔτη διετέλουν ἀνυχνῶντες αὐ-
 τῶς δὲ τῇ τῇ Κορίνθῃ βασιλεύῳ Κρέοντι· καὶ θυγατέρα

APOLLODORI

rex filiam Iasoni despondisset, eam, dimissa Medea, in matrimonium duxit. Tum illa quos Iason Deos iurasset, obtestata, ingratusq; illius animu subinde detestata, uxori quidem peplum venenis infectum misit: quem simul ac illa sibi induit, cum adintore patre, valido igne correpta conflagrauit. Medea insuper quos ex Iasone filios habebat, Mermerum nempe ac Pheretem, trucidauit, & sumptum ab Sole alatorum draconum currum conscendit, in eoquo profugit Athenas. qua in fuga, ut quidam ferunt, filios infantes adhuc, supplices ante Acræ Iunonis aram constitutos, omisit: quos surgere iussos Corinthij multis vulneribus contrucidarunt. At Medea, quæ conuolarat Athenas, mox ibi Egeonupta, filium, cui Medo nomen fuit, gignit. Postea verò, cum Theseo comparasset infidias, Athenis in fugam acta cum Medo filio eicitur; Qui magnum apud Barbaris imperium consecutus, subiectam sibi prouinciã uniuersam Mediã vocari voluit; & bellum contra Indos inferens vitam cum morte commutauit. Sed Medea nulli suorum agnita, ad Colchos remeant: quæ cum Aëson patrem Persei fratris dolo ab regia sede eiec- tum inuaniisset, illi regnum recuperauit.

- Γλαυκῶν Ιάσωνι ἐγγυῶν¹· παρὰ πρὸς ἑαυτὸν Ιά-
 σων Μήδειαν, ἐγάμει. ἡ δὲ ὡς τε ὅμοσιν Ιάσων διῆ
 ἐπιχλεσμένη, καὶ τὴν Ιάσων² ἀχαιεῖαν μεμψα-
 μένη πολλάκις, τῇ μὲν χαμυμένην πόπλον μεμαγ-
 5 μένον φαρμάκῳ ἐπιμψεν· ὃν ἀμφιασμένη, μὲν τῷ
 Κοινῷ³ πατρὸς πυρὶ λάβρῳ καταφλέγει· τὴν τε
 παῖδας, ὡς εἶχεν ἐξ Ιάσων⁴, Μόρμωρον καὶ Φερντά,
 ἐπίπλεον. καὶ λαβῶσα παρὰ ἡλίου ἕρμα πηκῶν δρακόν-
 των, ὅτι τέτε φεύγουσα, ἦλθεν εἰς Αἰθῶας. λέγ-
 10 ται δὲ ὅτι φεύγουσα, τὴν παῖδας νηπιὺς ἐπὶ ὄντας
 κατέλιπον, ἰκέτας καδίσοισα ἐπὶ τὸν βωμὸν τῆς Ἥρας
 τῆς Αἰθῶας· Κοεῖνδοι δὲ αὐτὰς ἀναστήσαντες κατε-
 τραυμάτισαν. Μήδεια δὲ ἦκεν εἰς Αἰθῶας. καὶ κεῖ
 χαμυδεῖσα Αἰγεί, παῖδα γυνῆ Μῆδον, ὀπιβελύουσα
 15 δὲ ὕστερον Θηοεῖ· φυγὰς δὲ Αἰθῶων μὲν τῷ πατρὶ
 ἐμβαλέσκει. ἀλλ' ὅτε μὲν πολλῶν κρατῶσας βαρβάρ-
 ον, τὴν ὑφ' ἑαυτὸν χέρας ἀπασαν Μηδίαν ἐχέ-
 κτεσε, καὶ στρατευόμεν⁵ ἐπὶ Ἰνδῶν ἀπέδωκε. Μήδεια
 δὲ εἰς Κόλχους ἦλθεν ἀγνωστῶς. καὶ καταλαβῶσα
 20 Αἰήτιν ὑπὸ τῷ ἀδελφεῖ Γκρόν τῆς βασιλείας ἐσηρ-
 μένον, κτείνασα τόν· τῷ πατρὶ τὴν βασιλείαν
 κατέσπειν.

APOLLODORI

rex filiam Iasoni despondisset, eam, dimissa Medea, in
 matrimonium duxit. Tum illa quos Iason Deos iurasset,
 obtestata, ingratusque illius animus subinde detesta-
 ta, uxori quidem pepalum venenis infectum misit: quem
 simul ac illa sibi induit, cum adiutore patre, valido igne
 corropta conflagrauit. Medea insuper quos ex Iasone fi-
 lios habebat, Mermorum nempe ac Pheretem, trucidauit,
 & sumptum ab Sole alatorum draconum currum
 conscendit, in eoque profugit Athenas. qua in fuga, ut
 quidam ferunt, filios infantes adhuc, supplices ante
 Acrae Iunonis aram constitutos, omisit: quos surgere
 iussos Corinthij multis vulneribus contrucidarunt. At
 Medea, quae conuolabat Athenas, mox ibi Aegeum pra-
 filium, cui Medo nomen fuit, gignit. Postea vero, cum
 Thesee comparasset infidias, Athenis in fugam acta
 cum Medo filio eicitur; Qui magnam apud Barbaros
 imperium consecutus, subiectam sibi provinciam uni-
 uersam Aethiopiā vocari voluit; & bellum contra Indos
 inferens vitam cum morte commutauit. Sed Medea
 nulli suorum agnita, ad Colchos remeauit: qua cum
 Aetern patrem Persei fratris dolo ab regia sede eie-
 ctum inuasisset, illi regnum recuperauit.

- Γλαυκίῳ Ἰάσωνι ἐγγυῶνίῳ, παρρημφέμενῳ Ἰά-
 σων Μήδειαν, ἐλάμει. ἡ δὲ ὥς τε ἄμοσεν Ἰάσων διτ-
 ἐπικλεσαμένη, καὶ τὴν Ἰάσονῳ ἀχαιείαν μεμφα-
 μένη πολλάκις, τῇ μὲν γαμεμένη πέπλον μαμαγ-
 5 μένον φαρμάκῳ ἐπεμφεν· ὃν ἀμφοισυμένη, καὶ τῇ
 Κοιδοῦνίῳ πατὴρ πρὸς λάβρῳ καταφλέγει· τὺς τε
 παῖδας, ὥς εἶχεν ἐξ Ἰάσονῳ, Μέρμερον καὶ Φερήτα,
 ἐπέκλεινε. καὶ λαβῶσα παρὰ ἡλίου ἄρμα Πηλεῶν δρακόν-
 των, ἐπὶ τέττε φεύγουσα, ἦλθεν εἰς Ἀθῴας. λέγε-
 10 ται δὲ ὅτι φεύγουσα, τὺς παῖδας νηπιὺς ἐπὶ ὄντας
 κατέλιπεν, ἱκέτας καδίσασα ἐπὶ τὸν βωμὸν τῆς Ἥρας
 τῆς Ἀκραιᾶς· Κορίνθιοι δὲ αὐτὲς ἀναστήσαντες κατε-
 τραυμάτισαν. Μήδεια δὲ ἦκεν εἰς Ἀθῴας. καὶ κεῖ
 γαμηθεῖσα Αἰγεί, παῖδα ἔχουσα Μῆδον. ὅππῃ βλάψου-
 15 σά δὲ ὕστερον Θηοσί· φυγὰς δὲ Ἀθῴων καὶ τῶν παιδῶν
 ἐκβάλλεται. ἀλλ' ὅτε μὲν πολλὰν κρατίσας βαρβάρ-
 ον, τὴν ὑφ' ἑαυτὸν χώραν ἀπασαν Μηδίαν ἐκ-
 ἤκαε, καὶ στρατεύμενῳ ἐπὶ Ἰνδῶν ἀπέδωκε. Μήδεια
 δὲ εἰς Κόλχους ἦλθεν ἀγνωστῆς. καὶ καταλαβῶσα
 20 Αἰήτιν ὑπὸ τῶν ἀδελφῶν Ἰκρόσῳ τῷ βασιλεῖ εἰση-
 μένον, κτεῖναισά σφον, πρὸ πατρὸς τὴν βασιλείαν
 κατέσχον.

APOLLODORI

ATHENIENSIS BIBLIOTHECES,

SIVE DE DIIS,

Liber Secundus.

Veniam verò Dencalionis genus enarrauimus, Inachi deinceps explicemus. Inachus igitur ex Oceano & Tethye procreatur: à quo Inachus Argiuorum flumen nominatus est. Huius & Melisse Oceani filia, Phoroneus ac Egialeus filij fuerunt. Egialeus tamen nulla de se prole relicta sit extinctus, Egialeam tamen ab eo, cui præsuerat, dictam fuisse terram legimus. Atqui Phoroneus vniuersa terra, cui post nomen fuit Peloponneso, imperio potitus, ex Laodice nymphea Apin & Nioben creauit. Apis itaque commutato in dominandi libidinem regno, vi cuncta gerens, ac planè tyrannico more administrans, Peloponnesum Apiam suo de nomine vocari iussit. Is demum Thelxionis ac Telchinis insidijs appetitus, sine liberis excessit è vita: & relatus inter deos, Sarapis appellatus est. De Niobe autem, & Ione, quam primam mortalium Iupiter inuit, Argus

ΑΠΟΛΛΟ-

ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΥ

ΤΟΥ ΑΘΗΝΑΙΟΥ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ,

ἢ αὖ Θεῶν, βιβλίον β.

ΠΕΙΔΗ δὲ τὸ τῷ Δακρυῶντι
διεξεληλυθάνον γῆν, ἐρχομένως
λέγοντον τοῖς Ἰνέχον. Ὡς αὖτε
τῇδε γένεταί τις Ἰνέχος· ὅς
ἐστι ποταμὸς ἐν Ἀργεὶ Ἰνέχος καλεῖ-
ται. τῷ τε, καὶ Μελαίῳ τῆς Ὠκεανῶς,

φορῶντες τε καὶ Αἰμαλίδος πῦδες ἐχέοντο. Αἰμα-
λίδος μὲν ἦν ἄπειρος ὑποδανόντων, ἡ γὰρ ἀπὸ
σα Αἰμαλίδος ἐκλήθη. Φορῶντες δὲ ἀπὸ τῆς ὕψι-
20 ος ἐν Πελοποννήσῃ φοροῦντες, ἐν τῇ Λαοδί-
κῃ νύμφῃ, δυνάστων, Ἀπὸν καὶ Νιόβῃν ἐχέον-
τες. Ἀπὸς μὲν ἦν εἰς περὶ τὴν τῶν αὐτῶν μετακίνη-
σιν δυνάμειν, καὶ ὡς αὖτε τῶν περὶ τὴν
ἐαυτῶν τῶν Πελοποννήσων Ἀπὸν, ὑπὸ Θεοῦ καὶ
35 Τελχῶν ἐπιβλάδεις, ἀπὸς ἀπὸ τῆς καὶ κομ-
αίς δὲ δὲ, ἐκλήθη Σαράτις. Νιόβης δὲ καὶ καὶ
Διὸς, ἡ αὖτε γυναικὶ Ζῆος δυνάμει, καὶ τῆς
Ἀργεὶς ἐχέοντο. καὶ δὲ Αἰμαλίδος, καὶ καὶ Πη-

Arg' natus est. Sed Acusilai testimonio Pelasgus is dice-
batur, à quo Pelop'nesus dicta deinde Pelasgia fuit. At
Hesiodus Pelasgū fuisse indigenā refert. Sed hac de re
nos alibi rursus dicturi sumus. Argus itaq; simulac à
Phoroneo regnū accepit, Peloponne sum à se Argos di-
ci impetravit: qu' postea ducta uxore Euadne, Strymo-
nis ac Nēara filias, Iasum, P'tanthum, Epidaurum, &
Criasum genuit, qui postea regno successit. Ex Iaso au-
tem nascitur Agenor, ex quo illa Argus, qui Panoptes
dicitur, ortus est: hūc toto corpore oculis fuisse legi-
mus. Hic etiam viribus prestans, sublato, qui Arca-
diam denastabat, tauro, eius sese corio circumtexcit.
adhuc Satyrum; qui Arcadibus vīnū inferebat, eorumq;
pecora abigebat, fortiter pugnans interfecit. Quinetiam
Echidnam, quam Tartari ac Terræ Gigātes dicunt, qua
viatores corripiebat, dormientem nactus interemit:
idemq; sublati cædis auctoribus, Apidis interitum ul-
timū est. Argi vero, & Ismenes Asopi filia Iasus est filius:
ex quo Ionem ortū esse ferunt. At Castor, qui de tem-
porum ignoratione conscripsit, necnon complures trage-
diarū scriptores, Ionem Inachi filiū esse perhibent.
Hesiodus & Acusilaus eam Pirēis filiā esse narrāt:
quā Iunonis sacerdotio decoratā Iupiter vitiauit: à
quo tam violatā fuisse puellā hūc Iūno comperisset,
in brūclā cūctā dānt transformāit, cum qua Iupiter
se concubuisse abintrauit. Quare Hesiodus inquit, a-
mantium insurandū irritū esse, neque ad deorum
etiam quicquā pertinere. Iūno interim vaccā ab Ioue
deposcit, acceptāq; Argo Panoptæ custodiendam da-
rit. Hanc autē Asclepiades Aristorū, Pherecydes ve-
ro Inachi, sicut Cercops Argi, & Ismenes, quē Asopi
fuit, filiā scribunt. sed Acusilaus & Pirēis, ut dictum

- Πάσης, ἀφ' ἧς κληθῆναι τοὺς τῶν Πελοπόννησον ἀν-
 κοῦντας Πελασγοίς. Ἡσίοδ' ὅτι, ὅτι Πελασγοὶν ἀν-
 τίσταται φησὶν ὅτι. ἀλλὰ φερέμεν τὴν πάλιν ἐκ-
 μεν. Ἀργ' ὅτι λαβὼν παρὰ Φοιβῆς ὅτι βασιλείαν,
 5 ἀφ' ἑαυτῆς ὅτι Πελοπόννησον ἐκάλειεν Ἀργ' ὅτι. καὶ
 γῆρας Εὐάφην ὅτι Σβύμον' ὅτι Νεαίρας, ὅτι τῶν
 σὺν Ἰάσῳ, Πείσανδρον, Εὔδωρον, Κείαν. ὅτι
 καὶ τῶν βασιλείαν παρέλαβεν. ἐξ Ἰάσου δὲ, Ἀγνὸν
 χίετα. τὴν δὲ Ἀργ' ὅτι Πανόπης λεγόμενον.
 10 εἶχε δὲ αὐτὸν ὀφθαλμοὺς μὲν ἐν παντὶ [τῶ] σώματι.
 ὅτι βάλλον δὲ δυνάμει, ὅτι μὲν τῶν Ἀρκάδων ἀν-
 μαίνοντον παῖδων ἀνελών, τῶν τῶν Ἀρκάδων ἡμῶν
 σατο. Σάπυρον δὲ τοὺς Ἀρκάδας ἀδικούσας, καὶ
 ἀφαιρέμεν τὰ βοσκήματα, ὅτι τῶν ἀπὸ τῆς
 15 λέγει δὲ καὶ τῶν Ταρτάρου καὶ τῶν Ἑχιδνῶν, ὅτι τοὺς
 παριόντας συνήρπασεν, ὅτι τῶν κοίμωντων ἀπὸ
 κτείνειν. ἐξ ὁδοῦ δὲ καὶ ὅτι Ἀπὸ ὅτι φόνον, τοὺς
 αἰτίους ἀποκτείνας. Ἀργ' ὅτι καὶ Ἰσμήνης τῆς Λα-
 κωνῆς παῖς. Ἰάσος, ὅτι φασὶν Ἰάσος γινώσκει. Κλέων δὲ ὅτι
 20 συγγράφας τὰ χρονία ἀνθρώπων, καὶ πολλοὺς ὅτι
 τραγικῶν, Ἰνάχου τῶν Ἰάσος λέγουσιν. Ἡσίοδ' ὅτι καὶ
 Ἀκουσίλα' ὅτι Πειρήν' ὅτι αὐτῶν φασὶν ὅτι. τῶν τῶν, ἐν
 ἐφ' ὅτῳ τῆς Ἡρας ἔχουσιν, Ζεὺς ἔφειρε. φεραδὸς
 ὅτι Ἡρας, ὅτι μὲν κῆρος ἀφ' ὅτου εἰς βῆν μετα-
 25 μόρφωσι λαλῶν. αὐτὴν ὅτι ἀπομόσαστο μὴ συνελθεῖν.
 διό φησιν Ἡσίοδ' ὅτι ἐκ ὅτου αὐτῶν ὅτι τῶν ὀργῶν
 τοὺς ἡννομένους ὅρους ὅτι ὅτου. Ἡρα ὅτι αἰτήσα-
 μένη παρὰ Διὸς ὅτι βοῶν, φύλακα αὐτῆς κατέστησεν
 Ἀργῶν ὅτι Πανόπην. ὅτι Ἀσκληπιάδης μὲν, Ἀρέστους
 30 λέγει ὅτι φερεκίδης δὲ, Ἰνάχου. Κέρων δὲ, Ἀρ-
 γῶν, καὶ Ἰσμήνης τῆς Λακωνικῆς θυγατρὸς. Ἀκουσίλα'
 δὲ ἐκ γῆς μετὰ αὐτὴν λέγει. αὐτὴν δὲ τῆς ἑλπίδος.

antea fuit, ortam esse refert. Hic eam ad oleam, quæ in Mycenæo luco erat, alligabat. Cum verò Iupiter eam Mercurio ut furtim abduceret, imperasset, idq; ab Hecate detectum fuisset, neq; celari amplius posset: Lapide percussum Argum peremit. Hinc itaque Mercurius APTEIΦONTHΣ cognomentum accepit. Iuno demum bouem æstro concitavit. Quo factò ea primum in sinum ab se Ionium appellatum penetravit: Mox per Illyricum progressa, Hæmum transcendit, ac per ea tempora tractum Thracium nominatum, ab illa deinde Bosphorum dictum, tranavit. Inde, cum in Scythiam penetrasset, & Cimmeriam terram, cumque per continentem multam deerrasset, multaq; Europa, atq; Asia maria, tranasset, in Egyptum tandem pervenit: ubi cum pristinam formam recepisset, ad Nili fluenta Epaphum peperit. Iuno Curetes ut alicubi puerum occulerent, exoravit, illi vera Iunonis orata fecerunt. Quod factum ubi Iupiter rescivit, Curetas occidit. Ia interim ad filium sese vestigandum accingit. Quæ cum Syriam propè universam peruagata esset, quod illic Bybliorum regis uxor filium educare significabatur, eam tandem Epapho inuento, in Egyptum remeavit; ac Telegono, qui tum Egyptiorum imperium administrabat, nupsit. Hic ipsa Cereri, quam Isin vocarunt Egypti, statuam collocavit, Et Ionem quoq; Isidem appellarunt. Epaphus autem Egypti imperans, Memphin Nili filiam sibi coniugavit: deq; uxoris nomine conditam urbem, Memphin nominavit, ex eaq; Libyam filiam procreavit, à qua & pars una terrarum Libya vocitata est. Caterum ex Libya Neptunoq; gemini Agenor ac Belus oriuntur. Agenor itaq; in Phœnicen profectus, inibi regni sedem constituit: ubi & magnæ sebolis auctor extitit: quare

- ἔκδοσαν αὐτῶν, ἥπς ἐν τῷ Μυκῶναιφ ὑπῆρχον
 ἄνθρωποι. Διὸς δὲ ἐπιτάξαςτος Ερμῆ καλέσας τὴν βοῆν,
 μῦνυσαν· Ἰέρακος, ἐπειδὴ λαθεῖν ἐκ ἡδυνάτο,
 λίθῳ βαλὼν ἀπέκτεινε τὸν Ἀργον. ὅθεν Ἀργεϊφόντης
 5 ἐκλήθη. Ἦρα ὅ τῃ σοὶ οἶστρον ἐμβάλλει. ἡ δὲ, περὶ-
 τον ἦκεν εἰς τὸν ἀπ' ἐκείνης Ἰόνιον κόλπον κληθέν-
 ταν· ἐπιπτα διὰ τῆς Ἰλλυεΐδος πορεύσειαν, καὶ τὸν
 Αἴμων ὑπερβαλέουσα, διέβη τὸν τότε μὲν καλέμενον
 πόρον Θράκιον· νῦν δὲ ἀπ' ἐκείνης Βόσπορον. ἐπελ-
 10 θύσα ὅ εἰς Σκυθίαν καὶ τὴν Κιμμερίδα γῆν, πολ-
 λὴν χέρσον πλανηθείσα, καὶ πολλὰν διανηξαμένη
 δώλασας Εὐρώπης τε καὶ Ἀσίας, τελευτᾶσθαι ἦκεν
 εἰς Αἴγυπτον· ὅπου τὴν ἀρχαίαν μορφὴν ὑπελαβύσα,
 γυνᾶ παρὰ τῷ Νείλῳ ποταμῷ Ἐπαφον παῖδα. τῆ-
 15 τον δὲ Ἦρα δῦται Κερήτων ἀφανῆ ποιῆσαι. οἱ δὲ,
 ἡρώϊσιν αὐτόν. καὶ Ζεὺς μὲν αἰδομένην, κτείνει
 Κέρητας. Ἰὼ δὲ ἐπὶ ζήτησιν τῆ παιδὸς ἐντάπειτο.
 πλανωμένη ὅ καὶ Συρίαν ἀπασαν· ἐκεῖ γὰρ ἐμμένετο
 20 τῇ Βυβλίῳ βασιλέως γυνὴ ἐπιδύει τὸν ἦόν· καὶ τῇ
 Ἐπαφον ἀρεῖσα, εἰς Αἴγυπτον ἐλθύσα, ἐγαμήθη Τι-
 λερόνῳ τῷ βασιλεύοντι τότε Αἰγυπτίων. ἰδρύσατο ὅ
 ἀγαλμα Δήμητρος, ὡς ἐκάλεσαν Ἴσιν Αἰγύπτιοι, καὶ
 τῇ Ἰῷ, Ἴσιν ὁμοίως προσηγόρευσαν. Ἐπαφῇ δὲ βασι-
 25 λεύων Αἰγυπτίων, γαμῆι Μέμφιν τῇ Νείλῳ δυγα-
 τέρα, καὶ ὑπὸ ταύτης κτίθει Μέμφιν πόλιν. καὶ ταυτοῖ
 δυγατέρα Λιβύῳ, ἀφ' ἧς ἡ χώρα Λιβύη ἐκλήθη.
 Λιβύης δὲ καὶ Ποσειδῶν, γίνονται παῖδες δίδυ-
 μαι, Αἰγύωρ καὶ Βῆλ. Αἰγύωρ μὲν ὤν εἰς Φοι-
 νίκῳ ἀπαλλαγείς ἐβασίλευσε· καὶ καὶ τῆς μεγάλης
 30 ῥίξης ἐγένετο ἡγεμῶν. ὅθεν ὑπερδυσόμῃα φεῖ τέτυ-
 Βῆλ. Βῆλ δὲ ὑπομείνας ἐν Αἰγύπτῳ, βασιλεύει μὲν
 Αἰγύπτῳ· γαμῆι δὲ Αἰγυγίῳ τὴν Νείλῳ δυγατέρα.

de eo in praesentia dicere super sedeo. At Belus, quod ex Aegypto minime discessisset, Aegypti regnum consequitur: atq; Anchinoen Neli filiam duxit uxorem, de qua filios geminos creavit, Aegyptum ac Danaum, sed & ut Euripides ait, Cephennus, Phineumq;. Igitur Danaum Belus ad Libyam incolendam, Aegyptumq; ad Arabiam habitandam misit. Qui, cum denastasset Melampodum terram, eam Aegypti nomine appellari de seipso voluit. Porro & Aegypto è pluribus coniugibus filij mares quinquaginta gignuntur: at fratri Danao filiorum totidem. Qui cum de regno inter se contenderent, Danaus Aegypti filios praeter unum aut alterum, filiarum suarum numero necavit: nam ex oraculo cadam sibi ab eorum uno imminere acceperat: metu perculsus Minervae consilio, navim nominatam ab eo de filiarum suarum numero navis vocavit, quasi dixeris quinquaginta remem, primus fabricavit, in quam filias imposuit, aufugit. Inde ad Rhodum insulam cum appulsus esset, Minervae Lindiae statuam dedicavit. Hinc & Argos se contulit, & huic regni tradit Helanor, qui cum Argis regnabat. At ipse Danaus eius regionis potitus, suo ipsius nomine incolas Danaos appellari voluit. Sed quod ea regio aquarum inopia laborabat, ex quo scilicet Neptunus inatus Inacho, fontes exsiccaverat, quod eam Minerva terram esse testatus est, filias suas interim aquarum misit. harum una Amymonem aquam quatenus, telum in communem iacit, ac fonte Satyrum dormitantem ferit: quo ille somno expergescens, puella in eunda miro desiderio capitur. At Neptuni superveniente Satyrus se dedit infugam. Amymonem autem cum hoc concubuit, ei quo Neptunus Lernaos fontes indicavit. Porro Aegypti filij Argos profecti, ut mutua inter se similitudinem compo-

καὶ αὐτῷ γίνονται πῦδες δίδυμοι, Αἰγυπθὺς καὶ Αἰ-
 γυπθίς. οὗς δὲ φησιν Εὐειπίδης, καὶ Κηφῶς καὶ Φηρεὺς
 περὶ π. Δαναὸν μὲν ἐν Βῆλῳ ἐν Λιβύῃ κατέκταν-
 σεν· Αἰγυπθὸν δὲ ἐν Αραβίᾳ. οὗς καὶ κατεσκαΐσα-
 5 μεν· ἢ Μελαμπέδων χάσαν[ἀφ' ἑαυτῶ] ἀνόμα-
 σον Αἰγυπθον. γίνονται δὲ ἐκ πολλῶν γυναικῶν, Αἰ-
 γυπθῷ μὲν πῦδες πεντήκοντα· θυγατέρας δὲ Δαναὸς
 πεντήκοντα. παλαιαστάων δὲ αὐτῶν ὅπως ἀγέλοις
 ὅφρ' τὴν ἀρχὴν, ὕστερον Δαναὸς τὰς Αἰγυπθῆς πῦδας,
 10 πάλιν ἐνὸς ἢ δυεῖν, διὰ ὅφρ' αὐτῷ θυγατέρας
 ἀρέϊλε, δεδωκεῖν[ἑαυτῇ καὶ ἐκ χρησιμοῦ, ὅτι
 φορευθήσονται ὑπὸ ἐνὸς αὐτῶν, καὶ] ὑποδεμένης
 Αἰθίας αὐτῷ, ναυῶν πρῶτος κατεσκευάσας, [ἢ κλη-
 15 δεῖσαι ὡς αὐτὴ ἦτο ἀφ' ἑαυτοῦ ἢ θυγατέρας αὐτῆς πεν-
 τηκόντορον.] ἐκ ἧς καὶ πόδας ἐνδέμεν· ἑρμῆ. περὶ
 20 τὴν δὲ Ρόδον, τὸ τῆς Αἰνιδίας Αἰθίας ἀγαλμα
 ἰδρύσατο. ἐπιύδεν δὲ ἦσαν εἰς Ἄργον, καὶ τὴν
 βασιλείαν αὐτῷ ἔδωκεν Εὐαγόρῃς ὁ τότε βασι-
 λεύων. [αὐτὸς δὲ κρατήσας τῆς χώρας ἀφ' ἑαυτῆς
 25 τὰς ἐνοικοῦντας Δαναεὺς ἀνόμασαν·] ἀνύδρε ἢ τῆς
 χώρας ὑπαρχέσης, ὅτι καὶ τὰς πόλεις ἐξήγαγε
 Ποσειδῶν μινύων Ἰνάχῃ, διότι ἢ χάσαν Αἰθίας
 ἐμυρμήρισεν ἑξῆς, καὶ θυγατέρας ὑδρευομένας ἐπε-
 30 φει μία δὲ αὐτῶν Ἀμυμώνη ζήτησεν ὕδωρ, ῥέπει
 βέλῳ ἐπὶ ἑαυτὴν, καὶ κοιμώμενη Σάτυρον τοῦ χά-
 νει· ἀρκεῖν· ὁ δὲ αὐτῆς, ἐκείνῃ συγγενεῖ. Πο-
 σειδῶνος δὲ ἀπαρτάντος, ὁ Σάτυρος ῥ' ἑαυτῇ· Ἀμν-
 35 μώνη δὲ, γένη σάτυνάζεται. καὶ αὐτῇ Ποσειδῶν
 τὰς ἐν Ἀργεὶ πόλεις ἐμινύσεν, οἱ δὲ Ἀργεῖοι πᾶσι
 40 ἐλδόντες εἰς Ἄργον, ἢ τὴν ἐχθρὰν ἀποσπᾶν παρὰ

nerent, se se cohortantur, & Danaï filias sibi in matrimonio dari obsecrant. Tum Danaus, simul quod parum crederet eorum pollicitationibus, simul quod fugæ exiliyque sui iniuriam haud quaquam oblitus esset, nuptias pactus sortito puellas distribuere cœpit. Hypermnestram igitur, natarum maximam, Lynceo, & Gorgophonen Proteo selegit: Hos enim ex coniuge regina Argypbia Ægyptus extulerat. Inde suam quisque sortiti sunt, Busiris quidem & Enceladus, Lycusque ac Daiphron, Automaten, Amymonen, Agauen, Scaam, Danao ex Europa regia matrona satas ducunt. At ex Elephantide orta fuerunt, Gorgophone, atq; Hypermnestra: sed Lynceus & Calycen sorte duxit. Ister autem Hippodamiam: Chalcodon, Rhodius: Agenor, Cleopatram: Asteriam Chetus, Hippodamiam Diacorystes: Alcibi Glaucon: Alcmenon Hippomedusam: Hippothous Gorgen: Iphimedusam Euchenor: Rhoden Hippolytus. Hi decem ex Arabia uxore geniti sunt. Sed puella ex Hamadryadibus Nymphis, alia ex Atlantea, alia ex Phœbe nata sunt. Agaptolemo Pirens, Cercesti Dorian, Eurydamanti Pharie, Ægio Mnestra, Enippe Argio, Anexibia Archelao, Menacho, Nela, obuenerunt. Hi septem & Phœnissa coniuge orti sunt. ac puella, ex Æthiopide. Qui verò ex Tyria erant, sine sorte duxerunt eas quæ ex Memphide erant, idque propter similitudinem nominum, Clitus, Cliten, Sthenelus, Sebenelen, Chrysippus, Chrysippen. At qui ex Caliande & Naide nympha, præter eos filij duodecim nati erant, cum totidem Polyxenis filiabus, sortito matrimonium contraxerunt. Illorum hæc sunt nomina, Eurylochus, Phantes, Peristhenes, Hermus, Dryas, Potamon, Cisseus, Lixus, Imbrus, Bromius, Polyctor, Chthonius. Hæ verò sunt ex Nympha

- λοῦν, καὶ ταῖς θυγατέρας αὐτῆς γαμεῖν ἠξίειν. Δαναὸς δ',
 ἅμα μὲν ἀπείων αὐτῶν τοῖς ἐπαγγέλμασιν, ἅμα δ'
 καὶ μνηστῆράων περὶ φυγῆς, ὁμολόγει τοῖς γάμοις, καὶ
 διακλήρει ταῖς κόρας. Ὑφ' ἡμνήσαν μὲν οὖν, πῶς περὶ-
 5 βύτεσαν, ἐξῆλθε. Λυγκεὶς καὶ Γοργυφόνῳ Περσπῆ.
 ἔτοι γὰρ ἐκ βασιλίδος γυναικὸς Ἀργυρεὺς ἐμαρμόνευσαν
 Αἰζυπῶ. καὶ οἱ λοιπῶν ἔλαχον, Βασίλει μὲν καὶ Εὐκλέ-
 λαιος, καὶ Λύκος καὶ Δαΐφρων, ταῖς Δαναῶν γυναιδεί-
 10 σαις ἐξ Εὐφροπῆς, Αὐτομάτῳ, Ἀμυμώνῳ, Ἀγαύ-
 ῳ, Σχεαίῳ. αὐταὶ δ' ἐκ βασιλίδος ἐχρόντο Δαναῶν.
 ἐκ δὲ Ἐλεφαντίδος, Γοργυφόνῃ καὶ Ὑφ' ἡμνήσαν. Λυγκε-
 ιῶς δ' καὶ Καλύκῳ ἔλαχεν. Ἰστροδ' ἰστροδάμειαν·
 Καλκῶν, Ροδία· Ἀγλῶν, Κλεοπάτραν·
 15 Χαΐτος, Ἀστειάν· Διοκορυπῆς, ἰστροδάμειαν· Ἀλκίς,
 Γλαύκῃ· Ἀλκμήων, ἰστρομέδυσαν· ἰστροδίῳ,
 Γόγγῳ· Εὐκλῶν, ἰστρομέδυσαν· ἰστρολύτῳ, Ρό-
 δῳ. ἔτοι μὲν οἱ δέκα ἐξ Ἀεαβίας γυναικός· αἱ δ' περ-
 20 δέονοι, ἐξ Ἀμαδρυάδων νυμφῶν· αἱ μὲν, Ἀτλαντίης·
 αἱ δ', ἐκ Φοίβης. Ἀγαπήδωμ' ἰστροδ' ἔλαχε Περρήνῳ
 Κέρκεσις δ', Δώριον· Εὐρυδάμας, Φάρτην· Αἰγίῳ,
 Μνήσαν· Ἀργίῳ, Εὐίσπῃ· Ἀρχέλαῳ, Ἀνεξι-
 βίῳ· Μέναιος, Νηλῶ. οἱ δ' ἐπὶ ἐκ Φοινίσσης γυναι-
 25 κός· αἱ δ' παρδένιοι, Αἰδιόπιδος. ἀκλεφροπὶ δ' ἔλα-
 χον δὲ ὁμωνυμίαν παρ' Μέμφιδος, ὅτ' ἐκ Τυείας, Κλει-
 τὸς Κλειτῳ· Σθενελῳ Σθενέλῳ· Χρυσίππῳ χρυ-
 σίππῳ. οἱ δ' ἐκ Καλιαίδης [καὶ Νηίδος] νύμφης
 παῖδες δώδεκα, ἐκλεφρόσαντε, παρὰ τῇ ἐκ Πολυ-
 30 ξοῖς Ναίδος. ἦσαν δ' οἱ μὲν παῖδες, Εὐρύλοχος, Φάν-
 τῆς, Πειδάδης, Εὐρυμῆς, Δρύας, Ποπαμών, Κισ-
 σῆς, Λέξῳ, Ἰμβροῦ, Βερίμῳ, Πολύκωρ, Χρῆ-
 νῳ. αἱ δ' κόραι Νύμφης, Αὐτονόη, Θεανῶ, Ἠλέκ-

nata, Autonoe, Theano, Electra, Cleopatra, Eurydice, Glaucippe, Anthelia, Cleodora, Enippe, Erato, Stygne, Bryce. Qui verò de Gorgonibus Ægypto nati sunt, eas, quæ de Pieria genita fuerunt, sortiti duxerunt. Nam Periphanti obtigit Actæa, O Enco Podarce, Ægypto Dioxippe, Menalca Adyte, Ocypete Lampo, Pylarge Idmoni. Sex autem nouissimi sunt, Idas, qui Hippodicon: Daiphron, qui Adianten (hæ autem sunt ex Herse matre nata) Pandion, qui Callidicen: Arbelus, qui O Emen: Hyperbius, qui Celano: Hippocorystes, qui Hyperipten sibi coniugarunt. Hi ex Hephæstine oriuntur: at puella matre Crimone fuerunt. Post, ubi suam quisque sortitus coniugem duxerunt, acceptos in conuiuium cunctos Danaï filia datis à patre pugionibus somno sepultos, suum quæque sponso occidunt una tantummodo excepta Hypermnestra: hac enim sola Lynceum, quod eius virginitate abstinuisset, incolumem seruauit. Quamobrem hanc Danaus onustam vinculis custodiri iubet. Reliquæ Danaï filia præsecta sponsoꝝ capita in Lerna defoderunt, corpora verò ante urbem deplorata sepelienda curauerunt. Has autem Minerva Mercuriusque Ionis imperio expiarunt. Demum postea Danaus Hypermnestram Lynceoin matrimonium copulauit, ceteras in gymnicum certamen productas victoribus habendas dedit. Amymone Neptuni semine pragnans Nauplium peperit. Hic longæuus factus, mare nauigans morientium casum permoleste ferebat. Sed & ipsi tandem aliquando obisse consigit, vel eo mortis genere, quo alios defungi moestissime conspiciebat. Verum antequam è vita decessit, ut Tragicarum auctoritate comprobatur, Clymenen Atrei filiam sibi uxorem coniugari placuit. Qui verò Reditus conscripsit, Philyran duxisse ait.

ὄρα, Κλεοπάτρα, Ευρυδίκη, Γλαυκίππη, Ανθή-
 λια; Κλεοδώρα, Ευίππη, Ερατώ, Σπύρη, καὶ
 Βρύκη. οἱ δὲ Γοργόνων Αἰγύπτη θρόνοι, ἐκκληρο-
 νόμοιοι δὲ ὅτι ἐκ Πιερίας. καὶ λαυχαίη, Πείρας
 5 μὲν, Ἀκταίη· Οἰδὸς, Ποδάρκην· Αἰγυπτιῶ, Διο-
 ξίππην· Μενάληος δὲ, Ἀδύτῳ· Λάμπτῳ, Ωκυ-
 πέτῳ· Πυλαργῶν Ἰδμων. ὅκτῳ δὲ εἰσι νεώτατοι·
 Ἰδαι, Ἰπποδάμην· Δαίφρον, Ἀδίατῶν (αὐτὰς δὲ
 ἐκ μητρὸς ἐγόντο Ερως) Πανδίων, Καλλιόχῳ·
 10 Ἀρβηλῳ, Οἰμῶ· Τάφβιῳ, Κελαυφῶ· Ἰσπύ-
 κορυτῆς, Τπειρίῳ. ὅτι ἐκ Ἡρακλῆος. αἱ δὲ ἐκ
 Κεῖνῶς. ὥς δὲ ἐκκληρονόμοιοι τοὺς γάμους, ἐστίαςας
 ἐγχεΐδια διαδίδωσι ταῖς θυγατέραςιν. αἱ δὲ κοιμη-
 μένοις τοὺς νυμφίους ἀπέκτειναν, πλὴν Τπερμνή-
 15 σρας. αὐτὴ δὲ Λυγκέα δίδωσι; παρδένον αὐτῷ φυ-
 λάξαντα. διὸ καθεύδων αὐτῷ Δαναὸς, ἐφύρει. αἱ
 δὲ αἷμα ὅτι μὲν Δαναὸς θυγατέραν, καὶ μὲν κεφαλὰς
 ὅτι νυμφίον ἐν τῇ Λέρνῃ κατέρυξαν, τὰ δὲ σώμα-
 20 τα, ἀπὸ τῆς πόλεως ἐκείδωσαν· καὶ αὐτὰς ἐκεί-
 ραν Ἀθηνᾶ καὶ Ἑρμῆς, Διὸς καλεῖσθαι. Δαναὸς
 δὲ ὕστερον Τπερμνήσαν Λυλκεῖ σωμακίς· καὶ δὲ
 λοιπὰς θυγατέρας εἰς Τυμνικὴν ἀγῶνα τοῖς νικῶσιν
 ἔδωκεν. Ἀμυμώνη δὲ ἐκ Ποσειδῶνῳ ἐγόννησε Ναύ-
 25 πλιον. ὅτι μακρόβιῳ γένεθρος, πλεον τὴν θαλάσ-
 σαν, τοῖς ἐμπύλοισιν ἐπὶ θαλάτῳ ἐδυσφόρει. σωέ-
 βη ἔν καὶ αὐτὸν τελευτῆσαι ἐκέλευε τῷ θανάτῳ, ὅτι
 αἷμα τελευτῆσαι ἐδυσφόρει. πρὶν δὲ τελευτῆ-
 30 σαι, ἔγχετο, ὥς μὲν οἱ βαρκοὶ λέγεται, Κλυμῆ-
 νῳ τῷ Ἀτρείδῳ· ὥς δὲ οἱ τοὺς νόμους χάψας, Φι-
 λύραν· ὥς δὲ Κέρκω, Ἡσιόχῳ. καὶ ἐγόννησε Παν-

Cercopis autem testimonio, Hesionem cepit: de qua Palamedem, OEacem, Nausimedontem gignit. Lynceus autem, qui post Danaum Argis dominatus est, ex Hypermnestra quidem, Abantem filium genuit: ex quo & Ocalea coniuge Mantinoi filia, gemini procreantur, Acrisius ac Proetus, qui cum in utero matris adhuc essent, inter se dissidere coeperunt. Vbi verò per aetatem potuere, de regno certare non dubitarunt. Hique belligerantes primi clypeos inuenerunt. Inde victor Acrisius Proetum Argis exegit: qui ad Iobaten in Lyciam peruenit: sed, ut alij produnt, ad Amphianactem confugit, cuius etiam filiam ducit. Homerus autem Anteam dicit; At si tragœdiarum scriptoribus fidem habemus, Sthenobœam. Hunc demum socer cum Lyciorum copijs reduxit, ac Tiryntem occupauit, quam ipsius gratia Cyclopes mœnibus cinxerunt, atq; in partem assumpti Argiuam terram propè uniuersam coluerunt. Sic Acrisius Argis imperat: & Proetus Tirynthe. Adhuc Acrisius ex Eurydioe Lacedæmonis filia Danaen gignit. Proetus verò de Sthenobœa Lysippen, Iphinoenque, & Iphianassam: quæ cum adulta iam ætatis essent, in insaniam inciderunt, quòd, ut Hesiodus inquit, Dionysi ferias minime receperant: At Acusilai sententia, quòd Iunonis simulacrum nihili fecerant. Sic itaq; furore percussa per omnem Argiuorum terram decurrabant. Inde iterum in Arcadiam ac Peloponnesum reuersæ, eam omni dedecore per deserta discurrebant. Melampus autem Amythaonis filius, & Idomeneus, quæ fuit Abantis, vaticinandi cognitione insignis, & qui potionandi, expurgandiq; rationem primus inuenerat, se virginibus sanitatem restitutum pollicetur: si tertiam regni partem accipiat. Proetus tanta mer-

- καμήδω, Οίαχα, Ναυσιμέδοντα. Λυγυδὸς δὲ με-
 τὰ Δαναὸν Ἀργυρὸς δυνασδεῖων, ἐξ Τρῳηνέσσης τε-
 λυοῖ παῖδα Ἀβαντα. τῦτε δὲ καὶ Ωκελείας τὴ Μαν-
 πρέως, διδυμοὶ παῖδες ἐγένοντο, Ἀκρίσιος καὶ
 5 Προῖτος. ὅτοι, καὶ κατὰ γαστρός μόν' ἐπ' ὄντης, ἐτα-
 σίαζον πρὸς ἀλλήλους· ὡς δὲ ἀντράφησαν, καὶ
 τῆς βασιλείας ἐπολέμουν· καὶ πολυμοῦντι ἔβρον ἀσπί-
 δας περὶ τοὶ. καὶ κρατήσας Ἀκρίσιος, Περίτῳ Ἀργυρὸς
 ἐξελαύνει· ὃ δὲ ἦκεν εἰς Λυκίαν πρὸς Ἰοβάτιν· ὡς
 10 ἦ πρὸς φασὶ πρὸς Ἀμφιάνακτα· καὶ γαμῖ πῶν τῦτε
 θυγατέρα, ὡς μὲν Ὀμηρεὺς, Ἀντηαν· ὡς δὲ οἱ βαρκαῖ,
 Σθενέβοιαν· κατὰ γὰρ ἡ αὐτὴ ὁ κηδεὺς μὲν φασὶ Λυκίων,
 καὶ καταλαμβάνει Τίρωδα· πῶν τῶν αὐτῶν Κυκλώπων
 τειχισσάντων. Μεισιάρημι δὲ, πῶν Ἀργείαν ἀπασαν
 15 κατάρκου. καὶ Ἀκρίσιος μόν' Ἀργυρὸς βασιλεύει· Περί-
 τος δὲ Τίρωδος· καὶ γίνεται Ἀκρίσιος μόν' ἐξ Εὐρυ-
 δίκης τὴ Λακωνάϊμονος, Δανάη. Περίτῳ δὲ ἐκ Σθεν-
 νεβοίας, Λυσίππη, καὶ Ἰφινόη, καὶ Ἰφιδάνα· αὐ-
 τὰ δὲ ὡς ἐτελειώθησαν, ἐμαίνουσιν, ὡς μόν' Ἠσιό-
 δος φησιν, ὅτι τὰς Διονύσεα τελετὰς, ὃ κατεδίχετο
 20 ὡς δὲ Ἀκασίλαος λέγει, διότι τὸ τὴ Ἥρας ξόανον
 ἐξηυτέλισαν· γινόμεναι δὲ ἐμμανεῖς, ἐπαινῶντο
 αἶνα πῶν Ἀργείαν ἀπασαν. αὐτῆς δὲ πῶν Ἀρχαδίας
 καὶ πῶν Πελοπόννησον διελθῶσαι μὲν ἀκομίας ἀπεί-
 25 σης, διὰ τῆς ἐρημίας ἐπρόχάζον. Μελάμπυς δὲ ὁ
 Ἀμφιάνονος, καὶ Εἰδομένης τῆς Ἀβαντος, μάστι-
 γαν, καὶ πῶν διὰ φαρμάκων καὶ καθαγισμῶν διεραπείαν
 περὶ τοὺς ἀρκεῖς· ὑπερβαίνει διεραπείαν τὰς παρ-
 δένους, εἰ λαβοῖτο πῶν τείτον μέγας τῆς δυναστείας. ὅτι
 30 ὅππότεροντος δὲ Περίτῳ διεραπύειν ἐπὶ μυδοῖς πη-
 λικύτοις, ἐπὶ μᾶλλον ἐμαίνοντο αἱ παρθένοι· καὶ

eade decessibus, filiarum curationi minime assentitur.
 Quas circa virgines longè maiori vesania caueantur,
 imò vera etiam reliquæ mulieres cum virginibus simul
 furere coeperunt. etenim desertis propriis sedibus in suos
 ipsarum desaniabant liberos, atq; in deserta sese fugâ
 abdehant. Cum vero id calamitatis genus in dies magis
 inaresceret, postulatam mercedem Proetus Melampodi
 ultro cōcessit. Tum ille eas se curaturum esse promittit,
 prægnatūmodum fratri suo Bianti attribuat. Inter
 hoc Proetus verius, ne, si filiarum curatio longius tra-
 heretur, mercedem ille peteret ampliorem, postulatis
 assensus, filias Melampodi curandas commisit. Quare
 Melampus, adhibitis validissimis adolescentibus ein-
 hilatum simul, & entheam quandam choream iuvat
 de montibus virgines ipsas in Sicyonem est usque insecu-
 tus. Has dum persequeretur, Iphinoe natu maxima vi-
 tam cum morte commutavit. Reliquæ verò repurgata
 vesania respuerunt. Harum demum, Melapodi unam,
 & Bianti alteram Proetus in matrimonium collocavit:
 oaque longa post tempore Megapenthem filium genuit.
 Ceterum Bellerophontes Glauci, qui Sisyphi fuit, cum
 per imprudentiam Deliadem fratrem, siue, ut quidam
 ferunt, Rixenem, aut, ut alij volunt, Alcimenem peremis-
 set, ad Proetum Argas confugit, ab eoque expiatur.
 Max autem cum illius amore Sthenobea, quæ & An-
 teidicebatur, deperiret, submisit, qui illum de concu-
 bitu interpellaret. Qui, cum mulieris libidini minime
 assensisset, Sthenobea Proeto Belleraphontem quesiti
 anonbitus insinulavit. Proetus uxori credulus, dat illi
 ad Iohannem focerum literas huiusce argumenti, ut Bel-
 leraphontem curaret occidendum. At Iohannes re cognita,
 illum ut ad Chimaram extinguendam iret, imperavit.

Siquidem ita iuuenem à fera perditum iri arbitrabatur, quando ea non unius modo, sed ne multorum quidem viribus facile perdomari poterat. Nam prima in parte leo, postrema draco, media verò capra esse videbatur, qua flammam euomebat, ac proxima quaq; disperdebat, pecoraq; vastabat: Hac enim trium belluarum viribus sub una duntaxat natura communita erat. Aiunt hanc ipsam Chimeram ex Homeri testimonio Amisodari cura nutritam fuisse, natamq; ex Typhone & Echidna: id quod Hesiodi carminibus comprobatur. Conscenso igitur Pegaso, quem ex Medusa ac Neptuno satum, & aligerum habebat Bellerophontes, sublatus in altum, ex eo Chimeram sagittis impetebat. Qua demum peracta pugna Iobates eundem in Solymos pugnaturum misit. ubi & id feliciter exegit, ad Amazonas expugnandas proficisci imperauit. Quibus item deuictis collectam Lyciorum iuuentutem, qua ceteris praeellere videretur, in insidijs considerare iubet, atq; ita Bellerophontem occidi precipit. Vbi autem & hosce ad unum omneis ab eo casus accepit, admiratus iuuenis praestantiam Iobates, literas illi Proeti ostendit. Inde, ut secum maneret, rogauit: eiq; Philonoen filiam uxorem dedit. Qui demum, cum facto concessisset, Bellerophontem generum suum regni successorem instituit. Interim Acrisio de maribus filij ora- culum sciscitanti, numen respondit, puerum de filia oriturum esse qui amo necem illaturus esset. Id igitur Acrisius pertimescens, aneo sub terra cubiculo constructo, inclusam Danaen custodiri iubet. Hanc, ut nonnulli tradunt, vitiauit Proetus: unde inter eos orta contentio est. sed aliorum testimonio proditur, Ionem in aureum imbrem transmutatum per impluvium in Danaes sinum delapsura cum ea concubuisse: mox ubi Perseum de filia

j spā

- ἢ δράκοντος, τείτλω ἢ κεφαλῇ μύσση αἰψός· δι
 ἧς πῦρ ἀνίει, καὶ τὴν χώραν διέφθειρε, καὶ τὰ βόσ
 κήματα ἐλυμαίνετο. μία γὰρ εὐσίς τεσσάρων θηρίων
 εἶχε δυνάμιν. λέγεται ἢ καὶ τὴν χίμαιραν ταύτην
 5 τρεφῆναι μὲν ὑπὸ Ἀμικονίδῃ, καὶ δάφνη εἰρηκε καὶ
 Ομηροῦ· γυνηδῆναι δὲ ἐκ Τυφῶντος καὶ Εὐχιδῆος,
 καὶ δὲ Ἡσίοδος ἰσορεῖ. ἀναβιβάσας ἔν τε αὐτὸν ὁ Βελλ
 λεροφόντης ἐπὶ τὸν Πύρασον, [ὃν] εἶχεν ἵππον ἐκ
 Μειδούσης Πηλῶν γεγυνημένον, καὶ Ποσειδῶντος, ἀφ
 10 θείας εἰς ὕψος. ἀπὸ τούτου κατεπόθῃσι καὶ χίμαιραν.
 μὲν δὲ καὶ ἀγῶνα τῶτον, ἐπέταξεν αὐτῷ Σολύμοις
 μαχεδῶναι. ὡς δὲ ἐτελεύτησε καὶ τῶτον, Ἀμαζό
 σιν ἐπέταξεν ἀγωνίζεσθαι αὐτόν. ὡς δὲ καὶ ταύτας
 ἀπέκλεινε, τὴν τε νεότητι Λυκίων διαφέρειν δοκουῦ
 15 τας ἐπιδέξας, ἐπέταξεν ὑποκλῆναι λοχίαντας, ὡς
 δὲ καὶ τέτοις ἀπέκλεινε πάντας, δαυμάσας καὶ δυνά
 μιν αὐτῷ ὁ Ἰοβάτης, τότε γράμματα ἔδειξε, καὶ παρ
 αὐτῷ μένειν ἠξίωσε, δοὺς τὴν θυγατέρα Φιλονύκην.
 καὶ δηόσκων, τὴν βασιλείαν κατέλιπεν αὐτῷ. Ἀκρι
 20 σίῳ δὲ, φεῖ παιδὸν γυνέσας ἀρρένων χρηστειαζο
 μένων, [ὁ θεὸς] ἔφη, γινέσθαι πῦρ ἐκ τῆς θυγατρὸς,
 ὃς αὐτὸν ἀποκτενεῖ. δέσας ἔν Αἰεῖσι καὶ τῷ, ὑπὸ
 γῆν θάλαμον κατασκάδας χάλκεον, τὴν Δανάην
 ἐφείρει. ταύτῃ μὲν, ὡς ἐνιοὶ λέγουσιν, ἐφείρει
 25 Περίτος, ὃς αὐτοῖς καὶ ἡ γάμος ἐκινήθη. ὡς δὲ
 ἐνιοὶ φασί, Ζεὺς μεταμορφωθείς εἰς χρυσόν, καὶ διὰ
 τῆς ὀρεφῆς εἰς τὴν Δανάην εἰσρυῖς κόλποις, σιω
 ῆσεν. αἰδομένη δὲ Αἰεῖσι ὕστερ ἐξ αὐτῆς
 γεγυνημένον Περσέα, μὴ πρηνέας ὑπὸ Διὸς ἐφείρ
 30 εσθαι, τὴν θυγατέρα μετὰ τῇ παιδὶ εἰς λαγνάκη

natum esse cognouit Acrisius, ab Ioue compressam filiam minime credens, eam una cum filio in arca lignea conclusam in mare deiecit: qua cum in Seriphum insulam delata fuisset, Dictys desumptum puerum educavit. Ceterum, Polydectes uterinus Dictyis frater, Seriphi rex, Danaes amore correptus, cum ea (Perseus enim in virilem aetatem peruenerat) potiri nequiret, amicos, quibuscum & Perseum etiam, conuocat: usque, ob Hippodamia Oenomai filia nuptias erantur se coacturum edicit. Cui tum Perseus, Qua nam, inquit, in re conficietis erantur? equo, Polydectes respondet. Atqui Perseus, Gorgonis ego, inquit, capite. Tum rex contra nihil subiecit. Mox verò, ab alijs eqmos exposcit: sed, quòd equum à Perseo habere non posset, pro symbola Gorgonis caput illi ut afferret imperauit. Tum Perseus, Mercurij ac Minervae ductu, Phorci filias adiit, Ento, Pemphredo, & Dino. Haec fuere Cetusque, & Phorci nata, Gorgonum sorores, ab ortu ipso statim annus factae, unoque tris oculo, & dente uno praeditae, quibus & visissim, inter se utebantur. Haec, ubi potitus est Perseus, reposcentibus se redditurum pollicetur, si, quae ad Nymphas ipsas duceret, viam monstrarent. Erant autem Nymphis alata talaria, & cibisis, quam peram quidam esse putant. Id Pindarus, & Hesiodus in clypeo, ubi de Perseo sic ait:

Horrenda totas scapulas caput occupat ingens
Gorgonis, idque intra cibisyn latet.

Nam cibisis, quòd inibi condantur indumentum, & cibaria, dicta esse videtur. Ad hac Orci galeam habebat. Restitutis itaque, Phorcidibus & dente, & oculo, quòd viam monstrassent, ad Nymphas peruenit: Adeptus inde, quae cupiebat, humeris ante omnia peram induxit, ac pedibus talaria accommodauit: postremo

Καλὼν, ἔρριψεν εἰς θάλασσαν. προσεγγείσσης δὲ
 τῆς Λαμνακος Στείρω, Δίκτυς ἄρας, ἀνέθραψε σῦτον.
 βασιλῶν δὲ τῆς Στείρω Πολυδέκτης, ἀδελφός
 [ὁμομήτειος] Δίκτυος, Δανάης ἐραδίης, καὶ λυ-
 5 δρωμένης Περσείως, μὴ θανάμηναι αὐτῇ σωελθῆναι,
 σωεκέλευε τὸς φίλους, μὴ δ' ὦν καὶ Περσία, λέγων
 εἶπεν, ὅτι τὸς Ἰπποδαμείας τῆς Οἰνομά-
 χου. τῷ δὲ Περσείως εἰπὼς ὅτι πνιὸς εἶναι
 10 ὁ δὲ ὤχρειται; τῷ δὲ φησὶ ὅτι ἵππων Περσεύς δὲ
 εἶπεν, ὅτι τῇ κεφαλῇ τῆς Γοργόνος. ἐκ αὐτῆς
 Πολυδέκτης. παρὰ μὲν οὖν ἦν λοιπῶν ἤτησιν Ἰπ-
 πους· παρὰ δὲ τῷ Περσείως ἐλαβὼν τὸς ἵππους,
 ἐπίταξε τῆς Γοργόνος κομίζεσθαι τὴν κεφαλὴν. ὁ δὲ
 Ἑρμὸς καὶ Ἀθηνᾶς παρεχόμενων, ὅτι τὰς Φόρ-
 15 κου γίνεται θυγατέρας, Ἐνκό, καὶ Περμφρηδῶ, καὶ
 Δεινώ. ἦσαν [δὲ] αὐταὶ Κητῶς τε καὶ Φόρκου Γοργό-
 νων ἀδελφαί, χραῖσαι ἐκ γυναικῶν· ἕνα τε ὀφθαλμὸν
 αἱ τρεῖς, καὶ ἕνα ὀδόντα εἶχον· καὶ ταῦτα παρὰ
 20 μέρους ἡμειβόμεναι ἀλλήλαις. ὃν κλειδύσας ὁ Περσεύς,
 ὡς ἀπῆλθεν, ἔφη ὑποδώσιν, αὐτὸς ὑφηγήσονται τὴν
 ὀδὸν τὴν ὅτι τὰς νύμφας φέρουσιν. αὐταὶ δ' αἱ νύμ-
 φαι πῶς εἶχον πέδιλα, καὶ ἥ κίβισιν, ὡφασί-
 πνες εἶναι πῶς· Πίνδαρος δ' ὅτι, καὶ Ἡσίοδος ἐν Ἀσ-
 πιδί, ὅτι τῷ Περσείως·

25 Πᾶν δ' ἀντίφρενον εἶχε καὶ εἶς δεινοῖο πελῶνα
 Γοργῶν, ἀμφὶ δὲ μιν κίβισις διῆε.

Εἴρηται δὲ παρὰ τὸ κεῖσθαι ἐκεῖ ἐδῆται καὶ τὴν
 τροφίαν· εἶχον δ' καὶ τὴν Αἴδης κυνῆν. ὑφηγησα-
 μένων δ' ἦν Φορκίδων, ὑποδὸς τὴν τε ὀδόντα καὶ
 30 τὸν ὀφθαλμὸν αὐταῖς, καὶ παραγυρόμενοι πρὸς τὰς
 νύμφας, καὶ τυχεὶν ὧν ἐσπύδασι, τὴν μὲν κίβιν πε-
 ειβάλετο· τὰ δ' ἀπὸ τῶν ποσσὶν περὶ τὸν ποσσὶν

A P O L L O D O R I

galeam capiti imposuit. Hac igitur cecidit, quoscumque voluisset, ipse inuisus alijs, peruidebat. Is, ubi à Mercurio adamantinam harpen accepit, ad Oceanum deuolauit: hinc Gorgones dormientes deprehendit. His autem Euryala uni: Schenoni alteri: tertia, Medusa nomen fuit, in quibus solam Medusam mortalem fuisse perhibent. Ad huiusce itaque caput reportandum Perseus dimissus fuit. Erant Gorgonibus capita, squamosarum anguium spiris obsita: dentes præterea tanta magnitudinis, quanta suum esse videntur. Adhuc manus aenea, & ala aurea, quibus conuolabant: quæ, quicumque obtueretur, eos in saxa omnes commutabant. Has domum Perseus somno sepultus adortus, cuius manus Pallas dirigebat, auersus, oculis in æreum clypeum defixis, per quem ipsam Gorgonis imaginem respiciebat, Medusa caput amputauit. quo resecto Pegasus alatus equus repente prosiliuit, & Chrysaor Geryone pater. Hosce autem à Neptuno croauit. Igitur Perseus reposito suam intra peram Medusa capite, recessit. Verum Gorgones ipsæ somno excitate Perseum insectabantur, quem intueri ab Orci galeam minimè poterant: quòd ea Perseus contegebatur. Qui cum in Æthiopiam peruolasset, Cephei regis filiam Andromedam maris. ceto iam iam deuorandam offendit: quoniam Cassiopea Cephei coniux de corporis formæ præstantia, quòd se omnium formosissimam iactitabat, Nereidas in certamen prouocauit. Quamobrem ea sibi Nereidas iratas fecit. Tum etiam Neptunus ira percitus Cephei regnum, & aquarum multitudinem, ac ceto immisso, peruolauit. Cepheus autem Ammonis oraculo monitus est, tum deum tantæ calamitatis modum fore, cum Cassiopea filiam Andromedam ceto deuorandam proposuerit. Id igitur Cepheus Æthio-

- πῶς ὃ κυλῶ τῇ κεφαλῇ ἐπίδρατο. ταῦτ' αὖτε ἔχον, αὐ-
 τὸς μὲν ἔς ἡδύτατον, ἔβλεπεν, ὑπὸ ἄλλων δ' ἔχον-
 εἶτο. λαβὼν δὲ καὶ παρὰ Ερμῆ ἀδαμασπίνην ἀρ-
 πην πιτόμευτο εἰς τὸ Ωκεανὸν ἦκαν· καὶ κατέλαβη
 5 τὰς Γοργόνας κοιμωμένας. ἦσαν δ' αὖτε, Σθενὼ, Εὐ-
 ρυάλη, Μέδ' εὔσα. μὲν δὲ ἦν Σιτητὴ Μέδ' εὔσα. διὰ
 τὸτο ἐπὶ τῇ ταύτης κεφαλῇ Περσεὺς ἐπίμειδεν. εἶ-
 χον δ' αἱ Γοργόνας κεφαλὰς μὲν ἀπεισπεριεσμένας φοιῶσι
 10 δρακόντων· ὁδόντας δὲ μεγάλοις ὡς σὺν, καὶ χεῖρας
 χαλκᾶς, καὶ πτέρυγας χρυσαῖς, δι' ὧν ἐπύοντο· τὸς
 δ' ἰδόντας, λίθοις ὑπόλοιπο. ὅππασ' αὐτὰς ὁ Περ-
 σεὺς κοιμωμένας, κατενδυνέσκει τὰς χεῖρας Ἀθηνᾶς,
 ἀπεσπαιμένῃ, καὶ βλόπων εἰς ἀσπίδα χαλκίῃ, δι'
 15 ἧς τὴν εἰκόνα τῆς Γοργόνῃς ἔβλεπεν, ἐκαρατόμησεν
 αὐτήν. ὑποτμηθείσης δὲ τῆς κεφαλῆς, ἐκ τῆς Γορ-
 γόνῃς ἐξέειρε Πήγασος πηλὸς ἵππος, καὶ Ξρυσάφης
 ὁ Γηρυόνης πατήρ. τούτοις δ' ἐχθρόνησεν ἐκ Ποσειδῶνῃ.
 ὁ μὲν οὖν Περσεὺς ἐσθ' ἐμύθητο εἰς τὴν κίβειν τὴν
 20 κεφαλῇ τῆς Μεδ' εὔσης, ὅπισθεν πάλιν ἔχειν. αἱ δὲ
 Γοργόνας ἐκ τῆς καίτης ἀνέσταν, τὴν Περσίδα ἰδόν-
 κοί, καὶ σιωπεῖν αὐτὸν ἐκ ἡδύνατο διὰ τὴν αἰσῆν·
 ἀπικρύπτετο γὰρ ὑπὸ αὐτῆς. παραγμύμενῃ δ' εἰς
 25 Αἰθιοπίαν, ἧς ἐβασίλειος Κηφῶς, εὖρε τὴν τότε
 θυγάτηρα Ἀνδρομέδαν, ὥδ' ἀκραιμένην βορρὰν θα-
 λασσίῳ κῆται. Κασιόπεια γὰρ ἡ Κηφῶς γυνὴ, Νη-
 ρηίδην ἦεισε πρὸς κάλλους· καὶ πασῶν τῶν κρείστων
 ἦν ἡσθε. ὁδὸν αἱ Νηρηίδες ἐμήνησαν, καὶ Ποσειδῶν
 αὐτὰς συνορμαδεῖς, πλημμύραν τε ἐπὶ τὴν χώραν
 30 ἐπέμψεν, καὶ κῆται. Ἀμμωνῇ δ' ἐχέσσαντο τὴν ἀ-
 παλλαγὴν τῆς συμφορᾶς, ἐὰν ἡ Κασιόπειος θυγάτηρ
 Ἀνδρομέδα περὶ τῇ κῆται βορρᾷ. τὸτο αἰ ἀγχαδὶς
 ὁ Κηφῶς ὑπὸ τῇ Αἰθιοπίῃ, ὑπερῆξεν, καὶ περὶ σέθεν

pum vi compulsus fecit, scopuloque filiam alligauit. Quam conspiciatus Persens, & illius amore succensus, Cepheo sese cetum ipsum interempturum pollicetur, si filiam ab imminente periculo ereptam, sibi in matrimonio collocet. Pactis itaq; iureiurando confirmatis, Persens monstrum aggressus occidit, atq; Andromedam soluit. Huic non ita multo post Phineus Cephei frater insidias parat, ut is qui primus iam Andromeda coniux designatus erat. verum id ubi rescivit Persens, cum coniuratis omnibus Phineum Medusæ capite ostentato in saxa repente conuertit. Itaq; Persens reuersus in Seriphum, matrem ad aras cum Dietye, ob Polydectis violentiam confugisse deprehendit. Inde impetu facto aggressus regem, concurrētium amicorum auxilio fretum, auersus Gorgonis caput ostendit: idq; quotquot aspexerunt, qualicumq; quisq; forma esset, in saxa commutatus est. Mox ubi Dietye Seriphi regem constituit, Mercurio talaria, peram, & galeam reddidit, & Gorgonis caput Minervæ dono dedit. Ea verò Mercurius omnia Nymphis restituit. Caterum Pallas in medio clypeo Medusæ caput apposuit. Nec desunt qui Gorgonis caput à Minerva præcisum fuisse dicant. Aiunt enim eam sese pulchritudine Palladi comparare non erubuisse. Atqui Persens cum Danae & Andromeda Argos Acrisium visurus properauit. Is autem oraculi metu Argos destitit, atque in Pelasgiam terram commigrauit. Interea Tentania Larissæorum rege, patri iam vita functo gymnicum certamen edituro, ad id etiam Persens decertaturus aduenit: ac etiam quinquertium ludens, disci iactu Acrisij pede percusso, actutum eum interfecit. Post ubi Persens oraculum iam expletum esse animaduertit, Acrisium quidem extra urbem sepelivit, Verum, quod

- τὴν διγατέρα πύργα. ταύτῃ διασάμενθ' ὁ Περ-
 σὺς, καὶ ἑξαδείς, ἀναιρήσιν ὑπέρατο Κηφεί τὸ κή-
 τοις, εἰ μέλλει σωθεῖσιν αὐτῷ αὐτῷ δώσιν γυναικα.
 ἐπὶ ταῖς ἡγομένων ὄρκων, ὑποσας τὸ κῆτθ' ἐκ-
 5 τεινε, καὶ ἥ Ανδρομέδα ἐλυσεν. ἐπιβελόντθ' δὲ
 αὐτῷ Φινέως, ὃς ἦν ἀδελφὸς τῷ Κηφέως, ἐγγυώ-
 μενθ' αὐτῷ ἥ Ανδρομέδα, μαδὼν ἥ ἐπιβελών,
 τὴν Γοργόνα δείξας, μετ' τῶν συνεπιβελόντων, αὐ-
 τὸν ἐλίδωσεν παραχρῆμα. παραχρῆμα δὲ εἰς Σεί-
 10 εῖφον, καὶ καταλαβὼν περιπεφυγῆαν τοῖς βωμοῖς
 μετ' τῷ Δίκτυος τὴν μητέρα, διὰ ἥ Πολυδέκτης εἶαν,
 εἰσελθὼν εἰς ἥ βασιλέα, συγκατέστανθ' ἥ Πολυ-
 δέκτη τοῖς φίλοις, ἀπεσπρῆμμένθ' τὴν κεφαλὴν τῆς
 Γοργόνθ' ἔδειξε. ἥ ὃ ἰδόντων, ὅποῖον ἔκτος ἐπυχε
 15 ἥμα ἔχον, ἀπελιδώθη. κατὰσῆσας ἥ τῆς Σεείφης
 Δίκτυν βασιλέα, ἀπιδώκε τὰ μὲν πέδιλα, καὶ τὴν
 κίβειν, καὶ ἥ κυνὴν Ερμῆ. τὴν ὃ κεφαλὴν τῆς
 Γοργόνθ' Ἀθηνᾶ. Ερμῆς μὲν οὐδ' τὰ περιερημένα
 πάλιν ἀπιδώκε ταῖς νύμφαις. Ἀθηνᾶ ὃ ἐν μέσῃ τῇ
 20 ἀσπίδι, τῆς Γοργόνθ' τὴν κεφαλὴν ἀνέθηκε. λέ-
 γεται ὃ καὶ ὑπ' ἐρίων, ὅππ καὶ δὲ Ἀθηναῖ ἡ Μένεσσο
 ἑξατομήθη. φασὶ δὲ ὅππ καὶ πάλι πολλοὶ ἠδύλη-
 σεν ἡ Γοργὼ αὐτῇ συγκριθῆναι. Περσεὺς ὃ μετ' Δα-
 25 νάης καὶ Ανδρομέδας ἑσπευδεν εἰς Ἀργος, ἵνα Ἀκρί-
 στον διασῇται. ὃ ὃ διδοικὼς τὸν χρησμὸν, ὑπολι-
 πὼν Ἀργος, εἰς τὴν Πελασγιῶν ἐχώρησε γῆν. Ἰδ-
 ταμίει δὲ τῷ Λαερτιάδῃ βασιλεῖς ἐπὶ κατοιχομένῃ
 πρὸ πατρὸς διατεθέντθ' γυμνικὸν ἀγῶνα, παρεχόμετο καὶ
 30 ὁ Περσεὺς ἀγωνισαδάαι δέλων. ἀγωνιζόμενθ' ὃ πέν-
 ταθλον, ἥ δίσκον ἐπὶ ἥ Ἀκρίσιος ποδὰ βαλὼν, ὄραχῆ-
 μα ἀπέκτεινεν αὐτόν. αὐτόθιμος ὃ ἥ χρησμὸν τῷ Λαε-
 μένῳ, ἥ μὲν Ἀκρίσιον ἔξω τῆς πόλεως ἔβαλεν. αὐτοῖ-

Argos ad illius hereditatem adeundam, qui eius opera occubuisse, remeare puderet, profectus Tirynthem ad Megapethem Prætifilium, cum eo regnū vicissim commutavit. Nam illi Persens Argos tradidit, Megapenthes Argiuorum regno præficitur: Persens verò Tirynthem adeptus, Mideamque, & Mycenæ admuniuit. Porro ex Andromeda Persens filios habuit antè quàm in Graciam venisset, Persen scilicet, quem apud Cepheum reliquerat. Ab hoc Persarum reges originem duxisse feruntur. At Mycenis procreavit Ancaum, Sthenelum, Helam ac Mestorem, & Electryonem, filiam insuper Gorgophonem, quam Perieres uxorem duxit. Item ex Alceo, atque Hipponome Menœcei filia nascitur Amphitryo, & Anaxo filia. De Mestore, ac Lysidice Pelopis filia Hippothoe gignitur: quam, cum rapuisset Neptunus, atque in Echinadas insulas intulisset, comprimit: ex ea; Taphium creat, qui Taphum colonos induxit habitaturos, quos Teleboas, ideo quòd procul à patria inerit, appellavit. Sed ex Taphio Pterelæus natus est. Hunc Neptunus aureo crine illius capiti imposto, fecit immortalem. Caterum Pterelæi septem filij fuerunt, femina quidem Comatho, at mares, Chromius, Tyrannus, Antiochus, Chersidamas, Mastor, Eueres. Atqui Electryon ducta in matrimonium Anaxone Alcei filia, suscepit feminei quidem sexus Alcmenam, mares autem, Stratobaten, Gorgophonum, Philonomum, Celaneum, Amphimachum, Lysinomum, Cherimachum, Anastorem, Archelaum: sed post hosce spurium ex Phrygiæ muliere Midea Licymnium. E Sthenelo verò & Nicippe, qua Pelopis fuit, Alcinoe & Medusa procreantur: mox etiam eidem Eurystheus natus est, qui Mycenis impe-

- ἔμμεν ὃς ἄργον ἐπαλθεῖν ὅπ' ἡμεῖς τῷ
 δὲ αὐτῷ τετελεσκότο, φθονήσαντες εἰς Τίρω-
 να πρὸς τὸν Πρῆστ' αὐτὰ Μεγαπένδω, ἡλλά-
 ξατο. τότε τε τὸ Ἄργος ἐπεχίρεισε, καὶ Μεγαπένδω
 5 ἔμμεν ἐβασίλευσεν Ἀργείων Περσίου καὶ Τίρωδος, φρε-
 νησάσας Μίδειαν, καὶ Μυκηνάς. ἐγένοντο δ' ἐξ Αἰδο-
 μέδης παῖδες αὐτῷ, πρὶν ἔμμεν εἰλθεῖν εἰς τὴν Ἑλλάδα
 [Πέρσῃ,] ὃν παρὰ Κηφεῖ κατέλιπον. ἀπὸ τούτου δ'
 τοῖς Περσῶν βασιλέας λέγει· ἡμέτερος ἐν Μυκηναῖς
 10 καὶ Ἀλκίονος, καὶ Σιδένεου, καὶ Εἰας, Μήστωρ τε καὶ
 Ἡλεκτρυών, καὶ θυγάτηρ Γοργόφονη, ἣν Πειρήρης ἐ-
 γνημεν. πάλιν ἐξ Ἀλκίως Ἰππονόμης τῆς Μενονιά-
 ως Ἀμφιπύων ἐγένετο, καὶ θυγάτηρ Ἀναξώ. ἐκ δ'
 Μήστωρος καὶ Λυσιδίκης τῆς Πέλοπος, Ἰσποδόνη. παύ-
 15 την ἀρπάζας Ποσειδῶν, καὶ κομίσας ἐπὶ ταῖς Ἐχινάδαις
 νήσοις, μέγυρται, καὶ ἡμεῖς Τάφιον, ὃς ἄριστος Τάφον
 καὶ τοῖς λαοῖς Τηλεβόας ἐκάλεσεν, ὅτι τηλὺ τῆς πα-
 τρίδος ἔβη. ἐκ Τάφου δὲ, πῶς Πτερέλαος ἐγένετο.
 τῷτον ἀδάνατον ἐποίησε Ποσειδῶν, ἐν τῇ κεφαλῇ
 20 χρυσοῖν ἐσθλὰς τείχεα. Πτερέλαος δὲ ἐγένετο θυγά-
 τρις Κομαιδῶν, καὶ ἄρρενες παῖδες, Χερμέης, Τύραν-
 νος, Ἀντίοχος, Χερσιδάμας, Μήστωρ, Εὐήρης. Ἡλεκ-
 τρυών δὲ γήμας καὶ Ἀλκίαν θυγατέτρα Ἀναξῶν, ἐγέν-
 νησε θυγατέτρας ἔμμεν Ἀλκμήνην, παῖδας δὲ Στρα-
 25 τοβάτιον, Γοργόφονον, Φιλονόμον, Κελαινέα, Ἀμ-
 φίμαχον, Λυσίνομον, Χειρέμαχον, Ἀνακτορα, Ἀρ-
 χέλαον. μετὰ δὲ τούτοις, καὶ νόον ἐκ Φρυγίας γυναι-
 κὸς Μιδίας Λικύμνιον. Σιδένεου δὲ καὶ Νικίππης τῆς
 Πέλοπος, Ἀλκινόη καὶ Μέδουσα· ὕστερον δὲ καὶ Εὐ-
 30 ρυδαίς ἐγένετο, ὅς καὶ Μυκηνῶν ἐβασίλευσεν. ὅτε
 γὰρ Ἡρακλῆς ἐμύλλε ἡμεῖς, τότε ἐν τοῖς ἔσθ' ἔσθ'

natus. Nam quo tempore Hercules gignendus esset, tum Iupiter inter Deos iuxta fertur, qui è Persei prole oriundus est, Mycenis regnabit. Hinc Iuno persuasit ob invidiam, Ilithyia, ut Alcmenes partum cohiberet; eamque, ut Eurystheus Steneli filius in lucem, iam septimestris, prodiret, subornavit. Ad Electryonem autem Mycenis cum Taphio imperantem Pterelai filij profecti, ab eodem Mestoris regnum avo materna repetit: qui, quod ab eorum postulatis maximè abhorreret Electryo, ipsius boves abegerunt. Tum Electryonis filij vim vi repellentes, mutuo concursu perimuntur. at ex Electryonis liberis Licymnius, quod puer admodum esset, servatur incolumis. Atqui ex Pterelai natis Eucler, qui nautis asseruabat, superstes fuit. Tum qui de Taphiis evasissent, vela vento dederunt; & abactas secum boves Polyxeno Eliensium regi commendarunt. Caterum Amphitryo redemptas de Polyxeno boves Mycenae abduxit. Interea verò Electryo aliorum cadem ulturus, regno simul cum Alcmena filia in Amphitryonis potestatem tradito, iurisiurandi religione illum prius adiecit, ut ad reditum usq; filiam virginem servaret intactam; Bellum enim contra Telebas constare cogitabat. Is autem cum boves reduceret, earumq; una aufugeret, in ipsam Amphitryo, tum quam manibus forte clavam gestabat, inmisit. Quae de bonis cornibus repulsa in Electryonis caput resiliens, ipsum vita privavit. Stenelus itaq; hanc nactus occasionem, è tata Argivorum terra Amphitryonem exegit. Inde non modo Mycenarum, sed etiam Tirynthis ditione potitus est: mox autem Pelopis ad se filijs Atreo Thyesteque accersitis Mideam commendavit. Amphitryo verò cum Alcmena & Licymnio Thebas profectus, à Creonte fuit expiatus, ac Perimeden foro-

ἀπὸ Περσέως θνητὸν σφόνδαρον τότε βασιλεύειν Μυκή-
 νων. Ἦσα δὲ διὰ τὴν ἑλάνον, εἰλεῖσθαι ἐπεί τοι
 μὲν Ἀλκίμηδης τόκον ὀφείλει, Εὐρυδέα δὲ τὸν Σδα-
 νίαν παρεκάλει θνητὸν δύναι, ἐπαμειναιῶν ὄντα.
 5 Ἠλεκτρεύονθ' δὲ βασιλεύοντος Μυκηνῶν μὲν Ταφίω,
 οἱ Πιτεράω παῖδες ἐλδόντες, τὴν Μήσυρος ἀρχὴν
 τῷ μητροπάτορι ἀπήτοιω, καὶ μὴ προσέχοντ' Ἠλεκ-
 τρεύονθ', ἀπλάωναν τὰς βόας. ἀμυωμένων δὲ τῇ
 10 Ἠλεκτρεύονθ' παίδων, ὅν περ βλάπτης δηήλοισι ἀ-
 πύκτενας, εἰσὶν δὲ τῇ Ἠλεκτρεύονθ' παίδων Λα-
 κύνῃ ἐπ' νεὸς ὑπαρχόν, τῇ δὲ Πιτεράω, Εὐή-
 ρης, ὅς καὶ τὰς ναῦς ἐρύλασε. τῇ δὲ Ταφίω οἱ
 διαφυγόντες, ἀπέπλιδον τὰς ἐλαδείσας βόας ἐλδόν-
 τες, καὶ παρέδαντο τῷ βασιλεῖ τῇ Ἠλείῳ Πολυ-
 15 ξέῳ. Ἀμφιτρυῶν δὲ παρὰ Πολυξέῳ λυτρωσάμενος
 καὶ αὐτὸς ἦλθον εἰς Μυκηνῶν. ὁ δὲ Ἠλεκτρεύων τὸν
 τῇ παῖδων δάνατον βουλόμενθ' ἐκδικῆσαι, παρὰ
 20 τοῦ τὴν βασιλείαν Ἀμφιτρυῶνι, καὶ τὴν θυγατέρα
 Ἀλκίμηδιν, ἐξορκίσας ἵνα μέχρι τῆς παύσου παρδῆ-
 25 κον αὐτὴν φυλάξῃ, κρατεῖεν ἐπὶ Τηλεβόας διανοοῦντα
 ἀπαλαμψάμεντος. δὲ αὐτὴ τὰς βόας, μαῖ' ἐκδραμόν-
 30 Ἀμφιτρυῶν ἐπ' αὐτὴν ἀφῆκεν ὁ μὲν χεῖρας εἰχρό-
 πικον, τὸ δὲ σπασκόμεν ἀπὸ τῇ κροτάων εἰς τὴν Ἠλέκ-
 35 τρεύονθ' κεφαλῇ ἐλδόν, ἀπέχτεινεν αὐτόν. ὁ δὲ
 λαβὼν πύττω τὴν φεῖρασιν Σδάναλθ', παιτρε.
 Ἀργαίς ἐξέβαλεν Ἀμφιτρυῶνα, καὶ τὴν ἀρχὴν τῇ
 Μυκηνῶν, καὶ τὴν Τίρμωδος αὐτὸς κατέχευε. τὴν δὲ
 40 Μίδειαν μεταστήσας τὸν Πέλοπος παῖδας Ἀστέεα,
 καὶ Θυεῖαν, παρέδωκε τέτοισι. Ἀμφιτρυῶν δὲ σμῆ-
 45 Ἀλκίμη καὶ Ἀλκοναίῳ παραφρονέοντ' ἐπὶ Θήβας
 καὶ Κρέετος ἡγήσθαι καὶ ἰδόντα τὴν ἀδελφὴν Παι-

rem Licymnio tradit. Interea vero Alcmena diſſitante
 vi nupturam ſe eſſe, qui fratrum ſuorum interitum ul-
 tiſceretur, cum Amphitryo pollicitus aduerſus Tele-
 boas ſe bellum moturum, Creontem quoque ad id ſibi
 ſocium aduocauit. Tum is ſocium ſe belli fore inquit, ſi
 prius ille Cadmiam à vulpe liberaret: nam fera vulpes
 Cadmiam deuſtabat. Hic & ſi recepiſſet, fato tamen
 tantum erat, eam à nullo unquam mortalium captam
 iri. Interim, dum fines à vulpe diripiuntur, unum ex
 urbanis puerum Theban ſingulis menſibus ipſi appo-
 ſuerunt: quæ, niſi hoc factum fuiſſet, plures raptura e-
 rat. Igitur Amphitryo Athenas proſectus ad Cephalum
 Deionæ filium, hunc Teleboarum ſpoliorum parte pro-
 miſſa, induxit, ut in venationem adduceret canem,
 quem Procris è Creta ſumptum à Minæ duxerat, Cui
 fato conceſſam fuerat ut quancumq; feram inſectare-
 tur, occideret. Quamobrem canem cum vulpem inſe-
 quitur, Iupiter utrumque lapides effecit. Amphitryo Ce-
 phalum à Thorico, qui Attica terra populi nomen eſt,
 belli ſocium habens, & de Phocenſibus Pauſanem, ab
 Eleo urbe Argiuorum Eleum, Perſei filium: à Thebis
 Creontem, Taphiorum inſulas deuſtat. Verum Pte-
 relai donec in humanis fuit, Taphum capere nūquam
 potuit. Poſt, ubi Cometho Pterelai filia Amphitryonis
 amore inflammata eſt, aureum de patris capite capil-
 lum proſecutus, inde Pterelai morto inſecuta omnes ad
 vnā inſulas ſubegit Amphitryo. Qui inoſſecta poſt
 Comethon, capris ſpolijs Thebas renauigat, & inſulas
 Eleo Cephaloque tradidit. Mox illi candidas ſibi cogno-
 mines urbes habitatum commigrant. Prius autem
 quàm Amphitryo Thebas rediſſet, per noctem Iupiter
 ad Alcmenam contendit, cum qua trinoctio facto nu-

- μήδην Λικυμνίῳ. λεγούσι δὲ Ἀλκμήτης γαμηδῶ-
 σι δὲ τῷ ᾧ ἀδελφῶν αὐτῆς ἐδικήσαντο ἢ δύναι-
 τον· ὑποχρέωθ' ἐπὶ Τηλεβόας σπαύειν Ἀμφιτρυ-
 ων, καὶ παραχάλαι συμβάλλεσθαι Κρόντα. ὁ δὲ ἔφη
 5 σπαύειν ἐὰν πρῶτες ἐκείνους ἢ Καδμίαν τῆς
 ἀλώπηκος ἀπαλλάξῃ· ἐφθίρει γὰρ τὴν Καδμίαν ἀ-
 λώπηξ θνείον. ὑποσάντος δὲ ὅμως, εἰμαρμένον ἦν
 αὐτῷ μηδέπνα χαταλαβεῖν. ἀδικημάτων δὲ τῆς
 10 χόρας, ἕνα ᾧ ἀσῶν παῖδα οἱ Θυβαῖοι καὶ μῆνα
 πρεσβύτου αὐτῆς, πολλὰς ἀρπαξύνῃ, τὸν εἰ μὴ
 γήσοιτο. ἀπαλλαγὴς οὐκ Ἀμφιτρυων, εἰς Ἀθήνας
 πρὸς Κέφαλον ἢ Διϊονέως σωπείδην ἐπὶ μέρει ᾧ
 15 ὑπὸ Τηλεβόαν λαφύρον ἄγειν ἐπὶ ἢ θήρει ἢ κύ-
 να, ὃν Πέλορις ἤγαγον ἐκ Κρήτης, παρὰ Μίνωος λα-
 βῆσα. ἦν δὲ καὶ τότε παρθεμένη, πᾶν, ὃ, πρὸς διώ-
 κῃ, λαμβανείν. διωκομένης οὐκ ὑπὸ ἢ κυνὸς τῆς
 ἀλώπηκος, Ζεὺς ἀμφοτέρους, λίδους ἐποίησεν. Ἀμ-
 φιτρυὼν δὲ ἔχον ἐκ μὲν Θυείας τῆς Ἀπικῆς Κέ-
 φαλον συμμαχοῦντα· ἐκ δὲ Φωκίαν Περσίδα· ἐκ
 20 δὲ Ἑλκὸς ἢ Ἀργείας Ἑλεον ἢ Περσίδας· ἐκ δὲ Θη-
 σῶν Κρόντα, τὰς ἢ Ταφίαν νῆσους ἐπόρδει. ἄλλοι
 μὲν οὐκ ἔχῃ Πτερελάας, καὶ ἐδύναντο ἢ Ταφον εἶλαι.
 οἷς δὲ ἢ Πτερελάας θυγάτηρ Κομαιδῶ ἐξαδελφίσσα Ἀμ-
 φιτρυῶνος, τὴν χρυσὴν τεῖχα τῷ πατρὶς ἐκ τῆς κα-
 25 φαλῆς ἐξείλετο, Πτεριλάου τελευτήσαντος, ἐχί-
 ρεσσατο παρὰ νῆσους ἀπύσας. τὴν μὲν οὐκ Κομαιδῶ
 κτείναν Ἀμφιτρυὼν, καὶ τὴν λαίαν ἔχον, εἰς Θή-
 ρας ἔσπαι, καὶ παρὰ νῆσους Ἐλεῖα καὶ Κεφάλου δι-
 δασι. κακῆνοι πόλοι αὐτῶν ἐπὶ πύμνους κτισσάμε-
 30 ναι ἔκτισαν. πρὸς τὸ δὲ Ἀμφιτρυῶνα παραγμείδῃ εἰς
 Θήβας, Ζεὺς διὰ νυκτὸς ἐλθὼν, καὶ ἢ μίαν τε-
 πλαπᾶσαι νύκτα, ὅμως Ἀμφιτρυῶν, Ἀλκμήνῃ

tatus in Amphitryonis viri formam, concubuit: quæque aduersus Teleboas gesta essent, omnia recensuit. Vbi verò Amphitryo rediit, ac se à coniuge negligentius excipi videt, ab ea huiusce rei causam postulat. cui cum Alcmena respondisset, priore nocte concubuisse: à Tirefia Iouis cum uxore concubitus factum resciscit. Alcmena verò duos peperit filios: Ioni quidem Herculem, una nocte grandiore: atque Amphitryoni Iphiclem. At cum Hercules octo iam menses natus esset, dracones duos inusitata magnitudinis Iuno infantem perdituros in lectum demisit: Alcmena Amphitryonis opem implorante, Hercules in pedes erectus utraque manu confriictos ipso necauit. Caterum Pherecydes ait, Amphitryonem, dum, uter esset eius de pueris filius, scire vellet, dracones hosce in cunas lectumve iniecisse: Quo facto Iphicles planè in fugam ire conatur; At Hercules immotus statit: atque ita Iphiclem ex ipso genitum cognouisse refert. Hercules currua gitare ab Amphitryone, luctandi autem artem ab Autolyco, & ab Euryto sagittandi rationem, à Castore sub armis exerceri, demum à Lino citharæ dicam didicit. Is Orphei frater fuit; Qui cum Thebas commigrasset, ac Thebanorum ciuium numero allectus fuisset, cithara percussus ab Hercule, interijt: quod enim ab eo velut præceptore vapulasset, ira succensus interemit. cui cum quidam diem dicerent, & cedis, & commissi criminis postularent, ille contra, Rhadamanthi legem recitans eiusmodi, Qui manibus iniustis irritantem punierit, insons esto; hunc in modum Hercules enasit incolumis. Voritus autem Amphitryo ne quid iterum eiusmodi faceret, eum ad bonum ammentum amandauit, ibique dum educatur, & corporis & viuum præstantia cæteris omnibus antecellebat. Adhæc

- Αλκμήνη σπονδανάθη· καὶ τὰ γενόμενα παρὰ τη-
 λεβίων διηγῆσται. Ἀμφιτρυών ὃ παρὰ γρόμφου,
 ὡς ἐχέτω φιλοφρονεμένῳ παρὲς αὐτὸν τὴν γυναι-
 κα, ἐπυνδάνετο τὴν αἰτίαν· εἰπύσης δ' ὅτι τῇ
 5 παστέρᾳ νυκτὶ παρὰ γρόμφου αὐτῇ συγκαοίμηνται·
 μανθάνει παρὰ Τειρεσίῃ καὶ γινώσκωντι Διὸς σπου-
 δίαν. Αλκμήνη δ' ὅτι δύο ἐγέννησε παῖδας· Διὶ μὲν
 Ἡρακλέα μᾶν νυκτὶ προσβύτερον· Ἀμφιτρυώνι δὲ
 10 Ἰφικλέα. καὶ δὲ παιδὲς ὄντος ἑκαμύλιαι δύο δρά-
 κοντας ὑπερμεγέθεις Ἡρα ὅπῃ καὶ ἐνὶ νύκτι ἐπιμύσει, δια-
 φθαρῆναι τὸ βρέφος θέλῃσαι. ὅπῃ βοασμένης δὲ Ἀλ-
 κμήνης Ἀμφιτρυώνα, Ἡρακλῆς διανασας, ἔρχων
 ἐκατέρωθεν ταῖς χερσὶν αὐτοῖς διέφθειρε. Φερεκύδης
 15 δὲ φησὶν Ἀμφιτρυώνα βυλόμενον μαθεῖν, ὅπου τε-
 ρος ἔω καὶ πᾶσι παιδὶν ἐκείνῃ, τοῖς δὲ δράκοντας εἰς τὴν
 δὴν ἐμβαλεῖν. καὶ τὸ μὲν Ἰφικλέους φονέοντο,
 καὶ δὲ Ἡρακλέους ὑποσάπτου, μαθεῖν ὡς Ἰφικλῆς
 ἐξ αὐτῆς γένηται. ἐπιδάχθη μὲν Ἡρακλῆς ἀρματι-
 λατεῖν μὲν, ὑπὸ Ἀμφιτρυώνος· παλαίειν δὲ, ὑπὸ
 20 τοῦ Αὐτολύκου· τοξάζειν δὲ, ὑπὸ Εὐρύτου· ὀπλομα-
 χεῖν δὲ, ὑπὸ Καστρου· κιθαροδεῖν δὲ ὑπὸ Λίνου.
 ἔτι δὲ καὶ ἀδελφὸς Ὀρφέως· ἀφικόμεντο δὲ εἰς
 Θήβας, καὶ Θηβαῖοι γινώσκοντο, ὑπὸ Ἡρακλέους τῇ
 κιστῇ πληγεῖς ἀπίδανε· ὅπῃ πηξάντα γὰρ αὐτὸν
 25 ὀρμηδαὶς ἀπέκτεινε. δίκην δὲ ἐπαρόντων πινῶν αὐτῷ,
 φόνου, ὅταν ἐγὼ νόμον Ραδαμανθίου, λέγοντο·
 30 ὅς αὖ ἀμύνηται καὶ χερσὶν ἀδίκων ἀρξάντι, ἀθῶον
 εἶναι. καὶ ὅπως ἀπλάσθη. δείσας δὲ Ἀμφιτρυών μὴ
 πάλιν τι ποιήσῃ τοιοῦτον, ἐπεμύσει αὐτὸν εἰς τὰ
 βυφόρβια, κακῶ τρεφόμενος, μέγας τε καὶ ῥώμῃ
 πάντων διήνεγκεν. ἦν δὲ καὶ θεωρηθεὶς φοβερός, ὅτι

visu terribilis erat, nempe Iouis filius, quique cubitum quatuor erat altitudine; igneum ex oculis splendorem effundebat: nec frustra aut ab arcu sagittas emittebat, aut iaculo feriebat. Qui, cum inter bonum armenta esset annum agens decimum octauum, leonem Citharoneum interfecit. Hic è Citharone impetu facto, Amphitryonis ac Thesty boues dissipabat. Is autem Thespiensum rex erat, ad quem, leonis illius occidendi ergo se contulit Hercules: apud quem dies quinquaginta exceptus hospitio permansit. Huic venatum eunti noctibus singulis singulas filias subigendas dabat. Is autem filias quinquaginta ex Megamede Arnai filia natus habebat: qui summa ope nitebatur, ut Herculis semine repleta omnes sibi nepotes procrearent. Hercules unam eandemque sibi supponi puellam existimans, cum omnibus tandem coiuit: ac subacti suis viribus leonis pellem sibi induit, & huius hiatum galea loco habuit. Redeunti verò illi à venatione, Ergini legati missi à Thebanis tributum vectigal ve exacturi, obuiam facti ierunt. Thebani verò Ergino hanc ob causam vectigales tributarij ve erant: Clymenum Minyarum regem Menœcci auriga, cui nomen fuit Perieres, lapidis ictu in Onchesto Neptuni luco vulnerat, & hic Orchomenum semi-mortuus delatus, ac moribundus Ergino filio mortis suæ ultionem mandat. Erginus itaq; ingenti cum exercitu contra Thebas profectus, non paucis trucidatis pacem demum inreiuorando stabilitam Thebanis dedisse alore, ut ij ad annos viginti, boues centum quotannis tributum nomine ad eum mitterent. Hercules, legatos ad id tributum petendum Thebas aduenientes, forte quadam obuiam habēs, ignominia affecit, de se etis auribusq; & naribus, funiculis quoque suas ys collo manus circumaligans,

- παῖς Διὸς ἦν, τετραπυχαῖον μὲν γὰρ εἶχε τὸ σῶ-
μα. πρὸς δὲ ἐξ ὁμμάτων ἑλαμπεν αἴγλην. ἐκ
ἡσυχίᾳ δὲ ὅτε τοξόων, ἔτε ἀκοντίζων. ἐν δὲ τοῖς
κυκλόοις ὑπάρχων ὀκτωκαιδεκάετης, ἣ Κίδαιφ-
5 νιον ἀνείλε λείοντα. ἔτ' ὁρμώμεν' ἐν τῷ Κί-
δαίφοντο, παῖς Ἀμφιτρυώντο ἑφθεῖρε βόας, καὶ παῖς
Θερίης. βασιλῆς δὲ ἦν ἔτ' ὁ Θεσπίων, πρὸς δὲ ἀ-
φίκατο Ηρακλῆς, ἐλεῖν βελόμεν' τὸν λείοντα. ὁ
δὲ, αὐτὸν ἐξένισσε πεντήκοντα ἡμέρας· καὶ ἐπὶ τῷ
10 θήραν ἐξίοντι νυκλὶς ἐχάσκει μίαν σωιδάναζε θυγα-
τέρα. πεντήκοντα δὲ αὐτῷ ἦσαν ἐκ Μεγαμήδους γε-
νηνημέναι τῆς Αἰνείας. ἐσπούδαζε γὰρ πάσας ἐξ Ηρα-
κλέους τεκνοποιήσασθαι. Ηρακλῆς δὲ μίαν νομίζων τῇ
δὲ αὐτῇ σωιδαναζομένῃ, σωῆλθε πάσας. καὶ χει-
15 ερσώμεν' τὸν λείοντα, τῷ μὲν δοραὶ ἡμφιάσατο
τῷ χάσματι δὲ ἐχρήσατο κόρυδι. ἀνακλῆθησιν δὲ
αὐτῷ ἀπὸ τῆς θήρας, συνήντησαν κίρυκες πρὸς Ερ-
γίῳ πεμφθέντες, ἵνα πρὸς Θηβαίων τὸν δασμὸν
λάβωσιν. ἐτέλεον δὲ οἱ Θηβαῖοι τὸν δασμὸν Εργίῳ
20 δὲ αἰτίαν τήνδε· Κλυμέρον τῇ Μινυῶν βασιλείᾳ
λίθῳ βάλων μενοικέως ἡνίοχος, ὄνομα Πειρήης,
ἐν Ορχηστῷ Ποσειδῶντο τεμένει πτερόσκει. ὁ δὲ,
κορυδαῖς εἰς Ορχομενὸν ἡμιδανῆς, ἐπισκήπτει τε-
λαδῇ Εργίῳ τῷ παιδί ἐκδικῆσαι τὸν θάνατον αὐτοῦ.
25 στρατευσάμεν' ὁ Εργίῳ ἐπὶ Θήβας, κτείνας ἐκ
ὀλέθρου, ἐσπείσατο μετ' ὄρκων ὅπως πέμπωσιν
αὐτῷ Θηβαῖοι δασμὸν ἐπὶ ἑικοσὶν ἔτη, κατὰ ἔτ'
ἑκατὸν βόας. ἐπὶ τῷ τὸν δασμὸν τῆς κίρυ-
κος εἰς Θήβας ἀπόντας συντυχὼν Ηρακλῆς
30 ἐλωθήσατο. ἀποτεμὼν γὰρ αὐτῷ τὰ ὄντα καὶ παῖς
ῤίνας, καὶ διὰ χρινίων τὰς χεῖρας δούσας ἐκ τῆς τετα-
χλων ἰφ' ἔτον Εργίῳ καὶ Μινύας δασμὸν κομί-

Hoc, inquit, Ergino, & Minyis tributum reportate. Quas ob res indignatus Erginus Thebis bellum intulit. At Hercules armis à Minerva sumptis, & bello perfectus Erginum quidem obtuncavit, Minyas autem in fugam vertit: eosque geminatum tributum Thebanis pendere imperavit. Quo bello cum fortissimè pugnaret Amphitryo, interficitur. Porro Hercules à Creonte ob rem præclare gestam natu maximam filiam, Megaram, uxorem accepit: de qua filios tres, Therimachum, Creontiadem & Deicoontem habuit. Iuniorē verò filiam Creon Iphiclo, qui iam Iolaum filium ex Automedusa Alcathei filia, susceperat, coniungavit. Rhadamanthus autem Iouis filius post Amphitryonis cadem Alcmenam duxit. Nempe Ocaleam Bœotia in exilium eiectus habitatum concesserat. Hercules per Eurytum sagittandi peritiam antea consecutus, ensē à Mercurio, ab Apolline sagittas, à Volcano thoracem aureum, & à Minerva peplum accepit. Nam clavā ipse sibi in Nemea sylva casam comparavit. Post confectam cū Minyis pugnam, Iunonis odio in furorem incidit, ac suos ipse filios ex Megara procreatos, unā cū duobus Iphicli liberis, in ignem coniecit. quā de causa se ipsum exilio mancipavit. Expiatur demum à Thestio. Inde Delphos profectus Deum scitatur, ubinam habitatum iturus esset. Pythia tum primum Herculem ipsum appellavit: nam prius Alcide nomine vocabatur: eumq; Tirynthem habitaturum esse dixit, Eurystheoq; annos duodecim servitutum, & imperatos labores totidem confecturum. Ad postremum verò peractis arumnis ipsum immortalitate donatum iri prædixit. Id ubi Hercules accepit, Tirynthem commigravit, ac quicquid ab Eurystheo inebatur, faciebat. Primum itaque illi Ne-

- ζην· ἰφ' οἷς ἀγανακτῆς ἐσφάπτυσεν ἐπὶ Θήβας. Ἡε-
 κλῆς δ' λαβὼν ὅπλα παρ' Ἀθηνᾶς καὶ πολέμαρχον,
 Εργῆνον μὲν' ἐκτείνε· τοῖς δ' Μινύας ἐτρέψατο. καὶ
 τ' Ἰασημὸν διπλοῦν ἠνάγκασε Θηβαίοις φέρειν. σω-
 5 βῆ δ' καὶ μάχῃ ἀμφιτρύοντα χυναίως μάχόμενον
 τελευτῆσαι. λαμβανεί δ' Ἡεκλῆς παρὰ Κρέοντος
 αἰσιγείον τ' ἀρεσβυτάτην θυγατέρα Μέγασταν· ἐξ ἧς
 αὐτῷ, πᾶσις ἐγχοῦντο τρεῖς· Θειέμαχος, Κρεον-
 10 πάδης, Δηϊκόων. τ' δὲ νεωτέρων θυγατέρα, Κρέ-
 ων Ἰφίκλω δίδωσιν, ἥδη πᾶσις Ἰύλαον ἔχουσα ἐξ
 Αὐτομεδέους τ' Ἀλκίβου. ἔγνητο δὲ καὶ Ἀλκμήνῃ,
 καὶ τ' ἀμφιτρύοντα θάνατον, Διὸς παῖς Ραδά-
 μανδύς. κατάρκει δ' ἐν Σικελίᾳ τ' Βοιωτίας πε-
 15 ρεφύγης. περμαδῶν δ' παρ' Εὐρύτου τ' τοξικῶν Ἡε-
 κλῆς, ἔλαβε παρὰ Ἑρμῆος μὲν ξίφος, παρ' Ἀπόλ-
 λωνος δ' τόξα, πῶδ' Ἡραΐς, θώρηκα χρυσοῦν.
 πῶδ' δ' Ἀθηνᾶς πέπλον. ῥόπαλον μὲν γὰρ αὐτὸς ἔ-
 τεμνεν ἐν Νεμέᾳ. καὶ δ' τ' πρὸς Μινύας αὐτῷ μά-
 20 χῃ, σμυῖβη καὶ ζῆλον ἦρας μαῖηται· καὶ τὸς τε ἰ-
 δίοις παῖδας, ὅς ἐν Μεγάρῃς εἶχεν, εἰς πόρ' ἐμ-
 βαλεῖν, καὶ ἥϊ' Ἰφίκλω δ' ὕο· διὸ κατὰδικάσας αὐαῖς
 φυγῆν, καδαίρει μὲν ὑπὸ Θεσίου· παρὰ γυρόμενον
 25 δὲ εἰς Δελφοὺς, πωυθαίει τ' δεῖν, ποῦ κατοική-
 σει· ἢ δ' Πυθίᾳ τότε περὶ τὸν Ἡεκλῆα αὐτ' ἀρε-
 ηγόρουσε· ὃ δὲ γὰρ περὶ τὸν Ἀλκίδης περὶ γορδέ-
 το. κατοικεῖν δὲ αὐτ' εἶπεν ἐν Τίρυντι, Εὐρυπύ-
 λατρούοντα ἔτη δώδεκα, καὶ τὸς ἐπιτασσόμενοις ἀ-
 δίλοισι δώδεκα ὀπιταλεῖν. καὶ ἔτιω ἔφην ἥϊ' ἀδύλων
 σμωτελεδόντων, ἀθάνατον αὐτ' ἔσεσθαι. ἥϊτο ἀ-
 30 κύσας ὁ Ἡεκλῆς, εἰς Τίρυνθα ἦλθε. καὶ τὸ περὶ
 ταῖς πόρ' ὑπὸ Εὐρυπύλας ἐπέλει· περὶ μὲν οὕτως

Hoc, inquit, Ergino, & Minyis tributum reportate. Quas ob res indignatus Erginus Thebis bellum intulit. At Hercules armis à Minerva sumptis, & bello præfectus Erginum quidem obtuncavit, Minyas autem in fugam vertit: eosque geminatum tributum Thebanis pendere imperavit. Quo bello cum fortissimè pugnaret Amphitryo, interficitur. Porro Hercules à Creonte ob rem præclarè gestam natu maximam filiam, Megaram, uxorem accepit: de qua filios tres, Therimachum, Creontidem & Deicoontem habuit. Iuniorē verò filiam Creon Iphiclo, qui iam Iolaum filium ex Automedusa Alcathoi filia, susceperat, coniugavit. Rhadamanthus autem Iouis filius post Amphitryonis cædem Alcmenam duxit. Nempe Ocaleam Bœotia in exilium eiectus habitatum concesserat. Hercules per Eurytum sagittandi peritiam antea consecutus, ense à Mercurio, ab Apolline sagittas, à Volcano thoracem aureum, & à Minerva peplum accepit. Nam clavam ipse sibi in Nemea sylva cæsam comparavit. Post confectam cum Minyis pugnam, Iunonis odio in furorem incidit, ac suos ipse filios ex Megara procreatos, unà cum duobus Iphicli liberis, in ignem coniecit. qua de causa se ipsum exilio mancipavit. Expiatur demum à Thestio. Inde Delphos profectus Deum scitatur, ubinam habitatum iturus esset. Pythia tum primum Herculem ipsum appellavit: nam prius Alcide nomine vocabatur: eumque Tirynthem habitaturum esse dixit, Eurystheoque annos duodecim serviturum, & imperatos labores totidem confecturum. Ad postremum verò peractis arumnis ipsum immortalitate donatum iri prædixit. Id ubi Hercules accepit, Tirynthem commigravit, ac quicquid ab Eurystheo inebatur, faciebat. Primum itaque illi Ne-

ζην· ἰφ' οἷς ἀγανακτῶν ἐφάρτυσιν ἐπὶ Θήβας. Ἡε-
 κλῆς δ' λαβὼν ὅπλα παρ' Ἀθηναῖς καὶ πολέμαρχον,
 Εργῆνον μὲν ἔκτεινε· τοῖς δ' Μινύας ἐτρέψατο. καὶ
 δ' δασμὸν διπλοῦν ἠνάγκασε Θηβαίους φέρειν. σὺν
 5 βῇ δ' καὶ μάχῃ ἀμφοτέρωτα θηναῖος μαχόμενον
 τελευτῆσαι. λαμβάνει δ' Ἡεκλῆς παρὰ Κρέοντος
 αἰετῆρον δ' ὑπερβυτάτην θυγάτηρα Μεγάραν· ἐξ ἧς
 αὐτῷ παῖδες ἐβρόντο τρεῖς· Θυείμαχος, Κρέονος
 10 Πάδης, Δηϊκόων. δ' δὲ νεώτερον θυγάτηρα, Κρέ-
 ων Ἰφίκλῳ δίδωσιν, ἥδη παῖδα Ἰούκων ἔχοντι ἐξ
 αὐτομεύσεως δ' Ἀλκίθευ. ἔγχετο δὲ καὶ Ἀλκμήνῃω,
 μετ' ἧς Ἀμφοτρώωντος θάνατον, Διὸς παῖς Ραδά-
 μαυδος. κατάρκει δ' ἐν Ωχραλείᾳ δ' Βοιωτίας πε-
 15 ρυγῆς. περμαδῶν δ' παρ' Εὐρύτου δ' τοξικὴν Ἡε-
 κλῆς, ἔλαβε παρὰ Ερμῖ μὲν ξίφος, παρ' Ἀπόλ-
 λωνος δ' τόξα, πῶδ' Ἡφαίστου, δώρεα χρυσοῦ·
 πῶδ' δ' Ἀθηναῖς πέπλον. ῥόπαλον μὲν γὰρ αὐτὸς ἔ-
 20 τεμνω ἐν Νεμέᾳ. μετ' ἧς δ' πρὸς Μινύας αὐτῷ μά-
 χῃ, σὺνέβη καὶ ζῆλον ἦρας μαῖναι· καὶ τὸς τε ἰ-
 δίοις παῖδας, ὅς ἐν Μεγάρῃς ἦσαν, εἰς πῶρ ἐμ-
 βαλεῖν, καὶ ἧς Ἰφίκλῳ δύο. διὸ καταδικάσας αὐτῆς
 φυγὴν, καταδράς μὲν ὑπὸ Θερίῃ· παρελθόμενον
 25 δὲ εἰς Δελφούς, πωθαίης δ' δὲ, ποῦ κατακλή-
 σαι· ἡ δ' Πυθίᾳ τότε πρῶτον Ἡεκλῆα αὐτῇ πρὸς
 30 ηγόρευσε· ὃ δὲ γὰρ πρῶτον Ἀλκίδης προσηγορέε-
 τε. κατοικεῖν δὲ αὐτῇ εἶπεν ἐν Τίρυνδι, Εὐρυπύ-
 λατρούοντα ἐπὶ δώδεκα, καὶ τὸς ἐπιτασσόμενοις ἄ-
 δελφοῖς δώδεκα ὀπισθεῖν. καὶ ἔτι ἔφη ἧς ἄδελφον
 σμυτελεδιόντων, ἀθάνατον αὐτῇ εἶναι. ἥτο αὐ-
 30 κίσας ὁ Ἡεκλῆς, εἰς Τίρυνδα ἦλθε. καὶ τὸ πρῶ-
 ταιπρότερον ὑπὸ Εὐρυπύλας ἐπέλει· πρῶτον μὲν οὐκ

mei leonis pellem asferre iubet : id verò animal Typhone genitum invulnerabile fuit. Hercules contendens in leonem, Cleontas pervenit, ubi Molorchus, vir qui manibus suis victum sibi quaritabat, ipsum hospitio excepit: cuique hostiam immolare volenti, eam ad diem trigesimum servare iubet. nam si à venatione incolumis reverteretur, Ioni eam Servatori mactaret, si verò occuberit, sibi tum per eam velut heroi inferias ageret. Post, ubi in Nemeam pervenit, quastumque leonem reperit, sagittis illum prius impetiuit. ut verò nullis posse vntneribus occidi cognovit, protenta clava feram persequitur. quæ cum in spoleum anceps cõfugisset, eius alterum ostium obstruxit, ac per alterum irrupit in ferã: & circumposita collo manu, eò usque astrictam tenuit, donec eam prefocavit, impositamq; humeris Mycenæ importavit. Sed ubi extrema sui reditus die Molorchum, ut mortuo ostiam immolaturum deprehēdit, Servatori Ioni sacris peractis leonem Mycenæ intulit. Ceterum Eurystheus cognitis Herculis viribus, ipsum urbem ingredi postea nunquam permisit: at pro portis res à se gestas ostētare præcepit. Ad hac aiunt metu perculsum dolium sibi ancum sub terra occulte comparasse. Deinde Copreum caduceatorem Eliensis Pelopis mittit, qui, quos ille labores exantlaturus esset, iniunxit. Hic, post interfectum à se Iphitum, Mycenis exulavit; ibique, postquam ab Eurystheo expiationem ost consecutus, habitavit. Porro secundum Herculi certamen Hydram Lernaam obtruncandam imperavit. Hac intra paludem Lernaen nutrita plana omnia & campestria eruptione facta disperdebat, in pecora atque agros seniebat. Hydra mira corporis magnitudine fuit, novem capitibus munita, quorum octo morti obnoxia fuisse dicuntur.

- ἐπίταξεν αὐτῷ, τὴ Νεμέαν λέοντα ἢ δῶρα κο-
μίζειν. τὸτο δ' ὥον αὐτὸν ἄτρεπτον, ἐκ Τυφῶντος
μεθυνημένον. πορδόμενον οὐκ ἐπὶ τῷ λέοντι, εἰς
Κλεωναίᾳ ἦλθε, καὶ ξενίζεται παρὰ ἀνδρὶ χερνήτῃ
5 Μολόρχῳ. καὶ θύειν ἱερεῖ δέλονται, εἰς ἡμέραν ἐπα-
τηρεῖν τειλακῶν. καὶ αὐτὸ μὲν ἀπὸ τῆς θήρας οὗτος ἐπα-
νέλθη, Διὸς σωτῆρι θύειν. ἐὰν δ' ὑποδάνῃ, τότε
ὡς ἤρπει ἐλαγίζειν. εἰς δ' ἢ τὴ Νεμέαν ἀφικόμενος, καὶ
τὸν λέοντα ματεύσας, ἐτόξωσεν ἄτρεπτον. ὡς δὲ ἔ-
10 μαδον ἄτρεπτον ὄντα, ἀνὰ λείαν μιν τὸ ρόπαλον,
ἐδίωκε. συμφυρόνῃ δὲ εἰς ἀμφίστομον ἀπύλαιον,
αὐτῷ πῶς ἐτέραν ἀνὰ κοδόμῃσιν εἰσόδον, διὰ δὲ
τῆς ἐτέρας ἐπεισῆλθε τῷ θηρίῳ, καὶ περὶ τὴν
15 χεῖρα τῷ τεραχίλῳ, κατέχευεν ἄγχων ὥς ἐπι-
ξο. καὶ θέμενος ἐπὶ τῶν ὤμων, ἐκόμμιζεν εἰς
Μυκήνας. καταλαβὼν δὲ τὸν Μολόρχον, ἐν τῇ τε-
λευταίᾳ τῶν ἡμερῶν ὡς νεκρῷ μέλλοντα τὸ ἱερεῖον
ἐλαγίζειν, σωτῆρι θύσας Διὶ, ἦλθον εἰς Μυκήνας τὸ
λέγοντα. Εὐρυδαιῖς δὲ καταλαβὼν αὐτῷ πῶς ἀν-
20 δρίαν, ἀπὸ πάλῳ λοιπὸν αὐτῷ εἰς τὴν πόλιν εἰσέναι.
θεικνύειν δὲ παρὰ τῶν πυλῶν ἐκέλευε τὰς ἀθλοῦς.
φασὶ δὲ, ὅτι δέσας καὶ πῖδον αὐτῷ χαλκῶν εἰς κρυ-
βῆναι ὑπὸ γῆς κατεσκεύασε. καὶ πέμπων κήρυκα Κο-
ωρέα Πέλοπτος τῷ Ηλαίῳ ἐπέταξε τὰς ἀθλοῦς.
25 ἔτ' οὖν δὲ Ἰφίλον κτείνειν, φυγὼν εἰς Μυκήνας, καὶ
τυχὼν παρ' Εὐρυδαιῶς κατεργασίων, ἐκεῖ κατῴκει.
δεύτερον δὲ ἀθλον ἐπίταξεν αὐτῷ πῶς Λερναίᾳ
Τόδραν κτείνειν. αὐτῇ δὲ ἐν τῷ τῷ Λέρῳ ἔλει ἐκ-
τερεῖσα, ἐξέβαινεν εἰς τὸ πεδίον, τὰ τε βοσκή-
30 ματα, καὶ πῶς χάριαν διέφθερρεν. εἶχε δὲ ἡ Τόδρα
ὑπερμέγεις σῶμα, κεφαλὰς ἔχον ὑψηλὰ. ταὶ δὲ
ὀκτώ, δητηαίαι. πῶς δὲ μέσση, ἀνὰ γὰρ. ὁπρὸς.

*Quod autem omnium medium erat, immortale fuisse
ferunt. Hercules igitur, curru conscenso, Iolai auriga
opera usus, ad Lernam contendit: quò cum pervenisset,
equos sistit, Hydram in tumulo quodam nactus, propter
Amymones fontes, ubi ea latitare consueverat: quam
cum ignitis sagittis impetisset, de latebris exilire com-
pulsit. egressamque ipsam manu prehensat, prehensamq;
tenet: ea verò pedibus statim circumplicata cohibebat.
Hercules capita contundens clava, nequicquam elabo-
rabat: namque una contuso, duo subnascebantur. Insu-
per Hydra peruasti corporis Cancer admorso Herculis
pede opem ferebat. Quocirca interfecto cancro, Iolai &
ipse opem imploravit. Qui cum proxima sylvae partem
succendisset, inflammatis torribus renascentia Hydra
capita inurens, cum in modum renascentium capitum
ortus suboriri prohibebat: victor caput illud morti hand
obnoxium recisum defodit, eique ingentis ponderis la-
pidem superimposuit, secus viam, quæ per Lernam ducit
Eleuntem. Adhæc Hydra corpore conciso sagittas suas
eius felle tinxit. At Eurystheus hunc Herculis laborem
duodecim ærumnis annumerandum esse negavit, pro-
pterea quòd Hercules non solus, sed Iolai adiumento
Hydram superauerat. Tertium verò facinus hoc illi ge-
rendum imponit, ut cornutam cervam Mycenæ viam
adferret. Erat enim ad O Enoen auratis cornibus insi-
gnis cerua Dianæ sacra. Quocirca Hercules, quòd eam
neque occidere neque vulneribus afficere vellet, annam
totum est insecutus: Postea verò, quàm fera Hercules
persecutione lassatam se esse sensit, in Artemisium mon-
tem confugit, & illinc ad Ladonem amnem: quem cum
iam tranatura esset, sagitta percussam cepit, humeris
sublatam ferens: & per Arcadiam iter agebat. cui,*

- οὐδ' ἄρματ' , ἥνιοχουῶντ' Ἰολάου , παρεχόμετο εἰς
 τὴν Δέρνῳ . καὶ τοῖς μὲν ἵπποις ἐσθλὰ . τὴν δὲ Τί-
 δραν δρεφὸν ἐν πνι λόφῳ , ὧδ' αὖτ' ἐπὶ πηγᾷ τ' Ἀμυ-
 μάνης , ὅπου ὁ φωλεὸς αὐτ' ὑπῆρχε , βαλὼν βέλεσι
 5 πεπυρεσμένοις , ἠνάγκασεν ἐξελθεῖν . ἐκβαίνουσαν δὲ
 αὐτ' κρατῆσας κατεῖχεν . ἡ δὲ θεῶν ἦν πρὸν
 ἐνείχετο φειπτακέῖσα . τῷ ῥοπαλῷ δὲ τὰς κεφα-
 λὰς κόπῳν , ἐδὲν ἀνύειν ἐδωῖατο . μᾶς γὰρ κο-
 πτομένης κεφαλῆς , δύο ἀνέφύοντο . ἐπεβοήθει δὲ
 10 καρκύν' τῇ Τιδρᾷ ὑπερμεγέθης , δάκνων τ' πόδα.
 διδ' αὖτον ἀποκτείναι , ἐπεκαλέσατο καὶ αὐτὸς βοηδὸν
 τ' Ἰόλαον . ὅς μέρ' τ' ἡ καταπρήτας τ' ἐγγυὺς ὕλῃς
 τοῖς δαλοῖς ὀπιχάμεν τὰς ἀνάλολας ἦν ἀναφυομέ-
 νων κεφαλῶν , ἐκώλυεν ἀνιέναι . καὶ τῷ αὖτον τ' ἔσ-
 15 πον ἦν ἀναφυομένων κεφαλῶν περὶ γινόμεν' , τὴν
 ἀθανάτων ἀποκόψας κατάρυξε . καὶ βαρεῖαν ἐπέδη-
 κε πέτρᾳ παρὰ τὴν ὁδὸν τ' φέρεσαν διὰ Δέρνης εἰς
 20 Ἐλεσσωῖτα . τὸ δὲ σῶμα τ' Τιδρας ἀνὰ ῥέας , τῇ χο-
 λῇ τὰς οἰσὺς ἔβαλεν . Εὐρυπύδης δὲ ἔφη , μὴ δεῖν
 κατεπειθῆναι ἐν τοῖς δώδεκα τ' ἄθλον . ὃ γὰρ μόν' ,
 ἀλλὰ καὶ μὲν Ἰολάου τ' Τιδρας πειεχόμεν' . Τεῖτον ἄ-
 25 θλον ἐπέταξεν αὐτῷ , τὴν κερύσην ἔλαφον εἰς Μυ-
 κλιάς ἐμπροσθεν ἐνεγκεῖν . ἡ δὲ ἔλαφος ἐν Οἰνῷ
 χρυσόκερος , Ἀρτέμιδος ἱερά . διδ' καὶ βελόμην' αὐ-
 30 τὴν Ἡρακλῆς μήτε ἀνελεῖν , μήτε πρῶσαι , σιω-
 δώξεν ὅλον ἐνιαυτόν . ἐπεὶ δὲ κάμνον τὸ θηρίον τῇ
 διώξει , σιμέφυγν' εἰς ὅρ' τὸ λεγόμενον Ἀρτεμί-
 σιον , κατέειπεν ἐπὶ ποταμὸν Λάδωνα . καὶ τῷ αὖτον δια-
 βαίνειν μέλλουσα , τοξόσας σιμέλαβε . καὶ δέμην' ἔ-
 30 π' ἦν ὤμων , διὰ τ' Ἀρχαδίας ἠπείγχετο . μὲν Ἀπόλ-
 λων' δὲ Ἀρτεμις σιωπυχοῦσα ἀφηρεῖτο . καὶ το

cum Apolline, Diana simul obuiam facta, ceruam recipit: atque Herculem, quod sacrum sibi animal occidere voluisset, obinrgauit: tum ille, necessitate rei damnata, Eurysthenum auctorem esse dixit. Placata Dea iracundia, feram vinam adhuc Mycenae importauit. Quartum inde, ei certamen imperauit, Erymanthium aprum ad se vinum ferat. Hac autem fera Psophidem usq; ab Erymantho monte prorupens deuastabat. Hercules itaque per Pholoentran siens, à Pholo centauro, Sileni ac Melia Nympha filio, hospitio excipitur. Hic hospiti tostas carnes edendas apposuit. ipse verò crudis vesci maluit. Herculi interim vinum poscenti, Vereri se dixit, commune Centaurorum dolium relinere: at bono illum esse animo Hercules iubet: ac ipse dolium releuit. Neque ita multo post Centauri, quod vinum suboluissent, affuere lapidibus armati, & abietibus in Pholiontrum irrumpunt. E quibus Anchium & Agrium, quod primi intrare spelaeum ausi fuissent, Hercules accensis torribus percussos in fugam vertit: reliquos autem ad Maleam usq; sagittis persecutus est. Inde verò ad Chironem confugere, quia à Lapithis eiectus è Peliomonte, ad Maleam habitauit. In hunc Hercules, cum circa delapsos Centauros sagittis impeteret, telum emisit, quod delatum per Elati brachium in Chironis genu infigitur. Tum Hercules tristitia affectus accurrit, ac sagittam extrahit, datumque à Chirone remedium vulueri imposuit. Ille verò immedicabili vulnere sauciatus, in spelaeum se recipit. quod in eo vita excedere vellet: qui cum per immortalitatem, qua donatus erat, minime interire posset, tamen Prometheus Iouis permisso, immortalitatem adepto, Chironis loco, tandem esse desist. Cetera verò Centaurorum multisudo, alius

- ἱερὸν ζῶν αὐτῆς κτείναντα χατεμέμεφατο . ὃ δ' ἔσπε-
 πησάμεν πῶς ἀνάγκη , καὶ τ' αἶπον εἰπὼν
 Εὐρυδεία χερσέναι , παύνας πῶς ὀργῶν τ' οὐκ τὸ
 θείον ἐκόμισεν ἐμπροσθεὶς Μυκλήας . Τέταρτον δ' ἄλ-
 5 λον ἐπέταξεν αὐτῷ τ' Εὐρυμάνδιον καὶ πρὸν ζῶντα κο-
 μίζειν . τὸτο δ' τὸ θείον ἠδίκηε πῶς Ψωφίδα , ὀρ-
 μώμενον ἐξ ὄρεος , ὃ καλεῖσιν Εὐρύμανδον . διερχόμενος
 οὐδ' Φολόβῳ ὀπιζενέσται Κενταύρῳ Φόλῳ , Σιληνῷ καὶ
 Νύμφῃς Μελίᾳς παιδί . ὧς δ' Ἡρακλῆς μὲν ὅπλᾳ παρεί-
 10 χε τὰ χρεᾶ . αὐτὸς δ' αἰμοῖς ἐχεῖτο . αὐτοῦτ' ὅτ'
 οἶνον Ἡρακλείῳι , ἔφη δεδοικέναι τ' κοινὸν πῶν Κεν-
 ταύρων ἀνόϊξαι πίθον . παρρεῖν δ' ὠρεακιδασάμενος
 Ἡρακλῆς , αὐτ' ἠνοιξε . καὶ μετ' ἐπὶ πολὺ , διὰ τ'
 ὀσμῆς , αἰσθημένοι παρήσαν οἱ Κένταυροι πίτταις ὠ-
 15 πλισμένοι , καὶ ἐλάτταις ὅπ' τὸ σὺ Φόλῳ σπῆλαιον .
 τοῖς μὲν οὐδ' ὥς τοῖς πολμήσαντας εἶσω παρελθεῖν ,
 Ἀγχιον καὶ Ἀχιον , Ἡρακλῆς ἐπείχετο βαλὼν δα-
 λοῖς . τοῖς δ' λοιποῖς ἐπέξωσε διώκων ἄχει τ' Μα-
 λέας . ἐκεῖθεν δ' ὡς χεῖρνα συνέφυρον . ὃς ἐξε-
 20 λαθεῖς ὑπὸ Λαπίδων ὄρεος Πηλίου , παρὰ Μαλείαν
 χατῶκησε , τέτρω πεπληγώτας τοῖς Κενταύροις
 τοξόων ἴησι βέλῳ . τὸ δ' ἐπελθὼν Ελάτῃ διὰ τῆς
 βραχίονος τὸ γόνας τῆς χεῖρος ἐμπήγνυται . αἰσθη-
 25 δεις δ' Ἡρακλῆς πρὸς δραμὸν , τὸ , τε βέλῳ ἐξήλα-
 κωσε , καὶ δόντ' ἑαυτὸν χεῖρ' ὡς φάρμακον ἐπέθηκεν . ἀ-
 νάτονον ἔχων τὸ ἔλκος , εἰς τὸ σπῆλαιον ἀλλάσσεται
 κακεῖ τελευτῆσαι βυλόμεν' , καὶ μὴ διωάμεν' ,
 ἐπεὶ τὸ ἀθάνατον ἴω . αὐτὸν δὲ Διὸς Πρε-
 30 μπιδῆ , τὴν αὐτ' αὐτῷ χηυσάμενον ἀθάνατον , ὥς
 ἀπίθανον . οἱ λοιποὶ δὲ ὅτ' Κενταύρων φάρμακον ἄλ-
 λ' ἀλλὰ χεῖρ' ἑαυτοῖς μὲν παρεγγόντο εἰς ὄρε' Μα-

aliò ex fuga sese receperunt. Nec defuerunt qui in *Ma-*
leam montem confugerint. *Eurytion* verò in *Pholoen*:
 atque *Nessus* ad *Euenum* amnem: reliquos autem *Ne-*
ptunus excipiens ad *Eleusinem* montem oculuit. Potrò
Hercules ad *Pholoen* regressus, ac *Pholum* multis cum
 alijs morientem conspicatus, eruta de mortui corporis
 sagitta, quo pacto tantos tam parua sagitta occidisset
 mirabatur. Hæc autem è manu delapsa in illius pe-
 dem decidit, atque actutum ipsum interemit. Igitur
Hercules *Pholo* humi condito ad apri venationem con-
 tendit. quem è fruteto quodam ingenti cum clamore ex-
 citatum, per altam niuem defeßum, ac vinculis prepe-
 ditum *Mycenas* inuexit. Quintum deinde laborem
 imperauit ut *Augea* pecoris finum unius diei curricu-
 lo solus exportaret. At *Augeas* rex *Elidis* fuit: sunt qui
 illum *Solis* filium fuisse dicant; Nec desunt qui *Neptu-*
ni, & qui *Phorbantis*. Hunc multos pecorum greges ha-
 buisse ferunt: ad quem cum *Hercules* adisset, nulla de
Eurysthei mādato mentione facta, una die finum om-
 nem exportaturum se pollicitus est, si decimam pecoris
 vniuersi ipsi donaret. *Augeas* autem hæc minime cre-
 dulus, se illi tamen postulata concessurum promittit.
Hercules inde antestatus *Phyleum* *Augea* filium, sta-
 buli fundamentum uertit, *Alpheum*que & *Peneum*,
 flumina, præterfluentia, per fossam deducta corrinataq;
 immisit: ita ut, per alienum a priore alneum adfluerent,
 effecerit. *Augeas*, ubi de *Eurysthei* imperio confectum
 fuisse accepit, non modò mercedem pactam non persolue-
 bat, sed etiam quicquam se promississe negabat: eaque
 de re iudicum sententia se staturum esse dictitabat. Con-
 fidentibus itaque iudicibus, *Phyleus* ab *Hercule* cita-
 tus, in patrum testimonium dixit, quòd is mercedem

- λείαν . Ευρυπίων δὲ εἰς Φολόειν . Νέσους δὲ ἐπὶ πο-
 ταμὸν Εὐύμιον , τοὺς δὲ λοιποὺς ὑποδείξασθαι .
 Ποσειδῶν εἰς Εὐλόειν , ὅρως κατεχάλυε . ἐπαλει-
 νῶν δὲ εἰς Φολόειν Ηρακλῆς , καὶ Φόλον τελευτῶν-
 5 τα θρασυμάθῃ μὲν καὶ ἄλλων πολλῶν , ἐλκύσας
 [τε] ἐκ νεκρῷ τὸ βέλθῃ , ἐδαύμαζεν εἰ τοὺς
 τιλικούτοις τὸ μικρὸν διέφθειρε . τὸ δὲ , τῷ χεί-
 ρος ὀλιγοδείσαν ἥλθεν ἐπὶ τῷ πόδι , καὶ παραχρῆμα
 ἀπέκτεινεν αὐτόν . θάψας δὲ Φόλον Ηρακλῆς . ἐπὶ
 10 τῷ τῷ χάφῃ θήσαν παραμένετα . καὶ διώξας αὐ-
 τὸν ἐκ πινθίου λοχμῆς μὲν κραυγῆς εἰς χρόνα πολ-
 λῶν παρεμμένον , ἐμβροχῶς τε ἐκόμισεν εἰς Μυ-
 κήνας . Πιέμησον μὲν ἐπίταξεν αὐτῷ ἄθλον , ἥν' Αὐ-
 γείας βοσκημάτων ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ μόνον ἐκφορῆσαι τῷ
 15 ὄνδρῳ . ὡς δὲ Αὐγείας βασιλεὺς Ἡλιδεὺς , ὡς μὲν
 πινες εἶπεν , πάντες Ἡλίδες . ὡς δὲ πινες , Ποσειδῶ-
 ν . ὡς δὲ ἔνιοι , Φόρβαντῃ . πᾶσι δὲ εἴχε-
 βοσκημάτων ποιμένας . τέτρω περσευδῶν Ηρακλῆς ,
 καὶ δηλώσας τῷ Εὐρυδείῳ ἐπιταγῶν , ὅφρα καὶ μιᾷ
 20 ἡμέρᾳ τὸ ὄνδρον ἐκφορήσῃν , εἰ δώσῃ τὸ δειχάτῳ
 αὐτῷ πῶν βοσκημάτων . Αὐγείας δὲ ἀπιστῶν ὑποχρῆ-
 νται . μαρτυρούμενθ' δὲ Ηρακλῆς τὸν Αὐγεῖν παῖδα
 φυλάει , τῆς τε αὐλῆς τὸ θυμέλιον διεΐλε , καὶ τὸν Ἀλ-
 φειὸν ποταμὸν , καὶ τὸν Πηλειὸν συνέλκεν μέοντα πα-
 25 ραχρῆμα , ἐπὶ γὰρ ἐκρέϊν δὲ ἄλλης ἐξόδοι ποιή-
 σας . μαδῶν δὲ Αὐγείας ὅτι κατ' ἐπιταγῶν Εὐρυ-
 δείῳ ὅσοι ὅππῃ τελευτάτω , τὸν μισθὸν ἐκ ἀπειδίει .
 περσεύει δὲ ἡρνεῖτο καὶ μισθὸν ὑποχρῆσθαι δώσῃν , καὶ
 κρίνεσθαι ὅτι τέτυκτο ἐπιμαθ' ἔλεγον τῇ . κατεζο-
 30 μένων δὲ ἥν' ἀδικῶν , κληθεὶς ὁ Φυλῆς ὑπὸ
 Ηρακλῆος , τῷ πατρὶος κατεμαρτύρησεν , εἰπὼν ὅ-
 ρωλον γῆσθαι μισθὸν δώσῃν αὐτῷ . ὁρμηθεὶς δὲ Αὐγείας

aliò ex fuga sese receperunt. Nec defuerunt qui in *Ma-
leam* montem confugerint. *Eurytion* verò in *Pholoen*
atque *Nessus* ad *Euennum* amnem: reliquos autem *Ne-
ptunus* excipiens ad *Eleusinem* montem occultauit. Porro
Hercules ad *Pholoen* regressus, ac *Pholum* multis cum
alijs morientem conspicatus, eruta de mortui corporis
sagitta, quo pacto tantos tam parua sagitta occidisset
mirabatur. Hac autem è manu delapsa in illius p-
dem decidit, atque altutum ipsum interemit. Igitur
Hercules *Pholo* humi condito ad apri venationem con-
tendit. quem è fruteto quodam ingenti cum clamore ex-
citatum, per altam niuem defessum, ac vinculis prepe-
ditum *Mycenas* inuexit. Quintum deinde laborem
imperauit ut *Augæa* pecoris finium unius diei curricu-
lo solus exportaret. At *Augæas* rex *Elidis* fuit: sunt qui
illum *Solis* filium fuisse dicant; Nec desunt qui *Neptu-
ni*, & qui *Phorbantis*. Hunc multos pecorum greges ha-
buisse ferunt: ad quem cum *Hercules* adisset, nulla di
Eurysthei mādato mentione facta, una die finium om-
nem exportaturum se pollicitus est, si decimam pecoris
vniuersi ipsi donaret. *Augæas* autem haic minime cre-
dulus, se illi tamen postulata concessurum promittit.
Hercules inde antestatus *Phyleum* *Augæa* filium, sta-
buli fundamentum auertit, *Alpheum*que & *Peneum*,
flumina, praterfluentia, per fossam deducta corruatq;
immisit: ita ut, per alienum à priore alueum adflueret,
effecerit. *Augæas*, ubi de *Eurysthei* imperio confectum
fuisse accepit, non modò mercedem pactam non persoluit
bat, sed etiam quicquam se promississe negabat: itaque
de re iudicum sententia se staturum esse dicitur ab *Ar-
golidis* itaque iudicibus, *Phyleus* ab *Hercule* car-
tus, in patrum testimonium dixit, quòd is mercedem

- λίαν . Ευρυπίων δὲ εἰς Φολέω . Νέστος δὲ ἐπὶ πο-
ταμὸν Εὐρώην , τοὺς δὲ λοιποὺς ὑποδείξας μὲν
Προσειδῶν εἰς Εὐρώην , ὅρως κατεχάλυε . ἑπαλει-
δῶν δὲ εἰς Φολέω Ηρακλῆς , καὶ Φόλον τελευτῶν
5 τα Δεασάμην μὲν καὶ ἄλλων πολλῶν , ἐλκύσας
[τε] ἐν νεκρῷ τὸ βέλτε , ἑδασμάζεν εἰ τοὺς
πηλικύτοις τὸ μακρὸν διέφειρε . τὸ δὲ , τῇ χει-
ρὸς ὀλιδιῆσαν ἦλθεν ἐπὶ τῇ πόδι , καὶ παραχρῆμα
ἀπέκτεινε αὐτόν . Δάφας δὲ Φόλον Ηρακλῆς . ἐπὶ
10 τῷ τῷ χάφει θήραν παραινέται . καὶ διώξας αὐ-
τὸν ἐκ πινθίου λοχμῆς μὲν καυγῆς εἰς χόνα πολ-
λῶν παρεμείνον , ἐμβροχίους τε ἐκόμισεν εἰς Μυ-
κήνας . Πέμπτον μὲν ἐπίταξεν αὐτῷ ἄθλον , ὅτι Αὐ-
ρεῖς βοοκημάτων ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ μόνον ἐκφορῆσαι τῷ
15 ὄνδον . ὡς δὲ Αὐρεῖας βασιλῆς Ἡλίδης , ὡς μὲν
πνεν εἶπεν , πῶς Ἡλίου . ὡς δὲ πνεν , Προσειδῶ-
ν . ὡς δὲ ἔνιοι , Φόρβαντε . πλῆθός δὲ εἶχε
βοοκημάτων ποιμένας . τῷ τε Προσειδῶν Ηρακλῆς ,
καὶ δηλώσας τῷ Εὐρυπίδῳ ἐπιταγῶν , ὅρασε μὲν
20 ἡμέρᾳ τῇ ὄνδον ἐκφορῆσιν , εἰ δώσῃ τῇ δεκάτῃ
αὐτῷ πῶν βοοκημάτων . Αὐρεῖας δὲ ἀπιστῶν ὑπαγνεύ-
ται . μαρτυρέμενον δὲ Ηρακλῆς τῇ Αὐρεῖᾳ πῶν
φυλῆα , τῆς τε αὐλῆς τὸ θεμέλιον διεῖλε , καὶ τῇ Ἀλ-
φειὸν ποταμὸν , καὶ τῇ Πηλειὸν σωαγίᾳ μέοντα πα-
25 ραχέυσας , ἐπίγαλμα , ἐκρεῖν δὲ ἄλλης ἐξόδοι ποιή-
σας . μαδῶν δὲ Αὐρεῖας ὅτι κατ' ἐπιταγῶν Εὐρυ-
πίδῳ πῶν ὅπτε τελέσθαι , τὸν μῦθον ἐκ ἀπεδίδεν .
πρὸς ἐπὶ δὲ ἤρνετο καὶ μῦθον ὑποχέσθαι δώσειν , καὶ
κρίνεσθαι περὶ τῷ ἐπιματὶ ἔλεγμα τῷ . καθεζο-
30 μένων δὲ τῷ δικαστῶν , κληθεὶς ὁ φυλῆς ὑπὸ
Ηρακλῆος , τῷ πατρὶος κατεμαρτύρησεν , εἰπὼν ὁ-
μολογήσας μῦθον δώσειν αὐτῷ . ὀργισθεὶς δὲ Αὐρεῖας

*Herculi se daturum pactus fuerit. proinde Augēas ira inflammatus antē quā iudicium suffragij sententia ferretur, uti & Phyleus & Hercules ab Elide facesserent, imperavit. Phyleus itaque Dulichium commigravit. Hercules autem Olenum ad Dexamenum abiit, atque ibidem habitavit. Vbi illum necessitate compulsus, Eurytionem Centauro Mnesimachen filiam uxorem dare deprehendit, à quo ut sibi opem ferret, exoratus Hercules, Eurytionem, qui ad sponfam ducendam venerat, obtruncavit. sed Eurystheus neque id inter duodecim certamen admisit, quippe qui cum mercede hoc fecisse assererat. Sextum ei laborem, ut Stympbalidas aues fugaret, iniunxit. Erat autem ad Stympbalum Arcadia urbem Stympbalis palus multis contexta, atq; umbrosis arboribus addēsata. quare in hanc magna animum multitudo, luporum vim pertimescentes ex fuga sese recipiebat. Herculi itaque quam ratione aueis è sylva dispelleret, ambigenti, Pallas enea crepitacula Volcani munere accepta dedit. Hec ille quassans sub monte quodam paludi proximo aues territabat. Qua sonitum minimo sustinentes praemetu subuolabant: eumq; in modum Hercules ipsas sagittis impetivit. Septimum indo laborem Cretensis tauri adducendi imposuit. Hunc Acisilaus quidem esse refert, qui Europam ad Iouem tulit, Nonnulli vero à Neptune è mari submissum. quo tempore Minos id se Neptune immolaturum dixit, quod è mari apparuisset. Atque aiunt admiratum ipsum tauri formam, ac specimen, tunc planè hunc inter armenta dimisisse, pro quo alium Neptune sacrificasse: quas ob res iratum numen tauro feritatem immisisse. in hunc igitur Hercules profectus in Cretam, quoniam capere volenti * Minos, inquit, Vbi expugnarit, sibi*

- ἄρ' ἢ ψῆφον ἐνεγχεῖναι, τὸν τε Φυλία, καὶ Ἡρακλῆα βαδίζεν ἐξ Ἡλίδος ἐκείδουσι. Φυλῶς δ' αὖ εἰς Δελφίον ἦλθε, καὶ κατόκει. Ἡρακλῆς δ' εἰς Ὀλεον πρὸς Δεξαμένην ἦκε, καὶ κατόκει. καὶ κατέλαβε τῶτον μέλλοντα δι' ἀνάγκην μνησεύειν Εὐρυπίωνι Κενταύρῳ Μνησιμάχῳ τε θυγατέρα. ὃν δ' παρεκλήθεος βοηθεῖν, ἐλθόντα ἐπὶ τῷ νύμφῳ Εὐρυπίωνα ἀπέκτεινεν. Εὐρυπίης δ' εὖτε τῶτον ἐν τοῖς δώδεκα πρὸς δέξατο ἄθλον, λέγων ἐπὶ μισθῷ πεπραχέναι. ἔκτον ἐπύταξεν ἄθλον αὐτῷ τὰς Στυμφαλίδας ὄρνιδας ἐκδιῶξαι. ἦν δ' ἐν Στυμφάλῳ πόλις τῇ Ἀρχαΐας, Στυμφαλὶς λεγόμενη λίμνη, πολλῇ σωηρεφῆς ὕλη. εἰς ταύτην ὄρνεις συνέφυγον πλωίδες, καὶ ἀπὸ τῆς λύκων ἀργαλῶς δεδοικῆαι. ἀμχανέντ' ἔν Ἡρακλέους πῶς ἐκ τῆς ὕλης τὰς ὄρνιδας ἐκβέλη, χάλκῃα κρόταλα δίδωσιν αὐτῷ Ἀθηναῖα παρὰ Ἡραΐδε λαβεῖν. ταῦτα κρύων ὑπὸ πνέοντος ὄρεος τῇ λίμνῃ περικείμενε, τὰς ὄρνιδας ἐφόβει. αἱ δ' ἔτι δῦπον ἔχοντες μένευσι, μὴ δέος ἀνίσταντο. καὶ τῶτον τῷ δῦπον Ἡρακλῆς ἐτόξασεν αὐτάς. ἑβδόμον ἐπύταξεν ἄθλον τῷ Κρήτῃ ἀγαγεῖν ταύρον. τῶτον Ἀκουσίλαος μὲν εἶναι φασὶ τὸν διαπορθμεύσαντα Εὐρώπῃ Διίτινές δ' ἔτι ὑπὸ Ποσειδῶντος ἀναιδιδέντα ἐκ θαλάσσης, ὅτι καταθύσεν Ποσειδῶνι Μίνως εἶπε τὸ φανέν ἐκ τῆς θαλάσσης. καὶ φασὶ Δεασάμηνον αὐτὸν τῷ ταύρῳ τὸ χεῖλ' ἔχειν, τῶτον μὲν εἰς τα βυβάλια ὑποπέμπειν, δύσαι δ' ἄλλον Ποσειδῶνι. ἐφ' οἷς ὀργιδέντα τὸν θεὸν ἀχειῶσι τὸν ταύρον. ἐπὶ τῶτον παρεγλυόμηντο εἰς Κρήτιν Ἡρακλῆς, ἐπειδὴ λαβεῖν ἀξιοῦν * Μίνως εἶπεν αὐτῷ λαμβάειν διαγωνισάμενον, καὶ λαβὼς πρὸς Εὐ-

caperet. Post, ubi illum cepit, Eurystheo trāslatum ostendit. Cetera verò sacrum, numinique dedicatum abire permisit. Hic Sparteque, & Arcadia uniuersa peragratā, Isthmum trajecit, ac in Marathonem Attica terre profectus, incolas pessime habebat. Octauum certamen Diomedis Thracis equas Mycenae abigendi fuit. Is Martis & Cyrenae filius, Bistonum, Thracum generis ac pugnacissimi, rex fuit. cui tum equae erant, quas mortaliū corporibus pascebat. Ad quem cum Hercules uolunt multitudinem stipatus nauigasset, domitis qui equarum praesepebus praerant, eas ad mare abegit. Inter haec, Bistonibus sumptis armis ad opem ferendam accurrentibus, equas Abdero custodiendas commisit. Hic autem Erimi fuisse filius dicitur, genere Locrus, ab Opunte, Herculis amasus, quem equae discriptum interemerunt. Hercules deuictis Bistonibus atque occiso Diomede, reliquos in fugam abire compulit. Inde Abdero urbe, ad Abderi perempti sepulchrum condita, abactas equas Eurystheo tradidit. Quae postea ab Eurystheo sunt in Olympum montem transmissae: eò cum peruenissent, e feris dilaniatae sunt. Nonus labor est, quo Hippolyta cingulum ad se ferri iussit Eurystheus. Hacerat Amazonum regina, quae circa Thermopylas amnem habitabant. Haec gens erat bello gerendo praestantissima, quippe quae uiriliter fortitudinem exercebant: ac si quando uiris admixta peperissent, partus femineos educabant. Dextras ad haec mammae, non iaculis emittendis impedimento forent, extarebant, laeuae autem alendi filiorum gratia succrescere patiebantur. Ceterum Hippolyte Martis balthem, argumento, ut omnibus alijs praeset, habebat. Ad hunc igitur Hercules capiendum mittebatur, ut illud capienti Admetae filiae Eurystheae

5 ρυθία διακομίσας ἔδειξε . καὶ τὸ λοιπὸν ἵασιον
 αἶνον . ὃ ᾧ πλανηθεὶς Σπάρτῃ τε καὶ Ἀργεΐαν
 αἶψαν , καὶ διαβαὶ τὸν Ἰθμόν , εἰς Μαργαῶνα
 τῆς Ἀθηκῆς ἀφικόμευθ' , τὸς ἐλχεῖους διελυμαί-
 10 νετο . Ὄρσθον αἶθλον ἐπέταξεν αὐτῷ τὰς Διο-
 μήδους τῷ Θρακὸς ἵππους εἰς Μυκλήως κομίζειν .
 ὡς δ' ἔτ' Ἀρεῖ καὶ Κυρῶνι , βασιλεὺς Βισόνων
 ἔδους Θρακίῃ , καὶ μαχρωχάτω . εἶχε δ' ἀνδραπο-
 15 φάρους ἵππους . πλείους οὐκ ἔστιν ἐκείνως σιω-
 πομένων , βιασάμευθ' τὰς ἐπὶ ταῖς φάτναις ἔστι
 ἵππων ὑπαρχόντας , ἥραρχον ἐπὶ τῷ δάλασσιν . ἔστι
 δ' Βισόνων σὺν ὅπλοις ἐπιβοηδουμένων , τὰς μὲν ἵπ-
 20 πους παρέδωκεν Ἀβδήρῳ φυλάσσειν . ἔσθ' δὲ ὡς Ἡεί-
 με πᾶσι Λοκρὸς ἐξ Οπουῶν , Ἡρακλῆος ἐργα-
 25 μέυθ' . ὃν αἱ ἵπποι δέφδεσαν ἐπαπασάμεναι .
 πρὸς δὲ τὸς Βισόνας διαγωνισάμευθ' , καὶ Διομή-
 δην ἀποκτείνας , τὸς λοιποὺς ἠνάγκασε φάγειν . καὶ
 κτίσας πόλιν Ἀβδήρην , παρὰ τὸν τάφον τῷ δια-
 30 φθαρέντ' Ἀβδίῳ , τὸς ἵππους κομίσας Εὐρυδεί-
 ῳ ἔδωκε . μετέντ' δὲ αὐτὰς Εὐρυδείας , εἰς τὸ λο-
 γόμενον ὄρε' Ὀλυμπον ἐλθεῖσαι , πρὸς τῶν θη-
 είων ἀπώλοντο . Εὐνάϊον αἶθλον Ἡρακλεῖ ἐπέταξε ,
 35 ζωῆεα κομίζειν τὴν Ἰππολύτης . αὐτῇ δὲ ἐβασί-
 λειεν Ἀμαζόνων , αἱ κατέκταν πρὶ τὸν Θερμώ-
 δοντα ποταμὸν , ἔστιν μέγα τὰ κατὰ πόλεμον ἥσ-
 κουσι γὰρ ἀνδρῶν . καὶ εἴποτε μηρίσσι χυρήσειαν , τὰ
 θήλεα ἔπρεον . καὶ τὸς μὲν διεξιὺς μαστοὺς ἐξέθλιβον ,
 40 ἵνα μὴ κωλύωνται ἀκοντίζειν . τὸς δὲ αἰεσεργύς
 εἶων , ἵνα τρέφοιεν . εἶχε δὲ Ἰππολύτη τὸν Ἀρεῖ
 45 ζωῆεα , σύμβολον τῷ πατρὶ ἐκείνῳ . ἐπὶ τῷ
 ἴον τὸν ζωῆεα Ἡρακλῆς ἐπέμπετο λαβεῖν , αὐτὸς
 50 ὀπιδυμένης τ' Εὐρυδείας θυγατρὸς Ἀδμήτης . παρὰ

obsequeretur. Impositis itaque voluntarijs socijs una in
 navi Hercules sese navigationi accingit, ac mox ad in-
 sulam Paron appellit, ubi tum Minois filij Euryme-
 don, Chryses, Nephalion, & Philolaus habitabant. Ex
 omnibus quos secum in navi vehebat Hercules, duo à
 Minois filijs interfecti fuerunt: quorum interitum ini-
 quissime ferens Hercules, hosce statim è medio sustulit,
 ac reliquos intra oppidum conclusos obsidione premebat:
 donec per legatos ab Hercule precibus impetrarunt, ut
 pro duobus è suis neci datis, quos ipse vellet, acciperet.
 Tum ille soluta obsidione, atque Androgei filijs Alceo
 Stheneloque acceptis, in Mysiam ad Lycum Dascyli
 filium contendit: atque hastis exceptus Amyci Bebry-
 cum regis iussu cum Mariandynis, Lycum adiuvans
 multos trucidavit, in quibus & Mygdonem regem
 Amyci fratrem occidit, mox excisa Bebrycum urbe, ter-
 ram Lyco attribuit. Hic autem omnem illam Hera-
 cleam vocavit. Inde verò Hercule ad Themiscyra por-
 tum appulso, ad eumque profecta Hippolyte, atque eius
 aduentus causam percunctata, & zonam se daturam
 promittente: Iuno sumpta Amazonum unius forma,
 multitudinem adit: nuncians reginam ab aduētis hos-
 pitibus rapi. Tum illa captis armis in nauem, equo
 vecte decurrunt. Hercules, ut armatas Amazonum co-
 pias prospexit, ratus id iam non sine dolo fieri, Hip-
 polyte necat, & zonam aufert: ad hæc reliquis denictis,
 renavigat, & Troiam appellit. Tum forte accidit per
 Apollinis & Neptuni iram, ut ciuitas infeliciter ageret;
 Quoniam Apollo Neptunusque Laomedontis iniu-
 riam ulcisci volentes, mortalibus assimilati, ac veluti
 mercenarij, Pergama se edificaturos paciscuntur: qui-
 bus cum opere absoluto constitutam mercedem Laomedon

- λαβὼν οὐκ ἔδελονταὶ συμμάχους, ἐν μὲν νηϊ ἔπλη,
 καὶ προσίχθαι νήσω Παρῶ. καὶ ἐξτάκεν οἱ Μίνωϑ υἱοί,
 Ευρυμέδων, καὶ Χρύσης, Νηραλίων, Φιλόλαϑ.
 ἀπὸ πάντων δυο τῷ ἐν νηϊ σωέβη τελευτήσαντι ὑπὸ
 5 τῷ Μίνωϑ υἱῷ. ὑπὸ ὧν ἀγαιακῶν Ἡρακλῆς,
 τέτους μὲν ᾠδῆραχῆμα ἀπέκτεινε. τὺς δὲ λοιποὺς
 κατακλείσας ἐπολιόρκει. ὥς ἐπιπαρεσβόσασάν μοι
 παρεχάλουσιν ἀπὸ τῷ ἀναειρέντων δύο λαβεῖν ὡς
 10 αὐτὸς δειλήσειεν. ὁ δὲ, λύσας τὴν πολιορκίαν,
 καὶ τὺς Ἀνδρόγῳ τῷ Μίνωϑ υἱὲς ἀνέλεμνϑ, Ἀλ-
 κῆον καὶ Σιδνελον, ἦκαν εἰς Μυσίαν πρὸς Λύκον τῷ
 Δασύλῃ, καὶ ξενιδεῖς ὑπὸ [Ἀμύκῃ] τῷ Βαβρύκων
 βασιλῆως, συμβαλόντων βοηθῶν Λυκῶ, πολλὰς
 15 ἀπέκτεινε, μὲν ὧν καὶ τῷ βασιλεῖ Μύζδονα, ἀδελ-
 φὸν Ἀμύκῃ, καὶ τὴν Βαβρύκων πόλιν ἀποτεμόμενϑ,
 γλῶττι δῶκε Λύκῳ. ὁ δὲ, πᾶσαν ἐκείνῃν ἐχέλευσεν
 Ἡρακλῆαν. καταπύσαντϑ δὲ εἰς τῷ Θεμισκύραν
 λιμένα, καὶ ᾠδῆραχόμενης ὡς αὐτῷ Ἰππολύτης, καὶ
 20 τίνϑ ἦκοι χάειν πυθομένης, καὶ δώσιν τῷ ζῶσῃρα
 ὑποκρυμένης, Ἡρα μὲν τῷ Ἀμαζόνων εἰχαδεῖσα,
 τὸ πλῆθος ἐπεφοίτα, λέγυσα, τὴν βασιλίδεα ἀρ-
 πάζουσιν οἱ παρσελδόντες ξένοι. αἱ δὲ, μὲν ὀ-
 πλων ἐπὶ τὴν ναῦν ἐπέδον σὺν ἵπποις. ὡς δὲ εἶ-
 25 δέν αὐτὰς κατωπιισμένας Ἡρακλῆς, νομίσας ἐκ
 δόλου τῷ το γυνεῖαι, τὴν μὲν Ἰππολύτῳ κτείνειν, τῷ
 ζῶσῃρα ἀφαιρεῖται. πρὸς δὲ τὰς λοιπὰς ἀγωνισά-
 μενϑ ὑποπλεῖ. καὶ προσίχθαι Τροίαν. σιωπεβόηκει δὲ
 30 τότε κατὰ μῦθον Ἀπόλλωνος καὶ Ποσειδῶνος ἀπυχοῖν
 τὴν πόλιν. Ἀπόλλων γὰρ καὶ Ποσειδῶν τὴν Ἀπομέδον-
 τος ὕβριν πειρῶσαι θέλοντες, εἰχαδέντες ἀνδρά-
 ποῖς, ὑπέχετο ἐπὶ μῦθῳ ἰεχεῖν τὸ Πέργαμον. τοῖς

minime solueret, tam Apollo pestilentiam, ac Neptunus cum inundatione cetum immisit: quod, quicquid, mortalium in campis offendit, corripiebat. cum verò ex oraculis, malorum finem tum densum fore diceretur, cum Laomedon Hesionen filiam suam ceto denorandam apposuerit: tum ille in proximis pelago saxis illigatam, proposuit. Hanc ita expositam ut vidit Hercules, se servaturum pollicetur, si sibi, quas equas pro rapti Ganymedis iactura, ei Iupiter dederat, Laomedon tradat. Hoc illi se daturum pollicitus est Laomedon: Hercules cetum occidit, & Hesionen servavit. at Laomedonte mercedem pactam non solvente, Hercules Troie excidium minatus, abiit, & Ennum apulit: ubi à Poltye hospitio excipitur. Mox inter nauigandam in littore Anienſi Sarpedonem Neptuni filium, ac Poltyis fratrem, virum contumeliosum atque improbum, sagittis confectum interfecit. Inde cum ad Thasum pervenisset, expugnatis inibi Thracibus, eam Androgei filijs habitandam dedit. At è Thaso profectus aduersus Toronen, Polygonam, Telegonumque Protei, qui ex Neptuno procreatus fuerat, filios, ad tuendum promocantes, in ipsa palestra interemit. Deum illatam Mycenae zonam Euryſtheo dedit. Tum decimum illi certamen erumnamque indixit Geryone boues ab Erythea abigendas. Erythea autem non procul ab Oceano insula erat, quam nunc Gadirā nominant. Hanc Geryones Chrysaoris, & Callirrhoe, qua filia erat Oceani, habitabat. Is erat trium hominum corpore praeſtitus, ita compaſto, ut in unum ventre tenuis coiret, & ab ilibus, femoribusque in trium rursus partes diuisum esse videretur. Adhaec illa punicea boues erant, quibus bubulcum Eurytionem praesse voluerat. his autem

- δὲ τηχίσι , ἢ μωδὸν ὑκ ἀπιδόει . διὰ τὴν Α-
 πύλων μ , λοιμὸν ἐπιμύειν . Ποσειδῶν δὲ , κή-
 τθ ἀναφερόμενον ὑπὸ πλημμυείδους , ὁ τὺς ἐν τῇ
 ποδίφ σωήρπαςεν ἀνδρώπας . χρησιμῶν ἢ λεγόν-
 5 των ἀταλλαγῶν ἐσιδαὶ τῇ συμφορῇ , ἐὰν περὶ ἡ
 Λαομέδων Ησιόνῳ πῶν δυγατίερα αὐτῇ βορὰν κῆται
 ὁ ἢ περὶ ὕδα , ταῖς πλησίον τῆς θαλάσσης πίττας
 περὶ σαρτήσας . ταύτῳ ἰδὼν ἐκκαίμενῳ Ηρακλῆς ,
 ὑπὲρ γὰρ σώσειν αὐτῷ , εἰ ταῖς ἴσποις περὶ Λαομέ-
 10 δοντθ λήψεται . αὖ ὁ Ζεὺς ποιόνῳ τῆς Γανυμή-
 δους ὑπὲρ γὰρ ἰδὼν . δῶσιν ἢ Λαομέδοντθ εἰ πύ-
 τθ , κτείνας τὸ κῆτθ Ησιόνῳ ἔσωσε . μὴ βυλο-
 μένε ἢ ἢ μωδὸν ἀποδύειν , πολέμησιν Τροίαν ἀ-
 πειλήσας , ἀνήχη , κὲ περὶ σίχαι Αἴνθ . ἔνθα ξενί-
 15 ζεται ὑπὸ Πόλυτος . ἀποπλέων ἢ , ἐπὶ ἡϊόνθ τῆς Αἰ-
 νίας , Σαρπηδόνα Ποσειδῶνθ μ ὑόν , ἀδελφὸν δὲ
 Πόλυτος , ὑβείσιν ὄντα , περὶ δόσας ἀπὶ κτείνε . κὲ
 περὶ σίχαι Αἴνθ εἰς Θάσον , κὲ περὶ σίχαι Αἴνθ τὺς
 ἐσοικοῦντας Θράκας , ἔδωκε τοῖς Ἀνδρόγῳ πωσι
 20 κατοικεῖν . ἐκ Θάσου ἢ ὀρμωδὶς ἐπὶ Τροάδην , Πο-
 λύρονον κὲ Τηλέρονον τὺς Περσέως εἰς Ποσειδῶνθ
 ὑόν παλαίειν περὶ χαλεμένους , κτὶ ἢ πάλῳ ἀπὶ κ-
 τείνε . κομίσας ἢ ἢ ζωτῆρα εἰς Μυκήνας , ἔδωκεν
 Εὐρυπεί . Δέκατον ἢ ἐπὶ γὰρ ἄθλον , ταῖς Γηρυόνης
 25 βῦς ἐξ Ερυπείας κομίζειν . Ερυπεία ἢ ἢ ὠκεανῷ
 πλησίον κεκίμεν νῆσος , ἢ νυν Γάδαιρα καλεῖται .
 ταύτῳ κατὰ Γηρυόνης Κρυσαόρθ , κὲ Καλλι-
 ρόνης τῆς ὠκεανῷ , περὶ ἔχων ἀνδρῶν σμφυές σῶ-
 μα , σμφυμένον εἰς ἓν κτὶ πῶν γαστέρα . ἐκκείμενον
 30 τὸ εἰς τρεῖς ἀπὸ λαρόνων τὸ κὲ μηρῶν . εἴχε ἢ φοι-
 νικὰς βόας . ὅν ἢ βυκόλθ Εὐρυπείων . φύλαξ .

Orthrus canis biceps ex Echidna & Typhone genitus, custos praerat Concedens igitur ad Geryona boves, per Europam, monstra inter eundem multa pratergressus, in Libyam traiecit: atque cum per Tartessum iter fecisset, itineris sui monumenta in Europa ac Libya finibus oppositas inter se columnas duas construit. At, ubi in itinere Solis radijs calfieret, arcum in denu ipsam intendere non erubuit. Hic verò hominis vires admiratus, Herculem aureo poculo donavit, quo Oceanum traiecit, & Erytheam aduectus in * Arbante monte pernoctavit Id sentiens canis in eum prorumpit. Hunc heros clava percussit, nec non Eurystonem bubulcum, cani suppetias atque opem ferentem, occidit. Inter hac Menæctus Plutonis boum pastor rem omnem Geryone nunciavit. Hic Herculem ad Anthemuntum fluvium boves abigentem nactus, commissa pugna, sagitta perfoctus interijt. Hercules autem impositis poculo bobus, Tartessum tranavit, ubi Soli poculum reddidit: transgressus inde Abderam, in Libyam pervenit: in qua Alebion ac Dercynus Neptuni filij boves abigere solebant: quibus peremptis, cum per Tyrrheniam iter haberet, taurorum unus ab Rhegio aufugit, atque in fretum repente delapsus, in Siciliam tranavit: ac vicina terra percursa, quae ab illo Italia fuit appellata (nam Tyrrheni, quem Latini taurum vocarunt ἰταλὸν dixerunt) in Erycis campos se contulit. Is Erycinis, in Sicilia parte, imperabat, ex Neptuno natus, qui hunc ipsum taurum suis armentis aggregavit. Commendatis itaque bobus Volcano, Hercules taurum quaesiturus procedit: quem, cum inuenisset inter Erycis armenta, ab eo reposcit. Tum is, nisi ipsum palastra superarit, taurum se redditurum esse negabat. Hercules semel atque iterum, &

- ἢ ὄρεθ' ὁ κύων διχάραλθ', ἐξ Εὐχόνης καὶ Τυ-
 φαῖν' μαχνημένος . πορδόμενος οὐκ ἐπὶ τῇ Γη-
 ρυόνῃ βόας διὰ τῆς Εὐχόνης, ἄρεια πολλὰ παρελ-
 θάν, Λιβύῳ ἐπέβαινε . καὶ παρελθὼν Ταρτηρὸν, ἐστῆ
 5 σι σημεῖα τῆς πορείας ἐπὶ τῇ ὄρεϊ Εὐχόνης καὶ Λι-
 βύης ἀπὸ πτόχων, δύο σήλας . θερμαινόμενος ἢ ἴσθ' ἡλίῳ
 καὶ τῷ πῦρ πορεύσας τὸ τόξον ἐπὶ τῷ θεῷ ἐπέτει-
 νεν . ὁ δὲ τῷ ἀνδρείῳ αὐτῷ θαυμάσιος, χυύστον
 ἔδωκε δέπας, ἐν ᾧ τὸ Ωκεανὸν διεφύσσε . καὶ πα-
 10 ραχόμενος εἰς Εὐρύθειαν, ἐν ὄρει * Ἀρβαντὶ αὐτῷ
 ζεῖται . αἰδόμενος δὲ ὁ κύων ἐπ' αὐτὸν ὄρμα . ὁ δὲ
 καὶ τῷτον τῷ ῥοπάλῳ παίει . καὶ τὸν Εὐρύ-
 πῳνα τῷ κυνὶ βοηθοῦντα ἀπέκτεινε . Μειοίππος δὲ
 15 ἐκεῖ τὰς Ἀδύβόας βόσκων, Γηρυόνη τὸν γέροντος ἀ-
 πῆγγειλεν . ὁ δὲ, καταλαβὼν Ἡρακλῆα παρὰ πο-
 ταμὸν Ἀνδρομῶντα τὰς βόας ἀπάγοντα, συνησά-
 μενος μάχῃ, καὶ τοξόδοις, ἀπέθανεν . Ἡρακλῆς
 ἐσθόμενος τὰς βόας εἰς τὸ δέπας, καὶ διαπλάσας εἰς
 Ταρτηρὸν, ἡλίῳ πάλιν ἀπέδωκε τὸ δέπας . διελ-
 20 θὼν δὲ Ἀΐθληρον, εἰς Λιβύῳ ἦλθεν, ἐν ᾗ τὰς
 βόας ἀφ' ἑρῶντο Ἀλεβίων τε καὶ Δέρεκκος οἱ Πο-
 σειδῶνος υἱοί, ἐς κτείνας διὰ Τυρρηνίας ἦεν . ἀπὸ
 Ρηγίης ἢ εἰς ἀπυρρήγησι τῶν, καὶ ταχέως εἰς τὴν
 25 θαλάσσαν ἐμπῶν, καὶ διαπλάσας εἰς Σικε-
 λίαν, καὶ τὴν πηλοῖον χώραν διελθὼν, τὴν ἀπ'
 ἐκείνου κληθεῖσαν Ἰταλίαν . Τυρρῆνοί γ' Ἰταλὸν τῷ
 τῶν ἐχάλασαν . ἦλθεν εἰς πεδίον Εὐρυκας, ὅς ἐ-
 βασιλῆς Εὐρυκίων . Εὐρξ δὲ ὡς Ποσειδῶνος παῖς,
 30 ὅς τ' αὐτῶν ταῖς ἰδίαις συγκατέμιξεν ἀγέλαις . πα-
 ραδόμενος ἔν ταις βόαις Ἡρακλῆς Ἡφαίστῳ . ἐπὶ τῷ
 αὐτῷ ζήτησιν ἠπείγατο . ἄρῳ δὲ ἐν ταῖς τῷ Εὐρυκας
 ἀγέλαις, ἀπῶται . καὶ λέγοντος ἐ δώσῃ, εἰ μὴ πα-

tertio ab se victum Erycem luctando peremit; Et tan-
 rum receptum cum alijs in Ionium mare perduxit.
 Qui simulac in ponti recessus penetravit, bobus asilum
 Iuno iniecit: quo perciti ad Thracia montana dissipan-
 tur. Hic insecutus, bouum partem collectam ad Hellef-
 pontium compulit. Qua verò reliqua fuerunt, cetera
 fera, atque agrestes euaserunt. Hercules tandem egre
 collectis bobus, Strymonem, ut olim nauigabile flumen,
 accusans, oppletum lapidibus, in nauigabilem effecit: ac
 traductas boues Eurystheo dedit, quas ille postea Iunoni
 immolauit. Confectis autem hisce certaminibus intra
 unius mensis annorumque octo curriculum, Eurystheus.
 Angea pecoris, & Hydra laboribus minimè admissis,
 vndeicimam Herculi arumnam imposuit, ut ab Hesper-
 ijs aurea mala reportaret. Hec verò non, ut quorun-
 dam est sententia, in Libya erant, sed in Hyperboreorum
 Atlante, qua Iuno suis in nuptijs Ioui muneri dedit.
 Ea draco immortalis Typhonis & Echidna [filius]
 centiceps asseruabat. Hic varijs etiam omniumque ge-
 nerum vocibus utebatur: cum quo & Hesperides, Æ-
 gle, Erythia, Hestia, & Arethusa, simul custodiebant.
 Hercules itaque, cum ad Echedorum amnem peruenis-
 set, à Cygno Martis & Pyrenes filio, ad singulare cer-
 tamen pronocatur. Hunc autem dum Mars tuetur, &
 pugnam committit: demissum è cælo fulmen inter utros-
 que medium diremit. Itex deinde per Illyrios faciens, ac
 properans ad Eridanum amnem, Nymphas Iouis &
 Themidis filias adiit. Ha ipsi Nereum indicant: com-
 prehensumque ipsum dormientem, atq; omni genas for-
 mas alternatim deninxit: neque illum prius, quàm ab
 eo ubi iam mala illa, & Hesperides essent, odocnisset,
 abire permisis. Quod ubi didicit, Libyam percurrit.

- λαίους αὐτῷ πειρήνεται, τοὺς φερόμενος καὶ
 τῷ πάλῳ, ἀπέλινε. καὶ τὸ ταῦρον λαβὼν, μετ'
 ἄλλων ἐπὶ τὸν Ἰόνιον ἤλαυνε πόντον. οἷς δὲ
 ἦλθεν ἐπὶ τὰς μυχρὰς τῷ πόντῳ, πᾶς βυσσὶν-οἶτρον
 5 ἐβάλεον ἡ Ἥρα· καὶ ῥέζον· καὶ τὰς Θράκης ὑπε-
 ρείας. ὁ δὲ διώξας, τρεῖς μὲν συλλαβὼν ἐπὶ τῇ Ελ-
 λησπλίῳ ἦν· αἱ δὲ ἀπολεσθεῖσαι, τὸ λοιπὸν ἦ-
 σαν ἄγρια. μόλις δὲ τῇ Ῥοδῶν σωελλοδουσῶν Στρυ-
 μόνα μεμψάμενος τὸ ποταμὸν, πάλαι τὸ ρεῖθρον
 10 πλωτὸν, ὃν ἐμπλήσας πέτραις, ἀπώλῃον ἐποίησε.
 καὶ τὰς βόας Εὐρυπιδῆ κομίσας δέδωκε. ὁ δὲ αὐ-
 τὰς κατέδυσιν Ἥρα. τελεσθέντων δὲ τῇ ἄθλων
 ἐνὶ μνηνὶ καὶ ἔτσιν ὀκτῶ, μὴ προσδεξάμενος Εὐρυ-
 πιδῆ τὸν τε τῇ Ῥοδῶν Αὐγείῳ βουκημάτων, καὶ τὸν τῇ
 15 Τύδρας, ἐνδέκατον ἐπέταξεν ἄθλον παρ' Ἐσπερίδων
 χύσσει μῆλα κομίζειν. ταῦτα δὲ ἰὼν, ὅς πε-
 νες εἶπον, ὅτι Λιβύη, ἀλλ' ἐπὶ τῷ Ἀτλαντὶς ἐν
 Τρωβορέοις· αἱ Διὶ γῆμασι Ἥρα ἐδωρήσατο. ἐφύ-
 λασσι δὲ αὐτὰ δράκων ἀδανάσιος, Τυφῶνος καὶ Ε-
 20 χιδνης, κεφαλὰς ἔχον ἑκάτον. ἐχέτω δὲ ρωναῖς
 παρλοῖαις, καὶ ποικίλαις· μετ' αὐτῶν δὲ Ἐσπερίδες
 ἐφύλασσον, Αἴγλη, Ἐρυθία, Ἐσίς, Ἀρεθόσα.
 προσδόμενος ὅν ἐπὶ ποταμὸν Εχέδωρον ἦκε. Κόκκιος
 δὲ Ἄρεος καὶ Πυρήνης, εἰς μονομαχίαν αὐτὸν προ-
 25 καλεῖτο. Ἄρεος δὲ εὐτότερον ἐκδικουῦτος, καὶ σωσι-
 γάτος μονομαχίαν, βληθεὶς κεραυνὸς μέσσην ἀμ-
 φοτέρω, διαλύει τὰ μάχῳ. βαδίζων δὲ δι' Ἰλλυ-
 ρίων, καὶ σπυρίων ἐπὶ ποταμὸν Περσικὸν, ἦκε πρὸς
 Νύμφας Διὸς καὶ Θέμιδος· αὐταὶ μινυῦσιν αὐτῶν
 30 Νηρέα. συλλαβὼν δὲ αὐτὸν κοιμάμενον, καὶ παρλοῖ-
 αις ἐπαλλάσσειντα μορφαίς, ἔδησε, καὶ ἐκ ἔλυσε. πρὶν
 ἢ μαθεῖν παρ' αὐτῆς πῶς τυγχάνοιεν τὰ μῆλα, καὶ αἱ

Huic *Antaus*, *Neptuni* filius, praeerat, qui peregrinos secum palastra dimicare compellens occidebat. At *Hercules* cum eo luctari coactus, sublimem illum è terra ulnis elisum interemit. nam si terram contigisset, is robustissimus euadebat. quapropter hunc *Terra* filium nonnulli esse dixerunt. Inde à *Libya*, *Aegyptum* peragravit, in qua *Busiris* ex *Neptuno* ac *Lysianassa* *Epaphi* filia natus regnabat. Hic ad *Iouis* aram hospites oraculo quodam monitus immolabat: annos enim novem *Aegyptus* agrorum sterilitate laboravit. Inter haec *Thraſius* vaticinandi peritus, è *Cypro* aduenit, qui hanc annona caritatem desitutam esse pronuntiauit, si virum hospitem, quotannis *Ioui* mactauissent. Tum *Busiris* vate illo prius immolato, aduenientes deinceps ingulabat. Comprehenſus itaque & *Hercules* etiam ad aras trahebatur; at disruptis vinculis, *Busirique*, & eius filium *Iphidamantem*, & *Chalbem* caduceatorem necavit. Post hac *Asia* percurſa, in *Thermydras* *Rhodi*orum portum appulit: & *bulci* cuiuspiam alterum de plauſtro ſolutum taurum, ac mactatum comedit. Tum *bulcus*, ubi nullam ſibi auxilij copiam; neque ſpem refulgere videt, quodam in monte conſiſtens execrari coepit. Quocirca & nunc etiam, cum faciunt *Herculi* ſacrum, cum execrationibus id peragunt. Hinc *Hercules* in *Arabiam* peruaſit, ubi *Emathionem* *Tithoni* filium necat, & factò per *Libyam* itinere, ad extremum uſque mare nauigabat: ubi ſcypho ſumpto in obiectam continentem traiecit: atq; aquilam, *Typhonis* & *Echidnae* filiam, *Promethei* iecur in *Caucaſo* monte depaſcentem, ſagittis conficit. & *Promethen* detractò permoleſto vinculo ſolutum liberauit: eumque ad *Iouem* reduxit: qui illum pro *Chirone*, qui mori cupiebat, immortalẽ

Eareidis,

- ἑσπεριδης . μαδῶν δ' Λιβύῳ διεξήει . ταύτης ἑβα-
 σίλῳ πῦς Ποσειδῶν^Θ Αντῶ^Θ , ὃς τοὺς ξένους
 ἀναγκάζων παλαίην , ἀνῆρει . τέτρω δ' παλαίην
 ἀναγκάζομεν^Θ Ηρακλῆς , ἀράμεν^Θ ἔγκασσ με-
 5 τώρην θλίψας , ἀπέκτεινε . φαύοντα γὰρ γῆς,
 ἰσχυρέτατον συνέβη γίνεσθαι . διὸ καὶ Γῆς πνέες ἐφάσαν
 ἑαυτὸν ^ἔπαιδα . μὲν Λιβύῳ δ' Αἰγυπθον ἐξήει·
 ταύτης ἑβασίλευε Βέσις Ποσειδῶν^Θ πῦς , καὶ
 Λισσανάως δ' Επαφῶ . οὗτοι τοὺς ξένους ἔδυνεν ἐπὶ
 10 βωμῷ Διὸς , κατὰ π λόγον· ἐνεία γὰρ ἔτη ἀφορεία
 τῷ Αἰγυπθον κατέλαβε . Θράσι^Θ δ' ἐλθὼν ἐκ Κύ-
 πρου , μάμπς τῷ ἐπσημίῳ , ἔφη τῷ ἀφορείαν
 παύσεσθαι , ἐὰν ξένον ἀνδρα τῷ Διὶ σφάζωσι κατ'
 ἔτ^Θ . Βέσις δ' ἐκείνον πρῶτον σφάζας δ' μάμπιν,
 15 τοὺς καπόντας ξένους ἔσφαζε . συλληφθεὶς οὖν καὶ
 Ηρακλῆς , τοῖς βωμοῖς προσεφέρετο . τὰ δ' Διὶ διαμαρ-
 τήρῃξας , τὸν τε Βέσιον , καὶ δ' ἐκείνη πῦδα Ἀμ-
 φιδάμαντα ἀπέκτεινε , καὶ τὸν κήρυκα Καλέλῳ .
 διεξιὼν δὲ Ἀσίας Θερμυδραῖς Ροδίῳν λιμένι προσ-
 20 ἵκει , καὶ βοηλάτου πνὸς λύσας δ' ἔπερην ὅθι ταύ-
 ρον ὑπὸ τῆς αἰμάξης , δῶχεῖτο δύσας . ὃ δ' βοηλά-
 τῆς βοηθεῖν ἑαυτῷ μὴ διωάμεν^Θ , σὰς ἐπὶ πν^Θ
 ὄρεσι κατηρᾶτο . διὸ καὶ νῦν ἐπιδαυ δύωσιν Ηρα-
 κλεῖ , μὲν κατὰρῶν ἑαυτο πρᾶξιαι . παριὼν δ' Ἀρρά-
 25 βίαν , Ημαδίωνα κτείνει πῦδα Τιθωνῷ . καὶ διὰ τῆς
 Λιβύης πορευθεὶς , ἐπὶ δ' ἔξω θάλασσαν κατὰπλεῖ·
 ἔ τὸ δέπας κατὰλαμβάνει . καὶ περαιωθεὶς ἐπὶ τῷ
 ἡπείρην τῷ ἀντικρὺ , κατετόξευσεν ἐπὶ τῷ Καυκά-
 σου δ' ἐδιόντα τὸ τῷ Περμηθίῳς ἡπὲρ αἶπὸν ὄντα
 30 Εχίδνης καὶ Τυφῶνος· ὃς καὶ δ' Περμηθία διέλυσε δι-
 σμὸν ἐλόμεν^Θ δ' ἐλαίας . καὶ παρέχε τῷ Διὶ χεῖρας
 διήσκειν , ἀντάμειον αὐτ' αὐτῷ δέλοισα . ὥς δ' ἡκῶ

esse declararat. Post autem quàm in Hyperboreos ad Atlantem pervenit, ac Promethei prudentia commonefactus est Hercules, ne ad Hesperidum mala proficisceretur, sed ipse Atlanti in cœlo sustinendo succederet, illumq. pro se mitteret, persuasus excepit. Atlas autem decerptis ex Hesperidum hortis tribus malis ad Herculem redit. Qui, cum cœlum habere subterfugeret, cesticillum inquit se velle facere suo capiti imponendum, [quo commodius tantum cœli pondus ferre posset] Quod ubi audiuit Atlas, depositis humi pomis cœlum recepit: atque ita poma Hercules consecutus discedit. Sunt verò qui dicant, hac non ab Atlante habuisse, sed ipsum caso dracone custode decerpisse, qua secum delata dedit Eurystheo. Tum ille accepta Herculi condonavit, à quo cum Minerva accepisset, ea rursus reportavit, quoniam religiosum erat, ea alicubi collocari. Duodecimus labor injunctus est Cerberi ab inferis abstrahendi. Hunc autem terna canum capita, & draconis caudam, & in dorso serpentum omnium generum capita habuisse ferunt. Descensurus igitur ad hunc canem, Eleusinem ad Eumalpum se contulit, ut ab eo Cereris sacris initiaretur. At verò externis ea sacra tunc admitti non licebat. Thespius factus adoptivus Pylii filius, initiabatur, qui ne mysteria spectare quidem iam poterat, quinondum centauri cadem expiarat: Hercules demum ab Eumalpo tanti criminis contagione expurgatus, Cereris sacris initiatur. Inde ad Tanarum Laconia promontorium, ubi ad inferni descensum ostium patet, accessit. Hac ad inferos penetravit: quem cum anima conspexissent, duabus exceptis, Meleagri ac Meduse Gorgonis filia, omnes in fugam abiere. In Gorgonea verò Hercules enses ut in vivam nudavit: tum

- οἷς Ἰφιδόρεος πρὸς Ἀτλαντα, ὑποδύντ' ὁ Περση-
 δέως τῷ Ἡρακλεῖ αὐτὸν ἐπὶ τὰ μῆλα μὴ πορεύ-
 εσθ'· διαδέξάμενον δ' Ἀτλαντ' ὃ πύλον, ἀποστ-
 λαῖν ἐκείνον· παθεῖς δ' ὁ διεδέξατο. Ἀτλας δ' ὁ δρ-
 5 ψάμεν παρ' Εὐαρείδων τεία μῆλα, ἥκε πρὸς Ἡρα-
 κλέα. καὶ μὴ βελόμεν ὃ πύλον ἔχειν, καὶ ἀπείραν
 ἐπὶ τ' κεφαλῆς θέλων ποιήσασθαι· οὕτω ἀκύντας
 Ἀτλας ἐπὶ γῆς καταθεῖς τὰ μῆλα, τὸν πύλον δι-
 10 δέξατο. καὶ ὥτως ἀνελόμενον αὐτὰ, Ἡρακλῆς ἀπ-
 ηλλάττετο. ἔνιοι δέ φασιν, ὅτι παρὰ Ἀτλαντ' αὐ-
 τὰ λαβεῖν, ἀλλὰ αὐτὸν δρῶσαν τὰ μῆλα κτείναν-
 τα ὃ φρεσὺντα ὄρεν· κομίσας δ' τὰ μῆλα Εὐρυ-
 15 οῦτον ἔδωκεν· ὃ δ' λαβὼν, Ἡρακλεῖ ἔδωρήσατο. παρ'
 ὃ λαβύσα Ἀθηνᾶ, πάλιν αὐτὰ ἀπεκόμισεν, ὅσον γὰρ
 20 ἐκ ἦν αὐτὰ τεθῆναι περὶ. Δωδέκατον ἄνδρα ἐπετάγη,
 Κέρβερον ἐξ αἵματος κομίζεσθαι· εἶχε δ' ὃ τὸν τρεῖς μὲν κυ-
 νῶν κεφαλὰς, πέντε δ' ὅρα δρᾶκοντα, καὶ τὸν πέντε
 25 τὰ σπαιτοῖων εἶχεν ὄφειων κεφαλὰς· μέλλον οὐκ ἐπὶ
 οὕτον ἀπείναι, ἥλθε πρὸς Εὐμόλπον, πρὸς Εὐδ-
 30 οῖνα, βελόμεν μνηστῆραι. ὡς δὲ ἐκ ἐξόν ξένοισι
 τότε μυθεῖσθαι· ἐπειδὴ τὸν Θείαν Πυλῖε πᾶσι γυμ-
 νῆτος ἐμυθεῖτο· μὴ δυνάμεν δὲ ἰδεῖν τὰ μυστήρια,
 35 ἐπεὶ τὸν ἐκ ὡς ἡμισμένον ὃ Κενταύρου φύον· ἀγ-
 νιδεῖς ὑπὸ Εὐμόλπου, τότε ἐμυθέσθαι· καὶ παραγυμ-
 40 νῆτος ἐπὶ Ταίναρον ὃ Λακωνικῆς, ὃ τῆς Ἀδελφῆς κα-
 ταλάσσεως τὸ σύμμιον ὄρεν, διὰ τέτε ἀπῆκε· ὁππότε
 καὶ δὲ εἶδον αὐτὸν αἱ ψυχαί, χροεῖς Μελεάχης καὶ Με-
 45 δέσσης ὃ Γοργόνον, ἔφυγον· ἐπὶ δὲ πῶς Γοργόνον
 τὸ ξίφος, ὡς ζῶσαν, ἔλκει. καὶ παρὰ Ἑρμῆος μα-
 50 δάνει, ὃ καὶ κινὸν εἰδωλὸν ὄρεν· ἀληθῆς δὲ τῶν Ἀδελφῶν

illud à Mercurio vanum spectrum esse discit. Mox, ubi ad Plutonis ventum est, Theseum ac Pirithoum Proserpina nuptias poscentem, eaque de causa deninctum inuenit. Hi conspicati Herculem, velut illius viribus redturi in vitam, manus porrigebant: tum ille Theseum manu prehensum excitauit: sed Pirithoum quoq; reuocare in vitam cupiens, ob terra motum dimisit, & Ascalaphi saxum renouit. Ad hac sanguinem animis prabiturus, vnā ex Plutonis bubus ingulauit. Ceterum Menœtius, Centhonymi filius, Plutonis bubulcus, cum prouocasset in palastram Herculem, perfractis costis, ac medius ab eo prehensus, proserpina deprecatione seruatus est. Demum Hercules Cerberum à Plutone deposcit. Is illi, sine armis, quibus communitus aduenerat, canis abducendi potestatem facit. At Hercules nactus illum pro Acherontis portis, thorace circumseptus, ac leonis pelle contectus, & circumiectis illius capiti manibus, haud abire permittit, & si à dracone, qui in Cerberica cauda existerat, morderetur, cervicem comprimēs, ac belluam prefocans, parere coegit. Captum itaq; Cerberum ad Eurystheum, regressus per Trœzenem, abduxit. At Ceres Ascalaphum in bubonem mutauit. Hercules Eurystheo monstratum Cerberum rursus ad inferna reduxit. Porro Hercules exantlatis laboribus, Thebas regressus, Megaram quidem Iolao coniugem dedit: ipse verò uxorem ducturus, Eurytum Oechalia regulum, qui sagittandi peritia se, ac filios suos vicerit, certaminis præmium Ioles filie connubium proposuisse accepit. O Echalias igitur profectus, cum sagittandi arte is omnibus præstantior extitisset, uxorem certe promissum certaminis præmium minime consecutus est. Iphitus sanè filiorum maximus Iolen Herculi concedendam

- πνυλῶν γνυρόμευθ , Θησιὰ δῖρε , κὺ Πειρίδου πὺν
 Περσιφόνης μνησευόμενον γάμον , κὺ διὰ τὸ το δὲ-
 δέντα . θεασάμενοι δὲ Ἡρακλῆα , τὰς χεῖρας ᾤρε-
 ρον , ὡς ἀνὰ σπυρμενοι διὰ τῆς ἐκείνου βίας . ὁ δὲ
 5 Θησιὰ μὲ λαβόμευθ τὴ χεῖρὸς ἤγειρε . Πειρίδου
 δὲ ἀνὰ σπῆσαι βυλόμευθ , τῆς γῆς κινεμένης , ἀφῆ-
 κεν . ἀπεκύλισε δὲ κὺ τὸ Ἀσκαλάρη πέτρην . βυλό-
 μευθ δὲ αἷμα τῆς ψυχῆς παρσχεῖται , μίαν τῆς
 Ἀδὲ βοῶν ἀπίσφαξεν . ὁ δὲ νέμων αὐτὰς Μενοί-
 10 πος ὁ Κρότωνόμυε προσκαλεσάμενυθ εἰς πάλιν Ἡρα-
 κλῆα , ληφθεὶς μέσον , κὺ τὰς πᾶδας κατὰ ζῆας
 ὑπὸ Περσιφόνης παρητήθη . αὐτοῦτῳ δὲ αὐτῷ Πλύ-
 τωνα τὸ Κέρβερον , ἐπέταξεν ὁ Πλύτων ἄγειν χαι-
 ρεῖς ὧν εἶχαν ὅπλων κρατοῦνται . ὁ δὲ δῖον αὐτὸν
 15 ὀπὶ τῆς πύλαις τῆς Ἀχέρωντῳ , πῶ τε θώρακι συμ-
 πεθεργμένυθ , κὺ τῇ λεοντῇ συσκεπαδείς , κὺ πε-
 βαλὼν τῇ κεφαλῇ τὰς χεῖρας , ἐκ ἀνῆκε , καὶ τῷ
 δακνόμενυθ ὑπὸ τῆς χτὶ πύλῃ ἐξάνδρακοντῳ , κρα-
 τῆς ἐκ τῆς τραχύλε , κὺ ἄρχων τὸ θεῖον ἐπεισε .
 20 συλλαβὼν ἐν αὐτὸν , ἦκε [πρὸς Εὐρυδεία] διὰ Τρι-
 ζήνυθ ποιησάμενυθ τὴν ἀνάβασιν . Ἀσκάλαρον [μὲ]
 ἐν Δημήτρῃ ἐπόισεν ᾧ τον . Ἡρακλῆς δὲ Εὐρυδείᾳ
 δειξάς τὸ Κέρβερον , πάλιν ἐκόμισεν εἰς Ἀδὲ . μὲν δὲ
 τοὺς ἄδλους Ἡρακλῆς ἀφικόμενυθ εἰς Θήβας , μέ-
 25 γασαν μὲ ἔδωκεν Ἰόλῳ . αὐτὸς δὲ γῆμαι δέλων ,
 ἐπωδάνετο [Εὐρυπην] Οἰχαλίας δυνάσσην ἄδλον
 περτεθῆναι τὸν Ἰόλης τὸ θυγατρὸς γάμον , πῶ νική-
 σαι πτοξικῇ αὐτὸν τε , κὺ τοὺς παῖδας αὐτῷ ὑπέρ-
 χοντας . ἀφικόμανος οὐκ εἰς Οἰχαλίαν , κὺ τῇ πτοξ-
 30 κῇ κρείων αὐτῇ γνυόμενος , ἐκ ἐτυχε τῆς γάμου .
 Ἰφίτη μὲ τὸν πρεσβυτέρου τῆς παίδων λέγοντος διδύ-
 ναι πῶ Ἡρακλεῖ πύλῃ Ἰόλῳ , Εὐρύτῃ δὲ κὺ τῷ λοιπῷ

esse censebat: At Eurytus, ceterique filij debortari, ne, quam forte prolem ex ea susciperet, aliquando obtruncaret, pertimescentes. Hinc vero non longo post tempore, abactis ex Eubœa per Autolycum bubus, Eurytus id Herculis persuasum confectum esse putauit. Contrà Iphitus id minime credens, ad Herculem conuolat, eique à Pheris uenienti, occurrit, quo tempore seruata ab se iam mortuam Alcestin Admeto marito restituerat. Proinde Iphitus Herculem, ut secum boves vestigaret, cohortatur. Id illi Hercules se prastiturum pollicetur, & cum quoque hospitio accepit. At furore iterum agitatus hunc è Tirynthiorum mœnibus desecit. Cum verò commissa cadis causa expiari vellet, ad Neleum, Pyliorum dynastam, proficiscitur: exclusus autem ab eo, quòd olim vetus cum Euryto sibi beneuolentia intercesserat, Amyclas peruenit, ubi illum Deiphobus Hippolyti filius sceleris contagio lustrauit; deinde graui morbo de Iphiti nece correptus Delphos adiit: ac morbi finem roganti illi Pythia nihil respondet. at Hercules eo nomine spoliare templum voluit, auctoque tripode, propriam sibi oraculorum adem construxit: ac mox ab Apolline in eum pugna commissa, Iupiter inter hosce duos medium fulmen demisit, eoque modo dirempta illorum pugna, hoc Hercules oraculum habuit, Morbi finem tum fore, cum triennium totum uēditus seruiert seruitutem, & commissa cadis ergò Euryto aestimationem pependerit. Mercurius hoc oraculo dato Herculem vendit, eumq; Omphale Iardani filia Lydorum regina mercatur: cui Tmolus coniux moriens regnum reliquit. Sed Eurytus oblatam fraterne cadis aestimationem admittēdam minime censuit. Interim Hercules Omphale seruiens non praeul ab Epheso Cercopae captos in vincula coniecit.

περσέωντων, καὶ δεδοικέναι λεγόντων, μὴ τεκ-
ποιησάμενος τὰ γυμνησόμενα πάλιν ἀποκτείνῃ.
τ' ἔτι πολὺ δ' ἐκλαπυσσῶν ἐξ Εὐβοίας ὑπὸ Αὐλο-
ίχου βοῶν, Εὐρύτος μὲν ἐνόμιζεν ὑφ' Ἡρακλείους γηρο-
ναί τῷτο· Ἰφίλος δ' ἐκ ἀπείρων, ἀφικνεῖται πρὸς
ερακλῆα, καὶ σωπητῶν ἤκοντι ἐκ φερῶν αὐτῷ σε-
κόπι πλὴν ἀποθανῆσαν Αλκίησιν Αδμήτω, παρὰ κα-
τ' ἐκζητῆσαι τὰς βόας. Ἡρακλῆς δ' ἐκ ὑποχρεῖται,
ὁ ξενίζει μὲν αὐτὸν· μανείς δ' ἐκ αὐτοῦ ἀπὸ τῆ Τι-
μυδίων ἐβρίβεν αὐτὸν τειχῶν· χαρπυζῆναι δ' ἐκ-
ον τὸν φόνον, ἀφικνεῖται πρὸς Νηλεῆα, Πυλίων
τ' ἔτος δωδέκῃς· ἀποσταμένε δ' ἐκ Νηλεῶς αὐτὸν
ἐκ τῷ πρὸς Εὐρύτου φίλιαν, εἰς Αἰνύκλας ἐξ-
όμενος, ὑπὸ Δηϊφόβου τῷ Ἰσπολύτῳ χαρπυρεται,
ταχιδεῖς δεινῇ νόσῳ διὰ τὸν Ἰφίτου φόνον, εἰς Δελ-
φὶν παρὰ γυμνασίου, ἀπαλλαγῶν ἐπὶ νυκτὶ τῷ νόσῳ.
ἡ χρησιμότης δ' ἐκ αὐτῷ τῇ Πυθίᾳ, τὸν τε γὰρ
λαὸν ἤδελε, καὶ τὸν τειποδα βασιλέα, κατασκή-
μα μαντεῖον ἴδιον· μαχομένε δ' ἐκ αὐτῷ Αἰνύκλωνος,
Ζεὺς ἵπσι μέσον αὐτῶν κεραυνόν· καὶ τῶτον δια-
ιδέντων τὸν πρόπον, λαμβανέει χρησμὸν Ἡρακλῆς·
ἐλεγε μὲν ἀπαλλαγῶν αὐτῷ τῷ νόσῳ ἐσεῖναι πρὸς τὸν
καὶ τεία ἐκ Δελφῶν, καὶ δόντι ποινῇ τῷ
καὶ τῷ πᾶσι Εὐρύτῳ· τῷ δ' ἐκ χρησμῶ δωδέκῃς,
μῆς Ἡρακλῆα πρὸς αὐτὸν· καὶ αὐτὸν ἀνέειπε Οἰ-
κίη Ἰαφάνε, βασιλεύουσα Λυδῶν, ἡ πλὴν ἡμῶν ἡμῶν
λατῶν ὁ γῆρας Τρωῶλος κατέλειπε· τὴν μὲν οὐκ
αὐτὴν κομιδεῖσαι Εὐρύτος ἔκ πρὸς ἐξέλιτο. Ἡρακλῆς
Ὀμφάλη δωδέκῃς, τὰς μὲν παρὰ τῇ Ἐφέσῳ Κέρ-
πας συλλαβὴν ἴδουσαν· Συλῆα δ' ἐκ Αὐλίδι τὰς
ειόντες ξένους σκάπτειν ἀναγκάζοντα, σὺν ταῖς

Syleum verò in Aulide qui peregrinos eà iter facientes terram fodere cōpelleret, refossis ab radice vitibus, unà cum Xenodice filia interfecit. Idemque ad Dolichen insulam delatus ac videns Icarì corpus in litore eietum sepultura dedit, ab eoque Dolichen insulam mutato nomine Icariam vocavit : Cuius beneficij causa Dedalus è picea Herculis imaginem consimillimam effinxit, quam cum ignoraret, Hercules per noctem lapide, viam esse opinatus, percussit. At quo tempore apud Omphalen seruiret, aiunt tum in Colchos navigationem, Calydonijque apri venationem confectam fuisse, ac Theseum, qui Trœzene Isthmum aduenerat, eum expiasse. Porro post servitutem, morbo liberatus, nauibz ordine remorum quinquaginta preditis decem & octo, collecta fortissimorum volonum manu in Ilium nauigavit. Postea verò quam Ilium cum classe appulit, eam Oicli custodiendam reliquit. Ipse autem cum ceteris rei bellica peritissimis in urbem promouit. Laomedon interea factò cum multitudine in classem impetu, Oiclem quidem pugnantem interfecit, at reiectus ab Herculis copijs intra urbem obsideri cœpit: cumque urbis obsidione continenti premeretur, refractis Telamo muris primus urbem intrat, & post eum Hercules. At ubi Telamonem prius intrasse videt, stricto in eum ense vadit; Nam is meliorem seipso volebat neminem. Id cum Telamon providè animadvertisset, proximos adiacentes lapides colligere aggreditur. Tum Hercules, quidnam faceret, percontatur: aram ille inquit Herculis Callinico se excitare. Tum is Telamonem collaudavit. Mox verò capto Ilio, sagittis confectò Laomedonte, cum filijs suis, prater unum Podarcem, Telamoni Hesionam, Laomedontis filiam, ob rem precla-

- ῥίξαις τὰς ἀμπέλους σκάψας, μὲν δὲ θυγατὲς Εὐ-
 νοδίκης ἀπύκτειε. καὶ περὶ τὸν νῆσφ Δολίχην, τὴν
 Ἰχάρου σῶμα ἰδὼν τοῖς αἰμαλοῖς περὶ σφύμβρον
 ἔδαψε· καὶ δὲ νῆσον αὐτὴν Δολίχης Ἰχάρειαν ἐκάλεισεν.
 5 αὐτὴν τὴν Δαίδαλόν· ἐν πόσῃ εἰκόνα παρὰ πηλοῖαν
 κατασκεύασεν Ἡρακλεῖ. ὡς νυκτὸς ἀγροῖσας Ἡρακλῆς,
 λίθῳ βαλὼν, ὡς ἐμπροσθεν ἐπληξε. καὶ δὲ ὅν ὃ χρο-
 νον ἐλάτρεδε παρὸς Ομφάλην, λέγεται δὲ ἐπὶ Κόλχραις
 πλοῦν ἡμεῖς, καὶ δὲ τῷ Καλυδωνίῳ κατὰ τὴν θύραν
 10 καὶ Θησείᾳ παρὰ σφύμβρον ἐκ Τροίης ἐλθόντι· εἰς δὲ Ἰδμὸν
 χαράσσει. μὲν δὲ δὲ λατρείαν ἀπαλλαγὴς τὴν νόσον ἐπὶ
 Ἴλιον ἐπλεῖ πεντηκοντόροις ὀκτωκμάδεσσιν αὐτοῖς
 στρατὸν ἀνδρῶν ἀείρων ἐκυσίως δελόντων στρατεύεσθαι
 15 καταπλῆσαι· ὃς εἰς Ἴλιον, δὲ μὲν τῷ νεῶν φυλα-
 κῇ Οἰκλεῖ κατέλιπεν. αὐτὸς δὲ μὲν τῷ ἄλλων ἀει-
 σέων ὄμμα ἐπὶ δὲ πόλιν. παρὰ σφύμβρον δὲ ἐπὶ τὰς
 ναῦς σὺν τῷ πῆλῳ Λαομέδων, Οἰκλείᾳ μὲν ἀπύκ-
 τεινε μαχόμενον. ἀπελαθεὶς δὲ, ὑπὸ τῷ μὲν Ἡρα-
 κλέει, ἐπολιορκεῖτο. δὲ δὲ πολιορκίας ἐνέσθης, ῥή-
 20 ξας τὸ τεῖχος Τελαμών, περὶ τοῦ εἰσῆλθεν εἰς τὴν
 πόλιν· καὶ μὲν τῷ Ἡρακλεῖ. ὡς δὲ ἐντάσσει Τελα-
 μῶνα περὶ τοῦ εἰσῆλθεν εἰς τὴν πόλιν, ἀπασάμεν τὸν ξίφος,
 ἐπὶ αὐτὸν ἦεν μηδὲνα θέλων ἑαυτῷ κρείττονα νο-
 25 μίζεσθαι. σιωπῶν τὸ Τελαμῶν, πηλοῖον λίθοισι
 κειμένοις σιμήτροις. τὸ δὲ ἐρπόμενον πὶ περὶ τοῦ
 βασιλῆος εἶπεν Ἡρακλεῖος κατασκεύασεν Καλλινέ-
 κου. ὃ δὲ, ἐπαινέσας, ὡς εἶλε τὴν πόλιν, κατατο-
 ξάσας Λαομέδοντα, καὶ τῆς παιδὸς αὐτοῦ, χωρὶς
 30 Ποδάρκου· Τελαμῶνι ἀρίστην Ἠσίογιν τὴν Λαο-
 μέδοντι θυγατέρα δίδωσι [ἐξ ἧς ὕστερον Τελα-

rissimè gestam, præmij loco dedit : [ex qua postea Telamo Teucrum procreavit :] & huic quem vellet captivorum abducendum concedit. Ea verò cum sibi Podarce fratrem delegisset, Hercules hunc prius in servitutem redigendum esse ait. Tum etiam illa adiecit, quid nam ipsi harum rerum causa, ut eum accipiat, datura sit. Ea verò pro vendito fratre demptum è capite suo flammæum aureum dedit. Hinc pro Podarces Priamus est nominatus. Herculi verò ab Illo classem reducenti Iuno fœdam immisit tempestatem : quamobrem Iupiter indignatus eam ex Olympo suspendit. Hercules interea cum ad insulam Cò navigaret, Còi, quòd piraticam ipse classem ageret existimantes, lapidum iactu in portum appellere prohibebant. Is autem vi illata, insulam cepit : regemque Eurpylum Astypalæe ac Neptuni filium interemit. Sed & Hercules inter pugnandum à Chalcodonte vulneratus fuit, & Ionis ope conservatus mali nihil pertulit. Inde Cò de nastata, Phlegram, ob Minervam adiit : ubi unà cum diis Gigantes debellavit, nec longo pòst tempore Arcadum magna manus collecta, & acceptis secum ex urbibus Græciæ volonibus fortissimis in Augeam bellum movit. Augeas interim ab Hercule expeditionem in se comparari audiens, ab Eliensibus Eurytum & Creatum geminos duces delegit : qui viribus, atque opibus omnes eorum temporum mortales anteibant : hi Moliones & Actoris filij erant, licet Neptuni esse dicerentur. Actor etiam Augea frater erat. Enimvero accidit ut per eiusce expeditionis tempus Hercules in morbum incideret : eamque ob causam cum Molionidis pacem inivit : qui, cum postea Hercule morbo pressum rescissent, eius copias insidijs ag-

- μὲν τὸν τεῦκρον ἡνιά] καὶ ταύτῃ συλχορεῖ ἦν
 αἰχμαλώτων ὃν ἤδελεν , ἄγεαδ. τῆς ὅς αἰρεμένης
 τὸν ἀδελφὸν Ποδάρκῳ , ἔφη δὲν πρῶτον αὐτὸν
 δοῦλον ἡμέαδ. καὶ τότε, πρῶτον δοῦσαι αὐτὸν αὐτῇ
 λαβεῖν αὐτόν. ἡ ὅς παρεσχομένην χρυσῶν τῶν κε-
 λυπῆσαν ἀφελομένη τῆς κεφαλῆς , ἀντίδωκεν ὅδιν
 Ποδάρκῃ Πείαμος ἐκλήθη. πλείοντος ὅς ἀπὸ Τρώας
 Ἡρακλέους , Ἡρα χαλεποὺς ἐπέμπε χερσὶνας ἔφ'
 οἷς ἀναγκάσας Ζεὺς , ἐκρέμασεν αὐτῶν ἐξ Ολύμ-
 10 που. προσέπειε ὅς Ἡρακλῆς τῇ Κῷ. καὶ νομίσαντες
 αὐτὸν οἱ Κῶοι ληστικὸν ἄγειν σόλον , βιάλλοντες
 λίθοις προσέπειν ἐκώλυον . ὁ δὲ βιασάμενος τῶν
 νῆσον εἶλε· καὶ τὸν βασιλέα Εὐρύπυλον Ἀστυπα-
 λαίας παῖδα καὶ Ποσειδῶν ἔκτεινε. ἐπρώτη δὲ καὶ
 15 τῶν μάχῃν Ἡρακλῆς ὑπὸ χαλκῶδον ἔκτεινε· καὶ Διὸς
 ἐξαρπάσας αὐτόν , ἐδὲν ἐπαθε . πορθέσας δὲ
 Κῶ , ἦκα δὲ Ἀδρία , εἰς Φιέξαν· καὶ μὲν διῶν
 κατεπολέμησε Γίγαντας· μετ' ἔπειτα πολὺ δὲ ἐπ' Αὐ-
 γείαν ἐσρατεύετο , συναδρόισας Ἀρκαδικὸν στρατὸν,
 20 καὶ παραλαβὼν ἐδελοντάς τῃ αἰσῶν ἀπὸ τῆς Ελλά-
 δος ἀριστέων. Αὐγείας δὲ τὸν ἀπὸ Ἡρακλέους πόλεμον
 ἀκούων , κατέστησεν Ἠλείων στρατηγεὺς , Εὐρυτον καὶ
 Κτέατον συμφυεῖς· οἱ δυνάμει τὸς τότε ἀνδρώπας
 ὑπερέβηον· παῖδες δὲ ἦσαν μολιόνης καὶ Ἄκτορος·
 25 ἐλέγοντο δὲ Ποσειδῶν . Ἄκτωρ δὲ ἀδελφὸς καὶ
 Αὐγείας. συνέβη δὲ Ἡρακλεὶ μὲν τῶν στρατείων νο-
 σῶσαι . διὰ τοῦτο καὶ ἀπονδὰς πρὸς τοὺς Μολιονίδας
 ἐποίησας . οἱ δὲ ὑπερὶν ὀλιγόντες αὐτὸν νασσιῶντα,
 ἐπιπύδανται τῷ στρατεύματι , καὶ κτείνουσι πολλοί·
 30 τότε μὲν οὖν ἐκ ἀνέχρησεν Ἡρακλῆς. αὐτῶς δὲ

Grediuntur, ac multos trucidant. Nec ob id tamen iam
 sum ab re bellica Hercules recessit. At cum tertio rur-
 sus Isthmici ludii celebrarentur, missos ab Eleis Molio-
 nidas cum alijs simul immolatu-
 ros ad Cleonas, per insi-
 dias circumueniens trucidat, & ductis in Elin copijs
 urbem cepit, occisioque cum filijs AVgea, Phyleum re-
 duxit, eique regnum attribuit. Ad hac etiam Olympi-
 cum certamen instituit, ac Pelopi aram statuit, nec non
 duodecim Deorum aras deinceps excitavit. Post autem
 Elidem captam aduersus Pylum castra promouit, &
 urbe expugnata Perichlynum Nelei filiorum fortissi-
 mum, qui in varias inter pugnandum formas mutaba-
 tur, Neleumque, & eius filios omnes, uno excepto Ne-
 store, interfecit. Hic enim puer adhuc apud Gerenios
 alebatur. Quin etiam ea in pugna Plutonem Pylijs
 opitulante[m] vulnerauit. Dein euerfa Pylo in Laceda-
 monem Hippocoontis filios puniturus, bellum gerit: qui-
 bus, quoniam Neleo suppetias tulissent, erat iratus: &
 quod Licymnij filium occidissent, longè magis illis suc-
 censebat. Nam, cum ipse Hippocoontis regiam spectaret,
 erumpit illico in eum Molofici generis canis: tum puer
 arreptum lapidem in canem coniecit, nec lapidis conie-
 ctio puerum fefellit. Mox eruptione facta, Hippocoonti-
 da virgis puerum verborantes peremerunt. Huiusce
 igitur mortem ulturus, exercitum in Lacedamonios
 comparauit: atque in Arcadiam castris promotis, Ce-
 pheum cum viginti, quos habebat, filijs, ut belli socius
 esse velit, obtestatur. At Cepheus veritus, ne relictam à
 se Tegeam Argiui bello inuaderent, expeditionem de-
 trecebat. Tum Hercules sumpta de Minerva anas
 Gorgonis coma in urna, Steropa Cephei filia muneri
 dedit, hisce adiectis verbis, Quandoque militem co-

- τῆς τέτιης Ἰδρυάδος πελεμένης, Ἠλείων τὺς Με-
 λιοίδας πεμφάστων σωδύτας, ἐν Κλεωναῖς, ἐν-
 δρεύσας τὺς τε Ηρακλῆς ἀπέκτεινε. καὶ στρατευσά-
 μιν· ὅπῃ τὴν Ἠλιν εἶλε τὴν Πύλιν. καὶ κτείναν
 5 μὲν ὅπῃ παῖδων Αὐγείαν, κατὰ γὰρ Φυλῆα, καὶ τὸ-
 τῃ τὴν βασιλείαν ἔδωκεν. ἔθηκε δὲ καὶ τὸν Ὀλυμ-
 πακὸν ἀγῶνα· Πέλοπος τε βωμὸν ἰδρύσας καὶ
 θεῶν δώδεκα βωμοὺς ἐξῆς ἐδείμασθαι. μὲν δὲ τῆς
 10 Ἠλίδος ἄλωσιν, ἐστράτευσεν ὅπῃ Πύλον· καὶ τὴν
 πόλιν ἐλὼν, Περικλυμένον κτείνει τὸν ἀλκιμώτα-
 τον ὅπῃ Νηλεὺς παῖδων, ὃς μεταβλήων ταῖς μορ-
 φαῖς ἐμάχισθαι. τὸν δὲ Νηλεα, καὶ τὺς παῖδας αὐτῆς
 χρεῖς Νέστορος ἀπέκτεινε. ὅπῃ δὲ ἰεῖ· ὧν ὅσῃ
 Γερηνίοις ἐπέφειλο. καὶ δὲ τὴν μάχην, καὶ ἑδῶν
 15 ἔτρωσε Πυλίοις βοηθῶντα. ἐλὼν δὲ τὴν Πύλον,
 ἐστράτευεν ὅπῃ Λακεδαιμόνεια μεταλθεῖν τὺς Ἰππο-
 κόωνι· παῖδας δέλων· ὠργίζετο μὲν γὰρ αὐτοῖς,
 καὶ διότι Νηλεὺς συνεμάχισαν· μάλλον δὲ ὠργίσθη,
 ὅπῃ τὸν Λικυμνίε παῖδα ἀπέκτειναν. θεωμένῃ γὰρ
 20 αὐτῇ τὰ Ἰπποκόωνι· βασιλεῖα, ἐκδραμὼν κυων
 ὅπῃ Μολοσσικῶν ἐπ' αὐτὴν ἐφάρετο. ὃ δὲ, βαλὼν
 λίθον ἐπέτυχεν τῆς κυνός. ἐκτετραχάσαντες δὲ οἱ Ἰπ-
 ποκοωντίδαι, καὶ τῶν πάντων αὐτὸν τοῖς σκυτάλοις,
 ἀπέκτειναν. τὸν δὲ τέτις θάλασσαν ἐκδικῶν, στρα-
 25 τεῖαν ὅπῃ Λακεδαιμονίαν σωήδρῳζε. καὶ παρὰ γὰρ
 μὲν· εἰς Ἀργαδίαν, ἤξεν καὶ Κηφία μὲν ὅπῃ παῖ-
 δων, ὧν εἶχαν, εἴκοσι, συμμαχεῖν. δεδιὼς δὲ Κη-
 φά· μὴ καταλιπόντι· αὐτῇ Τέγαν Ἀργεῖοι ὅπῃ στρα-
 τεύουσιν, τὴν στρατεῖαν ἤρνετο. Ηρακλῆς δὲ παρὰ
 30 Ἀθιναῖς λαβὼν ἐν ὑδρίᾳ, χαλκῶν βόστυχα Γοργό-
 ν· Στερότην τῇ Κηφείῳ θυγατρὶ δίδωσιν, εἰπὼν,

pijs ingruentibus eam comam de mœnibus, nec tamen
 prœmissam, sublimem ostentet, hostium futuram euer-
 sionem prænunciatur. Quo factò Cephœus cum filijs ex-
 peditionem secutus est. Atque idem in pugna, filijque
 eius omnes occubuerunt: his etiam accessit Iphiolus Her-
 culis frater. At Hercules casò Hippocoonte, eiusque
 filijs in seruitutem redactis, subiicit urbem Tyndareo:
 & huic etiam regnum concessit. Deinde Hercules Te-
 geam transiens, AVgen Alea filiam, hanc agnitam
 vitiauit. Quæ cum antea puerum occultè peperisset, in
 Minervæ templo deposuit. Interim peste per ea loca de-
 bacchante, Aleas templum ingressus, & singula rima-
 tus, filie partum reperit: ac puerum in Parthenium
 montem deferendum, exponendumque dedit, Qui di-
 vina quadam providentia conservatus est. Nam, quæ
 nuperrimè cernua pepererat, illi ubera præbuit: mox au-
 tem pastores assumptum infantem, Telephum vocita-
 runt. Sed & Aleas AVgen Nauplio Neptuni filio ex-
 tra fines vendendam exportari iussit. Hic autem Teu-
 thranti Tenthraniae urbis Dynasta tradidit, & ille eam
 sibi postea uxorem fecit. Caterum Hercules Calydonem
 profectus, Deianiram O Enei filiam coniugem depopos-
 cit, ac luctatus, matrimonij huiusce de causa, cum
 Acheloo in taurum transformato, unum illi de corni-
 bus perfregit: Itaque Deianiram duxit: cornique
 Acheloo redditur, cuius loco Amalthea cornu accepit.
 Hac Hamonij filia fuit, quæ tauri cornu habuit. Id,
 ut Pherocydis testimonio comprobatur, eius erat fa-
 cultatis, ut, quisquid esculenti ac poculenti quispiam
 expetisset, copiosè admodum suppeditaret. Insuper Her-
 cules pro Calydonijs contra Thessprotos bellum gerit, qui
 urbe Ephyra, cui Phylas rex præerat, vi capta, com-

- Ἐὰν ἐπὶ στρατὸς, τρεῖς ἀσφύσεις [ἐκ] ἧς τιχῶν
 ἢ βόσφυον, καὶ μὴ περιδύσης, προκίω ἧς πολυ-
 μίαν ἔσται. τότε ἡγομένη, κηρὸς μὲ ἧς πύ-
 δον ἔσται. καὶ καὶ ἢ μάχῃ αὐτὸς τι καὶ οἱ παῖ-
 5 δες αὐτῆς τελευτῶσι· καὶ πρὸς τούτοις Ἰφικλῆς ὁ τῷ
 Ἡρακλῆϊ ἀδελφός. Ἡρακλῆς ἢ κτείνας τὸν Ἰσπο-
 κόωντα, καὶ τὴν παῖδα αὐτῆς χερσὶν αὐτοῦ, τὴν
 πόλιν Τυωδάρην καταγαγὼν, τὴν βασιλείαν παρέδωκε
 τούτῳ. παλαιὸν δὲ Τέγαν Ἡρακλῆς, τὴν Αὐγίην Αλεῶ
 10 θυγατέρα ἔσται, ἀγορῶν ἐφθίρειν. ἡ δὲ, τελευτῶσα κρύφα
 τὸ βρέφος, κατέβητο ἐκ τοῦ πέτρης ἢ Ἀδύνας· λοιμὴν ἢ
 τῆς χώρας φθιερμένης Αλεῶς εἰσιπλῶν, καὶ ἐφάνη-
 σαι εἰς τὸ τέμενος, παρὲς τῆς θυγατρὸς ὠδῖνας εὔρε-
 τὸ μὲ οὐκ ἐρέως εἰς τὸ Παρθένιον ὄρεος ἐξέβητο. καὶ
 15 τῷτο μὲ καὶ διῶν πνὰ πρὸς νοίαν ἔσται· δηλὴν μὲ
 καὶ ἀπὸ πτόκος ἔλαρος ὑπέσταν αὐτῶν. ποιμένες δὲ ἀνα-
 λόμενοι τὸ βρέφος, Τήλεφον ἐκάλεσαν αὐτόν. Αὐ-
 γίην δὲ ἔδωκε Ναυπλίῳ πατρὶ Πρῶτοντος, ὑπόρριον
 ἀπεμπελῆσαι. ὁ δὲ Τεύδραντι πατρὶ Τεύδραντις θυγά-
 20 τῆς αὐτῆς ἔδωκεν· κακίῳτος γυναικὶ ἐποίησται. Ἡ-
 ρακλῆς δὲ παρὰ ἡγομένης εἰς Καλυδῶνα, τὴν Οἰ-
 γέως θυγατέρα Δηϊάντην ἐμνηστεύσται. καὶ διαπα-
 λίσας ὑπὸ τῶν γάμων αὐτῆς πρὸς Ἀχελῶον ἀπε-
 κεδέντα τῶντος, κατέκλασε τὸ ἔτερον τῶν κερμάτων.
 25 καὶ τὴν μὲ Δηϊάντην γαμή· τὸ δὲ κίρας Ἀχελῶος
 λαμβάνει, οὐκ ἀπὸ τῆς τότε τὸ τῆς Ἀμαλθείας. Ἀ-
 μαλθεΐα δὲ καὶ Αἰμονίῳ θυγάτηρ, ἡ κίρας εἶχε
 τῶντος. τῷτο δὲ, ὡς Φερεκύδης λέγει, διώκων ἔχει
 τοιαύτῳ, ὥστε βροχὸν ἢ πύλιν, ὃ πρὸς εὐξαίῳ πρὸς,
 30 παρέχον ἄφρονον· στρατὸν δὲ Ἡρακλῆς μὲ Καλυ-
 δονίων ἐπὶ Θισπείῳσι. καὶ πόλιν ἑλὼν ἔφουε, καὶ

gressus cum *Astyoche* huiusce filia, *Tlepolemi* sit pater. Cum verò apud eos permaneret, ad *Thestium* misit, ac septem ferme filios vi retinere dicebat, de quibus treis ablegaturum se *Thebas*, at reliquos quatuor in *Sardiniam* insulam veluti colonos se trāmissurum. Quibus confectis cum apud *Oeneum* in convivio esset, pugno percussus *EVnomum* *Architelis* filium ei pocula propinantem occidit. Is autem *Oeneo* propinquus erat. Sed pueri pater, quòd id prater eius voluntatem factum fuisse contigisset, ei veniam dedit. Atqui *Hercules* legis multam secutus, exilium sustinere voluit, atque *Trachinem* ad *Ceycem* se se conferre decrevit: qui, ubi cum *Deianira* uxore ad *EVnum* amnem pervenit, ibi *Nessum* Centaurū manentem, qui viatores traiciēbat, offendit: eūque traiciēdi laborem mercedis loco à *Dys*, iustitia sua causa se recepisse dicitabat. Igitur *Hercules* ipse per se amnē tranavit, Et *Deianiram*, portorium pactus, in alteram ripam *Nesso* trasuehendam commisit: tum illi Centaurus, dum traicit, vim inferre aggreditur: eam verò acclamantem audiens *Hercules*, egressum in terram *Nessum* in corde sagitta percussit. Is, ubi se moriturum videt, mulierem ad se vocat, eique si velit, inquit, philerum apud *Herculem* sibi habere, prapipit ut quod ipse semen in terram effudisset, cum sanguine, qui ex spiculi vulnere manasset, commisceat. Tum illa id factum penes se conservavit. At *Hercules*, *Dryopum* sinibus peragratis, & cibi inopia laborans, *Thiodamantem*, plaustrum, quod à binis bobus trahebatur, ducentem, obuium habuit: eorum alterum è curru solutum, iugulatiūque, & coctum, deuoravit. Postea cum *Trachinem* pervenisset ad *Ceycem*, hospitio ab eodē acceptus, *Dryopas* debellavit.

- ἡ βασιλίδει φύλας, Ἀσυόχη τῇ τῦτῃ θυγατρὶ σωμαλῶν,
πατρὸς Τληπολέμου γίνεσθαι. διατελῶν δὲ παρ' αὐτοῖς,
καὶ πέμψας πρὸς Θέτιον, ἡγήσατο κατέχειν ἑλεγε
παῖδας, τοσούτους δὲ εἰς Θήβας ἀποστέλλειν, τοὺς δὲ λοι-
ποὺς τέσσαρας πέμπειν εἰς Σαρδὺν τὴν νῆσον, ἐπὶ
ἀποικίαν. ἡγομένων δὲ τέτων, Διωχούμενος παρὰ
Οἶνεϊ, καὶ κοινῶν παισας, ἀπέκτεινεν Ἀρχιτέλους
παῖδα Εὐνομον καὶ χερσὶν διδόντα. συλῆσθαι δὲ Οἶ-
νέως ἔειπεν. ἀλλ' ὁ μὲν πατὴρ τοῦ παιδὸς, ἀκουσίως
10 γλῆσθαι τὸ συμβεβηκότος, σωματῶμόνῃ. Ἡρα-
κλῆς δὲ καὶ τὸν νόμον, τὴν φυλὴν ὑπομένειν ἥδιστα.
καὶ δέξας πρὸς Κήρυκα εἰς Τροχίνα ἀπέραι. ἄγων
δὲ Διάνειεσσαν, ἐπὶ ποταμὸν Εὐφρην ἦκεν. ἐν δὲ
καθεζόμενος Νέσπος ὁ Κένταυρος, τοὺς παριόντας
15 διεπόρθηκε. μωδὸν δὲ λέγων παρὰ δεξιῶν τὴν πο-
ταμίδα ἐληφέναι διὰ διπλοσσωλῶν. αὐτὸς μὲν οὖν
Ἡρακλῆς ἄν ποταμὸν διέβη. Διάνειεσς δὲ μωδὸν
αἰτηθεὶς, ἐπέτρεψεν ἑσὺ διακομίζεσθαι. ὁ δὲ διαπρ-
βιδῶν αὐτὴν ἐπεχείρει βιάζεσθαι. τῆς δὲ ἀνά-
20 χραγούσης αἰδομένη ὁ Ἡρακλῆς, ἐξελεύοντα Νέ-
σπον ἐτόξασεν εἰς τὴν καρδίαν. ὁ δὲ μέλλων τε-
λευτᾶν, πρὸς Ἡρακλῆα ἔειπεν, τὸν τε γόνον, ὃν ἀφῆκα
κατὰ τῆς γῆς, καὶ τὸ ῥυέν ἐκ τῶν τραύματ' ἧς
25 ἀκίδος αἷμα συμμίξαι. ἡ δὲ ποιήσασα τοῦτο, ἐρύ-
λαπτε παρ' ἑαυτῇ. διέξιόν δὲ Ἡρακλῆς τὴν Δρυό-
πων χεῖραν ἀπορῶν τροφῆς, ἀπατήσασθαι Θεοδό-
μαυλὸν Κοιλαστῆν, τὸν ἔπειρον ἔχοντα πάντας λύ-
30 ῆσαν εἰς Τροχίνα πρὸς Κήρυκα, ὑποδεχθεὶς ὑπ' αὐτοῦ,
Δρύοντα κατεπολέμησεν, αὐτὸς δὲ ἐκείνου ὄρμη-

Inde illinc promotus *Ægimio* Dorienſium regi ſe belli ſocium fecit. Nam *Lapithæ*, cum de terra finibus *Corono* eius belli imperatore, armis infeſtabant. Is igitur obſidione preſſus *Herculem* in ſocietatem, atque in regni partem adiutorem arceſſierat. Cui *Hercules* opitulatus, *Coronum* cum cæteris ſuis interemit, eique regni fines uniuerſas liberas reddidit. Adhæc etiam *Laogorā Dryopum* regem cum filiis in *Apollinis* luco epulantem, ut virum petulantem improbumque, ac *Lapitharum* ſocium, obtruncavit. Nec multo poſt per *Itonem* iter facientem *Herculem* *Cygnus Martis & Pelopia* filius, ut in ſingulare ſecum certamen congregeretur, provocavit. Congreſſus itaque & hunc etiam interfecit. Ut autem *Orſhomenum* peruenit, cum rex *Amyntor* cum armis præcedere minime ſinebat: qui, dum ita pertransire prohibetur, & hunc ipſo vita priuavit. At, cum *Trachinē* perueniſſet, exercitum in *Oechaliā* adunavit, ut eo bello in *Eurytum* animaduerneret: accitis ſibi ſocijs *Arcadibus*, & *Meliensibus* demo *Trachine*, ac *Locris* *Epiclemidibus*, *Euryto* una cum filiis occiſo urbem caput. Sepulcris deinde ſuis commilitonibus, qui in eo bello interierant, atque *Hippaſo* *Ceycis* filio, *Argem*, & *Melanem* *Licymnij* filios, ac demum oppido direpto *Iolen* captivam abduxit. Inde in *Cenæum* *Eubœæ* promontorium appulſus *Iouis* *Cenæi* aram conſtituit. Sacrificatorum autem, *Trachinensium* ad *Ceycem* miſit, qui lautam ac ſplendidam ad ſe tunicam afferret: à quo ubi quæ de *Iolo* ſucceſſerant, *Deiſiquira* percepit, verita ne illam iterum magis arderet, rata verum eſſe philtrum, effuſum *Noſſi* ſanguinem, ea tunicam infecit. Quam ſibi *Hercules* inductus, ſacrificauit: ſed, ubi veſtiſ inſcaluit, *hydra* veneno *Herculis* corpus putreſcebat. Tum *Licham* pe-

- 5 θῆς, Αἰγυῖω βασιλεῖ Δωριέων σωεμάχῃσι. Λα-
 πῆται γὰρ σφί γῆς ὄρεσιν ἐπολέμουσι αὐτῶν, Κόρυτον
 στρατηγῶντος. ὁ δὲ, πολιορκούμενος, ἐπεκράτεσται
 τὸν Ηρακλῆα βοηθόν, ἐπὶ μέρει τῆς γῆς. βοηθήσας
 10 δὲ Ηρακλῆς ἀπέκτεινε Κόρυτον μὲν καὶ δῆων, καὶ
 τὴν γῆν ἅπασαν παρέδωκεν ἑλευθέραν αὐτῷ. ἀπέ-
 κτεινε δὲ καὶ Λαογόραν, μὲν ᾗ τέκνων, βασιλέα
 Δρυόπων, ἐν Ἀπύλωνος τεμένει δαινύμενον, ὕβρι-
 στήν ὄντα, καὶ Λαπίδων σύμμαχον. παριόντα δὲ
 15 Ἴπωνα εἰς μονομαχίαν περικαλεῖται αὐτὸν Κύκλῳ
 Ἄρεος καὶ Πελοπίας. συστάς δὲ καὶ τῷτον ἀπέκτει-
 νεν. ὡς δὲ εἰς Ὀρχομενὸν ἦκεν, Ἀμύντωρ αὐτὸν ἐ-
 βασιλεῖς ἐκ εἶα [μὲν ὅπλων] διέρχεται. κωλυό-
 μενος δὲ περιέναι, καὶ τῷτον ἀπέκτεινεν. ἀφικό-
 20 μενος δὲ εἰς Τερχῆνα, σφείειαν ἐπ' Οἰχαλίας σωή-
 θροισιν, Εὐρυτον πμωρήσασθαι θέλων. συμμαχοῦ-
 των δὲ αὐτῷ Ἀρκάδων καὶ Μηλῆϊων ᾗ ἐκ Τερχῆνος,
 καὶ Λοκῶν ᾗ Ἐπικνημίδων, κτείνας μὲν τῶν πύ-
 25 δων Εὐρυτον, αἶρετ' αὖτις πόλιν. καὶ δάψας τῶν σω-
 ῶν αὐτῷ στρατεύσασθαι τοῖς ἀποθανόντας, Ἴππασόν τε
 τὸν Κηῦκος, καὶ Ἀργεῖον καὶ Νέελαρα, τοῖς Λικυμνῆι
 πῦδας· καὶ λαφύρα πολλὰ τῶν πόλιν, ἦλθον Ἰόλλῳ
 αἰχμάλωτον. καὶ περυσσεν αὐτὸς Κλυαίῳ τῆς Εὐβοίας
 30 ἐν ἀκρωτηρίῳ, Διὸς Κλυαίου βωμὸν ἰδρύσασθαι.
 μέλλων δὲ ἐξουργῆν, εἰς Τερχῆνα τὴν Κηῦκα ἐπε-
 ψε, λαμπρὰ ἐδῆτα οἶκοντα. παρὰ δὲ τέτυκε τὰ
 σφί τὴν Ἰόλλῳ Δηϊάνειρα πυδομένη, καὶ δέισασα
 μὴ [πάλιν] ἐκείνῳ μάλλον ἀγαπήσῃ, νομίσασα
 ταῖς ἀληθείαις φίλτρον ἔδωκεν τὸν ῥυὲν αἷμα Νέεσσιν,
 35 τέτυκε, τὸν χιτῶνα ἐχέουσιν. ἐδιδεῖ δὲ Ηρακλῆς ἔδουεν.
 ὡς δὲ δερμαίνοντος τοῦ χιτῶνος, ὁ τῆς ὕδρας ἰδὼς τὸ
 χροῶτα ἐσηπτε, τὸν μὲν Λίχαν τοῖν ποσσὶν ἀνὰ μῦθος

dibus abreptum, sublatumque à Boëotia deiecit in Euboeicum mare precipitem: tunicam vero, quæ iam corpori inhaeserat, rescindit: eamque ita auulsam carnis frustra subsequebantur. Tanto igitur Hercules morbo laborans naui Trachinem aduehitur. Quod ubi Deianira rescinit, sua ipsius manu suspendio vitam finivit. Hercules Hyllo, qui natu maior ex Deianira filys erat, ut cum per ætatem ei liceret, Iolen uxorem duceret, imperauit. Deinde ad OEtam Trachiniorum montem se contulit, ibique iam constructam ab se pyram conscendit, atque ignem subijci inebat. Quod cum suorum facere auderet nemo, Pæas interim quæstur⁹ amissos greges, cum per id loci iter faceret, pyram succendit. Huic Hercules sagittas arcumque dono dedit: ardente autem pyra, nubem cum tonitru sublatam ipsum in cælum sustulisse dicitur. Inde immortalitatem adeptus, & reuocatus in gratiam cum Iunone, Heben illius filiam uxorem duxit, de qua sibi filios Alexiaren & Anicetum procreauit. Herculi autem filij ex Thestij filiabus hi fuerunt: Procride quidem, Antileon & Hippens, ea enim natæ maxima geminos peperit; ex Panope, Thripsippas, Lyses, Evmides, Creon: Epilaide, Astyanax: ex Crethe verò Iobes, EVrybia, Polylaus, Patrone, Archemachus: Meline, Laomedon, Clytippe, EVrycapes, EVrypylus, EVbotes: ex Aglaia, Antiades, Onesippus: ex Chryseide Oreas, Lanomene, Teles, Lysidice, Entedides, Menippides: ex Anthippe: Hippodrome, Telenagoras, EVryca, Pylus, Hippotus, EVbæus, Olympus, Nice, Nicodromus, Argela, Cleolauus, Exole Erythras, Xanthidis Homolypus, Stratonice, Atromes, Celenstanor, Ipbis, Laothoe, Antidus, Antiopæ, Alopins, Astybie Cala Metidus, Phyleidus, Tigasis: ex Æschreide,

- κατήκοντοσιν ἀπὸ τῆς Βριαπίας [εἰς τὴν Εὐβοικὴν
θάλασσαν.] τὸν δὲ χιτῶνα ἀπίασα περισφικτά
πρὸ σώματι· σιναπσῶντο δὲ αἱ σάρκες αὐτῷ. τριαύτῃ
δὲ συμφορᾷ καταχθεις, εἰς Τραχίνα ἐπὶ νεὸς κο-
5 μίζεται. Διϊάνειρα δὲ αἰδομένη τὸ γερνός, ἐαι-
νὴν ἀνῆρτησεν. Ἡρακλῆς δὲ ἐντελειάμενος Ἰλλω, ὃς
ἐκ Διϊανείρας ἦν αὐτῷ πᾶς πρεσβύτερος, τὴν Ἰό-
λῳ ἀνδρῶνέντα γῆμαι· παρθενύμενος εἰς Οἶτῳ
ὄρεσ (εἰσι δὲ τὰ τοιαῦτα Τραχηνίων) ἐκτὶ πυρὸν ποιή-
10 σας, ἐκέλευσεν, ἐπὶ βαύτος ὑφάπτειν. μηδένος δὲ
τέτου πρᾶττεν ἐδέλοντο, Ποίᾳς παριὼν χτὶ ζήτη-
σιν ποιμνίων ὑφῆψε. τότε καὶ τὰ τόξα ἐδωρήσατο
Ἡρακλῆς. κλισμένης δὲ τῆς πυρᾶς, λέγεται νέφος ὑπο-
σάν μὲν βροτῆς αὐτὸν εἰς ἕρπον ἀναπέμψαι. ἐκεί-
15 νεν δὲ πυλὸν ἀθανασίας, καὶ διαλλαχὲς Ἥραν, τὴν
ἐκείνης θυγατέρα Ἡβλῳ ἐγνήμεν· ἐξ ἧς αὐτῷ παῖδες
Ἀλεξιάρης καὶ Ανίκητος ἐγένοντο. ἦσαν δὲ παῖδες αὐτῷ
ἐκ μὲν οὗ Θεσπίε θυγατέρος, Περικρίδης μὲν, Ἀντι-
λέων καὶ Ἰσπεύς· ἡ πρεσβυτάτη γὰρ διδυμοὺς ἐγέννησε.
20 Παρόπης δὲ, Θερίππας, Λύσης, Εὐμέδης, Κρέων.
Επιπείδης, Ἀσυνάξ. Κράδης δὲ, Ἰόβης δὲ, Εὐρυ-
σίας, Πολύλαος, Πατροῦς, Ἀρχέμαχος· Μελίνης.
Λαομέδων, Κλυδίππης, Εὐρυκλῆς· Εὐρύπυλος, Εὐ-
βώτης, Ἀγλαῖης, Ἀντιάδης, Οὐνοσίππος· Χρυσή-
25 δος, Ορεῖης, Λανομένης, Τέλης· Λισιδίκης, Ἐντι-
δίδης, Μενιππίδης· Ἀντίππης, Ἰσποδρόμης, Τε-
λατάγρος, Εὐρύκης, Πύλος, Ἰππῶτος, Εὐβοίας,
Θαλῦμπος, Νέκης, Νικαδρόμος, ὤγλης κλισίας,
ἑξόλης, εἰσόδρας, Ξανθίδος, ἐμόλιπος, σπαιονέκης,
30 ἀγρόμης, κελιδάτωρ, ἴφης, λαοδόνης, αἰπιδος, αἰ-
πώπης, ἀλόπτος, ἀστυβίης, κῆλης, μήπιδος, θυλητῆ-

Leucones, Anthea, EVrypylus, Archedice, Dynastes, Eratus, Asopides, Mentor, Eone, Amestrius, Tiphys, Lynceus, Halocrates, Olympuses, Heliconide, Phalias: ex Hesychæ, Oestrebles, Terpsicratea, EVryops, Elenchea, Buleus, Antimache, Nicippe, Patroclus, Pyrippe, Nephos, Praxithea Lysippus, Erasippe, Lycurgus, Lycius, Toxicratea, Bucolus, Marsa Leucæppus, Euryteles, Hyppocratea, Hippozygus. Hi sūt ex Thespiadibus orti: ex alijs autem, ac Deianira, O Enei filia, Hyllus, Ctesippus, Glycisonetes, sed ex Megara Creontis, Therimachus, Deicoon, Creontiades, Deion. Quem autem Hercules sustulit filium ex Omphale Lydorum regina, nomen fuit Agelao, unde & Cræsi genus. Ex Chalciopæ Eurypyli filia Thessalus, ex Epicastræ Aegæi filia, Thesalus, ex Parthenopæ Stymphali filia Eueres, ex Auge Alea, Telephus, ex Astyoche Phylantis Tlepolemus, ex Astydamiæ Amyntoris Ctesippus, ex Autonoe Perei Palæmon. Relato demum inter Deos Hercule, filij sui Eurystheum fugientes ad Ceycem se receperunt. Vbi verò illos ab eo repetere cœpit Eurystheus, ac, nisi dederentur, bellum minitante, ij tum metu perculsi relicta Trachinopæ Helladem fugerunt. Qui, cum Eurystheus eos insectaretur, Athenas concesserunt: & confidentes ad Misericordiæ aram opem implorabant. Athenienses non modo non dediderunt eos, sed etiam aduersus Eurystheum bellum sustinuerunt, & eius filios, Alexandrum, Iphimedontem, Eurybinum, Amentorem, Perimedemque occiderunt. Ipsum insuper Eurystheum fugientem è curru, atque ad petras Scironidas adequitantes Hyllus insectus obruncat: eiusque caput amputatum Alcmena dedit. Hac autem illi extorris radijs oculos effodit. Itaque post interfectū Eurystheum in Pe-

- ὁδός, πῆλός. αἰχμηΐδος λυκαόνης, αἰθίας. δῖρυν-
 λῳ, ἀρχαίχης, δωάσης, ἐράϊους, αἰσώπιδης,
 μείτωρ, ἠώνης, ἀμήριῳ, πρήσης, λυγκῆς, ἀλο-
 κράτης, ὀλυμπούσης ἐλικωνίδος φαλάς, ἰσχυίης.
 5 οἰσέλης, περὶκράτης, δῖρυν, ἐλευχίας, βου-
 λαις. ἀνιμάχης, νικίπτης, πάριχαῳ, πυρίπτης,
 νῆφῳ, ᾧδραξιδίας λύσιπτης, ἐρασίπτης λυκυῖρ-
 ρος, λυκιῳ, τοξικράτης, βουκόλῳ, μαρσῆς λευ-
 κίπτης, εὐρυτέλης, ἰσποκράτης, ἰππίζυγος. ἔτος
 10 μὲν ἐκ ἧς διεσπένε θυγατέρας. ἐκ δὲ ἧς ἄλλων,
 θησανείρας τὴν οἰνέως, ἦλλῳ, κτήσιππος, γλυκυ-
 στονείτης. ἐκ μεγάρας δὲ τῆς κρέονιῳ, θειέμαχος,
 θυϊκόων, κρεοντιάδης, θηίων. ἐξ Ομφάλης δὲ.
 Ἀγέλαῳ, ὅθεν καὶ τὸ Κροέσου ἦν. χαλκίωπης τῇ
 15 εὐρυπύλῃ Θεήαλος· ὅπως τῆς τῇ Αἰγίης, Θεσάλος,
 Παρθενοπῆς τῇ συμφάλας, εὐήρης, αὐγῆς τῆς ἀλκυ-
 Τηλέφῳ, Ἀσύχης τῇ Φύλαντος Τληπόλεμος, Ἀσυ-
 δαμείας τῇ Ἀμυνταρῳ Κτήσιππος, αὐτονόης τῇ Πει-
 ρέως Παλαίμων. μεταστάιῳ δὲ Ηρακλῆος εἰς θεὸς
 20 οἱ παῖδες αὐτῶν θυρόντες Εὐρυδία, πρὸς Κηῦχα πα-
 ρεγμόντο. ὅς δὲ ἐκείνης ἐκδιδόναι λέγοντι Εὐρυ-
 δέως, καὶ πόλεμον ἀπειλοῦσθαι, ἐδεδόχεσαν, Τρα-
 χῆνα καταλιπόντες, διὰ τῆς Ἑλλάδος ἔουρον. διωκό-
 μους δὲ, ἦλθον εἰς Ἀθῆνας. καὶ καταδύντες ἐπὶ τὸν
 25 Ἑλέν βωμόν, ἠξέοντο βουθέειναι. Ἀθῆναῖοι δὲ ἐκ
 ἐκδιδόντες αὐτοὺς πρὸς τὴν Εὐρυδία, πόλεμον ὤρε-
 σσαν. καὶ τὰς μὲν παῖδας αὐτῶν Ἀλέξανδρον, Ἰφιδέον-
 τα, Εὐρύβιον, Μειτορα, Περικλῆδην ἀπέκλειναν.
 αὐτὸν δὲ Εὐρυδία φάροντα ἐφ' ἀρμάϊῳ, καὶ πύργῳ
 30 ἦδη περιεπύοντα Σκαιονείδας, κτείνει διωξας Ἴλλος.
 καὶ πῶν μὲν κεφαλῶν ἀποτεμῶν, Ἀλκμήνη δίδωσιν. ἡ
 δὲ περὶ τὰς ὀφθαλμοὺς ἐξώρυξαν αὐτῶν ἀπολομένης

loponnesum Heraclida redierunt, omnesque amissas urbes receperunt. Ceterum, quoniam intra anni spatium, ex quo in patriam remearent, uniuersam Peloponnesum pestis inuasit, eamque euenisse, quod Heraclida priusquam liceret, ipsi sedem patriam repetissent, oraculo declaratum est. Quamobrem relicta rursus Peloponneso, Marathonem commigrarunt, Tlepolemus autem Licymnium non sponte occidit, quippe, quod administrum suum quēdā baculo percussurus aberrauit, Idque ante quam ē Peloponneso abscederet. Exulās igitur haudquaquam exigua cum hominum manu Rhodū venit, atque ibi sedem locauit. Hyllus adhuc ex patris imperio Iolen Euryti filiam sibi in matrimonium copulauit, & quam ratione suis Heraclidis redeundi facultatem compararet, nihil reliqui faciebat. Proinde Delphos concessit, & quam via reuerti possent Apollinem scitatur, Tum Deus, si ad tertium usque fructū, inquit, expectarint, eos esse redituros. Hyllus verò tertium fructum, triennij cursum dici arbitratus, ad tantū temporis curriculum permoratus cum exercitu Heraclidas in Peloponnesum reducit, quo tempore Tisamenus Orestis filius Peloponnesi regnum tenebat: ac noua pugna commissa Peloponnesij vincunt, & Aristomachus interficitur. Postea verò quam Cleolai filij adulta iam atate fuerunt, de reditu Pythiam consulunt, à qua quod antea oraculum dederat acceperunt. Temenus, sibi, quòd responso eiusmodi fidem habuissent, infelicitèr successisse, obijciebat; Tū contra Pythia ipsos infelicitatis suae fuisse auctores respondit, quoniam respoſu data minime intelligebāt. Non enim tertium terra sed generis esse fructū, inquit, oraculū indicat, ac Stenygrum Isthmum innuit, quem latioris alvei pelagus dextrorsum alludit. Quae cū

- δὲ Εὐρυδάεω, ἐπὶ Πελοπόννησον ἦλθον εἰς Ηγεκλεί-
 δαι, καὶ πάσας εἶλον τὰς πόλεις. ἐπὶ ἐν αὐτῇ δὲ αὐ-
 τοῖς ἐν τῇ καθόδῳ ἡγομένη φθορὰ, πᾶσαν Πελοπόν-
 νησον κατέχευε. καὶ πάντῃ ἡγεῖσθαι, χρησιμὸς διὰ
 5 τοῖς Ηγεκλείδαις ἐδήλου. περὶ γὰρ τῷ δέοντος αὐ-
 τοῖς κατελθεῖν. ὅθεν ἀπολιπόντες Πελοπόννησον,
 ἦλθον εἰς Μαργαδῶνα, καὶ καὶ χαλῶκον. Τληπόλε-
 μος οὐκ κτείναντες ἔχον Λικύμνιον (τῇ βακτιεῖα
 γὰρ αὐτῷ θύραπύοντα πλήστων ἡμέρῃ) πρὶν ἐξελ-
 10 θεῖν αὐτὸν ἐκ Πελοποννήσου. φεύγων οὐκ μετ' ἐκ
 ὁλίγον, ἦκεν εἰς Ρόδον, καὶ καὶ καὶ ῥοδί. Τίλλος δὲ
 τὴν μὲν Ἰόλιον [τὴν Εὐρύτην] καὶ τὴν τῷ πε-
 τρὸς ἐπὶ Ἰόλιον ἔγχευε. τὴν δὲ καθόδον ἐζήτησε τοῖς
 15 Ηγεκλείδαις κατεργάσασθαι. διὸ παρὰ ἡμῶν εἰς
 Δελφοῖς, ἐπαυδάνετο πᾶς αὐτῷ κατελθεῖν. ὁ δὲ
 θεὸς ἔφησε φειμάνεσθαι τὸν τείτον κατὰ
 χεῖρας. νομίσαντες δὲ Τίλλος τρίτον, καρπὸν λέγεσθαι
 τὴν τρίτην, πρὸς τὸν πειμνείαντες χρόνον οὐκ ὀλί-
 20 σπονδῶν κατὰ τὴν τὴν Ηγεκλείδαις ἐπὶ Πελοπόννησον, Τε-
 σαμβρῶ τῷ Ὀρέσῳ καὶ βασιλεύοντι Πελοποννη-
 σίων. καὶ ἡγομένης πάλιν μάχης, νικῶσι Πελοπον-
 νήσοι, καὶ Αἰετῶμαχος διήσκει. ἐπὶ δὲ Λυδῶν θύρα-
 οἱ Κλειολάου πύλεις, ἐχέοντο πρὸς καθόδον. τῷ θεῷ
 25 δὲ εἰπόντι ὅτι καὶ τὸ πρὸς τὸν, Τήμερον ἦπ' αὐτὸ
 λέγων, τὸ τῷ ποιῶντι ἀπυχίστου. ὁ δὲ θεὸς αὐτῷ
 ἦν ἀπυχημάτων αὐτὸς αὐτὸς εἶπεν. τὸ γὰρ χρησιμὸς
 30 συμβαλεῖν. λέγει γὰρ ὁ γῆς, ἀλλὰ ἡμεῖς κατὰ
 τείτον· καὶ Στέφυρον τὴν ἄρυσσιν διέξαι καὶ
 τὸν Ἰαδμόν ἔχοντι τὴν θάλασσαν. πάντῃ Τήμερον
 30 ἀκούσας, ἡτοίμασε τὸν στρατὸν, καὶ ναῦς ἐπέτατο ἐν

audisset Temenus, militum copias legit, & in Ætolie loco naues compingit. Vbi etiam nunc loco ab ea re nomen est Naupactos. Interea dum ibi comparata militum copia morantur, Aristodemus, relictis ex Argia Aute-
 fionis filia geminis, Eurysthene, ac Procle fulmine ictus occubuit. Quin etiam Naupacti exercitus in morbum ingentem incidit: siquidem ipsi vates futura pradi-
 cens, atque afflatus numine apparuit: quem magum esse, atque Peloponnesijs in exercitus perniciem emis-
 sum existimarunt. Hunc Hippotes Phylantis Antiochi ex Hercule nati filius iaculo percussus interfecit. Quo facto rei navalis apparatus perdita classe disperit: pe-
 ditatus item fame infelicissime egit, exercitusque om-
 nis dissolutus est. Tamen interim ea de clade oraculum postulanti, numen ob vatis cadem ea obuenisse respon-
 dit: Proptereaque homicidam decennium exulare ius-
 sit: necnon ea de causa Trioculi belli pratoris opera biennium vii illi precepit. Quare Hippoten exilij cau-
 sa solumvertere coegerunt. Atqui Trioculum vestigan-
 tes, Oxylo Andramonis filio, equum insidenti, obviam fiunt. Hic unoculus erat, qui oculorum alterum sagit-
 ta excussus amiserat. Nam cum cedis patrate causa in Elidem, atque illinc in Ætoliam isset exulatum, circumacto iam anno in patriam redibat. Hunc igitur
 ab oraculo significari arbitantes, copiis imperatorem præsiciunt, & mox pugna inita, terra marique vincunt,
 & Tisamenum Orestis filium occidunt. Verum è suis socijs desiderantur Egimij filij Pamphylus ac Dymas. Post ubi Peloponneso potiti sunt, treis aras Ioui Patrio excitarunt, in quibus peractis sacris vrbes sortiti inter se partiuntur. Prima itaque sortitio fuit Argos, secunda Lacedæmon, tertia demum Messene. Illata deinde si-

- τῆς Αἰτωλίας τόπων· ἔνθα γὰρ ἀπ' ἐκείνου ὁ τόπος
 Ναυπάκτου λέγεται. ἐκεῖ δ' ὄντι τὰ σπᾶτευματα,
 Λευσόδημος κεραυνωθεὶς ἀπίδαιε, παῖδας καταλι-
 πὼν ἐξ Ἀρχίας τῆς Αὐπείωντος διδύμου, Εἰρυδία-
 νη καὶ Περχείᾳ. σωεβη δὲ καὶ τὸν σπᾶτὲν ἐν Ναυπά-
 κτῳ συμφορᾷ πεποσέν. ἐσαῖη γὰρ αὐτοῖς μαῖτις
 5 χησμάς λεγων, καὶ ἐνδεάζων, ὃν ἐνόμισαν μᾶζον
 εἶναι, ἐπὶ λύμῃ τῷ σπᾶτι περὶς Πελοποννησίων ἀπε-
 σαλμένον. αὐτὸν θαλὼν ἀκοντῶ Ἰσπότης ὁ Φύλακ-
 10 τος τῷ Ἀναφύχῳ τῷ Ηρακλέει πυλὼν ἀπέκτεινεν.
 ὥπως δὲ γινόμενε τότε, τὸ μὲν ναυτικὸν διαφθερι-
 σὼν ὅτι νεῶν ἀπώλετο. πῆ δ' ἔτι πρὸν, ἠτύχησε λιμῶς
 καὶ διελύθη τὸ σπᾶτευμα. χησμένῃ δὲ περὶ τῆς συμ-
 15 φορᾶς Τιμήνῃ, καὶ τῷ δευτέρῳ τὸν μαῖτιν γνέσθαι
 ταῦτα λέγουσι, καὶ κελεύειν φυγαδεῦσαι δίχα ἔτη
 τὸν αἰελέοντα, καὶ διὰ τὸ τοῦ δύο ἔτη καὶ χησάσθαι ἡγ-
 μόνι τῷ Τειοφθαλμῷ, τὸν μὲν Ἰσπίτῳ ἐφ' ἡμέτε-
 20 σαν, τὸν δὲ Τειοφθαλμον ἐξήπουν, καὶ φειτυλχάνουσιν
 Οξύλῳ τῷ Ἀνδραίμοντι, ἐφ' Ἰσπου καθεμένῳ, μο-
 νοφθαλμῷ· τὸν γὰρ ἕτερον ὅτι ὀφθαλμῷ ἐκέκοιτο
 τῷ ξῶ· ἐπὶ φόνῳ γὰρ ἕτερος φυγὼν εἰς Ἥλιν, καὶ ἐκεῖθεν
 εἰς Αἰτωλίαν· ἐπ' αὐτῷ δὲ διελθόντι, ἐπαιέρχετο.
 συμβαλόντες οὗτοι δὲ χησάν, αὐτὸν ἡγμόνα ποιῶν-
 25 ται· καὶ συμβαλόντες τοῖς πολεμίοις, καὶ τῷ πρῶ-
 τῳ καὶ ναυτικῷ πεπεσέν σπᾶτι· καὶ Τισσαμένῳ
 κτείνουσι δὲ Ορέστῳ, θηήσκει δὲ σιμμοχρῶτες αὐ-
 τοῖς, οἱ Αἰγίμειοι παῖδες, Πάμευλτος καὶ Δύμας.
 ἐπειδὴ ἐκρατῆσαν Πελοποννήσου, πρῆξις ἰδρύσαντο
 30 βωμὸς Πατρὸς Διός· καὶ ἐπὶ τέτων ἔδισαν, καὶ
 ἐκληροῶντο πατρὸς πόλεις. περὶ μὲν οὗτοι λήξεις, Ἄρ-
 γος· δευτέρῃ Λακκαδαίμων· τρίτῃ δὲ Μεσσηνία. κομ-

sula aqua plena, placitum est cuique in eam sortes con-
 jici. Tum Temenus, & Aristodemi filij Procles & Eu-
 rysthenes calculos coniecerunt. Cresphontes autem Mes-
 senen sortito habere volens, terra glebam iniecit: qua
 resoluta priores illas duas sortes ante prodire necesse e-
 rat. Educta igitur prius Temeni sorte, secunda Aristo-
 demi liberum sortitio fuit. Quo factum est, ut illa solu-
 ta, hac constiterit, & per eam Cresphonti Messena ob-
 tingerit. Porro in aris, quibus immolaturus erat, iacenta
 signa invenere. Nam quibus Argos obtigit priuatum, ru-
 beam: quibus Lacedaemon, draconem: quibus autem
 Messeno, vulpem. hi in sua quisque ara priuati signi
 symbolum offenderunt. quae verò ad symbola spectant,
 vates cecinerunt, natis quidem rubetam, in urbe ma-
 nere praestat. Id enim animantium genus, si peregrine-
 tur, nullis viribus se tueri potest. Qui draconem conse-
 cuti sunt, formidabiles fore, si promoucantur. Qui verò
 vulpem deprehendissent, dolosos fore praedicebant. Te-
 menius igitur praetermissis Agelao Eurypyloque, & Cal-
 lia, filiis, Hyrnothoni filia, atque huiusce viro Deiphon-
 ti adhaesit. Proinde ilius filij Titanas mercede conductos
 ad patrem interimendum inducunt. Commisso itaque
 parricidio regnum penes Hyrnothonem ac Deiphontem
 exercitus fore iudicauit. Cresphontes autem non ita mul-
 to post susceptum imperium Messena duobus cum filiis in-
 terfectus est. Atqui Polyphontes eorum imperio, quod
 Heraclidarum genere ortus esset, praeficitur, atque occisi
 Cresphontis uxorem Meropen inuitam perduxit. at hic
 etiam e medio sublatu fuit. Nam cum tertium Merope
 filium Aegyptum nomine haberat, patri suo ipsius alendum
 dedit: qui cum adulta iam aetatis esset, per insidias ador-
 tus Polyphontem peremit, ac paternum sibi regnum re-
 cuperavit.

- πάντων δὲ ὑδρίαν ὑδαίῳ, ἔδοξε ψῆφον βαλεῖν ἑα-
 σος. Τήμῳ οὐδ', καὶ οἱ Ἀλκιδάμου παῖδες, Πέ-
 κλης καὶ Εὐρυθένης, ἔβαλον λίθοις. Κρετφόντης δὲ
 βυλόμῳ Μεσσήνῳ λαχεῖν, γῆς ἐπέβαλε βῶλον.
 5 ταύτης δὲ διαλυθείσης, ἔδει τὺς δύο κλήρας περὶ
 τὺς ἀναφανῆναι. ἑλκυθείσης δὲ περὶ τῆς μὲν τῆς Τη-
 μένῃ, δευτέρῃ δὲ τῆς κλήρου τῆς Ἀλκιδάμου πα-
 ῖδων, Μεσσήνῳ ἔλαβε Κρετφόντης. ὅπῃ δὲ τοῖς βω-
 μοῖς, οἷς ἔδυσαν, εὖρον σημεῖα καίμῃ· οἱ μὲν λα-
 10 χόντες Ἀργεὺς ὅπῃ τὸν ἴδιον, φρύνον· οἱ δὲ Λακεδαι-
 μονα λαχόντες, δράκοντα· οἱ δὲ Μεσσήνῳ, ἀλώ-
 πεκα. ὧς δὲ τῆς σημεῖων, ἔλεγον οἱ μάντις, τοῖς
 μὲν τὸν φρύνον καταλαβόντων, ὅπῃ τῆς πόλεως μέ-
 νειν ἀμεινον· μὴ γὰρ ἔχειν ἀλκίῳ πορευόμενον τὸ
 15 θηρίον. τὺς δὲ δράκοντα καταλαβόντας, θεινὺς
 ὀπίοντας ἔλεγον ἴσασθαι· τὺς δὲ τὴν δῶπεκα, δο-
 λίους. Τήμῳ μὲν οὐκ ἀπαμειβόμενος τὺς παῖδας
 Ἀγέλαον καὶ Εὐρύπυλον καὶ Κωρίαν τῇ θυγατρὶ, περ-
 σαιεῖχεν Τρηνδοῖ, καὶ τὰ ταύτης ἀνδρὶ Δηϊφόντῃ.
 20 ὅθεν οἱ παῖδες πείδουσι Τιτῆνας ὅπῃ μὴδ' ὅ πατέ-
 ρα αὐτῆς φονεῦσαι. γινόμενα δὲ τῶ φόνε, τὴν βασι-
 λείαν ὁ στρατὸς ἔχειν ἐδικαίωσεν Τρηνδοῖ καὶ Δηϊφόν-
 τη. Κρετφόντης δὲ ἐ πολὺν Μεσσήνης βασιλεύσας
 χρόνον, μὲν δύο παῖδων φοναίῃς ἀπέθανε. Πολυ-
 25 φόντης δὲ ἐβασίλευσεν αὐτῆς τῆς Ἡρακλειδῶν ἀπαρ-
 χων· καὶ τὴν τῶ φοναίῃς γυναικα ἀκούσαν Μερό-
 φῳ ἔλαβεν· ἀνδρὶ δὲ καὶ ἕτος. τρίτον γὰρ ἔχουσα
 παῖδα Μερόφῃ καλούμενον Ἀγυπῆον, ἔδωκε τὰ ἑαυ-
 τῆς πατρὶ τρίτον. ἕτος ἀνδρωθεὶς, καὶ κρύφα κατελ-
 30 θὼν, ἐκτείνει Πολυφόντῳ· καὶ τὴν πατρῷα βασι-
 λείαν ἀπέλαβεν.

APOLLODORI

ATHENIENSIS BIBLIOTHECES,

SIVE DE DIIS,

Liber tertius.

VONIAM verò genus *Inachium* enarrata *Bel* progenie, usque ad *Herac*lidarum familiam exposuimus, *Agenoris* prolem quoque deinceps enarremus. Enimvero ut à nobis antea dictum fuit, duos è *Libya* filios

Belum & *Agenorem* *Neptunus* procreavit. *Belus* quidem *Aegyptiorum* rex, quos superius diximus, liberos genuit: *Agenor* autem in *Europam* profectus, *Telephassam* coniugem ducit: ex qua *Europam* filiam. & *Cadmum*, *Phœnicem*que mares, & *Cilicem* sustulit. Sunt qui *Europam* non *Agenoris*, sed *Phœnicis* filiam esse affirmant. Huius amore captus perit *Iupiter*, necnon *taurus* per *Rhodium* mare navigat, qui ubi sese puella mitem cicuremque præbuit, atque inde *tauri* dorso illā impositam velut prædam, pelago auexit in *Cretam*: ea inibi ab *Ioue* compressa. *Minoem*, *Sarpedonem* ac *Rhadamanthum* peperit, sed *Homeri* testimonio *Sarpedon*

ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΥ

ΤΟΥ ΑΘΗΝΑΙΟΥ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ,

ἢ καὶ Θεῶν, βιβλίον γ.

Π Ε Ἰ δὲ τὸ Ἰναῖχιον διερχόμενοι
γένος, τὰς ἀπὸ Βῆλου μετὰ τῆς
Ηρακλειδῶν δεδολώσαντες, ἐχμέ-
νως λέγωμεν τὰ καὶ Ἀγλῶες, ὡς
ῥ' ἡμῖν λέλεκται, δύο Λιβυὴ ἐξή-
νησε παῖδας ἐκ Ποσειδῶνος, Βῆλον
καὶ Ἀγλῶεα. Βῆλος μὲν οὐδ' βασι-

λῶν Αἰγυπτίων, τὰς περὶ τὸν ἑαυτοῦ
γλῶσσιν δὲ παραγόμενος εἰς τὴν Εὐρώπην, γαμεῖ Τη-
λεφάσσαν· καὶ τεκοῖ δυοῖν τέκνα μὲν Εὐρώπην, πα-
δας δὲ Κάδμον καὶ Φοῖνικα καὶ Κέλικα. πρὶν δὲ Εὐ-
ρώπην, ἐκ Ἀγλῶες ἀγὰ Φοῖνικας λέγουσι. ταύτης
Ζεὺς ἐράδεις, πίπτει διὰ τῆς θαλάσσης Ῥόδου ἀπο-
πλέων ταῦτος. ὃς χειρὸς τῆς γούμφου, ἐπιβιβασθεῖ-
σαν διὰ τῆς θαλάσσης, ἐκόμισεν εἰς Κρήτην. ἡ δὲ
ἐκεῖ συνδυναμένη αὐτῇ Διὸς, ἐξήνησε Μίνωα,
Σαρπηδόνα, Ραδάμανθυν. καὶ Ὀμφεν δὲ Σαρπηδῶν.

ex Ione ac Laodomia Bellerophontis filia, natus est. Post, ubi Europa nusquam appareret, Agenor pater eam filios vestigaturos emisit: usque, ne nisi, cū reperta prius Europa, redirent, imperavit. Quibuscū & Telaphasse mater ac Thasus Neptuni filius, vel, ut Pherecydes ait, Cilix, ad eam perquirendam coivit. Postea vero, cum passim amnia vestigassent, neque usquam Europam cōperissent, desperato ad suos reditu, aius alio commigrarunt. Phœnix in Phœnicen se contulit. Cilix huic finitima loca inuasit, atque omnem Pyramo amni adjacentē regionem subegit, eāque de se Ciciliam nominavit. Cadmus autē ac Telephassa in Thraciam penetrarunt. nec non & Thasus conditam in Thracia urbem Thasum suo de nomine appellatam habitavit. Demum Asterion Cretensium regulus Europam in matrimonium ducta ex eamatos filios aluit, qui, cum adoleuissent, mutuam inter se discordiam exercebant: nam Miletum puerum deperibāt. Hic filius Apollinis, & Area Cleochi filia fuit. Puer cum in Sarpedonis benevolentiam amoremq; potius inclinare videretur, Minos conflato bello victor fuit. Post illi in fugam vertuntur: ac Miletus in Cariam impulsus ibi Miletum à seipso dictam urbem condidit. Verū Sarpedon Cilici adversus Lycios bellum gerenti opitulatus, ex Lycia parte regnum sibi comparavit: eique Iupiter ad tres atates vitam concessit. Nec desunt qui illum Atymnū, Iouis & Cassiopeæ filij, amore conflagrasse tradant, eaque de causa in seditionem concidisse. Sed Rhadamāthys, cum cōditis ab se legibus insularis imperaret, atq; ex fuga rursus in Bœotiam contendisset, Alcmenē duxit uxorem. Demum vita defunctus, apud inferos cum Minos fratre praficitur. At Minos Cretam incolens leges conscripsit, ductaque Pasiphaë Solis ac Perseidis filia, sine

ἐκ Διὸς καὶ Λαοδαμείας τῆς Βελλευρόνυς. ἀφανὺς δὲ
 Ἐτερόπης ἡμορμύης, ὁ πατὴρ αὐτῆς Ἀγλώωρ ἐπὶ
 ζήτησιν ἐξεπεμψε τοὺς παῖδας, εἰπὼν, μὴ πρῶτον
 ἀνασφύσειν, πρὶν ἂν ἐξέλθωσιν Εὐρώπῳ. σιωπῆσάν τε
 5 δὲ ἐπὶ τῷ ζήτησιν αὐτῆς Τηλεφάασα ἡ μήτηρ, καὶ
 Θάσος ὁ Ποσειδῶνος· ὡς δὲ Φερεκύδης φησὶ, Κέλιξ.
 ὡς δὲ πᾶσιν ποιέμενοι ζήτησιν ἀρεῖν ἦσαν Εὐρώπῳ
 ἀδελφοί, τῷ εἰς οἶκον ἀνακομιδῇ ἀπογρόντες,
 ἦλθον ἡμέτερον κατέκνησαν· Φοῖνιξ μὲν Φοινίκῳ· Κέ-
 10 λιξ δὲ Φοινίκης πησίον, καὶ πᾶσαν τὴν ὑφ' ἑαυτῶ
 κεκμένῳ χώραν ποταμῷ σιώνῃσι Πυρρόμῳ, Κιλι-
 κίαν ἐκάλεσε· Κάδμῳ δὲ καὶ Τηλεφάασα, ἐν
 Θράκῃ κατέκνησαν. ἀμφὶ δὲ καὶ Θάσος ἐν Θράκῃ,
 κτίσας πόλιν Θάσον κατέκνησεν. Εὐρώπῳ δὲ γή-
 15 μας Ἀσείων ὁ Κρητῶν Διῶσθε, τὸς ἐκ ταύτης
 παῖδας ἐπέφθον· οἱ δὲ, ὡς ἐτελειώθησαν, πρὸς ἀλ-
 λήλοις ἐσασίασαν. ἴσθισι γὰρ ἔσφατ' αὐτῶν, ὃς ἐκα-
 λεῖτο Μίληθ· Ἀπόλλωνθ δὲ ἰὼ, καὶ Ἀρείας
 τῆς Κλεόχου. τῷ δὲ παιδὶ πρὸς Σαρπηδῶνα μάλ-
 20 λον οἰκείως ἔχοντος, πελεμήσας Μίνως ἐπεστέρησεν.
 οἱ δὲ φεύγουσι, καὶ Μίληθ μὲν, Κασία πρυγὸν,
 ἐκείνῳ πόλιν ἀφ' ἑαυτοῦ ἐκπῶν Μίλητον. Σαρπηδῶν
 δὲ συμμαχίας Κίλικι, πρὸς Λυκίαν ἔχοντι πόλε-
 25 μον, ἐπὶ μέν τῆς χώρας Λυκίας ἐβασίλευσε· καὶ
 αὐτῷ δίδωσι Ζεὺς, ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας ζῶν. ἐνιοὶ δὲ
 αὐτὸν ἐραδιῶναι λέγουσιν Ἀτμυνίᾳ τῇ Διὸς, καὶ
 Κασοπέει, καὶ διὰ τῶτον ἐσασίασαν. Ραδάμανθυς
 δὲ τοῖς νησιώταις νομοθετῶν, αἰδὶς· εὐγῶν εἰς Βοιω-
 30 τήν, Ἀλκμήνῳ γαμῆ. καὶ μεταλλάξας ἐν ἄδου μὲν
 Μίνωθ' ἀπαΐζει. Μίνως δὲ Κρητῶν καποικῶν, ἔχρατο
 νόμοις. καὶ γήμας Πασφάῳ, καὶ Ἠλέῳ καὶ Πελοπίδῳ·

ut Asclepiades ait, Crete Asterij filia, Creteum, Deu-
 calionem, Glaucum, & Androgeum mares: foeminae
 Hecalen, Xenodicen, Ariadnenque ac Phaedram. Iustu-
 lit. Porro ex nymphea Paria Eurymedontem, Nephalionem,
 Chrysen, & Philolaum: at ex Dexitheia, Euxanthium.
 Deinde, ubi Asterius nullis relictis liberis de-
 cessit, Minos Creta suscepta regni administratione pro-
 hibetur. Qui ut fidem faceret se à dys regnū accepisse,
 aiebat, si quid voto depoposcisset, sibi id euenturum. In-
 de Neptuno immolans, taurum, ut sibi ex profundo ma-
 ri offerri precibus depoposcit, oblatum immolaturum se
 pollicetur. A Neptuno itaque, tauro, qualis enim dece-
 ret, emissio, regnum accepit. Qui cum eiusmodi taurum
 ad armenta deduci insisset, alium immolauit. Hic sub-
 acto sibi pelago omnibus propè insulis praefuit. At iratus
 illi Neptunus, quod eundem taurum minimè immolaf-
 set, hunc ipsum efferauit: Pasiphaenque, ut illum arden-
 tissime deperiret, effecit. Hec igitur tauri inflammata
 desiderio, adiutorem sibi Dadalum assumit architectum,
 qui cadis reus Athenis aufugerat: hic ligneam in ru-
 tulis vaccam concavam intrinsecus miro artificio con-
 struit, eique bubulam pellem circumfuit, eamque in pra-
 to, ubi taurus depascere consueverat, locauit; Inde Pa-
 siphaen intromisit: ad quam taurus accurrens, cum natu-
 ralem vaccam iniuit. Hec demum Asteriū cognomento
 Minotaurum peperit: taurino vultu, cetera virum fuisse,
 fertur. Hunc Minos oraculis quibusdam monitus
 intra Labyrinthum conclusum custodiri iubet. Sed La-
 byrinthus, quem Dadalus struxit, domiciliū erat, quod
 ob multiplices viarum ambages, occursumque, ac recur-
 sus, fallebat. Quae vero de Minotauro, & Androge,
 ac Phaedra, & Ariadna, leguntur, ubi de Theseo post

- αἷς Ἀσκληπιάδης φησὶ, Κρήτιν τὴν Ἀστειὴν θυγατέρα
 παῖδας μὲν ἐτέλειωσεν, Κασφία, Δολιχλίωνα, Γλαῦκον,
 Ἀνδρόγανον· θυγατέρας δὲ, Εὐχάλιον, Ξενοδόκιον,
 Αἰαδάνην, Φαίδραν. Ἐκ Παρείας δὲ νύμφης Εὐρυ-
 μέδοντα, Νηφαλίωνα, Χρυσίον, Φιλόλαον· ἐκ δὲ
 5 Δεξιόδας, Εὐξανδριον. Ἀστειὴ δὲ ἄπαυτος ἀποθανόν-
 τος, Μένως βασιλεύειν θέλων Κρήτης, ἐκωλύετο.
 φήσας δὲ παρὰ θεῶν τὴν βασιλείαν εἰληφέναι, χαι-
 ρειν τῷ πεινυμένῳ, ἔφη, εἴπῃ αὖ δέξεται, ἡμέδα.
 10 καὶ Ποσειδῶνι θυῶν, ἠϋξάτο ταῦτον ἀναφανῶναι ἐκ
 τοῦ βυθῶν, ὑπογρόμφου καταδύσειν ἢ φανέντα. τῷ
 δὲ Ποσειδῶνι ταῦτον ἀνέντος αὐτῇ διασπέρῃ, ἢ βα-
 σιλείαν παρέλαβε. τὸν δὲ ταῦτον εἰς τὰ βουκόλια
 πέμψας, ἔδυσεν ἕτερον. θαλασσοκρατήσας δὲ πρῶτος
 15 πασῶν τοῦ νήσων χερδὸν ὑπῆρξεν. ὀργισθεὶς δὲ αὐτῷ
 Ποσειδῶν, ὅπῃ μὴ κατέδυσε τὸν ταῦτον, τῷ πεν μὲν
 ἐξηγείωσεν· Πασφάλῳ δὲ ἐλθεῖν εἰς ὀπιθυμίαν αὐτῷ
 παρεσκέασεν. ἡ δὲ, ἐραδεία τῷ ταύρῳ σὺνερῶν
 λαμβάνει Δαίδαλον, ὃς μὲν ἀρχιτέκτων, πεφύγως ἐξ
 20 Ἀθηνῶν ἐπὶ φόνοφ. οὗτος ξυλίνῳ βῶν ἐπὶ ὕδασι κα-
 τασκεύασας, καὶ ταύτῳ λαβὼν, καὶ κοιλάντας ἰσχυρῶς,
 ἐκδείρας τε βῶν, ἢ δορὰν περὶ ἑώραπε. καὶ θεὸς ἐν ὧ-
 ρῃ εἶδιστο ὁ ταῦρ· λειμῶνι βόσκειτο, ἢ Πασφάλῳ
 ἐναβίβασεν. ἐλθὼν δὲ ὁ ταῦρ, ὡς δῆιδιν ἑοῖσιν
 25 ἦλθεν. ἡ δὲ Ἀστειὸν ἐβλήνυσεν ἢ κληθέντα Μινωτάω-
 ρον. οὗτος εἶχε ταύρῳ πρῶτον, τὰ δὲ λοιπὰ ἀνδρός.
 Μένως δὲ ἐν τῷ Λαβυρίνθῳ, κατὰ πύλας χρησμούς
 κατακλείσας αὐτὸν ἐρύλαπεν. μὲν δὲ ὁ Λαβύρινθος,
 ὃν Δαίδαλος κατασκεύασεν, οἴκημα καμπύς πολυ-
 30 πλόκος παλαιὸν τὴν ἐξοδὸν. τὰ μὲν οὖν περὶ Μινω-
 ταύρου καὶ Ἀνδρόγανου, καὶ Φαίδρας, καὶ Αἰαδάνης ἐν τοῖς

dicetur, explicabimus. Ast Aërope, Clymene, Apemosyne, & Althemenes è Creteo Minors filio liberinati sunt. Creteo verò qualem ipse vita exitum habiturus esset, oraculum scitanti, Deus ab uno è filiis suis interfectum iri respondit. Creteus itaque oraculum celat. Quod cum accepisset Althemenes, & verum ne patri moriem inferret, relicta Creta cum Apemosyne sorore profectus, in quendam Rhodi locum appellit: quo potitus Creteniam illi de se nomen indidit. Conscenso autem Atabyrio monte, iacentes circa insulas circumspexit, ac etiam despiciatus Creten, & deum patriorum recordatus, Atabyrio Ioui aram statuit: nec longo post tempore suam ipse sororem interemit. Nam Mercurius eius amore correptus quòd fugientem assequi non posset (quippe qua illi pedum pernecitate præstabat) recentibus tergoribus viam substravit in quibus delapsam, cum è Creta rediret, vitiat ac ea fratri rem commissam renunciat. Is autem Dei nomen culpa expugnata pudicitia pretextum esse arbitratus, eam calcibus impetitam occidit. Mox Creteus Aërope Clymenénque per Nauplium in longinquas terras, vendendas amandat. Ex his quidem Plüthenes Aërope uxorem duxit: ex qua filios, Agamemnonem & Menelaum sustulit. Verum Clymenen Nauplius in matrimonium cepit, ac filiorum Oracis & Palamedis pater efficitur. Cum verò Creteus senio confectus esset, Althemeni filio regnum tradere cupiebat: eaque de causa Rhodum contendit: cumque è naui cum heroibus socijs in desertum quendam insula locum descendisset, à bubulcis pradones ingruisse ratis eicitur: quique vera dicens, cum ob canum lairatum, quòd ab insulanijs percuteretur, exaudiri non posset. Althemena superueniens telo contorto Creteum patrem

- πρὸς Θησέως ὕπερον ἐρῶμεν. Κρητὺς δὲ τὰ Μίνω^α
 Αἰγυπῆ, καὶ Κλυμένην, καὶ Απμιουσίην, καὶ Αλθι-
 μένης, υἱοὶ γίνονται. Χρῶμεν δὲ Κρητῆϊ πρὸς κα-
 παροφῆς τῷ Εἰς, ὁ δὲ Διὸς ἔφη, ὑπὸ ἐνδὸς ἤβῃ παίδων
 5 τετυγῆσθαι. Κρητὺς μὲν οὖν ἀπεκρυβεῖο τὴν χρῆ-
 σμῆς. Αλθιμένης δὲ ἀκούσαι, καὶ Δείσας μὴ φονεῖν
 γήνηται τῷ πατρὶ, ἀπὸς ἐκ Κρήτης αὖτῷ ἀδελφῆς
 Απμιουσίης, προσίχει πρὸς τόπῳ τῆς Ρόδου. καὶ κα-
 ταχρὼν Κρητῶν ἀνόμασεν. ἀναβὰς δὲ ἐπὶ τὴν Ατα-
 10 βυεῖον καλέμενον ὄρεα, ἐδεάσατο τοὺς πρὸς νήσους.
 καπδὼν δὲ καὶ Κρήτῳ, καὶ ἤβῃ πατρῶν ὑπομνηθεὶς
 θεῶν, ἰδρύειο βωμὸν Αταβυεῖν Διός. μετ' ἐπὶ πολὺ
 δὲ, πρὸς ἀδελφῆς αὐτόχειρ ἐγχεῖο. Ερμῆς γὰρ αὐτῆς
 15 ἐρεσθεὶς ὡς οὐρανὸν αὐτῷ καταλαβεῖν ἐκ ἡδυνά-
 το (πειλὼν γὰρ αὐτῷ τὸ τάχει ἤβῃ πρὸς) καὶ τῆς
 ὁδοῦ βύρτας ἐπίστρωσε νεοδάρτας. ἐφ' αἷς ἐλιδήσασα,
 λῶν καὶ ἀπὸ τῆς Κρήτης ἐπαίει, φθίρεται καὶ τὸ
 ἀδελφεῷ μελῶναι τὸ γερνός· ὁ δὲ σκῆψιν νομίσας εἶδ'
 τὸν θεόν, λαῖξ ἐνδορεῶν ἀπέκτεινεν. Αερόπῳ δὲ καὶ
 20 Κλυμένῳ Κρητῶν Ναυπλίῳ δίδωσιν εἰς ἀγροδραπῆς
 ἡπείρου ἀπεμπολῆσαι. τῶν Αερόπῳ μὲν ἐγχεῖ
 Πλειοθέῃ καὶ παῖδας, Αγαμέμνονα καὶ Μενέλαον
 ἔτεκεν. Κλυμένῳ δὲ γαμέει Ναύπλιον, καὶ τέκνων
 πατὴρ γένεται Ορεκὸς καὶ Παλαμήδης. Κρητῶν δὲ
 25 ὕπερον γῆρα κατεχόμενον, ἐπὶ δὲ πρὸς βασιλείαν
 Αλθιμένει τὸ πᾶσι παραδύναμι· καὶ διὰ τῶτο ἦλθεν
 εἰς Ρόδον. ἀποβὰς δὲ τῆς νεῆς σὺν τοῖς ἥρασι κα-
 τά πᾶσι τῇ νήσῳ τόπον ἐρῶμεν, ἡλαυνέειο ὑπὸ ἤβῃ βυ-
 30 κόλων, ληστὰς ἐμβεβληκέναι δοκούτων, καὶ μὴ δυνά-
 μένων ἀκούσαι λόγον· αὐτῷ τῷ ἀγῆδειαν, διὰ πρὸς
 κραυγῇ ἤβῃ κωῶν, ἀλλὰ βαλλόντων κακῶν, πα-

haudquaquam agnitum interfecit. Qui, ubi scelus patrum cognouit, deos precatus terra hiatu absorptus occultitur. Caterum Deucalioni nati sunt filij Idomeneus, Crete, ac Nothus, & Molus. Glaucus autem Minos filius infans adhuc murem insequens in mellis domum delapsus, occubuit. Qui cum nusquam gentium appareret, Minos pater, quod amissum filium non reperiret, cum diu, multumque quasisset, de illius inuentione scitatum oracula misit. Curates illi tricolorem inter armenta bouem esse retulerunt: cuius qui optime effingere simulacrum possit, ab eo filium in vitam reuocatum iri. Accersitis itaque undecumque vatibus, Polyidus Coerani filius rubi fructui bouis colorem assimilauit: & puerum vestigare coactus vaticinij cuiuspiam adiumento tandem reperit. At cum Minos eum sibi viuum reddi oportere dicitaret, cum pueri cadauere in quodam domicilio concluditur, cumque in summa consilij inopia versaretur, draconem ad premortui pueri corpus proserpentem vidit. Hunc lapide percussum occidit, veritus, ne illum commiseratus ipse moreretur. Interea draco alter aduenit, ac priorem extinctum conspiciatus, retro abiit: mox herbam ferens redit: eaque super omni draconis mortui corpore imposita, illum in vitam reuocauit. Id cum Polyidus summa cum admiratione conspexisset, eandem herbam illatam Glauci corpori imposuit: atque illico mortuum suscitauit. At Minos, neque post recuperatum filium, nisi prius vaticinandi rationem Glaucum doceat Polyidus, illum Argos remeare permittebat. Polyidus autem coactus edocet: atque in patriam rediturus, vela faciebat: Glaucumque suum in os inspuere iubet. Quo facto Glaucum vaticinandi obliuio subijt. Haetenus itaque de Europa posteris dixisse sat est.

εαγρόμανθ' αλθιμένης ἀκουτίσας, ἀπέκτεινεν ἀγρῶν
 Κραττα. μαδῶν δ' ὅτερον τὸ γερονός, εὐξάμενος ὑπὲρ
 χάσμαθ' ἐκρύβη. Δολιχαλίῳ δ' ἐγρόντο ἰδομένοισ'
 τε καὶ Κρήτῃ, καὶ Νάδος, καὶ Μῶλθ'. Γλαῦκος δ'
 5 [ὁ Μίνωθ'] ἐπ' νήπθ' ὑπαρχών, τὸν μιν διώ-
 κων εἰς μέλιθ' ἰδὼν πρὸν ἀπιδανεν. ἀραιὺς δὲ
 ὄνθ' αὐτῇ, Μίνως πολλὴν ζήτησιν ποιησάμενθ' ὅτι
 τῆς εὐρέσεως ἐμαντεύετο. Κέρητης δ' εἶπον αὐτῷ τει-
 χερμάτων ἐν ταῖς ἀγέλαις ἔχον βῶν· τὸν δὲ τὴν
 10 ταύτης διὰν αἶσα εἰχάσαι διωκδέντα, καὶ ζῶντα
 τὸν παῖδα ὑποδύσειν. συγκληθέντων δ' τῶν μαντιῶν,
 Πολυΐδης ὁ Κοισαρεῖς, τὴν χεῖρα τῆς ἑσθῆς εἰχασε
 βάτου καρπῷ, καὶ ζητεῖν τὸ παῖδα ἀναχαιδείς, διὰ
 πινθ' μαντείας ἀνεῦρε. λέγονθ' δ' Μίνωθ', ὅτι
 15 δεῖ καὶ ζῶντα ἀπολαβεῖν αὐτὸν, [ἐν πνι οἰκή-
 ματι] ἀπυκρίδῃ σὺν τῷ νεκρῷ. ἐν ἀμνηχανίᾳ δὲ
 πολλῇ τυλχάνων, εἶδε δράκοντα ἐπὶ τῷ νεκρῷ ἰόντα
 ἥτον βαλὼν λίθῳ ἀπέκτεινε· θέσας μὴ αὖ αὐτὸς
 τελευτήσῃ, εἰ ὅτε συμπαῖδι, εἴχεται δὲ ὅτερος
 20 δράκων· καὶ δεασάμενθ' νεκρὸν τὸ φερόν, ἀπεισαν
 εἶτα ὑποσφύει πρὸν κομίζων, καὶ πρὸ τῷ ὀπιπθῆ-
 σιν ὅτι πᾶν τὸ σῶμα ἐτέρου σῶμα· ὀπιπθείσης δὲ τῆς
 πίας, ἀνέστη. δεασάμενθ' δ' Πολυΐδης καὶ θαυμάσας,
 τὴν αὐτὴν πρὸν προσνεύσαν τῷ σῶμα Γλαυκῆ σῶματι
 25 ἀνέστησεν. ἀπεκαβὼν δὲ Μίνως τὸ παῖδα, εἰδὲ ὅπως
 εἰς Ἄργος ἀπέραι· τὸ Πολυΐδην εἶτα πρὶν ἢ τὴν μαν-
 τίαν διδάξαι τὸν Γλαῦκον. ἀναχαιδείς δ' Πολυΐδης
 διδάσκει· καὶ ἐπειδὴ ἀπέπλει, καλεῖται τὸν Γλαῦκον
 εἰς τὸ σῶμα ὀπιπύσαι. καὶ τῷ τοιούτῳ Γλαῦκος,
 30 τὴν μαντίαν ἐπελάβετο. τὰ μὲν οὖν ὅτι ὅτι τῆς
 Εὐρώπης ἀπορόντων, μαχρὶ τῶδε μοι λεγέσθαι.

Porro Cadmus cum iam viam fundam Telephassam se-
pelisset : à Thracibus hospitio exceptus, Delphos de Eu-
ropa deum scitaturus contendit : Deus illi nihil ab eo
curiose de Europa quarendum respondit. sed bone via
duce utatur, atque urbem condat ubicumque ea ambu-
lando defessa procumbat. Quo ille ascepto responso per
Phocensium terram iter faciebat : mox bovi inter
Pelagontis armenta obuiam factus, eam ponè se-
quebatur : ea verò Bœotia percursa humi procu-
buit, ubi nunc extant Thebæ. Deinde bouem illam
Palladi mactaturus, e focys suis quendam ex Martio
fonte desumptam aquam reportaturum mittit : draco
fonti custos appositus erat : hunc Marte satum fuisse per-
hibebant. Is ex aquaturis plerosque absumpsit. Quare
indignatus Cadmus draconem interemit : ac Minervæ
consilio eius dentes ferit, quibus satis, armati è terra vi-
ri exorti sunt : quibus Sparti idest satis, nomen indi-
uit : Hi postea mutuis sese vulneribus, alteri quidem,
vel iniusti in pugnam congressi : alteri verò, quod alter
alterum nequaquam cognoscerent, occiderunt. Sed Phe-
recydes scriptum reliquit : Cadmus, ex armatos viros è
terra exoriri conspexit, lapides inter eos sonecit. Tum
ij vicissim percuti existimantes, mutuam inter se pugnam
inierunt. Verum ex yfse, quinque tantummodo Echion,
Vdaus, Chthonius, Hyperenor, & Relor, incolumes su-
persuerunt. at Cadmus pro casis inter se viris annum in-
regnum Marti mercenarius fuit. Iam tum annus annis
octo constabat. Post exactum mercedis tempus regi ipsi
Minerva regiam adornavit, Harmoniam Veneris &
Martis filiam uxorem dedit. Adhuc di omnes relicto
cælo in Cadmia convivio, excepti nuptiarum celebra-
runt. Cadmus uxori pepulum, ac monile Vulcani opus,

Cadmus

- Κάδμος δέ, ἀποθανῶσαν Δάφας Τηλεφάστας, ὑπὸ
Θρακῶν ξενιοδεῖς ἦλθεν εἰς Δελφοὺς· ὅτε τῆς Εὐρώ-
πης πωδανόμηντο. ὃ ὅτι θεὸς εἶπε ὅτι μὲν Εὐρώ-
πης μὴ πολυτραγμονεῖν, χρῆσθαι δὲ κατὰ νόμους·
5 καὶ πόλιν κτίζειν, ἔνθα αὖ αὐτῇ πέσῃ χαμοῦσα.
τοιοῦτον λαβὼν χρῆσμον, διὰ Φωκίων ἐπορεύετο.
εἴτα βοὶ σωπηλῶν ἐν τοῖς Πελαγονίῳ βυκαλίοις,
ταυτῇ κατόπιθεν εἶπετο. ἡ δὲ διεξιῶσα Βοιωτίαν ἐκ-
λίσθη, πόλιν ἔνθα νῦν εἰσι Θήβαι. βυλόμηντο δὲ
10 Ἀδύων χαταδύσας πλὴν Λοῦν, πέμπει πνὰ ἧς μὴ
αὐτῇ ληφόμηνον ὑπὸ τῇ Ἀρείας κριώης ὕδαρ. φρεσὶν
ὅτι πλὴν κριώω δράκων, ὃν ἐξ Ἀρεῖ εἶπον πνευ γ-
ρονέου, τὸς πλείονας ἧς πεμφθέντων διέφθειρεν.
ἀγανακτήσας δὲ Κάδμος, κτείνει τὸν δράκοντα· καὶ
15 τῆς Ἀδύων ὑποδεμένης, τὸς ὀδόντας αὐτῇ στείρει.
τέτων δὲ σπαρέντων ἀνέτειλαν ἐκ γῆς ἄνδρες ἑνο-
πλοί, εἰς ἐκάλισσαν Σπαρτοῖς. ἔτοι δὲ ἀπέκτειναν
ἀγγήλους. οἱ μὲν εἰς ἕλεν ἀκούσοι ἐλθόντες· οἱ δὲ,
ἀγγήλους ἀγροῦντες. Φερεκίδης δὲ φησιν ὅτι Κάδμος
20 ἰδὼν ἐκ γῆς ἀναφυόμενοις ἄνδρας ἐσώπας, ἐπ' αὐ-
τὸς ἔβαλε λίθοις. οἱ δὲ ὑπὸ ἀγγήλων νομίζοντες
βόηεσθαι, εἰς μάχην κατέστησαν. ὅτε σῶσθαι δὲ πίν-
τε· Εὐχών, Οὐδαῖον, Χρόνιον, Ὑποπελώϊον, Πέ-
λωρ. Κάδμος δὲ αὐτῶν ἐκτείνειν, αἰδίδιον ἐνιαυ-
25 τὸν ἐδῆτευσεν Ἀρεν. ὡς δὲ ὁ ἐνιαυτὸς τότε ὀκτὼ ἔτη.
μὲν δὲ πλὴν θητεῖαν, Ἀδύων αὐτῷ βασιλεῖ κατε-
σκεύασε. Ζεὺς ἔδωκεν αὐτῷ γυναικα Ἀρμενίαν, Ἀρε-
δίτης καὶ Ἀρεῖ θυγατέρα. καὶ σπασίς θεοὶ χαταλι-
πόντες τὸν ἔρανδον ἐν τῇ Καδμείᾳ τὸν γάμον ἑνω-
30 χύμενοι ἀνύμνησαν. ἔδωκε δὲ αὐτῇ Κάδμος πύ-
λον, καὶ τὸν Ἡφαιστότεκτον ὄρμον. ὃν ὑπὸ Ἡφαί-

quod ei ab Volcano dono missum ferunt, muneri dedit. At Pherecydes ab Europa datum scribit: idque ab Ione accepisse. Cadmi filia fuere Antonoe, Ino, Semele, Agave. Verum Polydorum unicum habuit matrem. Sed Ino Athamanti nupsit. Aristaeus Antonoen sibi coniungavit, Echion Agaven duxit. Iupiter, cum Semelen arderet, cum ea clam Iunone concumbit. Hac autem ab Iunone decepta, quicquid ab eo deposceret, sese facturum Ioue pollicente, ut, qualis cum coniuge congressurus adveniret, secum decumberet, postulavit. Quod cum Iupiter abnuere non posset, curru innectus in peramata Semeles thalamum premisso fulmine cum fulgetris simul, & tonitribus advenit: quare Semele metu exsternata semestrem partum eicit. Iupiter hunc e medio abreptum igne, femori insuit. Mox Semele extincta, reliqua Cadmi filia evulgant dictis Semelen cum mortalsum quodam concubuisse, & ab Ioue se compressam mentitam fuisse, eamque ob rem fulminatam fuisse. Congruo deinde tempore solutis filis Iupiter Dionysum gignit, eumque Mercurio tradit. Hunc ille ad Inonem & Athamantem affert: atque ut puellam educarent, suadet. Quod iniquo animo ferens Ino istuc furorem immisit. Inde Athamas maiorem natum filium Learchum, velut ceruum venatus, interfecit. Ino vero Melicerta in feruentem lebetis aquam coniecto, & cum perempto filio in maris profunda desiluit. Et haec quidem Lencothoe nominatur puer autem Palemonis nomen accepit. Sic itaque appellati à navigantibus, quod maris tempestatem patientibus opem ferunt. Ad hac Melicerta Isthmiorum certamen Sisypho auctore institutum fuit. Mox Iupiter Dionysum in boëdum transformat, ut Iunonis iram evaderet. Hinc Mercurius sumptum puerum ad Nym-

- σου λέγεισ' πνες δοῦναι Κάδμω. Φερεικίδης δὲ
 ὑπὸ Εὐρώπης· ὃν ᾤχε' Διὸς αὐτὴν λαβεῖν. γίνοι-
 ται δὲ Κάδμω θυγατέρες μὲν Αὐτονόη, Ἰνώ, Σε-
 μέλη, Αἰγυή. πᾶς δ' ἑ Πολύδωρος. Ἰνὼ μὲν οὖν
 5 Ἀδάμας ὀνηρῆν· Αὐτοπόλιν δὲ Λειπαῖον· Αἰγυὴν,
 Ἐχίον. Σεμέλης δὲ Ζεὺς ἐραστὴς, Ἥρας κρύφα
 σπυρνάσεται. ἥ δὲ, ἐξαπατηθεῖσα ὑπὸ Ἥρας, χα-
 τανεύσαστος αὐτῇ Διὸς παῖ τὸ αἰτηθεὶς ποιήσων,
 αἰτεῖ) ποιῦτον αὐτ' ἐλθεῖν οἰον ἦλθε μνηστέρῳ
 10 Ἥραν. Ζεὺς ᾧ μὴ δυνάμενος ἀναεῖσαι, παρεγγίγει) εἰς τ'
 δάλαμον αὐτ' ἐφ' ἄρματος, ἀσπαπῆς ὁμοῦ καὶ βρονταῖς,
 καὶ κεραυνῶν ἱκσιν. Σεμέλης δὲ διὰ τὸν φόβον ἐκλιπύ-
 σης, ἐξαμλιωθεὶς βρέφον ἐξαμβλωθεὶς ἐν τῷ πυ-
 ρὸς ἀπῆσας, ἐτέρεψε τῷ μητρὶ. Ἰπποδανύσης δὲ
 15 Σεμέλης, αἱ λοιπαὶ Κάδμω θυγατέρες διωλέχθη
 λόγον σπυρνῆσθαι θνητῶ τινι Σεμέλῳ, καὶ κατα-
 φύσασθαι Διὸς· καὶ διὰ τῆτο ἐκτραυμάσθη. καὶ δὲ τὸν
 χρόνον τ' κατέκοντα, Διόνυσον ἦν' ἄ Ζεὺς ἄλυσας τὰ
 ῥάμματα· καὶ δίδωσιν Ἑρμῇ. ὁ δὲ, κομίζων πρὸς Ἰνὼν,
 20 καὶ Ἀδάμαντα· καὶ σείδει πρέφειν ὡς κόρῳ. ἀγανακ-
 τήσασα δὲ Ἥρα, μαρίαν αὐτοῖς ἐπέβαλε. καὶ Ἀδάμας
 μὲν τ' ἀρεσβύτερον πᾶσι Λάαρχον, ὡς ἕλαφον θη-
 ράσας ἀπέκτεινεν. Ἰνὼ δὲ τὸν Μελικέρτιον εἰς πε-
 πνευμένον λέβητα ῥίψασα, εἴτα κατασάσασα καὶ νε-
 25 κρῶ τῇ παιδὶ ἦλατο καὶ βυθῶν. καὶ Λόκοδά μὲν
 αὐτῇ χαλῆται· Παλαίμων δὲ, ὁ παῖς· ἔπειτα ὄνο-
 μαδόντες ὑπὸ ᾧ πλεόντων· τοῖς χιμαζομένοις γὰρ
 βοηθοῦσιν. ἐπέδη δὲ ἐπὶ Μελικέρτῃ ἀγῶν ᾧ Ἰδι-
 ρίων Σισύφῃ θίντης. Διόνυσον δὲ Ζεὺς εἰς ἐρίφον ἀγῶ-
 30 ξας, τ' Ἥρας θυμὸν ἐκρέψε, καὶ λαβὼν αὐτ' Ἑρμῆς, πρὸς

phas que tum Nysam Asia urbem incolebant, transportauit. Has postea Iupiter in stellas mutatas, Hyadas appellauit. Sed ex Antonoe & Aristao Aëtaon filius procreatur, qui à Chirone educatus, venator euasit. Postea vero suis à canibus in Citherone deuoratus est, eumque in modum interijt. ut vero Acnsilaus ait, Iouis ira, quod Sémelen petisset uxorem: sed, ut plerique, quod Dianam lauantem uidisset: aiuntque ab dea exemplo in ceruum commutatum fuisse, atque quinquaginta illius canibus insequentibus rabiem iniectam fuisse, ut per eam dominum haud agnitum deuorarent. Ceterum Aëtaonem è medio sublatum canes dominum vestigantes gannitu vocis & domini desiderium tristitia quadam significantes baubantur, ac demum post diu questum herum in Chironis antrum deuenerunt: quibus ille Aëtaonis simulacrum effinxit, quo viso statim mœrore soluti sunt omnes. Aëtaonis Canum nomina.

De quibus hi pulchrum validi circū vndiq; regis Inuadunt corpus rabidæ ceu tigrides, vrsique Immanis soboles laniant prope retia, Prote: Post alij dominum inuadunt læuissima proles, Lynceus, & Banus pedibus citus, atque Amarynthus; & quos nominatim protulit in enumeratione.

Tum Iouis Imperio Aëtaon cecidit

*Regis namque sui nigrum absumpsere cruorem Argusque, Spartusque, Boreusque eclerrimus, ijdē Arrubus Aëta, atque etiam sunt sanguine pasti. Cetera dein prompte inuaserunt turba latrantū.

*Sruorum hæc hominum generi est medicina dolorum.

Porro Dionysus post vitem inuentam à Iunone furore iniecto percussus, Ægyptumque ac Syriam pererrauit.

- Νύμφας ἐκόμισεν, ἐν Νύσῃ τῆς Ἀσίας κατοικοῦσας.
 αἳ ὕστερον Ζεὺς καταστείσας ὠνόμασεν Τάβας. Αὐ-
 τοῦνης δὲ καὶ Αἰεταίῃς παῖς Ἀκταίων ἐγένετο. ὃς
 5 τραφεὶς παρὰ Χείρωνι, κυνηγὸς ἐδιδάχθη. καὶ ὕστε-
 ρον κατεβροῦθη ἐν τῷ Κιδαίῳ ὑπὸ τῶν ἰδίων
 κυνῶν, καὶ πῆτον ἐπελεύθησεν ἢ τρέπον. ὡς μὲν οὖν
 Ἀκουσίλαος λέγει μνηστῆρος τῷ Διὶς ὅτε ἐμνηστεύ-
 σατο Σεμέλῳ. ὡς δὲ οἱ πλείονες, ὅππῃ τῷ Ἄρτεμιν
 10 λυομένῳ εἶδε. καὶ φασὶ τῷ Διὶν ὄφρα χεῖμα αὐτῷ
 τῷ μορφῇ εἰς ἑλαφον ἀλλάττειν. καὶ τοῖς ἐπομένοισι
 αὐτῷ πεντήκοντα κυσὶν ἐμβαλεῖν λύσαν, ὑφ' ὧν καὶ
 ἄγριοιαν ἐβροῦθη. ἀπολομένοι δὲ Ἀκταίωνος, οἱ κύν-
 νες ἐπιζητοῦντες τὸ δεσπότην, καταρῦοντο. καὶ ζή-
 15 τισιν πιέμενοι, παρεχόμενοι ἐπὶ τῷ Χείρῳ αὐ-
 τοῦ. ὃς εἰδὼλον κατακύασεν Ἀκταίωνος, ὃ καὶ τὸ
 λύπῃ αὐτῶν ἐπαύσατο. τὰ ὀνόματα τῶν Ἀκταίων-
 ος κυνῶν, ἐξ ὧν ἔτοι.
 Δὴ νῦν χαλὸν σῶμα πεπαισμένον, ἥν τε θῆρες
 τῶτον ἐδάσαντο κυνῶν κρατεροί. * πύλας ἀφῆκα πρὸς τὴν
 20 Μετὰ ταῦτά τιν' ἄλκιμα τέκνα.
 Λυγρεῖς, καὶ * βασιλῆος πόδας ἀετὶς, ἡδὲ ἀμαρῆντος.
 Καὶ εἰς ὀνόμασι διώεσκεν, αἷς κατέλεξε.
 Καὶ τότε Ἀκταίων ἐδάμεν Διὶς ἐν γαστρίῳ.
 Πρῶτοι γὰρ μέλαν αἷμα ἀπὸ σφρετέρου ἀνὰ κλῖος
 25 Σπαρτός τ' ὦν, Ἀργεῖς τε, Βόρης τ' αἰὲρ περιέλαδεν.
 Τὸ δ' Ἀκταίωνος πρῶτοι φάγον, αἷμα τ' ἐδάσαν.
 Τὸς δὲ μετ' αὐτοῖς πάντες ἐπίσταντον ἐμμεμαῶτες.
 Ἀργαλίων ὀδυνῶν ἄκος ἐμμεῖναι ἀνδράποισι.
 Διόνυσος [β.] ἀρετὴς ἀμπίλυ ἡρόμενος, ἥρως μαρίαν
 30 αὐτῷ ἐμβαλέσας, φειδανῶπι Λύγρον τε καὶ Σινείαν.

Hunc primus omnium Proteus Ægyptiorum rex hospitio accepit: ac rursus ad Cybelam Phrygia urbem proficiscitur: atque ibi expiatus à Rhea, & caeremonias edoctus Cybeleias, stolaque ab eadem sumpta ad Indos per Thraciam contendit. Lycurgus Dryantis filius rex Edonorum, qui omnem Strymonem incolunt, primum ipsum contumelia affectum deiecit. Tum Bacchus ad Thetin Nerei filiam confugit. Baccha autem in vincula coniecta fuerunt, nec non, quæ magna Satyrorum multitudo eum confecta est. Contra vero Baccha statim soluta sunt. Nam Dionysus Lycurgo furorem iniecit. Tum ille amentia præcepit Dryantem filium vitis palmitem se ratus amputare, securi percussus interfecit. Qui cum extrema sui corporis præcidisset, resipuit. Deinde, ubi terra nullas suppeditaret fugas, numen suo renuncians oraculo, terram tum fore fructiferam, cum Lycurgus mortalitatem exuerit; Quod, ut Edoni acceperunt, ipsum in Pangæum montem abductum in vincula coniecerunt: ubi ex Dionysi voto equis laniatus occubuit. Adhuc Bacchus post Thraciam atque Indiam uniuersam peragratam, & locatis inibi cum titulo stelis, Thebas repedauit, nec non feminas relictis domibus suis in Citharone debacchari compulit. Pentheus autem Agæus & Echionis filius à Cadmo in regno subrogatus, hæc ab illis fieri prohibuit: quique cum se in Citharonem montem Mimasæonidas exploraturus, contulisset, ab Agææ matre, per furorem, eum feram esse arbitrata, membratim conciditur. Denum Bacchus ubi se Thebæis Deum esse declarauit, Argos adyt: atque ibi rursus ab illis ut numen minime obseruatus, eorum mulieres furere ac debacchari coegit. Quæ mox in montibus lætentium, quos secum extulerant, filiorum carnibus

- καὶ τὸ μὲν πρῶτον Πρωπίς αὐτὸν ὑποδέχεται βα-
 σίλει· Αἰγυπτίων. αὐτῆς δὲ εἰς Κύβηλα τῆς Φρυ-
 γίας ἀφικνείται. καὶ καὶ καθαρθείς ὑπὸ Ρέας, καὶ τὰς
 5 τελευταῖς ἐκμάδων, καὶ λαβὼν παρ' ἐκείνης τὴν σο-
 λῶν, ἐπὶ Ἰνδοῖς διὰ τῆς Θράκης ἠπείρατο. Λυκούργος
 δὲ πῶς Δρύαντι· Ἡδυνῶν βασιλῶν, Στυμόνα
 ποταμὸν οἱ παρεκκοῦσι, πρῶτος ὑβείσας ἐξέβαλεν
 αὐτὸν· καὶ Διάνυσσε μὲν εἰς θάλασσαν πρὸς Θέτιν τὴν
 10 Νηρείως κατέφυγε. Βάκχαι δ' ἐγλύοντο αἰγχιμάλοισι,
 καὶ τὸ σωματόμυρον Σατύρων πλῆθος αὐτῶν. αὐτῆς δὲ
 αἱ Βάκχαι ἐλύθησαν ἐξαίφνης. Λυκούργῳ γὰρ μαρίαν
 ἐποίησε Διόνυσος· ὃ δὲ μνηστὴρ, Δρύαντα τὸν πῦ-
 ρα, ἀμπέλου νομίζων κλῆμα κόπῃεν, πέλεις πλῆ-
 15 ξας ἀπέκτεινε· καὶ ἀκρωτηριάσας αὐτὸν, ἐσωφρόνη-
 σεν. τῆς δὲ γῆς ἀκέρπου μύσσης, ἔχρησεν ὁ θεός,
 χερσποφορήσιν αὐτῷ αὖθις θανάτῳ Λυκούργος. Ἡδυ-
 νοὶ δὲ ἀκούσαντες, εἰς τὸ Παγχαῖον αὐτὸν ἀπαγα-
 γόντες ὄρεσι ἔδησαν· καὶ καὶ κατὰ Διόνυσον βέλησιν ὑπὸ
 20 ἵππων διασφαρεῖς ἀπίδαν. διελθὼν δ' Ἰθάκην, καὶ
 τὴν Ἰνδικὴν ἄπασαν, σήλας ἐκὼν ἔθηκε, ἦκεν εἰς Θή-
 βας· καὶ τὰς γυναικας λυάγχεσι καταλιπούσας τὰς
 οἰκίας, βακχεύειν ἐν τῷ Κιθαιρῶνι. Πενθεὺς δ' ἡ γη-
 νηθεὶς ἐξ Ἀγαυῆς ἔχοντι, παρὰ Κρόνου εἰληφὼς τὴν
 25 βασιλείαν, διεκώλυε ταῦτα γίνεσθαι. καὶ περιμήνομε-
 νον εἰς Κιθαιρῶνα τῷ βακχεῶν κατέσκοπος ὑπὸ τῆς
 μητρὸς Ἀγαυῆς κατὰ μαρίαν ἐμελείδῃ· ἐνόμοσε γὰρ αὐ-
 τὸν θνείον τῇ. δείξας δὲ Θηβαίοις, ὅτι θεὸς ἔστιν,
 ἦκεν εἰς Ἄργος· καὶ πάλιν ἐπὶ πμῶντων αὐτὸν, ἐξέ-
 30 σείας ἔχουσι παῖδας, τὰς σάφους αὐτῇ ἐσιτωῶτο.

vescebantur. Postea verò, cum ab Icaria in Naxum
 transuehi cuperet, prадatoriam Tyrrhenorum triremē
 mercede conduxit, ac deo ipso in navi imposito, Naxili-
 tora praterlegunt, atque in Asiam Deum vendituri vela
 faciunt. Tum Dionysus malum, remosque in serpētes ver-
 tit, navim ad hachedera, & tibiарum sonitu omnem
 replevit. Nauta interim furore acti in mare precipites
 fugiunt, atque in delphinos mutantur: Post, ubi
 hunc Deum esse à rebus gestis mortales didicerunt, di-
 vinitus honoribus percolebant. hic deinde ab inferis ma-
 trem renocavit, Thyonenque mox illam appellavit, cū
 ea demum in cælum conscendit. Interea Cadmus cum
 Harmonia coniuge post relictas Thebas ad Enchelien-
 ses commigravit. Quibus cum ab Illyrijs bello impete-
 rentur, à Deo responsum fuit, Illyrijs, si Cadmum Har-
 moniamque ducem haberent, imperaturos. Tum hi ora-
 culi fidem secuti eos aduersus Illyrios duces deligunt, ac
 vincunt. Sic itaque Cadmus Illyriorum regnum adipis-
 citur: eique Illyrius filius nascitur, nec longo post tem-
 pore in draconem cum Harmonia mutatus in campum
 Elysium ab Ioue demissi sunt. Dein Polydorus Theba-
 rum regno praeffectus Nycteidem filiam Nyctei, qui fuit
 Chthonii filius, ducit uxorem: ex qua Labdacu gignit.
 Hic post Pentheum, quod eadem qua ille, sentiret, occu-
 buit. Qui cum Laium filium anniculum superstitem
 reliquisset, Lycus Nyctei frater, interea, dum ille in pue-
 ris esset, regnum occupavit. Ambo vero ab Eubœa in fu-
 gam acti, post Phlegyam Martis & Chryse Boeotidis
 filium interfectum, in Syria sedem collocarunt: atque ob
 suam, qua cum Pentheo necessitudo intercesserat, in ci-
 vilitatem cooptati fuere. Declaratus igitur Lycus à The-
 banis belli imperator, regno praefficitur: qui, cum iam

- βελόμμεθ δὲ ἀπὸ τῆς Ἰαθείας εἰς Νάξον διακομ-
 ῶμεν, Τυρρίωων ληστρικῶς ἡμιδῶσατο τεῖρη. οἱ δ',
 αὐτὸν ἐνδύμενοι, Νάξον μὲν παρέπλεον· ἠπείκοντο
 δὲ εἰς τὴν Ἀσίαν ἀπεμπωλήσονται. ὁ δὲ τὸν μὲν
 5 ἰδὼν καὶ ταῖς κόπας ἐποίησεν ὄρεϊ. τὸ δὲ σιάφθ
 ἔπλησε κισσῷ, καὶ βόης αὐλῶν· οἱ δὲ, ἑμμενέει
 γηρόμενοι, καὶ τῆς θαλάττης ἔφυγον, καὶ ἐχέοντο
 δελεαίνεσθαι. ὡς δὲ μαδόντες αὐτὸν θεὸν ἄνθρωποι,
 ἐτίμων, ὁ δ' ἀναγκάων ἐξ ἄδου τὴν μητίεα, καὶ πρὸς
 10 ἀργυράσας Θυώνων, μετ' αὐτῆς εἰς ἕρανδον ἀνῆλ-
 θεν. ὁ δὲ Κάδμος μετὰ Ἀρμονίας Θήβας ἐκλιπὼν
 πρὸς Εὐχελείας παρμένεται. τέτοις δὲ ὑπὸ Ἰλλυεῶν
 πολέμουμένοις, ὁ θεὸς ὅχρησεν, Ἰλλυεῶν κρατήσιν
 ὅαν ἠγεμόνα Κάδμον καὶ Ἀρμονίαν ἔχουσι. οἱ δὲ, πε-
 15 δέντες, ποιῶνται καὶ Ἰλλυεῶν ἠγεμόνας τέτοις, καὶ
 κρατῶσι. καὶ βασιλεύει Κάδμος Ἰλλυεῶν· καὶ πᾶς
 Ἰλλυεῖθ' αὐτῷ γίνεται. αὐτίς δ' ἡ μὲν Ἀρμονίας εἰς δρά-
 κοντα μεταβαλὼν, εἰς Ἠλύσιον πεδίον ὑπὸ Διὸς ἐξε-
 πύρωθησαν. Πολύδωρος δὲ Θηβῶν βασιλεὺς γυμν-
 20 μος, Νυκτιίδα γαμοῖ Νυκτίως τῷ χθονίῳ θυγα-
 τέρα· καὶ γυνᾷ Λάβδακον. ἔτος ἀπώλειο μὲν Πενθία
 ἐκείνῳ φρονῶν παρῆλθε. ἡταλιπόνηθ' ἡ Λαβδα-
 κου πῦδα ἐμαυσαῖον Λαίον, τὴν ἀγχιὺ ἀφείλετο
 25 Λύκος, ἕως ἔτιθ' ἰὼν πᾶς, ἀδελφὸς ὢν Νυκτίως.
 ἀμφότεροι δὲ ἀπὸ Εὐβοίας φυγόντες, ἐπὶ Φλιγύῃ
 ἀπέκτειναν τὸν Ἄρεθ, καὶ χρύσης τ' Βοιωτίδος, Συ-
 είας κατόκου· καὶ διὰ τὴν πρὸς Πενθία οἰκειό-
 τητα, ἐγερόνισαν πολίται. αἰρεθεὶς οὖν Λύκος πο-
 30 λεύρχος ὑπὲρ Θηβαίων, ἐπεπείθετο τῇ δυναστείᾳ, καὶ
 βασιλεύσας ἔτη εἴκοσι φονεύει ὑπὸ Ζήδου καὶ Ἀμγ

annos viginti imperasset, à Zetho & Amphione obtruncatus diem obiit. Huiusce necis hanc fuisse causam produnt. Antiopæ Nyctei filia fuit: hanc Iupiter iniuit: eaque quod grauida esset patre comminante, in Sicyonem ad Epopeum ex fuga sese recepit: atque huic nubis. Nycteus interim mœroris confectus, cum antea Lyco, ut in Epopeum Antiopenque animadverteret, imperasset, sibi ipsi mortem consciscit. Is autem comparata magna militum multitudine, Sicyonem capit, & Epopeum interimie. Atque Antiopen captivam abducit, quæ cum abduceretur ad Eleutheras Bœotia geminos parit, quos expositos bubulcus invenit, ac educat. Horumque alteri, Zetho, alteri autem Amphioni, indidit nomen. Zethus rei pecuariae studio sese dedit, Amphion vero, quod à Mercurio lyra donatus esset, citharædicam exercuit. Lycus interea Antiopen in vinculis, & eiusce coniux Dirce torquebat. Clam vero, tandem aliquando vinculis ultro solutis, ad filiorum domicilium, ut ab eis exciperetur, contendit. Qui mare agnita, Lycum occidunt, ac Dirce crinibus religatam e tauro necant, & in fontem, qui ab ea Dirce postea nominatus est, coniciunt. Recuperato deinde imperio, urbem, subsecutis Amphionis lyram lapidibus, muro cinxerunt, Laïumque fugarunt. Quem, cum in Peloponneso ageret, Pelops hospitio excipit: & huiusce filium Chrysippum curulis artis exercenda rationem edocens, eiusque amore succensus, rapit. Zethus porro Theben ducit, de qua Thebis urbi factum est nomen. Amphion vero Nioben Tantali filiam sibi coniugavit. De qua filios mares septem procreavit, Sipylum, Minyem, Ismenem, Damafichthonem, Agenorem, Phadimum, ac Tantalum: feminas autem totidem* Ethodæam, siue, ut alij volunt, Theram, Cleodoram,

- φίονΘ, δῆσκει δ' αἰπὰς τῷδε. ἀντίπῃ θυγάτηρ
 ἰὼ Νυκτίως· ταύτῃ Ζῷς σωῆλθε. ἡ δὲ, ὡς ἔγ-
 κυος ἐχέστω, πῆ πατρὸς ἀπειλουῶντες, εἰς Σικυῶνα
 ἀποδιδράσκει πρὸς Εἰωπία· καὶ τέτῳ γαμεῖται.
 5 Νυκτεὺς δὲ ἀδυμήσας, ἑαυτὸν φονδέει, δίδω' ἄντο-
 λῶν Λύκῳ πρὶ Εἰωπίως, καὶ πρὶ Ἀντιόπης λαβεῖν
 δίκης. ὁ δὲ, σφατευσάμενΘ Σικυῶνα χειρῶν· καὶ πῆ
 μὲν Εἰωπία κτείνει, τῷ δὲ Ἀντιόπῃ ἡγάγῃ αἰχμᾶ-
 λωϊον. ἡ δὲ, ἀγομένη δύο ἡμερῶν παῖδας ἐν Εὐρώ-
 10 ραῖς τῆς Βοιωτίας· ὧς ἐκκειμένους εὐρὺν βυκόλΘ
 ἀνατρέπει. καὶ τὸν μὲν καλεῖ Ζῆδον, τὸν δὲ Ἀμ-
 φίονα. Ζῆδος μὲν οὖν ἐπιμελεῖτο βυφορβίων· Ἀμ-
 φίων δὲ κισσαρφύαν ἥσκει, δύνῃΘ αὐτῷ λύσαν Ερ-
 μοῦ. Ἀντιόπῃ δὲ ἠκίζετο Λύκος καθεύδων, καὶ ἡ
 15 τέτῳ γυνὴ Δίρκῃ. λαδοῦσα δὲ ποτὶ τῷδε δισμῶν
 αὐτομάτων λυδέντων, ἤκιν ἐπὶ τῷδε τῷ παιδὶ ἱπαν-
 λιν, δεχθῶναι πρὸς αὐτῶν δίκην. οἱ δὲ, ἀγνο-
 εισάμενοι τῷδε μητέρα, τὸν μὲν Λύκον κτείνουσι· ἡ
 20 δὲ Δίρκῃ [Δριξί] δῆσαιτις ἐκ ταύρου θανέουσαν ῥί-
 πποιον εἰς κρήνῃ, τῷδε ἀπ' ἐκείνης χαλεμένῃ Δίρ-
 κῃ. πρὸς λαβόντες δὲ τῷδε δουρασίαν, τῷδε μὲν πό-
 λιν ἐτίχσαν, ἐπαχθυθισάτων τῷ ἈμφίονΘ λύρα
 σφῶν λίδων· Λαίον δὲ ἐξέβαλον. ὁ δὲ, ἐν Πελο-
 25 ποννήσῃ διαπελῶν, ὀπξενῶται Πέλοπ· καὶ τέτῳ
 παῖδα κρύσιππον, σφματοδραμεῖν διδάσκων, ἐρα-
 δεῖς ἀναρπάζει. γαμεῖ δὲ Ζῆδος μὲν Θήβῃ, ἀρ-
 ῆς ἡ πόλις Θῆβαι· Ἀμφίον δὲ Νιόβῃ τῷδε Ταντά-
 30 λε. ἡ ἡμερῶν παῖδας μὲν ἐπὶ, Σίπυλον, Μένυτον,
 Ἰσμίον, Δαμασίχονα, Ἀγλῶνα, Φαίδιμον, Τεί-
 ταλον· θυγατέρας δὲ τῷδε ἴσας * Εὐδοκίαν, ἡ ὡς πῆγε

*Astyochem, Phthiam, Pelopiam, Astycrateam, Ogygiam. At Hesiodus decem filios totidemque filias genuisse ait. Sed Herodotus duos quidem mares, tres autem feminas. Immo vero Homerus, sex filios. & sex item feminas illum ex ea sustulisse refert. Quare Niobe tot filijs aucta, Latona se fecundiores esse iactitavit. Latona vero id agerrime ferens, Dianamque ac Apollinem in ipsos irritavit. Mox autem Diana Niobes filias sagittis domi confecit: at mares ad unum omnes in Citharone venantibus Apollo interfecit. * Amphion tamen e maribus, & e feminis Chloris natu maxima, qua Neeo nupserat, asseruati sunt. Verum Telephilla testimonio Amycla & Melibœa intacta remanserunt: & ab usdem Zethus etiam & Amphion sagittis confixi occubuerunt. Ipsa vero Niobe, Thebis relictis in Sipylum ad Tantalum patrem peruenit: ibique Iovem precata, in saxum commutata fuit, ac lacrymas noctes atque dies effundit suo de lapide. Post, ubi Amphion vita decessit, Laius regnum accepit, duxitque Menœcei filiam, quam nonnulli Iocastam, quidam vero Epicastam nominant. Qui, oraculo monitus est, ne filios gigneret, quod ex eo qui nasceretur, parricida futurus esset. Is autem per ebrietatem cum uxore concubuit: ex ea natum infantem, pastori traiectis ferrea fibula calcaneis, dedit exponendum. at hic quidem puerum in Citharone monte exposuit. Polybi vero Corinthiorum regis bubulci repertum infantem ad Peribœam illius uxorem contulerunt: qua sumptum puerum velut proprium partum sibi supponit, & curatis pedibus, Oedipum nominat; idque illi de pedum tumore nomen imponit. Adultus interea puer, ac robore suis equalibus antecellens, ob invidiam contumeliosissime supposititius ac spurcius appellatur. Qui, cum de Peribœa id quareret,*

- Θῆραν, Κλεοδόξαν, Ασυόχην, Φθίαν, Πελοπίαν,
 Ασυκράτειαν, Ωρυγίαν. Ησίοδος δὲ, δέκα μὲν ἵους,
 δέκα ὃ θυγατέρας. Ηρόδοτος ὅ, δύο μὲν ἄρρενας
 τρεῖς ὃ θηλείας· Ὅμηρος ὅ, ἕξ μὲν ἵους, ἕξ δὲ
 5 θυγατέρας φησὶ γινώσκειν. εὐτεκεῖτο δὲ ἕσα Νιόβη, ἡ
 Ληττις ἐυτεκνωτέραν εἶπεν ὑπαρχεῖν. Λητώ δὲ ἀγα-
 νακτῆσασα, τίω τε Ἄρτεμιν καὶ Ἡ Ἀπόλλωνα κατ' αὐτῶν
 παρῴζουσα. καὶ τὰς μὲν θηλείας ἐπὶ τῇ οἰκίᾳ κρατερό-
 ξιδουσα Ἀρτεμις· τὰς δὲ ἄρρενας κοινῇ πάντας ἐν Κι-
 10 θαιρῶνι Ἀπόλλων κωμηγετωῦτας ἀπέκτεινεν. ἐσώθη
 δὲ ἤρ' μὲν ἄρρένων· Ἀμφίων· ἤρ' δὲ θηλειῶν Κλυ-
 εῖς ἡ τρεσβυτέρα, ἡ Νηλεὺς σωφρόνησε. καὶ δὲ Τε-
 λέσπιδαν ἐσώθησαν Ἀμύκλα καὶ Μελίβοια· ἐτοξεύθη
 δὲ ὑπὸ αὐτῶν καὶ Ζήδος καὶ Ἀμφίων. αὐτὴ [δὲ] Νιό-
 15 βη Θήβας ἀπολιπεύσα, πρὸς τὸν πατέρα Ταύταλον
 ἦκεν εἰς Σίπυλον· καὶ καὶ Διὶ ἐυξαμένη, τίω μορ-
 φῶν εἰς λίδον μετέβαλεν· καὶ χεῖται δάκρυα νύκτωρ
 καὶ μὲν ἡμέραν τῷ λίδου. καὶ δὲ τίω Ἀμφίοντο τε-
 20 λώτιω, Λαῖῳτι πᾶσι βασιλείαν παρέλαβεν· καὶ γήμας
 θυγατέρας Μενοικίως, ὧς ἔνιοι μὲν Ἰοχάσῃ, ἔνιοι
 δὲ Ἐπικάσῃ, λέγουσι· χεῖσαντι τῷ δὲ μὴ γυνᾶν
 τὸν γυνηδέντα γὰρ πατρὸς τόνον ἐσθλαί. ὁ δὲ οἰνωθεὶς
 σωῆλθε τῇ γυναικί· καὶ τὸ γυνηδέν, ἐκδεῖναι δίδωσι
 νομῇ, πρὸς τὰς διατρήσας τὰ σφύρα. ἀλλ' ἔπος μὲν
 25 ἐξέθηκεν εἰς Κιθαιρῶνα. Πολύβη δὲ βεκόλοι τῷ Κο-
 εινδίων βασιλέως τὸ βρέστο εὐερίντες, πρὸς τίω αὐτῇ
 γυναικὶ Περειβοίαν ὠύεγκαν. ἡ δὲ, ἀνελῶσα ὑπο-
 βάλλεται· καὶ διεραπύσασα τὰ σφύρα, Οἰδῖπου κα-
 30 λῆ, τῷτο θεμένη τὸ ὄνομα διὰ τὸ τὰς πόδας ἀνοιδῶ-
 σαι. τελειωθεὶς δὲ ὁ παῖς, καὶ διαφύεον ἤρ' ἡλίκων
 ἐν ῥόμῃ, διὰ φθόνον ἀναιδίζετο ὑποβλήτος. ὁ δὲ

scire minimè potuit. Profectus autem Delphos de parentibus suis Deum scitatur, cui tum Apollo, ne in patriam rediret, oraculo edicit, quippe qui suo patri cadem esset illaturus, & cum matre rem habiturus. Hic, ubi id accepit, ac reputans ex ijs qui dicti fuerant, se procreatum esse, Corinthum redire supersedit. & dum curru per Phocidem vehitur, angusta quadam via Laio ac Polyphonta (hic erat Laii praco) curru euntibus occurrit: cui cum Polyphontes, ut de via cederet, imperasset, nec ille dicto audiens esset, quin potius cunctaretur, equorum iugalium alterum praco interfecit. Iracundia percitus Oedipus, & Polyphontem & Laium simul obrunsavit; inde Thebas pervenit. Laium itaque Plataensium rex Damasistratus sepeliendum curavit. Regnum vero Creon Menœcei filius inuasit. quo regnante non mediocris clades Thebas occupavit. Siquidem Inno Sphingem, ex Echidna & Typhone parentibus ortam immisit. Hæc muliebri facie, pectore, pedibusque, ac cauda leonis, & avis pennis prædita fuit. Quæ cum à Musis enigmata didicisset, in Phiceo monte consedit: de quibus id unum Thebanis proponere solebat quod est eiusmodi. Quodnā esset id animal, quod unam habet vocem, & quadrupes, bipes, ac demum tripes efficitur. Ad hæc Thebanis oraculo renunciatum fuerat, iam tū Sphingis incommodo ac detrimento liberos fore, quandocumque id enigma solverint. quin etiam in unum sæpe cœuentes, uniuersos quid illud esset rogabat. quod cum minimè reperirent, abruptum ex omnibus, unum deuorabat: eaque de causa plerique subinde peribant. Ac postremo ad eum modum Amone Creontis filio perempto, Creon anigma huiusmodi soluturo, & regnum, & Laii uxorem se traditurum præconis voce renunciari iubet. Quod ubi ad Oedipi

- πτωδανόμοτος πρὶ τῇ Πειλοίας μαδίῃ, ἐκ ἡδυνάλο.
 ἀφικόμενος δὲ εἰς Δελφοὺς, πρὶ τῇ ἰδίῳ ἰσχυρῶ-
 ντι γένει. ὁ δὲ θεὸς εἶπεν αὐτῷ εἰς τὴν πατρίδα
 μὴ πορεύεσθαι· τὸν μὲν γὰρ πατέρα φονεύσειν, τῇ
 5 δὲ μητρὶ μνησέσθαι· τὸτο ἀκούσας, καὶ νομίζων ἐξ
 ὧν ἔλεγε μνησθήσθαι, Κρέοντος μὲν ἀπέλιπεν. ἐφ'
 ἀρμάτῃ δὲ διὰ τῆς Φωκίδος φερέμενθ', σωτυλῆαντι
 κατὰ πνα σενίῳ ὁδὸν ἐφ' ἀρμάτῃ ὀχουμένῳ Λαίῳ
 10 καὶ Πολυφόντῃ· κήρυξ δὲ ἔτος ἰὼ Λαίῳ· καὶ καλεῖ-
 σάντος ἐκχωρεῖν, καὶ δι' ἀπίθειαν καὶ ἀναβολὴν
 κτείναντος τῇ ἰσχυρῶν τὸν ἑτερον. ἀγανακτήσας Οιδί-
 ποις καὶ Πολυφόντῳ καὶ Λαίῳ ἀπέκτεινε· καὶ πα-
 ρεχόμενος εἰς Θήβας. Λαίον μὲν οὐκ ἔπειθε ὁ βασιλεὺς
 Πλατύνων Δαμασίστρατος. τὴν δὲ βασιλείαν Κρέων
 15 Μαιονικίῳ παραλαμβάνει. τούτῃ δὲ βασιλεύοντες,
 οὐ μικρὰ συμφορὰ κατέχευε Θήβας. ἐπεμψε γὰρ Ἡρα
 Σφίγγα, ἣ μητρὸς μὲν, Ἐχιδνῆς ἰὼ· πατέρος
 δὲ, Τυφῶνος. εἶχε δὲ προσώπῳ μὲν γυναικὸς, σῆ-
 20 δος δὲ καὶ βάσιν καὶ οὐρὰν λέοντος, καὶ πτέρυγας ὀρ-
 νιδος. μαδίῳσα δὲ αἰνίγματα παρὰ Μουσῶν, ὅτι τὸ
 Φίλειον ὄρθ' ἐκαδέζετο· καὶ τοῦτο προσέειπε Θη-
 βαίοις. ἰὼ δὲ τὸ αἰνίγμα, τί ἐστὶ τὸ μίαν ἔχον φω-
 νίῳ, τετράπουν, καὶ δίπουν, καὶ τρίπουν γίγεται
 25 χρησμεῖ τῇ Θηβαίοις ὑπάρχοντις πνιχρῶτα ἀπαλα-
 γήσασθαι τῆς Σφίγγος, ἥνικα αὐτὸ τὸ αἰνίγμα λύσο-
 σι. καὶ σωσόντες εἰς αὐτὸ πολλάκις, ἐζήτησι τί τὸ
 λεγόμενον ἐστίν. ἐπ' αὐτὴ δὲ μὴ εὖεισκον, ἀρπιάσας ἑνα,
 κατεβίβρωσκε. πολλάκις δὲ ἀπυλμένον, καὶ τὸ
 30 τελευτῶν Αἴμονος τῷ Κρέοντι, κηρύσσει Κρέων,
 τὸ τὸ αἰνίγμα λύσοντι, καὶ τὴν βασιλείαν καὶ τῇ
 φαίει δώσειν γυναικα. Οιδίποδι δὲ ἀκούσας, ἔλυσεν,

aures pervenit, ipse ita solvit: quod à Sphinge proponitur
 anigma, hominem esse ait: nascitur enim quadrupes
 infans, qui quatuor gradiatur membris: grandior autem
 effectus homo bipes esse incipit: senescens vero, ac demum
 tertio assumpto pede, id est, scipione, tripes dici potest. Ipsa
 igitur Sphinx ex arce sese precipitem dedit. O Edipus in-
 de regnum accepit, ac matrem ignorans duxit uxorem,
 de qua etiam Polynicem & Eteoclem mares, femineque
 sexus Ismenen & Antigonen procreavit. Sunt autem,
 qui tradant hosce filios editos esse ex EVrygnea Hyper-
 phantis filia. Deinde, ubi qua antea latuerant, in lucem
 tandem prodire, Iocasta quid in laqueo sibi collum fre-
 git: O Edipus autem, oculis orbat, Thebis pellitur, ac
 filios execratur quod ab urbe parentem ejci spectantes,
 eum ab iniuria non defenderent. Profugit igitur cum
 Antigone in Colorum Atticæ terra, populi que locum,
 ubi Eumenidum lucus viscebatur, in eo supplex confedit.
 Inde fuit à Theseo susceptus: neque ita multo postè vita
 migravit. Eteocles autem & Polynices de regno inter se
 gerendo paciscuntur: placuit ut annum imperium per vi-
 ces administrarent. Sunt qui Polynicem prius regnare
 cepisse aiunt, deinde post annu Eteocli regnu reddidisse:
 Nonnulli verò Eteoclem prius imperare cepisse, nec re-
 gnum fratri tradere voluisse aiant. Polynices itaque The-
 bis fugatus, secum monile ac peplum exportans, Argos
 adiit. quo tempore Adrastus Talai filius Argis regna-
 bat: ad cuius regiam per noctem accedit: ubi cum Ty-
 deo O Enei filio, qui tum quoque Calydone Argos confu-
 gerat, manum ad pugnandum conserit, & excitato in-
 ter eos clamore, Adrastus repente apparuit, eorumque pu-
 gnâ diremit. Tum vaticinium quo fuerat olim moni-
 tus, ut & Apro & Leoni filias in coniugium daret, me-
 ei nati,

- εἰπὼν, τὸ αἰνίγμα τὸ ὑπὸ τῆς Σφίγγος λεγόμενον,
 αὐθροπον εἶ. γινᾶται γὰρ τετράπουν βρέφει τοῖς
 τέτταρσιν ὀχρύμῳ κώλοισ· τελευτῶν δὲ τὸν αὐ-
 θροπον, δίπουν· γηρῶντα δὲ, τρίτῳ προσλαμ-
 5 βαίνειν βᾶσιν τὸ βᾶκτρον· ἡ μὲν ἔν Σφίγγι ἀπὸ τῆς
 ἀκροπόλεως ἐαυτῷ ἔρρε· Οἰδίπῳ δὲ καὶ τῷ
 βασιλεῖαν παρέλαβε, καὶ τῷ μητέρᾳ ἐγνήμῳ ἀ-
 γνοῶν· καὶ παῖδας ἐτέκνωσεν ἕξ αὐτῆς Πολυαῖκης
 καὶ Ετεοκλείας. θυγατέρας δὲ Ἰσμήνην καὶ Αντιγό-
 10 νην· εἰσὶ δὲ οἱ γινῶσθαι τὰ τέκνα [ταῦτα]
 φασὶν ἕξ Εὐρυγυνείας τῆς Υἱοφάντος. φανέντων δὲ
 ὕστερον ἤλ' λαοδαμόντων, Ἰοχάσῃ μὲν ἕξ ἀσχόνης
 ἐαυτῷ ἀνῆρτησεν· Οἰδίπῳ δὲ τὰς ὄψεις τυφλώσας
 ἐκ Θηβῶν ἐλαΐνετο, ἀρὰς τοῖς παισὶ δέμμεναι, οἱ
 15 τῆς πόλεως αὐτὸν ἐμβαλλόμενοι θεωροῦντες, ἕκ
 ἐπὶ μῦθον. ὧσα μὲν οὖν εἰσὶν Ἀντιγόνη, τῆς
 Ἀθήνης εἰς Κολωνόν, ἔνθα τὸ ἤλ' εὐμειδῶν ἐστὶ
 τέμεναι, καὶ διζεῖ ἰκέτης προσδεχθεὶς ὑπὸ Θεσπῶς·
 καὶ μὲν ἔτι πολὺν χρόνον ἀπέδανεν. Ετεοκλῆς δὲ καὶ
 20 Πολυαῖκης φεὶ τῆς βασιλείας σιωπῶντες πρὸς
 ἀλλήλους, καὶ αὐτοῖς δοκεῖ τὸν ἕτερον παρ' ἐνιαυτὸν
 ἀρχεῖν. πνὲς μὲν ἔν λέρῳσι πρῶτον ἀρχάντες Πο-
 λυαῖκος παρεῖναι μετ' ἐνιαυτὸν τῷ βασιλεῖαν
 Ετεοκλεῖ. πνὲς δὲ πρῶτον Ετεοκλέος ἀρχάντος,
 25 μὴ βέλεσθαι παρεῖναι τῷ βασιλεῖαν. φουρδευθεὶς
 ἔν Πολυαῖκος ἐκ Θηβῶν, ἦσαν εἰς Ἄργος, πῶν τε
 ἔρμον, καὶ τὸν πέπλον ἔχων· ἐβασίλευε δὲ Ἄργῳ
 Ἀδραστος ὁ Ταλαῖ· καὶ τοῖς πύτῳ βασιλείοις ὑκ-
 30 τῶν προσελαΐζει· καὶ συνάπτετο μάλῳ Τυδεῖ τῷ Οἰ-
 νέως φάροντι Καλυδῶνα. γηνομένης δὲ Ἰφιδάμενης
 Κοῆς, ἐπύραμει Ἀδραστος, διέλυσεν αὐτοῖς· καὶ μάλ-

mor utrumque illis sponso designauit. Illi etenim in dy-
peis alter apri, leonis alter faciem depictam gestabant.
Deipylum itaque Tydeus, Argiam Polynices, uxorem ca-
pit. Adrastus item utrumque in patriam suam reducen-
tum se se pollicetur. Igitur cōparato exercitu, contra The-
bas prius eundum esse statuit: Quare praestantissimum
quemque ad se coire imperauit. Amphiarauus autem
Oiclis filius vaticinandi peritissimus, quod omnes in eo
bello prater unum Adrastum perituros esse perspiciebat,
hanc Thebanam expeditionem detrectabat: quinetiam
reliques dehortabatur. Dū verò Polynices ad Iphin Ale-
ctoris filium contendit, ab eoque precibus exposcit, ut, qua
posset ratione Amphiarauū ad militiam capeffendam co-
gere, demonstraret. Huic ille, si monile, inquit, Eriphyle
consequatur. Amphiarauus ergo, ne quid à Polynice mune-
ris capiat, Eriphyla uxori prohibuit. Verum Polynices eā
monili suo donatam rogat ut virum suum ad rem bellicā
gerendam inducat: id enim in ipsius erat manu. nā cum
Adrastum conuenisset Amphiarauus, ut, quae cum eo iam-
dudum de regno erat, diffensionem solueret: itaque soluto
colloquio, quicquid inter eos litis ac discordiae foret, ad
Eriphyles iudicium se relaturum iureiurando confirma-
uit. Quo igitur tēpore contra Thebas belli ratio inibat,ur,
Adrastus ad id capeffendum cohortabatur, contra vero
Amphiarauus dissuadebat: quocirca Eriphyle torque au-
reo donata ad belligerandum permonuit Adrastum. Tum
Amphiarauus eam subire militiam coactus, filiis imperat,
ut simul ac per etatem liceret, matrem occiderent, & bello
Thebas maxime infestarent. Porro Adrastus collectum
cum ducibus septem in Thebas exercitum dūctare ma-
turat. Huiusce belli duces hi fuerunt, Adrastus Tala,
Amphiarauus Oiclis, Capaneus Hipponoi, Hippomedes

- πῶς πρὸς ὑπομνηδὺς λέγοντες αὐτῷ, καὶ αὐτῷ καὶ
 λέοντι συζεύξαι τὰς θυγατέρας, ἀμφοτέρους εἵλετο
 συμφύειν. εἶχον γὰρ ἐπὶ τῇ ἀσπίδι, ὁ μὲν, καὶ οὐ
 ποτομῶν· ὁ δὲ, λέοντι. γαμῶ δὲ Δηϊπύλῳ μὲν
 5 Τυδείῃ· Ἀργείῳ δὲ Πολυνείκῃς. καὶ αὐτοὺς Ἀδρα-
 ρες ἀμφοτέρους εἰς τὰ πατρίδας ὑπάρχτο κατὰξιν.
 καὶ οὐρεῖτον ἐπὶ Θήβας ἑσπευδὲ στρατεύεσθαι. καὶ τὺς
 ἀφίστας συνήθροισεν. Ἀμφιάρεθ δὲ ὁ Οἰκλέης μάν-
 10 τις ὢν, καὶ περὶ δὲ, ὅπ δὲ παίτας τὺς στρατευ-
 σαμένους χωρὶς Ἀδράστου τελευτήσας, αὐτὸς τε ὄκει
 στρατεύεσθαι· καὶ τὺς λοιπὺς ἀπέπετο. Πολυνείκης
 δὲ ἀρικόμενοθ πρὸς Ἴφιν τὴν Ἀλέκτορθ, ἤξευ μα-
 δεῖν πῶς αὖ Ἀμφιάρεθ ἀναγκασθεὶς στρατεύεσθαι·
 ἢ δὲ εἶπεν, εἰ λάβοι τὸν ὄρμον περὶύλη. Ἀμφιά-
 15 ρεθ μὲν οὖν ἀπέπειν Εἰφύλῃ παρὰ Πολυνείκου
 δῶρα λαβέσθην. Πολυνείκης δὲ δοὺς αὐτῇ τὸν ὄρ-
 μον, ἤξει τὸν Ἀμφιάρεον πῖσαι στρατεύειν. ὡς γὰρ
 ἐπὶ ταύτης· ἡγομένης γὰρ αὐτῆς πρὸς Ἀδραστον, δια-
 λυσάμενοθ, ὅμοσε περὶ αὐτῶν Ἀδραστε διαφύνηται,
 20 διακείνην Εἰφύλῃ σιγῶρῃσαι. ὅτε οὖν ἐπὶ Θήβας
 ἔδει στρατεύειν, Ἀδράστου μὲν ὄρακαλουῶτοθ, Ἀμ-
 φιαρεθ δὲ ἀποστρέψειτο, Εἰφύλη τὸν ὄρμον λαβῶ-
 σα, ἔπεισε τὸν Ἀδραστον στρατεύειν. Ἀμφιάρεθ δὲ
 ἀνὰ κίλῳ ἔχων στρατεύεσθαι, τοῖς παισὶν ἐστολας ἔ-
 25 δωκε τελευθεῖσι, τίς τε μυτίερα κτείνην, καὶ ἐπὶ
 Θήβας στρατεύειν. Ἀδραστε δὲ συναδρόισας σὺν ἡγε-
 μόσιν ἰππῶν, πολεμῶν ἑσπευδὲ Θήβας. οἱ δὲ ἡγεμόνες
 ἦσαν οἷδε, Ἀδραστε Τάλαος, Ἀμφιάρεθ Οἰκλέης,
 30 Καπανεὺς Ἰππονόου, Ἰππομέδων Λεϊστράχου· οἱ δὲ
 λέγονσι Τάλαος. ὅτοι μὲν δὲ Ἀργεὺς. Πολυνείκης
 Οιδίποδος, ἐν Θηβῶν· Τυδείης Οἰνέας, Αἰτωλός.

Aristomachi, siue, at alijs places, Talai. Hi Argini fuerunt. Polynices Oedipodis Thebanus, Tydeus Oeneas filius Aetolus, Parthenopaeus Melanionis Arcas. Sunt qui Tydem & Polynicem inter hosce minime connumerent, sed Eteoclam, Iphium, & Mecisteum recensens. Profecti verò in Nemeam, cui Lycurgus rex praeerat, aquam deposcunt, & his ad fontem via dux fuit Hypsipyle Lemnia, relicto infante paruulo Ophelte nomine, Eurydices ac Lycurgi filio, cuius etiam nutrix erat nam cum Lemnia mulieres ab ea Thoantem patrem seruatum fuisse comperissent, illum obtruncarunt: at Hypsipylem vendiderunt. Quocirca vita tuenda gratia apud Lycurgum seruiebat. Ea interea dum demonstrat iter ad fontem relictus puer à dracone occiditur. draconem vero Adrastus apparitores interemerunt, ac puerum sepeliunt. Tum Amphiarans, id, inquit prodigium futura praenuntiat. Sed & hunc puerum Archemorum vocarunt, & in eius etiam honorem Nemeae certamen instituerunt. In quo Adrastus equo vit, cursu verò Eteoclus, castibus Tydeus, cursu & disco Amphiarans, iaculo Laodocus, lucta Polynices, arcu Parthenopaeus. Igitur ubi ad Citharonem peruenere, Tydeum Eteocli oratorem, ut exconfisteret regnum Polynici restituat, praedicturum destinant. At Eteocles cum Adrastis & commilitonum mandata nihili facere videretur, Tydeus de Thebanis periculum factururus, singillatim omnibus praenocatis victor euasit. Illi verò armatis viros quinquaginta in redeuntem Tydeum in insidijs collocarunt, eosque omnes praeter unum Meonem trucidauit. Deinde ad Thebas castris cingendae Argiui se dederunt, atque ad urbis muros armati proxima constiterunt. Septem portas Thebarum fuisse memorant. Adrastus quidem ad Holoioideam portam tetendit: Capaneus vero ad Ogygiam:

- Παρδινοπαῖθ Μιλανίωνθ, Αρκαί· πνίς θ Τυ-
 δία μὲν καὶ Πολυνείκην ἔχρατειβμοῖσι· συγκατα-
 λέρουσι θ τοῖς ἐπὶ Εἰσέκλον, Ἰρίον, καὶ Μηνισέα·
 παρσφύμενοι θ εἰς Νεμέαν, ἧς ἐβασίλδε Λυκούρ-
 ρος, ἐξήτην ὕδωρ. καὶ αὐτοῖς ἠγρήσατο τῆς ἐπὶ κρή-
 νην ὁδοῦ, Υψιπύλη [ἡ Λημενία,] ἥτις νήπον
 παῖδα ὄντα Ὀφέλτιμ ἀπολιποῦσα, ὃν εἰσεθεν, Εὐ-
 ρυδίκης ὄντα καὶ Λυκούργου. (αἰδόμεναι γὰρ αἱ Λή-
 μνιαι ὑπερβν Θάαντα σεσωσμένον, ἐκείνον μὲν ἐκ-
 10 τεῖκαν· τὴν θ Υψιπύλιν ἀπεμπώλησαν. διὸ τρα-
 φείσα ἐλάτρεε παρὰ Λυκούργου.) δεκνυέσης θ τὴν
 κρήνην, ὃ πῶς ἀπολεισθεῖς, ὑπὸ δράκονθ δια-
 φθείρεται. τὸν μὲν οὖν δράκοντα ἐπφρανέντες οἱ μὲν
 Ἀδράστου, κτείνεσι· τὸν θ παῖδα δάπησι. Ἀμφιά-
 15 ραθ θ εἶπεν ἐκείνοις τὸ σμειῖον ἴστο τὰ μέλ-
 λοντα περιμαντεύεσθαι. τὸν θ παῖδα, Ἀρχέμοσθ
 ἐκάλεσαν· οἱ θ ἔδεσαν ἐπ' αὐτῷ τὸν ἥν Νεμέαν
 ἀγῶνα. καὶ ἴστω μὲν ἐνίκησεν Ἀδράστου· σαδία θ, Ε-
 τεοκλθ· πυγμῇ, Τυδεῖς· ἀρμαπ καὶ δίσχω, Ἀμ-
 20 φιάραθ· ἀκοντίῳ, Λαόδοκος· πάλῃ, Πολυμήκης·
 τόξῳ Παρδινοπαῖθ. ὥς θ ἦλθον εἰς τὸν Κισσαεῶ-
 να, πέμπισι Τυδεῖα περιεργαῖτα Εἰσεκλή τὴν βα-
 σιλείαν ὅρα χωρεῖν Πολυμήκει κατὰ σωέδωτο. μὴ
 περσέχοντος θ Εἰσεκλέως, διὰ πησαν ἥν Θηβαίων
 25 Τυδεῖς ποιέμεθ, καθ' ἓνα περιελάμεθ, παί-
 πων περσέχοντο. οἱ θ πεντήκοντα αἰδρας ἐπρίσαντες
 ἀπόνπ, ἐνῆδρῶσαν αὐτόν· πάντας θ αὐτοὺς χωρὶς
 Μαίονθ ἀπεκτείνε. καὶ πάντα ἐπὶ τὸ στρατόπεδον ἦλ-
 30 θον· Ἀργεῖοι θ περσέχοντες, περσέχοντες τῶς πύ-
 λαι· καὶ πυλῶν ἐπὶ αὐτῶν, Ἀδράστου μὲν ἐπὶ ταῖς
 Ὀμφακίδας πύλαις ἔση· Κισσαεῖς θ περσέχοντες τὰς ὀλυμ-

Amphiaræus ad Proctidem : Hippomedon ad Onaïr : Polynices, ad Hypsistam : Parthenopæus, ad Electram : demum iuxta portâ Crenidem tentoria fixerunt. Sed ipse interea Eteocles Thebanos suos armis instruxit, constitutisque ductoribus partes paribus suas cuique copias regendas committit. Ad hac quî posset hostes superare, vaticinantium consilio conquirit. Erât per ea rēpora Thebis Tiresias vates, Eueris & Chariclonis Nympha filius, ab V dei unius Spartorum Satorumve genere oriundus, oculis captus; Deque huius cecitate, ac vaticinandi peritia varia est historia. Namque alij deorum ira, qui mortalibus, quæ latere voluissent, detegeres, excæcatum fuisse aiunt. Pherecydes autem à Pallade luminibus orbatum refert. Siquidem cum Chariclo Minervæ carissima esset, illum nudam per omnia Deam vidisse contigit: eamque manibus suis eratis illius oculis cæcum fecisse: ac Chariclo Palladem, ut filio suo oculos restitueret, orasse. Quod cum Dea efficere non posset, expurgatis illius auribus, omnem omnium animi garrulum intelligentem fecisse, eundemque cyaneo sceptro condonasse: quod gestus æque atque oculatus tanto incedebat. Hesiodus autem narravit, conspicatum aliquando Tiresiam non procul à Cyllene coeunteis angues baculo cecidisse, eumque de viro in mulierem mutatum fuisse, & rursus ita coeuntes eosdem serpentes observasse, & in priorem viri formam rediisse. Quocirca, Inno ac Iupiter ambigētes mulieresne an viri maiorem in coeundo voluptatem caperent, hanc sibi litis arbitrum delegerunt. Tum illo de nonem ac decem, quæ inter coeundam voluptatis partes capiuntur, nonem mares, ac mulierem decē sentire indicavit. Proinde illū Inno luminis usupravauit. Cum Iupiter pro luminibus adeptis vaticinandi scientiam coëcessit. Sunt qui Tiresiā Ioni Innonique ita respondisse ferunt.

ρίας· Αμφιάρεαθ ἣ παρὰ τὰς Περίπιδας· Ἰωπομέ-
 δων ἣ παρὰ τὰς Οἰνυίδας· Πελοποννήσις ἣ παρὰ τὰς
 Τυφίνας· Παρθενοναῖαθ, παρὰ τὰς Ηλέκτρους· Τυ-
 δεις δὲ παρὰ τὰς Κερυνίδας· χαλῶπις δὲ καὶ Εἰπο-
 κλῆς Θηβαίους, καὶ κατακλῆς ἠγαμόνας, ἴσοις [ἴσοις]
 ἔταξε· καὶ πῶς αὖ ἀπειχέοιτο ἥδ' ἐπὶ πλεμίων ἐμαν-
 τυέτο· ὡς δὲ παρὰ Θηβαίοις μάστις Τειρεσίης
 Εὐήρης καὶ Χαιρέκλῆς νύμφης, ἔκτο γένος Οὐδαίης τῆς
 Σπαρτῆς, ἠφρόμεθα πυφλὸς τὰς ὀρέσεις· ὅς περ τῆς
 10 πηρόσεως καὶ τῆς μαντικῆς λέγονται λόγοι διάφοροι.
 αἱ οἱ μὲν γὰρ αὐτὸν ὑπὸ Διὸς φασὶ πυφλωθῆναι, ὅπ-
 τοις ἀνθρώποις, αἱ χρύπην ἤδειον, ἐμύνη· Φερε-
 κλῆς δὲ ὑπὸ Ἀθηνᾶς αὐτὸν πυφλωθῆναι· ὅταν γὰρ
 τῷ Χαιρέκλῳ προσφιλεῖ τῇ Ἀθηνᾷ, γυμνῷ ἐπὶ
 15 πάντα ἰδεῖν· τίς δὲ, ταῖς χερσὶ τὰς ὀφθαλμούς· αὐτῇ
 καταλαβομένη, πηρόν ποιῆσαι· Χαιρέκλῆς δὲ δεο-
 μένης ἀποκαταστῆσαι πάλιν τὰς ὀρέσεις, μὴ δυνα-
 μένῳ τῷτο ποιῆσαι, τὰς ἀκασὶ διακατάσας, ἀπασαν
 ὀρνίθων φωνὴν ποιῆσαι σιωπῆναι· καὶ σκηπτήρην αὐτῇ
 20 δωρήσασθαι κυάεον, ὃ φέρων, ὁμοίως τοῖς βλέπουσιν
 ἐβάδιζεν· Ἡσίοδος δὲ φησιν, ὅπ' ἀσασάμεθα περὶ
 Κυλλήνῳ ὄφει· σιωπῆσάντων, καὶ πούτῃς πρῶσας,
 ἐχέμετο ἔξ ἀνδρὸς γυνή· πάλιν δὲ τὴν αὐτὴν
 ὄφει· ὡς ἀπαιτήσας σιωπῆσάντων, ἐχέμετο ἀνὴρ· διό-
 25 τ' Ἡρα καὶ Ζεὺς ἀμφοισβητοῦντες πότρεον τὰς γυ-
 ναῖκας ἢ τὰς ἀνδρας ἠδιδῶναι μᾶλλον ἐν ταῖς σιω-
 σίας συμβαίνει, τῷτον ἀνέκρινον· ὃ δὲ ἔφη δεκαεν-
 νέα μοιρῶν παρὰ τὰς συννοίας ἑστῶν, τὰς μὲν ἐπὶ εἰς
 ἀνδρας ἠδιδῶναι· τὰς δὲ δεκά, γυναικας· ὅθεν Ἡρα
 30 μὲν αὐτὸν ἐπύθωντο· Ζεὺς δὲ τῷ μαντικῷ αὐτῷ ἔ-
 δωκε· τὸ ὑπὸ Τειρεσίῃ λεχθέν περὶ Δία καὶ Ἡραν·

Amphiaræus ad Proctidem : Hippomedon ad Oncaidē : Polynices, ad Hypsistam : Parthenopæus, ad Electram : demum iuxta portā Crenidem tentoria fixerunt. Sed ipse interea Eteocles Thebanos suos armis instruxit, constitutisque ductoribus pares paribus suas cunque copias regendas commisit. Ad hæc quæ posset hostes superare, vaticinantium consilio conquiescit. Erāt per ea tēpora Thebis Tiresias vates, Eueris & Chariclois Nympha-filius, ab Vdei unius Sparterum Satorumve genere oriundus, oculis captus; Deque huius cecitate, ac vaticinandi peritia varia est historia. Namque alij deorum ira, qui mortalibus, quæ latere voluissent, detegeret, excacatum fuisse aiunt. Pherecydes autem à Pallade luminibus orbatum refert. Siquidem cum Chariclo Minerva carissima esset, illum nudam per omnia Deam vidisse contigit: eamque manibus suis erutis illius oculis cecum fecisse: at Chariclo Palladem, ut filio suo oculos restitueret, orasse. Quod cum Dea efficere non posset, expurgatis illius auribus, omnem omnium avium garrum intelligentem fecisse, eundemque cyaneo sceptro condonasse: quod gestas æque atque oculatus tanto incedebat. Hesiodus autē enarravit, conspiciatum aliquando Tiresiam non procul à Cyllene coeunteis anguæ baculo cecidisse, eumque de viro in mulierem mutatum fuisse, & rursus ita coeuntes eosdem serpentes observasse, & in priorem viri formam redisse. Quocirca, Iuno ac Iupiter ambigentes mulieresne an viri maiorem in coeundo voluptatem caperent, hunc sibi litis arbitrum delegerunt. Tum ille de nonem ac decem, quæ inter coeundam voluptatis partes capiuntur, nonem mares, ac mulierem decē sentire indicavit. Proinde illū Iuno luminis usupravit. Cum Iupiter pro luminibus ademptis vaticinandi scientiam coëcessit. Sunt qui Tiresiā Ioni Iunonique ita respondisse ferunt.

ρίας· Αμφιάρεθ' ἢ παρὰ τὰς Περγίτας· Ἰσπομέ-
 δων ἢ παρὰ τὰς Οἰχιάδας· Πολυαίκης ἢ παρὰ τὰς
 Τῦψας· Παρθενοπῆθ', παρὰ τὰς Ηλέκτρας· Τυ-
 δεις δὲ παρὰ τὰς Κρηνίδας· χαλῶπις δὲ καὶ Ἐπιο-
 κλῆς Θηβαίους, καὶ κατακῆσας ἡγεμόνας, ἴσοις [ἴσοις]
 ἔταξε· καὶ πῶς αὖ περὶ γυίοιο θῆ' πολέμιων ἐμαν-
 τυέτο· ὡς δὲ παρὰ Θηβαίοις μάστις Τειρεσίας
 Εὐήρης καὶ Χαιρέκλεις νύμφης, ἀπὸ γένος Οὐδαίης τῆς
 Σπαρτῆς, γυρόμενθ' τυφλὰς τὰς ὁράσεις· ὅτε τῆς
 10 πρεσβύτης καὶ τῆς μαυτικῆς λέγονται λόγοι διάφοροι.
 αἱοὶ μὲν γὰρ αὐτὸν ὑπὸ δειῶν φασὶ τυφλωθῆναι, ὅπ-
 τοις ἀνθρώποις, αἱ κρύπτειν ἤδελον, ἐμύνης· Φερε-
 κλῆς δὲ ὑπὸ Ἀθλῶας αὐτὸν τυφλωθῆναι· ὅταν γὰρ
 15 πῶς Χαιρέκλεις περιφιλῇ τῇ Ἀθλῶᾳ, γυμνῶ ἐπὶ
 πάντα ἰδεῖν· πῶς δὲ, ταῖς χερσὶ τὰς ὀφθαλμούς· αὐτῇ
 καταλαβομένῳ, πρὸν ποιῆσαι· Χαιρέκλεις δὲ δειο-
 μένης ἀποκαταστῆσαι πάλιν τὰς ὁράσεις, μὴ διωα-
 μένῳ τῆτο ποιῆσαι, τὰς ἀκοὰς διακαθάρσας, ἀπασαν
 ὀρνίθων φωνὴν ποιῆσαι σιωπῆναι· καὶ σκῆπτρον αὐτῇ
 20 δωρήσασθαι κυάεον, ὃ φέρων, ὁμοίως τοῖς βλέποισιν
 ἐβλάδιζεν· Ἡσίοδος δὲ φησιν, ὅτι Διαισάμενθ' ὅτε
 Κυλλήνῳ ὄφεις σιωπάζοντες, καὶ τούτους τρώσας,
 ἐγχετο· ὅς τις ἀνδρὲς γυνή· πάλιν δὲ τὰς αὐτὰς
 ὄφεις ὡρατηγῆσας σιωπάζοντες, ἐγχετο ἀνὴρ· διό-
 25 τ' Ἡρα καὶ Ζεὺς ἀμφισβητουῦντες πότρεον τὰς γυ-
 ναῖκας ἢ τὰς ἀνδρας ἠδιδάει μάλλον ἐν ταῖς σιωπῇ-
 σιν συμβαίνει, τῆτον ἀνέκρινον· ὃ δὲ ἔφη Διχαερ-
 νέα μοιρῶν παρὰ τὰς συννοίας ὑπῶν, τὰς μὲν ἐπὶ τῇ
 ἀνδρας ἠδιδάει· τὰς δὲ Δίχα, γυναικας· ὅθεν Ἡρα
 30 μὲν αὐτὸν ἐπύολωσεν· Ζεὺς δὲ πῶς μαυτικῶς αὐτῷ ἔ-
 δωκε· τὸ ὑπὸ Τειρεσίᾳ λεχθὲν ὅτις Δία καὶ Ἡραν

Parte vna è denis mas partibus oblectatur,
 At mulier solidum coitus capit ipsa decunsem.
 Longeuam insuper Tiresia vitā fuisse proditur Hic itaq;
 Thebanis futura p^{re}dicens, eum victorem fore inquit, si
 Menæceus Creontis filius sese Marti victimam deuone-
 ret. Quod ubi Menæceus audiuit, se ipsum ante portas
 mactauit. Deinde pugna commissa Cadmeos ad muros
 usque persecuti sunt. & arreptis scalis Capaneus in sum-
 mos muros conscendit, eumque Iupiter fulmine itum in-
 teremit. Quo facto Argiui aufugiunt: in quo cum multi
 cecidissent, ex utriusque exercitus sententia Eteocles &
 Polynices singulari certamine pugnant, ac mutuis se vul-
 neribus necant. Noua rursus pugna conferta Astaci filij
 rem fortissime gesserunt. Ismarus enim Hippomedontem
 prostrauit* Leades Eteoclum. Amphidicus Parthenopæm,
 quæ Euripides à Periclymeno Neptuni filio casum fuisse
 narrat. Melanippus ad hac nouissimus Astaci filius, Ty-
 deum in ventre percussit: qui cum semianimis iaceret,
 Pallas ab Ioue impetratum remedium attulit, quo illum
 faceret immortalem. Quod cum accepisset, Amphiaræus,
 Tydeum osus, quoniam ipsum præter sententiam suam
 Argiuos ad bellum Thebanum compulisset, defectum
 Melanippi caput ad eum tulit. Tydeus, quod ab eo vul-
 neratus esset illud ultus est: nam diuiso eius capite cere-
 brum absorbuit. id ubi Pallas animaduertit, indignata be-
 neficium eiuscemodi abstinuit, & inuidit. Inter hac am-
 phiaræo ad Ismenum amnem fugienti, prius quàm in hu-
 mæris à Peryclimeno vulnus acciperet, demisso ab Ioue
 fulmine terra dehiscit. Mox ille cum curru simul, & Ba-
 tone auriga, suo, ut quidam ferunt, Elattono, eo terra
 hiatus absorptus est, & postea nunquam visus. Illum enim
 Iupiter immortalitate donauit. Verum Adrastus ab

Οἴλω μὲν μωρῶν δέχα μοιρῶν τέρπεται αἰὴρ
Τας δὲ δέκ' ἐμπύμπλησι γυνὴ τερπουσα ἰόημα.

Εἵλετο δὲ καὶ πολυχρόνῃ. ἔτος ἔν' Θηβαίοις μαν-
τιυόμην, εἶπε νικήσεν, ἰὰ Μενονικὺς ὁ Κράου-
5 10 Ἀρησεάχον αὐτὸν ἐπιδῶ. τὸτο ἀκούσας Μενον-
ικὺς ὁ Κράνῃ, ἑαυτὸν πρὸς ἧς πυλῶν ἔσφαξε.
μάχης δὲ ἡγομένης, οἱ Καδμείοι μέχρι ἧς πειχῶν
σωεδιόχρησαν. καὶ Καπνιδίς ἀπάσας κλίμακα, ἐπὶ
τὰ τέλῃ δὲ αὐτῆς αἰήει· καὶ Ζεὺς αὐτὸν καραυνῷ.

10 τῶτου δὲ ἡγομένης, τρέπων ἧς Ἀργείων χίνετα.
ὡς δὲ ἀπώλλυντο πολλοὶ, δοξάν ἑατέρους τοῖς
σρατεύμασι, Ετεοκλῆς καὶ Πολυνείκης πρὸς τὸς βασι-
λείας μονομαχοῖσι, καὶ κτείνουσιν ἀήλητες. καρτερεῖ
δὲ πάλιν ἡγομένης μάχης, οἱ Ἀσκαοὶ πῦδες ἡεί-

15 σουσιν· Ἰσμάριος μὲν γὰρ Ἰσπομέδοντα ἀπέκτεινε·
Λεάδης δὲ, Ετεοκλῆος. Ἀμφίδικος δὲ, Παρθενόπυον.
ὡς δὲ Εὐειπίδης φησὶ, Παρθενόπυον ὁ Προσιδῶν
παῖς Περικλύμεν ἀπέκτεινε. Μελαρίππος δὲ ὁ
λοιπὸς ἧς παίδων, εἰς τὴν γαστέρα Τυδεία πηρώσκη.

20 ἡμιδότης δὲ αὐτῇ κεκμήν, παρὰ Διὸς αἰτωσάμην
Ἀθηνᾶ φάρμακον ὠύεχα, δι' ἧ ποιεῖν ἐμμελεν
ἀθανάτον σῦτόν. Ἀμφάρα δὲ αἰθερὸν τῆτος
μῶν Τυδεία, ὅπ' ὦδ' αὖ τὴν ἐκείνη γνάμνῃ εἰς
Θήβας ἐπίσσι τὸς Ἀργεὺς σρατεύεας, καὶ Μελαρίπ-
που κεφαλῇ ὑποτέμων, ἔδωκεν αὐτῷ. πηρωσκύειν

25 δὲ Τυδεὺς, ἐκτείνει αὐτόν. ὁ δὲ διελὼν ἧ ἐξέφα-
λον, ἔξερρόφισεν αὐτόν. ὡς δὲ εἶδεν Ἀθηνᾶ, μυ-
σαχθεῖσα, καὶ ἐπεργασίαν ἐπέχε τὴν ἐκδόνησεν. Ἀμφια-
ράω δὲ εὐρύνη παρὰ ποταμὸν Ἰσμιλὸν πρὶν ἵππε Πα-

30 εκλυμένῃ τὰ νῶτα πρὸς τῷ, Ζεὺς κεραυνὸν βαλὼν, τὴν
γῆν δέσσησεν. ὁ δὲ σὺν πᾶσι ἄρμασι καὶ πᾶσι ὠύεχω ἑα-
πνι, ὡς δὲ ἐνιοὶ Ελατῶν, ἐκέρυθθη, καὶ Ζεὺς ἀθάνατον.

Arione equo vectus in tutum euasit. Hunc Ceres in Erinnyis formam versa, ex Neptuni concubitu genuit. Creon Thebanorum regnum adeptus, Arginorum cadauera insepulta proiecit. Quinetiam, ubi edicto precepit, nequis ea sepelire curaret, custodes apposuit. Antigone verò sola Oedipoda filiarum superstes, Polynicis corpus qua occulte humandum curarit, à Creonte comprehensa, uina conicitur in sepulcrum. Adrastus autem Athenas profectus, ad Misericordiae aram confugit, atque peractis supplicationibus, cadaverum tumulandi potestatem precabatur. Tum Athenienses comparatis militum copijs duce Theseo Thebas capiunt, cadauera suis sepelienda concesserunt. & in Capanei rogi conflagrantem coniux Enadne Iphidis filia seipsam cōiecit, & suo cum marito concremari non subterfugit. Decimo autem post anno casorum ad Thebas ducum filij, cognomento Epigoni, ac si dicas Latine, posterij, paternas cades ulturi, bellum contra Thebanos gerendum statuerunt: deque belli exitu oraculum scitanti bus ipsis Deus victoriam vaticinatur, si Alcmaone duce bellum capebant: sed Alcmaon huiusce expeditionis praefecturam detrectabat, prius quàm de matre supplicium caperet: nihilo tamen secius ad id bellum concedit. Nam cum Eriphyle à Thersandro Polynicis filio monile & peplum accepisset, eorum quoque filios ad eam provinciam belli capeffendam induxerat. Delecto igitur sibi omnium calculis Alcmaone Imperatore, ij Thebas oppugnatum ierunt: qui vero hanc miliciam secuti sunt, hi fuerunt, Alcmaon, Amphilocheus, Amphiarai filij, Egialeus Adraști, Diomedes Tydei, Promachus Parthenopei, Capanei Sthenelus, Polynicis Thersander, Eurypylus Mecistei. Sed hi ante omnia finitimos circa vicos depopu-

- αὐτὸν ἐποίησεν . Ἀδραστος δὲ μόνον ἴσως διέσωσεν
 Λεῖων . τῷτον ἐκ Ποσειδῶν^Θ ἐχρύνησι Δημήτης εἰχα-
 δέισα Εὐηνυῖ^κ καὶ τῷ συνεσίαν . Κρέων δὲ τῷ Θη-
 σάων βασιλείᾳ πῶλαβων , τὺς τῷ Ἀργείων νεκρὺς
 5 ἔρριπεν ἀτάφους . καὶ κηρύξας μηδὲνα δάπην , φυ-
 λακας κατέστησεν . Ἀντιγόνη δὲ μία τῷ Οἰδίποδος
 θυγατέρων κρύφα τὸ Πολυμήκοις σῶμα κλέψασα ἔ-
 σταψε . καὶ φεραμένησα ὑπὸ Κρέον^Ι, αὐτῷ τῷ τά-
 φῳ ζῶσαν ἐνεκρύψατο . Ἀδραστος δὲ εἰς Ἀδύων ἀφι-
 10 κόμην^Θ , ὅπῃ τὸν Ελέν βωμὸν κατέφυγε . καὶ ἰκα-
 τηίαν θεῖς , ἤξιε δάπην τὺς νεκρὺς . οἱ δὲ Ἀθη-
 ναῖοι μὲν Θησέως στρατεύοντες , αἰερόσι Θήβας . καὶ
 τὺς νεκρὺς τοῖς οἰκείοις διδῶσι δάψαι . τῆς δὲ Κα-
 πατείας καιομένης πυρᾶς , Εὐάδην ἢ Καπατείας μὲν
 15 γυνή , θυγάτηρ δὲ Ἰφιδος , ἑαυτῷ βαλῶσα συγκα-
 τεχάετο . μὲν δὲ ἔτι δέκα οἱ τῷ ἀπολομένων παῖ-
 δες , κληθέντες Ἐπίγονοι , στρατεύουσιν ἐπὶ Θήβας περη-
 ρωῶτο , τὸν τῷ πατέρα θάνατον πικρῶσαι βυ-
 λόμοι . καὶ μαντευομένοις αὐτοῖς , ὁ θεὸς ἐδέσσει
 20 νίκην , Ἀλκμαίων^Θ ἡγουμένῃ . ὁ μὲν οὖν Ἀλκμαί-
 ων ἡγεῖσθαι τῆς στρατείας ἔβηλόμο^Θ , ὅρην πύμας
 τῷ μητέρα , ὅμως στρατεύεται . λαβύσα γὰρ Εὐφύλη
 παρὰ Θεραπόδρε τῷ Πολυμήκοις τὸν ὄρμον , καὶ τὸν
 πύλον , σιμῶπις καὶ τὺς παῖδας στρατεύεται . οἱ δὲ
 25 ἡγεμόνα Ἀλκμαίωνα ἐλόμοι , Θήβας ἐπολέμην . ἡ δὲ
 δὲ οἱ στρατεύομοι οἶδε , Ἀλκμαίων Ἀμφιαράν , καὶ
 Ἀμφίλοχος Ἀιγαλεὺς Ἀδράστου Ἀιομήδης Τυδείας .
 Πρύμαχος Παρθενόσσις Ἀδένελος Καπατείας Ὀφ-
 σσώδρε Πολυμήκοις Ἐυρύπυλ^Θ Μηνισίας ἔτοι
 30 περὶ τὸν μὲν πορδούσι καὶ περὶ καίμας ἔπειτα τῷ

stantur. qua in re Thebani suis opem laturi eruptionem facta. Laodamante Eteoclis filio duce, fortissime pugnam: Siquidem Laodamas Egialeum necat, Laodamane vero Alcmaeon, quo caso Thebani ad moenia confugunt, qui Tiresiae vatis consilio moniti ad hostes faciales de pace petenda mittuntur. Ipsi vero interea fugam capefunt: siquidem coniugibus, liberisque suis omnibus supra vehicula collocatis, relicta urbe abierunt, atque ubi per noctem ad Tilphusium fontem pervenerunt, Tiresias cum eo de fonte sumptam aquam avidissime bibisset, impronisa ac repentina morte, vitam reliquit. Thebani vero diu multumque pervagati, Hestiam urbem ab se conditam incoluerunt. Argini interea cognita Thebanorum fuga, ingrediuntur. Thebas, ac praeda collecta, & muros evertunt, ac urbem totam devastant, ac praeda partem Delphos ad Apollinem mittunt cum Tirisia filia, cui Manto nomen erat: voverant enim ipsi, captis direptisque Thebis, spoliis praestantissimum ac nobilissimum illi dona missuros. post, ubi ab Argivis Thebae captae sunt, Alcmaeon, quod in eum quoque dona Eriphylen matrem cepisse rescivisset, maiori succensus est iracundia, & accepto ab Apolline responso, eam necavit. Nec desunt, qui Amphilocho etiam germani fratris adiumento matri suae cedem intulisse Alcmaeonem memoria mandarunt; tametsi plures sint auctores, qui nullius auxilio id facinus ab eo commissum fuisse testentur. Alcmaeonem vero ob infelicissimae matris suae finem furis exagitatum ac furibundum legitur in Arcadiam imprimis ad* Oicleum se recepisse. Illinc autem Psophidem, ad Phegeum commensse, à quo lustratum, cadit ergo Arsinoen eiusca filiam uxorem duxisse, cui etiam monile ac ceplum dono dedisse. Postea vero quam

- Θηβαίων ἐπελθόντων, Λαοδάμασι^Θ τῇ Εὔπολειαν
 ἡγουμένῃ, θυαίως μάχονται. καὶ Λαοδάμας μὲν Αι-
 γιάδα κτείνει· Λαοδάμαντα δὲ Ἀλκμαίων. καὶ μὲν
 τὸν τότε θάνατον, Θηβαῖοι συμφύρουσιν εἰς τὰ
 5 πείχη. Τειρεσίη δὲ εἰπόντος αὐτοῖς πρὸς μὲν Ἀρ-
 ρεῖους κήρυκα, πρὶν διαλύσεως ἀποσέλειν, αὐτοὺς δὲ
 φέρειν· πρὸς μὲν τοὺς πολέμους κήρυκα πέμπουσιν,
 αὐτοὶ δὲ ἀναβιβάσαντες ἐπὶ τὰς ἀκμῆς τέκνα καὶ
 10 γυναικας, ἐκ τῆς πόλεως ἐφόδον. ἰσχυρὸν δὲ ἐπὶ τῇ
 λεγόμενῃ Τειρεσίαν κρήνῃ παρὰ ἡγομένην αὐτῶν,
 Τειρεσίαν ὑπὸ ταύτης πῶν, αὐτῷ τὸν βίον κατέστρεψε.
 Θηβαῖοι δὲ ἐπὶ πολὺ διελθόντες, πόλιν Εἰσαίαν
 κτίσαντες κατέκρησαν. Ἀργεῖοι δὲ ὕστερον τὸν ὄρα-
 σμὸν τῇ^Θ Θηβαίων μαδόντες, εἰσάσιν εἰς τὴν πόλιν
 15 καὶ συναθροῦντο τὴν λείαν, καὶ καθεμερύνουσι τὰ τεί-
 χη. τῆς δὲ λείας μέγας εἰς Δελφὺς πέμπουσιν Ἀπόλ-
 λωνι· καὶ τὴν Τειρεσίαν θυγατέρα Μαντώ. ἤνυσαντο γὰρ
 αὐτῇ Θήβας ἐλόντες, τὸ κάλλιπον τῇ^Θ λαφύρον αἰε-
 20 θήσιν· μὲν δὲ τῶν Θηβαίων ἄλασιν, αἰδομένη^Θ
 Ἀλκμαίων, καὶ ἐπὶ αὐτὸν δῶρα εἰληφυῖαν Εἰφύλιον
 τὴν μητέρα, μᾶλλον ἡγαγάκησε. καὶ χηρήσασθαι^Θ Ἀ-
 πόλλων^Θ αὐτῇ, τὴν μητέρα ἀπέκτεινεν. ἔνιοι μὲν
 μᾶλλον λέγουσι σὺν Ἀμφιλόχῳ τῷ ἀδελφῷ κτεῖναι
 τὴν Εἰφύλιον· ἔνιοι δὲ ὅτι μόν^Θ. Ἀλκμαίωνα
 25 δὲ μετῴλθεν Εἰρινίη τῇ μητρὶ φόνος. καὶ μεμνηὺς,
 παρθένον μὲν εἰς Ἀρχαδίαν πρὸς Οἰκλέα παρὰ γινεταίῳ
 ἐκείθεν δὲ εἰς Ψωφίδα πρὸς Φηγά. καθερθεὶς δὲ
 ὑπὸ αὐτῇ, Ἀρσινόῃ γαμῖ τὴν τότε θυγατέρα
 30 καὶ τὸν τε ὄρμον καὶ τὸν πέπλον ἔδωκε ταύτῃ. ἡγο-
 μένης δὲ ὕστερον τῆς γῆς δι' αὐτὸν ἀφόρου, χηρή-

ea de causa summa frugum inopia ac fame laboraretur, consultus Apollo, id ex oraculo respondit: Ad Acheloum commigrandum, ab eoque urbem capiendam. Igitur Calydonem primum ad Oeneum proficiscitur, eiusque hospitio usus est. Inde ad Thesprotos profectus ab eorum finibus repellitur. Demum, ad Acheloi fontes concessit, ab eoque expiatur: nec non illius filiam Callirrhoen, & quem locum Achelous exaggerarat, urbem ibi ab se constructam habitavit. Mox autem Callirrhoe monilis peplique habendi cupidine extimulata, ni prius ea consequatur, secum coituram nunquam, dictitabat. Quãobrem Alcmaon in Psophidem profectus, Phegeos dicit vaticinia fuisse renuntiatum, se furore tum liberatum iri cum monile Delphos delatum a pollini dedicarit, & peplũ. Hæc ille Alcmaonis verbis credulus tradit. Postea, cum ei à famulo renunciatum esset, quod hæc ad Callirrhoen ferret, is insidijs à Phegei liberis Temeno & Axione patris imperio circumventus è medio tollitur. Arsinoen vero id factum increpantem Phegei filij coniectam in arcam, Tegeam transuehunt, atque Agapenori tradunt, e mentiti Alcmaonem ab ea fuisse interfectum. Caterum Callirhoe audito Alcmaonis interitu, dum secum rem habet Iupiter, ab ipso flagitat ut ij, quos ex Alcmaone liberos sustulisset, necem paternam ulciscerentur, repente adulta iam ætate forent. Qua re impenetrata, adulti planè filij repente ad patris ultionem exierunt. Quo etiam tempore Phegei filij Pronous & Agenor, ut monile ac peplum Delphico Apollini dedicaturi ferebant, ad Agapenorom, & Alcmaonis filij Amphoterusque & Acarnan una diuertunt, ubi casis patris sui interfectoris, profecti Psophidem, factoque in regiam impetu, Phegeum & uxorem eius occidunt, sed fugien-

παντος αὐτῆ τῇ θεῷ, πρὸς Ἀχελῷον ἀπέναι, καὶ
 παρ' ἐκείνον πόλιν διαλαμβάνειν· τὸ μὲν πρῶτον πρὸς
 Οἰνέα παραγίνεται εἰς Καλυδῶνα, καὶ ξενίζεται παρ'
 αὐτῆ· ἔπειτα ἀφικόμενος εἰς Θεσπρωτοὺς· τῆς χώρας
 ἀπελαύνεται· τελευταῖον δὲ ἐπὶ ταῖς Ἀχελῷου πηγαῖς
 5 παρ' ἐνὸς ὄρους, καθαίρεται τε ὑπ' αὐτῆ, καὶ τὴν
 ἐκείνου θυγατέρα Καλλιρρόην λαμβάνει, καὶ ὃν Ἀχελῷος
 προσέχουσε τόπον, κτίσας κατόκησε· Κόμηρ-
 ρόης δὲ ὕστερον τὸν τῷ ὄρμον καὶ τὸν πύπλον ἐπιδυ-
 10 μύσης λαβεῖν, καὶ λεγούσης ἢ τιμωρῆσαι αὐτῷ εἰ
 μὴ λάβοι ταῦτα· διὸ παραγυρόμενος εἰς Ψωφίδα
 Ἀλκμαίων, φηγεῖ λέγει τετυπώσθαι τῆς ματίας ἀ-
 παλλαγῇ αὐτῆς, ὅταν τῷ ὄρμον εἰς Δελφοὺς κομίσας
 ἀνάθῃ, καὶ τὸ πύπλον· ὃ δ', ἰσχυρῶς δίδωσι· μένυ-
 15 σαι δ' ὃν θεράποντα, ὃν Κόμηρρόν τ' αὐτῶν λαβὼν
 ἐκόμενον, ἐπεδράδεις ὑπὸ τῷ Φηγῶς παῖδων [Τημένοιο
 καὶ Ἀξίωνος] ἐπιτάξας τῷ Φηγῶς, ἀναρεῖται· Ἀρ-
 σινόων δ' ἐμφομένῳ, οἱ τῷ Φηγῶς παῖδες ἐμβιβά-
 20 σαι εἰς λάρνακα, κομίσουσιν εἰς Τέγαν, καὶ διδρά-
 σιν Ἀγαπήνοιο, καταφύσασθαι τῷ Ἀλκμαίῳ αὐτῶν
 φόνον· Καλλιρρόν δ' αὖτε Ἀλκμαίωνος ἀπώλειαν μα-
 δοῦσα, πλησιάζοντα αὐτῇ τῷ Διὶ, αἰτεῖται τὴν
 γαμνημένην παιδᾶς ἐξ Ἀλκμαίωνος αὐτῇ γνέσθαι
 25 τελεῖν, ἵνα τὸν τῷ πατρὸς ἦσονται φόνον· γηόμε-
 νοι δ' ὃν Ἰξάριον οἱ παῖδες τέλει, ἐπὶ τῷ ἐκδικίᾳ
 τῷ πατρὸς Ἰξάριον· καὶ τὸν αὐτὸν δ' αὖτε, οἵ τε
 Φηγῶς παῖδες Πέρην καὶ Ἀγνώωρ εἰς Δελφοὺς κο-
 30 μίζοντες ἀνάθειναι τὸν ὄρμον καὶ τὸν πύπλον, κατα-
 λύουσι πρὸς Ἀγαπήνορα, καὶ οἱ τῷ Ἀλκμαίωνος παῖ-
 δες, Ἀμφοτέρους τε καὶ Ἀγρηνά· καὶ ἀνελόντες τὴν
 τῷ πατρὸς φονέαν, παραγυρόμενοί τε εἰς Ψωφίδα, καὶ
 περελόντες εἰς τὴν βασιλειαν, τὸν τῷ Φηγῶ καὶ τῷ

teis Tegeam usque Psophidijs insecuti sunt: verum Tegeensium ope, & Argiuorum quorundam adiuncta fugatis Psophidijs incolumes euaserunt. Quique, ubi rem gestam omnem matri declararunt, monie simul, & templum, Delphos profecti ex Acheloi imperato, & pollini consecrarunt. Progressi deinde in Epirum, collectis colonis Acarnaniam condunt. Atqui Euripides Alcmaonē inquit per insania tempora, ex Mantone Tiresie filia duos suscepisse, marem scilicet Amphilochem, & feminei sexus Tisiphonē, Tralatos deinde pueros Corinthum, Creonti Corinthiorum regi alendos dedisse: ac Tisiphonen forma praecllentissima à Creontis coniuge diuenditam fuisse, dum tacite, ne eam Creon maritus in coniugium sibi caperet, subueretur. Alcmaonem vero hanc mercatum esse, cum suam ipsius filiam seruituram seruitutem nesciret; Mox autem profectum Corinthum liberos repetiturum, & filium etiam ipsum tulisse. Den Amphilocheus Apollinis oraculo monitus, Argos Amphilocheium habitatum concessit.

Iam vero redundum est ad Pelasgum, quem Acusilaus, ut antea monuimus, Iouis & Niobes filium ait. Sed Hesiodo indigenam fuisse placet: cuius & Melibœa Oceani filia, siue, ut alij volunt, Cyllene Nympha filium Lycaonem fuisse memoratur. Qui Arcadibus imperans, è multis vxoribus filiorum quinquaginta factus est pater. Quorum hac sunt nomina, Manalus, Thesprotus, Helix, Nyctimus, Pencetius, Caucon, Mecistens, Opleus, Macareus, Macednus, Hornus, Polichus: Acontes, Euemon, Ancyor, Archebates, Carteron, Egeon Pallas, Eumon, Canethus, Prothous, Linus, Corethon, Manalus, Teleboas, Physisus, Phassus, Phthius, Lycius, Alipherus, Genetor, Bucoliö, Socleus, Phineus, Enmetes,

- γυναῖκα αὐτῇ κτείνουσι. διωχθέντες δὲ ἄρχει Τεγεά,
 ἐπιβοηθησάντων Τεγεατῶν, καὶ πινόντων Ἀργείων, ἐπα-
 θησας, εἰς φυγὴν τῇ Ψωφιδίῳ τραπίντω. δηλώσαν-
 τες δὲ τῇ μητρὶ ταῦτα, τὸν τε ἄρμον καὶ τὸν πύ-
 5 πλον ἐλθόντες εἰς Δελφούς ἀνέδραντο, καὶ πρῶτα δὲ
 Ἀχελώε. πορεύσαντες δὲ εἰς τὴν Ἡπειρὸν, σωα-
 θροίζουσιν οἰκήτορας, καὶ κτερίζουσιν Ἀχαρνανίαν. Ἰὺ-
 επιόης δὲ φησιν, Ἀλλ' αἰεὶ ναὶ καὶ τὸν τῆς μητρὸς χρέ-
 ον, ἐκ Μαντῆς Τερεσίης, πάντας δύο θυνῆσαι, Ἀμ-
 10 φίλοχον, καὶ θυγατέρα Τισφόνιου. κομίσαντα ὃ εἰς
 Κόεινδον τὰ κρένη δοῦναι πρέφει Κόεινδίῳ βασιλεῖ
 Κρέοντι. καὶ τὴν μὲν Τισφόνιου διενεγκούσαν ὑμορφίαν,
 ὑπὸ τῆς Κρέοντι γυναικὸς ἀπεμπωληθῆναι, δεδου-
 κῆας μὴ Κρέων αὐτὴν γαμετῶ ποιήσεται. τὸν δὲ
 15 Ἀλφειάων, ἀρξάσαντα ταῦτ' ἔχον, ἐκ εἰδότης ἦ
 ἑαυτῇ θυγατέρα διεξάπαιναν. παραγμύμενον δὲ εἰς
 Κόεινδον ἐπὶ τῇ τῆς τέκνων ἀπαίτησιν, καὶ τὸν ὕδ' ὅν
 κομίσσεται. καὶ Ἀμφίλοχος καὶ χηφικὸς Ἀπόλλωνος,
 Ἀμφιλοχικὸν ἄρτος ἔκκησιν.
 20 Ἐπαιαγμῶν ὃ νῦν πάλιν ἐπὶ τῇ Πέλασσον, ὃν Ἀ-
 κουσίλαος μὲν Διὸς λέγει καὶ Νιόβης, καὶ θάψ' ὑπὲρ τιμῆς.
 Ηἰσόδος δὲ αὐτὴν χθονά. τύτου καὶ τῇ ὤμῳ θυγατρὸς
 Μελιβοίας, ἣ καὶ θάψ' ἄλλοι λήρῃσι, νύμφης Κυλλίνης,
 25 παῖς Λυκάων ἐγένετο· ὃς βασιλεύων Ἀργείων, ἐκ πύ-
 λων γυναικῶν πεντήκοντα παῖδας ἐγέννησε· Μάινά-
 λον, Θεωρετῶν, Ἑλίκη, Νύκτιμον, Πάριον,
 Καύκωνα, Μηνισέα, Ὀπίαν, Μαιρέαν, Μάκεδιον,
 Ὄβρον, Πόλιχον, Ἀκόντιον, Εὐαίμονα. Ἀγκυρῆαν, Ἀρ-
 χαβάτιον, Καρτίεραν. Αἰγαίωνα, Πόσηντα, Εὐμένα,
 30 Καῖνον, Περύδον, Λίον, Κορέδοντα, Μάινελλον, Τι-
 λεόαν, Φύσιον, Φάωρον, Φόρον, Λύκιον, Ἀλφειρῶν,
 Τεγέεραν, Βυκολίωνα, Σακλῆαν, Φοῖαν, Εὐμήτιον

Harpaleus, Porthæus, Platon, Amon, Cynathus, Lun, Harpalycus, Heraeus, Titanas, Mantinus, Cleor, Symphalus, Orchomenus, Nyctimus iunior. Hi cum superbia tum impietate cunctis mortalibus antesteterunt. Quare Iupiter, ut horum impietatis periculum faceret, sumpta hominis mercenarij forma, ad eos accedit. Tum hi simulacrum conspicantur, inuitatim hospitum domo sua excipiunt. Huic ingulati è conterraneis pueris unius viscera, sacris admista, Manali fratris natu maioris suasu comedenda apposuerunt. At Iupiter id genus mensæ maximum in modum aspernatus evertit, & eo ipso in loco, ubi nunc Trapezus (id enim loci nomen est) spectatur. Ceterum Lycaonem, ac eius liberos, præter Nyctimum nouissimum omnium, fulmine percussos concretauit. Terra interim sublati in altum manibus, ac Ionis dexteram contactu suo demulcens, illius iram compescuit. Enimvero Nyctimus, ut regnum adeptus est, Deucalionis diluuium consequitur. Hoc sanè alij Deucalionis filiorum impietate ac scelere factum fuisse scribunt. Eumelus vero & alij quidam Lycaonem filiam etiam Callistonem habuisse narrant. Quam quidem Hesiodus unam è nymphis esse recensuit. Alii autem eam Nycteo, at Pherecydes Ceteo natam esse referunt. Hac quod cum Diana uenandi studio oblectata, eandemque stolam induta, secum inibi se virginitati addictam fore iurauit. Verum huius forma captus Iupiter, siquidem in Dianam, ut nonnulli aiunt, mutatus, siue, ut quidam, in Apollinem versus, inuitam subegit. Quod cum Iupiter Iunonem latere studeret, eam in urse faciem vertit: Iuno interea Diana, ut immanem belluam sagittis configat, persuasit. Nec desunt auctores, qui referant, illam promissæ virginittis violata causa sagittis à Diana percussam

Ἀρπαλία, Πορδία, Πλάτωνα, Αἴμονα, Κυάμινον,
 Λέοντα, Ἀρπάλουον, Ἡραία, Τιτάναν, Μαντίαν,
 Κλείτορα, Σπύμφαλον, Ορχομόδον, Νύκτιμον τὴν νεώ-
 τερον. οἱ τοὶ πάντας ἀνθρώπους ὑπερέβηον ἑσθιφα-
 5 νεία καὶ ἀσβεία. Ζεὺς δὲ αὐτῶν βελόμοιον τὴν
 ἀσέβειαν περᾶσαι, εἰσαδὴς ἀνδρὶ χερνήτη, παρὰ χί-
 νεται. οἱ δὲ αὐτὸν ἐπὶ ξενίᾳ χαλῆσαντες, σφά-
 ξαντες ἕνα τὴν ὀπιχειρῶν παῖδα, τοῖς ἱεροῖς τὰ τέ-
 του σπλάγχα σωμαναμίξαντες, παράθηκον [τῇ τρα-
 10 πίζῃ] συμβελύσασθαι τῷ πρεσβυτέρῳ ἀδελφῷ Μαι-
 νάλῳ. Ζεὺς ὅ [μусаχρεῖς] τὴν μὲν τραπίζαν ἀνέ-
 στρεψεν, ἐνθα νῦν τραπίζῃς καλεῖται ὁ τόπος. Λυ-
 χόονα ὅ καὶ τὰς τέτου παῖδας ἐκεραύνωσι χωρὶς τῷ
 νεωτάτου Νυκτίμου. ἀναχρύσα γὰρ ἡ Γῆ ταῖς χεῖρας,
 15 καὶ τῆς δεξιᾶς τῷ Διὸς ἐφαφάμενη, τὴν οἰκλήν κατέ-
 παυσε. Νυκτίμου ὅ τὴν βασιλείαν ὤρξατο βρόνχον, ὃ
 ἐπὶ Δολιχλείων κατεκλυσμός ἐγένετο. τῶν ἐνιοῖ
 φασ διὰ τὴν ἧ' Λυχόν καὶ παῖδων διωσέσθαι γε-
 νῆσθαι. Εὐμηλὸν ὅ καὶ πνυς ἐπερι, λέγουσι Λυ-
 20 χόονι καὶ θυγατέρα Κόμισσιν γυνάδα. Ησίοδος μὲν γὰρ
 αὐτὴν μίαν εἶπεν ἧ' Νυμφῶν λέγει. Ἀσθὸν ὅ Νυκ-
 τίως. Φερεκίδης ὅ Κητίως. αὐτὴ σωθήρης Ἀρτέμι-
 δος ἔσα, τὴν αὐτὴν ἐκείνῃ σελὴν φοροῦσα, ὅμο-
 σιν αὐτῇ μεῖναι παρθένον. Ζεὺς δὲ ἐράδης, ἀκέν-
 25 ση σωμανάζεται, εἰσαδὴς, ὡς μὲν ἐνιοὶ λέγουσιν,
 Ἀρτέμιδι. ὡς δὲ ἐνιοὶ, Ἀπίλωνι. Βελόμοιον δὲ
 Ἡραν λαθεῖν, οἷς Ἄρκτον μετέμειψον αὐτῇ. Ἡ
 δὲ ἐπισεν Ἀρτέμιν, ὡς ἄξιον θείον κατετοξέυσαι.
 εἰς δὲ οἱ λέγοντες, ὡς Ἀρτίμις αὐτὴν κατετόξω-
 30 σιν, ὅτι τὴν παρδινίαν ἐκ ἐφίλαξεν. ἀπικλόμενης

sam obijisse. Qua demum sublata Iupiter adreptum in-
fantem in Arcadia Maia enutriendum dedit, eique Ar-
cadi nomen imposuit: & Callisto inter astra collocavit,
ursamque nominavit. Insuper ex Arcade ac Leaneira
Amycle filia, aut Meganira Croconis filia; ut autem
Eumelus ait, ex nymphea Chrysopea nati sunt filij Elatus
& Aphidas. qui terram partiti sunt. Summa vero po-
tentia penes Elatum fuit. Hic ex Laodice filia Cinyra
Strymhalum & Percum gignit. Sed Aphidas Aleum,
& Sibenebam, qua Prætonupsit Alei vero & Neara
Perei filia. Auge quidem femina, mares autem, Ce-
pheus ac Lyncurgus. Hac igitur ab Hercule vitata in-
fantem intra Palladis lucum celavit: ubi prius illum sa-
cerdotio præsuit. Cum vero ingrauesceret annona, ut pla-
ne fames immineret, quod terra sterilitate laboraret: at-
que oraculis significaretur, in Minervæ luo quandam
latere impietatem, deprehensa demum à patre puella,
Nauplio occidenda traditur. à quo cum illam Teuthras
Myso ram dynastes accepisset, vitavit, & infans Par-
thenio in monte exponitur: quod cerna de suis uberibus
alimentum suppeditavit, Telephus est appellatus: atque
à Corythi bubulcis enutritus, ac perquisitis parentibus
Delphicum Apollinem adiit, ac monitus ab oraculo in
Myriam concedit, & puer à Teuthrante adoptatur: eo-
que vita sancto Mysia regni heres instituitur. At è Ly-
cargo, & Cleophile, sine Eurynome, nati sunt, Ancus,
Epochus, Amphidamas, & Idæus. ex Amphidamante
vero Milanion, & Antimache filia. quam duxit Enry-
sheus. Ex Iaso & Clymene Minya filia nascitur Ata-
lanta: cuius pater mascula prole cupidus, eam exposuit:
ad quam ursa sæpenumero veniens ubera protendebat:
eamque demum venatores inventam penes se educarunt.

- ἢ Κόμιστος Ζεὺς τὸ βρέφος ἀπάτας, ἐν Ἀργείᾳ δίδωσιν ἀνὰ τέρρεϊν Μαιᾶ, περὶ γαργάρας Ἀρχάδα· τίμῃ
 ἢ Κόμιστῃ κατακείσας, ἐκάλεσεν Ἀρκτον. Ἀρχάδος
 ἢ καὶ Μεγαρέας τῆς Ἀμύκλας, ἢ Μεγαρέας τῆς Κρή-
 5 κων· ὥς ἢ Εὐμῆλθ λέγει, νύμφης Χρυσωπίας,
 ἐγγύοντο πᾶσις Ἑλλάδιθ καὶ Ἀφείδας. ἔποι τίμω γλῶ
 ἑμείσωπον. τὸ ἢ παῖν κράτος εἶχον Ἑλλάδιθ· ὅς ἐν
 Λαοδίχης τῆς Κιεύρου, Στύμραλον καὶ Περία τιμοῖ.
 Ἀφείδας ἢ Ἄλεον καὶ Σθενέβοιαν, λῶ γαίῃ Περίτου.
 10 Ἀλέα ἢ καὶ Νεαίρας τῆς Περύρας, θυγάτηρ μὲν Αὐγυ-
 ῆος ἢ Κηφύς· καὶ Λυκοῦργος. σὺ δὲ μὲν ἔν ὑφ' Ἡρα-
 κλέους φθαρείσα, κατέρυψε τὸ βέροθ ἐν τῷ τεμένει
 τῆς Ἀθίνας, ἥς εἶχε ἢ ἱερασιῶν. ἀκάρπυ δὲ τῆς
 15 γῆς μύκσης, καὶ μὴν ὄντων τῇ χρησιμῶν εἶναί· πῶ
 τῷ τεμένει τῆς Ἀθίνας δωσέσημα, φουραδεῖσα ὑπὸ
 τῷ πατρὸς, παρδύθη Ναυπλίθ ἐπὶ θαλάτῃ· παρ' ἢ
 Τάδρας ὁ Μυσῶν δωσέσης παρλαβῶν αὐτῇ ἐφειρε·
 τὸ ἢ βρέθθ ἐκτ' δὲν ἐν ὄρει Γαρδενίῳ, θηλῶν ὑπο-
 χούσης ἐλασε, Τέλεοθ ἐκλήθη. καὶ τραφεῖς ὑπὸ τῆς
 20 Κρείδου βεκόλων, καὶ ζητήσας τὰς γονέας, ἦκαν εἰς
 Δελφοίς· καὶ μαδὼν παρὰ τῇ θεῇ φθαγίνεται εἰς Μυ-
 σίαν, θετός πᾶσις Τάδραντος γίνεται· καὶ τελευτῶντος
 αὐτοῦ, δαδοχος τῆς δωασείας γίνεται. Λυκίῳργου ἢ καὶ
 25 Κλεοφίλης ἢ Εὐρωόμης, Ἀγκυῶθ καὶ Ἐποχος, καὶ
 Ἀμφιδάμας, καὶ Ἰδαῶθ. Ἀμφιδάμαντος δὲ Μειλα-
 νίων, καὶ θυγάτηρ Ἀντιμάχῃ, λῶ Εὐρυδευὲς ἐγνήμυ.
 Ἰάσου δὲ καὶ Κλυμένης τῆς Μινύας, Ἀταλάντῃ ἐγά-
 30 νετο. ταύτης ὁ πατὴρ ἄρρενων παίδων ἐπιδυμῆθ, ἐξέ-
 σθηκαν· αὐτὴν· ἀγκίθ ἢ φοιτῶσα πλλάκας θηλῶν ἐδί-
 δου· μέχρ' ἢ δ' εἰντες κωηροὶ παρ' ἑαυτοῖς ἀνέτρεφον.

Atalanta deinde adulta iam ætatis se virginem seruabat, & venando in solitudine armata permanebat. Quinetiã ubi inuiolata virginitati sue à Rhæco & Hylæ centauris vim parari perspicit, hi sagittis ab ea perfoſſi conciderunt: deuenit præterea una cum viris præclarissimis non ad venationem modo in Calydonium aprum indictam, sed etiam ad certamen in Pelia honorem institutum propositumque, ubi cum Peleo luctata est, ac palmam inde est consecuta. Cum vero *Atalanta* non ita multo post genitores suos reperisset, ac patris iussu ad virum capiendum inducta esset, in stadium abiit, in cuius medio trium cubitum palum defigit. Hinc procantium virorum cursibus deductis armata decurrebat. In quibus qui vincebatur, cades: at victori *Atalanta* coniugium debebatur. Demum post multorum cades, *Milanion* eius amore inflammatus, aureis malis, quæ à Venere dono acceperat, secum allatis, in illud decurrendi certamen descendit: ea in adcurrentem puellam insequens obijcit. Tum *Atalanta*, dū in proiæctis pomis è terra colligendâ occupatur, cursu deniæta est. Sic itaque *Milanion* *Atalanta* coniugio potius est. Sed fama est, eos aliquando per venationis otium in Iouis lucum penetrasse, ibique mutuo complexu cocuntes, in leones transformatos fuisse. *Hesiodus* autem ac plerique alij, *Atalantam* non Iasi, at *Schoenæi* filiam fuisse memorarunt. *Euripides*, è *Manalo* ortam, nec eam *Milanioni*, sed *Hippomeni* nuptam dicit. *Atalanta* hæc è *Milanione*, siue, ut alij volunt, ex *Marte*, *Parthenopæum*, qui bellum gessit in Thebanos, procreauit. Sed ex *Atlante*, ac *Pleione* Oceani filia in *Cyllene* Arcadiæ monte nata sunt filia septem, quibus *Pleiadibus* cognomentum fuit, *Alcyone*, *Merope*, *Celæno*, *Electra*, *Sterope*, *Taygete*, *Maia*, de quibus *Steropen* *Oenamaus* uxorem sibi

- τελεία ἢ Αταλάντη ἡγομένη, παρθένον ἑαυτῷ ἐ-
 φύλαπεν· καὶ θηρᾶσα ἐν κρήνῃ, κατωπλισμένη
 διετέλει, βιάζεται ἢ αὐτῷ ἐπιχειροῦντες Κένταυροι
 Ροϊκος καὶ Τλαῖος, κατατοξιδέντες ὑπ' αὐτῆς ἀ-
 5 πίδανον. παρεχόετο δὲ μετὰ τῆς ἀρίστων καὶ ἐπὶ
 τὸν Καλυδῶριον κατέειν, καὶ ἐν τῇ ἐπὶ Πελία πι-
 δέντι ἀγῶνι, ἐπάλασε Πηλεΐ, καὶ ἐνίκησεν. αὐδ-
 ούσα δὲ ὕστερον τὰς γονέας, ὡς ὁ πατὴρ γαμεῖν
 αὐτῷ ἐπιδεν, ἀποῦσα εἰς σαρδιαῶν τόπον, καὶ
 10 πῆξασα μέσον σκόλοπα τείπηχυν, ἐντεύθεν τῆς μνη-
 στευομένων τὰς δρόμοις περιόουσα, ἐπρόχαζε κατω-
 πλισμένη. καὶ καταληφθέντι μὲν αὐτῇ Δανάϊος ἀ-
 φείλετο· μὴ καταληφθέντι δὲ, γάμος. ἦδη δὲ πολ-
 λῶν ἀπολλυμένων, Μελανίων αὐτῆς ἐράδεις, ἦκεν
 15 ἐπὶ τὸν δρόμον, χεύσας μῆλα κομίζων παρὰ Αφρο-
 δίτης· καὶ διακόμωσθε ταῦτα ἔρριπεν. ὃ δὲ ἀναι-
 ρημένη τὰ ῥιπῆσθαι, τὸν δρόμον ἐνίκησε. ἔζημε-
 ους αὐτῷ Μελανίων καὶ ποτε λέγεται μὴ θηρᾶον-
 τας αὐτὸς ἐισιλθεῖν εἰς τὸ τέμενος Διὸς, καὶ κεῖ-
 20 σωνυσάζοντας, εἰς λέοντας ἀμαλῶσαι. Ησίοδος δὲ
 καὶ πινες ἑπερι, τῷ Αταλάντῳ, ἐκ Ιάσου, ἀλλὰ
 Σχοινέως εἶπεν. Εὐειπίδης ἢ Μαιναίης· καὶ τὸν γή-
 μαντι αὐτῷ ἢ Μελανίων, ἀλλὰ Ἰππιμένῳ. ἐ-
 γήνησε δὲ ἐκ Μελανίωνος Αταλάντη, ἣ, ὡς ἄλλοι
 25 λέγουσιν, Ἄρεος, Παρθενοπαῖον, ὃς ἐπὶ Θήβας ἐ-
 στρατεύσατο. Ἄτλαντος δὲ καὶ τῆς Ωκεανὸς Πληϊόνης,
 ἐγούοντο θυγατέρες ἐπὶ ἐν Κυλλίνῃ τῆς Ἀρχαδίας, αἱ
 Πληϊάδες περσαγοράδεισαι, Αλκυόνη, Μερόπη, Κε-
 λαινώ, Ηλέκτρα, Στερόπη, Ταυμέτη, Μαῖα. τῶ-
 30 των Στερόπην μὲν, Οινόμαος ἐγήμε· Σίσυφος Με-

sociavit. Meropen Sisyphus : duas corrumpit Neptunus : priorem quidem sane Celano de qua Lycum filium extulit, quem Neptunus pater in fortunatorum insulas habitatum misit. Posteriorem autem Alcyonen, ex qua Æthusam filiam genuit, qua Apollini Fleutherem filiam formosissimam peperit : sed filios Hyreum & Hyperenorem. Nycteus autem & Lycus ex Hyreo & nymphea Cloniana natus est. Deque Nycteo & Polyxone Antiope orta est : de qua & Ioue Zethus & Ampho Atlantidas autem ceteras Iupiter compressit. Si quidem Maia natarum maxima ab Ioue in Cyllenae antro vitata Mercurium parit : Hic, cum adhuc in cunis vagiret, erumpit, atque Pieriam peruasit, & quas Apollo boves pascebat, furto abegit : neve id deprehendi per vestigia posset, calcrosearum pedibus induit, quarum partem Pylum abduxit, ac reliquas intra spelaeum abscondit : ex his autem cum iam duas immolasset, earum coria scopulis defixit, at viscerum partim elixa partim tostae sitavit. Inde in Cyllenen festinanter proficiscitur. pro antri ostio consumpta iam carne testudinem depascentem inuenit, qua perpurpurgata, & absterfa super eius testa ex mactatorum bouum intestino confectos nervos tetendit, & lyram conficit. Sic Mercurius carnes torrere, lyramque ac plectrum primus inuenit. Mox Apollo bubus perquirendis operam navat, & Pylum reecta concedit, ubi cinctus ab eo diligenter examinatus eum abigentem puerum vidisse responderunt : se vero haudquaquam posse dicere, quonam producta forent, quando earum quidem vestigia deprehendi non poterant. Demum, ubi Apollo ex vaticinandi peritia abigentem comperit, ad Maiam in Cyllenen properavit, apud quam Mercurium furti accusat. Ea vero puerum ipsum f. scys innolutum ostendit. Hunc Apollo manibus iubilantem ad Iovem tulit,

- εἶπεν. δυοὶ δὲ ἐμίχθη Ποσειδῶν · παρὲν μὲν Κε-
 λαινοῖ, ἔξ ἧς Λύκος ἐγένετο · ὃν Ποσειδῶν ἐν μα-
 χάρεσσι φήκει νήσοις. δευτέρα δὲ Ἀλκυόνη · ἣ θυγα-
 τὴρ μὲν ἐτίκτωσεν Αἴδουσαν, τὴν Ἀπόλλωνι Εὐρώ-
 5 πηρ τεκοῦσαν καλλίστην · ἧς δ' Ἰφία καὶ Τερψιόρα.
 Τρέως μὲν οὐ καὶ Κλονίης νύμφης, Νυκτίως καὶ
 Λύκος · Νυκτίως δὲ καὶ Πολυξῆς, Ἀντόπη. Ἀντό-
 πης δὲ καὶ Διὸς, Ζῆτος καὶ Ἀμφίων. ταῖς δὲ λοιπαῖς
 Ἀτλαντὶσι Ζεὺς σωμασιάζει. Μαῖα μὲν οὐκ ἢ παρ-
 10 βυτάτη Διὶ σωμαλδοῦσα ἐν αὐτῇ τῆς Κυλλίνης, Εὐ-
 μῆν ἵκτε. ἔτος ἐν παρτοῖς ἐπὶ τῷ λίκτι καίωσθαι,
 ἐκδύς, εἰς Πιερίαν φθάνεται, καὶ κλέπει βόας, αἳ
 ἐνεμεν ἡπόλλων. ἵνα δὲ μὴ φραγεῖται ὑπὸ τῶν ἰχθύων
 ὑποδήματα τοῖς ποσὶ φασίθηναι, καὶ κομίσας εἰς Πύ-
 15 λον, ταῖς μὲν λοιπαῖς εἰς σπήλαιον ἀπέκρυψε. δύο δὲ
 καταδύσας, ταῖς μὲν βόας πέτραις καθήλασε · τῶν
 δὲ κρεῶν τὰ μὲν κατέλωσεν ἐφύσας, τὰ δὲ κα-
 τέχασε, καὶ ταχέως εἰς Κυλλινίην φέρετο · καὶ δέεισκε
 20 παρὲν τῷ αὐτῷ νεμομένῳ χελώνῳ, ταύτῃ ἐκαδά-
 ρας, εἰς τὸ κῦτθ' ἡρδῆς ἐκτείνας, ἔξ ὧν ἔδυσε
 βοῶν, καὶ ἐργασάμενθ', [λύραν ἐποίησε. καὶ παρτθ'
 κρέα ὥπνησε. καὶ] λύραν εὖρε καὶ πῆκτρον. Ἀπόλ-
 λων δὲ ταῖς βόας ζῆσθ', εἰς Πύλον ἀφικνέται · καὶ
 25 τὰς κατοικοῦντας ἀνέκρινεν. οἱ δὲ ἰδεῖν μὲν παῖδας
 ἐλαύνοντα ἔφασκον, ἐκ ἔχον δὲ εἰπεῖν ποῖποτε ἠλά-
 θησαν, διὰ τὸ μὴ εὖρεῖν ἰχθ' διώσασθαι. μαθὼν δὲ
 ἐκ τῆς μαντικῆς τὸν κακλόδοτον, πρὸς Μαῖαν εἰς
 Κυλλινίην φθάνεται, καὶ τὸν Εὐμῆν ἠπάτο. ἡ δὲ,
 ἐπέδειξεν αὐτὸν ἐν ταῖς σπηραίοις. Ἀπόλλων δὲ
 30 αὐτὸν παρδιακομίσας, ταῖς βόας ἀσῆται. Διὸς δὲ

ac boues reposcit. Is, tametsi Iouis imperio reddere iuberetur, inficiari tamen non desinebat. qui, quod ille minime persuadet, Apollinem Pylum perducit, ac boues restituit. Apollo auditam lyram, à Mercurio petit: eam Mercurius tradit. Apollo vero accepta lyra tradit boues, quas cum Mercurius pasceret, fistulam etiam compegit, & compactam inflauit, pro qua, quod eius habende miro desiderio Apollo tenebatur, auream virgam dare non verebatur, quam, cum Apollo boues pasceret, habebat. quod eam Mercurius, & pro fistula habere, & vaticinandi artem consequi cupiebat. Qua tradita, & per calcneos etiam vaticinari docetur. Adhuc Iupiter ipsum sui ipsius, Deorumque Manium nuntium fecit. Iupiter insuper ex Taygete Lacedamonem filium procreauit, à quo etiam Lacedamonis regio nomen est consecuta. Sed ex Lacedamone, ac Sparse filia Eurota, qui fuit Legis indigetis filius & Cleocharea Naidis nymphe, Amyclas, & Eurydice, quam Acrisius uxorem habuit. Amycla autem, & Diomedes Lapithæ filia, Cynortæ, & Hyacinthus filij fuere. Hyacinthum ab Apolline ardentè amatum fatentur, quem disco percussum fortuito interfecit. Sed & Cynortæ filius fuit Perieres, cui Gorgophone Persei filia nupsit, ut narrat Stesichorus, ex eaque Tyndareum, Icarium, Aphareum, ac Leucippum, suscepit. Ex Aphareo & Arene Oebali filia Lynceus, Idas & Pifus nati sunt. Verum multorum testimonio Idam è Neptuno genitum esse comprobatur. Atqui tanta Lynceus oculorum claritate præcelluit, ut sub terra latentia quæque peruidisse dicatur. Leucippi verò ex Philodice Inachi filia nata fuere Ilaira & Phœbe. Hastæ Dioscori, id est Iouis filij. Castor & Pollux ab se raptas uxores duxerunt: post hæc etiam Arsinœ genuit.

- 5 καλεύσθ' ἀποδύσαι, ἡρνεῖτο. μὴ πιδῶν δ', ἄγει
 τὸν Απόλλωνα εἰς Πύλον, καὶ τὰς βόας ἀποδίδωσιν.
 ἀκούσας δὲ τῆς λύρας ὁ Απόλλων, [αἰτήσας ταύ-
 τῳ, ἔλαβεν Ἑρμὸς ἐκείνῳ δίδοντας, ὁ Απόλλων]
 10 ἀντιδίδωσι τὰς βόας. Ἑρμῆς δὲ ταύτας νέμων, σύ-
 ειγγα πάλιν πηξάμενθ' ἐσείζειν. Απόλλων δὲ καὶ
 ταύτῳ βελομένθ' λαβὼν τῷ χρυσίῳ ῥάβδῳ ἐδί-
 δου, ὡς ἐκέκτητο βεκολῶν. ὁ δὲ καὶ ταύτῳ λαβὼν
 15 αὐτὴν τῆς σύειγγ' ἤθελεν, καὶ τῷ μαντικῶς ἐπα-
 δεῖν. καὶ δοὺς διδάσκειται τῷ διὰ τοῦ ψήφων μαντι-
 κῶς. Ζεὺς δὲ αὐτὸν κήρυκα ἑαυτοῦ καὶ Διὸς ὑποχθ-
 νίων τίθει. Ταῦτέν τε ἐκ Διὸς, Λακεδαιμόνα· ἀφ'
 20 ἧ καὶ Λακεδαιμόνῃ ἡ χώρα καλεῖται. [καὶ] Λακε-
 δαιμόνθ' δὲ καὶ Σπάρτης τῆς Εὐρώπης, ὅς ῥα αὐτὸ
 25 Λέλεργος αὐτόχθονθ', καὶ νύμφης Νηΐδος Κλεοχαρείας
 Ἀμύκλας καὶ Εὐρυδικῆς, ὡς ἔγνηνθ' ἀκείσθ'. Ἀμύ-
 κλα δὲ καὶ Διομήδης τῆς Λαπίδου Κυωόρτης, καὶ
 Τάκινδος. τῶν τε ἑὸν ἑὸν Ἀπόλλωνθ' ἐρώμενον λέ-
 30 γουσιν· ὃν Δίσκῳ βαλὼν, ἄκων ἀπέκτεινε. Κυωόρτου
 35 δὲ [παῖς] Παιήρης, ὅς ῥα καὶ Γοργόφόνῳ τῷ
 Περσέως, καὶ δὲ Σπείχρως φησι· καὶ τέκετι Τιω-
 δέρεαν, Ἰκάειον, Ἀφαρία, Ἀδίκωπον. Ἀφαρίως
 40 μὲν οὖν καὶ Ἀελίως τῆς Οἰβάλης, Λυγαῖός τε καὶ
 Ἰδίας, καὶ Πείσος. καὶ πολλοὺς δὲ, Ἰδίας ἐκ Ποσι-
 δῶνθ' λέγεται. Ὀξυτερκίᾳ δὲ Λυγαῖός ῥα ἑσθλὴν,
 45 ὡς καὶ τὰ ὑπὸ γλῶσσι διωρεῖν. Ἀδίκωπου δὲ καὶ Φι-
 λοδίκης τῆς Ἰνάχου, θυγατέρες ἐγένοντο, Ἰλάμεν
 Φοίβη. ταύτας ἀρπάζαντες, ἔγνησαν Διόσκουροι.
 50 ὧς δὲ ταύτας, Ἀρσινόῳ ἐγέννησεν. ταύτη μὲν

Hac ab Apolline impleta *Æsculapium* peperit. Aiqui-
dam non *Arfinoes* *Leucippi* filia, sed *Coronidis* *Phlegye*
in *Theſſalia* natum *Æsculapium* ferunt: cum quaſi-
mulaceam deperiſſet *Apollo*, ſtatim concubuiſſe prodi-
tur. Eam quoque præter patris ſententiam nubentem,
Iſchy *Elati* filio coniunctam fuiſſe aiunt. *Apollo* autem
delatorem corum immodicis maledictis execratur: &
qui ad eum uſque diem candidus fuerat, in nigrum cõ-
mutavit, & *Coronidem* grauulam percuſſit, & necauit.
Ex qua, cum conſligaret, abreptum infantem è pyra
ad *Chironem* Centaurum alendum tulit: à quo etiam
medicinam & venandi artem perdidicit. Qui cum iam
chirurgicus euaiſſet, atque artem eiſmodi iampridem
exercuiſſet, non modo quosdam ab interitu liberauit, ſed
etiam præmortuos in vitam reuocauit. Nam, cum à
Pallade effuſum de *Gorgones* uenis cruorem accepiſſet,
qui è laeis deſluxiſſet, in mortaliũ perniciem, qui
autem e dextris, in conſeruandis hominibus utebatur:
atque huiſce opem in mortuis ſuſcitandis adhibebat.
Sed inueni quidem nonnullos, qui ab eo reuocati in vi-
tam dicuntur, *Capaneum* ac *Lycurgum*, ut autem *Sie-
fichorus* ait, *Eriphylon*: & *Hippolytum*; qui *Naupa-
ëtica* conſcripſit: *Tyndareum*, ut *Panyas*: *Hymenæum*,
ut *Orphici*: *Glaucum* *Minois* filium, ut *Mneſagoras*
ait. Dèum *Iupiter* ueritus, ne, ſi mortales hanc
medendi rationem adipiſcantur, ſuis ſe uiribus uic:ſſim
adiuorint, fulmine ipſum interfecit. Quamobrem ira-
tus *Apollo* *Cyclopaſ*, quod *Ioni* fulmina comparaiſſet,
occidit. Quom cum *Iupiter* in *Tartarum* iam iam de-
iecturus eſſet, *Latona* precibus exoratus, annum totum
ut ipſe uiro mercede conductus ſeruiet, imperauit. Is
autem *Pheras* ad *Admetum* *Phoretis* filium ſe contulit,

- γυναι Απολλων, ἥ δέ, Ασκληπιὸν ἔχοντα· πνὴς δὲ
 Ασκληπιὸν, ἐκ Ἰζ᾽ Ἀρσινόης τῆς Λακωνικοῦ λέγου-
 σιν, ἀλλ' ἐκ Κορσυνίδος τῆς Φλαγύης ἐκ Θεσσαλίας,
 καὶ φασὶν ἐραδιῶσαι ταύτης Απολλων, τῷ δὲ καὶ
 5 εὐθεὶας σωμαλθεῖν. τῷ δὲ, παρὲς τῷ τῷ πατρὶος γινώ-
 μιν ἐλομένω, Ἰσχύι τῷ Ελάτου ἡμῶν σωμαλθεῖν. Α-
 πόλλων δὲ τὸν μὲν ἀπαγγέλλαντα κόρακα καταρᾶται·
 ὅς τῶς Λακὸν ὄντα, ἐποίησε μέλανα· αὐτῷ δὲ
 [εἰκώσαν] ἀπέκτεινε. χαομένης δὲ αὐτῆς ἀπά-
 10 σος τὸ βρέφους ἐκ τῆς πυρᾶς, πρὸς κείραντα τὸν
 κέταρον ἦνεγκα· παρ' ᾧ καὶ τῷ Ἰαπεικίῳ καὶ τῇ
 κυνηγετικῇ πεφόρμῳ ἐδιδάχθη. καὶ θυόμῳ χα-
 ρουρικός, καὶ τὴν τέχνην ἀσκήσας ἐπὶ πολὺ, καὶ μό-
 ρον ἐκάλυψε πνὴς ἐπιδήσκειν, ἀλλ' ἀνέγειρε καὶ τῷ
 15 ἀποδανόντας, παρὰ γὰρ Ἀθίνας λαβὼν τὸ ἐκ τῆς φλε-
 βῶν τῆς Γοργόνης ρυέν αἷμα, τὸ μὲν ἐκ τῆς ἀριστε-
 ρῆς ρυέν, πρὸς φθορὰν ἀνθρώπων ἐχρήτο· τὸ δὲ ἐκ
 τῆς δεξιῶν, πρὸς σωτηρίαν, καὶ διὰ τούτου τὰς πεδι-
 κῶτας ἀνέγειρεν. εὖρον δὲ πνὴς λεγόμενος ἀνὰ τῆναι
 20 ὑπὸ αὐτῆς Καπανία καὶ Λυκούργον, ὡς δὲ Σπείριος
 φησιν, Εὐφύλιον· Ἰππόλυτον, ὡς ὁ τὰ Ναυπακκίαν
 συζητάσας λέγει· Τιμοκλέων, ὡς φησὶ Παρύσιος·
 Ὑμέναιον, ὡς οἱ Ορρικοί λέγουσι· Γλαῦκον τὸν Μό-
 νων, ὡς Μνησιγόρας λέγει. Ζεὺς δὲ φοβηθεὶς μὴ
 25 λαβόντες ἀνθρώποι· θεοποιῶν, παρ' αὐτῶν βοηθῶσιν
 διήλοισι, ἐκέλευσεν αὐτὸν. καὶ διὰ τούτου ὀργισθεὶς
 Απολλων, κτείνει Κόκλωπας, τὸς τὸν κεραιῶν Διὶ
 κατασκάδοντας. Ζεὺς δὲ ἐμέλῃσι βίβην αὐτὸν εἰς
 τάρταρον· διενδύσας δὲ Λητῆς, ἐκέλευσεν αὐτὸν ἐπι-
 30 αὐτὸν ἀνδρὶ δητύσαι. ὁ δὲ τῷ θυόμῳ εἰς φθορὰν

apud quem seruitutem seruans armenta pascebat: ac
 boves dominicas gemelliparas omneis effecit. Suique
 & Aphareum quidem & Leucippum ex Periere Adii
 filio natum esse dicant. Cynorta autem Perierem filium
 fuisse, & huiusce OEbalum. Sed OEbali & Bateæ Nai-
 dis nymphe Tyndareum, Hippocoontem, & Icarionē.
 At Hippocoontis filij fuere Dorycleus, Scaus, * Emar-
 sphorus, Eutyches, Bucolus, Lycon * Tebrus, Hippotho-
 us, Eurytus, Hippocorystes, Alcimus, Alcon. His prae-
 mitus filijs Hippocoon, Icarionem ac Tyndareum Laca-
 demone eiecit. Hi vero ad Thestium eiectioni confugerunt:
 Eique aduersus finitimos bellum gerenti opem tulerunt:
 dein Tyndareus Thestij Aetoli filiam Ledam cepit uxo-
 rem. Rursus autem quo tempore Hercules Hippocoontē
 cum liberis suis interemit, in patriam redeunt: ac Ty-
 ndareus regnum accipit. Nati verò ex Icario & Peribea
 Naide nymphe, mares filij quinque, Thoas, Damasp-
 pus, Imeusimus, Aletes, Perilaus: & filia Penelope, quae
 Ulyssi nupsit. Tyndarei autem ac Leda filij Timandra,
 quam Echemus in coniugium duxit: Clytemnestra, quam
 Agamemnon uxorem habuit: item Philonoe, quam
 Diana immortalem esse fecit. Adhuc Iupiter, qua nocte
 cum Leda in cygnum versus concubuit, eadem quoque
 Tyndareus illā impleuit: de qua Ioue Pollux & Helena:
 de Tyndareo autem Castor, procreati sunt. Inuenio etiā
 auctores, qui Helenā Nemesis & Iouis filiā fuisse dicāt.
 Nam, cum ea Iouis concubitus fugeret, in anserem mu-
 tatam fuisse. Iouem autem in cygnum versum coisse
 memoratur: Nemesisin verò onum ex eo concubitu pepe-
 risse. Idque etiā in nemore opilionem quendam inuenisse,
 & allatum Leda dedisse. Hanc autem conditū in arca
 reposuisse, & suo demum tempore ortam fuisse Helenam

- πρὸς Ἀδμήτῳ τὸν Φέρηθ, τὸτ' αὖ λατρεῶν ἐποί-
 μανε· καὶ τὰς θηλείας βόας (πάσας) διδυματικούς
 ἐποίησεν. εἰς δ' οἱ λέγοντες Ἀραρεῖα μὲν καὶ Λεύκιπ-
 πον ἐκ Πειρήρου· γένεσθαι δὲ Αἰόλῳ· Κνωρτὴ δὲ,
 5 Πειρήλῳ· τῷ δὲ, Οἰβαλον· Οἰβάλῳ δὲ καὶ Νηΐδῳ
 ὤμφης Βατείης Τυωδάρων, Ἰπποκόωντα, Ἰχθείωνα.
 Ἰπποκόωνθ' μὲν οὐδ' ἐγένοντο παῖδες Δορυκλείς,
 Σχεῖθ, * Εμαρφόρος, Εὐτύχης, Βακόλος, Λύκων,
 Τέβρος, Ἰππόδοος, Εὐρυτος, Ἰπποκορυσις, Ἀλκίνας
 10 Ἀλκων. τέττες Ἰπποκόων ἔχον παῖδας, Ἰχθείωνα καὶ
 Τυωδάρων· ὁξείβαλεν Λακεδαίμονος. οἱ δὲ φεύγοντες
 πρὸς Θέσιον, καὶ συμμαχῶσιν αὐτῷ πρὸς τὰς ὁμό-
 ρους πόλεμον ἔχοντι· καὶ γαμει Τυωδάρως Θεσίου (τῷ
 Λιτωλῷ), θυγάτηρ Λήδαν· αὐτὴς δὲ ὅτε Ἡρακλῆς
 15 Ἰπποκόωντα καὶ τὰς τέττες παῖδας ἀπέκτεινε, κατέρ-
 χονται· καὶ παραλαμβάνει Τυωδάρως τὴν βασιλείαν.
 Ἰχθεὺς μὲν οὐδ' καὶ Πειριβοίας ὤμφης Νηΐδῳ (ἦοι
 ἄρρενες πέντε,) Θόας, Δαμάστωπος, Γαμέσιμος,
 Ἀλήτης, Πειρίαιος· καὶ θυγάτηρ Πλωερόπη, ἣν ἔγη-
 20 μὲν Οδυσσεύς. Τυωδάρῳ καὶ Λήδῳ, Τιμανδρά,
 ἣν ἔχενος ἔγνη· καὶ Κλυταιμνήστῃ ἣν ἔγνηεν Ἀ-
 γαμέμνων· ἐπ' τε Φιλοτόῃ ἣν Ἄρτεμις ἀδάνατον ἐ-
 ποίησε. Διὸς δὲ Λήδῃ στυελθόνθ', ὁμοιωθένθ'
 κύκῳ, καὶ κατὰ πύλιν αὐτῇ νύκτα Τυωδάρως, ἐκ
 25 Διὸς μὲν ἐγενήθη Πολυδεύκης καὶ Ελένη· Τυωδάρῳ
 δὲ Κάτωρ. λέγουσι δ' ἐνιοὶ Νεμίσσῳ Ελένῳ (τῇ) καὶ
 Διὸς. πάντῳ γὰρ πῶν Διὸς φάγουσαι στυγίαν, εἰς
 χλῆα τὴν μορφὴν μεταβαλεῖν· ὁμοιωθέντα δ' καὶ Δία τῷ
 κύκῳ, στυελθῆν· τὴν δ' ὥν ἐκ τῆς στυγίας ἀποτεκεῖν· τῇ-
 30 το δὲ ἐν τοῖς δῆσιον ὄρεσιν πνα ποιμένα, Λήδῃ κο-
 μέσαντα δῶναι. τὴν δὲ κατὰδεμένῳ εἰς λάρνακα φυ-
 λάσων, καὶ χρόνῳ καθήκορτι γυμνηθεῖσα· Ελένῳ,

eamque perinde, ac si de se fuisset nata, educasse. Quam
 forma prestantia polleret, eam Theseus rapuit, &
 Athenas abduxit. Deinde Pollux & Castor comparato
 in Athenienses exercitu, cum ad Plutonis esset Theseus,
 urbem capiunt; atque Helenam recuperant: nec non
 Aethram Thesei matrem captivam abducunt. Iam tum
 quoque hi Græciæ reges Helenam uxorem prosequisque
 petaturi Spartam aduenerunt. Procantium vero nomina
 hæc fuisse leguntur: Vlysses Laerte, Diomedes Tydei,
 Antilochus Nestoris, Agapenor Ancai, Schenelus Ca-
 panei, Amphilochus Cteati, Thalpius Eurym: Mega
 Phylei: Amphilochus Amphiarai, Mnesthemus Pelei,
 Schedius Epistrophii, Polyxenus Agasthenis, Penelcus
 Leiti, Ajax Oilei, Ascalaphus & Ialmenus Martis,
 Elephenor Chalcodontis, Eumelus Admeti, Polypoetes
 Pirithoi, Leonteus Coroni, Podalirius & Machaon Æ-
 culapij. Philoctetes Pœantis, Eurypylus Euaemonis, Pro-
 tesilaus Iphicli, Menelaus Atrei, Ajax & Tencer Ti-
 lamonis, Patroclus Menœtij. Horum turbam confusa-
 tus Tyndareus, ne, si ex tot competitoribus, una Helena
 in coniugium addiceretur, reliqui seditionem actumul-
 tum excitarent, pertimescebat. Quocirca Vlysses, quod
 si, inquit illi, ad Penelopes nuptias adipiscendas mihi
 adiumento fore te pollicearis, talem ego cum animo meo
 rationem inibo, ut per eam nulla omnino sit inter pro-
 cos oritura discordia. Tum vero Tyndareus, ubi ipsi la-
 turum se opem promisit, uniuersos, inquit Vlysses, pro-
 cos iniuriam di religionem obstringito, ut, cum filia tue He-
 lena de nostri cœtu quempiam sponsum delegeris, illi à
 nobis adiumentum feratur aduersus eos qui in sponsum
 maritum ve, ac matrimonium eiusmodi vim facere co-
 nentur. Quod ubi Tyndareus audivit, procos ad Vlyssis

- ὥς ἔξ αὐτῆς θυγατέρα πέφειν. γηομένῳ δὲ αὐτῷ
 χάλλει διαφρεπῇ Θησεὺς ἀπάσας, εἰς Ἀθῶνας ἐκό-
 μισε. Πολυδεύκης δὲ καὶ Κέστωρ εἰς Ἀθῶνας ὀπ-
 ρατεύσαντες, ἐν Ἄδῳ Θησεῶς ὄριον, αἰετοῦ τῷ
 5 πόλιν, καὶ τῷ Ἐλένῳ λαμβάνουσι· καὶ τῷ Θησεῶς
 μνῆρα Αἴδρῳ ἄριστον αἰχμάλωτον. παρεγύοντο ὅ-
 ρε εἰς Σπάρτῳ ἐπὶ τὸν Ἐλένης γάμον οἱ βασιλεύον-
 τες Ἑλλάδος. ἦσαν δὲ οἱ μνηστειόμβροι οἷδε, Ὀδυσ-
 σεύς Ἰασάρῳ, Διομήδης Τυδείῳ, Ἀντίλοχος Νέ-
 10 σσεύς, Ἀγαμέμνων Ἀγκείνῳ, Στρεΐνελος Καπυαίῳ,
 Ἀμφίλοχος Κτιάτῳ, Μένελαος Φυλῆῳ, Ἀμφίλοχος
 Ἀμφιαράῳ, Μενεάδης Πετεῳ, Σχέδιος Ἐπιδόρῳ,
 Πολύξενος Ἀγαθένῳ, Πυρραίῳ Ἀλκίῳ, Αἴας
 15 Οἰλέῳ, Ἀσκάλαρος καὶ Ἰάλμῳ Ἀρεῳ, Ἐλε-
 φώῳ Χαλκιδόντι, Εὐμύλῳ Ἀδμήτῳ, Πολυποί-
 τῳ Πηϊδῳ, Λεόντειος Κορῶν, Ποδαλείριος καὶ
 Μαχάων Ἀσκληπῷ, Φιλοκτήτης Ποίαντος, Εὐρύπυ-
 λος Εὐαίμωνος, Περφιδίσιλος Ἰφίλκῳ, Μενέλαος Ἀ-
 20 γρέῳ, Αἴας καὶ Τεῦκρος Τελαμώνιος, Πάριος
 Μενοίππῳ. τούτων ὁρῶν τὸ πλῆθος Τυωδάρως, ἔδει-
 δόκει μὴ κρινέντος ἑνὸς, σπασάσων οἱ λοιποὶ.
 ὑποχόμενος δὲ Ὀδυσσεύς, εἰς ἀνὴρ συλλάβηται πρὸς τὸν
 Πυρραῖον αὐτῷ γάμον, ὑποδέσθαι τρόπον πινά,
 25 δὲ ἢ μηδεμίαν γυῖσται σῆμα· ὥς ὑπέχετο αὐτῷ
 συλλήψεσθαι τὸν Τυωδάρως, πάντας εἶπεν ἔξορκίσει
 τὰς μνηστῆρας βοηθήσιν, εἰς ὃν ὁ περιφθὺς νυμφίος
 ἀπὸ δῆς πινὸς ἀδικήται πρὸς τὸν γάμον. ἀκούσας
 δὲ τοῦ Τυωδάρως, τὰς μνηστῆρας ἔξορκίζει. καὶ
 Μενέλαος μὲν αὐτὸς αἰρεῖται νυμφίον. Ὀδυσσεὺς δὲ

consilium perficiendū uniuersos per eam irrisurandi religionem compellit : ac Menelaum filia sua sponsum declarat, atque etiam ab Icario Vlyssi Penelopen in cōiugium poposcit. Menelaus itaque ex Helena Hermionem genuit, & ut quidam aiunt, Nicostratum ex Dule Pieride ab Ætolia oriunda: siue, ut Acusilaus ait, è Teridæ Magapenthem : sed ex Nympha Gnosia, Eumelo auctore, Xenodamū procreauit. Caterum è Leda natis Castor plane rem militarem exercuit. Pollux autem casticum pugnandi genus sectatus est. Atque ambo ob fortitudinem Dioscuri, quasi Iouis proles, cognomento dicti sunt. Qui cum Leucippi filias in matrimonium habere cuperent, è Messene raptas uxores ambo sunt consecuti. Dein ex Polluce ac Phœbe Mnesileus, at è Castore & Ilacira Anogon, nati sunt. Qui cum, socys Ida Lynceoque, Apharei filijs, ab Arcadia bouum pradam abegissent, Ida arbitrio diuidendam permisere. Tunc ille bouem in partes quatuor partitus, Qui prior, inquit, denorari, huic prada dimidium cedit : posteriori, reliquum : quo dicto Idas anteuertens, priuatā prius, & fratris deinceps partem absumpsit : atque cum eo pradam omnem Messenem auertit. Quare Dioscuri conductis militum copijs contra Messenam, cum illam, tum multam aliam pradam simul abducunt, & sub quercu per insidias Idam Lynceumque intercipere conabantur. Verum Lynceum viso Castore Ida fratri significauit. atque cum ille necauit. At Pollux ipsos insecutus, Lynceum, telum iaculatus, occidit. Inde Idam insequens, lapide secundum caput ab eo percussus, oborta oculorum caligine concidit. Tum Iupiter Idam fulminat, Pollucemque in cælum agit. Pollux vero immortalitatem tenuit Castore mortuo. At Iupiter ambobus, alternis diebus, inter Deos, ac mor-

- παρὰ Ἰθαίῳ μνηστεύεται Πύρρῳ. Μενέλαος μὲν
 οὖν ἐξ Ἑλένης Ἑρμιόνην ἐγέννησε, καὶ κατὰ τινὰς
 Νικόστρατον· ἐκ Δέλης Γίρρειδος γένος Αἰτωλίδος,
 ἧ, καὶ θάψῃ Ἀκουσίλαος φησὶ, Τηειδάης, Μεγαπέν-
 5 θη· ἐκ Κνωσσίας δὲ νύμφης, κατὰ Εὐμήλον, Σε-
 νόδαμον. ἧ δὲ ἐκ Λίδας γηομένων παίδων, Κάστωρ
 μὲν ἦσκει τὰ κτ' πόλεμον· Πολυδεύκης δὲ πυλμῶν·
 καὶ διὰ τὴν ἀνδρείαν ἐκλήθησαν ἀμφοτέρω Διόσ-
 10 κουρι. Βελόμβροι δὲ γῆμαι τὰς Ἀδελφίδου θυγα-
 τέρας, ἐκ Μιαιώνης ἀπάσσαντες ἔγνησαν. καὶ γίνεται
 μὲν Πολυδεύχοις καὶ Φοῖβης, Μνησίλειος· Κάστωρ δὲ
 καὶ Ἰλαίρεας, Ἀνώγων. ἐλάτταντες δὲ ἐκ τῆς Ἀρχαδίας
 Βελίαν μὲν ἧδ' Ἀφάρειος παίδων Ἰδα καὶ Λυγκίως,
 ἐπὶ τρέποισιν Ἰδα διελθεῖν. ὁ δὲ, τιμῶν βοῶν εἰς
 15 μέρη τέταρα, τῷ πατρὶος καταφρονέοντι εἶπε τῆς
 λείας τὸ ἥμισυ ἔσθαι, καὶ τῷ δευτέρῳ τὸ λοιπόν.
 καὶ φθάσας κατὶ πάλῳ τὸ μέρος τὸ ἴδιον πατρὶον
 Ἰδας, καὶ τὸ τῷ ἀδελφῷ· καὶ μετ' ἐκείνῃ τὴν λείαν
 εἰς Μιαιώνῃ ἤλασε. φρατεύσαντες δὲ ἐπὶ Μιαιώνῃ
 20 οἱ Διόσκουρι, τὴν τε λείαν ἐκείνῃ καὶ πολλῶν ἄλ-
 λων σινελαύνοισι. καὶ τὸν Ἰδαν (ὡς δρῦν) ἐλό-
 χων, καὶ τὸν Λυγκίαν. Λυγκίαν δὲ ἰδὼν Κάστωρ, ἐμή-
 νυσεν Ἰδαν· κακὴν αὐτὸν κτείνει. Πολυδεύκης δὲ
 ἐδίωξεν αὐτὸς. καὶ τὸν μὲν Λυγκίαν κτείνει τὸ δό-
 25 ρυ παρὰ μὲν· τὸν δὲ Ἰδαν διώκων, ἐληθεῖς ὡς
 ἐκείνῃ πίττα κτ' τῆς κεφαλῆς, πίπῃ σκετωδῆς· καὶ
 Ζεὺς Ἰδαν κρεαυοῖ, Πολυδεύκῃ δὲ εἰς ἕρπον ἀνά-
 γει. μὴ δεχομένη δὲ Πολυδεύχοις τὴν ἀθανάσιαν,
 ὄντος νεκρῷ Κάστωρ, Ζεὺς ἀμφοτέροις παρ' ἡμέραν,
 30 καὶ ἐν νηυσὶ καὶ ἐν δῆταις, ἔδωκε μεταστάντων

tuos esse concessit. Relatis ad superos Dioscuris, Tyndareus accersito Spartam Menelao regnum tradidit. Ex Electra autem Atlantis filia, & Ione, Iasion Dardanisque gignuntur, è quibus Iasion Cererem deperivit, eique vim inferre volens, fulmine ictus occubuit. At Dardanus fratris interitu mœstus, Samothrace relicta in obiectam continentem tranavit, ubi Teucer Scamandri fluminis Idæaque nympha filius regnabat: ab eo etiã qui regionem illam incolebant, Tencri vocabantur. Hic itaque ab rege acceptus hospitio, atque in regni partem admissus, Buceam eius filiam sibi in coniugium duxit, ac Dardanum urbem condidit. At postquam ex humanis Teucer excessit, universionem provinciam Dardaniam appellavit: filios habuit duos, Illum & Erichthonium, è quibus Ilus nullis susceptis liberis exinctus est. Hinc Erichthonius regni heres, ductaque Astyoche Simoentis filia, Troem creat. Hic deinde regnum adeptus, regionẽ à se ipso Troiam nuncupavit: & Callirroen Scamandri filiam sibi collocavit, ex qua Cleopatram filiam suscipit. Marcus autem Illum, & Assaracum, & Ganymedem. Hunc autem ob corporis formam raptum per aquilam Iupiter Deorum pincernam in cœlo constituit. Assaracus vero ex * Hieromneme Simoentis filia Capyn procreat. Huiusce, ac Themidis Ili filia Anchises filius fuit. Cum quo Venus ipsius amore flagrans congressa, Aeneam genuit, ac * Lyrum, qui sine liberis decessit. Ilus cum in Phrygiam pervenisset, atque inibi ab rege propositũ certamen nactus esset, palastra vicit: deditque illi rex premij loco pueros quinquaginta, & totidem puellas. Adhac ex oraculi sententia discolorẽ bonem adiecit, monuitque, ut ubi ea procubuerit, urbem conderet. Hic bonem ipsam insequitur. Ea vero, simulatque ad Aia,

- δὲ εἰς θεὸς ἦν Διοσκύρεον, Τυοδάρεως μεταπημ-
 ρυθ Μενέλαον εἰς Σπάρτῃν, τέττα τῶν βασιλείαν
 παρέδωκεν. Ηλέκτρας ὅ τῃς Ἄτλαντος καὶ Διὸς, Ιασίων καὶ
 Δαρδανῶν ἐγνοντο. Ιασίων μὲν οὐκ ἐρᾶσθεὶς Διήμντεθ,
 5 καὶ θέλων κατακτείνῃσι τὰ θεῶν, κεραυνῷται. Δαρδανῶν ὅ
 ἐπὶ τῷ θανάτῳ τῷ ἀδελφοῦ Λυπούμεθ, Σαμοθράκιον
 ἀπολιπὼν, εἰς τὴν αὐτῆς ἡπείρου ἦλθε. ταύτης
 δὲ ἐβασίλευε Τεύχερ ποταμῷ Σκαμανδρῆ καὶ νύμφης
 Ιδίας· ἀφ' ἧς καὶ οἱ τῶν χώρων νεμόμενοι Τεύχορος
 10 φεροσυρρεύοντο. ὑποδεχθεὶς ὅ καὶ τῷ βασιλείῳ καὶ
 λαβὼν μέρος τῆς γῆς, καὶ τῶν ἐκείνου θυγατέρων Βά-
 τιαν, Δαρδανὸν ἔκτισε πόλιν. τελευτήσας ὅ Τεύ-
 χερ, τῶν χώρων ἅπασαν Δαρδανίαν ἐκάλεσε. θνητό-
 νων ὅ αὐτῶν παίδων Ἰλὺ καὶ Εὐειχθόνιον, Ἰλθ' μὲν οὐκ
 15 ἅπας ἀπέθανεν· Εὐειχθόνιος ὅ διαδεξάμενος τὴν βα-
 σιλείαν, γῆμας Ἀσυόχῳ καὶ Σιμόεντος, τέκνοι Τεῖα.
 αὐτὸς παρελαβὼν τὴν βασιλείαν, τῶν μὲν χώρων ἀφ'
 ἑαυτοῦ Τερίαν ἐκάλεσε, καὶ γῆμας Καλὶρρόνῳ καὶ Σκα-
 μανδρῆ, θῆναι θυγατέρας μὲν Κλεοπάτρῃ· παῖδας δὲ,
 20 Ἰλὸν καὶ Ἀσπείρακον καὶ Γανυμήδην. τῶτον μὲν οὐκ διὰ
 κάλλος ἀναρπάσας Ζεὺς δὲ αὐτῶν, θεῶν οἶνοχόον ἐν
 ἑρανῶ κατέστησεν. Ἀσπείρακου ὅ, καὶ Ἱερομένης τῆς
 Σιμόεντος, Κάπυς· τῶν δὲ καὶ Θέμιδος τῶν Ἰλῶ, Ἀγ-
 χίσις· ὧν δὲ ἐρωτικῶς ἐπιθυμίαν, Ἀφροδίτῃ σπειλ-
 25 ούσα, Αἰνείαν ἐγλήνησε, καὶ Ἀλῆον· ὅς ἅπας ἀπέ-
 θανε. Ἰλθ' δὲ εἰς Φρυγίαν ἀφικόμενος, καὶ καταλα-
 βὼν καὶ τῷ βασιλείῳ αὐτόν τι δεξιμένον ἀγῶνα, νι-
 κᾷ πάλιν· καὶ λαβὼν ἄθλον πεντήκοντα κέρως καὶ
 30 πόδας ταῖς ἴσας, δόντος αὐτῷ τῷ βασιλείῳ καὶ χρυσ-
 μόν καὶ βοῦν ποικίλῳ· καὶ φεύσαςτος ἐν ὧν αὐ-
 τὸν κλιθεὶς τῷ περὶ πόλιν κτίζειν, εἶπετο τῷ βοί. ἡ δὲ

quasi dicas *Noxa*, *Phrygia*, tumulum peruenit, humi procumbit: quo in loco *Ilus* urbem ab se conditam, *Ilion* nominauit. Postea *Iouem* precatur, ut signum sibi aliquod ostenderet; postridie vero, ubi illuxit, ab *Ioue* demissum *Palladium* ante tabernaculum conspexit: id erat magnitudine trium cubitum: ac pedibus ita compositis, ut ambulare videretur: dextraque elatam hastam, ac laua colam fusumque gerebat. Huiusmodi de *Palladio* narratur historia. Aiunt nam *Minerua*, apud *Tritonem*, cui filia *Pallas* erat, educari coepisse. utraque autem fuisse rei bellice studiosas: & in contentionem aliquando deuenisse: *Palladi* iam iam vulnus illatura (*Minerua*) *Iouem* paucifacium *Aegidem* opposuisse: *Palladem* verò territam respexisse: atque ita à *Minerua* vulneratam concidisse. At *Minerua* eius de causa summo dolore affectam, simulacrum illi simile confecisse, ac thoraci, pectorique eius, quam pertimuerat *Aegidem*, accommodasse, & apud *Iouem*, honoris ergo constituisse. Deinceps autem *Electram*, per anni pestilentissimi contagionem ad hoc confugisse, ac secum id *Palladium* in terra *lliaca* exposuisse. Illum postea in huiusce memoriam templum ab se conditum summo opere coluisse. Hæc hætenus de *Palladio*. Ceterum *Ilus* *Eurydica* *Adraști* filiā uxorem cepit, ex qua *Laomedontem* genuit, cui *Strymon* *Scamandri* filia nupta fuit. Sed, & quorundam testimonio, *Placiam* *Atrei* ab illo datam fuisse legitur. Nec desunt, qui *Lencippi* filiam habuisse in matrimonio ferant. Hic pares quidem *Tithonum*, *Lamponem*, *Clytium*, *Hicetaonem*. & *Podarcem*: feminas autem *Hesionen*, *Cillam*, & *Astyochen*, procreauit. At è *Calybe* nymphea *Bucolionem* suscepit. Porro *Tithonum*, quòd enim arderet, *Antora* præreptum in

- ἀριχομένη ἐπὶ τὸν λεγόμενον τῆς Φρυγίας Ἀτῆς λό-
 φον, κλίνεται. ἐνθα πόλιν κίπσας Ἴλος, ταύτῃ μὲν
 Ἴλιον ἐκάλεσε. τῷ δὲ Διὶ σημεῖον ἐυξάμενος αὐτῇ
 5 παρῆναι, μὴ ἡμέραν τὸ διῆπατος Πάγιδιον παρὰ
 τῆς οὐλῆς καίμενον ἰδεάσασθαι. ὡς δὲ τῷ μεγάρῳ τρέ-
 πῃ, τοῖς δὲ ποσὶ συμβεβηκὸς, καὶ τῇ μὲν δεξιᾷ δό-
 ρῳ διηρημένον ἔχον· τῇ δὲ ἐτέρᾳ ἡλακῶν καὶ ἄ-
 τρακλόν. ἰσοεῖα (δὲ ἡ) περὶ τῆ Πάγιδος τοιήδε φέ-
 10 ρεται. φασὶ γῆνηθεῖσαν τὴν Ἀθίωαν, παρὰ Τείτωνι
 τρέφειν, ᾧ θυγάτηρ ὡς Παλλάς· ἀμφοτέρως δὲ
 ἀσκύσας τὰ χεῖρ πόλεμον, εἰς φιλονεικίαν ποτὶ παρ-
 ολθεῖν. μελλύσης δὲ πλήθειν τῆς Πάγιδος, τὸν Δία
 φοβηθέντα, τὴν Αἰγίδα παρὰδιδῶναι. τὴν δὲ, ἐλα-
 15 βηθεῖσαν ἀναβλέψαι παρὰ τὴν Αἰγίδα, καὶ ἔως ἑσπέρου
 τῆς Ἀθίωας τρωθεῖσαν πεσεῖν. Ἀθηναῖαν δὲ φειλυπον ἐκ
 αὐτῇ γημομένῃ, ξόανον ἐκείνης ὁμοιον κατασκευάσασθαι,
 καὶ παρὰδιδῶναι τοῖς σέβουσι ὡς ἔδειξεν Αἰγίδα· καὶ πρῶτον
 20 ἰδρυσαμένῃ παρὰ τῷ Διὶ. ὕστερον δὲ Ἡλέκτρας χεῖρ τὴν
 φθορὰν τέτρω παρὰφυγούσης διαρρέψαι μετ' αὐτῆς καὶ
 τὸ Πάγιδιον εἰς τὴν Ἰλιάδα χέειν. Ἴλον δὲ τούτου
 γὰρ κατασκευάσαντα πρῶτον. καὶ περὶ μὲν τῆ Πάγ-
 25 ιδος ταῦτα λέγεμεν. Ἰλῶ δὲ γῆρας Εὐρυδίκη τὴν
 Ἀδράστου, Λαομέδοντα ἐγμήνησεν, ὃς γαμῆ Στυ-
 μνὴ τὴν Σαμαθίδα. χεῖρ δὲ πρὸς Πλακίαν τὴν Ἀ-
 τρείαν· κατ' ἐπίου δὲ Ἀδελύπην. καὶ τέκνοι παῖδας
 μὲν Τιθωνόν, Λάμπωνα, Κλύπην, Ἰκετάονα, Πο-
 δάρκην· θυγατέρας δὲ, Ἡσιόνην καὶ Κίλλαν, καὶ
 Ἀσυόχην· ἐκ δὲ γύμφοις Καλύβης Βυκολίωνα. Τι-
 30 θωνὸν μὲν οὖν Ἡὼς ἀπάσασα δι' ἔρατα, εἰς Αἰθιο-

Æthiopiam abducit: ibique cum eo congressa, Emathionem ac Memnonē gignit. Post, ubi Troia ab Heroule, quo de paulo ante diximus, capta fuit: Podarces cognomento Priamus, regnum tenuit: ac primam coniugē Meropis filiam nomine Arisbam sibi coniugavit, ex qua Æsacum filiū creat: cui Asterope Cebrenis amnis filia nupsit, quam cum mortuam nimio luctu defleret, in mergum avem mutatus est. Mox Priamus Arisba collocata in matrimonium apud Hyrtacum, Hecubam secundā uxorem Dymantis, siue, ut alijs placet, Cissei, vel, ut quidam aiunt, Sangarij fluminis, & Meropes, filiam duxit. Nascitur autem ex ea primus Hector: deinde cū secundum propediē esset paritura filiam, facē reapse ardentem Hecuba parere, eamque omnem urbē Ilium depascere, atque concremare, in somnis sibi videbatur. Id ubi Priamo visū Hecuba recitavit, Æsacū filiū hic statim arcessi iubet ad se. Eum enim Merops avus maternus somnij coniectandi rationē edocuerat. re percepta, Æsacus puerū exitiū illaturū esse respōdit. Proinde infantē exponi iubet. Hunc Priamus, simulac puer in lucem prodit, familiari exponendum tradit, asportandumque in Idā montem. Hic seruo nomē Agelao, aut Archelao, fuit. Infans ut ab eo expositus est, quinq; dies ab ur̄sa nutritus est. Hic puerum nactus incolumē tollit, secum illum attulit, & quasi filium suum, indito illi Paridis nomine, educavit. Qui cū iā grandiusculus evasisset, & plerisque, & corporis forma, & robore anteciret, & quod pradonū vim, incursumque repelleret, & ouilibus custodiendis adiumento foret, Alexandri cognomentum promeritus est. Neque multo post tempore inuentos parentes agnouit. Post Paridem Hecuba filias peperit, Crensam, Laodice, Polyxenā, & Cassanaram:

- πῶς κομίζει· καὶ οὐ συνέλθοντο θήναι παῖδας Ἡμα-
 θίονα καὶ Μέμονονα. μετὰ δὲ τὸ αἰρεθῆναι Ἴλιον
 ὑπὸ Ἡρακλείδῃ, ὡς μικρὸν πρὸθεν ἡμῖν λέλεκται,
 ἐβασίλευσε Ποδάρκης ὁ κλήδεις Πείραστος· καὶ γαυρὸς
 5 πρὸς τὴν Αἰείσβην τὴν Μέροπος· ὅς ἦς αὐτῷ πῦρ
 Αἴσακος γίνεται, ὃς ἐγνηκεν Ἀσπερτίῳ τὴν Κερειῶος
 θυγατέρα, ὡς πενθῶν ἀποθανῆσαν ἀπαρνεώσθαι.
 Πείραστος δὲ Αἰείσβην ἐκδοὺς Τρτάκῳ, δευτέρῳ
 ἐγνηκεν Ἐκάβῃ τὴν Δύμαίῳ, ἣ ὡς πνέει φασί,
 10 Κισσῶος, ἣ ὡς ἔτερε λέγουσιν, Σαργαεὺς πεπταμένη
 καὶ Μετώπης. θήνεται δὲ αὐτῇ πρῶτος μὲν Ἐκτωρ,
 δευτέρῳ δὲ θήνεται μέλλων ἔβρισκες, ἔδοξεν Ἐ-
 κάβῃ καὶ ὕπαρ δαδὸν τεκέειν διάπυρον. τῆτον δὲ
 πᾶσαν ἐπένεμεναι τὴν πόλιν, καὶ κρίειν. μαδῶν δὲ
 15 Πείραστος παρ' Ἐκάβης τὸν ὄνηρον, Αἴσακον τὸν υἱὸν
 μετεπέμψατο· ὡς γὰρ ὄνειροκρίτης ἦν αὐτῇ μητρὸς
 τοῦ Μέροπος διδαχθείς· ὅτος εἰπὼν τῆς πατρὸς
 θῆναι τὸν παῖδα ἀπώλειαν, ἐκδοῖναι τὸ βρέφος
 ἐκέλευσε. Πρίαμος δὲ ὡς ἐγνηθήναι τὸ βρέφος, δίδωσιν
 20 ἐκδοῖναι οἰκίῃ κομίσοντι εἰς Ἰδλίω. ὃ δὲ οἰκίῃς Ἀ-
 γέλας ὠνομάζετο [ἢ Ἀρχέλας,] τὸ δὲ ἐκτεδὸν
 ὑπὸ τούτου βρέφος, πένθ' ἡμέρας ὑπὸ ἀγκυρῇ ἐστρά-
 φη. ὃ δὲ σωζόμενον δέξον, ἀναιρεῖται. καὶ κομίσας
 ἐπὶ τῇ χωρίῳ, ὡς ἴδιον παῖδα ἔστρεφεν, ὠνομάσας
 25 Πάειν. θημόμενος δὲ νεανίσκος, καὶ πολλῶν διαφέ-
 ρων κάλλι τε καὶ ῥώμῃ, αὐδὺς Ἀλέξανδρος προσ-
 νομάδῃ ληστὰς ἀμυμόμενος, καὶ τοῖς ποιμνίοις δὴο-
 ξήσας, ὅσῳ ἔτι βοηθήσας. καὶ μετ' ἐ πολὺ τοῖς γο-
 νέας ἀνέρε. μετὰ τῆτον ἐγνηθήκεν Ἐκάβῃ θυγατέρα
 30 μὲν Κρέουον, Λαοδίκην, Πολυξένην, Κασάνδραν·

quam cum Apollo in stuprum illiceret, vaticinandi facultatem, eam se docturum pollicetur. Hac autem ubi fuit edocta, sui corporis copiam Apollini minimè fecit. Quapropter Apollo, ut illius vaticinia fide carerent, effecit. Post hosce filios adhuc Hécuba gignit, Deiphobum, Hecelenum, Pammonem, Polixen, Antiphum, Hipponoum, Polydorum, Troilum quem ex Apollinis concubitu natum esse ferunt. Sed ex alijs coniugibus Priamo filij nascuntur, Melanippus, Gorgythio, Philamon, Hippothous, Glaucus, Agathon, Chersidamus, Euagoras, Hippodamas, Mestor, Atas, Doryclus, Lycaon, Dryops, Bias, Chromius, Astygonus, Telestus, Euäder, Cebriones, Melius, Archemachus, Laodocus, Echephron, Idomeneus, Hyperion, Ascanius, Democoon, Arrhetus, Deiopeus, Clonius, Echemon, Hypirychus, Aegonens, Lysithous, ac Polymedon; Filie verò, Medusa, Medesicasia, Lysimache, Aristodeme.

Verum Hécctor Andromachen Eetionis, & Alexander Oenonen Cebrenis amnis filiam ducit. Hac à Rhea vaticinandi cognitionem edocta, Alexandro ne ad Helenam nauigaret, prædixit. At ea minimè persuadens, cum sibi vulnus illatum fuisset, ad se se venturum, dixit: quod se ipsi mederi posse intelligebat, præterea neminem. Hic autem rapta post Helenam à Sparta, Troiaque bello impetrata, sagittis Herculeis à Philoctete sauciatus, in Idam ad Oenonen remeavit. Tum illa iniuriarum memor, Paridem curare nolle affirmat: Alexander igitur, cum in Troiam referretur, occubuit. Mox Oenone, quam detrectata medela poeniserat, ad vulnus curandum pharmaca deferobat, siquidem Oenone medendi sanendique artem callebat. Quæ, ubi cum iam obisset reperit, sibi laqueo vitam finivit. Asopus vero amnis,

- ἢ σωηλθεῖν βελόρῳ⊕ Απόλλων, τὴν μαντικὴν
 ὑπέχετο διδάξειν. ἡ δὲ μαδύουσα, ἔσωηλθεν. ὅθεν
 Απόλλων ἀφείλετο τῆς μαντικῆς αὐτῇ τὸ πίδειν.
 αὐτῆς δὲ παῖδας ἐγέννησε Διηφόβον, Ἐλενον, Πάμ-
 5 μωνα, Πολίτιν, Ἄντην, Ἰππόθεον, Πολύδωρον,
 Τροΐλον. οὗτον ἔξ Απόλλων⊕ λέγεται μῆνηκε-
 ναι. ἐκ δὲ αὐτῶν γυναικῶν Πειάμω παῖδες γίνονται,
 Μελαίσσιπος, Γοργυδίων, Φιλαίρων, Ἰππόδο⊕,
 10 Γλαῦκος, Ἀγάδων, Χερσιδάμας, Εὐαργεας, Ἰππο-
 δάμας, Μήστωρ, Ἄτας, Δόρυκλ⊕, Λυκάων, Δρύων,
 Βίας, Χρόμ⊕, Ἀσύρην⊕, Τελέσας, Εὐάνδρ⊕,
 Κεβειόνης, Μήλι⊕, Ἀρχίμαχος, Λαοδόκος, Εὐχέ-
 ρων, Ἰδομβρεῖς, Ὑπείων, Ἀσκαί⊕, Δημοκόων,
 Ἀρρήτος, Διηόπης, Κλόνι⊕, Εὐχίμων, Ὑπείρευχος,
 15 Αἰγλωνεῖς, Λυσίδο⊕, Πολυμέδων. θυγατέρας δὲ,
 Μέδουσα, Μινδοιστάτη, Λυσιμάχη, Λευσιδήμη.
 Ἐκ τῶν μὲν οὖν Ἀνδρομάχῃ τὴν Ἡσπίωνος γαμή-
 ῳ Αλέξανδρ⊕ δὲ Οἰνώνῃ τὴν Κεβελίω⊕ τῇ ποταμῷ
 20 θυγατέρει. αὐτὴ παρὰ Πέας τὴν μαντικὴν μαδύουσα,
 περὶ τοῦ Αλέξανδρου μὴ πλεῖν ἐπὶ Ελένῃ. μὴ
 πίδουσα ὅτι εἶπεν, ἐὰν γυνὴ, παρὰ γυνέδαι περὶ αὐ-
 τῇ, μόνῃ γὰρ δεξαπύσαι δυνάσθαι. τὸν δὲ, Ελένῃ
 ἐκ Σπάρτης ἀπίσαι· πολεμουμένης δὲ Τροίας, το-
 25 ξιδένοντα ὑπὸ Φιλοκτῆτι τόξοις Ἡρακλείοις, περὶ
 Οἰνώνῃ ἐπωελθεῖν [εἰς] Ἴδν. ἡ δὲ μνησικακοῦσα,
 δεξαπύσαι ἐκ ἔφθ. Αλέξανδρ⊕ μὲν οὖν εἰς Τροίαν
 κομίζομεν⊕ ἐπιλάττα· Οἰωῖνη δὲ μετανοήσασα, τὰ
 30 περὶ δεξαπύαν φάρμακα ἔφερε· καὶ καταλαβῶσα
 αὐτὴν νεκρὸν, ἐαυτῇ ἀνῆρτησεν. (ἡ γὰρ Οἰωῖνη ἰα-
 στικῇ καὶ ροισικῇ ἦσκει.) ὁ δὲ Ἀσωπὸς ποταμὸς

Oceani & Tetbyis filius: sed ut scribit Acusilaus, Porus & Neptuni: sed ut alij, Iouis & Eurynomes: hic ducta Metope, quam Ladonis fluvij filiam fuisse tradunt, duos filios, Ismenum ac Pelagontem, & viginti feminas procreavit: quarum unam Aeginam, cui Oenone fuit nomen, ab Ioue raptam Asopus quarens Corinthum abiit: ubi à Sisypho raptorem fuisse Iovem cognoscit. Iupiter autem post insequentem Asopum fulminatum, rursus ad sua fluenta remisit. Quamobrem, & in hoc usque tempus, ex huiusce fluentis carbones efferruntur: sed Aeginam illatam in insulam, qua tunc Oenone vocabatur, nunc ab ea dictam Aeginam, Iupiter comprimit, ac filium ex ea Eacum gignit. In cuius gratiam, quandoquidem solus in insula agebat, de fornicis homines facit. Adhuc Eacus Endeidem Chironis filiam coniugem capit, ex qua ipsi duo nati sunt filij Peleus & Telamon. Pherecydes vero Telamonem amicum, non fratrem fuisse Pelei narrat, eumque * Actei filium, & Glances * Crethei, fuisse ait. Atqui & Eacus cum Psamathe Neri filia, in fontem, quod inscendi nollet, commutata coivit, & Phocum gignit. Sed & Eacus omnium pietatis fervantissimus fuit. Quamobrem, cum Gracia inmisrata frugum caritate premeretur, Pelopis causa, quod ipse Stymphalum Arcadum regem bello infestans, Arcadiam subigere minime posset, per simulatam amicitiam ipsum interfecit, ac eius viscera membratim confecta dispersit. Deorum interea responsis, tum Graciam imminentibus malis creptum iri, si illius ergo preces effuderit Eacus, renunciatum est. Quo per Eacum facto, Gracia anno-ne penuria liberatur. Quinetiam & apud inferos Eacus in summo esse honore perhibetur: & is Plutonis claves servare proditur. Quoniam vero Phocus in certa-

Ωκεανῷ καὶ Τηθύϊ. ὡς δὲ Ἀκουσίλαος λέγει, Πη-
 ρος καὶ Ποσειδῶνος ὡς δὲ πνιες, Διὸς καὶ Εὐρυπύ-
 ρου· ὅσῃ διεπώπην γημάμενος· Ἀάδωνος δὲ τῷ πο-
 τιδύ θυγάτηρ· αὐτῇ δύο μὲν παῖδας ἐγέννησεν, Ισ-
 μῶν καὶ Πελάγοντα, εἴκοσι δὲ θυγατέρας· ὧν ῥᾷ
 5 μίαν Αἴγιναν, (ἣτις Οἰνώγη ἐκαλεῖτο) ἥρπασεν Ζεὺς.
 ταύτῃ Ἀσσωπὸς ζῆνός, ἥκεν εἰς Κόρινθον, καὶ μα-
 θάνει παρὰ Σισύφῳ τὸν ἥρπακτά τῇ Δία. Ζεὺς δὲ
 Ἀσσωπὸν μὲν κεραιώσας διώκοντα, πάλιν ἐπὶ τὰ οἰ-
 10 κεία ἀπέπεμψεν ρεῖδρα. δια τῷτο, μέχρι καὶ νῦν,
 ἐκ τῆς τῆς ρεῖδρων ἀνδρακες φέρονται. Αἴγιναν δὲ
 εἰσκαμίσας εἰς τὴν τότε Οἰνώγιω λεγόμενῃ νῆσον,
 νῦν δὲ Αἴγιναν ἀπ' ἐκείνης κληθεῖσαν, μίγνυται, καὶ
 15 γυνῇ παῖδα ἔξ αὐτῆς Αἰακόν. τέττω Ζεὺς ὅτι μόν-
 ος ἐν τῇ νήσῳ τὲς μύρμηκας ἀνθρώποις ἐποίησε. γα-
 μῆ δὲ Αἰακὸς Ενδιόδα, καὶ Χείρωνος, ἔξ ἧς αὐτῷ
 παῖδες ἐγένοντο, Πηλᾶς τε καὶ Τελαμών. Φερεκύδης
 δὲ φησι Τελαμῶνα φίλον, ἐκ ἀδελφὸν Πηλέως τῇ.
 ἀλλὰ * Αἰακὸς παῖδα καὶ Γλαύκης τῆς Κρηδεώς. μί-
 20 γνυται δὲ αὐτῆς Αἰακὸς, Ψαμαθὶ τῇ Νηρείως, εἰς*
 πηλῇ ἡλλαγμένη διὰ τὸ μὴ βέλεσθαι ἀνελθεῖν· καὶ
 τεκνοῖ παῖδα Φῶκον. ἦν δὲ ἐυσεβέστατος ἀπάντων
 Αἰακός. διὸ καὶ τὴν Ελλάδα κατεχούσης ἀφορίας διὰ
 Πέλοπα, ὅτι Συμφάλω τῷ βασιλεῖ τῇ Ἀρχαίων
 25 πολεμῇ, καὶ Ἀρχαδίαν ἐλεῖν μὴ δυνατός, ὥστε
 ποιησάμενος φιλίαν, ἐκτείνειν αὐτὸν, καὶ διέσωσε με-
 λείους. χησμοὶ δὲ νηῶν ἔλεγον ἀπαλλαγῆσθαι τῇ
 ἐνέστωντων κελῶν καὶ Ελλάδα, ἐὰν Αἰακὸς ἐπὶ αὐτῆς
 30 ἐνχρᾶς ποιήσεται. ποιησάμενος δὲ ἐνχρᾶς Αἰακοῦ, τῆς
 ἀχερείας ἡ Ελλάς ἀπαλλάγησθαι. πρᾶται δὲ καὶ ὅτι
 Πλέτωνι τελευτήσας Αἰακός· καὶ τὰς κατὰ τὸν Ἄδου
 φυλάγη. διαφύεοντος δὲ ἐν τοῖς ἀγῶσι Φῶκος, τὲς

minibus præstare videbatur, fratres Peleum ac Telamonem infidias illi comparasse ferunt: atque ubi sorte obuenit, ut cum eo Telamon pari in ludo decertaret, disco caput illi ferit, & occidit, ac sublatum Pelco adiutore quadam in sylua occultauit. Demum vero cade detecta, ambo ex Ægina ab Æaco solum vertere compelluntur. Telamon Salaminem ad Cychreū Neptuno ac Salamine Afopi filia natum peruenit. Is necato serpente, qui insulam, cuius ipse rex erat, deuastabat, ac nullis post se relictis filiis, moriens, regnum Telamoni concessit. Is deinde Peribœam Alcathoi Pelopis filiam sibi uxorem coniunxit. Et Hercules, ut illi mascula proles enasceretur, à Dijs precibus depoposcit: & post preces repente aquila apparuit, & enatum puerum Aiacei nominarunt. Qui in bello contra Ilium Herculem secutus, Hesionem Laomedontis filiam muneri accepit, ex qua sibi Teucrum procreauit. Caterum Peleus Phthiam ad Eurytionem Actoris filium exulatum abiit, à quo postea expiatus Antigonen illius filiam in matrimonium cepit: atque in tertiam regni partem adscitus est. Mox Polydoram filium genuit, quam Boro Perieris filio nuptui dedit. Inde in Calydoni apri venationem cum Eurytione simul egressus, ac misso in aprum telo Eurytionem ferit, eumque fortuito ictu cecidit, rursus itaque à Phthia Iolcum ex fuga ad Acastum sese recepit, ab eoque lustratur. Adhuc cum Atalanta ludis in Pelie regis honorem institutis palaestrica pugna decertauit: ubi Astydamea Acasti comitrix Pelei amore correpta, ad eum literas de concubitu dedidit, quoniam id illi persuadere non potuit, ad eum etiā uxorem misit, qui a Pelco Steropeia Acasti filiam prope diem ductam iri illi renuntiaret. Quod ubi illa accepit, laqueo se suspendit. Pelcum insuper Acasto, quod eam de

- ἀδελφοὺς Πηλέα καὶ Τελαμῶνα ὀπιβεβῆσαι· καὶ λα-
 χρὸν κλήρω, Τελαμῶν συγγυμναζόμενον αὐτὸν βαλὼν
 δίσκῳ καὶ τῆς κεφαλῆς, κτείνει. καὶ κομίσας μετὰ
 Πηλέως, κρύπτει κατὰ πῖνος ὕλης. φεραδέντος δὲ
 5 τῷ ρόνου, θυγατρὶς ὑπὸ Αἰγίνης ὑπὸ Αἰακοῦ ἐλαύ-
 νονται. καὶ Τελαμῶν μὲν εἰς Σαλαμίνα φεραγίνε-
 ται πρὸς Κυρῆα τὸν [Ποσειδῶνος, καὶ] Σαλαμί-
 νος τῆς Ἀσωποῦ (ὕο".) κτείνας δὲ ὄφιν ἔτος ἀδι-
 κοῦντα τὴν νῆσον, ἧς αὐτὸς ἐβασίλευε, καὶ τελευ-
 10 τῇ ἄποις, τὴν Βασσιλείαν φεραδίδωσι Τελαμῶνι.
 ὁ δὲ γαμῆ Περειβοίαν τὴν Ἀλκίδου τῆς Πέλοπος·
 καὶ ποιησάμενος ὑχάς Ἑρακλείους ἵνα αὐτῷ παῖς ἄρ-
 ρῶν γήνηται· φαίνεται δὲ μὲν τὰς ὑχάς αὐτῷ, τὸν
 γυνηδέντα ἐκάλεισεν Αἴαντα. καὶ σπαρτυσάμενος ἐπὶ
 15 Τροίαν σὺν Ἑρακλεῖ, λαμβάνει γέρας Ἡρόνῳ τὴν
 Λαομέδοντι θυγατέρα. ἐξ ἧς αὐτῷ γίνεται Τεῦκρος.
 Πηλῶς δὲ εἰς Φθίαν φυγὼν πρὸς Εὐρυπύωνα ἄκτο-
 ρος, ὑπὸ αὐτῷ καθαίρεται· καὶ λαμβάνει παρ' αὐτοῦ τὴν
 θυγατέρα Αντιγόνην, καὶ τῆς χώρας τὴν τρίτην μίξαν.
 20 καὶ γίνεται θυγάτηρ αὐτῷ Πολυδάρη, ἣν ἔγνηκε Βῶρος
 ὁ Περειόρις. ἐντεῖθεν ἐπὶ τὴν θῆραν τὴν Καλυδωνίαν
 καὶ πρὸς μετ' Εὐρυπύωνος ἐλθὼν, πρὸς αὐτὸν ἐπὶ τὸν
 σὺν ἀκόντιον, Εὐρυπύωνος τυγχάνει, καὶ κτείνει τὸν
 ἀκόν. πάλιν οὖν ἐκ Φθίας φυγὼν εἰς Ἰωλκὸν, πρὸς
 25 Ἄχαιον ἀφικεῖται, καὶ ὑπὸ αὐτῷ καθαίρεται. ἀγωνίζε-
 ται δὲ καὶ τὸν ἐπὶ Πελῖᾳ ἀγῶνα πρὸς Ἀταλάντην
 διαπαλαίσας. καὶ Ἀσπιδάμεια Ἀχαιῶν γυνὴ, Πηλέως
 ἐραδότης, πρὸς σιωπῆς προσέπεμψεν αὐτῷ λόγους.
 μὴ θυμαμένη δὲ πρῆσαι, πρὸς τὴν γυναικα αὐτῇ πύμ-
 30 ψασα ἔφη, μέλλειν Πηλέα γαμῆν Στερόπῳ τὴν Ἀ-
 χαιῶν θυγατέρα. καὶ τῷ ἐκείνη ἀκούσασα, ἀλγόνῳ
 ἀνέστη. Πηλέως δὲ πρὸς Ἄχαιον καταφύεται λό-

stupro interpellasset. calumniatur. Id ubi Acastus percipit, quem ipse lustrasset, haudquaquam ab se necandum esse censuit: at eum in Pelium montem venatum abdidit. Inde coorta de venatione controuersia, Peleus qui dem eaptarum ab se ferarum defectas linguas intra peram reponebat. Atqui Acasti comites eas capientem, Peleum velut nihil venatum irridere. Is autem quotquot linguas haberet, exhibitis, tot feras illis se venatum esse dictitauit. Quem, cum in Pelio somno oppressus obdormisset, Acastus reliquit, eique sublatum enssem in boum fimo celauit, & abiit. Is deinde experrectus, interea dum enssem quaritat, à Centauris comprehensus iam iam moriturus erat, verum hic à Chirone seruatur incolumis, eidemque quasitum ac repertum enssem condonauit. Peleus vero, ut supra dictum est, Antigonem Enrytione patre procreatam uxorem duxit, de qua sibi Polydoram gignit, quam postea Sperchio fluminis cognomento Boro Perieris filio uxorem collocauit, ex qua Meneſibius natus est. Sed & alteram duxit Peleus, nempe Thetin Nerei filiam, de cuius matrimonio Iupiter & Neptunus contenderunt. At cum Thetis è se ortum filium patre futurum esse praestantiorẽ prædixisset, abstinuisse Iouem illius nuptiis ferunt. Nec desunt qui scribant ad eius complexum iam iam prodeunti Ioui, Prometheus dixisse, natum ex ea cælo dominaturum. Sunt etiam, qui memorent Thetin Iunonis monitu persuasam Iouis concubitum euitasse. Hinc iratum Iouem voluisse, ut ea mortalis viri coniugio locaretur. Chironis itaque consilio eam comprehendendi ac detinendi rationem Peleus inijt: eam itaque cum in varias se formas commutantem obseruasset, corripit, quæ cum interim ignis, interim aqua, modo etiam fera vultum caperet, non eam prius, quam pristina

- 5 γρυσσά, ὑπὸ αὐτῇ περὶ σωκρίους πεπιεσθῆναι. Ἀχαιοὶ
 ακούσας, κτεῖναι μὲν ὃν ἐκαθήσαν, ἐκ ἡβελήθη·
 ἄγει δὲ αὐτὸν ἐπὶ θήρας εἰς τὸ Πήλιον. ἐνθεν ἄ-
 μίλλης περὶ θήρας ἡγομένης, Πηλεὺς μὲν οὐδ' ὦν
 10 ἐχειροῦτο θηρίων, τὰς γλώσσας τῶν ἐκτέμνων εἰς
 πῆραν ἐπίθει· οἱ δὲ μὲν Ἀχάου ταῦτα χαρμόμενος
 κατεγέλων ὥς μηδὲν τεθνηδυνῶν τῷ Πηλεῶς. ὁ δὲ
 τὰς γλώσσας παροχρόνισθ' ὅσας εἶχεν, ἐκείνοις το-
 σαῦτα ἔφη τεθνηδυνῶν. ἀποκοιμηθέντος αὐτοῦ ἐν τῷ
 15 Πηλίῳ, ἀπολιπὼν Ἀχαιοὶ, καὶ τὴν μάχαιραν ἐν
 τῇ ἡρῇ βοῶν κόπρω κρύψας, ἐπικέρχεται. ὁ δ', ἐξα-
 ναστὰς καὶ ζητήσ' τὴν μάχαιραν, ὑπὸ ἡρῇ Κενταύ-
 ρων καθαληφθεὶς, ἔμμελλεν ἀπόλλυσθαι. σῶζεται δὲ
 20 ὑπὸ Χείρωνος ἕως· καὶ τὴν μάχαιραν αὐτῷ ἐκζητή-
 σας, [καὶ ἑξέρχων] δίδωπ. γαμέϊ δ', ὥς λέλεκται,
 Πηλεὺς Ἀντηρόνῳ τὴν Εὐρυπίωνος, ἕξ ἧς αὐτῷ γί-
 νεται Πολυδῶρη, ὡς ἔγρημε Σπερχείος ὁ ποταμὸς
 ἐπὶ κλισίῳ Βῶρος ὁ Περίηρος ἑὸς, ἕξ ἧς Μανέδιον
 25 τεκνοῖ. αὐτῷ δὲ Πηλεὺς γαμέϊ Θέπν τὴν Νηρέως
 30 περὶ ἧς τῷ γάμῳ Ζεὺς καὶ Ποσειδῶν ἦσαν. Θέπδος δ' ἔ-
 δεωποδεύσης ἔσται ἢ ἐκ ταύτης ἡγνηθέντα κρείητο-
 να τῷ πατρὶ, ἀποχόντα. ἔνιοι δὲ φασὶ Διὸς ὀρμῶν-
 10 ἐπὶ τὴν ταύτης σωκρίαν, εἰρηκῆναι Πεσμηδέα
 τὸν ἐκ ταύτης αὐτῷ ἡγνηθέντα, ἔσαν δ' Ὀδυσσεύειν.
 25 πνὲς δ' ἀέροις· μὴ βεληδυνῶσι Θέπν Διὶ σωκεσθῆν
 ὑπὸ Ἡρας τραφῆσαν. Δία δὲ ὀρμηθέντα διήτηδ' ἐδε-
 λήσιν αὐτῷ σωοικῆσαι. Χείρωνος οὐκ ὑποδεμένῳ
 Πηλεῖ συλλαβεῖν, καὶ κατέχον αὐτῷ μεταμορφωμέ-
 νῳ, ἐπιτηρήσας, σωμαρπάζει. γινομένῳ δὲ ὅτε μὲν
 30 πῦρ, ὅτε δὲ ὕδωρ, ὅτε δὲ θηρίον, ἔπειτα ἄνθρω-
 πον ἢ τὴν ἀρχαίαν μορφήν εἶδεν ἀπολαβῆσαν.

formam recepisse videt, remisit. Hanc demum in Pelio monte uxorem sibi copulavit: atque inibi Dy coniugio excepti suo quisque munere matrimonium commendarunt. Nam ~~C~~Chiron hasta fraxinea Peleum, Neptunus equis Bulio & Xanitho, Vulcanus ense, ac reliqui alij muneribus condonarunt. Hi verò Dy immortales fuere. Post ubi Thetis conceptum è Peleo partum edidit, eum immortalem factura, clam Peleo per noctem in igne abscondit, & quicquid paterna in eo mortalitatis erat, excoquebat: per diem verò, ambrosia puerum inungebat. At Peleus per observationem, palpitantem natum in igne conspicatus, inclamavit. Tum Thetis quo minus votum expleret suum, impedita, relicto infantulo, ad Nereidas abiit. Tum Peleus sublatum manibus puerum ad Chironem tulit: quem ille acceptum, leonum visceribus, aprorumque & ursorum medullis enutrivit: eumque cui Ligyron antea nomen fuit, quòd mammis labra minime admoisset, Achillem nominari voluit. Post hac Peleus Iasonis & Dioscurorum adiumento Iolcum expugnavit: Astydamiæque Acasti coniugem occidit, ac distractis illius membris per eam intra urbem traduxit exercitum. Vbi demum nonum ætatis suæ annum explevit Achilles, Calchante Troiam sine ipso capi non posse, pradicante, Thetis, quod filium eo in bello militantem interiturum omnino prauidisset: muliebri ipsum veste contactum (in Scyron insulam Lycomedi) pro puella incorrupta, ac virgine perductum commendavit. ibique agens adolescens, Deidamiæ regis filiã comprimit: ex qua Pyrrhum filium extulit, qui nouo postea nomine Neoptolemus est appellatus. Caterum Ulysses, quando ei apud Lycomedem esse Achillem, indicatum fuit, quesitum intra usus inuenit. Ad hunc itaque modum Achilles ad bellum

- 5 γαμῖ δὲ ἐν τῷ Πηλίῳ· καὶ κεῖ θεοὶ τὸν γάμον ἐω-
 χούμενοι καδυμένησαν· καὶ δίδωσι χείρων Πηλεῖ δόρυ
 μείλινον, Ποσειδῶν δὲ, Ἴσπουκ Βάχιον καὶ Ξάνδον·
 Ἡφαιστος δὲ μάχαιραν, καὶ οἱ λοιποὶ ἕτεροι. ἀθάνατοι
 10 δὲ ἦσαν ἔτσι. ὡς δὲ ἐξήγνησε Θέσπεϊκ Πηλεῖος βρέ-
 ροι, ἀθάνατον θέλκσα ποιῆσαι τὸτο, κρύφα Πηλεῖος
 εἰς τὸ πῦρ ἐγκρυβεῖσα τῆς νυκτὸς, ἔφθειραν ὃ ἡ αὐ-
 τῷ θυγῆτιν πατρῶν· μὴ ἡμέραν δὲ ἔχειεν ἀμβροσία.
 Πηλεῖς δὲ ὅππρ' ἴσας, καὶ ἀσπαύοντα τὸν παῖδα ἰδὼν
 15 ἐπὶ τῷ πυρὶ, ἐβόησε. καὶ Θέπες κωλυθεῖσα ἤ περ-
 αῖρε πν τελεῖσθαι, νήπιον τὸν παῖδα ἀπολιπούσα,
 περὶς Νηρηίδας ᾤχετο. κομίζει δὲ τὸν παῖδα περὶς
 χείρωνα Πηλεῖς· ὃ δὲ λαβὼν αὐτὸν ἔφερεσ πωλάτ-
 20 χοις λεόντων, καὶ συὸν ἀγέων, καὶ ἀρκταν μυε-
 λοῖς· καὶ ὠνόμασεν Ἀχιλλεῖα. περτέρων μὲν ἡ αὐτῇ ὄνομα
 αὐτῷ Διγενῶν, ὅππ' τα χεῖλη μαστοῖς ἔπερσιώεργε.
 Πηλεῖς δὲ μὲν ταῦτα σὺν Ἰάσωνι καὶ Διοσκοῖροις ἐ-
 πόρθησεν Ἰωλκόν· καὶ Ἀστυδάμειαν τῷ Ἀχάστῳ γυ-
 25 νῶκα φονάει. καὶ διελὼν μέλη, διήγαγε δὲ αὐτῆς ἤ
 στρατὸν εἰς τῷ πολει. ὡς δὲ ἐξήμειτο ἐναετῆς Ἀχιλ-
 λεις, Κόγχηριθ' ἀγρόνιθ' ἔδωκεναι χωρὶς αὐτῇ
 Τροίαν αἰρέειναι, Θέπες περσιδῆα ὅππ' δει στρατεύο-
 30 μενον αὐτὸν ἀπολέσθαι, κρύψασα ἐδῆπ γυναικεία,
 ὡς παρθένον παρέδειτο. καὶ κεῖ περσιόμειθ' τῇ Λυκο-
 μήδους θυγατρὶ Δηιδάμειά μίγνυται· καὶ γίνετα
 παῖς Πύρρ' αὐτῇ, ὃ κληθεῖς Νεοπτόλεμος αὐτῆς.
 Οδυσεὺς δὲ μέμνυδέντα παρὰ Λυκομήδους ζῆτῶν
 Ἀχιλλεῖα, σάλπιγγι χηισάμειθ' εὔρε· καὶ τῶτον
 τὸν πτόπον εἰς Τροίαν ἦλθε. σικεῖπτο δὲ αὐτῷ

Troianū perductus est. Ad quod etiam Phœnix Amyntoris filius illum comitatus accessit. Hunc à Clytia patris pellice ut de stupro interpellata falso insinulatum pater oculorum luce priuauit. Quem Peleus ad Chironem ductum, ab eoque curatum, oculorum luce recuperata Dolopum regem constituit. Insuper Achilli Patroclus, Menœti, ac Sthenelus Acasti, siue, ut alyis placet, Periapidis Pheretis filij, vel, ut Philocrates inquit, Polymeli Peleo nati, filius, comes accessit. Is Opuntem Locridis delatus, in talorum ludo Clysonymum Amphidamanis filium imprudenter occidit: atque in exilium actus cum patre, à Peleo domi in contuberniū acceptus, Achillis amasius efficitur. Porro Cecrops indigena, ac geminus, id est humano simul & serpentino corpore praeditus, in terra Attica primus regnauit, & quæ prius Acta dicebatur, de suo ipsius vocabulo Cecropiam dici voluit. Sub eo quoque dijs fuisse decreto concessam aiunt urbium occupandam potestatem, sanè in quibus potissimum priuatos honores unus quisque adipisci posse videretur. Primus igitur Neptunus in Atticam venit, ac percussa tridente ad mediam arcem terra, fretum repente exciuit: id loci Erechtheidem vocant. Post hunc autem Minerva comparuit: quæ lecto à se Cecrope occupationis suæ iudicij teste oleam è terra produxit, quæ nostra etiam ætate vifitur in Pandrosio. Coorta deinde inter utrumque contentione, ac lite de vrbe, Iupiter Minervam Neptunumque inter se pacauit, isque, non, ut quidam memorant, Cecropē Cranaumque, nec Erichtheum, sed duodecim deos huiusce controuersia iudices dedit: quorū sententia vrbs Athena Minervæ adiudicata fuit: quando primum ab ea oleam Cecropis testimonio productam fuisse perceperunt. Minerva itaque de seipsa Athenis nomen impo-

- Φοῖνιξ ὁ Αμυῶτορ Θ. ὅς ἐκ τῶν πατρὸς ἐπυφλάθη
καταφύσασμένης φθορᾷ Κλυπίας τῆς πατρὸς παλ-
λακίδος. Πηλεὺς δὲ αὐτὸν πρὸς Χείρωνα κομίσας,
ὡς ἐκείνῳ θρασυπυθέντα τὰς ὀψεις, βασιλέα κατέ-
5 σθε Δολόπων. σιωεῖπετα δὲ καὶ Πάτροκλος ὁ Με-
νεΐπης καὶ Σθενέλης τῆς Αἰχέσου, ἡ Πεειάπιδος τῆς
Φέρηθ, ἡ, καὶ δ᾽ ὅς φησὶ Φιλοκράτης, Παλυμήλες τῇ
Πηλέως. ἔτος ἐν Οπουῶνι (τῆς Λοκίδος) διενεγ-
10 χθεὶς ἐν παιδίᾳ φεῖ ἀπραγμάτων παίδων παῖδα Κλυ-
σώνυμον τὸν Αμφιδάμανι Θ [ἄκων] ἀπέκτεινε.
καὶ φυγὼν μὲν τῇ πατρὸς, παρὰ Πηλεῖ κατήκει, καὶ
Ἀχλιδὸς ἐρώμευθ γίνεται. Κέκροψ αὐτόχθων συμ-
φορὴς ἔχων σῶμα ἀνδρὸς καὶ δράκοντος, τῆς Ἀθηκῆς
ἐβασίλευσε πρῶτος· καὶ τῶν γῆν πρῶτον λεγόμε-
15 νων Ἀκτῶν, ἀφ' ἑαυτῷ Κεκροπίαν ὠνόμασεν. ἐπὶ
τίττε φασὶν ἔδοξε τοῖς θεοῖς πόλιν καταλαβεῖν, ἐν
αἷς ἑμμελλον ἔχειν τιμὰς ἰδίας ἑκάστου. ἦσαν οὖν πρῶ-
τος Ποσειδῶν ἐπὶ τῇ Ἀθηκῇ, καὶ πλήξας τῇ τριτά-
τῃ χτὶ μέσῳ τῇ ἀκρόπολιν, ἀνέφηνε θάλασσαν, ὡς
20 νῦν Ερεχθίδαι καλοῦσι. μὲν δὲ τῶτον ἦσαν Ἀθῶναι·
καὶ ποινησάμενη τῆς καταλήψεως Κέκροπα μάρτυρας
ἐφύτευσεν ἐλαίαν· ἡ νῦν ἐν τῷ Πανδροσίῳ δεικνύται.
γνομένης δὲ ἑίδος ἀμφοῖν φεῖ τῆς χώρας, Ἀθῶναι
καὶ Ποσειδῶνα διαλύσας Ζεὺς, κριτὰς ἔδωκεν. ἔχ-
25 ὡς εἶπον τινες, Κέκροπα καὶ Κεραναόν· ἔδῃ Εριχθίαν·
θεὸς δὲ τὰς δώδεκα· καὶ τῶν διαζόντων ἡ χώρα
τῆς Ἀθῶναις ἐκείθῃ, Κέκροπος μὲν πρῶτος, ὅτε
πρῶτον τῶν ἐλαίων ἐφύτευσεν. Ἀθῶναι μὲν οὖν ἀφ'
ἑαυτῆς τῶν πόλιν ἐκάλεσεν Ἀθῶνας. Ποσειδῶν δὲ

suit. at Neptunus mirum in modum iratus Thriasem campum pessime afflixis: atque Atticam uniuersam p-lago inundauit. Adhac Cecrops Agraulon Aëtei filiam in coniugium duxit, ex eaque marem quidem suscepit, Erysichthonem: qui sine maribus liberis è vita decessit: filius uerò, Agraulon, Herse & Pandrosos. At ex Agraulo, ac Marte gignitur Alcippe. Huic vim inferre Halirrhothius Neptuni & Eurytes nymphe filius à Marte deprehensus occiditur. Quamobrem Neptunus Martem in Areopago cadis reum agit. Is duodecim Deorum sententia indicatus absoluitur: at Cephalus, Herse & Mercurij filius fuit, quem cum Aurora supra modum amaret, correptum secum asportauit in Syriam, ibique illius concubitu grauida fit, & Tithonum peperit: cui Phaëthontem filium fuisse produnt. Huius autem fuit Astynous, ex quo Sandocus: qui è Syria profectus in Ciliciam, Celenderin urbem condidit: ductaque in matrimonium * Thanace Megessari filia, Cinyram Assyriorum regem procreauit. Hic Cinyras cum in Cyprum se contulisset cum populo, Paphum condidit; Ductaque inibi uxore Metharme Pygmalionis Cypriorum regis filia, Oxyporum & Adonin genuit: nec non filias Orsedicen, Laogorénque & Brasiam ex eadem suscepit. Hæ uerò ob Veneris iram alienigenis permiste uiris, uitam in Egypto cum morte commutarunt. Adonis autem puer adhuc, Diana iracundia, in uenatione ab apro percussus interijt. Hunc Hesiodus Phœnicis & Alphesibææ filium fuisse ait. Panyasis uerò, de Thoante Assyriorum rege, qui Myrrham filiam habuit, natum refert. Hæc Myrrha per iram Veneris, quod eam nihili faceret, patris amore corripitur: atque usa nutricis opera, cum inscio patre noctes duodecim concubuit. Is, ubi rem sensu,

- Δυμῶ ὀργισθεὶς, τὸ Θειάσπον [πεδίον] ἐπεχάλυψε,
 καὶ τὴν Ἀπικίῳ ὕψαλον ἐπέησεν. Κεχροφ δὲ γή-
 μας τὴν Ἀκταίῳ κόλῳ Ἀρσαλον, παῖδας μὲν ἔχεν
 Εὐρυσίχονα, ὃς ἄτεκνον μετήλλαξε. **5** *Δυγατέρας δὲ*
 Ἀρσαλον, Ἐρσίῳ, Πανδρῖσον. Ἀρσαύλα μὲν οὐκ ἔχ
 Ἀρεῶ Ἀλκίωπι γένεται. ταύτῃν βιαζόμενον Ἀλκί-
 ρόδοιον ὁ Ποσειδῶνος καὶ νύμφης Εὐρύτης, ὑπὸ Ἀρεῶς
 φασγανῶς κτείνεται. Ποσειδῶν δὲ ἐν Ἀρείῳ πᾶν γῶ
 κρίνεται διχαζόντων τῆς δώδεκα θεῶν Ἀρῆ, καὶ ἀπο-
10 λύεται. Ἐρσῆς δὲ καὶ Ερμού Κέραλος, ὃς ἐρσθεῖσσι
 Ἡῶς ἤρπασε· καὶ μιγείσῃ ἐν Συείᾳ, παῖδα ἐγέννησε
 Τιθωνόν· ὃς πῶς ἐγένετο Φαίδων· τῷ τε δὲ Ἀσύνροος·
 τῷ δὲ, Σανδρόκος, ὃς ἐκ Συείας ἐλθὼν εἰς Κιλικίαν,
 πάλιν ἔκπσε Κελένδεϊον. καὶ γήμας* Θανάκῳ τὴν
15 Μεγαπάρου [Κινύραν] τῆς Ἀσυνείων βασιλέως ἐγέν-
 νησε. Κινύρας ὅστις ἐν Κύπρῳ παραχρῆμα οὐκ
 λαῶν ἔκπσε Πάρων· γήμας δὲ ἐκεῖ Μεδαργέῳ κό-
 ρῳ Πυγμαλίῳνος Κυπρίων βασιλέως, Οἰζύπτερον
 ἐγέννησε καὶ Ἀδωνιν· πρὸς δὲ τῷ τοις *Δυγατέρας*
20 Ορπιδίῳ, Λαιγρόῳ καὶ Βραισίᾳ. αὗται δὲ διὰ
 μύθῳ Ἀφροδίτης ἀμώτεροις ἀνδράσι συνδυναζόμεναι,
 τὸν βίον ἐν Αἰγύπτῳ μετήλλαξαν. Ἀδωνις δὲ ἐπὶ πᾶσι
 ὦν, Ἀρτέμιδος χόλῳ, πληγὴς ἐν θήραις ὑπὸ σὸς,
 ἀπέθανε. Ἡσίοδος δὲ αὐτὸν φοίνικος καὶ Ἀφροσι-
25 βείας λέγει· Πανύσας δὲ φησι Θόαντος βασιλέως
 Ἀσυνείων, ὃς ἔχε *Δυγατέρα* Σμύρναν. αὐτὴ κατὰ
 μύθῳ Ἀφροδίτης, καὶ γὰρ αὐτὴν ἐπύμα, ἔχει τῷ πα-
 τρὸς ἔρσται· καὶ σμυερῶν λαβῆσα τὴν τροφὴν ἀγο-
 οῦσά τῳ πατρὶ νύκτας δώδεκα συνδιαιτᾷ. ὁ δὲ, ὡς

stricto in filiam ense impetum fecit: qua, cum iam comprehenderetur, Deos rogat, ut nusquam appareat. Tum Dy illam miserati, in arborem sui nominis commutarunt: ac decimo post mense rescissa arbore, Adonis ex ea filium fuisse ferunt. Quem Venus forma ergo infantem adhuc clam Deis in arca occultatum, ante Proserpinam constituit: quem simulac illum conspexit: se reddituram negavit. Delato ad Iovem iudicio, tres in partes annum partitus est, ut unam apud se ipsum, alteram cum Proserpina, tertiam demum cum Venere Adonis permaneret, imperavit. Adonis autem, quae pars sibi ab Iove distributa fuerat, eam ipsi Veneri attribuit Nec longo post tempore inter venandum Adonis ab apro vulneratus occidit. Post, ubi Cecrops humanitatem exiit, Cranaus indigena, sub quo Deucalionis diluvium fuisse narratur, ducta à Lacedamone Pediae Menetis filia, Cranaen genuit, & Cranachmen, & Atthidem: qua cum, virginitate necdum expugnata, obisset, Cranaus ab ea terram Atthidem vocitavit: ubi post Cranaum expulsus regnavit Amphictyon. Hunc nonnulli Deucalionis, alij vero indigena hominis filium fuisse dicunt. Qui, cū duodecim annos regnum tenuisset, ab Erichthio pellitur: hunc Hephaestes, ex Cranae Atthidis nata filium esse aiunt. Sunt etiam, qui Volcani & Palladis esse velint, hunc in modum; Minerva olim arma sibi constari volens, ad Vulcanum adierat. Hunc interim relictum à Venere Minerva constupranda desiderium incescit: eamque attrectare aggreditur. Hec vero fugit: ille fugientem insequitur, ut quae proxime eam venit, in summa erat necessitate, claudicabat enim, Deam inire conabatur. Ea vero, ut pudica erat, & virgo, virum non admittebat. Volcanus demum tensus raptus in vir-

- ἦν δὲ το, σπατα λυθ' ξίφ' θ', ἐδίωκαν αὐτὸν· ἡ δὲ,
 ὡδ' αὖτα λαμβανομένη, θεοῖς ἤνξατο ἀφανῆ ἡμέλῃς.
 θεοὶ δ' ἡχοκτείναντες, αὐτὸν εἰς δένδρον μετέλλα-
 ξαν, ὃ καλῶσι σμύρναν. δεκαμύωσι δὲ ὕστερον
 5 ῥεῦνφ, τῷ δένδρῳ ῥαγῆντος, ἡμνηθῆναι τὸν λεγόμε-
 νον Ἀδωνιν, ὃν Ἀφροδίτῃ διὰ κάλλος ἐπ' νήπιον κρύ-
 φε θεῶν εἰς λάρνακα κρύψασα, Περσεφόνῃ παρέστατο.
 ἑκαίην δ' ὡς ἐθεάσατο, ἐκ ἀπιδίδου. κρείστως δ' ὅππῃ
 Διὸς ἡγομένης, εἰς [τρεῖς] μοῖρας διηρέθη ὁ ἐκαι-
 10 πός· καὶ μίαν μὲν παρ' ἑαυτῷ μένειν τὴν Ἀδωνιν·
 μίαν δὲ παρὰ Περσεφόνῃ προσέταξε. τίαν δὲ τρίτην
 παρὰ Ἀφροδίτῃ, ὃ δ' Ἀδωνις ταύτῃ προσέειπε καὶ ἦ
 ἰδίαν μοῖραν. ὕστερον δὲ θηράων Ἀδωνις ὑπὸ σὺν
 πληγεῖς ἀπέθανε. Κώροπος δ' ἀποθανόντος, Κραναὸς*
 15 αὐτόχθων, ἐφ' ᾧ τὸν ὅππῃ Δόκαλίωνος λέγεται κατα-
 κλυσμὸν ἡμέδαι· ὧδ' ῥήμας ἐκ Λακεδαιμόνος Γισδιά-
 δια τίω Μινώητος ἐγλήνησε Κραναίω, καὶ Κραναίω-
 μιν, καὶ Ἀττίδα· ἥς ἀποθανέσης ἐπ' παρδίον, τίω
 20 χώραν Κραναὸς Ἀττίδα προσηγόρευσε. Κραναὸν δ' ἐκ-
 βάλων Ἀμφικτύων ἐβασίλευσε. τῶτον ἐνιοὶ μὲν Δό-
 καλίωνος, ἐνιοὶ δ' αὐτόχθονος λέγουσι. βασιλεύσαντά
 δ' αὐτὸν ὅππῃ Δώδεκα (ἔτη) Φειχρόνιος ἐκβλήσει· τῶ-
 25 τον οἱ μὲν Ἡφαίστη τῆς Κραναῆς θυγατρὸς Ἀττίδος
 ἔειπεν· οἱ δὲ, Ἡφαίστῳ καὶ Ἀθίωαί, ὥτως· Ἀ-
 θίωα παρεγύετο πρὸς Ἡφαιστον, ὅπλα κατασκάδουσα
 θέλουσα. ὃ δ' ἐγκαταλειμμένος ὑπὸ Ἀφροδίτης, εἰς
 ἐπιθυμίαν ὤλισθε τῇ Ἀθίωαί· καὶ διώκειν αὐτὸν ἤρ-
 30 ᾶτο· ἡ δ', ἐφ' ὅλῳ ὡς δ' ἐγγὺς αὐτῆς ἐγένετο, πολ-
 λῇ ἀνάγκῃ, ὡς γὰρ χυλὸς, ἐπειράτο στυλῆσθαι. ἡ δ'
 ὡς σῶφρον καὶ παρδίονος ἔστα, ἐκ λυέχαστο. ὃ δ' ἀπὸ-

ginis femur semen effudit.. Tum tristata, semen lana detersum in terram deiecit, ac mox in fugam se dedit. Interea vero ex demisso in humum semine gignitur Erichthonius. Hunc clam dijs alijs, dum immortalē facere studet, educavit : positūque in cista Pandroso Cecropis filia commendavit : interdicitque ne cistam retereret. At Pandrosi sorores, quod curiose admodum forent, cistam aperiunt, aduolutumque secus puerum draconē spectant. Nec desunt qui ab eodem dracone fuisse interemptas astipulentur. Aliorum verò testimonio, Palladis ira, furore percita, de summa sese arce precipites eiecerunt. Interea verò Erichthonius in templo à Minerva ipsa nutritus, pulso Amphictyone, Athenarum regno potitus est, ac Minervæ signum in arce constituit: nec non Panathenaeorum celebritatem instituit: Pasitheamque Naidem nympham uxorem accepit : ex qua ipsi Pandion natus est. Denique Erichthonio vita functo, ac in primo Palladis fano sepulto, Pandion regnum adipiscitur : quo regnante Ceres Dionysusque in Atticam venire. Atqui Cererem Eleusine Celeus suscepit. Dionysus vero ab Icario hospitio excipitur, à quo vitis palmitem muneri accepit, ab eoque vini faciendi rationem didicit. Is igitur Dei beneficia mortalibus impertiturus, ad pastores se quosdam contulit, qui cum gustassent vinum, atque animi causa sese largius meri poculis inuitassent : malum sibi medicamentum datum esse arbitrati, Icario necem fustibus intulerunt. verum postridie re cognita, ipsum sepelinerunt. Erigona vero filia patrem vestiganti herilis canis, cui Mara nomen fuit, Icarium consuetari solita, cadaver ubinam delitesceret, indicavit. Tum filia patrem deflens, se ipsam ex arbore suspendio necavit. Pandion interea ducta uxore Zeuxippe matris sua

- ἀπέρμυνεν εἰς τὸ σκάλος τῆς θαλάσσης. ἐκείνη δὲ μυσταχθεῖ-
 σα, εἰς τὴν ἀπομάχασα τὸ γόνον εἰς γλῶττιν ἔρριπεν. φε-
 ρούσης δὲ αὐτῆς, καὶ τῆς γονῆς εἰς γλῶττιν πεσούσης,
 Εὐχρόνι ⚔ γίνεται. τῆτον Ἀθλῶα κρύφα ἦν δῆλον
 5 θεῶν ἑστρέφειν, ἀθάνατον θέλῃσαι πειῖσαι· καὶ κατα-
 δεῖσαι αὐτὸν εἰς κίσην, Πανδρόσω τῇ Κέκροπος πατρὶ-
 κατέθετο, ἀπειποῦσαι τὴν κίσην ἀνοίγειν. αἱ ἀδελ-
 φαὶ τῆς Πανδρόσου ἀνοίγουσιν ὑπὸ πειρασίας, καὶ
 10 δεῖνται τῷ Κρόνῳ παρεσπειραμένον δράκοντα· καὶ,
 ὡς μὲν ἔνιοι λέγουσιν, ἀπ' αὐτῆς διεφθάρησαν τῆς δρά-
 κονί ⚔· ὡς δὲ ἔνιοι, δι' ὀργὴν Ἀθλῶα, ἐμμερεῖς
 γυνώσκειν, ἅπ' τῆς ἀκροπόλεως αὐτὰς ἔρριπεν. ἐν δὲ
 τῷ τεμένει παρθεῖς Εὐχρόνι ⚔ ὑπὸ αὐτῆς Ἀθλῶα,
 15 ἐμβαλὼν Ἀμφικτύονα, ἐβασίλευσεν Ἀθλῶα· καὶ τὸ
 ἐν ἀκροπόλει ξόανον τῆς Ἀθλῶα ἰδρύσατο, καὶ ἦν
 Παρθενῶν τὴν ἑορτὴν συνετήσατο· καὶ Πασιδίαν
 Νηῖδα νύμφην ἔγημεν· ἧς ἦς παῖς Πανδίων ἐγ-
 νήθη. Εὐχρόνι δὲ ἀποθανόντι καὶ πατρὶ ⚔ ἐν τῷ
 20 αἰ, τῷ τεμένει τῆς Ἀθλῶα, Πανδίων ἐβασίλευσεν.
 ἐφ' οὗ Δημήτηρ καὶ Διόνυσος εἰς τὴν Ἀθῆνάν ἦλθον.
 ἀλλὰ Δήμητρα μὲν Κελεὺς εἰς τὴν Εὐλευσίαν ὑπεδέ-
 ξατο· Διόνυσον δὲ Ἰχθεί ⚔· καὶ λαμβάνει παρ' αὐτῆς
 κλῆμα ἀμπέλου καὶ τὰ πρὶ τὴν οἶνοποιίαν μανθάνων,
 25 καὶ τὰς τῆς θεᾶς δωρήσασθαι θέλων χάριτας ἀνθρώποις,
 ἀφικεῖται πρὸς πρῶτος ποιμένας, οἱ γυναικῶν τῶ
 ποτῆ, καὶ χωρὶς ὕδατος ἀφειδῶς δι' ἡδονὴν ἐκλύσαν-
 τες, πφαρμάχθαι νομίζοντες, ἀπέκτειναν αὐτόν.
 μὲν ἡμέραν δὲ νοήσαντες ἔδειξαν αὐτὸν. Ηειρόνη δὲ τῇ
 30 θυγατρὶ τὸν πατέρα μαρτυροῦσα, κίων σωήτης, ὄνομα
 Μαίρα, ἣ τῷ Ἰχθεί συσώπειτο, τὸν νεκρὸν ἐμύλυ-
 σε. κακὴν καποδυσμένην τὸν πατέρα, ἑαυτῇ ἀνῆρ-
 πσε. Πανδίων δὲ γῆμας Ζευξίππῳ τῆς μητρὸς τῇ

sorore, filias Procnem ac Philomelam, & geminos Erechthenum Butenque, suscepit. Dein conflato in Labdacum bello, de terra finibus, in belli societatem Tereum Martis filium ex Thracia conuocauit: eoque bello per eius auxilia praeclarissime gesto, Procnem filiam suam Tereo nuptui collocauit. Hic suscepto ex ea Itye filio, Philomelam ductam comprimit. Inde huic linguam defecuit; ea vero per litteras in peplo contextas, suas ipsius Procne sorori miseras significauit. Hac post quasram germanā, Ityn puerum trucidatum, elixatumque, Tereo in scin epulandum apposuit, ac repente cum sorore profugit. Tereus cognito facinore, abrepta securi fugientes insequitur. Ha vero, cum iam Dauliam Phocidis urbem peruenissent, circumsepta, Deos rogant in anem mutari. Tum Procne fit lusciniā, Philomela vero in hirundinē transformatur. Adhuc Tereus in upupam commutatur.

Inde Pandion ubi fato concessit, filij diuifere inter se patrias fauultates & Erichtheus regnum cepit. Sacerdotio autem Minervae Neptunique Butes Erichthonij filius honestatur. At Erechtheus Praxitheat Phraſimī, & Diogenea Cephiso nata filiam uxorem duxit, ex qua filios habuit, mares, Cecropem, Pandorum, & Metionē: foeminas vero Procrin, Creusam, Chthoniam. Orithyā, quam postea Boreas rapuisse dicitur. Chthoniam Butes in coniugio habuit. Atqui Xuthus Creusam duxit, & Procrin Cephalus Deionei filius. Hac sumpta corona aurea Pteleonti subigitur: & à Cephalo deprehensa, ad Minocem confugit. Hic eius etiam amore correptus est. eiusque concubitum impetrat. At, si mulier hac cum Minocem concubuisset, nulla potuisset ratione seruari. Nam Pasiphaë, quod cum multis mulieribus Minocem rem habere

- ἀδελφῶν, θυγατέρας μὲν ἐτέκνωσε Περικλῆν καὶ Φι-
 λομήλαν· παῖδας ὃ διδύμοις Ἐρεχθεὺς καὶ Βούτῳ.
 πλείμου ὃ Ἐξανατάλῃ· πρὸς Λάβδακον, οὗ γῆς
 ὄρεον, ἐπεχέλευστο βοηδὸν ἐν Ὠρέκῃς Τηρεῖα τὸν
 5 Ἄρεως· καὶ τὸν πόλεμον σὺν αὐτῷ καταρτίζοντας, ἔδωκε
 Τηρεῖ πρὸς γάμον τῷ ἑαυτοῦ θυγατέρι Περικλῆν. ὃ
 δὲ ἐν ταύτης γυνήσας παῖδα Ἰτῶν, καὶ Φιλομήλης
 ἐρασθῆς, ἔφειρε καὶ ταύτῳ, ἐπὶ τὴν τελευτῆν Περ-
 κλῆν, κρύπτων ἐπὶ τῇ χειρὶ. αὐτῇ δὲ γήμας Φι-
 10 λομήλαν, στυγνάζετο, καὶ τῷ γλῶσσαν ἔξετεμεν
 αὐτῇ. ἡ δὲ ὑφίνασα ἐν πέπλῳ χράμματα, καὶ δια-
 τίτων ἐμύλυνον Περικλῆ καὶ ἰδίᾳ συμφορᾷ. ἡ δὲ
 ἀνὰ ζητήσασα τῷ ἀδελφῷ, κτείνει τὸν παῖδα Ἰτῶν,
 καὶ καταψήσασα, Τηρεῖ δεῖπνον ἀγοῶντι περὶ δόμοιο·
 15 καὶ μετὰ τῆς ἀδελφῆς διαταχέως ἐρουρῇ. Τηρεὶς δὲ αἰ-
 δόμενός, ἀρπάσας πέλεκυν ἐδέωκεν. αἱ δὲ, ἐν
 Δαυλίᾳ τῆς Φωκίδος γενόμεναι περὶ κατάληπτοι, θεοῖς
 εὐχονται ὑπορνευθῆναι. καὶ Περικλῆ μὲν γίνεται ἀν-
 20 δρῶν· Φιλομήλα δὲ χελιδόν. ἀπωρνεῖται δὲ καὶ Τη-
 ρεὶς, καὶ γίνεται ἔποψ.

- Πανδίωνος δὲ ὑποδανύοντος, οἱ παῖδες τὰ πατρῴα
 ἐμαίεσαν· καὶ τῷ βασιλείᾳ Ἐρεχθεὺς λαμβάνει· καὶ
 δὲ ἰερευσίῳ τῷ Ἀθῶναι καὶ τῷ Ποσειδῶνι τῷ Εὐει-
 χθονίῳ Βούτῃς. γήμας δὲ Ἐρεχθεὺς Πραξιτέαν τῷ
 25 Φρασίμῳ, καὶ Διογυρείᾳ τῷ Κηφισοῦ, ἔχε παῖδας Κρί-
 κῆν, Πανδύον, Μητόνα· θυγατέρας δὲ, Πέρ-
 κειν, Κρίεσαν, Χθονίαν, Ωρειθυῖαν, ὧν ἤσπασε Βο-
 ρείας. Χθονίαν μὲν οὖν ἔγνηκε Βούτῃς· Κρίεσαν δὲ
 30 Εὐδοῖς. Πέρκειν δὲ Κέφαλός, ὁ Διηγοίας. ἡ δὲ,
 λαβῶσα χευστῶν ἔφρανον, Πτελέοντι στυγνάζεται·
 καὶ φραδαῖσα ὑπὸ Κεφαλῇ, πρὸς Μίτωα φάγει. ὃ δὲ
 αὐτῇς ἐρῶν, καὶ πτείδει στυγνάζειν, εἰ δὲ στυγνάζουσι γυναι-

non ignorabat, cum veneficijs infecit, ut quoties secum alia cubaret, in illius artus vipera irruerent immanes. eumque in modum pellices Pasiphaë disperdebat. * Cephalus igitur, perniciosissimum habebat canem (cui Lalapi nomen fuit, & quem nulla f. rapoterat evitare.) Iaculum adhuc, cuius ictus neminem unquam fefellit. Inter hac Procris conspicata virum, Circeam fumens radicem, nequid sibi obesset, concumbit. At verita rursus Minois coniugem, Athenas proficiscitur: & in Cephaligratiam rediit, & cum eo ad venandum concedit: quippe qua venandi studio mirifice oblectabatur. Hac occultè virum infecuta inter fruteta latitabat, eiusque motu permoveri virgulta maritus sentiens, iaculum inevitabile misit, eoque percussam uxorem Procrin interfecit. Quocirca Cephalus ab Areopagi iudicibus exilio sempiterno damnatur. Interea vero Orithyiam Ilissum amnem trajicientem Boreas rapuit, & cum ea concubuit. Hæc illi filias Cleopatram, & Chionem: mares autem, Zeten & Calain, aligeros, peperit. Qui cum Iasone in Colchos nauigantes, & Harpyias insectantes moriuntur: siue, ut Acusilaus ait, circa Tenum insulam ab Hercule inempti fuerunt. Cleopatram Phineus coniugem cepit: cui ex ea filij gignuntur Plexippus & Pandion: his autem filijs, ex Cleopatra Ideam, deinde Dardani filiam sibi matrimonio sociauit. Ea vero prinignos, quod ipsam in stuprum illicere voluissent, falso apud patrem insimulat. Huic ille credulus, ambos oculis priuat. Interea Argonauta cum Borea filijs illuc appulsi in Phineum animadnertunt. Chione autem Neptuno admiscetur. Quæ cum clam patre Eumolpum peperisset, ne detegereetur, in mare deiecit infantulum. Hunc statim Neptunus exceptum, in Æthiopiam transfert, & Benthescymæ filia sue

- Μίνωι, ἀδανάτον ὡς αὐτὸ σωθῆναι. Πασφάη γδ, ἐπε-
 δὴ πολλαῖς Μίνως σωτηυάζετο γυναιξίν, ἐφαρμάκευ-
 σιν αὐτόν· καὶ ὁπότε δὴ ἡ σωτηυάζετο, εἰς τὰ ἄνδρα
 ἐρέει θνεία· καὶ ἔπως ἀπώλλωτο. ἐχρήθη ἔν (Κε-
 5 φθή) αὐτῷ κυῖα ταχύν, ἀκόντιόν (τε) ἰδυόλον·
 ἐπὶ τέτοις Πρέκεις ἰδοῦσα τὸν ἄνδρα, τὴν Κιρκά-
 αν πῆν ρίζαν, πρὸς τὸ μηδὲν βλάψαι, καὶ σωδυνά-
 ζεται. Δείσασα δὲ αὐτῷ τὴν Μίνωθ γυναικα, ἥκει
 10 εἰς Αἰθῶας· καὶ δισημαρεῖσα Κεφάλω, μὲν τύτου πα-
 ραγίνεται εἰς θῆραν· ὡς γδ θηρευτική· διώκουσαν γδ
 αὐτὴν ἐν τῇ λοχμῇ ἀγροῖσας, Κεφαλῷ ἀκοντίζει,
 καὶ τυχὸν ἀποκτείνει Πρέκειν· καὶ κειθεὶς ἐν Αἰθιωπά-
 γω, θυρεὶν αἰδίων καταδικάζεται. Ωρειδιῶν δὲ πε-
 15 ρεῖσας ἐπὶ Ἰλιωτοῦ ποταμοῦ, ἀρπάσας Βορέας σωῆλ-
 δε. ἡ δὲ θῆνη θυρατέρας μὲν Κλεοπάτραν, [καὶ]
 Χιόνην· οὗς δὲ Ζήτιω καὶ Κόλαιν πηρεφτές· οἱ
 πλέοντες σὺν Ἰάσωνι, καὶ ταῖς ἀρπῆας διώκοντες, ἀπί-
 20 δανον· ὡς δὲ Ακουσίλαθ λέγει, πρὶν τὴν ὕψ'
 Ηρακλῆες ἀπώλοντο. Κλεοπάτραν δὲ ἐγήμε φινάς.
 ὧ γίνονται παῖδες ὅς αὐτῆς Πλήξιωπος καὶ Πανδίων·
 ἔχων δὲ τέκνους ἐκ Κλεοπάτρας παῖδας, Ἰδαίαν ἐγά-
 25 μισεν τὴν Δαρδάνε. κακίην τῇ πρερόνων πρὸς
 φινέα φθορὰν καταδίδεται. καὶ πρεύσας φινάς,
 ἀμφοτέροις τυφλοῖ. ὧραπλέοντες δὲ οἱ Αργοναῦται
 30 σὺν Βορεάδαις κολάζονται αὐτόν. Χιόνη δὲ Προσι-
 δῶνι μίγνυται. ἡ δὲ κρύφα τῷ πατρὸς Εὐμελπον
 τεκοῦσα, ἵνα μὴ γήνηται καταφανὲς, εἰς τὸν βυθὸν
 ῥίπτει τὸ παιδίον. Προσιδῶν δὲ ἀνελόμνηθ, εἰς Αἰ-
 θιοπίαν κομίζει· καὶ δίδωκε Βενδοσιγύμῃ τρέφειν

alendum commendat, & Amphitrite. Qui, cum di-
tis integra fuit, intus Benthescymes coniux, huic alterā
filiarum uxorem dedit. Hic autem uxoris quoque sue
sorori vim inferre aggreditur. Quamobrem exilio mul-
tatus, cum Ismaro filio ad Tegyrium Thracia regem
confugit. Qui filiam ipsius filio coniugavit. Deinde vero
insidias Tegyrio quoque comparasse detectus, ad Eleusi-
nios aufugit, eorumque amicitiam sibi conciliavit. Rur-
sus autem, Ismaro filio defuncto, à Tegyrio reuocatus
in Thraciam redit, ac soluta inter eos discordia regnum
accepit. Mox conflato inter Athenienses & Eleusinius
bello ascitus ab Eleusinijs, magno cum Thracum exercitu
opem laturus aduenit. At Erechtheo de Atheniensium
victoria sciscitanti, Deus rem bellicam præclare gesti-
uissimum cesinit si filiarum unam ingulasset. Qui cum natu mi-
nimam immolasset, & reliqua tu omnes se se ingulaturus.
Si quidem, ut quidam testati sunt, de se vicissim occiden-
dis conspirarant. Commissa vero post immolationem pu-
gna, Erechtheus Eumolpum obruncavit. Inde vero ubi
Neptunus cum ipsius domo Erechtheum dissoluit, Ce-
cropi Erechthei filiorum maximus regnum administra-
uit: & de ducta in coniugium Metiadusa Eupalami fi-
lia, Pandionem filium suscepit. Hic una cum Metione
patre regnans, à Metionis liberis per seditionem eiectus
fuit. Hinc Megara ad Pylan profectus, eius filiam Pe-
liam iam dudum nubilem, uxorem cepit: à qua deinde
urbis regno praeficitur. Nam, cum Pylas Biantem pa-
trum occidisset, Pandioni genero regnum tradidit: ipse
vero traducto in Peloponnesum populo Pylum urbem co-
didit. Interea Pandioni Megaris regnanti, nati sunt filij
Ægeus, Pallas, Nisus, & Lycus. Nonnulli autem Æ-
geum Scyrij filium esse aiunt, sed sibi Pandionem suppo-

αὐτῷ θυγατὲν καὶ ἀμφιτέτη. ὥς ὃ ἐτελειώθη, * ἔν-
 δον ὁ Εὐδοκίμης ἀνὴρ, τὴν ἔπεσεν αὐτῷ ἥδ' ὑγα-
 τέων δίδωπν. ὁ δὲ καὶ τὴν ἀδελφὴν τῆς γαμηθείσης
 ἐπιχείρησε βιάζεσθαι. καὶ διὰ τὸ τοιοῦτον οὐγαδευθεὶς, μὲν
 5 Ἰσμάρι τὸ παιδὸς, πρὸς Τεγυεῖον ἦκε, Θρακῶν βα-
 σιλεῖα. ὃς αὐτῷ τῷ παιδί τὴν θυγατέρα σωμακῆσαι.
 ἐπιβελῶν ὃ ὕστερον Τεγυεῖα καταφανὴς γίνεται. καὶ
 πρὸς Ἑλδονίους φάγει. καὶ φιλίαν ποιεῖται πρὸς
 αὐτοὺς. αὐτὸς δὲ Ἰσμάρου τελευτήσαντος, μετα-
 10 πημφθεὶς ὑπὸ Τεγυεῖα παρσγίνεται, καὶ τὴν πρὸς
 τύτου μάχην διακυσάμενθ, ἢ βασιλείαν παρέλαβε.
 καὶ πολέμῳ ἐσάνθη πρὸς Ἀθινάιους καὶ Ἑλδονίους,
 ἐπικληθεὶς ὑπὸ Ἑλδονίων, μὲν πολλῆς σωμακῆσαι
 15 Θρακῶν διωάμεως. Ἐρεχθεὶς ὃ ὑπὸ Ἀθινάιων νίκης
 χρωμένῳ, ἔχρησεν ὁ θεὸς καπορῶσιν τὴν πόλεμον,
 εἰς μίαν τῇ θυγατέρι σφάζει. καὶ σφάζανθ' αὐτῷ ἢ
 νεωτάτῳ, καὶ αἱ λοιπαὶ ἑαυτὰς κατέσφαξαν. ἐπιπούν-
 20 το γὰρ, ὥς ἐφοσάμηνες, σωμακῆσαι δὴ γήλαις σωμαπο-
 λείδης. ἡγομένης ὃ μὲν σφαγῶν τὴν μάχης, Ἐρεχθεὶς μὲν
 αὐτὸν Εὐμολπον. Ποσειδῶνθ' δὲ καὶ ἢ Ἐρεχθεῖα, καὶ ἢ
 25 οἰκίαν αὐτῷ καταλύσανθ, Κέκροψ' ὁ φρεσβύταθ' ἢ
 Ἐρεχθεῖος παίδων, ἐβασίλευσεν ὃς γήμας Μηπιάδης ἢ
 Εὐπαλάμῳ παῖδι ἐτέκνωσε Πανδίονα. ἔπος μὲν Κέκροπος
 βασιλεύων, ὑπὸ τῇ Μηπίωνος ἡὼν χρισάσιν ἐξεβλήθη.
 30 καὶ φραγμῶνθ' εἰς Μέγαρον πρὸς Πύλῳ, ἢ ἐκείνῳ
 θυγατέρα Πελλίαν γαμή. αὐτὸς καὶ τὴν πόλεως βασι-
 λείας ὑπὸ αὐτῆς καδίσσεται. κτείνας γὰρ Πύλας ἢ τῷ
 πατρὸς ἀδελφὸν Βίαντα, ἢ βασιλείαν δίδωσι Παν-
 35 δίοσι. αὐτὸς δὲ εἰς Πελοπόννησον σὺν λαῷ φραγμέ-
 νθ, κηρὶ πόλιν Πύλον. Πανδίοσι δὲ ἐν Μεγά-
 ροις ὄντι, πᾶσις ἐγμένοντο, Αἰγίς, Πόληας, Νῆσος,
 Δύκας. ἔτι δὲ Αἰγίς, Πόληας, Νῆσος, Δύκας. ἔτι δὲ Αἰγίς, Πόληας, Νῆσος, Δύκας.

sistium fuisse. Demū post Pandionis obitū, eius filij per-
 ducto in Athenas exercitu, Metionidas eiecerunt, ac re-
 gnum in partes quatuor distribuerunt: sed penes Egeū
 summa imperij fuit. Hic primā uxorem Metam Ople-
 tis filiam, aliteram vero Chalciopen Rhexenore natam
 duxit. At, ubi nulla se prole augeri videt, fratrum me-
 tu ad Pythiam adit, deque filiorum progenie responsum
 dari sibi postulavit, cui Deus ita vaticinatus est,
 Maeste nova virtute, pedem, qui prominet vtri,
 Ne prius exolvas, quā scandas Palladis arceim.
 At ipse ambigens quid hoc sibi vellet oraculum, Athe-
 nas iterum accedit, ac per Træzenem iter faciens, à
 Pittheo Pelopis filio hospitio recipitur. Qui, quoniam o-
 raculum intellexerat, Egeo vino madenti filiam Æthrā
 comprimendam summisit. Huic nocte eadem se Nepru-
 nus coniunxit. Egeus interea Æthra precepit, ut, si ex
 ea masculus nasceretur, educaret: neve, cuius ille filius
 esset, indicaret: ensē & calceos sub saxo abditos reli-
 quit: hac locutus, cum per atatem puer saxum subvol-
 vere queat, ea tolleret, eumque clam cum hisce omni-
 bus ad se rebus emitteret. Ipse interim Athenas contē-
 dit: nec non Panathenæorum certamen aggreditur cele-
 brare, in quibus Minois filius Androgeus omnibus vi-
 ctoria prestitit. Hunc Iupiter in Marathonium taurum
 misit, à quo fuit interfectus. Non desunt qui illum A-
 thenas ad Lay certamen euntem, ab athletis ob invidiā
 dolo necatum fuisse prodant. Minos, audita filij morte,
 quo tempore in Páro Gratijs sacra faciebat, sublatam è
 capite coronam, abiecit, ac tibia abstinnit, & sacrifi-
 cium nihilotamen secius absoluit. Hinc & in hodiernā
 usque tempestatem sine tibijs & coronis in Páro Gratijs
 immolant. Nec longo post tempore in mari præpotus

Διῶναι δὲ ὑπὸ Πανδίων⊕. μὲν δὲ ἔ Πανδίων⊕ τη-
 λευτῶν, οἱ παῖδες αὐτῆς σπατύνσαντες ἐπ' Ἀθῶνας,
 ἔξέβαλον τὴς Μηπονίδας, καὶ τὴν ἀρχὴν τετραχῶ
 διέκλον. εἶχε δὲ τὸ πᾶν κρητ⊕ Αἰγυῖς. γαμή δὲ
 5 φερῶτον μὲν Μήταν ἔ Οπλήτ⊕. δευτέραν δὲ Χαλκιδ-
 ονίω ἔ Ρηξήνορος. ὡς δὲ ἐκ ἐγρήετο παῖς αὐτῆς, διδοι-
 κῶς τὴς ἀδελφῆς, εἰς Πυθίαν ἦλθε, καὶ περὶ παίδων
 γονῆς ἐμαντεύετο. ὁ δ' ὁ θεὸς ἐχρησεν αὐτῷ.

- Ἀσκέ τὸν φερῶντα ποδάνα, φέρτατε λαῶν,
 10 Μὴ λύσης παρὶν εἰς ἄκρον Ἀθῶναίων ἀφίκεαι.
 Ἀπορῶν [δὲ] τὸν χρησμὸν, ἀνῆκε πάλιν εἰς Ἀθῶνας.
 καὶ Τρεῖζῆνα διδοῦναι, ὅππῃ ξενεῖται Πιτθεῖ τῷ Πέλο-
 πος· ὅς τ' χρησμὸν τιμῆς, μεθύσας αὐτὸν τῇ θυγα-
 τρὶ συγκατεκλινεν Αἶδρα. τῇ δὲ αὐτῇ νυκτὶ καὶ Πο-
 15 σειδῶν ἐπλησίασεν αὐτῇ. Αἰγυῖς δὲ ἐντειλαμένη⊕
 Αἶδρα, εἰς ἄρρενα χυνήσῃ, τρέφειν, καὶ πνέειν
 μὴ λέγειν, ἀπέλιπε δὲ ὑπὸ πνι πύτρα μάχαιραν, καὶ
 πέδιλα, εἰπὼν, ὅταν ὁ παῖς διώηται ἔ πίτερον ὑπο-
 κυλίσας ἀελέεσθαι ταῦτα, τότε μὲν αὐτῶν αὐτὸν ὑπο-
 20 πύμπειν. αὐτὸς δὲ ἦκεν εἰς Ἀθῶνας. καὶ τὸν τῆς Πα-
 ναθῶναίων ἀγῶνα ἐπέτελε· ἐν ᾧ ὁ Μίνως παῖς Ἀν-
 δρόγκως, ἐνίκησε πάντας. τῷτον ὁ Ζεὺς ἐπὶ τῇ Μαργ-
 δώνιον ἐπέμψε ταῦρον· ὃν ἔ διεφθάρη· ἐνίοι δὲ αὐτῷ
 λέγεται πορευόμενον εἰς Ἀθῶνας ἐπὶ τὸν Λαίη ἀγῶνα
 25 φερὲς τῆς ἀγωνιστῶν ἀνδρευθέντα διὰ φθόρον ὑπολέειν.
 Μίνως δὲ ἐπελθόντι⊕ αὐτῷ θανάτῳ δύνων ἐν Παρῶ
 ταῖς χάρισι, τὸν μὲν σέφαινον ὑπὸ τῆς κεφαλῆς ἐβρίβει,
 καὶ τὸν αὐλὸν κατέχευε, καὶ ἔθυσαν ἐδὲν ἡπὶον ἐπνέ-
 λισεν. ὅθεν ἔτι καὶ δεῦρο χάρις αὐλῶν καὶ σφαίων ἐν
 30 Παρῶ θύεισι ταῖς χάρισι. μὲν δὲ πολὺ δὲ θαλασσοκρατῶν,

comparata classe Athenas oppugnavit. Megara itē Nisq
 Pandionis filio regnante subvertit. Adhac Megaram
 Hippomenis filium, qui ex Onchesto Niso opitulatum
 advenerat, interem̃t: & is demum per filii proditiōē
 occubuit. Nā cum Scylla filia, Minois amore flagraret,
 patri purpureum crinem quo inuictus esse ferebatur, &
 medio capitis vertice praecidit, eoque facto statim ille in-
 terijt. Minos itaque Megaris positus, virginem vincula
 pedibus ē puppe in mare deiectam summersit: Enim-
 vero, cum id bellum diuturnius fore videretur, quando
 Athenas capere minime posset, Ionem, ut Athenienses
 commissi criminis poenas luerent, obsecrat. Hinc cum
 pestis ac fames simul urbem inuasissent, primum qui-
 dem ex veteri oraculo, Athenienses Hyacinthi filias An-
 theidem, Aegidem,* Enthenidem, & Lytaam ad Ge-
 rasti Cyclopi tumulum ingularunt. harum pater Hy-
 acinthus Lacedaemone Athenas commigrarat, cumque ni-
 hil inde sibi emolumenti futurum viderent, oraculum de
 belli exitu consuluerunt. His numen, quas ipse vellet,
 Minoi poenas daturus renunciavit. Igitur Athenienses
 missis ad Minoem legatis permiserunt, ut ab eis, quas
 poenas vellet peteret: tum Minos ijs ut quatuordecim
 corpora, septem scilicet puerorum, ac totidem & aetate
 parium puellarum, sine armis Minotaurum devoranda
 mitterent, imperavit. Is taurus labyrintho conclusus co-
 ērecebatur, unde ingressus quispiam haud facile exire po-
 terat, quod multiplici viarum ambage non agnitam exi-
 tum excluderat. Hunc Dedalus filius Enpalami, qui
 Metionis & Alcippa filius fuit, exedificavit. Hic nem
 architectus omnino praestantissimus, & primus imagi-
 num deorumque statuarum fuit inventor. Hic etiam A-
 thenis post deiectum ex arce Talum Perdicis sororis

ἑπολέμοισι σὺλφαι Ἀθῶναι, καὶ βίβλας εἰλε,
 Νίπυ βασιλεύοντι τῷ Πανδίωντι. καὶ Μίνας ἐκ τῶν
 ἱσχυόμενος ἔξ Οὐχιστοῦ Νίσφ βουδὸν ἐλθόντα ἀπέ-
 κτεινε. ἀπιδαν δὲ καὶ Νέσος διὰ θυγατρὸς περδοσαν.
 5 ἔχοντι γὰρ αὐτῷ πορυρέαν ἐν μέσῃ τῇ κεφαλῇ τείχεα,
 ταύτης ἀραιρεθείσης τελευτᾷ. ἡ δὲ θυγάτηρ αὐτῷ Σκύλ-
 λα ἐράδισσα Μίνωτι, ἔξειλε τὴν τείχεα. μόρον δὲ
 Μάχαρον κρατῖσας, καὶ πῶν κάρην τῆς πρύμνης τῆς
 ποδῶν ἐκδύσας, ὑποβρύχιον ἐποίησε. χρονοζόμενος δὲ
 10 τῷ πολέμῳ μὴ διαμάχῃτι ἐλείπει Ἀθῶναι, εὐχεται
 Διὶ πατρὶ Ἀθῶναιων λαβεῖν δίκας. ἡμομένης δὲ τῇ
 πόλει λοιμοῦ τε καὶ λιμοῦ, τὸ μὲν πρῶτον καὶ λόγιον
 Ἀθῶναιοι παλαιὸν παρὰ Τακίνδου καὶ καὶ, Ἀνθιδά,
 Αἰγληίδα, * Ἡνθιδά, Λυταίαν, ὅπῃ τὸν Γεραίσου
 15 τῷ Κύκλωπος τέρον κατέσφαξαν. τέτων δὲ ὁ πατήρ,
 Τάκινδος ἐλθὼν ἐκ Λακεδαιμόνῃτι Ἀθῶναι κατέφκη,
 ὡς δὲ ἐδὲν ὄρεα καὶ τῷ τῷ, ἔχων το σφὶ ἀπαλ-
 λαγῆς. ὁ δὲ θεὸς ἀπέπειν αὐτοῖς Μίνωι διδόναι δι-
 20 κας αἰς αὐτὸς αἰρεῖται. πύμψαται οὐδὲ πρὸς Μί-
 νωα, ἐπὶ τρεσπον αὐτῶν δίκας. Μίνως δὲ ἐκέλευσε
 αὐτοῖς ἰδὲ, κούρις ἐπὶ αὐτῶν, καὶ κόρας παρὶ ἴσας, χαρὶς
 ὅπλων πύμπειν τῷ Μινωτικῷ βουδῶν. καὶ δὲ ἔτῃ
 ἐν Λαβυεῖνθῳ καθεργαμένῃ. ἐν τῷ τὸν εἰσλθόντα,
 ἀδωάειον καὶ ἔξιναι το πολυπλόκοις γὰρ χαμπαῖς πῶν
 25 ἀγνοομένῳ ἐξοδὸν ἀπέκλει. κατεσκευάκει δὲ αὐτὸν
 Δαίδαλῳ, ὁ Εὐπαλάμου, πωδὸς τῷ Μηπίοντι καὶ
 Αλλίωπῃς. ἔτος καὶ ἀρχιτέκτων αἰετος, καὶ πρῶτος
 ἀγαλμάτων εὐρετής. ἔτος ἔξ Ἀθῶνων ἔφυγε, ἀπὸ
 τῆς ἀκροπόλεως βαλὼν τὸν τῆς ἀδελφῆς Περδίκας

filium, eius discipulum, aufugit: quem, veritus ne ipsū ingenij præcellentia superaret, occidit. Etenim serpentis malam nactus, lignum tenne secuit. Deinde ubi puerum necasse comportum fuit, reus in Arcopago peractus ad Minoem confugit. Atque inibi Pasiphae cum Neptunitaurum arderet, lignea vacca affabre compasta corripuit, ac Labyrinthum construxit, ad quem quotannis Athenienses, virgines septem, ac totidem pueros etae pares Minotauro vorandos mittebant: donec Theseus ex Æthra Ægeoque natus, iam grandis factus, petra sum-mota, calceos atque ensē aufert: & pedestri itinere Athenas adiens, obsessam iam viam à maleficis viris undecumque pacavit. Primum quidem Periphetem Volcani & Anticlia filium, qui, quod clauam gestaret, Coryneta dicebatur, ad Epidaurū occidit: qui cum imbecillis pedibus esset, ferrea clava munitus, viatores interficiebat: quam ex illo præreptam Theseus ipse ferre consuevit. Hic Sinin, postea Polypemonis filium, & Sylæ Corinthi filia, occidit. Huic Pityocampes, à curvando pinis nomen fuit. Nam cum Corinthiorum Isthmum insedisset, viatores ad pinos flectendas inuitos compellebat: qui quod eas virium imbecillitate flectere nequirent, arborum in se redeuntium impetu sublatis penitus interibant. Hunc in modum Theseus Sinin cruciatum è medio sustulit.

Multa desunt.

ἦδ' ὃν Τόλῳ, μαθητῶν ὄντα· δείσας μὴ διὰ τὴν ἐν-
 φυίαν αὐτὸν ὑπερβῇ. σαχρόνα γὰρ ὄψεως εὐφρόν, ξύ-
 λον λεπτὸν ἔπαρσε. φωραδένιθ' ὃ σὺ νεκρῷ κριδίς
 ἐς Ἀρείῳ πάγῳ, καταδικαδίς, πρὸς Μίνωα ἔφυγε.
 5 κακῇ Πασφάης ἐραδείσης τῷ Ποσειδῶνι παύρου,
 σωήρπασε τεχνησάμενθ' ξυλένλῳ βῶν· καὶ τὸν Λα-
 βύεινδον κατεσκέυασεν, εἰς ὃν καὶ ἔπος Ἀδύωῶσι
 κοῦρες ἐπῆλ', καὶ κόρας τὰς ἴσας, τῷ Μινωταύρῳ
 βορᾶν ἔπεμπον. Θησεὺς ὃ γυμνηθεὶς ἐξ Αἰδρας Αἰγῇ
 10 πῶς, ὡς ἐξηγήθη τέλειθ', ἀπώσάμενθ' ἑλὼν πίπτει,
 τὰ πίδαλα καὶ τὴν μάχαιραν ἀναιρεῖται, καὶ περὶ
 ἡπείγετο εἰς τὰς Ἀδύας. φρουρουμένης ὃ ὑπὸ ἀνδρῶν
 χακούρων τῆς ὁδοῦ, ἡμέροσε. πρῶτον μὲν γὰρ Πειρή-
 τῳ τὸν Ηραΐσου καὶ Ἀνγκλείας, ὃς ἀπὸ τῆς κορυφῆς λῶ
 15 ἐφόρει, Κορυνήτης ἐπεκαλεῖτο, ἐκτείνειν ἐν Ἐπιδάυρῳ.
 πίδακα ὃ ἀδινεῖς ἔχων ἔτθ', ἐφόρει κορυφῇ σιδηρῇ, δι'
 ἧς τὸς πειρόντας ἐκτείνει· ταύτῳ ἀφελόμενθ' Ὀησεὺς
 ἐφόρει. δεύτερον ὃ κτείνει Σίνιν τὸν Πολυπύμονθ' καὶ
 20 Συλίας τῆς Κοεινίδου. ἔτθ' Πίτυοχάμῃης ἐκαλεῖτο.
 οἰκῶν γὰρ τὸν Κοεινίδιον ἰδιμόν, λυάγχαζε τὸς πε-
 ριόντας πίτυς χάμῃοντας ἀνέχεσθαι· οἱ δὲ, διὰ τὴν
 ἀδινειαν ἐκ ἡδυνάοντο χάμῃειν. καὶ ὑπὸ τῷ δέν-
 δρῳ ἀνάρριπτόμενοι, πτωλέδρως ἀπώλυοντο. τότε
 πρὸ τρόπῳ Ὀησεὺς Σίνιν ἀπέκτεινεν.

25

Δείπει πολλά.

TANAQVILLI FABRI
NOTVLÆ
IN APOLLODORVM.

Emporibus Inachi nihil in Græcia vetustius; Ioue certe & ceteris principibus, quos illi Deos, id est *Δωδεκάθεον* appellarunt, antiquior est Inachus, qui scilicet, Abrahamo Patriarcha apud Orientales

florente, Argiuorum regnum condiderit. Scio equidem, Clementi Alexandrino I. *Στραματίων*, in illa longe eruditissima *ῥήσιν*, vbi de veteris Græciæ & Hebræorum temporibus agit, visum aliter fuisse; (illum enim Mosi *σύγχερον* facit,) sed amœnissimum doctissimumque scriptorem refellere, nil sane attinet. Originis autem externæ fuisse Inachum, vel ipsum per se nomen satis indicet; neque enim Inachus aliud fuerit quam *anash*, seu *enac*, vnde *αἰαξ* & *αἰακας* in veteri Græcia; quæ vox, vt ex poetarum scriptis

certum est, deum & deos significauit. Quin & Deucalionis diluuium toto ccc. annorum intervallo posterius Inachio fuit, cum circa mediam Mosis ætatem ea calamitas magnam Græciæ partem vexarit. Gigantum etiam historia, seu manis fabula (de Græcanicis illis Gigantibus loquor, qui poetarum carminibus celebrati fuerunt) illa, inquam, historia, temporibus etiam Inachi recentior est, aut falsa illa sunt quæ superius de Ioue scripta fuere. Vnde erit, Lector, ut quis liquido affirmet, præter aniles quasdam Gentilis Theologiæ nœnias, quæ veterum libri referti sunt, nil fuisse in Græciâ, quod vetustate cum Inachi æuo certare possit. Ex ijs autem quæ dicta à me sunt, hoc efficitur, Apollodori historiam dc. l. annorum spatium complecti; id quod, ne te pluribus moret hinc facile apparebit: Quippe Argiuorum regnum auspicatus est Inachus anno mundi mm. xc. ante Christum natum m. dccc. lviij. Hæc autem Apollodori historia ad vsque Theseum Atheniensium Principem pertinet; ibique hodie desinit; (nam olim quidem paulo amplior fuit, ut inferius patebit.) At Thesei filij bello Troiano interfuere, (vix ex Homero & veteribus rerum scriptoribus constat) quod anno mundi mm. dccc. lxxv. accidit, ante Christum autem m. cxxxiii. Et hæc quidem pauca; sed quæ satis sint; utinam modò teneri puerorum animi huius libelli lectione penitus imbuerentur; mirabilem certe veteris historiæ amorem conciperent; unde tanta caperetur utilitas, ut omnigenos scriptores, qui quidem

ſed elegantidoctrina remoti non fuerint, faciliores & proniores haberent, quam nunc vel viri habeant. Hoc quidem affirmare poſſe videor, ex iis, qui hodie ſuperſunt, ſcriptoribus, neminem ab eo intelligi poſſe, qui hiftoriam fabularem ignorabit. Eam quidem ſatis multi ſcriptis ſuis explicarunt; fateor; ſed ita explicarunt, vt nec pes nec caput facile appareat, ita omnia diſjecta & diſſoluta ſparſim iacent. Atqui hoc caput eſt, mi Lector, vt ita diſcas, ne obliuiſcaris; quod effugerit nemo, niſi qui res ipſas, quas legit, perpetuo inter ſe vinculo connexas & colligatas legerit. Ceterum decreueram olim, pro vt multis ab hinc annis à me ſcriptum fuit in Epiftola ad Virum ſingularis virtutis nec minoris doctri-næ Claudium Sarrauium, Curia Pariſienſis clariffimum lumen, quæ cum aliis quibuſdam edita eſt, commentarios in Apollodorum edere; ſed vbi tantam *ύλη*, quæ à me hinc & hinc congeſta fuerat, ex Pauſania, Plutarcho, Poetis Græciſ Latinique, Scholiaſtis veteribuſ, Luciano, Origene, Tertulliano, Clemente, Lactantio, Herodoto, Gyraldo, Meurſio, Voſſio, Bocharto, totque aliis bonarum literarum proceribus; vbi, inquam, illam congeriem contemplatus ſum, cœpi cohorreſcere, & conſilium ipſe damnare meum; Edirio certe in tantam molem excreuiſſet, vt ſine muli Mariani opera circumferri liber non potuiſſet. Dein ſi me ea ratio remorata non eſſet, res certe meæ, vti nunc ſe habet, & locus ipſe, haud ſinerent id vt facerem. Præterea nondum fortalle deſperandum eſt,

promissos olim Meziriaci commentarios editum iri ; Ille certe aliquid præclarum & se dignum præstiterit , qui quidem longe doctissimus fuerit , rem amplam habuerit , & otio abundavit plurimo. Satis igitur in præsens effertus sum, Apollodori libellum , cuius hodie perpaucareperiuntur exemplaria , cum Ægij Spoletini interpretatione , ne sua illum gloria fraudaremus , edendum curare ; sed illam tamen interpretationem locis infinitis emendauimus ; Græcum autem contextum legimus , relegimus , quanta maxima cura & diligentia fieri potuit ; cuius rei fidem , spero , facient notulæ nostræ.

Hactenus de hoc utilissimo libello ita à nobis actum est , quasi si , ut omnibus persuasum esse video , Apollodori opus esset ; sed longe mihi alia mens est ; fallar autem necne , tute ipse , Lector , dijudicabis. Rem in pauca contraham ; facito modo ut æquanimitas tua operam nostram adiuet. Primum , non satis verisimile videtur , tantillulo libello nomen *Bibliotheca* impositum fuisse ; Deinde quædam à veteribus ex hoc scriptore producta reperio , quæ ad materiam priorum librorum pertinent , quæ tamen hodie desiderantur. Præterea video librum decimum sextum *Bibliotheca* ab Hermolao citatum in voce *Apollodorus* , ut à viro doctissimo Gerardo Vossio observatum est , (quanquam & plures etiam fuisse scio , ut mox apparebit) at hodie restantum habemus. Dices , ceteros libros perisse , at ego negare posse videor ; (nam omnes perierunt , non ille aut illo) negare , inquam , hoc

posse videor, nam post Dioscuros & Thescum
 ac Troiana tempora, quos Deos habemus? hanc
 autem historia inscribitur & citatur à veteribus
 οὐκ ἀπὸ τῶν; Quamobrem, cum tertius liber totam
 Deorum materiam exhausserit, nil ultra expe-
 ctandum. Sed audiamus Photium Patriarcham
 Constantinopolitanum, qui annis abhinc decce.
 florebat. Is ita scribit p. 338, edit. Stephan. ubi
 de illo Sopatro rhetore philosopho agit, qui ab
 Eunapio in vita Iāblichī dicitur εἰπῶν τε καὶ χαίρειν
 δεινότατος, quique tempore Constantini M. flo-
 ruir, & eo vel iubente, vt Suidas auctor est, vel
 sinente, vt ait Eunapius, fuit interfectus. *Ανε-
 γνώσκουσι ἐκλογαὶ διαφορῶν ἐν βιβλίοις δυοκαίδεκα Σω-
 πάτρου σοφιστῆ. σωείλεται ἢ αὐτῷ τὸ βιβλίον ἐκ πολλῶν
 καὶ διαφορῶν ἰσοειῶν καὶ γραμμάτων. τὸ μὲν οὖν πρῶτον
 περὶ τῶν παρ' Ἑλλήσι μυθολογούμενων θεῶν διαλαμβάνει:
 ὁ σωείλεται ἐκ τῶν Ἀπολλοδώρου περὶ θεῶν γ' λόγου.
 Ἀθωαῖος δὲ ὁ Ἀπολλώδωρος, καὶ γραμματικῶς ἢ τέχνης.
 ἐκ ἐκ τῶν τρεῖς δὲ μόνον ἢ διαλογῇ αὐτῷ πεποιῦνται,
 ἀπὸ δὴ καὶ γ'. καὶ δ'. καὶ ε'. καὶ ζ'. τὸ τὸ α' πάλιν καὶ ιβ'
 καὶ ιε' τὸ καὶ ις', μέχρι τῶν κδ'. ἐν τῇ συλλογῇ τὰ τε μυθι-
 κῶς περὶ θεῶν διαπεπλάσμενα, καὶ εἴτε καθ' ἰσοειᾶν εἴρη-
 νται, περὶ αἰληται. περὶ τε τῶν παρ' αὐτοῖς ἡρώων καὶ Διοσ-
 κούρων· καὶ περὶ τῶν ἐν ἄδου· καὶ ὅσα παραπλήσια. *Electa
 sunt Eclogæ varia doctrina libris duodecim Sopatri
 Sophiste. Collegit autem hoc Opus è multis & di-
 versis historicis, atque scriptoribus. Primus itaque
 liber de fabulosis Gentium Diis agit. Electa hæc ex
 Apollodori libro tertio de Diis, qui patria Athenien-
 sis Grammaticam dedit. Nec vero è tertio dumtaxat
 libro hæc selegit, sed & è quarto, quinto, ac nono.**

Item è primo, duodecimo, decimoquinto & decimosexto, usque ad quartum & vicesimum. Quibus & lectaneis, quæ de Diis fabulose ficta sunt, quæque historicæ narrantur, complectitur vniuersa, ut & de Heroibus, ac Dioscuris. De iis item, qui apud inferos degant (mallem ego vertisset, quæ apud inferos sunt, ut de pœnis, furiis, Acheronte, Styge, &c.) aliæque id genus plurimæ. Vides 1v. & 11. libros in Bibliotheca Apollodori; longe itaque olim alia libri moles, quam nunc est, fuit. Miror itaque non vidisse Photium, hunc librum, qui nunc nobis in manibus est, Apollodori esse non potuisse; Ita enim scribit, pag. 4. 8. Εἰς αὐτῷ δὲ τεύχει καὶ Ἀπολλοδώρου γραμματικὸς βιβλιαῖον ἀνεγνώσθαι μοι, Βιβλιοθήκῃ αὐτῷ ἢ ἐπιγραφή. Θεοὶ καὶ παλαιάτα ἔστι Ἑλλήων, ὅσα τὲ θεοὶ θεῶν καὶ ἡρώων ἰχθύων αὐτοῖς δοξάζειν ἔδωκεν, ὀνομασίας ποταμῶν καὶ χερσῶν, καὶ ἰσθμῶν, καὶ πόλεων. ἔδωκε καὶ τὰ πολλὰ ἰσθμῶν εἰς τὸ ἀρχαῖον ἀνατρέχει, καὶ καί τισι μέχρι ἔστι πρῶτον καὶ ἀνδρῶν πινῶν πρὸς ἀλλήλους μάχας καὶ ἔργα ὀπίσκει. καὶ ἔστι ἐπὶ Τροίᾳ παλαιὰ πινὰ, μάλιστα δὲ Ὀδυσσεύς, εἰς ὃν αὐτῷ καὶ ἡ ἀρχαιολογία καταλήγει. σιωπῶν δὲ ὅτι τὰ πολλὰ τῶ βιβλίου, καὶ ἢ ἀχρηστες τοῖς τὰ παλαιὰ ἐπὶ μνήμῃς ἔχειν λόγων μεταποιουμένοις. ἔχει δὲ καὶ ἐπιγράμμα τὸ βιβλιαῖον ἢ ἀκριβοῦς τοῦδε, &c. In eodem item volumine legi Apollodori Grammatici libellum, cui Bibliotheca titulus erat. Continebat antiquissimas quasque Græcorum historias, & quæ sine de Diis, seu de Heroibus temporis ratio dedit opinanda, cum appellatiuæ hæc singulorum, τοῖον, γένειον & ὀνίον. Hinc & pleræque antiquæ, ad ipsa ἔστι Τροίαν τεύχοντα descendens ὕψος, κινεῖται quasi

nonnullorum inter se pugnas, resque gestas commemora-
rat, & capta iam Troia, errores quorundam, præ-
cipue Vlyssis, in quem eius priscarum rerum narratio
terminatur. Compendiosa quaedam narratio est maxi-
ma huius libelli pars, vis non inutilis, qui vetera com-
plecti memoria volunt. Adscriptum item erat lepi-
dum istud epigramma &c. Vides, Lector, βιβλιδάκιον,
id est, minutissimum libellulum vocari Apollodori
Bibliothecam; unde facile constare potest, eo lo-
co agere Photium de hac Epitome, quæ homi-
num manibus teritur; neque enim libellulus dici
potuisset, si de magno illo Apollodori opere
egisset, quod saltem IV. & XX. libros contine-
bat. Itaque non satis exacte Photius, qui utrum-
que confudit. Dixi paulo ante esse Epitomen;
idque ita esse & stylus ipse probat, & notulæ
aliquot ostendent. Neque prætereundum puto
hoc quoque, quod alicubi Chronographus Cas-
tor citatur. miror; nam Castor post Apollodo-
rum vixit; itaque ab Epitomiste additum id fue-
rit. Alibi dixit Æacum servare *claves Inferorum*,
quod videri possit esse ab homine Christiano,
quanquam scio Poetam dixisse πύλας ᾗδου; alibi
etiam ἀΐσαντι videtur vsurpasse eo sensu quo
scriptores nostri; alibi alia. Sed sit satis, ὡς γὰρ
μοι χολή. Ceterum quod ad finem operis additum
est,λείπει πολλά, [desunt multa] non potest; qua-
tuor ad summum aut quinque pag. defuerint;
nam ultra Vlyssis errores non pertingebat hæc
epitome, ut ex Photio ostensum est.

[Pag. 3. αὐτῶν.] Ea appellatio præstantiam &
dignitatem designabat; idque more Orienta-

lium & præcipue Persarum, qui ita reges hos vocitabant, uti facile est probasse, non ex Tzetze, aut id genus hominibus, sed ex Isocrate & Aëchylo, qui Isocrate antiquior est.

Cælius.] Ita etiam locutus fuerat Ennius apud Lactantium, in interpretatione historiz sacraz quam Euhemerus scripserat.

Pag. 4. Κοῖον, Τπειώνα.] Et tamen iam antea Κοῖον nominarat.

Pag. 5. τέτες μὲ τῷ Τατάρῳ.] Leg. ἐν τῷ Ταρ.

Ibidem Μελιοίων.] Hoc explicabit Callimachus Scholiastes & alij.

Ibid. ἐξήδη τέλει.] leg. ἐξήντο.

Ibid. ἐφ' ᾧ] leg. ὑφ' ᾧ. nam ἐφ' ᾧ est, sub quo, vel cuius tempore, &c.

Pag. 9. Δηϊάειρα] Aliis Ιαίειρα, & Κομιάειρα.

Pag. 15. αἰετός ἤρξατο ἐξ ἑνός] Alij aliter ἰσοῦται.

Ibid. Τεία.] pro Τεφάδι.

Ibid. ὅτι Κομιοῦπις] dele ὅτι.

Ib. ὅτι Τείαν ἐλὼν ἔπει.] I. Passeratius, qui hunc scriptorem Gallice interpretatus est, & Ægius, qui Latine, hunc locum male accepere. Aiunt enim illam tempestatem immissam à Iunone fuisse cum Hercules Troiam peteret; at contra est; id enim in reditu factum.

Ib. ποταμὸς Τείπων.] Quod de natiuitate Palladis ad oram fluij Tritonis scribunt, nugæ sunt maximæ. Τετὼ vox est Æolica, quæ caput significabat. Pallas autem ex Iouis capite. Scholiastes Aristophanis id firmabit. Quamquam scio Nicandrum olim scripsisse vocem esse Athamanicam.

Pag. 13. Ἀντὶ δ'] leg, γδ.

Ibid. Ὑβρεως.] Inedit. Commel. Ὀύμβρεως. Sed eam vocem eiecimus ; cum Ægius & Passerat. legerint Ὑβρεως, neque aliter legi possit.

Ibid. χάσμα] Diligenter hoc χάσμα descripsit Diodorus.

Pag. 15. Ὑψιβορέων.] Hic tibi legendus præter ceteros Pindarus in primo τῷ Πειθέδω.

Ibid. ἐρμυνίων] Commelin suspicatur legendum Ἑρμιονίων, ab *Hermionensibus*, ego pro ἐρμυνίων, lego μινυιῶν.

Pag. 17. κατέδει] Leg. κατεπείδει, Attice. Nam illud κατέδει vitiosum est.

Ibid. τί παρ' ἐξί] For. παρ' ἦτοι, vel παρ' ἐξοι.

Ibid. καὶ πύθιν.] Legendum τῷ πύθιν.

Ibid. Τιτάνων, &c. Γίγαντας, &c.] Recte Titanas à Gigantibus distinguit ; quod multi scriptores neglexere.

Pag. 19. ἡμίαν] Lego ἡμίαν.

Ibid. ἔγω τῷ Πειλλώης] Pessime totum hunc locum accepit Passeratiu, sic enim ille : *Insques à ce que Minerve se lançant sur luy, l'enleva de terre & l'emporta au dessus & hors le cercle de la Lune, où il mourut.* Ampla errorum seges. Nam ὑποδμήν, non est *irruens*, sed *admonens*, vnde ὑποδμήν, &c. Deinde *circulus ille lunaris* nullibi est. Adde quod & solæcismus in oratione foret, nisi legeris Ἀθλῶ ὑποδμήν ; quod tamen ridiculum est.

Ibid. βοηθός] Leg. βοηθός.

Ibid. Εὐρυτον Δυσσώδους ἑκτείνε] Corrigendum isthuc est, & legendum Δυσσώδους Διόνυσος, ita ut Εὐ-

rytus thyrsi ictu à Baccho interfectus fuerit. Ni ita legas, nullæ hic Baccho partes erunt, quæ tamen huic tanto tumultui interfuisse constanter fabulantur. Res ita certa est vt probatione non egeat. In Cod. Pal. pro *σπυδς* erat *Δις*, vestigium nostræ emendationis.

Pag. 21. Γεγίωνα] An Ραιπίωνα, id est Ραῖνι?

Ibid. χαλκίοις ροπέλοις] Passerat. *des cloux d'airain*; miror. ride Lector, legerat in versione, *clauis aeneis*, sed illud *clauis* à *clana* est non à *clauis*; ille aliter putauit; & errauit scilicet. i nunc & istos interpretes in consilium adhibe.

Ibid. πῦρ δ' ἐδύκατο τοῖς ὄμμασι] Hic vero multa dici possent ex Aristophane, ad hoc dicendi genus. sed raptim scribo.

Pag. 23. κατίπῃσι] Leg. κατίπῃξ.

Ibid. κατίπῃσι] Deest vox φύλακας, aut quid tale.

Ibid. ἔξ ἑαυτοῦ ἐπὶ πλωτῶν ἐχούμεθα, &c.] Istud ἔξ ἑαυτοῦ mihi suspectum. Interpres certe Latinus non agnoscit.

Ibid. ἰσημέρων καρπῶν] Dubium. puto, ἡμίερον καρπῶν, vel ὡραίων.

Pag. 25. λάρνακας] Tale quid apud Lucianum olim notauimus; haud dubie ex scriptis aut narrationibus Orientalium.

Ibid. τότε δὲ καὶ τὰ κατὰ Θεσσαλίαν ὄρη διέβη] Male Ægius; male Passeratius. Ille sic: *Tunc veni Thessalicos montes aquarum diluuij immunes fuisse ferunt.* at Gall. interpres sic: *Car les montagnes de Thessalie furent lors exemptes du deluge, & non pas les lieux qui sont au dela d'Isthmos, &c.* Sic autem verito; *Tunc etiam Thessalia montes dimiss*

sunt & disrupti. Res nota est ex veteri historia. Ceterum pro ἐκπὸς legendum ἐπὸς, ut in Palatino codice. Pro σωαχίδην, recte Commelin. vidit legendum σωαχίδην, vel σωαχάδην.

Pag. 27. λαοὶ μεταφορικῶς] Huc refer locum Pindari.

Ibid. μὲ Κρανᾶν] Alij μὲ Κρανᾶν, post Κρανᾶν.

Ib. καὶ τὴ Θερμαλίαν πόλιν] Intelligit Thessaliam ipsam, non loca Thessaliae vicina, ut apparet ex p. 19. ubi diserte Αἰολίας ἐν Θερμαλίᾳ statuit, quod verum est.

Pag. 19. ἐπὶ τὴ Ολύμπῳ] Bene Commelin. ἐπὶ τῇ Ολύμπῳ.

Ibid. καὶ τὴ θάλασσαν, &c.] Pessime vero, si quid aliud, Passeratius : *Davanantage amoncelant la mer, & la portant sur les montagnes, &c.* Itaque congestum mare in montes ferebant.

Ibid. διὰ μέσον] Leg. διὰ μέσον, vel διὰ μέσων.

Ibid. ἡλιν ᾤκησι] An potius ᾤκησι?

Pag. 31. αὐτὸ μὴ γηγεῖται] Palat. γηγεῖται, melius hoc loco.

Ibid. καὶ περὶ τὴν] Legendum ἐπὶ τὴν, vel περὶ τὴν.

Pag. 33. θαρὶ δὲ εἰπὶν] Delendum istud δὲ, aut fortasse legendum ἀνελῆν pro δὲ εἰπὶν. Vox est oraculorum ἀνελῆν, pro respondere, &c.

Ibid. πάντας ἐκάλει] Palat. συνεκάλει.

Pag. 35. ἰδὲ] Pal ἰδὲ, melius.

Ib. τὴν ποίησιν] Lego vna voce ποιήσιν.

Ibid. Πηλεὺς ἄκων, &c.] In lib. Passer. male Πύλθ.

Ibid. λέγει] Commel. λέγει. nil necesse.

Ibid. ἀμειοβητῶντων & θήρας] Lego ὅτι θήρας. Male Commel. qui τὸ θήρας.

Pag. 37. ἀνῆρπσαν] *Vitam suspendio finierunt.* aliter legerat & asserat. scilicet ἀνῆρπσαν contra eandem historiam.

Ibid. ἀποσεῖλαι] Lego ἀποκτεῖναι, emendatione certissima.

Ibid. ἀνπόχλω] Melius ἀνπόχρον.

Ibid. παρὰ χυρόμην & μετ' αὐτῆς] Restitue hunc locum, legendo mecum ἀδράσου pro αὐτῆς. res ex historia nota est.

Pag. 41. μῆρας] Palat. μώρας. fort. melius, ex Homero, κρέα δαΐετο καὶ νέμε μώρας.

Pag. 43. ἔξηραμέας ἐξ ἀρμά] Palat. ἔξηραμμένας siccatas, longe melius.

Ibid. τότοις ἀπώδύετο] Legendum ἐπώδύετο. fort. etiam ex fabula legi posset ἐπελάετο.

Ibid. ἐχκεμένων] Legendum hic ἐκκειμένων.

Pag. 45. σιδύρω] Hunc locum emendavit Meziriacus, comment. in Epistolas Ouidij. Legendum enim ostendit Σιδύρω, nomen proprium mulieris.

Ibid. Ἀναξιβίαν] Palat. melius Ἀναξιβοίαν.

Pag. 47. ἀποκτεινάτων] Lego ἀποσεισάντων, cum ē τεῖστο deiecissent.

Ibid. Φλάκου] Ægius Ἰφίχλε legerat; Palat. Φυλάκου.

Ibid. κορυφαῖον & σέγης] Leg. ὀρεφαῖον.

Pag. 49. χρίδς τέμνον] *Castrens* scilicet. Male autem Passeratius, qui putavit τέμνον hoc loco sumi pro occidere. id enim ex historia falsum.

Ibid. ξύσων] Lege vel ξυνών vel ξύων.

Pag. 51. *παρασφμένων*] Leg. *πεπλομένων*.

Ibid. *ὅτε Μοιρῶν*] Commel. *πρεθ*, quod recte.

Ibid. *μέλλει*] Palat. *μέλλη*.

Ibid. *Προσιδῶνι Δυσίας*] Legendum *Δυσίας*. sequitur enim ἐπὶ ταύτῃ.

Pag. 53. εἴτ' ἐπὶ λαν ἄως, εἴτε διὰ μύων] Hunc locum & Ægius & Passeratius pessime verterunt. Sic interpretor, *Ille autem seu forte, ut sit, ei ita in mentem venit, seu propter iram, &c.* Nesciebant, aut certe non satis meminerant, quid sit *ἐπὶ τὸ ἐπιδόν*.

Ibid. *ὡς Ἄρεως ἄλσιν*] Leg. *ὡς ἐν Ἄρεως ἄσιν*.

Ibid. *φωνῇ*] Legendum *φωνῇεν*, iungendo cum *ξύλον*. Vocale lignum erat ex Dodonæa sylva. Illud autem *φωνῇ* non potest stare.

Ibid. *ἀνερχόμενοι*] Legendum *ἀναρχόμενοι*, verbo nautico & proprio. ita mox *νυκτὸς ἀναρχόμενοι ἐπιδόν*, καὶ, &c.

Pag. 55. *ἐπίμην*] Leg. *ἐπίμων*.

Ibid. *Εὐλῶν*] Ita legend. non *Ευνῆα*, ut Ægius.

Pag. 57. *Ἡρόδοτος*] Arbitror legendum esse *Ἡρόδωτος*. Ille est Herodorus Ponticus, cuius auctoritate sæpius utitur Plutarchus in Vita Theſei. Certe, nisi mala fides memoriæ est, hæc apud Herodotum non leguntur; quin nomen ipsum Omphales in eo scriptore nullum. Nam locus I. libri, sectione 7. corruptus est; sed eum locum olim in Epistolis splendide restituiimus.

Ibid. *Δημήτριος*] Legendum *Δημάειος*, qui historiam temporis fabularis & Heroici scripserat.

Ibid. *ἐβασιλεύσεν*] Leg. *ἐβασίλευεν*.

Ib. *ὁ βασιλεὺς*] Leg. *ὁ βασιλεὺς* vel *ὁ βασιλεὺς*.

Pag. 59. Βελομένοις δὲ τοῖς, &c.] Totum hunc locum pessime acceperat interpres.

Ibid. δὲ αἰεταί] Sunt qui existimant, ijque doctissimi, dici non posse δὲ αἰεταί pro δὲ αἰετῶν ; sed eos falli, auctoritatibus plurimorum scriptorum probare possum.

Ibid. καὶ τὴν Πελοποννήσου] Lego παρὰ.

Ibid. καὶ τὴν θάλασσαν] Haec delenda.

Pag. 61. χειρομυθεύσεις] Palat. χειρομυθεύσεις.

Ibid. ἦσαν δὲ ἄγριοι παρ' αὐτῶν] Leg. αὐτῶν.

Ibid. τίς τις αὐτῶν ζεύσαντι ἐπιτάσσεται] Lege τέ τις αὐτῶν ζεύξεται ἐπιτάσσεται.

Pag. 63. τοὺς μέλλοντα ταύρους] Transpone, μέλλοντα τοὺς ταύρους.

Ib. ἀφανῆς λέγεις] Leg. vel ἀφανῶς, vel ἐξ ἀφανῶς.

Ibid. καταζευγμένων] Leg. καταζευγμένων.

Pag. 65. διαχεδύνεις] Leg. διαχεδύνεις vel διασεχεδύνεις.

Ibid. τοῖς Ἀργοναύταις ἦδη παρεπλέεσι] Contra puritatem Hellenismi. Dicendum fuerat Ἀργοναυτῶν παρεπλέοντων.

Ibid. Λιβύων καὶ Κελτῶν] Videri posset legendum Λιγύων (qui Ligures sunt) sed nil necesse, ob locum Pindari & Herodoti, ubi de Africa agit.

Ibid. Κολχικῶν] Palat. Κόλχων, ut alibi in hac narratione.

Pag. 67. Κερκυραίοις] Palat. Κερκυραίοις, & ita necesse est.

Ibid. εἰ δὲ πιν αὐτῶν ἐκείνῳ] Notat Commel. locum hunc à Cantero emendatum fuisse, sublato εἰ. Sed ibi error non erat ; imò legendum ἐκείνους.

quod & Interpretis versio & ratio ipsa ostendunt. Hic sensus est ; *Siquidem Medea rem cum Iasone habuisset, dixit Alcinoüs Colchis, se ipsis eam non daturum ; sin autem virgo foret, nee dum passa virum, sese illam ad parentem remissurum.*

Ibid. Ἀπόλλωνος Αἰγλαίη] In Palat. est Αἰγαίη. Sed legendum Αἰγλήη, ex Apollonij Argonauticis in iv. versu 1716. Locum transcribere non iuvat. Cur autem diceretur Ægletes (non autem Ægletus, ut putavit Vir Doctissimus) ibidem exponit Apollonius.

Ib. δῖσμα τ' φλεβός] Videri possit legendum πέρ-
μα; sed nil mutandum. Rem ipsam apud Apollonium aliquot ante versibus reperies.

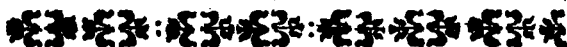
Pag. 69. ἀποδυνεῖν. πνὸς δὲ] Leg. ἀπιδυεῖν.

Ibid. ἀπεγνὲς τ' ἐπιστροφὴ τῆς Ἀργοναυτῆς.] Ægius ita vertit, *quod Argonautarum reditum hand equo animo ferret.* male (id enim sequentia ostendunt.) Illum secutus est Passeratius ; sed vertendum fuit, *Pelias autem, qui Argonautas nunquam redituros crederet, &c.*

Ibid. πτεῖσαι] Lege πτεῖσαι. Si quis autem contenderit, posse retineri πτεῖσαι, meruo ut talis significationis exemplum proferre possit.

Pag. 71. κατὰφλέγει] Leg. κατὰφλέγειται.

Ibid. φυγὰς δὲ Ἀδλωῶν] Leg. ἐξ Ἀδλωῶν.

IN LIBRVM II.

PAGINA 73. ἐν τῇ Λαοδίῃς νύμφης Διωνυσίων] Transponendum istud Διωνυσίων, iungendumque cum Πελοποννήσου περὶ Σαρδείοις.

Pag. 75. λέγεται δὲ, &c. ἀπακτείνεν] Adde, ὅπ.

Ib. φωραδὴς ὑφ' Ἡρας] Leg. φωραδὴς δὲ ὑφ' Ἡρας.

Ibid. αὐτὴ δὲ, &c.] Leg. αὐτῇ δὲ.

Ibid. ἐν γῆς γηγῆται] Palat. γηγῆ αὐτὴν λέγει. melius. at illud alterum, glossema est.

Pag. 77. ἐμμεύετο τῷ, &c.] Leg. ἐμμεύετο οἷς, &c.

Ibid. ὑφ' Ἡσίομεδα] Adde λέγων, αὐτὸς διεξελθὼν.

Pag. 79. κατοίκησιν] Legendum hoc loco κατοικίωσιν. Idem error passim in libris veterum. Impositum enim κατοικεῖν & κατοικίζειν confundunt.

Ibid. διδοικὼς καδὸπ ἢ ἐν χησιμῷ, ὅπ] Corrupta isthæc sunt. Lege δίδοικὼς παλαιὸν πᾶσι χησιμὸν, ὅπ.

Ibid. δίδωμι τὴν γαίαν, &c.] Hunc locum pessime accepit Passeratius Interpres Gallicus : Car Neptune courroucé contre Inachus avoit fait tarir toutes les fontaines, confessant & temoignant par cela que cette terre estoit à Pallas. Sensu peruerso, ut vides. Sed verendum fuit, Pource que Inachus avoit déclaré hautement que le pays appartenoit à Pallas.

Ibid. πεινασας] Leg. πειρίζοντας.

Pag. 81. Λυγχεὺς δὲ καὶ Καλυκίω] Cui tamen superius

perius data Hypermnestra fuerat. Sed incogitantia est Epitomistæ.

Ibid. Ἰπποδῆς] Leg. Ἰπποδῆς.

Ibid. Δάειον] Posset videri legendum, Δάπων, (nam & Δωτὴ proprium feminæ est) sed & Δαῖον & Δαίειν feminarum nomina in Comædiis leguntur.

Ibid. καὶ Νηΐδης] Lege καὶ Νηΐδης.

Ibid. πρὸς τῷ] Lege πρὸς τῷ, vt pag. 83. ἐλάττωτο πρὸς τῷ ἐκ Περσείας.

Pag. 83. οἱ δὲ Γοργόνων, &c.] οἱ δὲ ἐκ Γοργόνων.

Ibid. ὁκτώ] Sed tantum sex enumerat; Itaque Epitomistæ error est.

Ibid. πάλω τῶν μινύρας] Pindarus, Horatius & alij. Sed alicubi Pindarus duas nominat Danaïdas, quæ se sponсорum cruore inbuere haud sustinuerunt.

Pag. 85. Πελοπόννησον] Sed ea regio nondum ita dicebatur, vt chronologicis rationibus demonstrari potest, tunc enim illam vocabant Apiam, ἐξ Ἀπίης γαίης. Hom.

Ibid. Εἰδομένης τῇ Ἀβανίῳ] Apollodori ne, an Epitomistæ error sit nescio; sed libro primo scripsit fuisse Pheretis filiam.

Pag. 87. περιπέμπει λόγους] Hellenismi genius legi postulat περιπέμπει. ita μοχ περιπέμψατο λόγους. & ita ceteri scriptores.

Pag. 89. τρίτῳ δὲ κεφαλῷ μέσῳ αἰός.] Quid hoc, Tertium caput medium capre? Videlicet cum raptim scribit Epitomistæ, rem in pauca contrahit, sed eam ita explicat, nemo vt intelligere possit; bene itaque quod verius Hesiodi, vnde

potissimum hæc desumpserat Apollodorus, notissimi sunt. Locus est in Theogonia. Interim qui Græce sciunt, fatebuntur, opinor, scribendum fuisse, non, *πρίτω δ' κεφαλῶ μέσσω αἰγός*, sed *πρίτω δ' κεφαλῶ, τὴν μέσσω, αἰγός*. Deinde omisit dicere Epitomistes fuisse in cauda caput draconis, &c.

Ibid. *Ομνεις*] Locus est Iliad. ζ.

Ibid. *μαχεδιῶναι*] Non facile quis reperiet vllum ex veteribus, qui dixerit *μαχεδιῶναι*, sed *μαχίονδαι*; neque hoc verbum putarim ab Apollodoro, sed à neoterico Epitomiste.

Ibid. *τὸς π νεόππ*] Leg. *τὸς π νεόππ*, &c.

Ibid. *ὅτι παίδων γυνεὺς ἀρρένων*] Hunc locum male vertit Passeratius pag. 83. *Ægius ei rei causa fuit*; qui ita interpretatus est: *Acrisio de maribus filiis oraculum sciscitanti*, &c. debuerat vertere ad hunc modum, *ex Oraculo sciscitanti nam sibi mares nascerentur*.

Pag. 91. *λαρνακά*] Mirabilis in hanc rem locus est in fragmentis Simonidis; & Dionysio, ut opinor, Halicarnasseo productus.

Ibid. *ὅτι τὰς Φόρκε γίνεται*] Leg. *πὲρ γίνεται*.

Ibid. *κίλισιν*] Ait Hesychius esse vocem Cypriam.

Ibid. *Ὅσιος ἐν Ασπίδι*] Contra Longinum rhetoricum; neque enim putavit Longinus Aspidem esse Hesiodi; sane miror fuisse olim, atque ad hoc hodieque reperiri, qui ea de re dubitent; certa enim res est; & qui Hesiodi esse putant *τὴν Ασπίδα*, nã illi poesin Græcam haud satis norunt.

Ibid. *εἰρηται δ'*, &c.] Belle. ergo *εἰρηται* secundum

dum Epitomisten dicitur *παρὰ τὸ καὶ δὲ ἐδῆται καὶ ἔφλω*; sed quid commune est huic voci ἔφλω, cum desinentia illa *..βις*? Nugæ; scripserat Apollodorus, ἢ ΒΟΣΙΝ, τὴν τ' ἐστ' ἔφλω. Probarem, ni mihi aliud agendum foret; Itaque *κίβις* quasi *κίβος*. res plana est & certa; tamen Scholiasten Hesiodi legere poteris.

Ibid. *εἶχεν δ'*] Plane legendum, *εἶχεν δ'.*

Pag. 93. *ἀπαραμύνη*] *ἀπαραμύνης*, vt pag. 95.

Pag. 95. *πεποδύγαν τοῖς βαιαῖς*] Leg. *πεποδύγαν.*

Ibid. *δ' Ἀδωαῖ*] Pro *δ' Ἀδωαῖς*. Neque tamen quidquam mutandum; etiam si grammatici contra pugnent.

Ibid. *δισπείνη*] Leg. *δισπείνη*.

Pag. 97. *Μήδην καὶ Μυκῆνας*] Male in Palat. *Μήδην.*

Ibid. *Περὶ*] Leg. *Πέρους*.

Ibid. *Ἀλκί*] Qui & *Ἀλκίος*, vt mox leges in hac ipsa pagina; Herculis avus fuit. Hinc emendabis locum *Æliani*, ubi de Herculis nomine agitur; in varia historia is locus est.

Ibid. *Ἰσπανόμης τ' Μινωικόος, &c.*] Leg. *Ἰσπανόμης τ' τοῖς Μιν. &c.*

Ibid. *Κυμαῖ*] Legendum omnino est *Κεμαῖ*, ex aliis scriptoribus, iis etiam quæ mox sequentur.

Ibid. *Τύραννος*] Nomen proprium *Tyrannus*, vt *Rex* (*Martius Rex*) item *Regulus*, *Tyrannion*, grammaticus, *Princeps* ubique apud *Phædrum*; item alius *Rex* quoque apud *Horat.* *Proscripti Regis Regis*, &c. Item *Tyrannus* in lib. *Ad. A.*

postolicorum, &c.

Pag. 99. ἐκ αὐθιγίας] Lego αὐθιγίας.

Pag. 101. ἀπὸ πύκνους] Leg. ἀπὸ πύκνους.

Ibid. ἐλας] Pal. ἐλας.

Pag. 103. ἐπιπύκνους] *Qui ipsam verberasset, aiunt; at ego scio nunquam eius significationis exemplum dari posse; nam ἐπιπύκνους est in opere, verbis castigo, &c.*

Ibid. χειρὶν ἀδικῶν ἀρῶν] *Miror non vidisse Passerarium quid sibi hoc vellet. Sic vertit: Celuy qui se vengera d'un qui luy commande de main inuise, sera tenu pour innocent. Quid est; manibus iniustis impetare; sed Græca aliter sonant, nam χειρὶν ἀδικῶν ἀρῶν de iis dicitur, qui ultro & per vim manus in alios iniiciunt. Exempla satis multa apud veteres; sed iis non est opus.*

Ib. ἀπλάσθ] *Melius haud paulo fuerit ἀπλάσθ.*

Pag. 105. περὶ ἀπύκνους] *Solus, ut opinor, Pin-darus Herculem exiguae staturæ fuisse scribit locutus insignis est.*

Ibid. λαμπρὸν αἶγλον] *Notandum in agendi significatione τοῦ λαμπρῶν. Sed fort. scriptum fuerat ἐλαμπρὸν αἶγλον.*

Pag. 107. πύκνους] Lego πύκνους, telum, tragulam.

Ibid. ἐκ πύκνους] Pal. ἐκ πύκνους. recte.

Ibid. ἀλλοῖς] Leg. ἀλλοῖς.

Pag. 109. Νεμεῖ] Leg. Νεμεῖν.

Ibid. ἱερῶν] *Legendum ἱερῶν, victimas.*

Ibid. ἡ δὲ δὲ] &c.] *aliquid turbatum est;*

suspicio scriptum fuisse ἐκ πύκνους.

Ibid. ἀπὸ πύκνους] Pal. ἀπὸ πύκνους.

Pag. 111. ἀπὸ πύκνους] Palat. ἀπὸ πύκνους. *Miror unde sit.*

Ibid. ἀκῆδεν] Leg. κακῆδεν.

Ibid. πρίναρτα] Contraria loquitur Epitomis-
tes; nam infra addit, quod & historię consen-
taneum est, τὸ θηρίον ἐκόμεσιν ἔμπαν εἰς Μυκῆνας;
quomodo igitur feram interfecerat, quam po-
stea viam Mycenae perduxit?

Ibid. ὑποπλησάμενος] Suspicio scriptum fuisse,
περὶ τὴν ἀμελίαν πλὴν ἀδελφῶν.

Ibid. Μελίας] Male Pal. Μολίας. De *Nymphis*
Melys passim Scholiastæ veterum Poetarum.

Ibid. τὸ γόνας] Legendum vel τὴ γόναπ, vel εἰς
τὸ γόνας.

Ibid. ἀγῶνται] Legendum ἀπελλάσσονται.

Ibid. ἀπιδόντος δὲ Διὸς] Longe potior Palat. cod.
lectio, ἀπιδόντος δὲ Διὸς τῷ Περμειδῶν.

Pag. 115. ὅρῃς κατεκλύψεν] Legendum ὅρῃς κατε-
κλύψεν, id est monte oppressit, quemadmodum En-
celado fugienti Æthiam cum Sicilia iniectam fuisse
scribit Poeta. Ita quoque legi in Palat. ani-
maduerti.

Ibid. ὀλιδίῃται] Leg. ὀλιδιῇται.

Ibid. Πηλιδὸν] Legendum Πύρρον, cuius nomi-
nis fluvius in Elide; Caue cum Peneo Thessaliæ
confundas.

Ibid. ἐκέρων] Tolerari potest; tamen in Pal. le-
gitur ἐκέρων, ubi vestigia veræ lectionis sunt, nam
scripserat Apollonius.

Ibid. ὀππῆλας] Leg. ὀππῆλας.

Pag. 117. καί τις] Pal. καί τις, & ita legerat
Ægius.

Ibid. ὡς αἰὲν] Leg. ὡς αἰ.

Ibid. ὡς] Leg. ὡς.

Ibid. ἀξίοντι] Leg. ἰξίον.

Ibid. αἶστος] Vt sacrum scilicet; vnde αἶστος ὅτι
quæ diis consecrata liberis pascuis vagabantur.

Ibid. Σπάρταν] Notandum hoc loco *Spartam*,
pro *Laconia* positam. Ita apud quosdam scri-
ptores reperias *Lacedaemonem* pro ipsamet re-
gione.

Pag. 121. καὶ κατόκου] Leg. καὶ ἡ κατόκου, vel
καὶ κατόκου.

Ibid. καὶ κατόκου] Leg. καὶ κατόκου.

Pag. 123. καὶ κατόκου] Leg. καὶ κατόκου, vt mox, ὅτι καὶ κατόκου.

Ibid. ἰσχυμένον] Leg. ἰσχυμένον.

Pag. 125. αὐτίσσιχα] Leg. αὐτίσσιχα.

Pag. 127. Εὐαίον] Profaci dicant *εὐαίον* po-
tius quam *εὐαίον*.

Ibid. Τηροπόρις] Adeo mirabilem Geogra-
phiam apud Palæphatum quoque legas, nec for-
tasse minus stupendam, vbi de Insul. Hesper-
idum agitur.

Pag. 129. ἔχων] Commel. legit ἔχων, optime.

Ibid. ἰσχυμένον] Malim ἰσχυμένον.

Ibid. ὅτι] Legendum necessario *ὅτι*.

Pag. 131. ὅτι] *ὅτι* Πυλὸν πᾶσι γινώσκουσιν,
&c.] Hæc verba nihil aliud sonant, quam The-
spitum à Pyliæ adoptatum fuisse. Atqui de Her-
cule agitur, non de Thespio. Dein, si de The-
spio ageretur, falsa essent, quæ legis; nam The-
spius peregrinus non erat quippe qui Egeæci-
des occideret; quare, si adoptione opus non fuit vt
initia retur, itaque dubium esse non potest, quin
locus corruptus sit; Videlicet pro *ὅτι* legendum
est *ὅτι*, id est *adoptionem*. Res certissima; ta-

men, nequis peruiçax neget, ascribam locum ex
Interp. Hom. ad Il. 6. Τελεδάντων ἤν' ἦν Ηγεαίεος
ἄθλων ἐν μίλῳ καὶ ἔπεισιν ὅλυν, μὴ προσδεχόμενος Εὐρυ-
δῆς τὸν τι τ' Αὐγείῃ βοσκημάτων ἄθλον, καὶ τ' Ἰδρας,
ἐν δὲ τῷ ἐπὶ ταξὶν ἄθλον αὐτῷ, τὸν Κερβερον ἐξ ἄδου
κομίζον· εἶχε δὲ ἔτος πρὸς μὲν κύνων κεφαλὰς, πῦν δὲ
ἐρεῖν δράκοντος. μέλλων ἔν' ἐπὶ τῷτον ἀπέναι, ἥλθε πρὸς
Εὐμολπον εἰς Ελαδῶνα, βελόμενος μυηθῆναι. ἡ δὲ ἐκ
ἑξῶν ξένοισι τότε μυθεῖται, δι' ὃ γίνεται Πυλίου ΘΕΤΟΣ
ΤΙΟΣ, καὶ παραγινόμενος ἐμυθεῖτο. Ceterum pro ἐπι-
δὲ φ legendum quoque δι' ὃ; præterea mihi fa-
cile persuadeo Epitomistæn narrationem suam
intricasse; sed ex emendatione nostra facile ce-
tera intelligentur.

Ibid. Κενταύρου φόνον] Quæ caedes per impru-
dentiam admissa fuerat.

Pag. 133. προσκαλεισόμενος] Leg. προσκαλεσάμενος.

Ibid. λεφθὲς μέσον] Leg. μέσος.

Ibid. προτιδῶναι] Leg. προτιδέναι, vel προδοῦναι.

Pag. 135. ἡμνησόμενα] Leg. ἡμνηθέντα, vel ἡμνη-
θισόμενα.

Ibid. αὐτὸν τιχῶν] Leg. ἐν τ' τιχῶν.

Pag. 135. δὲ τι ποινῇ τῷ φόνῳ πῶν πρὸς] Intelligit
pretium venditi Herculis dandum fuisse Eu-
ryto, ut ei ob mortem Iphiti satisficeret.

Pag. 137. κατὰ] Canterus emendauit, le-
gitque κατὰ.

139. ἦ κα δὲ Αἰθιοπῶν εἰς Φλέγαν] Quid hoc, Venit
Phlegam propter Minervam? Videlicet corruptus
est locus, legendumque ἦ κα δὲ Αἰγαίου εἰς Φλέγαν,
transit per mare Ægeum ab Insula Co, & Phle-
gam venit.

Pag. 143. Αἰμονίη] Palat. Ἀρμόνη.

Ibid. ἔχρη] Leg. εἶχε.

Ibid. ἄφθονον] Vetus editio, ἀπαρον.

Pag. 147. πάλιν] Commel. καλῶς vel πάλαι
sed fort. scriptum fuerat ἰόλῳ, ut esset glossema
quā, ἐκείνῳ, unde ortum illud πάλιν, quod eij-
ciendum.

Ibid. τέτυ] Leg. τέτυ.

Pag. 149. ἐκέλευσιν] Commel. ἐπίνδουσιν, ut &
mox τῷ pro τέτυ.

Ibid. Ποίας] Alij hoc ad Philocteten filium re-
ferunt.

Ibid. ἤραν] Leg. ἤρα, vel πρὸς ἤρα.

Ibid. Θειψίππας] Lego Θρίψιππος.

Ibid. Ἰσπυλῖθ] Fort. Ἰσπυλῖθ.

Pag. 153. ἐπὶ ἐνταῦτῃ] Deest istud ἐπὶ in Pal. &
melius.

Ibid. διεκπύοντα] Lege διεκπύοντα.

Ibid. κατῆν] Legendum necessario κατῆν.

Ibid. παιδόντα] Commel. παιδοντας. bene.

Ibid. Στένυχον ἢ ὠρυγαστέρα] Non facile quis
coniecirit quid hoc sit ; arbitror Epitomistam
hæc corrupisse & confudisse. Certe in Messe-
niacis Pausaniz video mentionem Stenycleri vr-
bis fieri. illud autem ὠρυγαστέρα quid erit ? Hæc
omnia haud dubie fuerint ex alicuius Poetæ lo-
co, qui ab Apollodoro productus sit. Ceterum
pro ἔχρη Commel. legit ἔχρη.

Pag. 155. ὅτι τῷ Αἰτωλίας ποσῷ.] Lege καλῶς.

Ibid. δια ἢ μάτην] Melius δια ἢ μάταιας.

Ibid. καὶ δια ἢ πο δύν. ἢ καὶ κατῆν] Hæc mihi
suspecta sunt ; certe aliquid corruptum.

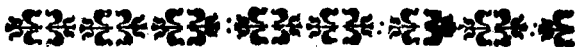
Ibid.

Ibid. ἐπαυήρχεο] Pal. ἐπαήρχεο.

Pag. 157. Διήφοντη] Commel. Διήφωνη. Tamen ita apud Pausaniam legitur in Corinthiacis.

Ibid. πίδουσι Τιτᾶνας] Quid loci *Titanibus* hic fuerit? Lego πνάς.

Ibid. αὐτῶν ὅς Ἡρακλειδῶν] Leg. αὐτὸς ὅς Ἡρακλειδῶν ἀνάρχων, *qui ipse ex Heraclidis esset.*

IN LIBRUM III.

Pag. 159. πίπτε] Aliquid latet in hac voce?

Pag. 161. Μίλητον] Miletum Cariæ urbem facit, quæ Ionica fuit. Neque tamen peccat, nam quæ scribit, multo ante migrationem Ionicam euenerunt.

Ibid. Κασρία] Ægij exemplar Κρητία. Ita quoque alibi.

Pag. 163. Αστείον] Qui hic dicitur Αστείον, is alibi Αστειών quoque vocatur.

Pag. 165. Κεατία] Superius Κρητεῖς dictus est.

Pag. 171. ἥλατο] ἥλατο. Pag. 173. Νύση al. Νύση.

Ibid. ὅπ] Leg. ὅπ.

Pag. 173.] In versibus illis de Αἰτᾷ ita sunt corrupta omnia ut denuo recudendi sint; sed restanti non est. Ille autem versus,

Ἀργαλίων ὁδυνῶν ἄχος ἔμμεναι ἀνδράποισι,
pessime hoc loco ascriptus est; nam nil ad Αἰτᾷ, sed ad vinum quod Dionysus inuenit ut egritudinis remedium aliquod haberent homines.

Pag. 177. Συεία] Hoc loco, ne quis erret, Syria insula est Ægæi maris, Homero Συεία, aliis *Syros*.

Pag. 179. ἐπίχσαν] Pal. ἐπίχσαν, bene.

Pag. 181. Ηρόδοτος] Vbinam ille Herodoti locus? nusquam profecto. Legendum itaque, ut iam antea monuimus, non Ηρόδοτος, sed Ηρόδοτος.

Ibid. Τελέσιλλαν] In Pal. Τελεσίαν, male. Telephilla poetria insignis fuit.

Pag. 183. σωιόντες] Lege σωιόντων, quod & Commel. vidit.

Ibid. ἀπάσας] Lege ἀπάσαι.

Ibid. πολλάκις] Legendum πολλῶν.

Pag. 185. Επικλῆς ἀξάντος] Legendum Επικλῆς ἀξάντα.

Pag. 187. συζεύξαι] Leg. συζεύξεν.

Ibid. Ἀδρασὸν σφρατεύειν] Optime Commel. τοὶ ἄνδρες σφρατεύειν.

Ibid. Θήβας] Leg. εἰς Θήβας.

Pag. 189. ἥ τις νήπιον] Istud ἥ τις tolli debet, quod & alij viderunt.

Ibid. Αρχέμορον] Legi debet Αγγέμορον ob Etymologiam.

Pag. 191. διακδέχας] Leg. διακδέχου.

Ibid. τὸ ὑπὸ Τειρεσίῃ λεχθὲν, &c.] Vel hic locus ita abruptus facile ostendat esse hoc scriptum δι' ἑμπορίας.

Pag. 193. πρὸς τῶν πυλῶν] Leg. πρὸς.

Ibid. ἐκτείνειν αὐτὸν] Ægius legit ἐπινεν αὐτῷ. bene.

Ibid. ἐπὶ τοῦ καὶ, &c.] Commel. ἐπὶ τοῦ; ego ἐπὶ τοῦ.

Pag. 195. παρὰ Θαρσάνδρου] Pugnat cum iis quae dicta fuerit pag. cli.

Ibid. Θήβας] Leg. Θήβαις.

Ibid. μὴ δὲ ὅτι Θηβαίων ἔχουσιν] Palat. τὴν τῆς Θηβ. raelius.

Pag. 199. παρὰ ἰκκῆνον πόλιν διαλαμβαίνει] Commel. legit παρὰ ἐκείνου. Sed quid erit διαλαμβαίνει πόλιν παρὰ πνοῦς ? Retinendum itaque puto παρὰ ἰκκῆνον, & aliter interpretandum, ut scilicet iuxta *Acheloum urbem muniret.*

Ibid. Φηγέως παῖδες Περόνο & Αἰλιώρ] Aliud agebat Epitomistes ; nam paulo superius in hac ipsa pagina Temenum & Axionem Phegei filios vocauit, quod verum est, & auctoritate Pausaniae in *Arcadicis* comprobatur, ubi haec legas quae nunc legis.

Ibid. ἀναλῦσαι] Leg. ἀναδύναι.

Pag. 201. Μαίναλον] Bis posuit; nam iam supra occurrit.

Pagin. 203. Ἄσιος] Ille scriptor Samius fuit. Pausan.

Ib. τὴν αὐτὴν οὐκείνῳ] Commel. ἐκείνῳ. optime.

Ibid. αὐτὸς μῆτραι παρδένον] Legendum est αἰεὶ, non αὐτῷ.

Pag. 205. διπλὸς παῖς] Adde &.

Ibid. πιδένῃ] Leg. πεδένῃ.

Pag. 207. μὴ θυράοντας] Canterus σιωθουμένους; sed ut illud verum esse potest, ita minus necessarium haberi debet.

Ibid. τὴν Ἀπλάιτῳ ἐκ Ἰέσου ὁμὰ Σχοινίως] Iam diu est cum monuere docti, male vtramque Atalantam confundi.

Pag. 209. ὃν ᾤκησι νήσοις] Leg. ᾤκησι.

Ibid. Ελδθῆρα καμήσιω] Locus est corruptus. Primum enim Ελδθῆρ non potest esse puellæ nomen; Deinde constat ex Pausania in Bœoticis Eleutherem Apollinis & Æthufæ filium fuisse. Itaque hæc corrupta fuerunt ab Epitomiste. Sed illud καμήσιω quid erit? somnium incogitantis hominis. Notum est Theram insulam dictam fuisse καμήσιω, sed quid ad Eleuthera? Et tamen glossema imperite additum, imperite retentum est.

Ibid. ἐπὶ τοῦ λίανυ] Explicabit Callimachi interpretes & alij Scholiastæ.

Ibid. πρὸς διακομίους] Diuidenda isthæc sunt; legendumque πρὸς Δία κομίους, quod plenum est.

Pag. 211. Λακεδαίμων ἢ χίρα] Quod supra notatum, Lacedæmonis nomen pro regione.

Ibid. ταῦτ' ἐν Διὶ, &c.] Hic vero locus planissime ostendit hunc libellum esse opusculum ex maiori contractum.

Ibid. ὅτεν ἔτ' Ἀπόλλωνος ἐρώμενον λέγουσι] Suspiciatur Commelinus scriptum fuisse ἔτ' Ἀπόλλωνι pro Ἀπόλλωνα; miror tale quid Viro docto excidere potuisse; error enim grauissimus est. Putauit haud dubie ἐρώμενον esse amatorem, sed ἐρώμενος amasium, seu τὸ παιδικὸν significat. Hyacinthus autem notissimus est.

Ibid. ὡς γινεν] Emendaueram διώσγην. Sed postea cognoui ita in Cod. Palat. legi.

Pag. 213. τωπὸς Ἀπόλλων] Plane leg. Ἀπόλλωνα.

Ibid. τοῦ δὲ παρὰ τὴν ἑπαγὸς] Legendum ἐπιτὰ δὲ παρὰ τὴν.

Ibid. ὅς τις] Leg. καὶ τις, vel ὃν τις.

Ibid. τῆς Γοργόνης] τῆς Γοργόνος.

Ibid. Μνηστρέας] Nullus huius nominis scriptor fuit, neque esse potuit; nam Μνηστρέας contra formationis analogiam est. Legendum Mnesagoras.

Ibid. ἐμέλησε] Leg. ἐμέλλησε.

Pag. 215. * Εμάρσφορος] Hoc nomen asterisco notatum fuerat; neque vero id temere. Restituendam erat Εναρσφορος, vel Εναραίφορος, ex Pausania in Laeoniciis. Qui autem mox Τίβερος vocatur, is Σίβερος dici debuit.

Ibid. Ιμεύσιμος.] Dubium.

Ib. Τυνδάρεω ὃ Κάτωρ] Omittit Clytæmnestram.

Ibid. κομίσοντα] Lege κομίσαντα.

Pag. 217. χαλκίδοντος] Legendum χαλκώδοντος. res est notissima & ab aliis animaduersa.

Ibid. κριδίη] ὅς] Leg. περικριδίη, vt infra.

Pag. 219. ἐν Δέλης Πιερίδος ἡμός Αἰτωλίδος.] Δέλη hoc loco non est proprium nomen puellæ, vt Ægio visum est. Nil aliud ait hic noster nisi ancillam Pieridem nomine, genere autem Ætolidem, fuisse.

Ibid. Ἀνώγων] Leg. Ἀναξίς, vel Ἀναξίας.

Ibid. Διελθεῖν] Commel. Διελθεῖν. recte.

Ibid. πῶς πελείαν] Scribe πῶς τε λείαν.

Pag. 221. ἡμομένων δὲ αὐτῶν παίδων] Leg. αὐτῶν.

Pag. 223. τοιάδε] Leg. τοιάδε. Paulo post προσηδύωαι lege προσηδύναι, vel melius προσηπύναι προσendere. Inferius quoque pro καὶ προσηδύωαι, lege προσηδύναι, & illud καὶ eijsce.

Ibid. Πλακίας] Leg. Πλακίαν.

Pag. 225. ἔτος εἰπὼν τῷ περὶ τῆς ἡμέρας ἡμέρας ὅτι καὶ ἀπόλειαν] Primum errat Epitomistes, nam dicendum fuerat ἡμέρας, non ἡμέρας; Dein in oratione vitium est; scribendum enim fuerat, τῷ εἰπὼν, non ἔτος εἰπὼν. Nam ἐκείνου, quod mox sequitur, ad Priamum refertur, non ad Ælacum.

Pag. 227. ὁ μαυρὸς αὐτῷ] Debet expungi αὐτῷ.

Ibid. ὑπέρυχρος] ὑπέρυχρος

Ibid. ἱατρικῶν καὶ μουσικῶν] Quid musica ad curationem vulnerum? διὰ ἐπιδόξας scilicet, Virg.

graniter spirantibus hydri

spargere qui somnos cantuque manuq; solebat.

Tamen Meziriaco placet legi μαγικῶν. Locus est in Comment. quos ad Ouid. Epistolas scripsit.

Pag. 219. Ἀκταίη] For. Ἀχαιίη.

Ibid. ἀειδεῖν] σωμαδεῖν, concumbere.

Ibid. φάκος] Leg. φάκος.

Pag. 231. καὶ σπαρτυσάμενος] Scribe ὅς σπαρτυσάμενος.

Pag. 233. ἄγει αὐτὸν ἐπὶ θήρας εἰς τὸ Πήλιον] Scribendum est ἐπὶ θήρας, id est ad feras.

Ibid. ἔπος. καὶ τὴν μάχαιον] Lege, ἔπος. καὶ τὰ τὴν μάχαιον.

Ibid. Θέμδος] Vnice probo Meziriaci coniecturam legentis Θέμδος, quamquam & stare possit lectio vulgata, ut & ante me vidit Commel.

Ibid. ἀποχρῆντα] Legendum ἀποχρῆντα, abstinentiss.

Ibid. παραῖον] Leg. παραῖον. Et ita haud dubie legerat Ægius in Codice Græco quo usus est; vertit enim, *Iunonis monita persuasam.*

Pag. 235. Λιγύων] Ea significatione qua apud Terentium fastidiosulæ meretriculæ *liguriant*, *sont les dégoûtées.*

Ibid. δι' αὐτῆς] For. δι' αὐτῶν.

Ibid. παρέθετο] For. παρεκτίθετο.

Pag. 237. καταδόσμενης φθορᾷ κλυπίας] Legendum φθορᾷ. In Palat. vitiose legitur καταδόσμεν.

Ibid. κλυσύνυμον] κλυτύνυμον.

Ibid. ἀχλὺς ἐρώμενος γίνεται] Quod è veteribus quidam negarunt.

Ibid. κέρρο] Certum est hic lacunam esse, & reliqua ab Epiromiste omiſſa fuiſſe.

Ibid. Επειχία] Επειχία. In Pal. erat Επειχόνα.

Pag. 241. παρακαταλαμβανομένη] Melius fort. fuerit παρακαταλαμβανομένη.

Ibid. διὰ κήης] Leg. διὰ κήης.

Ib. αὐτόχθων] Adde βασιλεύει. Tolle asteriscum. nam Cranaus αὐτόχθων fuit.

Ibid. αὐτόχθονος] Intellige Cranaum.

Ibid. τῶτον οἱ μὲν Ἡραίης τὴν Κραναῆς θυγατρὸς] Corrupta sic lego & restituo. Ἡραΐου καὶ τὴν Κραναῆς θυγατρὸς.

Pag. 243. τὸ γόνον] Leg. τὸ γόνον, vel τὸ γόνον.

Ibid. Πασιδίαν] Al. & Tzetzes, Πεξιδίαν.

Ibid. ἐν τῷ Α. τῷ Αδύωι τεμένει] Leg. ἐν τῷ Αδύωι τεμένει.

Ib. ἐκλύσαντες] In Pal. legitur, ἐλαύσαντες, quod nihili est. Lege ἐκλύσαντες.

Ibid. νοήεις] Lege νήροντες.

Pag. 245 κρύπτων] Leg. καὶ κρύπτων.

Ibid. καὶ διὰ τύπων] Dele καὶ.

Ibid. περὶ πηλοῦ] Melius haud paullo περὶ πηλοῦ.

Ibid. ἐν Δαυλίᾳ] Opera pretium tuerit legere Thucydidis locum in II. qui ad hanc rem vnicè facit.

Ibid. Πρόκη ἀηδὼν, Φιλομήλα δὲ χελιδὼν] Vides Procnen in Iusciniam, Philomelam autem in hirundinem versas esse ; contra aliorum sententiam ; sed & multi idem cum nostro scripsere.

Ibid. ἀπορνεοῦνται] Scribe ἀπορνεοῦνται.

Ibid. σωέλδοι] Scribe σωείλδοι.

Pag. 247. ἀῖθρα] Quænam sint ἀῖθρα in hoc genere , lex Solonis aperte significat , *naturalia* scilicet.

Ibid. κεφαλή] Debet expungi ; res ipsa clamat, & Commelinus monuerat ; alioqui contra historiam peccaret hic noster.

Ibid. πίει) Miror istud πίει ; coniecturas meas aperire nihil necesse est.

Ibid. δῶκουζ γδ] Scribe δὲ. Ut mox φυγῶν pro φυγῆν.

Pag. 249. Ἀμφιγρίτη] Suspicio legendum Ἀμφιγρίτης.

Ibid. σωήκησι] Lege σωήκισι.

Ibid. πρὸς τέτυκ] Scribe πρὸς τέτυκα.

Pag. 249. Εὐπαλάμει παῖδα] Itaque ex familia regia erat ; mirum itaque videri non debet si templum ab eo Cumis extructum tanto paratu legatur.

Ibid. Περίαν] Scribendum putem Πυλίας, aut Πελαϊάδα.

Pag. 251. ὁ δὲ ὁ θεὸς] Leg. ὁ δὲ ὁ θεός.

Ibid. ποδῶνα) Quid intelligat, notissimum est, eam scilicet partem qua viri sumus. Hoc loco agi posset περὶ ποδὸς & ποδῶνος, &c. seu in velo, seu in alia materia. Item locus Pauli Apost. præter omnium interpretum sententiam posset explicari,

plurari. Sed notulas scribimus; easque quantumvis breues, tamen longiores multo quam velimus, aut locus, in quo scribimus, sinat.

Ibid. ἔσται μὴ] Scribe ὅτι. Mox expunge δὲ.

Ibid. Ζεὺς] Non satis commemini an quod de Ioue Androgeum mittente ad taurum Marathonium hic dicitur, aliorum testimonio possit probari.

Pag. 253. ἐπολέμησε τὰς Ἀθῆνας] Legendum τὰς Ἀθῆνας.

Ibid. μόνον δὲ Μεγάρον, &c.] Legendum omnino, Μίνως δὲ Μεγάρον, &c.

Ibid. ὁ δὲ διὰς ἀπῆλθεν] Error grauiissimus, si quisquam in hoc scriptore; Lege, sed tuto, ἀπῆλθεν respondit.

Ibi. Περδίκκος] Non potest esse nomen feminae; Inde est quod alibi legitur Περδίκη.

Ibid. σωήρπαι] Canterus, σωήρηται; ego σωήπις. Commelinus σωεργαί, sed ea coniectura prorsus repudianda; neque enim σωεργάζω dicitur, sed σωεργάζομαι. Mox pro ἐπείγετο scribe ἐπείγεται, ut & post paulo pro ἀπώλωτο, scribendum ἀπώλλωτο.

Λείπει πολλά.] Dixi iam superius, hanc notam falsam videri; multa enim deesse non possunt cum ultra Vlyssis errores nil contineret hic libellus; itaque vel quinque aut sex fortasse paginae deerunt, non plures.